

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΔ'

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Αναφορά στην επέτειο των σαράντα δύο χρόνων από την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο και τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των θυμάτων, σελ. 13029

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13029, 13038, 13039, 13040, 13041, 13043, 13044, 13052, 13053, 13064, 13065, 13069, 13070, 13078, 13081, 13084, 13089, 13103, 13108

3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 13038, 13103

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, διεύρυνση του δικαιώματος εκλέγειν και άλλες διατάξεις περί εκλογής Βουλευτών», σελ. 13029

2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α) Οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθώς και η Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κατέθεσαν σήμερα, 20-7-2016, σχέδιο νόμου: «Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Νοεμβρίου 2012 για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ L343/32 της 14-12-2012) και άλλες διατάξεις», σελ. 13029

β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών κατέθεσαν στις 20-7-2016 σχέδιο νόμου: «Τροποποίηση του ν. 4099/2012/Α' 250 (ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/91/ΕΕ/L257) και άλλες διατάξεις», σελ. 13037

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 13029 - 13045
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 13091 - 13108
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 13061 - 13079
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13045 - 13061
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13079 - 13091

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13064
ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 13053
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 13089
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 13052
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 13052, 13069
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 13036
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 13038
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 13029, 13038, 13039, 13041, 13043, 13044
ΚΑΣΙΜΑΤΗ Ε. , σελ. 13052, 13053

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13038
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 13103, 13108
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13038, 13069
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 13064, 13065, 13069, 13070, 13078
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13052, 13053
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 13052, 13053
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 13040
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 13064
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 13038
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13084
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 13069, 13081
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13103
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13084, 13089

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 13038
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13038
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13038
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13103

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 13063, 13064, 13065
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 13082
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 13051
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ι. , σελ. 13093
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 13045
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 13101, 13106
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13062
ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ. , σελ. 13081
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 13059
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 13084
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13034
ΓΕΝΝΙΑ Γ. , σελ. 13107
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 13094
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. , σελ. 13057
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 13053
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 13090
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 13040, 13041
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 13070, 13071, 13072
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 13105
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 13104
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 13042, 13064, 13065
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 13056
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 13036, 13038, 13039
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13031
ΘΗΒΑΙΟΣ Ν. , σελ. 13050
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 13037
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 13048
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 13042
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 13043, 13094, 13095
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 13089
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 13066
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 13080
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 13039, 13040
ΚΑΤΣΗΣ Μ. , σελ. 13043, 13044

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 13095
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 13086
 ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 13054
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 13097
 ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 13082
 ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 13029
 ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 13058
 ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13038, 13041, 13063,
 13064, 13067, 13068,
 13069, 13070, 13071,
 13072
 ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 13091, 13092
 ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 13055
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 13065
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 13100
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 13068, 13069, 13073
 ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 13034
 ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ Α. , σελ. 13046, 13047
 ΜΙΧΕΛΗΣ Α. , σελ. 13054
 ΜΟΡΦΙΔΗΣ Κ. , σελ. 13092
 ΜΟΥΣΤΑΦΑ Μ. , σελ. 13104
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 13043, 13044, 13045
 ΜΠΑΛΛΗΣ Σ. , σελ. 13050
 ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 13036, 13037
 ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 13103, 13104
 ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 13059
 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13083, 13084
 ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 13072
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 13087
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13078, 13079
 ΡΙΖΟΣ Δ. , σελ. 13031
 ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 13065, 13092, 13098
 ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 13049
 ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ Κ. , σελ. 13033
 ΣΤΕΦΟΣ Ι. , σελ. 13056, 13061
 ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 13096
 ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 13047, 13097, 13098
 ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ Χ. , σελ. 13091
 ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 13086
 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 13099, 13100
 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 13088
 ΤΣΟΓΚΑΣ Γ. , σελ. 13102
 ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 13075
 ΦΩΚΑΣ Α. , σελ. 13032
 ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13101
 ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 13035
 ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 13043, 13046
 ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 13047

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 13056, 13101
 ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 13036
 ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 13093
 ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 13041, 13090, 13101
 ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 13043, 13044

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΔ'

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιουλίου 2016, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας.

Πριν μπούμε στην ημερήσια διάταξη θα ήθελα να σας πω ότι σήμερα συμπληρώνονται σαράντα δύο χρόνια από την 20^η Ιουλίου του 1974, όπου η τουρκική εισβολή στην Κύπρο μας έσπειρε τον θάνατο και την προσφυγιά σε περισσότερους από διακόσιες χιλιάδες Κυπρίους αδελφούς μας. Όσα χρόνια και αν περάσουν δεν πρέπει και δεν μπορούμε να ξεχάσουμε. Όσα χρόνια και αν περάσουν οι μνήμες παραμένουν νωπές και το αίσημα της κατάφωρης αδικίας κυριαρχεί μέσα στην ψυχή του Ελληνισμού.

Είναι υποχρέωση και χρέος μας να επιδεικνύουμε αταλάντευτη αποφασιστικότητα και μαζί με την Κυπριακή Δημοκρατία να αγωνιζόμαστε για να δοθεί τέλος στην παράνομη κατοχή από τον στρατό κατοχής στην Κύπρο και για την επανένωσή της. Είναι ιστορική η ευθύνη που φέρουμε να επιδιώξουμε μαζί με την Κυπριακή Δημοκρατία την ειρηνική διευθέτηση της επίλυσης του Κυπριακού στο πλαίσιο των ψηφισμάτων του ΟΗΕ και του Διεθνούς Δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να τηρήσουμε εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων ενός λεπτού σιγή για εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα και τα ιδανικά του ελληνισμού, της δημοκρατίας και της ειρήνης.

(Στο σημείο αυτό τηρείται στην Αίθουσα ενός λεπτού σιγή)
Αιωνία τους η μνήμη!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, καθώς και η Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κατέθεσαν σήμερα, 20-7-2016, σχέδιο νόμου: «Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21^{ης} Νοεμβρίου 2012 για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ L343/32 της 14-12-2012) και άλλες διατάξεις».

Το ως άνω σχέδιο νόμου έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως κατεπείγον.

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Αναλογική εκπροσώπηση των πολιτικών κομμάτων, διεύρυνση του δικαιώματος εκλέγειν και άλλες διατάξεις περί εκλογής Βουλευτών».

Χθες είχαμε μία εκκρεμότητα -είχε ενημερωθεί το Προεδρείο εγκαίρως και είχε δοθεί η έγκριση- ότι δηλαδή δεν είχε μιλήσει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασίλειος Κόκκαλης. Θα αρχίσουμε, λοιπόν, από αυτόν.

Επίσης, υπήρχαν δύο ακόμη εκκρεμότητες: Ο κ. Θεοχαρόπουλος, ο οποίος είναι εδώ και θα του δώσω αμέσως μετά τον λόγο, και ο κ. Θεοχάρης, ο οποίος δεν είναι αυτή τη στιγμή εδώ. Αν έρθει σήμερα θα προηγηθεί, αλλιώς συνεχίζουμε κανονικά από εκεί που σταματήσαμε, με τον κ. Δημήτριο Ρίζο. Θα πω την πρώτη πεντάδα ομιλητών, για να είναι οι συνάδελφοι προετοιμασμένοι. Είναι ο κ. Αριστείδης Φωκάς, ο κ. Κωνσταντίνος Σπαρτινός, ο κ. Ιωάννης Μανιάτης και ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος και συνεχίζεται κανονικά ο κατάλογος με επτά λεπτά επί του παρόντος και αν χρειαστεί προς το τέλος της ημέρας θα δούμε τι θα γίνει με τον χρόνο.

Ενημερωτικά σας λέω ότι πέραν του αρμόδιου Υπουργού κ. Κουρουμπλή, που θα μιλήσει περίπου στις 18:00', έχουν ζητήσει να παρέμβουν οκτώ Υπουργοί. Κύριε Κουρουμπλή, τι είναι αυτό το πράγμα; Μακάρι να ήταν και στις επίκαιρες ερωτήσεις τόσοι Υπουργοί παρόντες!

Εν πάση περιπτώσει, πέντε λεπτά το πολύ. Και μετά βεβαίως από τον Υπουργό με τη σειρά την κοινοβουλευτική θα πάρουν τον λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Άρα, μέχρι τις 18:00' προχωρούμε με τους κύριους συναδέλφους και ενδεχομένως με παρεμβολή κάποιου Υπουργού.

Ο κ. Κόκκαλης έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε από χθες στην Ολομέλεια ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια, την ψήφιση του νόμου για την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως το βασικό εκλογικό σύστημα. Η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου δεν γίνεται εν θερμώ. Δεν υπάρχει πιθανότητα εκλογών. Συνεπώς, αυτή η κατηγορία ότι η Κυβέρνηση εκμεταλλεύεται μικροκομματικά αυτό το νομοσχέδιο είναι έωλη. Αυτή η Κυβέρνηση θα κριθεί το φθινόπωρο του 2019.

Με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία δεν επιδιώκεται ουδέν πολιτικό όφελος από την πλευρά της Κυβέρνησης. Τουναντίον, δίνεται η δυνατότητα για προγραμματικές συγκλίσεις και συναινέσεις μεταξύ των κομμάτων, αλλά κυρίως παρέχεται η δυνατότητα για αναλογικότερη εκπροσώπηση στο Κοινοβούλιο.

Οι πολέμιοι της απλής αναλογικής ισχυρίζονται ότι με την απλή αναλογική θα υπάρξει ακυβερνησία, ότι δεν θα μπορεί να κυβερνηθεί αυτός ο τόπος. Απάντηση: Το 2012 είχαμε συγκυβέρνηση τριών κομμάτων.

Απάντηση δεύτερη: Υπάρχει πιθανότητα τούτη τη στιγμή ένα κόμμα να είναι αυτοδύναμο; Όχι βέβαια. Συνεπώς, το επιχείρημα είναι έωλο. Ο ελληνικός λαός αποφάσισε στις τέσσερις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις να μη δώσει την αυτοδυναμία σε κανένα κόμμα. Με αυτή του τη στάση έδωσε εντολή να μην υπάρξουν αυτοδύναμες κυβερνήσεις. Έδωσε εντολή σαφέστατη, να υπάρξουν συναινέσεις. Αυτή την εντολή δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε και πρέπει να σεβαστούμε τις επιθυμίες και τις εντολές του.

Σας θυμίζω ότι το ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 2009 κέρδισε τις εκλογές με το ποσοστό του 44%. Πόσο καιρό έμεινε στην κυβέρνηση; Δυο περίπου χρόνια. Νομίζω ότι αυτό δεν μπορούμε ως ελληνικό Κοινοβούλιο να το αγνοήσουμε, δηλαδή την ήδη εκπεφρασμένη γνώμη του ελληνικού λαού για κυβερνήσεις βασικά συνεργασίας, για μη αυτοδύναμες κυβερνήσεις. Αυτό ουδείς μπορεί να το αμφισβητεί. Συνεπώς το επιχείρημα ότι η απλή αναλογική οδηγεί στην ακυβερνησία δεν είναι σωστό.

Και επειδή ανέφερα το ΠΑΣΟΚ, ξαφνικά θυμήθηκε ότι αυτές οι ρυθμίσεις είναι αποσπασματικές. Να θυμίσω ότι πέρυσι με τροπολογία είχε καταθέσει το ΠΑΣΟΚ την καθιέρωση της απλής αναλογικής και την κατάργηση του μπόνους. Το παρόν νομοσχέδιο εισάγει ρυθμίσεις ριζοσπαστικές και ειλικρινά περίμενα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ειδικά για την ψήφο στα 17 να συναινέσει. Να καταλάβω για την κατάργηση του μπόνους ότι μικροκομματικό συμφέρον είναι, δεν συναινεί, αλλά γιατί όχι ψήφος στα 17; Ακούστηκε το επιχείρημα ότι ο δεκαεπτάχρονος είναι ανίκανος για δικαιοπραξία. Εγκαταλείφθηκε, όμως, μετά την πρώτη συζήτηση στην επιτροπή αυτό το επιχείρημα όταν ήρθε η σοβαρή αντίκρουση που λέει τι; Ότι ο δεκαεπτάχρονος μπορεί και να παντρεύεται, δεν μπορεί να ψηφίσει; Ο δεκαεπτάχρονος μπορεί να πάει και στο δικαστήριο, δεν μπορεί να ψηφίσει; Γιατί φοβάσαστε την ψήφο των δεκαεπτάχρονων;

Δεν αναφέρομαι μόνο στο ψήφισμα του Συμβουλίου της Ευρώπης -αυτό είναι το τελευταίο επιχείρημα- που κάλεσε όλα τα κράτη-μέλη να καθιερώσουν την ψήφο όχι στα 17 αλλά και στα 16. Τι λέει ο ίδιος ο νόμος; Λέει ότι από 15 έως 18 είναι ικανός για δικαιοπραξία ο ανήλικος, βέβαια υπό προϋποθέσεις. Μπορεί να του καταλογιστεί πράξη.

Επειδή η κουβέντα πήγε αναγκαστικά σε αυτά τα νομικά θέματα, τα οποία γρήγορα τα εγκαταλείψατε, να σας θυμίσω ότι ο Ποινικός Κώδικας θέτει ελαφρυντικό μετεφηβικής ηλικίας από 18 μέχρι 21. Αυτό τι θα σημαίνει; Ότι ούτε στα 18 μπορούσε να ψηφίσει κάποιος; Όχι βέβαια. Συνεπώς το επιχείρημα περί ανικανότητας δικαιοπραξίας του ανήλικου, άρα δεν μπορεί να ψηφίσει, δεν είναι σωστό. Και αυτά ο κόσμος τα βλέπει. Οι δεκαεπτάχρονες οι οποίες μας παρακολουθούν κρίνουν και ξέρουν.

Επίσης, όσον αφορά το όριο του 3%, εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες μας συμφέρει να το πω έτσι -επιτρέψτε μου, ειρήσθω εν παρόδω την κουβέντα- να πούμε ναι, να καταργηθεί, να γίνει 2,2%, 2,5%. Όχι, η θέση μας είναι να μην καταργηθεί, για γνωστούς εθνικούς λόγους. Διότι βάζουμε πάνω απ' όλα το εθνικό συμφέρον και όχι το κομματικό. Πορευτήκαμε πάντα με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και σήμερα το εθνικό συμφέρον επιτάσσει την καθιέρωση ενός αναλογικότερου εκλογικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο δεν εξαντλείται εδώ. Θέματα προς συζήτηση είναι η κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, η ψήφος των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό και είναι στενά συνδεδεμένοι με την έννομη τάξη της Ελλάδος και όχι η ψήφος των ομογενών, όπως ισχυρίστηκε η Νέα Δημοκρατία. Ο ομογενής ψηφίζει αλλού. Δεν μπορεί να ψηφίσει εδώ. Να το δούμε βεβαίως. Όσον αφορά όμως την ψήφο των Ελλήνων που έφυγαν από την Ελλάδα τα τε-

λευταία πέντε χρόνια, αλλά διατηρούν στενές σχέσεις με την ελληνική έννομη τάξη, ναι, σε αυτό να ανοίξει ο διάλογος. Ο διάλογος με την ψήφιση του εκλογικού νόμου έχει ανοίξει. Πρέπει να μπορέσουμε να βάλουμε τα θεμέλια για ένα βιώσιμο εκλογικό σύστημα που δεν θα αλλάζει κατά το δοκούν, αλλά θα εξασφαλίζει την αντιπροσωπευτικότερη εκπροσώπηση στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κατά την άποψή μου, όμως, η απλή αναλογική σηματοδοτεί τη λήξη τυπικά και της Μεταπολίτευσης στην οποία κυριάρχησε ποιο εκλογικό σύστημα; Η ενισχυμένη αναλογική. Σίγουρα προσέφερε η Μεταπολίτευση. Προσωπικά όμως πιστεύω ότι ζημίωσε τη χώρα πολύ περισσότερο από ό,τι προσέφερε. Στη Μεταπολίτευση γεννήθηκε η διαφθορά, γεννήθηκε και η διαπλοκή. Πάντα θα το λέω ότι το κόμμα που λέγεται ΠΑΣΟΚ δημιούργησε πάρα πολλά δεινά στην ελληνική κοινωνία.

Οι αντιπαραθέσεις και οι κομματικές σκοπιμότητες που κυριάρχησαν από την πρώτη στιγμή, εν όψει της συζήτησης για την ψήφιση της απλής αναλογικής, θέτουν επί τάπητος ένα ερώτημα που δεν είναι καθόλου θεωρητικό. Μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια θεσμική αλλαγή εκ των άνω από την Κυβέρνηση, από το πολιτικό εποικοδόμημα, μια πράγματι σοβαρή μεταρρύθμιση, όπως είναι η καθιέρωση της απλής αναλογικής, να αναδιαρθρώσει το κομματικό σύστημα και να διαδραματίσει έναν «παιδαγωγικό ρόλο» σε κόμματα και πολιτικά πρόσωπα που συνδέονται οργανικά με συμφέροντα που είχαν ιστορικά ενσωματωθεί και εξαρτώνται από το σύστημα της διαπλοκής; Γιατί η απλή αναλογική -και ακολουθεί και η συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος- δεν είναι ένα απλό νομοσχέδιο, δεν είναι μια απλή εκπροσώπηση της εντολής του ελληνικού λαού ή απεικόνιση.

Άραγε, μπορεί η απλή αναλογική να διαδραματίσει έναν «παιδαγωγικό ρόλο»; Η απάντηση είναι: Μόνο αν εξαρτηθεί από την επιτυχή ή ανεπιτυχή έκβαση της σύγκρουσης της κυβέρνησης με τη διαπλοκή στη δομική της διάσταση. Μόνο έτσι η εξυγίανση του πολιτικού συστήματος εκ των ως άνω, όπως γίνεται με το σχέδιο νόμου, μπορεί να επιτύχει. Μόνο έτσι μπορεί να υπάρχει δυνατότητα ευρύτερων θεσμικών αλλαγών στο θεσμικό και πολιτικό σύστημα. Μόνο στην περίπτωση αυτή μπορεί να διαμορφωθεί μια νέα αφετηρία, ώστε κόμματα και σχηματισμοί να αναγκαστούν να αναζητήσουν τη νομιμοποίησή τους στη λαϊκή κοινωνική βάση, να ανταποκριθούν στις ανάγκες και στα κοινωνικά συμφέροντα. Τότε πράγματι μπορούν να υπάρξουν συνεκτικές κυβερνητικές συγκλίσεις και συμμαχίες μακράς πνοής που να εκφράζουν αυθεντικά κοινωνικές πλειοψηφίες. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την επιτυχή έκβαση της μάχης αυτής της Κυβέρνησης με τη διαπλοκή -το τονίζω- στη δομική της βάση. Μόνο έτσι.

Θα μάθει, άραγε, ο ελληνικός λαός ποιοι πολιτικοί έβαλαν το δάκτυλο στο μέλι για την υπόθεση της «SIEMENS»; Τι απαιτεί ο κόσμος από μια σοβαρή Κυβέρνηση; Ισονομία, να πληρώσουν αυτοί που «έφαγαν», να χτυπησουμε τη διαπλοκή. Έχει σχέση η απλή αναλογική; Και βέβαια έχει σχέση. Διαφορετικά, εάν δεν χτυπηθεί η διαπλοκή, που είναι βούληση της Κυβέρνησης, -γιατί βλέπετε πόσα είναι τα εμπόδια που θέτουν στην Κυβέρνηση τα γνωστά συμφέροντα- η απλή αναλογική θα οδηγήσει σε ένα πεδίο τυπικής δημοκρατικής έκφρασης.

Έρχομαι και στο 3%. Ο καθένας έχει το αναφαίρετο δημοκρατικό δικαίωμα να εκφράζεται και το κάθε πρόσωπο να θέτει υποψηφιότητα για την είσοδό του στη Βουλή. Όμως, εδώ πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεχτικοί και για τους γνωστούς εθνικούς λόγους αυτό το ποσοστό πρέπει να διατηρηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η απλή αναλογική σηματοδοτεί το τέλος της Μεταπολίτευσης. Σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας ελληνικής δημοκρατίας, σε συνδυασμό με τις προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Σηματοδοτεί την αρχή της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος. Σηματοδοτεί την αρχή της διαφάνειας. Ποιος είναι αντίθετος στη μη νόθευση της εντολής του ελληνικού λαού; Αμφισβητεί κάποιος ότι το παρόν σχέδιο νόμου, η απλή αναλογική, είναι δίκαιη; Ποιος θέλει το αντίθετο; Κανείς. Νομίζω ότι είναι μονόδρομος η ψήφισή του. Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες βάζουμε πάνω από όλα το

εθνικό συμφέρον. Είπα και πριν ότι κομματικά μάς συμφέρει η μείωση του 3% και στο 2,5%, αλλά δεν πρέπει να συμβεί. Χρειάζονται ασφαλιστικές δικλίδες.

Στηρίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Κόκκαλη.

Κύριε Θεοχαρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κοινωνία έχει ήδη αποφασίσει ότι δεν θέλει αυτοδύναμες κυβερνήσεις. Από το 2012 σε τέσσερις εκλογικές διαδικασίες δεν έχει αναδειχθεί αυτοδύναμη Κυβέρνηση, ούτε καν με το απαράδεκτο μπόνους των πενήντα εδρών. Η καθιέρωση, λοιπόν, της απλής αναλογικής είναι απαραίτητη για την πιστότερη δυνατή αποτύπωση της βούλησης των πολιτών. Θα απελευθερώσει κοινωνικές δυνάμεις που δεν θα αντιμετωπίζουν τεχνητά διλήμματα ενός αναπαλαιωμένου δικομματισμού και θα γνωρίζουν ότι οι κυβερνήσεις θα προέλθουν από συνεργασίες.

Ο υφιστάμενος εκλογικός νόμος ευνοεί τη διατήρηση ενός αναπαλαιωμένου δικομματισμού που δεν μπορεί να οδηγήσει στην υπέρβαση της κρίσης. Εξ άλλου, το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί ουκ ολίγες φορές. Αντίθετα, με ένα σύστημα απλής αναλογικής οι πολίτες χωρίς να αναγκάζονται να υιοθετούν τεχνητά διλήμματα θα ψηφίζουν εκείνο το κόμμα το οποίο θα είναι πιο κοντά στις θέσεις τους, για να το ενισχύσουν στις μετέπειτα συνεργασίες που θα επιβάλλονται από το νέο εκλογικό σύστημα.

Δεν μπορούμε άλλο να αλλοιώνουμε τη βούληση των πολιτών ούτε να παραβλέπουμε την ανάγκη της χώρας για ένα εκλογικό σύστημα απαλλαγμένο από στρεβλώσεις και στατιστικές αλημνίες, που θα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και την άμεση κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών.

Σήμερα στη χώρα απαιτείται συνεννόηση, όχι διχασμός και τεχνητή πόλωση. Χρειάζεται ένα εκλογικό σύστημα που όχι μόνο θα ευνοεί τις συνεργασίες, αλλά θα τις επιβάλλει. Υποστηρίζω δε ότι οι θεσμικές αλλαγές θα οδηγήσουν σε αλλαγή νοοτροπίας και των πολιτικών δυνάμεων. Εξ άλλου, η ΔΗΜΑΡ και η Δημοκρατική Συμπράταξη έχουμε προτείνει κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης ευρείας πλειοψηφίας όλων των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων. Η υιοθέτηση της πρότασης αυτής θα οδηγήσει στην πολιτική σταθερότητα, με συνεννόηση, μακριά από την τεχνητή πόλωση και τον διχασμό, που οδηγεί σε μεγαλύτερα αδιέξοδα. Η πρόταση αυτή υπηρετείται και από την αλλαγή του εκλογικού συστήματος με την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο νομοσχέδιο υπάρχει το θετικό στοιχείο της κατάργησης του μπόνους των πενήντα εδρών που φαλκιδεύει τη λαϊκή βούληση. Όμως, υπάρχουν και σημαντικές παραλείψεις, όπως ο αποκλεισμός του απόδημου ελληνισμού από τις εκλογικές διαδικασίες και η μη πρόβλεψη για την αναγκαία κατάκτηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών. Όμως, η πρόταση της απλής αναλογικής με κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών είναι το πρώτο απαραίτητο βήμα, γι' αυτό εξ άλλου έχει κατατεθεί στη Βουλή το προηγούμενο διάστημα ως πρόταση νόμου χωρίς να συνοδεύεται και από άλλες αλλαγές.

Όσον αφορά το κόμμα μου, τη Δημοκρατική Αριστερά, η κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών προτάθηκε το 2013 στη Βουλή με πρόταση νόμου από όλη την τότε κοινοβουλευτική ομάδα και η καθιέρωση της απλής αναλογικής είναι απόφαση της πρόσφατης συνδιάσκεψης της ΔΗΜΑΡ, καθώς και της πρόσφατης συνδιάσκεψης της Συμπράταξης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ανανεωτική Αριστερά πάντοτε, όταν έθετε την αναγκαιότητα της απλής αναλογικής, το έθετε ως εργαλείο διακυβέρνησης. Δεν έκανε εκπτώσεις με προσχήματα κυβερνησιμότητας. Θεωρούσε ότι δεν αντίκειται στην κυβερνησιμότητα. Ποτέ δεν υπήρξε άλλη θεώρηση σε κανένα κείμενο από κανέναν ιστορικό ηγέτη της Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από την πρώτη στιγμή της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τις προγραμματικές δηλώσεις τον Οκτώβριο του 2015, ζητήσαμε από τον Πρωθυπουργό –και εγώ προσωπικά στην ομιλία μου στις προγραμματικές δηλώσεις–

να φέρει άμεσα αλλαγές που αποτελούν πάγιες θέσεις του ευρύτερου προοδευτικού χώρου και του χώρου της Αριστεράς, όπως η απλή αναλογική με την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Ο κ. Τσίπρας δεν αντέδρασε τότε και δεν απάντησε θετικά τότε στο αίτημα. Σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, δέκα μήνες μετά τις εκλογές, έχοντας συνειδητοποιήσει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια νέας εκλογικής νίκης λόγω αδιέξοδων πολιτικών του, φέρνει στο προσκήνιο την αλλαγή του εκλογικού συστήματος. Είναι φανερό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται και αποφασίζει στη βάση των εκάστοτε μικροκομματικών σκοπιμοτήτων του.

Η Νέα Δημοκρατία από την άλλη επιδιώκει τη διατήρηση του απαράδεκτου μπόνους των πενήντα εδρών για να πετύχει για άλλη μια φορά μια τεχνητή κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Πριν λίγες μέρες μάλιστα ο κ. Μητσοτάκης δήλωσε ότι η απλή αναλογική είναι βόμβα στα θεμέλια του συστήματος. Δεν είναι βόμβα οι πελατειακές σχέσεις; Δεν είναι βόμβα ο λαϊκισμός; Δεν είναι βόμβα ο διχασμός και η τεχνητή πόλωση; Και είναι βόμβα η απλή αναλογική; Και ο λέξεις εδώ χάνουν το νόημά τους.

Εξ άλλου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν υπάρχει μεγαλύτερος κρατισμός από το να ζητάς ως κόμμα από το κράτος να σου δώσει αυτό που σου στερεί η κοινωνία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εμείς, όμως, δεν έχουμε καμμία σχέση με τις λογικές του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας, τον στείρο καταγγελλισμό και τον λαϊκισμό, όταν είναι στην αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αύριο ψηφίζουμε εκλογικό νόμο για το πώς γίνονται οι εκλογές. Δεν ψηφίζουμε την παραμονή ή όχι της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με αυταπάτες, λαϊκισμό και αδιέξοδες πολιτικές. Η άποψή μας είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αναποτελεσματική. Αλλά ταυτόχρονα οι εκλογές πρέπει πλέον να γίνονται σταθερά με το σύστημα της απλής αναλογικής και χωρίς το απαράδεκτο μπόνους των πενήντα εδρών. Είναι τόσο απλό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα με αφορμή τον εκλογικό νόμο ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία ανταγωνίζονται σε σκοπιμότητες και τακτικισμούς. Γι' αυτό δεν μπαίνω σε αυτή τη λογική. Και ο μόνος αξιόπιστος τρόπος για να μην υιοθετήσουμε αυτή τη λογική είναι να μείνεις σταθερός στη δική σου θέση. Αυτός είναι ο τρόπος αντιμετώπισης του λαϊκισμού, του δεξιού και αριστερού λαϊκισμού. Γιατί σήμερα οι πολίτες επιζητούν αλήθειες, χωρίς να μετράμε το πολιτικό και κομματικό κόστος. Με αυτό τον τρόπο θα έρθει ξανά στο προσκήνιο η πολιτική. Με αυτό τον τρόπο θα καταφέρει η χώρα να υπερβεί τη βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση. Για να αποκτηθεί ξανά η εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στο πολιτικό σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε τον κατάλογο των ομιλητών. Ο κ. Θεοχάρης θα μιλήσει αργότερα, όταν συμπληρωθεί η πεντάδα των συναδέλφων. Μετά θα ακολουθήσει και η πρώτη Υπουργός, η κ. Θεανώ Φωτίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Ρίζος. Επαναλαμβάνω ότι οι άλλοι συνάδελφοι είναι ο κ. Φωκάς, ο κ. Σπαρτινός, ο κ. Μανιάτης και ο κ. Βεσυρόπουλος. Θα ακολουθήσει ο κ. Θεοχάρης, η κ. Φωτίου και θα συνεχίσουμε πάλι με τον κατάλογο.

Κύριε Ρίζο, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαν να ειπωθούν πάρα πολλά από αυτό εδώ το Βήμα για τους αγώνες δεκαετιών που έκανε η Αριστερά, οι προοδευτικοί και δημοκρατικοί πολίτες αυτού του τόπου, για την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Αγώνες που σε μεγάλο βαθμό δικαιώνονται με την πρόταση νόμου που συζητάμε αυτές τις μέρες στη Βουλή των Ελλήνων.

Το ζήτημα της κατάργησης του μπόνους των πενήντα εδρών είναι συνολικότερο. Αφορά όλη την ελληνική κοινωνία. Αυτό αποδεικνύεται και από τις μετρήσεις που έγιναν πριν λίγες μέρες και δείχνουν πως ακόμα και από τους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας, το 48% δηλώνει πως τάσσεται κατά του μπόνους στο πρώτο κόμμα και ζητάει την ισότητα της ψήφου.

Ειδικά αυτό το τελευταίο, το υπενθυμίζω στους συναδέλφους

της Νέας Δημοκρατίας, γιατί παρουσιάζουν το τελευταίο διάστημα μια ξαφνική λατρεία για τις δημοσκοπήσεις, αλλά ταυτόχρονα προσπαθούν να κρύψουν κάτω από το χαλί τις διεκδικήσεις και τις επιθυμίες ακόμα και της ίδιας τους της εκλογικής βάσης.

Η λογική της απλής αναλογικής είναι αυτή της δημοκρατικής ευαισθησίας και προοπτικής, της ενίσχυσης του πλουραλισμού και της συνδιαμόρφωσης του κυβερνητικού έργου κόντρα σε προεκλογικούς εκβιασμούς για το μέλλον της χώρας, τον κίνδυνο της αστάθειας και της ακυβερνησίας. Λες και μέχρι σήμερα δεν είχαμε κοινοβουλευτικά πανίσχυρες και με θηριώδεις πλειοψηφίες κυβερνήσεις, που όλες σαρώθηκαν σαν χάρτινοι πύργοι μπροστά στην αναντιστοιχία τους με τις κοινωνικές ανάγκες και τη λαϊκή βούληση. Η στήριξη κυβερνήσεων με κλεμμένες ψήφους ούτε ευστάθεια ούτε δυνατές κυβερνήσεις δημιουργεί.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να κάνω κάποια γενικότερα σχόλια. Το πρόβλημα αυτή τη στιγμή με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και με τα άλλα κόμματα εντός του Κοινοβουλίου, δεν είναι ότι απλά εναντιώνονται σε έναν νέο εκλογικό νόμο και στην κατάργησή του μπόνους, αλλά ότι εναντιώνονται και αντιδρούν σε οποιαδήποτε προοδευτική αλλαγή που ενσωματώνει στοιχεία δικαιοσύνης και ισονομίας.

Δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα, παραδείγματος χάριν, με τις τηλεοπτικές άδειες. Δηλαδή, θέλουν οι καναλάρχες να συνεχίσουν να λυμαίνονται τις δημόσιες συχνότητες, χωρίς να δίνουν φράγκο στον κρατικό κορβανά.

Δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα με τους μεγαλοφοροφυγάδες. Άλλες λίστες τις ξεχνούσαν στα συρτάρια, άλλες δεν τις έβλεπαν. Δεν ήξεραν, δεν άκουσαν τίποτα ούτε για τις offshore, ούτε για τις μίζες, ούτε για το μαύρο πολιτικό χρήμα.

Δεν θέλουν να δεν ήθελαν ποτέ να συγκρουστούν με ένα σύστημα διαπλοκής και συμφερόντων, που στην κυριολεξία ρήμαξε και ρημάζει την χώρα δεκαετίες τώρα.

Μας χλεύαζαν, όταν θεσπίζαμε με το παράλληλο πρόγραμμα τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας.

Δεν θέλουν να αλλάξουν τίποτα στον τρόπο που διαχειρίζονται μέχρι σήμερα τα ΕΣΠΑ ή άλλα ευρωπαϊκά προγράμματα, με τους πολίτες να ακούν για εκατομμύρια, αλλά έργα να μην βλέπουν.

Ας ρωτήσουν τους Εβρίτες για το νέο κλειστό γυμναστήριο στην Αλεξανδρούπολη, για το οποίο τριάντα χρόνια τώρα ακούν, αλλά μόνο σήμερα με την υπογραφή του Υφυπουργού Οικονομικών, του Αλέκου του Χαρίτη, πρόκειται να προχωρήσει, για τα 3 εκατομμύρια ευρώ που δίνονται για το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αλεξανδρούπολης, για τα έργα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων που ξεκλειδώνουν τόσο για την επέκταση του έργου του δικτύου φυσικού αερίου στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης όσο και για τα έργα στο Λιμάνι της Αλεξανδρούπολης.

Όλα τα παραπάνω τα αναφέρω όχι για να δώσω μια ιδανική εικόνα για την κατάσταση ή για να πω πως όλα δουλεύουν ρολόι. Η καθημερινότητα των συμπολιτών μας συνεχίζει να έχει μεγάλες δυσκολίες. Τα αναφέρω για να δείξω πως στην πραγματικότητα υπάρχουν δύο βασικές ιδεολογίες, αντιλήψεις που συγκρούονται και αυτό γίνεται εύκολα αντιληπτό και στη συζήτηση για τον εκλογικό νόμο.

Τη μια εκφράζει κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που θέλει να διατηρηθούν ή να μείνουν στο απυρόβλητο όλες εκείνες οι παθογένειες, οι στρεβλώσεις, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που μας οδήγησαν στη σημερινή κρίση.

Από την άλλη μεριά, συναντά κανείς τις προσπάθειες της σημερινής Κυβέρνησης για μεταρρυθμίσεις, καινοτομίες, αλλαγές στη δημόσια διοίκηση, νομοθετικές πρωτοβουλίες για ισότητα, ισονομία και εμπάθυνση των δημοκρατικών θεσμών της χώρας.

Επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για την ψήφο στα δεκαεφτά, αλλά και την ψήφο των νέων μεταναστών. Για το πρώτο, πρέπει να δηλώσω πως αδυνατώ να κατανοήσω τα φοβικά σύνδρομα που εκφράζουν οι κύριοι της Αντιπολίτευσης για το θέμα αυτό. Η νέα γενιά, τα νιάτα μας, είναι πάντα το σημείο στο οποίο πρέπει να κοιτάμε, να προσβλέπουμε, το σημείο αναφοράς όλων μας.

Συνεπώς, η ψήφος από τα δεκαεπτά, κατεύθυνση στην οποία

κινούνται τα τελευταία χρόνια και οι ευρωπαϊκοί θεσμοί, μόνο θετικό αντίκτυπο και αποτέλεσμα μπορεί να φέρει για την ίδια τη χώρα.

Άλλωστε, οι νέοι μας μεγαλώνουν πια σε ένα περιβάλλον με σημαντικές και πολλές φορές ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις. Ο πολιτικός χρόνος τα τελευταία χρόνια είναι ιδιαίτερα πυκνός, γεγονός που μας επιτρέπει να είμαστε βέβαιοι πως το πολιτικό κριτήριο στους νέους και στις νέες μας και υπάρχει και δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα από αυτό. Μένει μόνο να το ακούσουμε.

Για την ιστορία, θυμίζω ότι τα ίδια ακούγαμε, όταν θεσπίστηκε η ψήφος στα δεκαοκτώ και ακόμα χειρότερα.

Όσον αφορά τους νέους μετανάστες, τους ανθρώπους που τα τελευταία χρόνια της κρίσης αναγκάστηκαν να φύγουν στο εξωτερικό, το παρόν νομοσχέδιο δεν κλείνει την πόρτα στην ψήφο τους. Το αντίθετο θα έλεγα. Θα πρέπει, όμως, να τονίσουμε, ότι το έχουμε συζητήσει και έχουμε καταλήξει ομόφωνα και στην Επιτροπή Απόδημου Ελληνισμού, ότι θα πρέπει να προηγηθεί η καταγραφή αυτών των μεταναστευτικών ρευμάτων και να διευκρινιστούν οι ακριβείς προϋποθέσεις για τη συμμετοχή τους στην εκλογική διαδικασία. Πιθανά προβλήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν και κατά τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης.

Είναι βαθιά προκλητικό και υποκριτικό για τους Έλληνες του εξωτερικού, αυτοί που σαράντα χρόνια τώρα δεν μπόρεσαν ούτε καν να καταγράψουν οργανωμένα και συγκροτημένα τους πληθυσμούς των Ελλήνων στο εξωτερικό, να εμφανίζονται σήμερα ξαφνικά ως τιμητές της ψήφου αυτών και του εκλογικού τους δικαιώματος. Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή είναι μια πολύ σοβαρή συζήτηση, που δεν πρέπει να την βάλουμε στα παιχνίδια εξουσίας και μικροκομματικών συμφερόντων. Τουλάχιστον, από την περιοχή που προέρχομαι, ξέρουμε πολύ καλά τι θα πει μετανάστευση και γι' αυτούς που φεύγουν και γι' αυτούς που μένουν.

Κλείνοντας, πρέπει να πούμε και δυο λόγια για τις ατάκες περί αξιοπρέπειας που ακούστηκαν εδώ χθες στη Βουλή. Τελικά, ας μας πουν οι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Ποιος πρωθυπουργός και ποιας κυβέρνησης δεν παρέδωσε το πρωθυπουργικό γραφείο στον επερχόμενο πρωθυπουργό ως όφειλε σε αντίθεση με τον πρόεδρο της Βουλής εκείνης της εποχής, που και παρέδωσε, αλλά και ήταν παρών στην τελετή παράδοσης-παραλαβής; Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από την Ένωση Κεντρώων κ. Αριστείδης Φωκάς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ημέρα που η Ένωση Κεντρώων ξεκαθάρισε τη θέση της γύρω από το θέμα του νέου εκλογικού νόμου, έχουμε γίνει δέκτες μιας άνευ προηγουμένου και λογικής πολεμικής από άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης και από μια μερίδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Το αμάρτημά μας; Λέμε «να» στην απλή αναλογική και στην κατάργηση του μπόνους των εδρών, πάγια θέση του Προέδρου μας Βασίλη Λεβέντη εδώ και πολλές δεκαετίες, γιατί πιστεύουμε πως η απλή αναλογική ευνοεί μια κουλτούρα ουσιαστικών συνεργασιών και θα αναγκάσει τα κόμματα να αφήσουν στην άκρη στείρες μικροπολιτικές αντιπαραθέσεις και να αθροίσουν δυνάμεις προς όφελος της χώρας μας. Πρόκειται για μια γενναία τομή, άσχετα από τους λόγους για τους οποίους φέρνει αυτή τη στιγμή στη Βουλή ο κ. Τσίπρας το εκλογικό νομοσχέδιο. Η στάση μας αυτή είναι στάση κρυστάλλινη, στάση ευθύνης και εκλαμβάνεται όμως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα ως χέρι βοήθειας προς τη συγκυβέρνηση.

Βέβαια, όμως, στη Νέα Δημοκρατία, πέρα από όλα τα άλλα, έχετε κοντή και επιλεκτική μνήμη. Ξεχνάτε φαίνεται εσείς, που σήμερα κατηγορείτε, τις εξαγγελίες του πρώην προέδρου σας, του Αντώνη Σαμαρά στα Ζάππεια, όταν διακρίνυτε με περίσσεια αυτοπεποίθησης πως δεν θα συγκυβερνήσει ποτέ με το καταστροφικό ΠΑΣΟΚ, όπως έλεγε. Έλεγε: «Εάν κάναμε κυβέρνηση μαζί με το ΠΑΣΟΚ, θα ήμασταν αιχμάλωτοι της δικής του πολιτικής».

Εμείς, όμως, θα ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική». «Θα ήμασταν αιχμάλωτοι των αδυναμιών του ΠΑΣΟΚ», άλλη μια ατάκα του πρώην προέδρου σας.

Και την επόμενη μέρα, με ένα μαγικό ραβδί, ξεπεράστηκαν όλα. Το ΠΑΣΟΚ έπαψε να είναι καταστροφικό και κάνατε μια χαρά συγκυβέρνηση με αυτούς που αναθεματίζατε επί χρόνια. Και τολμάτε τώρα εσείς να κατηγορείτε την Ένωση Κεντρώων πως τάχα προσφέρουμε δεκανίκι στο ΣΥΡΙΖΑ, εσείς που έχετε έτοιμους τους δορυφόρους.

Λοιπόν, αυτό το παραμύθι πρέπει κάποτε να τελειώσει. Οι συνεργασίες είναι καλές μόνο όταν σας βολεύουν. Βρείτε τα κατ' αρχάς μεταξύ σας μέσα στη Νέα Δημοκρατία, οι «καραμανλικοί» με τους «μητσοτακικούς» και οι συντηρητικοί με τους νεοφιλελεύθερους. Δεν σας φταίει κανένας από εμάς για το γεγονός πως, παρά τις παλινωδίες της αποτυχημένης συγκυβέρνησης, παραμένετε δημοσκοπικά κατηλωμένοι.

Από τη μια, κατηγορείτε τον ΣΥΡΙΖΑ για τα σχέδια Βαρουφάκη περί εθνικοποίησης της Τράπεζας της Ελλάδος και από την άλλη, Βουλευτές σας καταθέτουν ερώτηση καταγγέλλοντας αφελληνισμό των ελληνικών τραπεζών.

Σε ομιλία του στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα πριν από ένα χρόνο ο κ. Κικίλιας μιλούσε για ανάγκη κουλούρας συνεργασίας, αλλά είπε «όχι» στην ιδεολογική σύγχυση. Μα, υπήρξε μεγαλύτερη σύγχυση στους φίλους της παράταξής σας από το γεγονός ότι συγκυβερνήσατε με το ΠΑΣΟΚ; Σταματήστε να προσβάλλετε τη νοημοσύνη των Ελλήνων πολιτών.

Αυτή η Βαβέλ, αυτό το πολιτικό «ό,τι να 'ναι», αποτελεί την καλύτερη απόδειξη πως είναι αναγκαίες οι συνεργασίες, για να κερδίσουμε το στοίχημα της σωτηρίας της χώρας μας.

Λυπάμαι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά μόνοι σας δεν μπορείτε! Δοκιμαστήκατε από τον ελληνικό λαό και κριθήκατε τουλάχιστον ανεπαρκέστατοι.

Είδαμε και τις μονοκομματικές κυβερνήσεις, τουλάχιστον από το 1974 μέχρι και σήμερα. Εναλλάσσονταν ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ.

Έχετε στα χέρια σας την οικονομική αφαίμαξη του ελληνικού λαού. Ανοίξατε την πόρτα των μνημονίων και οδηγήσατε στη μετατροπή της χώρας μας σε φέουδο. Είναι ώρα να αφήσετε τους εγωισμούς και τις πολιτικές υπεροψίες, να προτάξετε το κοινό καλό και να ψηφίσετε υπέρ της απλής λογικής.

Υπεράνω όλων είναι η πατρίδα μας, αλλιώς όσο εσείς κυνηγάτε την ουρά σας και ψάχνετε φανταστικούς εχθρούς η ιστορία θα σας ξεπεράσει, εάν δεν σας έχει ήδη ξεπεράσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλώ στο Βήμα τον συνάδελφο, κ. Κωνσταντίνο Σπαρτινό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση ενός εκλογικού συστήματος και το πώς τελικά ο πολίτης αντιπροσωπεύεται και ακούγεται η φωνή του μέσα στο πολιτικό μας σύστημα, δεν αποτελεί απλά μια συζήτηση για την ψήφιση ενός ακόμα νομοσχεδίου. Αντίθετα, είναι μια στιγμή κατά την οποία ο κάθε πολιτικός φορέας και ο κάθε Βουλευτής ξεχωριστά οφείλει να πάρει σαφή θέση απέναντι στο εκλογικό σώμα και να απαντήσει στο κατά πόσον η λειτουργία του πολιτικού συστήματος που ζήσαμε για πολλές δεκαετίες και η ποιότητα της δημοκρατίας μας, που προέκυψε από αυτή τη λειτουργία, είναι ικανοποιητική ή απαιτεί ριζικές αλλαγές.

Για εμάς η απάντηση είναι ξεκάθαρη: Έχουμε ανάγκη από περισσότερη και από ποιοτικότερη δημοκρατία.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, φέρνει έναν εκλογικό νόμο με αυτό ακριβώς το σκεπτικό και ως την πρώτη από μια σειρά παρεμβάσεων που στοχεύουν στη ριζική αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος και του συστήματος αντιπροσώπευσης, καθώς και της ίδιας της δημοκρατίας μας. Για να αποक्रουστεί η τάση απαξίωσης και αμφισβήτησης του πολιτικού συστήματος και των φορέων του και για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στους δημοκρατικούς θεσμούς.

Τα χρόνια της κρίσης, όπου άλλαξαν πάρα πολλά, είναι άραγε δυνατόν κάποιοι να μην κατάλαβαν τίποτα, και ιδιαίτερα όσοι κα-

τακρημνίσθηκαν αυτήν την περίοδο;

Ο ίδιος ο λαός γύρισε την πλάτη σε αυτοδύναμες κυβερνήσεις, σε αναντίστοιχες με το εκλογικό σώμα αυτοδυναμίες. Επέβαλε με την ψήφο του συνεργασίες.

Παρ' όλα αυτά, από την πλευρά όσων αντιδρούν στην ουσία του σχεδίου νόμου βλέπουμε μια εμμονή σε μια ελιτίστικη και σκοπιμοθηρική αντίληψη, σε μια αντίθεση στη μέγιστη δυνατή αναλογική εκπροσώπηση κομμάτων και πολιτών, με το επιχείρημα ότι δεν θα υπάρχουν σταθερές κυβερνήσεις και κινδυνεύει να διαταραχθεί η ηρεμία του πολιτικού συστήματος. Μιλούν για βόμβα στα θεμέλια του.

Προφανώς, ενδιαφέρονται για την ηρεμία του πολιτικού συστήματος που οικοδόμησαν οι ίδιοι επί σειρά ετών, του πελατειακού κράτους, της διαπλοκής, της αυθαιρεσίας, της περιφρόνησης της λαϊκής βούλησης, αυτού δηλαδή του πολιτικού συστήματος που η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ανεξάρτητα πολιτικής και ιδεολογικής τοποθέτησης, θέλει να καταλύσει, αγνοώντας, βέβαια, αυτοί οι πούροι ευρωπαϊστές ότι σταθερές πολιτικές κυβερνήσεις υπάρχουν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Φαίνεται ότι δεν θεωρούν τους Έλληνες ψηφοφόρους αρκετά Ευρωπαίους για την ώρα.

Προσδοκούν μέσω της αυτοδυναμίας, επίσης, να κρύψουν κάτω από το χαλί όλα αυτά που βλέπουν καθημερινά το φως της δημοσιότητας, τώρα που για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση αλάζουν οι συσχετισμοί και αποκαλύπτονται διάφορα «μαργαριτάρια» των περιόδων της παντοδυναμίας τους. Και είμαστε μόλις στην αρχή. Πολλά και ενδιαφέροντα θα ακολουθήσουν και κάποιοι δεν φαίνεται να αισθάνονται καλά.

Βέβαια, η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι από παλιά γνωστή και πρέπει να παραδεχθούμε ότι είναι απόλυτα σαφής.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως; Ξεκίνησε τα χρόνια της ιδρυσής του, υποστηρίζοντας την απλή αναλογική. Την ξέχασε τα χρόνια της παντοδυναμίας του και της συγκυβέρνησης με τη Νέα Δημοκρατία. Την ξαναθυμήθηκε πρόσφατα, πριν από κανένα χρόνο. Και σήμερα την απαρνιέται ξανά, προτείνοντας ένα εκλογικό σύστημα πέντε σημείων, τα τεσεράμιοι από τα οποία θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν συνιστούν διαφωνίες με την πρόταση της Κυβέρνησης, είτε περιέχονται στο σχέδιο νόμου είτε έχουν τη σύμφωνη γνώμη να συζητηθούν προς την κατεύθυνση που ανέπτυξε χθες ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ. Αυτό νομίζω ότι έγινε σαφές και από την εισήγηση του Υφυπουργού κ. Μπαλάφα. Το δε μισό σημείο της διαφωνίας αναφέρεται στη χρήση μπόνους για την εξωπραγματική για τα σημερινά δεδομένα περίπτωση της πρωτιάς με 42% και πάνω.

Είναι μια πρόταση προσχηματική, για να κρύψει με αμήχανο τρόπο ότι δεν ταυτίζεται το ΠΑΣΟΚ με τη Νέα Δημοκρατία. Απόρροια της γενικότερης σημερινής πολιτικής αμηχανίας του, της έλλειψης πολιτικού προσανατολισμού του, της αδυναμίας του να παρακολουθήσει τις εξελίξεις σε μεγάλο κομμάτι της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, της δυνατότητας της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας να ισορροπεί μόνο στο κατώτερο δυνατό σημείο, στο σημείο μηδέν.

Αποτέλεσμα ανάλογης πολιτικής αμηχανίας και αδυναμίας του να συνθέσει τις απόψεις των μελών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας είναι και η θέση του Ποταμιού. Μόνο που αυτό δεν δείχνει να ενοχλείται και πολύ που ακολουθεί τον δρόμο της Νέας Δημοκρατίας, όσο και αν φαίνεται παράξενο για ορισμένα τουλάχιστον στελέχη του με μακρά πορεία στο αίτημα της απλής αναλογικής.

Η διεύρυνση του εκλογικού σώματος είναι ένα ακόμα βήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ουσιαστικότερη δημοκρατία. Ισχυρίζονται κάποιοι -φωναχτά ή ψιθυριστά- ότι σε αυτή την ηλικία των δεκαεπτά ετών δεν υπάρχει η απαραίτητη ωριμότητα για αυτό το δικαίωμα. Κάνουν λάθος.

Τα τελευταία χρόνια οι νέες γενιές ωρίμασαν πολύ, κυρίες και κύριοι, ιδίως της Νέας Δημοκρατίας και ωρίμασαν με επιταχυνόμενες διαδικασίες, με τρόπο βίαιο και συχνά οδυνηρό. Σε εσάς οφείλουν την ωρίμανσή τους αυτή, στις πολιτικές τις δικές σας και των συμμάχων σας, που εκτίναξαν στα ύψη την ανεργία τους, που έδωξαν στη μετανάστευση εκατοντάδες χιλιάδες, που τους στέρησαν τη δυνατότητα να ονειρεύονται. Γι' αυτό τώρα φοβά-

στε την ετυμγορία τους και προτιμάτε να τους κρατάτε βουβούς και αόρατους για το μεγαλύτερο δυνατό διάστημα.

Αυτός ο εκλογικός νόμος αποτελεί μια βαθιά θεσμική τομή. Θα ακολουθήσουν και άλλες. Επιπλέον, έρχεται στον χρόνο που πρέπει, πολύ μακριά από τις επόμενες εκλογές, καθώς, όπως έχει πει ο Πρωθυπουργός, θα γίνουν τον Σεπτέμβριο του 2019. Και αν κάποιοι συμβάλουν στη διατήρηση του μπόνους για τις επόμενες εκλογές, να ξέρουν πως εδώ θα είμαστε για να το καρπωθούμε και πάλι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Μανιάτης. Αμέσως μετά τον λόγο θα λάβει ο κ. Βεσυρόπουλος.

Κύριε Μανιάτη έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για άλλη μία φορά ισχύει το «ώδινεν όρος και έτεκεν μυν». Πολλή συζήτηση, πολλή κουβέντα και στο τέλος ένα πάγιο αίτημα της ιστορικής, της πραγματικής Αριστεράς, ευτελίζεται με ταχυδακτυλουργικές κινήσεις και ξεφουσκώνει μία στρατηγική που στηρίζεται σε έναν πεντακάθαρο κυβερνητικό τακτικισμό και πολιτικό οπορτουניσμό. Πολύ περισσότερο που σε αυτήν την περίπτωση τιμητής και ρυθμιστής του συγκεκριμένου παιχνιδιού, που έληξε, όμως, χθες, ήταν η Χρυσή Αυγή, αφού σύμφωνα με τα λεγόμενα όλων των κυβερνητικών παραγόντων οι ψήφοι που επρόκειτο να αθροιστούν για την πρόταση νόμου της Κυβέρνησης ήταν εκατόν ενενήντα επτά και βεβαίως οι ψήφοι δεν «μυρίζουν».

Βρισκόμαστε, λοιπόν, στην κορύφωση της πολιτικής και κυβερνητικής ιδιοτέλειας και υστεροβουλίας. Καμμία απολύτως σχέση με ζητήματα ηθικής ή ζητήματα πίστης στις πάγιες αρχές. Αν εφαρμοζόταν η πάγια αρχή της απλής αναλογικής από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσε κάλλιστα το 2015, σε δύο και τρεις ευκαιρίες, να έρθει το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Έχουμε, λοιπόν, μία τακτική δεύτερου κόμματος σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις. Και σε αυτήν τη στρατηγική υπακούουν όλα. Υπακούουν από τη μία πλευρά. Ταυτόχρονα, όμως, το νόμισμα γυρίζει -γιατί το νόμισμα είναι ίδιο- και στην άλλη πλευρά έχουμε από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας την αποδοχή και τη στήριξη του εξωφρενικού, του εξωπραγματικού μπόνους των πενήντα εδρών, που μας πάει πίσω σε εποχές όπου τα πρώτα κόμματα έπαιρναν σαραντάρια και σαρανταπεντάρια. Ε, λοιπόν, αυτή η ιστορία πέθανε, τελείωσε.

Η κοινωνία ζει πια σε άλλους ρυθμούς. Και επειδή ακριβώς ζει σε άλλους ρυθμούς, έχουμε μία δυνατότητα, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, να μην νομοθετήσουμε αλά καρτ, αλλά κυρίως με βάση την πρόταση που εμείς έχουμε καταθέσει ως Δημοκρατική Συμπαράταξη και, με δεδομένο ότι η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οι εκλογές θα γίνουν το φθινόπωρο του 2019, να δώσουμε στη Βουλή των Ελλήνων, στο πολιτικό σύστημα, τον χρόνο να αναβληθεί η αυριανή ψήφιση του νομοσχεδίου και έτσι μέχρι τον Σεπτέμβριο να έχουμε τη δυνατότητα να κουβεντιάσουμε σοβαρά και ώριμα.

Επειδή δε ακούω -ελπίζω για λόγους πολιτικής ρητορικής- ορισμένους συναδέλφους να λένε ότι η Δημοκρατική Συμπαράταξη δεν είναι συνεπής με τις θέσεις της, εγώ θα καταθέσω εδώ για άλλη μία φορά τα πέντε σημεία των προτάσεών μας.

Πρώτον, κατάργηση του μπόνους. Στην περίπτωση, όμως, που ο λαός αποφασίσει και δώσει ένα ποσοστό της τάξης του 42% στο πρώτο κόμμα, τότε ας υπάρχει ένα μπόνους της τάξης των είκοσι με τριάντα εδρών. Μόνον, όμως, τότε.

Δεύτερον, προφανώς συμφωνούμε για την ψήφο στα δεκαεπτά.

Τρίτον, προφανώς θα ήταν αδιανόητο και εθνικά επικίνδυνο -και όλοι αντιλαμβανόμαστε τι λέμε- να συζητηθεί για λόγους τακτικισμού και κυβερνητικής προσέγγισης η μείωση του 3%. Αυτό θα ήταν έξω από κάθε συζήτηση.

Και ερχόμαστε στα δύο μεγάλα ζητήματα. Πού αναπτύσσεται η πολιτική διαπλοκή; Πού μπορεί να ενυπάρχει το σκοτεινό, το μαύρο πολιτικό χρήμα; Προφανέστατα εκεί που τα έξοδα των υποψηφίων είναι πολύ μεγάλα, δηλαδή στις μεγάλες εκλογικές

περιφέρειες.

Πού βρίσκεται, λοιπόν, η ηθική τεκμηρίωση της δήθεν υπακοής στην πάγια αρχή της απλής αναλογικής, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ότι στις μεγάλες ακριβώς περιφέρειες μπορούν να αναπτυχθούν θερμοκήπια αδιαφάνειας και διαφθοράς; Γιατί αυτό δεν τίθεται ως θέμα, ένα ζήτημα που εμείς το ζητάμε και έχουμε και ολοκληρωμένη πρόταση;

Υπάρχει και το τελευταίο -το πέμπτο σημείο- που κατά τη γνώμη μου είναι ένα ζήτημα που μπορεί να ξεπερνάει σε σπουδαιότητα όλα τα υπόλοιπα. Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, χθες δημοσιεύτηκε μία μελέτη, με βάση την οποία από το 2008 μέχρι και σήμερα οι περίπου τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες που βγήκαν στο εξωτερικό και δουλεύουν στο εξωτερικό, συνεισέφεραν στις εθνικές οικονομίες των κρατών που τους έχουν υποδεχθεί 50 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είναι Έλληνες της παραγωγής, Έλληνες της καινοτομίας, Έλληνες της επιχειρηματικότητας, Έλληνες που παράγουν, προσφέρουν, φορολογούνται στους τόπους όπου έχουν εγκατασταθεί. Αυτούς τους Έλληνες της παραγωγικότητας, της επιχειρηματικότητας, τους Έλληνες που πράγματι μπορούν να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε τα προβλήματα στα οποία βρισκόμαστε, αυτούς δεν θέλουμε να τους τιμήσουμε ως πολιτικό σύστημα και να τους δώσουμε τη δυνατότητα ισότιμα με όλους εμάς τους υπόλοιπους, που μένουμε στην Ελλάδα, να ψηφίσουν; Δεν συνιστά αυτό μία κορυφαία μη ορθή -για να μην πω μη ηθική- αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ισότιμοι;

Επειδή, λοιπόν, τα πράγματα είναι πολύ καθαρά, εμείς, η Δημοκρατική Συμπαράταξη, οι Έλληνες δημοκράτες και σοσιαλιστές, λέμε «όχι» σε ένα νόμο-σούπερ μάρκετ, λέμε «όχι» σε ένα νόμο αλά καρτ, λέμε «όχι» σε ένα μπλένερ πολιτικού τυχοδιωκτισμού και ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας.

Η χώρα ακριβώς επειδή έχει υποφέρει πολλά, η κοινωνία ακριβώς επειδή έχει σοβαρά προβλήματα, πολύ σοβαρότερα από την πρόωπη συζήτηση του εκλογικού νόμου, θέλει να κατευθυνθούν σε δύο μεγάλους πυλώνες.

Ο πρώτος είναι ο πυλώνας των μεταρρυθμίσεων στη φορολογία, στη δημόσια διοίκηση, στη δικαιοσύνη, στο παραγωγικό μοντέλο της χώρας και ο δεύτερος πυλώνας είναι ο προοδευτικός πατριωτισμός, να αισθανθεί ξανά περήφανη η Ελλάδα, να αποκτήσει ξανά εθνική αυτοπεποίθηση, θεσμική ισοτιμία σε όλα τα διεθνή fora, να αναβαθμίσουμε την γεωπολιτική μας θέση.

Γι' αυτό, λοιπόν, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμε την Κυβέρνηση έστω και μία φορά να σταθεί με υπευθυνότητα και να προχωρήσουμε σε συνεννόηση όλων των πολιτικών δυνάμεων για μία αναθέσμιση όλου του πολιτικού συστήματος της χώρας, όπου μέσα θα ενυπάρχει και ένας νέος, αναλογικός εκλογικός νόμος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Βεσυρόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσοι αλήθεια από εσάς πιστεύουν ότι το μείζον πρόβλημα αυτή τη στιγμή της χώρας και τους πολίτες είναι ο εκλογικός νόμος όταν χιλιάδες επιχειρήσεις και επαγγελματίες αδυνατούν πλέον να ανταποκριθούν στις φορολογικές και ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις, όταν υπάρχουν πολίτες που δεν απειλούνται πλέον με κατασχέσεις, αλλά υφίστανται κατασχέσεις, όταν δεν υπάρχει αληθινή ελπίδα, διέξοδος και αναπτυξιακή προοπτική για την οικονομία;

Οι μεθοδεύσεις και οι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συγκρούονται με την πραγματικότητα. Υποτιμάτε, όμως, τους πολίτες. Δεν μπορείτε να τους παραπλανήσετε πλέον. Δεν σας πιστεύει κανείς. Οι Έλληνες πολίτες αντιλαμβάνονται τις σκοπιμότητες που σχετίζονται με το περιεχόμενο αλλά και το χρόνο κατάθεσης του εκλογικού νόμου. Μας γυρίζετε είκοσι επτά χρόνια πίσω, αντιγράφοντας τις πρακτικές και τη μεθοδολογία του Μένιου Κουτσόγωργα.

Ο εκλογικός νόμος διαμορφώθηκε με βάση τα δημοσκοπικά ευρήματα που καταδεικνύουν την πλήρη κατάρρευση της Κυβέρ-

νησης. Οι εκλογές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να γίνουν στο τέλος της τετραετίας. Θα γίνουν πολύ πιο σύντομα. Θα αναγκαστείτε να πάτε οι ίδιοι σε εκλογές. Είναι μία νομοτελειακή εξέλιξη.

Ο δικός σας στόχος είναι να εμποδίσετε τον σχηματισμό κυβέρνησης με κορμό τη Νέα Δημοκρατία, να δημιουργήσετε προϋποθέσεις χάους, πολιτικής αστάθειας και ακυβερνησίας, για να διασωθείτε ως πολιτικό μόρφωμα. Σε αυτή σας την προσπάθεια υπάρχουν διάφοροι «χρήσιμοι», αλλά και πρόθυμοι -χωρίς εισαγωγικά αυτοί- που θα ψηφίσουν αυτόν τον εκλογικό νόμο. Δεν σας αρκούν, όμως.

Ο κ. Τσίπρας θα χάσει στις εκλογές με τον ίδιο εκλογικό νόμο που κατάφερε να σχηματίσει Κυβέρνηση, έναν εκλογικό νόμο που δεν τον εμπόδιζε να σχηματίσει Κυβέρνηση. Στοχεύει, όμως, να εμποδίσει ο ίδιος τη Νέα Δημοκρατία με τον εκλογικό νόμο που έφερε προς ψήφιση.

Φυσικά, αν οι δημοσκοπήσεις έδιναν μια διαφορετική εικόνα και αν υπήρχε έστω και μια περίπτωση αλλαγής του πολιτικού σκηνικού, ο κ. Τσίπρας ούτε που θα συζητούσε να φέρει αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Κάποιοι, μάλιστα, από την κυβερνητική παράταξη επιχειρηματολογούν, τονίζοντας ότι αποτελεί ζήτημα συνέπειας γι' αυτούς ο εκλογικός νόμος. Στην πραγματικότητα, αυτή η μεθόδευση αποτελεί ακόμη ένα ακόμη δείγμα πολιτικού αμοραλισμού της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Ποιος έχασε τη συνέπεια για να τη βρείτε εσείς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνοντας ως υπόθεση εργασίας τον εκλογικό νόμο που φέρνετε, θα δούμε την κατανομή των εδρών στις δύο τελευταίες εκλογές του Ιανουαρίου και του Σεπτεμβρίου του 2015.

Αν ίσχυε ο συγκεκριμένος εκλογικός νόμος στις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, η κατανομή των εδρών θα ήταν ως εξής: ΣΥΡΙΖΑ 119, Νέα Δημοκρατία 91, Χρυσή Αυγή 21, Ποτάμι 20, ΚΚΕ 18, ΑΝΕΛ 16 και ΠΑΣΟΚ 15. Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 η αντίστοιχη κατανομή των εδρών θα ήταν: ΣΥΡΙΖΑ 114, Νέα Δημοκρατία 90, Χρυσή Αυγή 22, ΠΑΣΟΚ 20, ΚΚΕ 18, Ποτάμι 13, ΑΝΕΛ 12, Ένωση Κεντρώων 11.

Και στις δύο περιπτώσεις, δηλαδή, θα προέκυπτε ένα σκηνικό ακυβερνησίας. Θα χρειάζονταν τέσσερα κόμματα για να σχηματιστεί κυβέρνηση, πράγμα απίθανο με τα δεδομένα της πολιτικής γεωγραφίας και των διαφορών που υπάρχουν.

Το δεδομένο της ακυβερνησίας δεν το θέτω μόνο εγώ. Το είχε θέσει και ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Κουρουμπλής πριν από δύο μήνες, όταν δήλωνε ότι με την απλή αναλογική δεν θα μπορούσε ποτέ να κυβερνηθεί ο τόπος.

Φυσικά, δεν αρκεί ο σχηματισμός μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης ούτε λύνει το πρόβλημα. Το ζητούμενο είναι πόσο σταθερή είναι αυτή η κυβέρνηση, πόσο βιώσιμη και συνεκτική μπορεί να είναι, κάτι που συνδέεται με κοινούς προγραμματικούς στόχους. Μπορεί στο μυαλό κάποιων να είναι ο σχηματισμός οικογενειακής κυβέρνησης υπό την απειλή της ακυβερνησίας, για να διασωθούν πολιτικά οι ίδιοι και να μπορούν να έχουν ρόλο στο πολιτικό σύστημα. Ο σχηματισμός, όμως, μιας κυβέρνησης υπογορεύεται από τις ανάγκες της χώρας όχι για να επιπλεύσουν κάποιοι φελλοί ή για να διασωθούν και να έχουν ρόλο κάποιοι άλλοι.

Αν θέλετε να υπάρχει ένα κοινό πεδίο συμφωνίας για τον εκλογικό νόμο, θα ξεκινούσατε από την ψήφο των αποδήμων Ελλήνων και την κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών. Σε αυτά τα δυο σημεία μπορεί να υπάρξει σύγκλιση. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε συγκεκριμένη τροπολογία.

Η Κυβέρνηση, όμως, υπηρετεί ιδιοτελείς και δόλιους πολιτικούς στόχους, φθείρει τους θεσμούς, επιδιώκει ακυβερνησία και πολιτική αστάθεια. Δεν θα τα καταφέρει. Οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο και θα τις χάσετε, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Ο ελληνικός λαός θα σας κατεβάσει στα πραγματικά εκλογικά σας μεγέθη.

Δεν είστε άξιοι, δεν είστε ικανοί, αλλά δεν διαθέτετε ούτε τη δημοκρατική νομιμοποίηση να προχωρήσετε σε θεσμικές αλλαγές είτε στο Σύνταγμα είτε στον εκλογικό νόμο. Είστε μειοψηφία στην κοινωνία και στο εκλογικό σώμα.

Ό,τι και αν ψηφίσετε, δεν θα αξίζει μετά τις εκλογές ούτε το χαρτί πάνω στο οποίο θα έχει τυπωθεί το σχετικό ΦΕΚ, γιατί αμέσως μετά από τις εκλογές μια μεγάλη πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία θα προχωρήσει στην αλλαγή και την κατάργηση του εκλογικού νόμου που φέρνετε σήμερα.

Η χώρα χρειάζεται πολιτική αλλαγή, μια νέα ισχυρή και στιβαρή διακυβέρνηση με σχέδιο, μια νέα συμφωνία αλήθειας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τώρα θα κάνει την παρέμβασή της η πρώτη Υπουργός, η κ. Θεανώ Φωτίου, για πέντε λεπτά.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως δόλιο καταγγέλλει η Νέα Δημοκρατία το νομοσχέδιο για την απλή αναλογική. Δόλια και η απλή αναλογική. Ζητήματα αρχών, δημοκρατίας κ.λπ. δεν αφορούν τη Νέα Δημοκρατία. Για τη Δεξιά το εκλογικό σύστημα δεν ήταν ποτέ θέμα αρχής. Έφερε τα πιο απίστευτα εκλογικά συστήματα για τη διασφάλιση της εξουσίας από το 1950 και μετά. Αυτό είναι κοινό μυστικό. Όμως, επιμένει. Η δολιότης του ΣΥΡΙΖΑ -λένε- έγκειται στο ότι η Νέα Δημοκρατία με την απλή αναλογική δεν θα μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση μετά τις εκλογές, που ισχυρίζεται ότι θα έρθουν σύντομα και θα τις κερδίσει. Δύο υποθέσεις εργασίας και οι δύο λανθασμένες, όπως θα αποδειχθεί ιστορικά.

Και καλά η Νέα Δημοκρατία. Τα μικρότερα αντιπολιτευτικά κόμματα πώς συναινούν σε αυτό; Εδώ ίσως θα έπρεπε να προσέξουμε την τοποθέτηση ενός κορυφαίου στελέχους της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κουμουτσάκου, του Εκπροσώπου Τύπου. Προειδοποιεί στις αρχές Ιουλίου ο κ. Κουμουτσάκος όσους αμφιταλαντεύονται, ότι όσοι συμπράξουν -δηλαδή ψηφίσουν- δεν θα έχουν το άλλοθι της άγνοιας. Θα διαπράξουν συνειδητό πολιτικό έγκλημα και δεν θα μπορούν να συμπεριληφθούν στις ευρωπαϊκές μεταρρυθμιστικές δυνάμεις. Δηλαδή, θα βρουν την πόρτα της συγκυβέρνησης κλειστή, όταν θα έρθει η Νέα Δημοκρατία εν τη βασιλεία τους.

Η Νέα Δημοκρατία σάς εκβίασε πολιτικά, αγαπητοί μου του Ποταμιού και αγαπητοί μου από το κομμάτι της Δημοκρατικής Συμπράταξης, με τον μεγαλύτερο πολιτικό κυνισμό και υποκύψατε στον εκβιασμό. Μάλλον, έχετε έτοιμη τη μοιρασιά του κράτους με το γνωστό «4-2-1».

Δόλιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι το νομοσχέδιο για τις εκλογές, που έρχεται τελευταία στιγμή και εξυπηρετεί τις δημοσκοπήσεις της τελευταίας στιγμής. Αυτό είναι έντιμο, γιατί έρχεται τρία χρόνια πριν από τις επόμενες εκλογές, τις εκλογές του 2019, τις οποίες θα κάνουμε τότε και θα τις κερδίσουμε. Είναι έντιμο και μπορεί να παράξει άμεσα αποτελέσματα στο πολιτικό πεδίο, γιατί δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση όπου βιώνουμε έναν ομόφωνο και ταυτόσημο καταγγελτικό λόγο από όλες τις πτέρυγες. Αυτό ωφελεί μόνο τη Χρυσή Αυγή.

Η απλή αναλογική δίνει τη δυνατότητα στα κόμματα που μετεκλογικά θα συνεργαστούν, να εκθέτουν σε κάθε θέμα που προκύπτει στο Κοινοβούλιο την αντίθεσή τους και την αντιπρότασή τους. Έτσι, με αυτό τον τρόπο, το κάθε κόμμα μπορεί να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μετεκλογικές συνεργασίες και συναίνεσεις, με έκθεση, όμως, μπροστά στον λαό για τις προτάσεις του.

Κανένα, όμως, από τα αντιπολιτευτικά σήμερα κόμματα δεν επιθυμεί να εκτεθεί για το τι θα πράξει όταν έρθει η ώρα να κυβερνήσει ή να συγκυβερνήσει. Κανένα και προσέξτε το.

Αυτό κάνει εξ άλλου και ο κ. Μητσοτάκης: Εξαγγελίες καθημερινές, ρητορικές του τύπου που αναπαράγουν τα Ζάπεια 1, 2 και 3. Ακούσατε τίποτα συγκεκριμένο; Ακούτε ακριβώς τον ίδιο λόγο του Ζαππείου 1, 2 και 3.

Ο κ. Μητσοτάκης, όμως -δυστυχώς γι' αυτόν- θα ηττηθεί, όπως και ο προκάτοχός του, όταν έρθει η ώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ, κυρία Φωτίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης για επτά λεπτά.

Μετά ακολουθούν οι συνάδελφοι κύριοι. Καβαδέλλας, Μπιγιάλας Κατσαφάδος, Καραγκούνης, Κάτσης και Μπακογιάννη Θεοδώρα. Θα παρέμβει ο κ. Αποστόλου, ως δεύτερος Υπουργός και συνεχίζουμε με τους υπόλοιπους ομιλητές με τη σειρά. Και δεν θα ξεχάσω κι εσάς, κύριε Δανέλλη.

Ορίστε, κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι παρακολουθήσαμε αυτές τις μέρες; Την ήττα της Κυβέρνησης στην προσπάθειά της να συγκεντρώσει διακόσιους Βουλευτές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ήττα;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ήττα. Μη φοβάστε τις λέξεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Δεν θα ψηφιστεί αύριο, δηλαδή;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ήττα είναι -τι να κάνουμε;- στη συμφωνία με τη Χρυσή Αυγή, τη συμφωνία που ανέλαβαν να ξεπλύνουν δηλώσεις περί της ασομίας και της αχρωμίας της ψήφου.

Αλήθεια, πόσο μοιάζουν με τις δηλώσεις που κάνουν όσοι δέχονται χρήματα από εγκληματικές δραστηριότητες, ότι «τα λεφτά δεν μυρίζουν»!

Και, φυσικά, υπήρξε κατάρρευση της συμφωνίας όταν δεν βρέθηκαν οι διακόσιοι που απαιτούνταν.

Υπάρχει, όμως, αμνηχανία και όλων των κομμάτων που αυτή η άκαρι συζήτηση προκάλεσε, μία συζήτηση που ενδιαφέρει λίγους και σίγουρα όχι αυτούς που μας έχουν ανάγκη, όχι όσους είναι στο νέο πρεκαριάτο, στην ανεργία, στην απλήρωτη εργασία, στη «μαύρη» εργασία, όσους δεν μπορούν να ανακτήσουν τον έλεγχο στη ζωή τους γιατί τους πνίγουν υποχρεώσεις και χρέη.

Αυτούς πρέπει να σκεφτούμε σήμερα. Τι χρειάζονται; Με μία λέξη, σταθερότητα Ασφάλεια. Το προσφέρετε αυτό; Τους δίνετε αυτό που είναι αναγκαίο για να ζήσουν; Όχι. Τώρα κάνετε το χειρότερο που θα μπορούσατε να κάνετε. Προκαλείτε μόνιμη πολιτική αστάθεια στη χώρα με την πρότασή σας για απλή αναλογική και πλήρη κατάργηση του μπόνους. Με δυο λόγια, σας ψήφισαν να φέρετε την απλή λογική και αφού δεν μπορείτε, πουλάτε απλή αναλογική.

Γιατί το κάνετε, όμως, αυτό; Ο ελληνικός λαός πρέπει να καταλάβει πως η απλή αναλογική σήμερα επιτελεί δύο στόχους για την Κυβέρνηση. Ο πρώτος στόχος είναι να αφαιρέσει τη δυνατότητα διακυβέρνησης χωρίς τη συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ. Αφού καταρρέετε κοινωνικά, αφού δεν υπάρχει δυνατότητα ανάκαμψης και νίκης στις εκλογές, τουλάχιστον να μην μπορεί να κυβερνήσει κανείς άλλος. Αυτό δείχνει σε τι κατάσταση αδυναμίας είναι η Κυβέρνηση σήμερα. Δείχνει απελπισία και αναδεικνύει τη στρατηγική ήττα που αύριο θα υποστείτε. Σηματοδοτεί την αρχή του τέλους σας.

Ας μην έχει καμμία αμφιβολία καθένας από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης ότι σήμερα αυτή η ήττα είναι του Μαξίμου. Όμως, από τον Μάρτιο, όταν θα τελειώσει η περίοδος της λίτσας, η σημερινή ήττα θα είναι προσωπική, δική σας, γιατί τότε θα παλεύετε για τον σταυρό. Τότε, με τον σταυρό, κάθε ψήφος που δώσατε εδώ μέσα θα σας βαραίνει και θα εμποδίζει την επανεκλογή σας.

Φανερώνει, επίσης, πως οι εκλογές πλησιάζουν γρήγορα. Δεν μπορείτε να πείσετε πως φέρατε εκλογικό νόμο τρία χρόνια πριν από τις προγραμματισμένες εκλογές.

Δείχνει, τέλος, πως έχετε απωλέσει κάθε ηθικό φραγμό. Όλος ο ελληνικός λαός παρακολουθεί με δέος πώς ξεπουλήσατε κάθε αρχή σας, κάθε αριστερή σκέψη που πέρασε ποτέ από το μυαλό σας για να κρατήσετε μία καρέκλα και όσα αυτή σας εξασφαλίζει.

Σας λέει η Νέα Δημοκρατία πως δεν είστε Αριστεροί. Λάθος μεγάλο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας! Δεν υπάρχει μόνο μία Αριστερά. Υπάρχουν πολλές αριστερές. Υπάρχει και η ανήθικη Αριστερά, αυτή που όταν πιανόταν, πουλούσε τους συντρόφους της, γιατί την ηθική Αριστερά τη διώξατε από τον ΣΥΡΙΖΑ και είναι έξω από το Κοινοβούλιο σήμερα.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ακόμα κι έτσι, όμως, οι άνθρωποι που δεν είχαν κανένα πρόβλημα να αφήσουν την καρέκλα τους, έφυγαν. Εσείς κάνετε τα πάντα, αρκεί να μείνετε στην καρέκλα.

Ακόμα, όμως και έτσι, σήμερα ξεπερνάτε κάθε όριο. Σήμερα θέλετε να καταστρέψετε και την καρέκλα, αφού δεν μπορείτε να την κρατήσετε εσείς. Σήμερα βάζετε βόμβα στο Μαξίμου σαν γνήσιοι καταληψίες, ώστε να μην μπορέσει να φτιαχτεί ξανά κυβέρνηση στη χώρα. Ούτε δεξιά ούτε αριστερή παρένθεση, σήμερα φτιάχνετε εθνική παρένθεση.

Ο δεύτερος στόχος σας είναι να εκβιάζετε τη στήριξη των δανειστών με την απειλή χάους στη χώρα. Οι δανειστές σας στηρίζουν για να περνάτε την πλήρη απορρύθμιση των πάντων χωρίς σχέδιο, λογική ή στρατηγική.

Η νέα συλλογική προσπάθεια, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ ως κοινοβουλευτικό της μέλος, η Δημοκρατική Ευθύνη, θα κρατήσει συνεπή στάση. Δεν είναι η ώρα των προσωπικών συμβιβασμών. Δεν είναι η ώρα των προσωπικών στρατηγικών. Είναι η ώρα της ατομικής ευθύνης του Βουλευτή και συλλογικής, της κίνησης. Είναι η ώρα της στρατηγικής σκέψης και της εξόδου από την κρίση.

Η Δημοκρατική Ευθύνη αυτό θα κάνει και σήμερα και πάντα. Με αίσθημα ευθύνης θα αποφασίζει χωρίς να σκέφτεται το ειδικό μικροκομματικό της συμφέρον. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε κάτι που μπορεί να έχει πρόσκαιρο κέρδος για μας, αλλά μόνιμη ζημιά στη χώρα.

Θέλετε να φέρετε αλλαγές στο πολιτικό σύστημα; Το «μαύρο» χρήμα είναι στις μεγάλες περιφέρειες και ειδικά στη Β' Αθηνών. Η δύναμη των καναλιών και των ιδιοκτητών τους είναι εκεί. Τη σπάτε; Όχι. Γιατί; Μήπως για να κλείσετε το μάτι στη διαδικασία των αδειών και σε όσους έχετε υποσχεθεί σήμερα πως θα πάρουν μία αδειά;

Είναι τυχαίο ότι φέρνετε τον εκλογικό νόμο σήμερα, όσο η διαδικασία αυτή κορυφώνεται; Μήπως όχι; Μήπως αυξάνετε την αξία των αδειών με το να μην σπάτε σήμερα τις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες;

Τι κάνετε με την εσωκομματική δημοκρατία στα κόμματα; Κατά τεκμήριο τα μικρά κόμματα είναι αρχηγοκεντρικά και εν πάση περιπτώσει περισσότερο αρχηγοκεντρικά από τα μεγάλα. Η πλήρης κατάργηση του μπόνους ευνοεί αυτά τα μικρά κόμματα.

Θεσπίζετε υποχρεώσεις, όπως την υποχρεωτική επιλογή των υποψηφίων με εσωκομματικές εκλογές, όπως η Δημοκρατική Ευθύνη κάνει με το καταστατικό της; Μήπως δεν είναι και η ίδια η δομή των κομμάτων που μας έφερε εδώ στη πτώχευση;

Η απλή αναλογική υπηρετεί την πιστή νομοθετική εκπροσώπηση. Όμως, σε κοινοβουλευτικά συστήματα όπως το δικό μας η εκλογή βγάζει και κυβέρνηση. Εκεί η δημοκρατία οφείλει να δίνει τη δυνατότητα στον πολίτη να ψηφίζει όποιον θέλει για την κυβέρνηση, αλλά και να αποτρέπει όποιον δεν θέλει να κυβερνήσει.

Έτσι, για παράδειγμα, αποτράπηκε στην Αυστρία η εκλογή του ακροδεξιού υποψηφίου στην κυβέρνηση, έστω και προσωρινά. Μακροπρόθεσμα μόνο ένα προεδρικό σύστημα μπορεί να φέρει την απλή αναλογική με ασφαλή τρόπο, αυτό όμως θέλει άλλου είδους αλλαγές και πλατιές κοινωνικές συμμαχίες.

Κάνετε έστω κινήσεις σταθεροποίησης της Κυβέρνησης για να εξισορροπήσετε την αλλαγή της απλής αναλογικής; Όχι. Μειώνετε έστω το «καλπονοθευτικό» μπόνους στο μισό, ώστε να το στηρίξουμε οι υγιείς δυνάμεις και να θέσετε και την Αξιωματική Αντιπολίτευση προ των ευθυνών της; Όχι, όχι και πάλι όχι!

Όλα αυτά αποδεικνύουν πως δεν θέλετε περισσότερη δημοκρατία, δεν θέλετε να λύσετε τα προβλήματα της χώρας, αλλά θέλετε να κερδίσετε μόνο επικοινωνιακούς πόντους. Θέλετε την εξουσία πάση θυσία. Σε αυτό το παιχνίδι δεν μπορεί να σας ακολουθήσει η Δημοκρατική Ευθύνη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν ζητήσει όλοι, πλην του κ. Δανέλλη, να μιλήσουν, όπως είναι αυτονόητο, μετά τον κύριο Υπουργό. Ο κ. Δανέλλης, όμως, έχει ζητήσει τον λόγο.

ΣΥΡΙΖΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ας μιλήσουν δυο, τρεις ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, θα μιλήσουν

άλλοι δύο συνάδελφοι ακόμα. Ευχαριστώ.

Επομένως, να έρθει στο Βήμα ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Καβαδέλλας από την Ένωση Κεντρώων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι, ήγγικεν η ώρα να δείξουμε το πραγματικό μας πρόσωπο εκεί έξω, στην κοινωνία, στον Έλληνα πολίτη που θέλει η ψήφος του να μετράει 100%, ειδικά τις δύσκολες αυτές ώρες. Ήρθε η ώρα να αναγνωρίσουμε στους νέους μας την ωριμότητά τους.

Ο δημοκρατικός κόσμος ζητά μια δημοκρατία απόλυτα αναλογική, χωρίς παραμορφώσεις, χωρίς τα μπόνους της διαφθοράς.

Τι πετύχαμε με τις πλασματικές κυβερνήσεις; Πλασματικές ήταν, δεν το δικαιούνται, όμως κυβέρνησαν. Να τα κατορθώματά τους, τα βλέπουμε τώρα, τα εισπράττουμε. «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν» ήταν, ρουσφέτια, διορισμοί.

Θέλετε, λοιπόν, να σας ψηφίζουν είκοσι και να κλέβετε, με το πρόσχημα της ακυβερνησίας, άλλες δέκα ψήφους από τα μικρά κόμματα. Τέλος οι δικαιολογίες, κύριοι. Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε ό,τι έκαναν, σε ό,τι έπραξαν, τα έκαναν λίγο πολύ θάλασσα. Τώρα, όμως, τους δίνεται μια ευκαιρία να δείξουν στον δημοκρατικό πολίτη ότι τους έχουν μείνει κάποια ψήγματα ειλικρίνειας και δημοκρατίας.

Όλοι βέβαια γνωρίζουμε τον λόγο που θυμίστηκαν τώρα την απλή αναλογική. Θέλουν να βάλουν φρένο στην ανερχόμενη Νέα Δημοκρατία. Προσπαθούν να αλώσουν τώρα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, κάπου το βλέπω σαν «δοούναι και λαβείν», αλλά εν πάση περιπτώσει.

Εμάς μας ενδιαφέρουν οι ειλικρινείς άνθρωποι. Δεν μας ενδιαφέρουν οι μικροκομματικές σκοπιμότητες. Κυβερνήσεις συνεργασίας ζητάει ο ψηφοφόρος σήμερα. Αυτό το έχει αποδείξει με την πρόσφατη ψήφο του και την παλαιότερη. Θέλουμε πραγματική απεικόνιση της θέλησης του λαού.

Ασφαλώς καταλαβαίνουμε τη Νέα Δημοκρατία που αντιδρά. Όμως, τι έχουν να πουν τα άλλα, τα μικρότερα κόμματα; Ποιες ψευδοδικαιολογίες θα δώσουν στους ψηφοφόρους τους; Φαίνεται ότι μάλλον τα βρήκαν με τη Δεξιά. Φαίνεται να ελπίζουν σε κάποια συνεργασία μετεκλογική. Φαίνεται να μη θέλουν να συγκρουστούν με τα συμφέροντα, τα οποία βλέπουμε εμείς όλοι και δεν τα βλέπει κανένας τους.

Πώς θα απαντήσουν στους ψηφοφόρους τους; Ξέρεις, η ψήφος σου μετράει για 0,6% εσένα του μικρού κόμματος, ενώ για τον ψηφοφόρο της Νέας Δημοκρατίας μετράει για 1,4%; Ξέρεις, Έλληνα ψηφοφόρε, γιατί γίνεται αυτό; Γιατί δεν μπορούμε να κτυπήσουμε την αναξιοκρατία, τα συμφέροντα και το σύστημα.

Και το ΚΚΕ πώς θα το δικαιολογήσει αυτό το πράγμα; Κάτι πρέπει να βρει. Και το βρήκε, άσχετα εάν είναι αντεθνική αυτή η δικαιολογία, η κατάργηση του 3%, θέλουμε να αναδείξουμε την Τουρκία σαν ειδικό σύμβουλο εδώ μέσα στη Βουλή.

Σήμερα τα προσώπια πέφτουν, λοιπόν. Σήμερα θα φανεί η δημοκρατική αντίληψη κάθε κόμματος. Πρέπει να προσέξετε, κύριοι Βουλευτές, κάποιοι από εσάς στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση δεν θα είστε εδώ. Και δεν θα είστε εδώ γιατί θα έχετε χάσει τη θέση σας σε κάποιον υποψήφιο της Νέας Δημοκρατίας.

Το χέρι μου το βλέπετε; Με είπαν «λαγό του Τσίπρα» και έβαλαν κάτι σκυλιά να με φάνε. Ανθρωποφαγία άρχισε, βεβαίως. Και παρεμπιπτόντως, μια λέξη συμπάθειας από κανέναν εκπρόσωπο κόμματος δεν υπήρξε. Τέλος πάντων!

Εγώ υποστηρίζω την πάγια θέση -και τη δική μου και της Ένωσης Κεντρώων- που είναι η αξιοκρατία σε όλα τα επίπεδα, από την ψήφο μέχρι και τον πιο μικρό διορισμό.

Υπερψηφίζουμε λοιπόν, την ψήφο των δεκαεπτάρδων, γιατί οι νέοι μας σήμερα είναι πολύ πιο ενημερωμένοι, είναι ωριμότεροι, είναι μορφωμένοι, είναι πάνω από όλα αδικημένοι και δικαιούνται να στείλουν ένα μήνυμα με την ψήφο τους, όποιο και αν είναι αυτό.

Υπερψηφίζουμε την απλή αναλογική, την ανόθευτη αναλογική, την τίμια εκπροσώπηση. Λέμε «ναι» στο όριο του 3% για εθνικούς λόγους, «όχι» σε κυβερνήσεις δικτατορικής αντίληψης, «όχι» στην κλοπή της ψήφου, «ναι» στις συνεργασίες, «ναι» στη νεο-

λαία μας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών κατέθεσαν στις 20-7-2016 σχέδιο νόμου με θέμα: «Τροποποίηση του ν.4099/2012/Α' 250 (ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της οδηγίας 2014/91/ΕΕ/L257) και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Σήμερα υπενθυμίζω είναι του Προφήτη Ηλία. Χρόνια πολλά σε όσους συναδέλφους γιορτάζουν ή εργαζόμενους και τους ανθρώπους, τους άνδρες της Αστυνομίας, που μας φυλάνε. Σε όσους εορτάζουν, άνδρες και γυναίκες, χρόνια πολλά εκ μέρους της Βουλής.

Πάμε στον επόμενο συνάδελφο, τον κ. Χρήστο Μπιγιάλα.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ισχύον εκλογικό σύστημα πάσχει πολλαπλά από συνταγματική άποψη.

Πρώτον, διότι δεν καθορίζει ως προϋπόθεση για την απόκτηση του μπόνους την επίτευξη ενός ελάχιστου εκλογικού ποσοστού.

Δεύτερον, διότι καθιερώνει ένα δυσανάλογο μπόνους πενήντα επιπλέον εδρών, το οποίο διαστρεβλώνει πλήρως την αρχή ισονομίας της ψήφου και αναιρεί κάθε ιδέα εκλογικής δικαιοσύνης.

Τρίτον, διότι κατά την εφαρμογή του διαστρεβλώνει την αρχή της αντιπροσώπευσης στο επίπεδο των επιμέρους εκλογικών περιφερειών, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την περίπτωση των τετραεδρικών εκλογικών περιφερειών, που είναι πολύ πιθανό το πρώτο κόμμα, ακόμα και με ένα ποσοστό γύρω στο 30% να κερδίσει όλες τις έδρες που αντιστοιχούν στις περιφέρειες αυτές.

Και τέταρτον, διότι με τη δυσμενή ρύθμιση σε βάρος των συνασπισμών συνεργαζόμενων κομμάτων παραβιάζει κατάφωρα την αρχή της ισότητας των ευκαιριών μεταξύ των πολιτικών κομμάτων.

Το ισχύον εκλογικό σύστημα θεσπίστηκε με την προοπτική της εξασφάλισης ισχυρών μονοκομματικών κυβερνήσεων. Ο μετασχηματισμός από το 2012 και μετά του κομματικού συστήματος από δικομματικό σε πολυκομματικό και το χαμηλό ή πάντως όχι πολύ υψηλό ποσοστό του πρώτου κόμματος στις τρεις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις -18,85% στις εκλογές του Μαΐου 2012, 29,66% στις εκλογές του Ιουνίου του 2012, 36,34% στις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015-, κατέστησε πλέον το μπόνους όχι μόνο αντισυνταγματικό, αλλά και απρόσφορο για τον σκοπό που θεσπίστηκε, δηλαδή την απόκτηση κοινοβουλευτικής αυτοδυναμίας.

Υπό τα νέα δεδομένα του κομματικού συστήματος η τεχνητή υπεραντιπροσώπευση του πρώτου κόμματος χρησιμεύει απλώς στο να καταστήσει δεσπόζουσα τη θέση του κόμματος αυτού στις διαδικασίες για τον σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού. Όμως ο στόχος αυτός, δηλαδή η διευκόλυνση του σχηματισμού κυβερνήσεων συνασπισμού, εξυπηρετείται καλύτερα από το σύστημα της απλής αναλογικής, το οποίο διασφαλίζει επιπλέον και τη σχετική ομοιογένεια των κυβερνήσεων συνασπισμού, άρα και την κυβερνητική σταθερότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σας βρίσκουν σύμφωνους αυτά ή όχι; Προφανώς με τις τοποθετήσεις σας, σας βρίσκουν αντίθετους. Αυτό είναι ένα απόσπασμα της αιτιολογικής έκθεσης, όχι όμως της αιτιολογικής έκθεσης του παρόντος νόμου, αλλά ενός νόμου που, ως πρόταση νόμου, ανέφερε:

«Αναλογική εκπροσώπηση πολιτικών σχηματισμών, τροποποίηση εκλογικού νόμου, κατάργηση εκλογικής προμοδότησης πρώτου κόμματος».

Αθήνα 3 Ιουνίου 2015.

Οι προτείνοντες Βουλευτές: Ευάγγελος Βενιζέλος, Αρβανιτίδης Γιώργος, Γεννηματά Φώφη, Γρηγοράκος Λεωνίδας, Δριβε-

λέγκας Γιάννης, Κεγκερόγλου Βασίλης, Κουτσούκος Γιάννης, Κρεμαστινός Δημήτρης, Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς, Κωνσταντόπουλος Δημήτρης, Λοβέρδος Ανδρέας, Σκανδαλίδης Κώστας, Χριστοφιλοπούλου Έφη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αιτιολογική σας έκθεση δεν διαφέρει από αυτή τη σημερινή του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα και θα ψηφίσουμε αύριο. Έχετε ιερή υποχρέωση να εξηγήσετε στους πολίτες και στους ψηφοφόρους σας γιατί αυτή η μεταστροφή, για ποιον λόγο οδηγείτε το ΠΑΣΟΚ στην ουρά της Νέας Δημοκρατίας και γιατί δεν συνεισφέρετε με τη θετική σας άποψη σε αυτό το νομοσχέδιο, να πάμε σε κυβερνήσεις συνεργασίας, που τόσο πολύ το τελευταίο διάστημα μάς εγκαλούσατε να κάνουμε. Κυβερνήσεις συνεργασίας, οι οποίες όμως να βγαίνουν μέσα από ένα εκλογικό αποτέλεσμα με την ψήφο και τη συνδρομή του ελληνικού λαού και όχι συνεργασίες οι οποίες θα γίνουν επειδή θα συζητήσουν κάποια κόμματα, αλλά γιατί αυτό θα επιτάξει ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλά και από τον Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας αλλά και από τους ομιλητές της. Ένα είναι ξεκάθαρο, ότι ο εκλογικός νόμος και η απλή αναλογική που ψηφίζεται αύριο δημιουργεί νέα δεδομένα στο πολιτικό σκηνικό. Το γνωρίζετε αυτό, το αντιλαμβάνεστε, ότι από την μεθεπομένη της ψήφισης το πολιτικό σκηνικό στη χώρα και μέχρι που να έρθει η ημερομηνία των εκλογών θα είναι τελείως διαφορετικό. Αυτό είναι που σας ανησυχεί. Σας ανησυχεί ότι η απλή αναλογική ούτως ή άλλως θα εφαρμοστεί.

Μας είπατε ότι δεν θα εφαρμοστεί. Μα πώς θα γίνει αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Θα καταργήσετε το Σύνταγμα; Εάν υποθέσουμε ότι στις επόμενες εκλογές, όπως εσείς θέλετε να πιστεύετε, είστε το πρώτο κόμμα και θα εκλεγείτε, ποιο είναι αυτό που σας ανησυχεί; Ότι θα είστε μια δεξιά παρένθεση, ενώ θέλατε να κάνετε τον ΣΥΡΙΖΑ μια αριστερή παρένθεση; Αυτό σαφώς σας ανησυχεί, γιατί γνωρίζετε ότι στις επόμενες εκλογές, όποτε αυτές γίνουν, εάν κερδίσετε, ούτε εσείς πάλι θα μπορούσατε να συγκεντρώσετε τις δικόσιες ψήφους.

Για εμάς το ζητούμενο δεν είναι οι διακόσιες ψήφοι αύριο. Είναι η καθιέρωση της απλής αναλογικής, όποτε το Σύνταγμα ορίζει. Εάν υπήρχε όντως η συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων που θα έδινε αυτές, θα ήταν καλοπροαίρετες, θα ήταν καλοδεχούμενες για να εφαρμοστεί άμεσα. Το Σύνταγμα ορίζει, όμως, ότι στις μεθεπομένες εκλογές θα εφαρμοστεί αυτός ο εκλογικός νόμος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα και τον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Θεοχάρη, ο οποίος μας εγκάλεσε για «καρέκλα». Μα πώς είναι δυνατόν να το λέει ένας ο οποίος εκλέγεται με ένα κόμμα, φεύγει από αυτό το κόμμα, αλλά δεν παραδίδει την βουλευτική έδρα, κρατάει την καρέκλα; Άλλοι είναι αυτοί οι οποίοι ενδιαφέρονται για καρέκλες και άλλοι είναι αυτοί οι οποίοι λειτουργούν διαφορετικά.

Θα ήθελα να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν σηματοδοτεί την αρχή του τέλους. Σηματοδοτεί το τέλος μιας αρχής που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα προχωρήσει μπροστά για να κάνει και την αλλαγή του εκλογικού νόμου αλλά και τις άλλες διαρθρωτικές αλλαγές που θα φέρουμε με επόμενα νομοσχέδια.

Αναφέρεται σαν μεγάλο και σοβαρό επιχείρημα ότι αυτός ο εκλογικός νόμος θα φέρει την ακυβερνησία.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ανέκαθεν μιλάτε για ακυβερνησία, όταν δεν κυβερνάτε οι ίδιοι. Έχετε μια καθεστωτική αντίληψη και μια άποψη ότι διακυβέρνηση της χώρας γίνεται μόνο όταν εσείς κυβερνάτε.

Καταλάβετε το: Άλλαξαν τα πράγματα, άλλαξαν οι εποχές, αλλάζουν οι πολιτικές δυνάμεις, θα αλλάξει και το πολιτικό προσωπικό.

Θα κλείσω με κάτι τελευταίο. Είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι αυτός ο νόμος είναι βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας. Αυτό το οποίο φοβάστε είναι μήπως είναι βόμβα στα θεμέλια της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι θέλετε, κύριε Κεγ-

κερόγλου; Θέλετε τον λόγο επί προσωπικού.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Ξεκαθαρίζω. Δεν πρόκειται να σπαταλήσω χρόνο. Είμαστε ακόμα στους σαράντα δύο ομιλητές και είναι να μιλήσουν μέχρι το νούμερο εκατόν πενήντα πέντε στον κατάλογο. Εσείς που μιλήσατε πρέπει να το σέβεστε αυτό για να κερδίζουμε χρόνο. Για πρώτη και τελευταία φορά, επειδή έκανε το λάθος ο κ. Μπιγιάλας και ανέφερε το όνομά σας, θα σας δώσω τον λόγο. Παρακαλώ τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να μην αναφέρουν ονόματα. Δεν χρειάζεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Υπάρχει στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): «Καταθέτω στα Πρακτικά την πρόταση νόμου». Ήταν ανάγκη να τη διαβάσετε;

Για ένα λεπτό έχετε τον λόγο, κύριε Κεγκερόγλου, και κλείσαμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δέκα δευτερόλεπτα ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ο κύριος συνάδελφος διάβασε την εισηγητική έκθεση στην οποία αναφέρεται ότι το μπόνους είναι αντισυνταγματικό γιατί δεν ορίζει ποσοστό πάνω από το οποίο να δίνεται, ούτως ώστε να συμβάλει στον σχηματισμό κυβέρνησης. Μα, αυτή ακριβώς είναι η πρόταση που καταθέτουμε, πάνω από 42% να υπάρχει το μπόνους έως τριάντα έδρες, αυτό που έλεγε και ο κ. Κουρουμπλής μέχρι πριν από τρεις εβδομάδες.

Καλούμε ξανά και τον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία για να συζητήσουμε αυτή τη δημοκρατική πρόταση αναλογικής εκπροσώπησης και αποτροπής ακυβερνησίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχάρη, γιατί θέλετε τον λόγο;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν αναφέρθηκε προσωπικά σε μένα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν αναφέρθηκε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε τριάντα δεύτερα. Ορίστε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Τριάντα δεύτερα.

Ο κ. Μπιγιάλας ας προσέξει καλύτερα όταν μιλάει για καρέκλες. Εγώ εξελέγη με σταυρό και πήρα με το σπαθί μου τη θέση, όπως και ο ίδιος, υποθέτω. Εξελέγη με ένα κόμμα στο οποίο ο Αρχηγός του έκανε δήλωση πως οι ανεξάρτητοι Βουλευτές, οι Βουλευτές ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Τι λέτε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουρουμπλή, μιλάει συνάδελφός σας από κάτω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ο κ. Θεοχάρης, κύριε Πρόεδρε; Όταν κάναμε τις ερωτήσεις για τις λίστες στη Γερμανία, πού ήταν ο κ. Θεοχάρης; «Τα έκανε πλακάκια» με όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουρουμπλή, κατ' αρχάς καθίστε κάτω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έλεος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουρουμπλή, μη μου φωνάζετε εμένα, όταν είμαι στο Προεδρείο. Καθίστε κάτω. Δεν σας έδωσα τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ξέρετε πόσο σας σέβομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν αυτό είναι εκδήλωση σεβασμού, φανταστείτε αν δεν με σεβάσασταν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Υπάρχουν και όρια. Όταν μιλάνε κάποιοι εδώ μέσα, να ξέρουν τι λένε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Θεοχάρη. Δεν είστε μόνο εσείς.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ποιες λίστες είναι αυτές, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώσαμε. Ορίστε. **ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ:** Δεν μπορώ να ανεχθώ επιθέσεις από ανθρώπους που αλλάζουνε κόμματα μόνο και μόνο για να κρατήσουν τις καρέκλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Θεοχάρη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν μπορώ να δεχθώ τέτοιου είδους επιθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ούτως ή άλλως, σας προστάτευσε το Προεδρείο. Κατόπιν τούτου, επ' αυτού καμμία κουβέντα. Κλείστε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ξαναλέω, λοιπόν, για να ακουστεί και να γραφεί και στα Πρακτικά, ότι ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος με το οποίο εξελέγη έχει κάνει δηλώσεις στις 5 Ιανουαρίου του 2015 πως όταν οι Βουλευτές ανεξαρτητοποιούνται, πρέπει να κρατάνε την έδρα τους και αν δεν το κάνουν, οι άνθρωποι που το λένε έχουν φασιστικές και σταλινικές αντιλήψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Εντάξει.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Αυτό με τα ίδια τα λόγια του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώσαμε.

Κλείνουμε την τριάδα με τον κ. Κατσαφάδο και αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στον κ. Δανέλλη και μετά τον κ. Δανέλλη θα πάρουν τον λόγο ο κ. Καραγκούνης, ο κ. Κάτσης και η κ. Μπακογιάννη.

Μια χαρά πήγαινε η συνεδρίαση, αρχίσαμε τις ονοματολογίες τώρα.

Ορίστε, κύριε Κατσαφάδο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που η χώρα βρίσκεται κυριολεκτικά σε οριακό σημείο, η Κυβέρνηση δεν θεωρεί ότι άμεση προτεραιότητά της είναι η επανεκκίνηση της οικονομίας, η προσέλκυση επενδύσεων, η αποκλιμάκωση της φορολογίας και η μείωση της ανεργίας.

Και δεν το λέω εγώ αυτό, το λέει ο κ. Πιτσιόλας, ο άνθρωπός σας που βάλατε στο ΤΑΙΠΕΔ, ο οποίος πριν από λίγες μέρες «κάρφωσε» τους τρεις γνωστούς Υπουργούς, που με δακρύβρεχτες δηλώσεις μία παίρνουν πίσω και μία πηγαίνουν ξανά μπροστά τις μεταρρυθμίσεις και τις αποκρατικοποιήσεις τις οποίες έχουν ζητήσει να γίνουν.

Για την Κυβέρνηση, λοιπόν, προτεραιότητα είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου, προκειμένου να θέσει εμπόδια στον σχηματισμό των επόμενων κυβερνήσεων, να δημιουργήσει ένα διαλυτικό σκηνικό, το οποίο θα παραπέμπει σε μια παρατεταμένη περίοδο πολιτικής αστάθειας και ακυβερνησίας.

Ουσιαστικά, ο κ. Τσίπρας έχει ήδη προεξοφλήσει την ήττα του στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές γίνουν. Γι' αυτό φέρνει και τον εκλογικό νόμο μέσα στο καλοκαίρι. Γιατί δεν φοβάται απλά, είναι σίγουρος ότι δεν πρόκειται να εξαντληθεί η τετραετία, επειδή απλούστατα θα έχουν εξαντληθεί πρώτα οι αντοχές της χώρας, των πολιτών και της πραγματικής οικονομίας.

Ο Πρωθυπουργός πιστεύει προφανώς ότι η αλλαγή του εκλογικού νόμου μπορεί να λειτουργήσει και αποπροσανατολιστικά, να αποσπάσει την προσοχή των πολιτών από τα υπαρκτά και μεγάλα προβλήματα που δημιουργήσε από το καταστροφικό δεκαοκτάμηνο της διακυβέρνησής του.

Χρησιμοποιείτε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ως επιχειρήματα πως η απλή αναλογική αποτελεί ένα πάγιο αίτημά σας και πως μένετε πιστοί στις προεκλογικές σας δεσμεύσεις. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, έχετε μία πολύ επιλεκτική μνήμη σε ό,τι έχει να κάνει με τις δεσμεύσεις σας απέναντι στον ελληνικό λαό, διότι δεν νομίζω ότι η δεσμευσή σας ήταν να καταργήσετε το ΕΚΑΣ, να αυξήσετε τον ΕΝΦΙΑ, να αυξήσετε τον ΦΠΑ και όλους τους φορολογικούς συντελεστές και να μειώσετε μισθούς και συντάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, ποτέ άλλοτε η χώρα δεν διέθετε έναν πρωθυπουργό τόσο μειωμένης ευθύνης, έναν πρωθυπουργό ο οποίος λειτουργεί με κύριο μέλημα την προσωπική πολιτική του επιβίωση. Για να τη διασφαλίσει, και πριν κάνει αυτή τη μεγαλοπρεπή κυβίστηση, φτάσαμε στο σημείο να κλεί-

σουν οι τράπεζες, να διαλύσουμε το τραπεζικό σύστημα, να φορτώσουμε με ένα επώδυνο και βαρύ τρίτο μνημόνιο τη χώρα και φυσικά όλο αυτό το υψηλό κόστος αυτής της αέναης διαπραγμάτευσης να το πληρώσουν όλοι οι Έλληνες πολίτες. Σήμερα, αυτός ο Πρωθυπουργός, αυτή η Κυβέρνηση, παίζει τα ρέστα της. Φέρνει έναν εκλογικό νόμο με γνώμονα μόνο πως θα εμποδίσει τη Νέα Δημοκρατία να γίνει κυβέρνηση, οδηγώντας όμως παράλληλα τη χώρα σε αδιέξοδο.

Δεν πρόκειται, όμως, να το καταφέρετε, αφού το βαρύ πολιτικό κλίμα για την Κυβέρνηση είναι μη αναστρέψιμο. Η χώρα πλήρωσε πολύ ακριβά τις αυταπάτες, τις ιδεοληψίες και τα συνειδητά ψεύδη της Αριστεράς. Μία από αυτές -ίσως η τελευταία που επιχειρείται- είναι να δοκιμάσετε και την απλή αναλογική, μια απλή αναλογική η οποία δεν εφαρμόζεται σε καμμία άλλη χώρα της Ευρώπης, εκεί όπου κυρίαρχο δομικό στοιχείο κάθε εκλογικού νόμου είναι η δυνατότητα σχηματισμού συνεκτικής και βιώσιμης κυβέρνησης.

Για τον κύριο Πρωθυπουργό, όμως, δομικό στοιχείο του εκλογικού νόμου πρέπει να είναι η ακυβερνησία και το χάος, μαζί βέβαια με τον λαϊκισμό, αφού συμπυκνώνεται αυτό με τη δυνατότητα που δίνεται να ψηφίζουν οι νέοι που είναι δεκαεπτά χρονών. Στην ουσία δεν μιλάμε για δεκαεπτάρηδες, αλλά για νέους οι οποίοι έχουν συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας τους. Αλήθεια, γιατί όμως να δίνετε δικαίωμα ψήφου στους νέους που είναι δεκαέξι και όχι και σε αυτούς που είναι δεκαπέντε και δεκαεσσάρων χρονών; Επικαλείστε την ενίσχυση των δημοκρατικών φρονημάτων των νέων ανθρώπων μέσω της παροχής ψήφου στους δεκαεξάρηδες. Γιατί λοιπόν δεν ενισχύετε και τα δημοκρατικά φρονήματα των δεκαπεντάρηδων, δίνοντας και σε αυτούς το δικαίωμα ψήφου;

Επειδή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, το χρονικό όριο της παροχής του δικαιώματος ψήφου συνδέεται με το όριο ενηλικίωσης που θέτει ο αστικός και ο ποινικός κώδικας, θα ήθελα να ξέρω αν θα αλλάξετε και το όριο ενηλικίωσης. Ήδη ο κ. Καμμένος έκανε την πρώτη ρελάνς, μίλησε για τη δυνατότητα που θα πρέπει να έχουν οι νέοι να παίρνουν διπλόωμο οδήγησης στα δεκαεπτά τους χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο από μια ακραία έκφανση ενός πολιτικού αριτισμού του χειρίστου είδους. Εσείς που δήθεν κόπτεστε για τα δικαιώματα ψήφου στους δεκαεξάρηδες, γιατί αρνείστε το δικαίωμα ψήφου σε νέους ανθρώπους οι οποίοι έφυγαν από την Ελλάδα, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη; Γιατί αρνείστε στους Έλληνες του εξωτερικού να ψηφίζουν στον τόπο κατοικίας τους, όπως γίνεται σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες; Εσείς που υπερασπίζεστε τον συγκεκριμένο εκλογικό νόμο και κάνετε μάλιστα τα πάντα, κάθε είδους συναλλαγή για να συγκεντρώνατε τις διακόσιες ψήφους, ώστε να ίσχυε άμεσα, μπορείτε να μας πείτε τι κυβέρνηση θα σχηματιζόταν από τα αποτελέσματα των εκλογών του Γενάρη και του Σεπτεμβρίου '15; Διότι αν ίσχυε ο εκλογικός νόμος ο οποίος φέρνετε τώρα, για να σχηματίζατε κυβέρνηση τον Σεπτέμβρη θα έπρεπε να συνεργαστούν τέσσερα κόμματα. Και αλήθεια, τότε με ποιους θα συνεργαζόσασταν, με τη Χρυσή Αυγή, με τους προδότες και τους προσκυνημένους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ ή θα ξαναπηγαίνατε τη χώρα σε εκλογές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας εκλογικός νόμος κατατίθεται πάντα σε νεκρό πολιτικό χρόνο και δεν συντάσσεται με γνώμονα το τι συμφέρει την εκάστοτε κυβέρνηση για τις εκλογές, οι οποίες πρόκειται να γίνουν. Απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να έχει είναι η αναλογικότητα και η κυβερνησιμότητα.

Εσείς, όμως, δυστυχώς μετατρέψατε τη συζήτηση για τον εκλογικό νόμο σε ένα ανατολίτικο παζάρι. Το μόνο το οποίο θέλετε είναι να εμποδίσετε τη Νέα Δημοκρατία να ανέβει στην κυβέρνηση. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε το όριο του ποσοστού και το μπόνους των εδρών για το πρώτο κόμμα. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε το δικαίωμα παροχής ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού, την κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών.

Ο κ. Τσίπρας, όμως, δεν ήθελε και δεν θέλει να γίνει συζήτηση για όλα αυτά. Δίνει πολύ ευχαρίστως ιθαγένεια και ψήφο στους μετανάστες, αλλά αρνείται να δώσει δικαίωμα ψήφου στους Έλληνες

του εξωτερικού, παίρνει ο ίδιος το μπόνους των πενήντα εδρών και σχηματίζει δύο φορές κυβέρνηση, αλλά όταν δεν έχει καμμία ελπίδα να είναι ξανά πρώτο κόμμα θυμάται την απλή αναλογική.

Ο ίδιος ο Υπουργός, ο κ. Κουρουμπλής, μιλώντας στις 16 Μαΐου σε ιδιωτικό τηλεοπτικό σταθμό είχε πει ότι αν καθιερώσουμε την απλή αναλογική, η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ. Στην ίδια εκπομπή είχε μιλήσει για μείωση και όχι για κατάργηση του μπόνους στις τριάντα έδρες και για σπάσιμο της Β' Αθήνας σε περιφέρειες που θα έχουν μέχρι δέκα Βουλευτές. Φυσικά, τίποτα από όλα αυτά δεν ισχύσε.

Όλα αυτά τα τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δείξω την προσπάθεια συναλλαγής, την οποία επιχείρησε να κάνει η Κυβέρνηση και την κοπτοραπτική, στην οποία επιδόθηκε σε διάφορες διατάξεις του εκλογικού νόμου, προκειμένου να βρει τον μαγικό αριθμό των διακοσίων Βουλευτών.

Ό,τι όμως και να κάνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αποφύγετε την κρίση των πολιτών. Μια τέτοια συζήτηση θα έπρεπε να εκσυγχρονίσει το πολιτικό σκηνικό, να οδηγήσει σε νέους δρόμους, να κάνει πιο ώριμα τα κόμματα και να τα οδηγήσει σε προγραμματικές συγκλήσεις, που θα προσδιόριζαν την πορεία και την εξέλιξη την πολιτική ανάλογα με τις ανάγκες του τόπου.

Δυστυχώς, όμως, ο διακαής σας πόθος να παραμείνετε βασικοί παίκτες, ακόμα και όταν ο λαός σας γυρίσει την πλάτη μετά από τις επόμενες εκλογές, σας έχει οδηγήσει σε αυτό το έκτρωμα του εκλογικού νόμου, τον οποίο φέρνετε διαφερόντως για την ακυβερνησία και τους κινδύνους που θα δημιουργήσει στη χώρα και οδηγείται αυτή τη συζήτηση δυστυχώς για μια ακόμα φορά σε αδιέξοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η χώρα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να περιέλθει σε κατάσταση αστάθειας. Και η πρώτη προτεραιότητα της επόμενης κυβέρνησης θα είναι ένας ανοικτός διάλογος και με την κοινωνία και με όλα τα κόμματα για την κατάργηση του συγκεκριμένου εκλογικού νόμου και τη δημιουργία ενός νέου, που θα διασφαλίζει την αναλογικότητα, αλλά κυρίως το σχηματισμό βιώσιμων κυβερνήσεων, που θα προσφέρουν σταθερότητα και ασφάλεια στους πολίτες και στη χώρα. Αυτή είναι η δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας παράλληλα με την καταψήφιση του συγκεκριμένου νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Δανέλλης.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Τι έγινε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρεμβαίνει ο κ. Δανέλλης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο οποίος δεν θέλει να μιλήσει μετά τον Υπουργό. Αμέσως μετά θα ακολουθήσει η τριάδα που είπαμε.

Ορίστε, κύριε Δανέλλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποφράς ημέρα η σημερινή για τον Ελληνισμό, σαράντα δύο χρόνια από την τουρκική εισβολή. Το έγκλημα αυτό δεν μας κάνει όμως να παραβλέπουμε και να ξεχνάμε το έγκλημα που είχε προηγηθεί και που επέτρεψε την υλοποίηση αυτού του εθνικού εγκλήματος, δηλαδή την ανατροπή του Προέδρου Μακαρίου και της κυπριακής δημοκρατίας από την ελληνική χούντα πέντε μέρες πριν. Δεν ξεχνάμε για να μην τα ξαναζήσουμε.

Ο εκλογικός νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μονάχα ένα εργαλείο διαμόρφωσης κοινοβουλευτικών συσχετισμών και εκλογής κυβερνήσεων. Είναι παράλληλα και ένα εργαλείο διαμόρφωσης του πολιτικού συστήματος, ένα εργαλείο διαμόρφωσης των σχέσεων μεταξύ των κομμάτων, αλλά και των σχέσεων μεταξύ των κομμάτων και της κοινωνίας των πολιτών.

Φοβάμαι πως σήμερα η Κυβέρνησή σας, κύριοι Υπουργοί, χάνει μια ιστορική ευκαιρία. Χάνει την ευκαιρία να πιστωθεί την νομοθέτηση ενός εκλογικού νόμου που θα διασφάλιζε την κυβερνησιμότητα της χώρας με δικαίωτο και αναλογικότερο

τρόπο. Φοβάμαι πάρα πολύ πως ο τρόπος με τον οποίο φέρνετε να θεσμοθετήσετε την απλή αναλογική, αδικεί πριν από όλα την ίδια την απλή αναλογική και τη φιλοσοφία της απλής αναλογικής.

Είχατε -και έχετε ακόμα- την ευκαιρία να προχωρήσετε στη θεσμοθέτηση ενός νόμου, που θα οδηγούσε στην άρση πολλαπλών παθογενειών που χαρακτηρίζουν την λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος και την άρση παθογενειών που χαρακτηρίζουν και τις σχέσεις μεταξύ των κομμάτων, όπως είπα και λίγο πριν και μεταξύ των κομμάτων και της κοινωνίας.

Είναι παθογένειες με τις οποίες η Αριστερά ανέκαθεν συγκρουόταν και που ισχυρίζεστε πως αυτό αποτελεί το προνομιακό πεδίο δράσης σας.

Πώς, με τον εκλογικό νόμο που φέρνετε, αντιμετωπίζετε το μαύρο πολιτικό χρήμα, την εξάρτηση των υποψηφίων από τα ΜΜΕ, την εξάρτησή τους από εκδότες και καναλάρες; Πώς ενισχύετε την ανεξαρτησία των υποψηφίων Βουλευτών από κάθε πιθανή αθέμιτη συναλλαγή, αφού δεν κάνετε τίποτα για τον περιορισμό των εκλογικών δαπανών;

Δεν τολμήσατε καν να αγγίξετε τις τερατώδεις περιφέρειες της Β' Αθήνας και Θεσσαλονίκης ή της Αττικής. Πώς αντιμετωπίζετε τις πελατειακές σχέσεις που διογκώθηκαν δυσανάλογα από τις μάχες του σταυρού προτίμησης, που αποτελεί το θεμέλιο λίθο της διαπλοκής, καθώς είναι καθοριστικός παράγοντας πελατειακών σχέσεων;

Το Ποτάμι, μακριά από παιχνίδια εντυπώσεων, εγκαίρως, από τον περασμένο Δεκέμβριο, κατέθεσε στον δημόσιο διάλογο μία ολοκληρωμένη πρόταση που ήταν καρπός μιας διαφορετικής φιλοσοφίας. Στο εκλογικό σύστημα που προτεínαμε στοχεύουμε στη δημιουργία μίας νέας σχέσης μεταξύ πολιτών και πολιτικής.

Αντιμετωπίζουμε την πανθομολογούμενη παθογένεια του καλπονοθευτικού μπόνους των πενήντα εδρών για το πρώτο κόμμα, γιατί θεωρούμε ότι ενισχύει τα εκβιαστικά διλήμματα και νοθεύει με τρόπο απαράδεκτο την αρχή της αναλογικότητας. Προτείνουμε ένα πολύ μικρότερο μπόνους στο πρώτο κόμμα ή στον συνασπισμό κομμάτων, ώστε να διασφαλιστεί η κυβερνησιμότητα του τόπου, χωρίς να αναγκαστεί το πρώτο κόμμα να γίνει έρμαιο στους εκβιασμούς μικρών ευκαιριακών κομμάτων ή μεμονωμένων Βουλευτών, ούτε να κινδυνεύει το κυβερνητικό σχήμα από ακυρωτικές, εξ ανάγκης αταίριαστες συνεργασίες.

Προτείνουμε τη δημιουργία εκ των πενήντα μονοεδρικών περιφερειών, όπου από ενιαία λίστα ο πολίτης θα μπορούσε να επιλέξει τον άριστο και σε δεύτερη κάλη θα ψήφιζε το κόμμα επιλογής του στην ευρύτερη πολυεδρική του περιφέρεια. Μιλούσαμε για επτά τέτοιες περιφέρειες, οι εδω χωρίς σταυρό προτίμησης, αφού η σειρά κατάταξης θα καθοριζόταν με ανοικτές στην κοινωνία, δημοκρατικές, συμμετοχικές διαδικασίες, αποκαθιστώντας τη χαμένη, λόγω μη εμπιστοσύνης, σχέση μεταξύ κομμάτων-πολιτών.

Χάνετε την ευκαιρία, κυρίες και κύριοι, να διαμορφώσετε και να ωθήσετε τη δημοκρατική αναδιאμόρφωση και ωρίμανση του πολιτικού συστήματος, καθώς επίσης και της σχέσης μεταξύ των κομμάτων, αλλά και μεταξύ των κομμάτων και της κοινωνίας.

Εμείς στο Ποτάμι, θέλοντας να είμαστε εποικοδομητικοί και στο σημερινό νομοσχέδιο, έχουμε καταθέσει τρεις τροπολογίες. Οι δύο εξ αυτών θεωρούμε ότι βελτιώνουν σημαντικά το νομοσχέδιο. Η τρίτη, βεβαίως, είναι αντίθετη στη φιλοσοφία του δικού σας νομοσχεδίου.

Αναφέρομαι πρώτα στις δύο. Όπως έχετε πει «θέλετε την ενεργό συμμετοχή μερίδας πολιτών που αισθάνεται αποκλεισμένη και μη εκπροσωπούμενη από τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, του Κοινοβουλίου περιλαμβανομένου, με αποτέλεσμα να διοχετεύει τη δυσανεξία της σε αντικοινωνικές και αντιπολιτικές διεξόδους» και αναφέρεστε στους νέους των δεκαεπτά ετών. Πάρα πολύ ωραία. Για να το πετύχετε αυτό, λοιπόν, λέτε ότι θεσμοθετείτε τη ψήφο στα δεκαεπτά. Προφανώς, δεν είμαστε αντίθετοι. Αυτό, όμως, ισχύει και σήμερα.

Δεχόμενοι την τροπολογία μας, όπως την έχουμε διατυπώσει, κύριε Υπουργέ, διασφαλίζεται πως δεν θα ψηφίζουν και οι δεκαεξάρηδες, καθώς καταργείται η μέθοδος πλάσματικού υπολογισμού της συμπλήρωσης των δεκαεπτά. Συγκεκριμένα,

προτείνουμε την κατάργηση της παραγράφου 2, του άρθρου 4, του προεδρικού διατάγματος 26/2012, που θεωρεί την 1^η Ιανουαρίου ως ημερομηνία γέννησης όλων όσοι γεννήθηκαν μέσα στον χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πώς αλλιώς; Κάθε εβδομάδα θα συμπληρώνουμε τα δημοτολόγια, κύριε Δανέλλη;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Όχι. Μπορείτε, όμως, κύριε Υπουργέ, να προβλέψετε. Γιατί, όπως το προβλέπετε σήμερα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Τότε αφήστε το όπως είναι στα δεκαοκτώ, όπου την 1^η Ιανουαρίου πλασματικά θεωρούνται οι δεκαεπτάρδες...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το δεκαοκτώ το κάνουμε δεκαεπτά. Γι' αυτό δεν είναι δεκαέξι που λέει η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν θα το λύσετε μιλώντας από μικροφώνου. Κάντε την τοποθέτησή σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Μα, δεν νομίζω ότι πιστεύετε ότι ένα έφηβος στα δεκαέξι του, που κατά τον ποινικό και αστικό δίκαιο στερείται αξιολογικής ικανότητας είναι σκόπιμο να έχει το δικαίωμα του εκλέγειν.

Όπως, επίσης, δεν φαντάζομαι ότι κανένας μας επιθυμεί να γίνουν τα σχολεία θέατρο προεκλογικών...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι από το 1981...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δανέλλη, απευθύνεστε στην Αίθουσα κι όχι στον κ. Μπαλάφα.

Κύριε Μπαλάφα, ηρεμήστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ξέρουμε πολύ καλά ποιοι θα τρέξουν να αξιοποιήσουν μια τέτοια εμπειρία. Δεν το θέλετε, όπως δεν το θέλει κανείς μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κατσώτη, σας παρακαλώ, ηρεμήστε.

Συνεχίστε, κύριε Δανέλλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε συνάδελφε, αντιλαμβάνεστε τι θέατρο ανοίγει και ποιοι θα θέλουν να αξιοποιήσουν μια τέτοια ευκαιρία στα σχολεία, που το κάνουν ήδη όπου μπορούν.

Επιπλέον, στη λογική του μη αποκλεισμού: Όπως λέμε να μην αποκλείονται οι νέοι, λοιπόν, να αποδεχτείτε την άλλη μας τροπολογία, που είναι σε αυτήν ακριβώς τη λογική για εκείνους που δεν έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν, ενώ είναι Έλληνες της δημιουργίας, είναι Έλληνες που κατά κοινή ομολογία είναι κρίμα που έχουν επιλέξει λόγω των συνθηκών να βρίσκονται εκτός Ελλάδας και που όμως εξακολουθούν να είναι γραμμένοι στα δημοτολόγια της χώρας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όταν θα έρθει η ώρα. Μη βιάζεστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ωραία. Μακάρι να το αποδεχτείτε. Μακάρι να φέρετε τέτοια βελτιωτική τροπολογία ή να αποδεχτείτε την τροπολογία μας.

Και επειδή η εποχή της Πλειοψηφίας, μην προσπερνάτε το γεγονός πως η πολιτική δεν σχεδιάζεται ούτε εκτελείται εν κενώ, αλλά μέσα σε συγκεκριμένες πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και ιστορικές συνθήκες. Σήμερα η απλή αναλογική που προτείνετε είναι επικίνδυνη για τη χώρα, αφού μαθηματικά οδηγεί σε πλήρη αδυναμία συγκρότησης μιας βιώσιμης κυβέρνησης. Είναι πρόδηλο προς την επιλογή αυτή ότι δεν οδηγείστε παρά από τα δημοσκοπικά ευρήματα, προκειμένου να διατηρήσετε πρωταγωνιστικό ρόλο στο σχηματισμό κυβέρνησης, ακόμα και αν όταν γίνουν εκλογές, έρθετε δεύτερο κόμμα.

Ποιος σόφρων Έλληνας σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να πει ότι σε αυτή την τόσο ταραγμένη γειτονιά μπορεί η χώρα να αντέξει έστω και μια μέρα ακυβερνησίας; Έχουμε αυτή την πολυτέλεια; Επίσης, ποιος σόφρων Έλληνας θεωρεί πως τα δύο μεγάλα κόμματα θα μπορούσαν να συγκυβερνήσουν σε έναν μεγάλο συνασπισμό, όταν ο διχαστικός λόγος και η συγκρουσιακή λογική διακρίνει τις πολιτικές και των δύο; Μακάρι να ήταν αλλιώς οι συνθήκες. Ας τις ωριμάσουμε, γιατί, αν ίσχυε ο νόμος που προτείνετε τον Σεπτέμβριο, τότε Κυβέρνηση θα είχαμε μόνο με συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ. Πόσο ρεαλιστικό το βλέπετε αυτό; Ευκαταίο ναι, αλλά ρεαλιστικό το βλέπετε;

Η ακυβερνησία της Ισπανίας μετά από δεύτερες εκλογές παρά τις τεράστιες διαφορές λειτουργίας του πολιτικού της συστήματος με το δικό μας, πρέπει να μας προβληματίσει σοβαρά. Μέσα από αυτές τις μικροκομματικές μεθοδεύσεις δημιουργείται επιπλέον χάσμα μεταξύ κοινωνίας και πολιτικού συστήματος. Αν πραγματικά σας ενδιαφέρει η απλή αναλογική, που προϋποθέτει σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ των κομμάτων, γιατί δεν επενδύετε προς αυτή την κατεύθυνση; Δεν το κάνατε μέχρι σήμερα. Γιατί δεν αρχίζετε να επενδύετε στην κατεύθυνση της επαναπόκτησης εμπιστοσύνης;

Είσατε προετοιμασμένα και τα δύο μεγάλα κόμματα για έναν μεγάλο κυβερνητικό μηχανισμό κατά το παράδειγμα της Γερμανίας; Βεβαίως, μην ξανακάνει κανένας ανιστόρητες συγκρίσεις με το ομοσπονδιακό διαρθρωμένο Βέλγιο, που επιπλέον διαθέτει μια ασύγκριτη με εμάς δημόσια διοίκηση. Δημόσια διοίκηση και περιφερειακές δομές, που σε άλλες συνθήκες, πίσω στις δεκαετίες του 1970 και του 1980, είχαν σώσει από την κατάρρευση την Ιταλία, όταν το πολιτικό σύστημα είχε ρευστοποιηθεί.

Όλες αυτές οι πραγματικότητες δεν συγκρίνονται με τη δική μας. Σήμερα, με όλα αυτά που διακρίνουν τη δημόσια ζωή, με όλες τις απειλές που έχουμε σε όλους τους τομείς από την οικονομία μέχρι την ασφάλεια, πρώτη στο καθήκον είναι η οικοδόμηση των όρων εμπιστοσύνης, γιατί θα έπρεπε να έχουμε συνειδητοποιήσει πως η απόλυτη έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ των κομμάτων αποτελεί τον κύριο παράγοντα της παραμονής μας στα μνημόνια και στην παρατεταμένη κρίση.

Δεν μπορούμε να ζητάμε από τους πολίτες να εμπιστευτούν το πολιτικό σύστημα, όταν το πολιτικό σύστημα συνεχίζει τα ξεπερασμένα μικροκομματικά παιχνίδια του. Η απλή αναλογική απαιτεί μια προχωρημένη κουλτούρα συνεννοήσεων και συνεργασιών. Επιπρόσθετα, προϋποθέτει μεγάλα αποθέματα εμπιστοσύνης και αυτά προς το παρόν, δυστυχώς, δεν υπάρχουν.

Δεν αντιλαμβάνομαι πώς θεωρείτε ότι είναι επιτρεπτό σε αυτές τις συνθήκες να πάρουμε τέτοια ρίσκα και τέτοιες επισφάλειες. Εμείς, το Ποτάμι, επιθυμούμε σαφώς ένα δικαιότερο και αναλογικότερο εκλογικό σύστημα. Το «όχι» που λέμε στη ρευστοποίηση του πολιτικού σκηνικού διά της απλής αναλογικής, δεν συνεπάγεται και «ναι» στη διατήρηση του παραμορφωτικού καλπονοθευτικού μπόνους των πενήντα εδρών.

Είμαστε ενάντιοι στην υπερινεσχυσμένη αναλογική. Γι' αυτό και καταθέσαμε τροπολογία -είναι η τρίτη μας τροπολογία- που εξασφαλίζει ένα μικρό κλιμακούμενο αναλογικό μπόνους στο πρώτο κόμμα, αναλόγως του ποσοστού του, το οποίο δίνει τη δυνατότητα της δημιουργίας σταθερών κυβερνήσεων και τον πρώτο λόγο στο κόμμα που ο ελληνικός λαός κάθε φορά επιλέγει ως πρώτο. Δείτε την.

Η εμμονή της Νέας Δημοκρατίας, από την άλλη πλευρά, στον υπάρχοντα παραμορφωτικό εκλογικό νόμο αποκαλύπτει τη δική της ιδιοτέλεια, εξαιτίας των θετικών για αυτήν δημοσκοπικών ευρημάτων. Υπεραμύνεται, έτσι, ενός νόμου, που δημιουργεί σωρεία στρεβλώσεων.

Βεβαίως, είναι σταθερή η Νέα Δημοκρατία στην άποψη της που διαχρονικά, ως συντηρητική παράταξη είχε, για το εκλογικό σύστημα, τους εκλογικούς νόμους. Ο νόμος Παυλόπουλου, ο επιδικός, προδήλως λαφυραγωγεί το δεύτερο κόμμα. Η θεσμοθέτηση του 17%, θυμίζω, για είσοδο στη δεύτερη κατανομή από τον αείμνηστο Κωσταντίνο Καραμανλή το 1977, αλλά και τα τριφασικά συστήματα πίσω στις δεκαετίες του '50 και '60 ήταν δημιουργήματα της συντηρητικής παράταξης.

Σε αντίθεση, όμως, με όσα διακηρύσσει ο σημερινός Αρχηγός της, που βεβαίως μακάρι να πετύχει στον θεσμικό εκσυγχρονισμό

σμό τον οποίο πιστεύει και επιχειρεί, βλέπουμε ότι η σημερινή στάση, η σημερινή επιλογή της Νέας Δημοκρατίας είναι σε αντίφαση ακριβώς με αυτή την προσπάθεια εκσυγχρονισμού και, βεβαίως, κρύβει έναν πολιτικό κυνισμό και μικροκομματικές στοχεύσεις, αντίστοιχες με αυτές της Κυβέρνησης, αυτές ακριβώς που υποτίθεται ότι πολεμά.

Ωστόσο, νομίζω ότι όλοι θα πρέπει να αντιληφθούν ότι ο ελληνικός λαός δεν επιθυμεί πλέον αυτοδύναμες κυβερνήσεις. Το καταδεικνύουν όλα τα εκλογικά αλλά και τα δημοσκοπικά αποτελέσματα εδώ και τέσσερα χρόνια.

Αν ο ελληνικός λαός δεν έδωσε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοδυναμία στον ΣΥΡΙΖΑ, όταν αυτός εξέθρεψε την αυταπάτη τις άκριτες ελπίδες και των εθνικών ψευδαισθήσεων και όταν υποσχόταν τα πάντα στους πάντες, είναι βέβαιο πως κανένα κόμμα δεν πρόκειται να πάρει την αυτοδυναμία μεσούσης της κρίσης.

Οι κυβερνήσεις συνεργασίας, από κυβερνήσεις ανάγκης έχουν γίνει κυβερνήσεις κανονικότητας. Το βλέπουμε, εξάλλου, παντού στην Ευρώπη. Πάνω στις βιώσιμες κυβερνήσεις συνεργασίας πρέπει να δουλέψουμε κι όχι πάνω σε μια ανολοκλήρωτη πρόταση με άνευρες τροποποιήσεις, οι οποίες απεικονίζουν τελικά απ' ενός φόβους και απ' ετέρου ελπίδες του άλλου απέναντι στα δημοσκοπικά ευρήματα.

Ο τόπος έχει ανάγκη από συναινέσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο περαιτέρω κατακερματισμός του πολιτικού συστήματος θα εντείνει ακόμη περισσότερο την ήδη οικονομική και επενδυτική ανασφάλεια. Δεν μπορούμε να στηριχτούμε σε κυβερνήσεις που αποτελούνται από ένα πλήθος ασύνδετων μεταξύ τους κομμάτων, σε κυβερνήσεις που δεν έχουν ιδεολογική συνάφεια ή κοινή φιλοσοφία ή κοινούς στόχους, αλλά συνευρίσκονται ευκαιριακά και οπορτουниστικά περιοριζόμενοι σε αναποτελεσματικούς ελάχι-στους κοινούς παρανομαστές. Το απολεσθέν κεφάλαιο εμπιστοσύνης πρέπει άμεσα να ξανακερδηθεί. Αυτό απαιτεί, όμως, ειλικρίνεια και απομάκρυνση από κουτοπονηριές και ιδιοτελείες.

Σήμερα, αφού εκλείπει ο πειρασμός συνυπολογισμού της μισασηματικής ψήφου της Χρυσής Αυγής, κάντε μια μεγάλη υπέρβαση, όσο και αν αυτό ακούγεται αιρετικό και ανορθόδοξο, κύριε Υπουργέ. Αποσύρετε το νομοσχέδιο. Προχωρήστε, αξιοποιώντας όλους τους προβληματισμούς και τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί και που συνεχίζουν να κατατίθενται, ανοίγοντας έναν ουσιαστικό διάλογο με τα υπόλοιπα κόμματα. Έτσι, θα φανεί ποιοι θέλουν τη μεταρρύθμιση του πολιτικού συστήματος, αλλά και ποιοι επιδιώκουν με πρόσκαιρα μικροκομματικά οφέλη τη συγκυριακή αξιοποίησή του.

Συνδέστε την κυβερνητική σας περίοδο με μια μεγάλη εξυγιαντική τομή που θα αλλάξει τις σχέσεις του πολιτικού συστήματος, αλλά και τις σχέσεις μεταξύ του πολιτικού συστήματος και κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τα επτά τελευταία χρόνια που είμαι Βουλευτής, έχω λάβει μέρος σε πολλές συζητήσεις, αλλά έχω την εντύπωση ότι η συζήτηση για το νομοσχέδιο αυτό, κατά την άποψή μου, έχει χαρακτηριστικά πολιτικού σουρεαλισμού. Θα το εξηγήσω στη συνέχεια.

Για να τελειώνουμε με το θέμα της απλής αναλογικής, να πω ότι καθαρά ιδεολογικά και πολιτικά στη Νέα Δημοκρατία δεν πιστεύουμε σε ένα σύστημα, που όπου δοκιμάστηκε, οδήγησε σε τραγικά αποτελέσματα, όχι απλώς ακυβερνησίας, αλλά επιπροσθέτως, αντίθετα με τα όσα λέτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η απλή αναλογική έχει αποδειχθεί ότι δημιουργεί ομφάλιο λώρο με τη διαπλοκή και τη διαφθορά. Και δεν έχετε παρά να δείτε πώς κατέρρευσε το μεταπολεμικό ιταλικό σύστημα των κυβερνήσεων του '45 και του '50, που στην πραγματικότητα εξέθρεψε μια κλεπτοκρατική δημοκρατία, οι υπαίτιοι της οποίας βρίσκονται ακόμη σήμερα στην Τυνησία.

Αυτό, όμως, έχει να κάνει με την πολιτική. Εδώ, όμως, έχω την

εντύπωση ότι είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Εδώ, πρέπει μάλλον να επέμβει η επιστήμη. Διότι η λαοπρόβλητη Κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά», που δεν έχει συμπληρώσει ένα έτος ακόμη στη διακυβέρνηση –βρίσκεστε δηλαδή ακόμη στο μήνα του μέλιτος της πολιτικής σας πορείας– βρήκε με την απλή αναλογική –έτσι λένε πολλοί και αναλύουν– έναν τρόπο να κρατηθεί στα πράγματα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτή είναι η πρόθεση του ΣΥΡΙΖΑ.

Απευθύνομαι στους καλούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ: Προφανώς, ζείτε σε άλλον πλανήτη. Αν και πολλοί από εσάς από τις επαφές σας με τον κόσμο –όσοι έχετε ακόμη τη δυνατότητα να τις κάνετε– θα έπρεπε ήδη να έχετε καταλάβει ότι κανένα εκλογικό σύστημα, αναλογικό ή μη αναλογικό, κύριε Τριανταφυλλίδη, απλό ή σύνθετο, οριζόντιο ή κάθετο δεν πρόκειται να αλλάξει μια πολύ συγκεκριμένη πολιτική πραγματικότητα, η οποία είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ήδη από την αρχή της τετραετίας ξεκινάει ένα ιστορικό κύκλο ολοκλήρωσης.

Με απλά λόγια, από το 3% που ξεκίνησε, στο 3% θα ξαναφτάσει. Ξέρετε γιατί; Γιατί τα οικονομικά αποτελέσματα του τρίτου μηνονίου και οι συνέπειες της ψευδολογίας δεν έχουν ακόμη ξεδιπλωθεί και ως τώρα, έχουν γίνει αντιληπτά μόνο από μικρές κατηγορίες πολιτών. Οι μερισματούχοι του δημοσίου, φερ' ειπείν, και οι δικαιοχόι του ΕΚΑΣ ένωσαν ήδη στο πετσί τους, τι σημαίνει, «πρώτη φορά αριστερά».

Σύντομα, όμως, η φοροληστεία, κύριοι συνάδελφοι, θα αγγίξει κάθε Έλληνα. Του χρόνου την άνοιξη η πραγματική οικονομία θα έχει πλέον γονατίσει. Η δε κατάρρευση των δημοσίων εσόδων, που θα είναι ορατή από τον Δεκέμβριο, θα έχει οδηγήσει και τον τελευταίο Έλληνα στη συνειδητοποίηση ότι την «πρώτη φορά αριστερά» δεν πρόκειται να τη σώσει κανένα αναλογικό σύστημα, καμμία καλπονοθεία, κανέναν περιορισμό της ελεύθερης τηλεόρασης, κανένα κήρυγμα μίσους, όπως συνηθίζουν συχνά να εκστομίζουν τα κυβερνητικά στελέχη.

Σε λίγο, στην Ελλάδα πλέον, αυτοί που θα ακολουθούν τον κ. Τσίπρα θα είναι οι ξένοι αλληλέγγυοι, ο κ. Καρανίκας και κάποιοι μετανάστες ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Και η πλειοψηφία του λαού μας. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ:** ... για τους οποίους οι «πολυτελείς» συνθήκες διαβίωσης στο Ελληνικό αποτελούν, βεβαίως, βελτίωση σε σχέση με αυτά που συνέβαιναν στην Καμπούλ.

Επειδή, όμως, για όλους τους υπόλοιπους, η Ελλάδα του κ. Τσίπρα θα αποτελεί το ναδίρ των πραγμάτων, παρά τις βαθυστόχαστες αναλύσεις μερίδας του Τύπου ότι ο κ. Τσίπρας επιδιώκει να μείνει -και μάλιστα ως καθεστώς- στην πολιτική, εγώ αντιθέτως πιστεύω ότι βασική προτεραιότητα θα είναι μάλλον να φύγει. Αυτός είναι και ο λόγος που θεωρώ ότι η συζήτηση για το εκλογικό σύστημα είναι σουρεαλιστική.

Κι επειδή εγώ από αυτό το Βήμα συνήθως προκαλώ τον εαυτό μου και θέτω αυτά που λέω στην κρίση του χρόνου, προβλέπω ότι η δημοσκοπική κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως αυτή θα καταγραφεί τους επόμενους μήνες, θα επαναφέρει το μοιραίο κόμμα που μας κυβερνάει στα ιστορικά του μεγέθη. Και κανέναν έπαινος, κύριοι συνάδελφοι, του κ. Σόιμπλε δεν θα αρκεί για να επαναφέρει αυτούς για τους οποίους θα ισχύει απολύτως η περίφημη φράση του Γεωργίου Παπανδρέου, «οι ετοιμόρροποι θα καταρρεύσουν». Εδώ είμαστε και θα τα δούμε. Κοντολογίς.

Καταψηφίζουμε την πρόταση για λόγους πολιτικούς και ιδεολογικούς, γιατί δεν πιστεύουμε στην απλή αναλογική. Πρακτικά, όμως, είτε η Αίθουσα ψηφίσει έτσι είτε αλλιώς, κι επειδή όπως σας είπα, ό,τι και να γίνει στην Ελλάδα προβλέπω –και θα κριθώ γι' αυτό– ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα επανέλθει από άποψη ποσοστών στην ουρά και όχι δεύτερο κόμμα της λίστας των πολιτικών κομμάτων, θεωρώ ότι η συζήτηση που κάνουμε σήμερα, αποτελεί τελικά έναν εθνικό επικίνδυνο αντιπερισπασμό και τίποτα παραπάνω.

Η πολιτική σας μοίρα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι προδιαγεγραμμένη. Διότι τελικά στην πολιτική, όλα τα πράγματα κρίνονται από το αποτέλεσμα.

Και είναι γνωστό το αποτέλεσμα. Πήρατε μια χώρα σε μια πορεία ανάκαμψης και τη ρημάξατε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το ότι πιστεύετε λίγους μήνες μετά τις εκλογές ότι το πρόβλημα

είναι το πώς θα κατανέμονται οι ψήφοι με βάση το εκλογικό σύστημα δείχνει ότι απλά προσεγγίζετε την απελπισία.

Το θέμα που θα πρέπει να σας απασχολεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι πώς θα κατανέμονται οι ψήφοι, αλλά εάν θα υπάρχουν ψήφοι. Και πολύ φοβάμαι ότι στην περίπτωση σας θα λείπει το πολιτικός πρωθύστερο και το μόνο που θα σας συνοδεύει στη μακρά πολιτική σας νύχτα θα είναι ότι τελικά ο Αρχηγός σας βάδισε στο Σινικό Τείχος, με λίγα λόγια «Τα Ταξίδια του Μάρκο Πόλο», παραμύθια για παιδιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μάριος Κάτσης, έχει τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Είναι 15.20' η ώρα και βλέπω ότι έχετε κέφια, κύριοι συνάδελφοι!

Κύριε Κάτση, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καραγκούνη, ράβετε κοστούμι, έτσι;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Είναι ραμμένο από παλιά!

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Θα φανεί στην πορεία, γιατί δεν έχετε μάθει τίποτα από τα λάθη του παρελθόντος. Εσείς όμως συνεχίζετε να ράβετε! Δεν πειράζει.

Εγώ έχω να πω στην Ολομέλεια ότι αισθάνομαι πολύ υπερήφανος που συμμετέχω σε μια συζήτηση που στον πυρήνα της έχει τη διεύρυνση και την καλύτερη αποτύπωση της δημοκρατικής βούλησης του λαού μας.

Η συζήτηση που γίνεται σήμερα και η ψηφοφορία που θα ακολουθήσει είναι ιστορική και ξεπερνάει τα όρια του κοινοβουλευτικού και κυβερνητικού παρόντος. Η αναλογικότητα του εκλογικού συστήματος αποτελεί πάγια θέση της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων. Η θέση μας αυτή δεν γεννήθηκε σήμερα. Είναι χαραγμένη μέσα στην ιστορική μας πορεία και έχει εκφραστεί μέσα σε αυτήν. Άλλωστε, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει δεσμευτεί για αυτή μας τη θέση αμέσως μετά της εκλογές.

Η Νέα Δημοκρατία και μέρος της Αντιπολίτευσης μάς κατηγορεί για παιχνίδια με τον εκλογικό νόμο. Λυπάμαι πραγματικά, γιατί σε ένα τόσο σοβαρό θέμα η επιχειρηματολογία πέφτει σε αυτό το επίπεδο. Όμως, για μια ακόμη φορά κρίνετε εξ ιδίων τα αλλότρια. Γιατί εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, κάνετε κοπτοραπτική με τον εκλογικό νόμο, όπως σας συνέφερε κάθε φορά, και το αποτέλεσμα αυτής της κοπτοραπτικής είναι το σημερινό σύστημα, το οποίο είναι η ενισχυμένη αναλογική και μάλιστα με επιβολή μπόνους σαράντα εδρών στην αρχή και πενήντα μετά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Με μπόνους δεν είστε εδώ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Γι' αυτό γίνεται Κυβέρνηση!

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Έτσι δεν αντιλαμβάνεστε τη δημοκρατία; Αυτή την κοπτοραπτική κάνετε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, προστατέψτε με σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμήστε, παρακαλώ.

Κύριε Κάτση, μην απευθύνετε τα ερωτήματα από εκεί, αλλά στην Αίθουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι έτσι! Καθόμαστε ησυχώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ήρθατε μετά το φαγητό και είστε ζωηροί! Ηρεμήστε παρακαλώ. Μην μας χαλάτε τη συνεδρίαση. Μια χαρά την πάμε!

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Δεν αναγνωρίζετε τη στρέβλωση της λαϊκής ετυμολογίας στο επίπεδο της αντιπροσώπευσης και ότι αυτό οδηγεί στην ανυποληψία ολόκληρο το πολιτικό σύστημα στα μάτια των πολιτών, που θεωρούν καχύποπτα και ευθύς εξ αρχής ότι το παιχνίδι είναι πολιτικά στημένο;

Εν τέλει, δεν αναγνωρίζετε ότι οι εκλογές στις αστικές δημοκρατίες είναι προτίμηση στην αντιπροσώπευση και στη νομοθετική εξουσία απ'ευθείας από τον λαό, ενώ η δημιουργία της κυβέρνησης συνταγματικά, άρα και της εκτελεστικής εξουσίας, προκύπτει από τη Βουλή των Αντιπροσώπων; Αυτό δεν το γνωρίζετε;

Προφανώς και το γνωρίζετε, αλλά δεν θέλετε την ενδυνάμωση

της λαϊκής βούλησης. Δεν νιώθετε άνετα με την εμβάθυνση της δημοκρατίας. Προτιμάτε κυβερνήσεις που προκύπτουν από τα ασφαλή τηλεοπτικά παράθυρα και όχι από τη λαϊκή καθαρή ετυμολογία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν σπάτε τις μεγάλες περιφέρειες, τότε;

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Θα σας απαντήσω, όταν έρθει η ώρα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών, ακόμα και αυτοί που μετέχουν ενεργά στους δικούς σας πολιτικούς χώρους, θεωρεί ότι το μπόνους των πενήντα εδρών αποτελεί παραφωνία στη δημοκρατική τους έκφραση και όμως κωφεύετε. Οι συμπολίτες μας όμως βλέπουν και κρίνουν.

Ακούμε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι με την κατάργηση του μπόνους δεν μπορούν να υπάρξουν σταθερές κυβερνήσεις. Δηλαδή, δεν μπορούν να υπάρξουν σταθερές κυβερνήσεις με την πλασματική ενίσχυση του μπόνους, που να αποτυπώνουν εν τέλει τη βούληση του εκλογικού σώματος και να μπορούν με τη νοθευμένη αποτύπωση της λαϊκής ετυμολογίας, όπως ήταν η κυβέρνηση Παπαδήμου, που δεν είχε κανένα κοινωνικό αποτύπωμα; Ας είμαστε σοβαροί!

Το πολιτικό μας σύστημα όχι μόνο δεν κινδυνεύει από την κατάργηση του μπόνους, αλλά θεωρώ ότι θα ενισχυθεί. Με τις νέες συνθήκες που θα δημιουργηθούν ο πολιτικός διάλογος θα ωριμάσει. Οι προγραμματικές θέσεις των κομμάτων -και ιδιαίτερα των μικρών- θα γίνουν πιο ξεκάθαρες και οι πολίτες που σήμερα συνειδητά απέχουν από την εκλογική διαδικασία θα έχουν ένα πάρα πολύ ισχυρό κίνητρο να εμπλακούν ενεργά στις πολιτικές αποφάσεις.

Η απλή αναλογική, λοιπόν, θα αποτελέσει μια άσκηση υπευθυνότητας των πολιτικών κομμάτων, μία διαδικασία ωρίμανσης του εκλογικού σώματος που σταδιακά θα προσαρμοστεί στον νέο εκλογικό νόμο, νιώθοντας ότι η ψήφος τους μετράει εξίσου με των υπολοίπων.

Τα επιχειρήματα για την υπεράσπιση του σημερινού εκλογικού συστήματος είναι μετέωρα. Δυστυχώς το μόνο που φανερώνουν είναι την προσήλωσή σας σε ένα πολιτικό σύστημα για λίγους και εκλεκτούς, ένα σύστημα που αναπαράγεται θωρακισμένο απέναντι στη βούληση του λαού.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθαμε στην εξουσία όχι για να την κάνουμε προνομακτικό μας μαγαζάκι, αλλά για να ενισχύσουμε τη λαϊκή κυριαρχία και την ενεργό συμμετοχή των πολιτών.

Η θέσπιση της απλής αναλογικής δεν είναι συγκυριακή, όπως πονηρά λέτε, αλλά εντάσσεται σε ένα πλαίσιο εμβάθυνσης της δημοκρατίας και αποκατάστασης του κοινού περί δικαίου αισθήματος με θέσπιση σημαντικών τομών που κάνει αυτή η Κυβέρνηση.

Και σας τις απαριθμώ: Πρώτη τομή είναι το νομοσχέδιο για την αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, την αποκατάσταση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η απόκτηση ιθαγένειας των μεταναστών δεύτερης γενιάς και την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, την αποκατάσταση της διαφάνειας στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο με την αδειοδότηση των καναλιών που είναι σε εξέλιξη, αλλά και την ίση φορολογική μεταχείριση, ελέγχοντας τους μεγαλοφοροφυγάδες που εσείς καλύπτατε.

Επίσης, τομή είναι το νομοσχέδιο που είναι σε διαβούλευση και αφορά την κινητικότητα, που αφήνει στην άκρη τα ρουσφέτια και την πελατειακή λογική, ένα μοντέλο το οποίο διδάξατε και εγκαθιδρύσατε.

Σε μία εποχή, λοιπόν, που η δημοκρατία δέχεται παντού στον κόσμο πλήγματα και περνά κρίση, είναι σημαντικό στη χώρα στην οποία γεννήθηκε να υπάρξουν πρωτοποριακές δημοκρατικές αλλαγές σταδιακά, με προμετωπίδα, όμως, την απαλλαγή από τη σκληρή επιτροπεία στην οποία εσείς μας έχετε παγιδεύσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σταθώ σε αυτό το σημείο και στη θέσπιση της ψήφου για τα δεκαεπτά έτη που εισάγεται με τον παρόν σχέδιο νόμου. Το γεγονός ότι θα δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτούς τους νέους να συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία θεωρώ ότι θα πιέσει και θα αναμορφώσει τις πολιτικές θέσεις των κομμάτων για τη νεολαία, ούτως ώστε να είναι και πιο στοχευμένες και πιο ουσιαστικές. Σε μια περίοδο που η

νέα γενιά πλήττεται από την κρίση και βιώνει τον αποκλεισμό που έρχεται από αυτή, είναι πολύ σημαντικό να μπορεί να εκφραστεί για τις αποφάσεις που αφορούν το μέλλον της, ένα μέλλον που της ανήκει.

Οι νέοι αυτοί έχουν ήδη υποχρεώσεις μέσα στην κοινωνία και δέχονται τις επιπτώσεις των αποφάσεων της πολιτείας. Σε αυτή τη γενιά πρέπει να δείξουμε εμπιστοσύνη. Είναι ώριμη, είναι ικανή, ώστε να μπορεί να συμμετέχει στις δημοκρατικές διαδικασίες.

Κλείνοντας, θέλω να σχολιάσω λίγο επιγραμματικά και τη στάση των κομμάτων που αντιτίθενται στο νομοσχέδιο.

Μας κατηγορεί η Νέα Δημοκρατία για τον χρόνο τον οποίο καταθέτουμε την απλή αναλογική, λέει δηλαδή ότι το φέρνουμε τώρα που δήθεν μας συμφέρει. Όποτε, όμως και να το φέρναμε, θα βρίσκατε αντίστοιχες αιτιάσεις. Αν το κάναμε στο πρώτο επτάμηνο –ή και λίγο πιο μετά– θα λέγατε ότι επειδή δεν μπορούμε να κλείσουμε συμφωνία ή αξιολόγηση, δραπετεύουμε από τις ευθύνες μας και ρίχνουμε τη χώρα στα βράχια. Αν τη φέρναμε αργότερα, θα λέγατε ότι το κάνουμε δήθεν γιατί πλησιάζουν οι εκλογές.

Η αλήθεια είναι, όμως, ότι φοβάστε την ανόθευτη κρίση των πολιτών.

Η Δημοκρατική Συμπράταξη έχει εκτεθεί ανεπανόρθωτα. Τρεις φορές έχει αλλάξει άποψη για την απλή αναλογική και εν τέλει κατέληξε εκεί που μας έχει συνηθίσει τα τελευταία χρόνια, να είναι ουρά της Νέας Δημοκρατίας κατόπιν πιέσεων για άλλη μια φορά, ψηφίζοντας ουσιαστικά ενάντια στον εαυτό της που κατέθεσε πέρυσι αντίστοιχη πρόταση νόμου.

Το ΚΚΕ επιμένει στη λογική του «ή όλα ή τίποτα». Έχω την πολιτική εκτίμηση –και είναι προσωπική μου εκτίμηση αυτή– ότι επιμένει στην κατάργηση του 3%, για να μην πέσει ποτέ πάνω του επιτακτικά η ευθύνη για σχηματισμό κυβέρνησης, αλλά να το κάνει εναλλακτικά κάποιο άλλο νεοεισελθέν κόμμα.

Και θέλω να πω και κάτι τελευταίο. Μας κατηγορήσατε και για κολεγιά με τη Χρυσή Αυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η στάση της Χρυσής Αυγής να απέχει, όπως ακριβώς κάνατε και εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για τη διάταξη με τις offshore «σας κάθισε λουκούμι». Να υποθέσουμε, μήπως, ότι ενεργοποιήθηκαν τυχαία –ίσως– σενάρια- δίαυλοι επικοινωνίας από την εποχή Σαμαρά που κρατούν με στελέχη και κρυφές συνομιλίες με Βουλευτές της Χρυσής Αυγής; Προσέξτε τα επιχειρήματά σας, γιατί γυρίζουν μπουόμερανγκ.

Εμείς, κλείνοντας –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– ανταλλαβανόμαστε αυτό το νομοσχέδιο ως μια ιστορική στιγμή για τον τόπο και την Αριστερά απέναντι στον νεοφιλελεύθερο ολοκληρωτισμό να αντιτάξουμε περισσότερη δημοκρατία. Υπερψηφίζουμε και στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το σχέδιο νόμου ως μια αναγκαία προοδευτική θεσμική αλλαγή. Έχω την πεποίθηση ότι ανεξαρτήτως αποτελέσματος ψηφοφορίας η απλή αναλογική θα εφαρμοστεί και ο νούν νοεϊτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μετά από δώδεκα άρρενες συναδέλφους και μία συνάδελφος γυναίκα, η κ. Μπακογιάννη Θεοδώρα έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο «Γέρος της Δημοκρατίας» έλεγε προς νεαρότερους συναδέλφους: Καλό είναι, αγαπητά μου παιδιά, να αποφεύγετε τις ρητορικές ερωτήσεις διότι ενίοτε παίρνετε και απάντηση.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Την απάντηση περιμένουμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Το λέω αυτό προς τον άρτι κατελθόντα συνάδελφο, ο οποίος με μεγάλο ενθουσιασμό υποστήριξε τη θέση για την απλή αναλογική και χρησιμοποίησε το παλιό λεξιλόγιο του ΣΥΡΙΖΑ περί νεοφιλελευθερισμού και λοιπά.

Κάπου δεν έχετε καταλάβει, κύριε συνάδελφε, τι συμβαίνει γύρω σας, διότι τώρα πλέον αυτό το επιχειρήμα περί νεοφιλελευθερισμού δεν μπορεί να ισχύσει για τον ΣΥΡΙΖΑ, μετά από την οικονομική πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο έχει γίνει σε αυτή τη Βουλή πολλές φορές, άλλες με επιτυχία και άλλες με αποτυχία. Εγώ δεν είμαι εδώ για να απολογηθώ για το '50, που μας είπε η κ. Φωτίου. Ούτε εγώ δεν είχα γεννηθεί το '50. Πρέπει, όμως, να πω ότι και ο συνταγματικός νομοθέτης, αλλά και ο τελευταίος εκλογικός νόμος προέβλεπε κάτι το οποίο προέτρεπε τη Βουλή να αποφασίσει κατά κάποιον τρόπο συναινετικά.

Τι εννοώ με αυτό; Εννοώ ότι ο εκλογικός νόμος ισχύει για τη μεθεπόμενη Βουλή –ήταν μια σωστή απόφαση, διότι σταματούσε ακριβώς τα παιχνίδια παραμονές εκλογών–, αλλά και ο συνταγματικός νομοθέτης με τους αριθμούς που ζητάει, τουλάχιστον στα θέματα δημοκρατίας, προσπαθούσε να πείσει τα κοινοβούλια ότι χρειάζονται μεγαλύτερες συναινέσεις σε τέτοιους είδους αποφάσεις. Και πράγματι έτσι θα όφειλε να ήταν.

Έρχεται μια αλλαγή του εκλογικού νόμου, η οποία έρχεται παντελώς απροετοίμαστα και αποσπασματικά. Φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι δεν είναι προϊόν ενός σοβαρού διαλόγου τα τρία ραντεβού, που έκανε ο Πρωθυπουργός με κάποιους Αρχηγούς, με την ελπίδα να μαζέψει κάποιες ψήφους. Και αν επρόκειτο αυτό το πολιτικό σύστημα να βγει σοφότερο από αυτή την κρίση των επτά ετών, θα όφειλε να δώσει μία απάντηση στην κρίση αντιπροσώπευσης, την οποία βιώνει η χώρα.

Εγώ, λοιπόν, πραγματικά πιστεύω ότι έχουμε μια κρίση αντιπροσώπευσης και ουσιαστική και βαθιά και θα έπρεπε στον ελληνικό λαό να δώσουμε κάποιες απαντήσεις γι' αυτό. Πώς θα τις δώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ποιο είναι το πρόβλημα αυτή τη στιγμή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Πολιτικό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Το πρόβλημα είναι πολιτικό. Συμφωνούμε. Αν, λοιπόν, το πρόβλημα είναι πολιτικό, δεν θα έπρεπε να κάσουμε γύρω από ένα τραπέζι και να καθίσουμε κάτω να δούμε τι πραγματικά είναι αυτό το οποίο φτάνει και τι αποτελέσματα μπορεί να έχουν οι αποφάσεις τις οποίες θα πάρουμε;

Είναι σαφές και βέβαιον ότι εάν επρόκειτο ποτέ να γίνει πράξη αυτός ο νόμος –που θα δεν γίνει, θα υποστείται μια κοινοβουλευτική ήττα και εντάξει, πάμε παρακάτω–, εσείς πιστεύετε σοβαρά μέσα σας έχοντας βιώσει αυτό που έχετε βιώσει σε αυτή την Αίθουσα τον τελευταίο καιρό, τους τελευταίους μήνες, ότι θα μπορούσε ποτέ να κυβερνηθεί η χώρα από τέσσερα κόμματα, όπου ο Αρχηγός του κάθε κόμματος θα προσπαθούσε να εκβιάσει τον Πρωθυπουργό για το άλφα ή το βήτα ή το γάμμα; Πιστεύετε σοβαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Μονοκομματική θέλετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Αφήστε τώρα την πατριωτική ρητορική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Μονοκομματική θέλετε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Όχι δεν πιστεύω στη μονοκομματική και μην με διακόπτετε. Ξέρω ότι σας εκνευρίζω. Είναι δύσκολο να προσπαθείς να απαντήσεις σε επιχειρήματα. Όμως, κατά τη γνώμη μου, δεν θα μπορούσε να σταθεί.

Θα έπρεπε, όμως, να δώσουμε μια απάντηση για το μαύρο χρήμα στην πολιτική; Ναι.

Συμφωνήσαμε όλοι περίπου ότι ένα από τα μεγάλα προβλήματα ήταν οι μεγάλες περιφέρειες; Ναι.

Το φέρατε; Όχι. Γιατί δεν το φέρατε; Γιατί δεν ακούσατε κάποιες προτάσεις οι οποίες έρχονται και οι οποίες σας λένε στοιχειοθετημένα για την ψήφο των ομογενών. Γιατί; Γιατί είσατε δογματικά απέναντι στους ομογενείς, ώστε να μην θέλετε να ψηφίσουν; Δεν το πιστεύω.

Γιατί πιστεύετε ότι είναι ανίκανα τα προξενεία; Σας είπε κάτι τέτοιο ο κ. Κοτζιάς, ότι δεν μπορούν τα προξενεία να κάνουν εκλογές; Ούτε αυτό δεν το πιστεύω.

Άρα, ποιος είναι ο βαθύτερος λόγος για τον οποίο αρνείστε τη δυνατότητα σε Έλληνες πολίτες, που ενδιαφέρονται για την Ελλάδα, να ψηφίσουν και που είναι ένα λαμπρό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που είναι έξω;

Θέλετε να κουβεντιάσουμε το γερμανικό σύστημα; Εγώ προσωπικά το έχω υποστηρίξει, γιατί πιστεύω ότι πραγματικά η μονοεδρική περιφέρεια είναι μια περιφέρεια στην οποία ο Βουλευτής έρχεται σε άμεση επαφή με τον λαό του, χωρίς ενδιάμεσους,

χωρίς μέσα μαζικής ενημέρωσης και λοιπά. Εγώ το έχω υποστηρίξει προσωπικά. Δεν θα έπρεπε να μπορούμε να το κουβεντιάσουμε σε αυτή την Αίθουσα; Όχι. Γιατί δεν το κάνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Η πραγματικότητα δυστυχώς είναι αυτή την οποία όλοι οι συνάδελφοι σάς έχουν πει μέχρι τώρα και το βγάλατε κιόλας, δεν το κρύψατε. Δεν κάνατε και μία προσπάθεια να πείτε κάτι άλλο! Είπατε «έρχεται η Νέα Δημοκρατία, πρέπει να την εμποδίσουμε να κυβερνήσει», τέλος. Αυτό είναι η ουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανένα –πιστέψτε με, είμαι παλιά σε αυτή την Αίθουσα– εκλογικό σύστημα το οποίο να μπορεί να σταματήσει τη βούληση του ελληνικού λαού. Μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε. Τώρα δεν θα το κάνετε ούτως ή άλλως. Όμως μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε, αλλά δεν θα το πετύχετε, διότι ο ελληνικός λαός έχει βγάλει τα συμπεράσματά του. Το ξέρετε και εσείς, το ξέρουμε και εμείς.

Τι θα κάνουμε εμείς; Θέλω να είμαι σαφής. Εμείς την επόμενη ημέρα που η Νέα Δημοκρατία, λαού επιτρέποντος και λαού επιθυμούντος, θα λάβει την εντολή διακυβέρνησης της χώρας θα κάνουμε έναν ουσιαστικό και σοβαρό διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, για να μπορούμε πράγματι να έχουμε ένα εκλογικό σύστημα, το οποίο να έχει και την καλύτερη αναλογική εκπροσώπηση, αλλά και να διασφαλίζει την κυβερνησιμότητα στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Εμείς δεν έχουμε ψευδαισθήσεις, κύριοι συνάδελφοι, ούτε αυταπάτες. Ξέρουμε πολύ καλά πού ζούμε, ποια είναι η χώρα μας, ποια είναι τα προβλήματα που έχουμε στη γειτονιά μας. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το ύψιστο συμφέρον του ελληνικού λαού είναι να κυβερνάνται και για να κυβερνηθεί πρέπει το εκλογικό σύστημα να του επιτρέπει κυβερνήσεις που να έχουν κάνει μία προγραμματική συμφωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο ακόμη να ζητήσω.

Δεν αντέχω να μην το πω. Σας άκουγα, κύριε συνάδελφε, το πρωί στην τηλεόραση όπου μιλούσατε για προγραμματικές συμφωνίες. Εγώ είμαι φανατικός οπαδός της προγραμματικής συμφωνίας. Πιστεύω πραγματικά ότι τα κόμματα, όταν συνεργάζονται, πρέπει να έχουν συμφωνήσει στις βασικές κεντρικές γραμμές της κυβερνητικής συνεργασίας. Αυτό πιστεύω.

Όμως, ποια είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι; Κάνετε προγραμματική συμφωνία με τους ΑΝΕΛ; Σε ποιο επίπεδο και σε τι θέμα; Από τις παρελάσεις μέχρι το θέμα των Σκοπίων διαφωνείτε. Ακόμη και στα θέματα εξωτερικής πολιτικής διαφωνείτε. Διαφωνείτε αν θα πρέπει να πάτε στην διαπραγμάτευση με τα Σκόπια με τον α' ή β' τρόπο. Δεν έχετε συμφωνήσει παρά μόνο στη νομή της εξουσίας.

Αυτό όμως το μήνυμα το ξέρει ο ελληνικός λαός και αυτός θα είναι και ο βασικός λόγος για τον οποίο ουσιαστικά θα σας στείλει ένα μήνυμα και θα σας πει «πηγαίντε στο καλό», διότι τίποτα από τις αρχές και τις αξίες που τόσο καιρό λέγατε ότι υπηρετείτε, δεν υπηρετείτε στην πραγματικότητα. Γι' αυτό την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας θα την πάρουν εκείνες οι δυνάμεις που μπορεί να δυσκολεύθηκαν, αλλά τουλάχιστον είχαν το θάρρος να πουν αλήθειες στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αποστόλου για πέντε λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρία Μπακογιάννη, για τις αρχές και τις αξίες που υπηρετούμε, εμείς είχαμε τρεις αλληπάλληλες επιβραβεύσεις από τον ελληνικό λαό. Μην το ξεχνάτε αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: «Είχατε»! Παρατατικός!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αγαπητοί συνάδελφοι, από τη Μεταπολίτευση και μετά μέχρι τις περσινές εκλογές χρησιμοποιήθηκαν, αν δεν κάνω λάθος, επτά διαφορετικοί εκλογικοί νόμοι. Βασικούς τους

άξονας και κύρια λογική τους ήταν η ενισχυμένη αναλογική, δηλαδή με απλά λόγια μία λογική νόθευσης και φαλκίδευσης της λαϊκής θέλησης. Αυτό ήταν η ενισχυμένη αναλογική που τόσα χρόνια φέρνατε.

Στα πολιτικά και εκλογικά χαλκουργεία των δύο –πάλαι ποτέ– ισχυρών κομμάτων, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, απεργάζονταν κάθε φορά μια αξιέπαινη διεστραμμένη πρόταση για το πώς, παραχαράσσοντας τη θέληση του λαού, θα έβγαζαν οι κάλπες μονοκομματικές κυβερνήσεις.

Αυτό αποτελούσε, κυρία Μπακογιάννη, κρίση αντιπροσώπευσης. Ήταν το μόνο που σας ενδιέφερε. Ο διάλογος, η συνεργασία, η συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων ήταν εκτός ατζέντας. Ο κομματικός διπολισμός έλυne και έδενε χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Το δόθεν ρωμαλέο μοντέλο διακυβέρνησης των αυτοδυναμιών αποδείχθηκε εκ των πραγμάτων ένας ξυλοπόδαρος παλιάτσος. Οι σταθερές, μονολιθικές, μονοκομματικές κυβερνήσεις οδήγησαν στην κατάρρευση της οικονομίας, στα μνημόνια και, δυστυχώς, στο ασφυκτικό καθεστώς της επιτήρησης που βιώνουμε. Μαζί, βεβαίως, συμπαρέσυραν στην κατάρρευση και τους πρωτομάστορες, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία.

Όλα αυτά τα χρόνια η ευρύτερη Αριστερά –η δική μας Αριστερά, αν θέλετε– είχε καταθέσει τη θέση της για την ανάγκη καθιέρωσης της απλής αναλογικής, ως το μόνο δημοκρατικό εκλογικό σύστημα που σέβεται τη λαϊκή θέληση και αποδίδει τη θέληση των πολιτών. Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον πολιτικό και προγραμματικό λόγο της δικής μας Αριστεράς η απλή αναλογική ήταν ένας βασικός στόχος διεκδίκησης, σε ό,τι αφορά το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της δημοκρατίας και η σημαία του δεν υπεστάλη ούτε στιγμή. Βεβαίως, ήταν φωνή βοώντος εν τη ερήμω, καθώς ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία δεν ασχολούνταν με τις απόψεις πολιτικά ασήμαντων οντοτήτων.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα αλλάζουν και η ζωή κάνει τους κύκλους της. Η ασήμαντη Αριστερά διαμαρτυρίας τού χθες είναι σήμερα Κυβέρνηση. Η Νέα Δημοκρατία είναι η σκιά του εαυτού της και το ΠΑΣΟΚ στην κλινική κατάσταση που όλοι γνωρίζετε.

Τα παλιά μονοκομματικά βιλαέτια έχουν σβηστεί από τον πολιτικό χάρτη. Το πολιτικό περιβάλλον έχει αλλάξει και οι Έλληνες πολίτες, με την κοινωνική, οικονομική και πολιτική εμπειρία που έζησαν και ιδιαίτερα την τελευταία πενταετία, δεν «μασάνε» πλέον σε κόλπα, διλήμματα και εκβιασμούς. Οι δύο πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις και το δημοψήφισμα αρκούν για μαρτυρίες.

Είναι, ως εκ τούτου, η στιγμή ο παλιός πολιτικός κόσμος να ξεμάθει από τα παλιά και να προσαρμοστεί στα καινούργια. Και όπως λέει η λαϊκή παροιμία: «Άσε νύφη αυτά που ήξερες. Όπως βρήκες». Και σε αυτό είστε υποχρεωμένοι να προσαρμοστείτε.

Σε λιγότερο, λοιπόν, από έναν χρόνο, σε σχέση με τις τελευταίες εκλογές, η Κυβέρνηση, συνεπής στις δεσμεύσεις και τις αρχές της, φέρνει προς ψήφιση τον αναλογικότερο εκλογικό νόμο στην ελληνική ιστορία.

Λανσάρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, από εδώ και από εκεί το επιχείρημα ότι ο νόμος αυτός θα ενισχύσει την αδυναμία σχηματισμού αυτοδυναμιών κυβερνήσεων και θα οδηγήσει σε πολιτική αστάθεια.

Μα, ποιος νοήμων πολιτικά επιμένει ακόμη ότι πολιτική σταθερότητα μπορεί να υπάρξει αποκλειστικά και μόνο από τις αυτοδυναμίες, που έτσι κι αλλιώς ξεπεράστηκαν πλέον εκ των πραγμάτων; Χάθηκαν οι συνεργασίες; Δεν βλέπουν ότι οι πολίτες, απευθυνόμενοι με οποιονδήποτε τρόπο στο πολιτικό προσωπικό, λένε: «Συνεργαστείτε. Βρείτε τα, επιτέλους»;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το πολιτικό ανάγλυφο της χώρας μας ζητά συναίνεση κομμάτων και παρατάξεων, καθώς ο δρόμος των μονοκομματικών κυβερνήσεων έχει κλείσει οριστικά. Η αξίωση της κοινωνίας μας είναι οι συνθέσεις, οι συμμαχίες και όχι αφορισμοί και κραυγές. Έχουμε την ευθύνη να πάμε τη χώρα μπροστά, να φέρουμε την

ευρυθυμία στην οικονομική και κοινωνική ζωή.

Ως εκ τούτου οφείλουμε να αποκαταστήσουμε τη σχέση του πολιτικού συστήματος με την κοινωνία και σε αυτό μπορεί να συντελέσει ένα δίκαιο και αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα, σαν αυτό που φέρνει σήμερα μπροστά σας η συγκυβέρνηση ΣΥ-ΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αποστόλου, μιλήσατε για συνεργασίες. Εσείς δεν μπορέσατε να συνεννοηθείτε και να συνεργαστείτε με το μισό κόμμα σας, που το εκδιώξατε από τις λίστες, δεν μπορέσατε να συνεννοηθείτε με τον κ. Λαφαζάνη και την κ. Κωνσταντοπούλου και θα συνεργαστείτε με άλλα τέσσερα κόμματα, αν ψηφιστεί η απλή αναλογική;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση νόμου για τον εκλογικό νόμο αποτελεί ένα ακόμη δείγμα ανευθυνότητας και πολιτικού καιροσκοπισμού της Κυβέρνησης. Επιβεβαιώνει ότι οι αποφάσεις της εκπορεύονται αποκλειστικά με μοναδικό κριτήριο εκείνο του στενού κομματικού συμφέροντος. Αγνοεί επιδεικτικά τη ζωτική για την ανόρθωση της οικονομίας απαίτηση για πολιτική σταθερότητα. Αυτό που επιχειρεί είναι ένα πολιτικό σάλτο μορτάλε για τη χώρα, με γνώμονα μόνο την πολιτική επιβίωση του σχήματος, που βρίσκεται στην εξουσία και το οποίο υφάρπαξε την ψήφο του ελληνικού λαού με τερατώδη ψέματα και κούφιες υποσχέσεις.

Έτσι, εντελώς άκαιρα, ενώ η χώρα βιώνει τις τραγικές συνέπειες από τους τυχοδιωκτισμούς του 2015, που είχαν ως αποτέλεσμα εκατομμύρια συμπολίτες μας να υποφέρουν από την υπερφορολόγηση, χιλιάδες επιχειρήσεις να βάζουν λουκέτο και οι συνταξιούχοι να βλέπουν ψαλιδισμένες τις συντάξεις τους, η Κυβέρνηση θυμωτικά ξαφνικά τον εκλογικό νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι εμφανές ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί με αυτόν τον τρόπο να αποδείξει την αριστεροσύνη της και δεν διστάζει να τσαλακώσει τον Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Κουρουμπλή, που διατυμπάνιζε ότι η απλή αναλογική οδηγεί σε ακυβερνησία. Με «τυράκι» την απλή αναλογική, αφού πρώτα χρησιμοποίησε χωρίς πολιτικές τύψεις το μπόνο των πενήντα εδρών, όταν κατήγγειλε για χάρη του τις συνιστώσες του, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί τώρα να σύρει την Αντιπολίτευση στον δικό του χορό.

Έχουμε μια Κυβέρνηση, λοιπόν, που φαρεύει σε όλα τα νερά, ακόμα και στα θολά της Χρυσής Αυγής, καθώς φαίνεται για την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα. Μόνο που ήρθαν τα ζάρια ανάποδα! Ο σκοπός σας ήταν ένας: να μη μπορέσει η Νέα Δημοκρατία να σχηματίσει κυβέρνηση στις επικείμενες εκλογές, γιατί οι ένοικοί του Μαξίμου αντιλαμβάνονται πως το κοκαλάκι της νυχτερίδας του κ. Τσίπρα έχασε τη μαγική του δύναμη. Μπροστά στον ορυμαγδό των προβλημάτων και της καθολικής απαξίωσης από τους πολίτες, η Κυβέρνηση προαισθάνεται την επικείμενη πτώση της, εξ ου και η σπουδή της να περάσει το νομοσχέδιο εν μέσω θέρους, γι' αυτό και το απίστευτο παζάρι, ώστε να πετύχει τις περιζήτητες διακόσιες ψήφους, μια διαδικασία που ευτελίζει περαιτέρω τους θεσμούς και τον πολιτικό κόσμο της χώρας.

Είναι χαρακτηριστικό το σκίτσο του Πετρούλακη στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», που εικονίζει τον Πρωθυπουργό στο Μέγαρο Μαξίμου, να απευθύνεται σε Βουλευτή προκειμένου να τον πείσει να ψηφίσει τον εκλογικό νόμο και να λέει: «Ειδικά για εσάς, ο εκλογικός νόμος θα περιέχει τροπολογία που θα προβλέπει νέα τριχοφυΐα με θεαματικά αποτελέσματα!»

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν σκίτσο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά βεβαίως είναι ψιλά γράμ-

ματα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ αδιαφορεί για τη σχεδόν βέβαιη ακυβερνησία που θα προκαλέσει η αδυναμία συγκρότησης σταθερής κυβέρνησης. Τι κι αν γυρίσουμε στο 1989-1990, όπου με τον νόμο Κουτσόγιωργα ήμασταν συνεχώς σε εκλογική διαδικασία για να σχηματιστεί κυβέρνηση! Τι κι αν κινδυνεύουμε να γίνουμε όπως ήταν η Ιταλία πριν κάποια χρόνια, που εφάρμοσε σύστημα αναλογικό, ανάλογο με αυτό που φέρνετε και είδε και έπαθε να το αλλάξει! Τι κι αν χρειαζόμαστε ως οξυγόνο το κλίμα πολιτικής σταθερότητας για να έρθουν ξένες επενδύσεις, ώστε να πάρει μπρος η οικονομία! Διότι, αν περάσει η πρότασή σας, που είναι συνώνυμη της ακυβερνησίας, δεν θα βρούμε επενδυτή ούτε με το κιάλι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση αλλαγής του εκλογικού νόμου, που προτείνει η Κυβέρνηση, ουσιαστικά στρέφεται ενάντια στις θυσίες που έχει κάνει ως σήμερα ο ελληνικός λαός για να βγούμε από την κρίση. Ας μην υπάρχουν ψευδαισθήσεις. Πολυκομματικές κυβερνήσεις στην Ελλάδα για όποιον στοιχειωδώς γνωρίζει τον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού μας συστήματος, δεν μακροημερεύουν. Ανεύθυνο θα είναι, επίσης, να επιτρέψουμε τη μείωση του ορίου εισόδου στη Βουλή, εκτός των άλλων και λόγω της βέβαιης πανοπερμίας κομμάτων διαμαρτυρίας, που θα εντείνουν τις αντιθέσεις, τα άκρα και την αδυναμία παραγωγής κοινοβουλευτικού έργου.

Άκρως δημαγωγική είναι επίσης η απόφαση για μείωση της ηλικίας στην οποία αποκτά κανείς το δικαίωμα ψήφου. Το να ψηφίζουν δεκαεπτάρηδες και δεκαεξάρηδες μαθητές, που δεν έχουν ακόμα τα αστικά δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ενηλίκων, φανερώνει μόνο υποκριτική και υστερόβουλη τακτική. Βεβαίως, ο Υπουργός Παιδείας είπε ότι θα τους δοθεί το δικαίωμα να βγάζουν δίπλωμα οδήγησης στα δεκαεπτά, αλλά όχι για μοτοσυκλέτα, μόνο για αυτοκίνητο. Μπορεί να μην τους θεωρεί έτοιμους να οδηγήσουν με ασφάλεια μοτοσυκλέτα, αλλά αυτό δεν εμποδίζει να τους θεωρεί ώριμους να ψηφίσουν.

Αντιθέτως, η άρνηση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε δύο ρηξικέλευθες αποφάσεις, όπως είναι η κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών και η ψήφος στους Έλληνες του εξωτερικού, αποδεικνύει ότι τα «μαγειρεία» του Μαξίμου για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι γι' αυτά που θεωρούν τα καλά και συμφέροντα.

Ιδιαίτερα για τους Έλληνες του εξωτερικού πιστεύω ότι είναι μία οφειλόμενη απόφαση προς όλους αυτούς τους συμπατριώτες μας, που αγωνιούν για την πατρίδα, πονούν και νοιάζονται γι' αυτήν και το μέλλον της. Ας μη λησμονούμε ότι κοντά σ' αυτούς είναι και οι εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες των χρόνων της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι αυτή η Κυβέρνηση ό,τι και να κάνει, όπως ο πνιγμένος που πιάνεται από τα μαλλιά του, τα ψωμιά της τα έχει φάει! Το τέλος της είναι κοντά. Σύντομα θα αποτελεί μία κακή ανάμνηση. Κανένα εκλογικό σύστημα δεν μπορεί να σώσει όποιον έχει ήδη καταδικάσει η κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρακόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μεγαλομύστακας από την Ένωση Κεντρώων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Καλησπέρα σας.

Η αυριανή ημέρα είναι μία μεγάλη ημέρα για τη χώρα μας, για τη δημοκρατία και μία μεγάλη δικαίωση για το δικό μας κόμμα, καθώς τόσα χρόνια ο Πρόεδρός μας, ο Βασίλης Λεβέντης, ως πρώτο του αίτημα έχει την απλή αναλογική. Ήρθε, λοιπόν, η ημέρα που θα το δούμε.

Είναι μία επιθυμία της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Το βλέπετε στις δημοσκοπήσεις. Εμείς οι πολιτικοί πρέπει να δείξουμε το καλό παράδειγμα, να ενστερνιστούμε το τι θέλει ο κόσμος, γιατί αυτό είναι δημοκρατία, να ακολουθούμε, δηλαδή, την πλειοψηφία του κόσμου και, επιτέλους, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να ψηφίσουμε όλοι υπέρ της απλής αναλογικής.

Αυτή είναι η αλλαγή που θέλει ο κόσμος και αυτό είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε. Εμείς δεν ψηφίζουμε την απλή αναλογική, επειδή θέλουμε να στηρίξουμε τον ΣΥΡΙΖΑ. Ίσα ίσα, έχουμε αποδείξει δέκα μήνες τώρα ότι δεν έχουμε υπερψηφίσει σχεδόν τίποτε απ' αυτά που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ και ψηφίζουμε μόνο αυτά που πιστεύουμε ότι θα φέρουν την ανάπτυξη στη χώρα μας. Όποιος θέλει, ας μας κατηγορήσει για το αντίθετο.

Η σωστή λειτουργία του κράτους μπορεί να εξασφαλιστεί με την απλή αναλογική, καθώς όταν μία κυβέρνηση συνεργασίας, στην οποία εμπλέκονται πολλοί, κάνει επιλογή στους διοικητικούς φορείς και στα στελέχη στις θέσεις ευθύνης, τότε αυτή θα είναι σταθερή, εννοώντας ότι δεν θα χρειάζεται αυτοί να αλλάζουν κάθε φορά που γίνονται εκλογές, καθώς είναι αποτέλεσμα συνεργασίας. Τώρα, κάθε φορά που γίνονται εκλογές, το κράτος παύει να λειτουργεί δύο μήνες πριν και τέσσερις μήνες μετά. Είναι σωστό αυτό; Η ερώτηση είναι ρητορική.

Επομένως εμείς θέλουμε την απλή αναλογική, όπως θέλουμε και την ψήφο στα δεκαεπτά. Στα δεκαεπτά, το Ελληνόπουλο, επειδή έχει περάσει δύσκολες εμπειρίες και έχει «ψηθεί», είναι πλέον έτοιμο να αποφασίζει για το μέλλον του.

Βλέπουμε ότι νέοι άνθρωποι στα είκοσιένα τους, στα είκοσι δύο τους, ακόμα και στα δεκαοκτώ, βγαίνουν στο εξωτερικό. Έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο του «brain drain». Και εμείς τι κάνουμε γι' αυτό; Δεν κάνουμε τίποτε απολύτως. Ας δώσουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα στους νέους ανθρώπους να αποφασίζουν για το μέλλον τους.

Σε αυτό το σημείο μπορούμε να συνδέσουμε και την ψήφο των ομογενών, των Ελλήνων του εξωτερικού, καθώς οι περισσότεροι -μεγάλο μέρος αυτών- έχουν φύγει τα τελευταία χρόνια και πρέπει να αποφασίζουν για το τι γίνεται στη χώρα τους. Επομένως πρέπει να εξασφαλίσουμε άμεσα κάποια λύση που θα λύνει αυτό το πρόβλημα.

Τώρα θέλω να κάνω και μια μικρή κριτική για το τι λέει το κάθε κόμμα.

Πρώτα θα ασκήσω κριτική στην Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, οι οποίοι φέρνουν σε λάθος χρόνο το νομοσχέδιο αυτό. Θα έπρεπε να το φέρουν από την πρώτη στιγμή που ήρθαν, γιατί δίκαια τώρα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα κόμματα, που αντιπολιτεύονται λένε ότι έρχεται για μικροπολιτικούς σκοπούς γιατί δεν πρόκειται να ξαναβγούν κυβέρνηση. Εγώ τους δικαιολογώ. Θα έπρεπε από την πρώτη μέρα να το φέρετε και δεν υπάρχει δικαιολογία του τύπου «δεν είχαμε χρόνο». Βλέπουμε σε τι μορφή φέρνετε τόσα νομοσχέδια. Είχατε τον χρόνο και έπρεπε να το κάνετε τότε. Ήταν ευθύνη σας που δεν το κάνατε και πρέπει να την αναλάβετε. Δεν θα σας κατηγορούσε κανένας, αν την επόμενη μέρα των εκλογών το πρώτο νομοσχέδιο που θα φέρνατε θα ήταν η απλή αναλογική. Ήταν μια από τις «σημαίες» σας και η απλή αναλογική.

Έρχομαι τώρα στη Νέα Δημοκρατία, η οποία συνεχώς αναφέρει το καθεστώς ακυβερνησίας που θα επικρατήσει και φέρνει ως παράδειγμα την Ιταλία. Γιατί δεν φέρνει ως παράδειγμα τη Γερμανία, την Αυστρία, τη Φινλανδία, τη Μάλτα, χώρες ανεπτυγμένες οικονομικά, που το σύστημα πέτυχε; Αυτό πρέπει να επιδιώκουμε. Πάντα πρέπει να κοιτάμε το καλύτερο και όχι το τι συμβαίνει σε άλλες χώρες, που τα πράγματα πάνε χειρότερα. Ποτέ δεν βελτιωνόμαστε αν κοιτάμε πάντα το χειρότερο. Επομένως δεν μπορώ να δεχθώ αυτό το επιχείρημα.

Επίσης, άκουσα κάποιους ομιλητές, που μίλησαν χθες και σήμερα, να λένε ότι η απλή αναλογική δεν σέβεται το πρώτο κόμμα. Το πρώτο κόμμα, όταν ζητάει μπόνους, σέβεται τον λαό; Ο λαός βγάει τους Βουλευτές, όχι το μπόνους. Είδαμε τι έκαναν η αυτοδυναμία και ο δικομματισμός. Ανέπτυξαν τις πελατειακές σχέσεις και τη ρουσφετολογική πολιτική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Πριν υπήρχαν αυτά, επί τουρκokratίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΥΣΤΑΚΑΣ: Πριν υπήρχαν αυτά, πριν τον δικομματισμό, εντάξει!

Αυτό ήταν που έφερε την καταστροφή στην Ελλάδα, τα ρουσφέτια και οι πελατειακές σχέσεις, γιατί έτσι κάλυπτε ο ένας τον άλλον, ενώ με κυβέρνηση συνεργασίας θα υπάρχει μεγαλύτερος έλεγχος. Αλλιώς είναι να ελέγχει ένας και να τα φέρνει όπως

θέλει και αλλιώς να είναι μια ομάδα κομμάτων, μια ομάδα που θα συνεργάζεται και θα ελέγχει την κάθε απόφαση.

Επίσης, ακούω και το ΠΑΣΟΚ τόσους μήνες να μιλάει για «κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ». Με το δίκιο τους. Αυτό που έκαναν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ ήταν συνεχείς «κωλοτούμπες». Και έρχεται τώρα και κάνει άλλη μια μεγάλη «κωλοτούμπα» το ΠΑΣΟΚ. Πέρσι έστειλε την επιστολή για πρόταση νόμου να υπάρχει η απλή αναλογική. Δεν σέβεστε τη δική σας απόφαση.

Ακούω στη συνέχεια το ΚΚΕ να λέει ότι συνεχώς η Ένωση Κεντρώων ψηφίζει αντιλαϊκά μέτρα, ότι υποστηρίζει τους πλουσίους και ότι είναι κατά των φτωχών. Πού το είδατε αυτό, όταν λέμε να κοπούν όλες οι συντάξεις και να φτάσουν στα 1.500 ευρώ; Είναι φτωχός αυτός που παίρνει 1.500 ευρώ τη σήμερα ημέρα; Φτωχός είναι αυτός ο νέος που βγαίνει να δουλέψει και παίρνει 250 ευρώ με τετράωρο. Φτωχός είναι ο άνεργος που δεν έχει να ταΐσει τα παιδιά του, όχι αυτοί που παίρνουν 2.700 ευρώ και παραπονιούνται.

Όμως, θέλω να μας απαντήσει κάποιος από το ΚΚΕ, όχι σε εμένα βασικά, αλλά στους κατοίκους της Θράκης, τι θα γίνει αν αρθεί το πλαφόν του 3%. Έχετε την υποχρέωση να το κάνετε αυτό.

Τέλος, θα μιλήσω για το Ποτάμι, που άκουσα να λέει ομιλητής του ότι η απλή αναλογική στην ουσία -δεν είναι εδώ το Ποτάμι- βλάπτει την απλή αναλογική. Δεν μπόρεσα να το καταλάβω. Δεν νομίζω να το κατάλαβε κανένας αυτό το πράγμα. Όπως άκουσα να λέει ότι το μπόνους των πενήντα εδρών νοθεύει την αξία της ψήφου. Οποιοδήποτε μπόνους νοθεύει την αξία της ψήφου. Οποιοδήποτε μπόνους! Ο λαός αποφασίζει και αυτόν πρέπει να ακολουθούμε, αυτόν πρέπει να ακούμε.

Φοβάμαι ότι όλα αυτά γίνονται γιατί κάποια κόμματα θα αποτελέσουν «ουρά» του κόμματος, που πιστεύουν ότι θα ηγηθεί στις επόμενες εκλογές. Δεν πρέπει να ασκούμε πολιτική και να σχεδιάζουμε με αυτόν τον τρόπο.

Τη σήμερα ημέρα είδαμε ότι η δημοκρατία δεν έχει τόση δύναμη. Παίρνοντας την ιεραρχία της εξουσίας, αυτή τη στιγμή εγώ αυτό που βλέπω, όπως και όλος ο κόσμος, αυτό που συζητάμε με τον κόσμο όταν βγαίνω έξω, είναι ότι την εξουσία την έχουν οι τράπεζες, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και μετά έρχεται η δημοκρατία. Εμείς αυτό πρέπει να το ανατρέψουμε. Είμαστε Έλληνες και η Ελλάδα είναι αυτή που γέννησε τη δημοκρατία και πρέπει να έχουμε τις σωστές θέσεις και τη σωστή πολιτική, ώστε να την ξαναφέρουμε εκεί που πρέπει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χατζησάββας από τη Χρυσή Αυγή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τα κόμματα παρουσιάζουν τον εκλογικό νόμο ως μείζον πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα, η αλήθεια είναι όμως ότι καρφί δεν καίγεται στους Έλληνες πολίτες για τον εκλογικό νόμο. Και αυτό γιατί;

Αυτή τη στιγμή οι αγρότες πουλάνε σιτάρι μαλακό με 14 λεπτά το κίλο, πουλάνε σιτάρι σκληρό με 16 λεπτά το κίλο, εάν είναι τυχεροί και είναι προβροχικά τα σιτάρια τους, την ώρα που τα άλευρα, το ψωμί, η φορολογία και οι εισφορές ανεβαίνουν. Οι εργάτες με μισθούς πείνας δύσκολα επιβιώνουν, αυτοί και οι οικογένειές τους. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες μετράνε χρέη και κλείνουν τα μαγαζιά τους. Τα περίπτερα και τα καφενεία στα χωριά φορτώθηκαν με χρέη από τον ΟΑΕΕ. Οι ταξιτζήδες κάνουν υπολογισμούς, προσθέσεις, αφαιρέσεις, καύσιμα, φθορές, ΦΠΑ, εφορία και δεν βγαίνουν με τίποτα. Οι αυτοκινητιστές και οι βιοτέχνες στη βόρεια Ελλάδα πηγαίνουν στη Βουλγαρία τις επιχειρήσεις τους, όχι για να έχουν υπερκέρδη και αυξημένα κέρδη, αλλά για να επιβιώσουν. Οι άνεργοι; Τους νοιάζει, νομίζετε, όλους αυτούς με ποιον εκλογικό νόμο θα ψηφίσουν; Ξέρουν πολύ καλά τι θα ψηφίσουν όταν και όποτε γίνουν εκλογές.

Η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζει δραματική την κατάσταση, ότι θα οδηγηθούμε σε ακυβερνησία, δεν θα έχουμε αυτοδύναμες κυβερνήσεις, δεν θα έχουμε ισχυρές κυβερνήσεις, ότι δεν υπάρχει παιδεία κυβερνητικής συνεργασίας. Ξέχασαν ότι παιδεία συνεργασίας υπάρχει από το 2012. Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ έκαναν συνεργασία. Δεν ξέχασαν, όμως, τι έπαθαν εκλογικά το ΠΑΣΟΚ, ο ΛΑΟΣ και η ΔΗΜΑΡ. Και, φυσικά, βλέ-

πουν το ίδιο μέλλον αναπόφευκτα να έρχεται και για την ίδια τους την παράταξη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ από την άλλη, παρουσιάζει δραματικά την αναγκαστική σύγκλιση σε κυβέρνηση συνεργασίας, γιατί λέει δεν υπάρχει προγραμματική σύγκλιση. Ξέχασαν ότι τη 14^η Αυγούστου 2015 ψήφισαν το τρίτο μνημόνιο, που έκανε τόσο χαρούμενη τη Νέα Δημοκρατία, ξέχασαν ότι μαζί με τη Νέα Δημοκρατία ψήφισαν όλα τα δύσκολα μνημονιακά μέτρα, ξέχασαν ότι πλέον ανήκουν στη μεγάλη μνημονιακή οικογένεια και υπάρχει απόλυτη προγραμματική σύγκλιση.

Το αληθινό σας πρόβλημα, όπως είπαν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι ότι η Χρυσή Αυγή θα γίνει Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αυτό είναι το πραγματικό σας πρόβλημα, γιατί δεν θα αρκεί η συνεργασία του πρώτου με το τελευταίο κόμμα, όπως γίνεται τώρα, αλλά θα αναγκαστείτε να κάνετε συγκυβέρνηση ο πρώτος με τον δεύτερο.

Ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η απώλεια επαφής που έχετε με την κοινωνία και με την πραγματικότητα. Νομίζετε ότι με καλπονοθευτικούς νόμους και παραδικαστικές μεθοδεύσεις θα ανακόψετε τη Χρυσή Αυγή. Δεν τους ικανοποιεί η μνημονιακή, άκρατα καπιταλιστική στάση της Νέας Δημοκρατίας, δεν τους αρέσει η συνεργασία με την Αριστερά, ΠΑΣΟΚ παλαιότερα, ΣΥΡΙΖΑ αύριο. Βαρέθηκαν να ψηφίζουν Νέα Δημοκρατία και να βγαίνει κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με Βενιζέλο. Δεν θέλουν να ψηφίσουν ξανά Νέα Δημοκρατία και να τους βγει ΣΥΡΙΖΑ. Μαζικά πλέον δηλώνουν ότι θα πάνε και θα ψηφίσουν Χρυσή Αυγή, όποτε και να γίνουν εκλογές, με όποιον εκλογικό νόμο και αν υπάρχει. Θα ψηφίσουν τη Χρυσή Αυγή.

Ας χαίρεται η Νέα Δημοκρατία με έπαρση και ας λέει ότι προελαύνει δημοσκοπικά. Η αλήθεια όμως είναι ότι η παραδοσιακή εκλογική της βάση παρελαύνει από γραφεία και τοπικές οργανώσεις της Χρυσής Αυγής. Δεν τους ικανοποιεί η μνημονιακή, άκρατα καπιταλιστική στάση της Νέας Δημοκρατίας, δεν τους αρέσει η συνεργασία με την Αριστερά, ΠΑΣΟΚ παλαιότερα, ΣΥΡΙΖΑ αύριο. Βαρέθηκαν να ψηφίζουν Νέα Δημοκρατία και να βγαίνει κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με Βενιζέλο. Δεν θέλουν να ψηφίσουν ξανά Νέα Δημοκρατία και να τους βγει ΣΥΡΙΖΑ. Μαζικά πλέον δηλώνουν ότι θα πάνε και θα ψηφίσουν Χρυσή Αυγή, όποτε και να γίνουν εκλογές, με όποιον εκλογικό νόμο και αν υπάρχει. Θα ψηφίσουν τη Χρυσή Αυγή.

Ακούσαμε για συνταγματική αναθεώρηση κάποια στιγμή, κάπου στην τηλεόραση. Θα βγαίνει, λέει, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απευθείας από τον λαό. Τι αρμοδιότητες θα έχει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας; Θα αυξηθούν οι αρμοδιότητές του; Εάν αυξηθούν, θα είναι κάτι σαν Προεδρική, όχι Προεδρευόμενη Δημοκρατία; Δηλαδή, πάμε για αλλαγή πολιτεύματος; Μήπως θα μοιάζει περίπου με αυτό της Τουρκίας;

Στη μεγάλη αυτή μεταρρύθμιση, λοιπόν, δεν υπάρχει χώρος στις δημοκρατικές σας ευαισθησίες για ψήφο σε ομογενείς, σε νέους Έλληνες μετανάστες, γιατί όλοι αυτοί διακατέχονται από αγάπη για την Ελλάδα και αντιμνημονιακή οργή και δεν σας συμφέρει αυτό να αποτυπωθεί σε εκλογικό αποτέλεσμα.

Δώστε τώρα, λοιπόν, ψήφο στους Έλληνες ομογενείς, στους νέους Έλληνες μετανάστες, στις χώρες που βρίσκονται τώρα. Μειώστε σε διακόσιους τους Βουλευτές της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Είμαστε πάρα πολλοί οι τριακόσιοι για δέκα εκατομμύρια Έλληνες. Καταργήστε τη βουλευτική σύνταξη, που δεν δίνεται μόνο στους τριακόσιους που είναι τώρα Βουλευτές, αλλά δίνεται στο πολλαπλάσιο. Θεσπίστε οκταετή μέγιστη βουλευτική θητεία, για να εκλείψουν φαινόμενα επαγγελματιών Βουλευτών, επαγγελματιών εθνοπατέρων.

Μην τολμήσετε, όμως, να καταργήσετε το πλαφόν του 3%. Ο ρόλος του 3% δεν είναι εκλογικός. Είναι εθνικός ο ρόλος του 3%. Φιλοαλβανικά, φιλοσκοπιανά και φιλοτουρκικά κόμματα θα μπουν στη Βουλή, αν και τώρα οι αντεθνικές θέσεις όλων των κομμάτων που ανέφερα -που πιθανότατα θα μπουν στη Βουλή, εάν τυχόν καταργηθεί το πλαφόν- εκπροσωπούνται μια χαρά και μέσα σε πολλά από τα υπάρχοντα κόμματα της Βουλής.

Ο λόγος, βέβαια, που δεν θα το περάσετε τώρα, δεν είναι εθνικός. Μπορεί να το περάσετε αργότερα ή μπορεί να το περάσει κάποια άλλη κυβέρνηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα δεν το περνάει, γιατί ξέρει πάρα πολύ καλά ότι εάν καταργηθεί το πλαφόν του 3%,

ανά δύο-τρεις Βουλευτές και συνιστώσες από τον ΣΥΡΙΖΑ θα κατεβείτε αυτόνομα για να μπειτε στη Βουλή. Άμα προσθέσετε μέσα και τον Λαφαζάνη και την Κωνσταντοπούλου, θα επιστρέψει ο ΣΥΡΙΖΑ εκεί που ανήκει πραγματικά, στο 2% με 3%.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραγιαννίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να αναφερθώ στη χθεσινή εισήγηση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, γιατί νομίζω ότι εκφράζει και τη βασική γραμμή της Νέας Δημοκρατίας γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Έθεσε τρία ερωτήματα χθες ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, που ακούγονται και ως κατηγορίες προς την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Το πρώτο ερώτημα ήταν -νομίζω ότι είναι και αρκετά επίκαιρο- γιατί δεν έθιξε ο νόμος αυτός τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Θα ήθελα να πληροφορήσω τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι η χρηματοδότηση των κομμάτων συζητιέται εδώ και αρκετό καιρό, τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα. Θα ήθελα, βέβαια, μια απάντηση από τη Νέα Δημοκρατία για το πώς ακριβώς θα επιστρέψουν τις δεκάδες των εκατομμυρίων που έχουν πάρει, για να μπορέσει ο ελληνικός λαός να μάθει πότε επιτέλους θα πληρώσουν αυτοί που δανείζονται σε αυτήν τη χώρα.

Το δεύτερο ερώτημα που έθεσε ο εισηγητής είναι: Ρύθμισε το ζήτημα «ανάδειξη υποψηφίων Βουλευτών»; Εδώ υπάρχει ένα ζήτημα. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας υποστηρίζει ότι πρέπει η εκάστοτε κυβέρνηση να νομοθετήσει με ποιον τρόπο θα γίνεται η ανάδειξη των υποψηφίων Βουλευτών;

Το τρίτο ερώτημα είναι χειρότερο. Έθιξε το ζήτημα εσωκομματικής λειτουργίας των κομμάτων; Ζητάει η Νέα Δημοκρατία να νομοθετήσουμε για το πώς θα λειτουργούν τα κόμματα στο εσωτερικό τους; Για ποιον ακριβώς εκλογικό νόμο θέλουμε, λοιπόν, να μιλήσουμε; Για το πώς θα καθορίζουμε το πολιτικό παιχνίδι με τα κόμματα και τον τρόπο που θα λειτουργούν ή για την απλή αναλογική;

Υπήρχε μια σύγχυση στα ερωτήματα. Δεν ξέρω αν το έκανε λόγω του προφορικού λόγου, επειδή δεν μιλούσε από γραπτό κείμενο.

Δύο επιχειρήματα ακούγονται από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας, πάλι από τον εισηγητή.

Ψήφος στα δεκαεπτά. Μάλιστα εδώ είναι και το επιχείρημα ότι επειδή η Νέα Δημοκρατία βγαίνει πρώτη στα πανεπιστήμια, θα είναι ευνοημένη από αυτή την ψήφο, αλλά δεν το υποστηρίζουν αυτοί, γιατί διαφωνούν πολιτικά. Να πω ότι η πρωτιά της ΔΑΠ στα πανεπιστήμια δεν έχει να κάνει και τόσο με την πολιτική συνειδητότητα των ανθρώπων αυτών, όσο με τις απαντήσεις στις εξετάσεις που δίνονται στα πάρτι στη Μύκονο, στις κούκλες και στα ακέφαλα κοτόπουλα από αυτό το θαυμαστό βίντεο που έχουμε δει πριν δύο χρόνια.

Άρα αφήσουμε αυτούς τους εξυπνακισμούς περί πρωτιάς της Νέας Δημοκρατίας στη νεολαία. Γιατί ακόμα κι εάν το πάρουμε ως πρωτιά στα πανεπιστήμια, τα πανεπιστήμια είναι μια ψηφίδα και μάλλον θα πρέπει να διαβάσει τις αναλύσεις ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για την ψήφο μεταξύ δεκαοκτώ με είκοσι τέσσερα, όσον αφορά το ποιος προηγείται σε αυτές τις ηλικίες.

Και πάλι, όμως, η νεολαία δεν είναι στο τσεπάκι κανενός. Ούτε θωπούμε ούτε θέλουμε να καλοπιιάσουμε τους νέους. Από τη στιγμή που δίνουμε το δικαίωμα -και σωστά έχουν το δικαίωμα οι νέοι να διαλέξουν σ' αυτή την κρίσιμη ηλικία ποια σχολή θέλουν να ακολουθήσουν, ποιον επαγγελματικό προσανατολισμό τους λέμε «μπορείς να πάρεις την απόφαση της ζωής σου, αλλά δεν μπορείς να επιλέξεις ποιο πολιτικό κόμμα θα ψηφίσεις»;

Νομίζω ότι πρέπει να φύγουμε από τον Αστικό και Ποινικό Κώδικα -ο οποίος είναι το βασικό τους επιχείρημα- και να δούμε αν μας ενδιαφέρει οι νέοι και οι νέες να συμμετέχουν στην πολιτική ζωή αυτής της χώρας και μάλιστα να συμμετέχουν ενεργά.

Το δεύτερο επιχείρημα που ακούγεται είναι η ακυβερνησία. Θα με συγχωρέσετε, αλλά σαράντα χρόνια κυβερνησιμότητας μάλλον δεν κρίνονται από το αποτέλεσμα -λέω- ως κάτι θετικό,

γιατί σαράντα χρόνια σταθερών κυβερνήσεων, αυτό υπόρρητα εννοεί σαράντα χρόνια μονοκομματικών κυβερνήσεων, το οποίο σημαίνει ένας δικομματισμός σκληρός που εδώ, σ' αυτή τη χώρα, εναλλάχθηκε γι' αυτά τα σαράντα χρόνια. Ουσιαστικά αυτό σημαίνει αναπαραγωγή ενός πολιτικού συστήματος, που βγάζει στην άκρη οποιεσδήποτε άλλες πολιτικές δυνάμεις με τη λογική της χαμένης ψήφου.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι ο πολιτικός χάρτης στη χώρα πρέπει να εκπροσωπηθεί και με μικρότερα κόμματα και με κόμματα που υποστηρίζουν διαφορετικά πράγματα απ' αυτά που υποστηρίζουμε εμείς, αλλά, τέλος πάντων, πρέπει να υπάρξει μία αντιπροσώπευση, γιατί με τον παρόντα νόμο έχουμε το εξής τραγελαφικό: Το 2012 στην Καβάλα, τετραεδρική περιφέρεια, η Νέα Δημοκρατία με 34% πήρε τέσσερις Βουλευτές. Όλοι οι υπόλοιποι πολίτες που ψήφισαν το 2012 στην Καβάλα δεν εκπροσωπήθηκαν από κανέναν. Αυτό το εκλογικό σύστημα θέλει η Νέα Δημοκρατία να παραμείνει, να μαγειρεύουμε, να μαγειρεύουμε και να είμαστε πάντοτε εμείς στην εξουσία. Έλα, όμως, που ήλθε αυτή η αδυσώπητη μοίρα το '12 και συνεχίστηκε το '15 και ρευστοποίησε όλο το πολιτικό σύστημα.

Ακυβερνησία, λοιπόν, δεν θα έχουμε λόγω της απλής αναλογικής. Θα έχουμε κυβερνήσεις συνεργασιών. Οι πολίτες έχουν πλέον αποσύρει την εμπιστοσύνη τους από τα δύο κόμματα που προϋπήρξαν τα προηγούμενα σαράντα χρόνια και ψάχνουν νέες μορφές πολιτικής εκπροσώπησης. Είναι κακό αυτό; Είναι «βόμβα» στο Μαξίμου, όπως άκουσα από διάφορες Κασσάνδρες; Είναι μία παγίδα ακυβερνησίας, η οποία θα μας ακολουθεί, όπως έγινε στην Ιταλία; Δεν ξέρω. Προφανέστατα, όμως, είναι δημοκρατικό.

Αν θέλουμε να μιλάμε με όρους δημοκρατικότητας και όχι χρησιμότητας –γιατί τη χρησιμότητα την καταλαβαίνει ο καθένας όπως θέλει σ' αυτή τη χώρα, να είμαι εγώ στην κυβέρνηση και θεωρώ τον εαυτό μου χρήσιμο– εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει δημοκρατία και όσο μεγαλώνει η δημοκρατία, τόσο πιο καλά είναι τα πράγματα. Ας μη συρρικνώνουμε τη δημοκρατία στο επίπεδο του «να πάρεις 42%» –άκουσα από το ΠΑΣΟΚ– «και όποιος πιάσει το 42%, θα πάρει και τριάντα έδρες έτσι» ή την ακόμα καλύτερη πρόταση του Ποταμιού «κάθε 2% το πρώτο κόμμα θα παίρνει και μία έδρα».

Ας σταματήσουμε τα μαγειρέματα. Έζησε αυτή η χώρα εκλογές τις προηγούμενες δεκαετίες, όπου ο πρώτος δεν μπορούσε να κάνει κυβέρνηση γιατί κέρδιζε ο δεύτερος με το εκλογικό σύστημα. Να υπάρξει απλή αναλογική επιτέλους και ο καθένας με τις δυνατότητες του και το κατά πόσον θα πείσει το εκλογικό σώμα, θα πάρει τη θέση που του αρμόζει.

Πέραν τούτου, δεν υπάρχει κάποιο άλλο επιχείρημα που να έχουμε ακούσει που να στέκει στο να μην υπάρξει απλή αναλογική, αλλά μόνο το συγκεκριμένο επιχείρημα ότι θα χάσουν. Αυτό που έρχεται τώρα ουσιαστικά αποτελειώνει τη ρευστοποίηση και θα χάσουν και αυτή τη θέση που είχαν μέχρι τώρα τα δύο πολιτικά κόμματα που κυβέρνησαν τον τόπο τα τελευταία σαράντα χρόνια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Σκουρολιάκος από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο για τον νέο εκλογικό νόμο έρχεται σε μια στιγμή σημαντική για την πολιτική ιστορία του τόπου. Είναι η στιγμή εκείνη που ο καθένας θα αποκαλύψει την ιδεολογία του, τη συνέπειά του μέσω του ιστορικού χρόνου και τις πραγματικές του διαθέσεις απέναντι στον ελληνικό λαό. Θα δηλώσει, δηλαδή, ξεκάθαρα τη θέση του για το πώς θα εκφράζεται ο λαός στις εκλογές. Οι δέκα ψήφοι θα είναι δέκα ψήφοι ή θα είναι δεκαπέντε για κάποιους και για κάποιους άλλους πέντε;

Η καθιέρωση της απλής αναλογικής, ένα πάγιο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, έρχεται να δικαιωθεί από την πρώτη Κυβέρνηση της Αριστεράς στην πατρίδα μας.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με πρωτοβουλία του Πρωθυ-

πουργού, δίνει ένα τέλος στο φοβικό απέναντι στη λαϊκή εντολή μπόνους των πενήντα εδρών, όπως είχε ψηφιστεί από τον προηγούμενο εκλογικό νόμο και την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Με δίκαιο τρόπο ορίζει ο νέος εκλογικός νόμος ότι για τον καθορισμό των εδρών, που δικαιούται κάθε εκλογικός σχηματισμός, το σύνολο των ψήφων που συγκέντρωσε στην επικράτεια πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό τριακόσια, όσοι οι Βουλευτές, αντί του αριθμού διακόσια πενήντα, που ισχύει σήμερα. Ταυτόχρονα καταργείται η παραχώρηση των πενήντα εδρών στο κόμμα που συγκέντρωσε τον μεγαλύτερο αριθμό έγκυρων ψηφοδελτίων. Αναρωτιέμαι γιατί το ΠΑΣΟΚ, ένα κόμμα του 6%, τάσσεται κατά της απλής αναλογικής, κόντρα στο συμφέρον του και σε όσα διεκήρυσσε μέχρι τώρα. Η απάντηση που μπορώ να δώσω είναι ότι έχει αποφασίσει να αυτοεξαφανιστεί, επιτρέψτε μου τον νεολογισμό, ή έχει αποφασίσει να συγχωνευτεί με ένα άλλο μεγαλύτερο κόμμα. Ποιο άραγε; Όσο για το Ποτάμι, αντιλαμβάνομαι με χαμένο το 50% της δύναμής του προσπαθεί να μετακομίσει το άλλο μισό προς την Ιθάκη του. Ποια άραγε;

Είναι γνωστοί από τη σύγχρονη πολιτική ιστορία οι λυσσασμένοι αγώνες που έγιναν μετά την ανάδειξη της ΕΔΑ το 1958 σε αξιωματική αντιπολίτευση, να διαλυθούν τα μικρά κόμματα του κέντρου και να γίνει ένα δυνατό κεντρώο κόμμα, η Ένωση Κέντρου, ώστε με την ΕΡΕ τότε να βάλουν τα θεμέλια του δικομματισμού, που συνεχίστηκε μέχρι τις μέρες μας, σχεδόν, πριν από λίγο.

Ιστορική είναι και η καθιέρωση του εκλέγειν στους νέους που συμπλήρωσαν το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας τους, αντί για το δέκατο όγδοο που ίσχυε μέχρι σήμερα. Κατά παράδοση, η ενηλικίωση γίνεται με τη συμπλήρωση του εικοστού πρώτου έτους της ηλικίας. Ύστερα, όμως, από τα γεγονότα του Μάη του '68 και την εξέγερση των νέων στη Γαλλία, το όριο αυτό άρχισε να μειώνεται στο δέκατο όγδοο έτος σε διάφορες δημοκρατικές χώρες.

Στη χώρα μας ήρθε με αρκετά μεγάλη καθυστέρηση και εφαρμοσμένη για πρώτη φορά στις εθνικές εκλογές του 1985. Φαντάζομαι, οι κυρίες και οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ, τότε θα απαντούσαν με σθένος στις αιτιάσεις τις αντίθετες, ότι η λαϊκή ψήφος, δηλαδή, είναι καταστροφική για τη δημοκρατία, αλλά η τότε ηγεσία του ΠΑΣΟΚ δεν είχε αλισβερίσια με τον νεοφιλελευθερισμό. Το θλιβερό «όχι» στους νέους, της Νέας Δημοκρατίας και του Ποταμιού, έλαβε ηχηρή απάντηση από τη Βουλή των Εφήβων πριν από λίγες μέρες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τις συντηρητικές δυνάμεις δεν τις απασχολεί τόσο η ανάσχεση του σχεδίου εξόντωσης της χώρας και του λαού από το ευρωπαϊκό και παγκόσμιο κατεστημένο. Αυτό που τους τρομοκρατεί είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση θέτει τα θεμέλια μιας άλλης δικαίας και αντιπροσωπευτικής πολιτείας για μια πατρίδα όπου η δημοκρατία θα εκφράζεται μέσω της αυθεντικής βούλησης του ελληνικού λαού.

Προεξοφλείτε, κυρία και κύριοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι στις επόμενες εκλογές θα είσατε πρώτο κόμμα. Η αλήθεια είναι ότι δεν είσατε και τόσο δυνατοί στις προβλέψεις, γιατί είχατε προεξοφλήσει το ίδιο και στο παρελθόν με αποτέλεσμα να δανειστείτε γενναία προσδοκώντας την οικονομική ενίσχυση του πρώτου κόμματος για την αποπληρωμή και διαψευστήκατε.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, χρωστάτε στις τράπεζες περίπου από 200 εκατομμύρια ευρώ ο καθένας. Και από ένα εκατομμύριο να δίνετε τον χρόνο, θα χρειαστείτε διακόσια χρόνια να τα εξοφλήσετε. Εύχομαι να έχετε υγεία, δύναμη και μακροχρόνιωση, ώστε μετά από διακόσια χρόνια να τακτοποιήσετε τα χρέη σας!

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Για να γίνει αυτό, όμως, θα πρέπει να μακρομερεύσετε. Ως εκ τούτου, πιθανόν η απλή αναλογική να διευκολύνει κι εσάς, αφήστε που μπορεί να ενισχυθεί και η τριχοφυΐα σας, σύμφωνα με το σκίτσο που κατέθεσε προηγουμένως στα Πρακτικά ο κ. Χαράκοπουλος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαλλής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΥΜΕΩΝ ΜΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από ένα τριήμερο συζήτησης του εκλογικού νόμου στην επιτροπή, ήρθε η ώρα να πάρουμε όλοι μας υπεύθυνη στάση απέναντι στην απλή αναλογική, που προτείνει το σχέδιο νόμου ως τρόπο κατανομής των εδρών στα κόμματα.

Ήρθε η ώρα να παρουσιαστούν, να αποκαλυφθούν οι δύο διαφορετικές πολιτικές, οι δύο διαφορετικές αντιλήψεις που αναδείχθηκαν στη διάρκεια της προηγούμενης συζήτησης, οι δύο διαφορετικές τάσεις απέναντι στο αίτημα του σεβασμού της λαϊκής θέλησης και κυριαρχίας.

Είναι η στιγμή που ο καθένας από εμάς θα μετρήσει για την ψήφο του και την προσωπική του άποψη και στάση, το προσωπικό του πολιτικό παρελθόν αλλά και τη συμβολή του για τη διαμόρφωση του πολιτικού μας συστήματος στο μέλλον με όρους ισότητας, δημοκρατίας, αντιπροσωπευτικότητας και διαφάνειας χωρίς τις κάλπικες παρεμβάσεις πονηρών εκλογικών νόμων.

Οι διαφορές που αναδείχθηκαν είναι πράγματι σημαντικές και πολιτικές. Δεν είναι ένα απλό θέμα αλλαγής δύο αριθμών και μόνον, όπως είπε στην εισαγωγική του ομιλία στην επιτροπή, αλλά το επανέλαβε και χθες, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Δεν γίνονται απλώς από διακόσιες πενήντα σε τριακόσιες οι έδρες που θα μοιραστούν με την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Ούτε απλώς αλλάζουμε από δεκαοκτώ σε δεκαεπτά την ηλικία που μπορεί κάποιος να ψηφίζει. Για το πρώτο θέμα η διαφορετική πολιτική αντίληψη είναι στο τι είδους κυβερνήσεις πρέπει να έχει η χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία, μαζί με άλλους που σπεύδουν για τα διαθέσιμα στασιδία της, υποστηρίζει με σθένος την αναγκαιότητα ισχυρών μονοκομματικών κυβερνήσεων ενθουσιάζοντας προφανώς το ένδοξο εκλογικό της παρελθόν σε πρακτικές υποβοηθητικές αυτής της επιδίωξης.

Εμείς, μαζί με όσους στηρίζουν την ανάγκη για απλή αναλογική όχι τώρα, διαχρονικά μέσα από κοινούς αγώνες γι' αυτό το θέμα, λέμε ότι αυτό που χρειάζεται η χώρα είναι η σύνθεση, ο διάλογος, η συνεργασία, η συνευθύνη, ότι χρειάζεται να εκπροσωπείται στη Βουλή η έκφραση της λαϊκής ψήφου, όπως βγαίνει από την κάλπη.

Μας είπε, επίσης, η Νέα Δημοκρατία διά του εισηγητή της «όταν ψηφίζουμε διαλέγουμε πρόγραμμα και επιλέγουμε κυβέρνηση», εννοώντας ότι αυτό υλοποιείται μόνο μέσα από μονοκομματικές ισχυρές κυβερνήσεις.

Μα, αυτό ακριβώς έγινε σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις το 2015. Ο λαός διάλεξε πρόγραμμα και επέλεξε το είδος της κυβέρνησης που προτιμούσε, κυβέρνηση συνεργασίας προέκυψε από την κάλπη με μπόνους.

Επιμένει η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι σε περιόδους δυσκολιών, όπως η σημερινή, πρέπει ο λαός να μπορεί να εκλέγει μια ισχυρή αυτοδύναμη κυβέρνηση, γι' αυτό και δεν πρέπει να καταρτηθεί το μπόνους των πενήντα εδρών.

Τους υπενθυμίζουμε: Το 2012 και το 2015 έγιναν τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις κρίσιμες σε ιδιαίτερα δύσκολες περιόδους. Και τις τέσσερις φορές με την ύπαρξη του μπόνους ο λαός αποφάνθηκε ότι δεν χρειάζεται αυτοδύναμη κυβέρνηση, αλλά κυβερνητικό σχήμα συνεργασίας.

Είχε ενδιαφέρον, όμως, και ο ισχυρισμός άλλου συναδέλφου από τη Νέα Δημοκρατία, όπως είπε: «εμείς ποτέ δεν κάναμε εκλογικό νόμο, επειδή αυτός θα μας βόλευε εκλογικά». Αλίμονο, το γνωρίζουν αυτό πολύ καλά μέχρι και τα δένδρα που είχαν εκλογικό βιβλιário που τους δώσατε. Θα βγουν τα τριφασικά και τα πλειοψηφικά να μας κοροϊδεύουν.

Η Νέα Δημοκρατία αναλύεται βέβαια και σε προβλέψεις και σε προγνωστικά, βασίζεται στις ίδιες προβλέψεις που στις προηγούμενες εκλογές τους έδινε προβάδισμα επτά μονάδων. Διαψεύστηκατε. Θα ξαναδιαψευστείτε. Τα προγνωστικά σας και οι προβλέψεις σας για τα εκλογικά ποσοστά δεν πείθουν τον λαό. Όπως φαίνεται οι μόνοι που πείθονταν μέχρι τώρα ήταν οι τραπέζιτες, που αφειδώς σας προσέφεραν, με βάση τα προγνωστικά σας, τα θαλασσοδάνεια δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ, δανεικά

και αγύριστα και ο λογαριασμός, όπως είπε και ο Πάνος Σκουρολιάκος, για εσάς έχει φτάσει, ήδη, τα διακόσια και άλλα τόσα διακόσια εκατομμύρια, περίπου, για το ΠΑΣΟΚ.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει την απλή αναλογική. Άλλα συστήματα ξέρουν, άλλα εμπιστεύονται και προειδοποιούν ότι μόλις γίνουν κυβέρνηση θα καταργήσουν αυτόν τον νόμο. Αργείτε ακόμα, όμως. Δεν εμπιστεύονται τον λαό στην ελεύθερη έκφρασή του, γι' αυτό δεν εμπιστεύονται και τους νέους ότι μπορούν οι νέοι από μόνοι τους και ελεύθερα να επιλέγουν. Από νωρίς άλλωστε, όπως έχει αποδειχθεί, φροντίζουν να τους εκπαιδεύουν στην καλπονοθεία, τουλάχιστον, στις εσωτερικές τους διαδικασίες. Οι ίδιοι τα καταγγέλλετε για την δικιά σας νεολαία.

Δεν θέλουν να ψηφίζουν οι νέοι από τα δεκαεπτά τους χρόνια, γιατί, λέει, δεν είναι ώριμοι, δεν είναι έτοιμοι, δεν ταιριάζει με όσα περιλαμβάνει ο αστικός κώδικας.

Γιατί πρέπει κατ' ανάγκη να συνδέεται το δικαίωμα του εκλέγειν με τη δικαιοπρακτική ικανότητα, με το αν φορολογούνται οι νέοι, με το αν έχουν ποινική ευθύνη σε αυτή την ηλικία; Είναι ποινικό αδίκημα η ψήφος στα δεκαεπτά;

Πράγματι, υπάρχει η ανάγκη της ανάλογης παιδείας, όπως επεσήμανε και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ και με την ενίσχυση, μάλιστα, της διδασκαλίας των σχετικών μαθημάτων, όπως υπογράμμισε και ο Υπουργός Παιδείας. Όμως, ας το τολμήσουμε, όπως το έχουν τολμήσει κι άλλες χώρες.

Οι σημερινοί δεκαεπτάρηδες είναι αρκετά πιο ώριμοι από τους δεκαοκτάρηδες του 1981 και του 1982. Είναι ενήμεροι, παρακολουθούν, ενδιαφέρονται, κυρίως όμως, αγωνιούν για το μέλλον. Ας τους επιτρέψουμε να εκφραστούν, να διαμορφώσουν και οι ίδιοι το μέλλον για την ερχόμενη γενιά, για τη νέα γενιά που έρχεται. Να διευρύνουμε και να ανανεώσουμε το εκλογικό σώμα. Να κάνουμε πιο υπεύθυνους τους νέους στις επιλογές τους. Να μπολιάσουμε με φρέσκες ιδέες το, σε μεγάλο βαθμό, απαξιωμένο σήμερα πολιτικό σύστημα.

Και, επιτέλους, ας βοηθήσουμε να μην είναι πια χαρακτηριστικό μόντο, χαρακτηριστικό σλόγκαν της καθημερινής αγωνίας των νέων το «φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα, χωρίς εμένα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το λόγο έχει ο κ. Θηβαίος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συζήτηση γίνεται μια προσπάθεια, κυρίως από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, να αντιστραφεί η πραγματικότητα και θα έλεγα κι ένα ιδιότυπο πολιτικό «κρυφτούλι» από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία για να πουν ξεκάθαρα, σε μια κρίσιμη στιγμή για τον τόπο, με ποιους θα πάνε και ποιους θα αφήσουν.

Αλήθεια, ποιος φοβάται τον λαό που θα εκφραστεί ισότιμα η ψήφος του με την απλή αναλογική; Ο δημοσκοπικός δεύτερος ΣΥΡΙΖΑ ή η Νέα Δημοκρατία που ξέρει ότι χωρίς τη λαθροχειρία των πενήντα εδρών δεν θα κυβερνήσει ποτέ; Κι αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα σήμερα.

Το ξέρει καλά η Νέα Δημοκρατία πως μόνο με τον πολιτικό ταμπουκά των πενήντα εδρών και άλλους δυο-τρεις γνωστούς «σωματοφύλακες» του συστήματος μπορεί να κυβερνήσει. Αυτό το πολιτικό μάρφωμα, ο ελληνικός λαός το σταμάτησε δύο φορές και τώρα θα το κάνει οριστικό.

Οι καλπονοθευτικοί νόμοι που ίσχυαν μέχρι σήμερα δεν είναι μόνο πολιτικά άδικοι, γιατί αρνούνται την ιστιμία της ψήφου, αλλά γεννούν δικομματισμό, διαπλοκή, ρουσφέτια, γραφειοκρατία, κομματισμό και όλα αυτά που συνθέτουν ένα χρεοκοπημένο πολιτικό σύστημα, που οδήγησε τη χώρα στην κρίση που βιώνει με το πιο τραγικό τρόπο, έξι χρόνια τώρα, ο ελληνικός λαός.

Η απλή αναλογική στερεί τη Νέα Δημοκρατία από τα εργαλεία της για να κυβερνήσει και γι' αυτό φοβάται. Έτσι εξηγείται και ο υβριστικός λόγος της πολλές φορές, εντός και εκτός της Βουλής. Έχει χαθεί η ψυχραιμία κι αυτό φαίνεται σε κάθε δημόσιο λόγο των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Ας αναλογιστούμε, όμως, ας κάνουμε μια υπόθεση, αν όλα αυτά τα χρόνια των μονοκομματικών κυβερνήσεων, ελέω πλει-

οψηφικού, υπήρχε η απλή αναλογική και κυβερνήσεις συνεργασίας. Θα υπήρχαν 400 εκατομμύρια μη εξυπηρετούμενα δάνεια από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία; Θα υπήρχε 1 δισεκατομμύριο, περίπου, «θαλασσοδάνεια» στα ΜΜΕ; Θα υπήρχε ασυδοσία, διαφθορά, ρουσφέτι, «SIEMENS», Βατοπέδι, δομημένα ομόλογα; Θα υπήρχε χρεοκοπία της χώρας, που οδήγησε στα μνημόνια; Το πιο πιθανό είναι όχι.

Σήμερα, πολύ σοφά, η πλειοψηφία του ελληνικού λαού προκρίνει κυβερνητικές συνεργασίες. Αυτό το ξέρει η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και γι' αυτό επιμένει καλπονοθευτικά. Θέλει να δώσει πολιτικό άλλοθι στη χρεοκοπημένη πολιτικής της, αλλά το χειρότερο να επαναφέρει τις απολύσεις, την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, της υγείας, την ασυδοσία στο επιχειρεί, το ακροδεξιό προφίλ στα ζητήματα δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Αυτό είναι το βαθύτερο, αυτή είναι η ουσία, αυτή είναι η πολιτική που θέλει να εφαρμόσει. Πάρα πολύ καλά.

Πίσω από τα επιχειρήματα περί ακυβερνησίας, κρύβεται η αντιλαϊκή πολιτική του κ. Μητσοτάκη, όπως την έχει διακηρύξει και από το Βήμα της Βουλής. Αυτό το ξέρει, όμως, και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι και εδω δεν μπορούμε να κάνουμε συνδικαλισμό για το 42% plus. Δεν μπορεί να συνεχισθεί αυτό το παραμύθι. Τώρα πρέπει να διαλέξουμε με ποιους θα πάμε και ποιους θα αφήσουμε.

Υπερτονίστηκε στην Αίθουσα αυτή, η σημασία της ψήφου των ομογενών, το σπάσιμο των μεγάλων περιφερειών και, μάλιστα, ως προϋπόθεση για την απλή αναλογική. Πράγματι, συνάδελφοι, είναι μεγάλα ζητήματα. Έχουμε τον χρόνο να τα δούμε, να τα συζητήσουμε, να δούμε πραγματικά στο πλαίσιο και της συνταγματικής Αναθεώρησης τι μπορεί να περπατήσει, αλλά μην το κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι, σαν να έχουμε ένα οικόπεδο που του λείπουν πενήντα τετραγωνικά για να γίνει άρτιο και οικοδομήσιμο και πρέπει πρώτα να βάλουμε τα πενήντα τετραγωνικά που έχει κλέψει ο γείτονας για να γίνει άρτιο και οικοδομήσιμο και μετά να συζητάμε για διαρρύθμιση και επίπλωση. Εκεί είναι το κρίσιμο θέμα.

Ιδού, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πεδίων δόξης λαμπρόν, αφού ψηφίσουμε την απλή αναλογική, να δούμε και όλα αυτά τα ζητήματα που πραγματικά είναι κρίσιμα, είναι σοβαρά, αλλά δεν θα θέτουν υπό αμφισβήτηση το κυρίαρχο θέμα της κατάργησης του μπόνους, δηλαδή την καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Ακούστηκε, επίσης, ένα ακόμα επιχείρημα πολιτικής αγωνίας. Με ποιον θα συνεργαστεί ο αριστερός ΣΥΡΙΖΑ, είπε με σπαραγμό ψυχής χθες ο κ. Βορίδης. Ε, λοιπόν, κύριε Βορίδη, θα γίνει ακριβώς αυτό που φοβάστε. Αυτό φοβάστε. Με ποιον θα συνεργαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Η απλή αναλογική θα απελευθερώσει και θα γεννήσει πολιτικές δυνάμεις εντός και εκτός Κοινοβουλίου. Όποιος δεν βλέπει τις αλλαγές που έγιναν στους πολιτικούς και κομματικούς χώρους την τελευταία εξαετία, μάλλον βλέπει σαν τον ηλίθιο μόνο το δάκτυλο.

Σήμερα, με την όλο και αυξανόμενη αμφισβήτηση της ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, θα αναδειχθούν όλες οι πολιτικές και οι κοινωνικές δυνάμεις που θα οδηγήσουν τη χώρα σε μια προοδευτική διακυβέρνηση τον 2019.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θα προσπεράσω το παραλήρημα του προλαλήσαντος κατά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι δεν της αξίζουν αυτοί οι χαρακτηρισμοί και η επίθεση. Δεν αξίζουν σε μια παράταξη ιστορική, που αποκατέστησε τη δημοκρατία στην πατρίδα μας, που έφερε ένα Σύνταγμα δημοκρατικότατο, που έβαλε τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν της αξίζουν, λοιπόν, αυτοί οι χαρακτηρισμοί και αυτές οι προσβλητικές φράσεις.

Συζητάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ένα νομοσχέδιο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του τόπου και ιδιαίτερα στην επιτακτική ανάγκη για πολιτική σταθερότητα. Αντίθετα, αυτό που βλέπουμε όλο αυτό το

διάστημα είναι ένα κυνικό παζάρι στην απεγνωσμένη προσπάθεια της Συμπολίτευσης να πιάσει το όριο των διακοσίων ψήφων. Μέχρι και ο κατ' εξοχήν αρμόδιος Υπουργός Εσωτερικών -και εκεί να απευθυνθείτε, κύριε συνάδελφε, στον Υπουργό σας- ο επισημητής αυτού του νομοσχεδίου πριν από λίγες ημέρες έλεγε και προειδοποιούσε για ακυβερνησία σε περίπτωση που υιοθετηθεί η απλή αναλογική.

Τώρα, λοιπόν, μπροστά στο μικροκομματικό συμφέρον, προσπαθεί ο ίδιος να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και να γεφυρώσει τα αγεφύρωτα.

Για να είμαστε, λοιπόν, απολύτως ξεκάθαροι και να ξέρουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες τα πραγματικά κίνητρα πίσω από αυτό το νομοσχέδιο, θα ήθελα να αναφέρω τα εξής: Η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο προσπαθεί να πετύχει τρία πράγματα, κανένα από τα οποία δεν αφορά και δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της χώρας και της κοινωνίας.

Ο πρώτος στόχος είναι να στρέψει την πολιτική επικαιρότητα μακριά από τα αποτελέσματα της εφαρμοζόμενης κυβερνητικής πολιτικής, γιατί όταν η συζήτηση αφορά την οικονομία, την ανεργία, τη δραματική διεύρυνση της φτώχειας, τα νέα μεγάλα βάρη που συσώρευσε στις πλάτες των πολιτών η σημερινή Κυβέρνηση, ακυρώνοντας τις θυσίες των πολιτών όλα αυτά τα χρόνια, τότε το παιχνίδι για την κυβερνητική πλειοψηφία είναι χαμένο.

Τίποτα, λοιπόν, από τα πολλά και τα σπουδαία, που υποσχέθηκε για να έρθετε στην εξουσία, δεν κάνατε πράξη. Ίσα-ίσα, μάλιστα, σε κάθε πεδίο του δημόσιου βίου τα πράγματα έγιναν πολύ χειρότερα από τότε που γίνετε Κυβέρνηση. Με την ψευδή πεποίθηση, λοιπόν, ότι μεγάλη αναταραχή ίσον υπέροχη κατάσταση, προσπαθείτε να γυρίσετε την επικαιρότητα αλλού. Όμως, εμείς δεν θα αφήσουμε να το κάνετε αυτό. Είναι χρέος μας απέναντι στην πατρίδα, είναι χρέος μας απέναντι στις Ελληνίδες και στους Έλληνες να μη σας αφήσουμε να αποκρύψετε και να αποσιωπήσετε τα αποτελέσματα της πολιτικής σας.

Δεύτερος στόχος της Κυβέρνησης είναι να δημιουργήσει προβλήματα στα μικρότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, επιχειρώντας να τα διαρρήξει. Πρόκειται για μια πολιτικά αμοραλιστική τακτική, για την οποία, όμως, αρμοδιότεροι είναι να μιλήσουν οι συνάδελφοι από τα κόμματα αυτά, όπως πολλοί ήδη έχουν μιλήσει και όπως πριν από λίγο συνάδελφος από κόμμα που θα ψηφίσει το νομοσχέδιο σας, έκανε κριτική για τον χρόνο που φέρατε αυτό το νομοσχέδιο, αφού, λοιπόν, ήδη κερδίσате τις δύο εκλογές, αφήσατε ενάμιση χρόνο και το φέρατε μετά.

Και, βεβαίως, ο τρίτος στόχος είναι να βάλει εμπόδια στον δρόμο της Νέας Δημοκρατίας. Το είπε και ο συνάδελφος πριν. Το νομοσχέδιο, που συζητάμε, είναι ομολογία ήττας της συγκυβέρνησης. Και στην προσπάθειά σας να διαχειριστείτε την επερχόμενη εκλογική ήττα, που και εσείς οι ίδιοι θεωρείτε αναπόφευκτη, πάτε να βάλετε εμπόδια στην επόμενη πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας.

Δημιουργούνται, λοιπόν, εύλογα ερωτήματα; Γιατί δεν ψηφίσατε την απλή αναλογική αμέσως μόλις αναλάβετε την Κυβέρνηση, στους πρώτους μήνες; Αν πραγματικά, έστω και τώρα, θέλατε να αναβαθμίσετε τη δημοκρατία και τον κοινοβουλευτισμό, θα προχωρούσατε σε μεταρρυθμίσεις ώριμες, που έχουν και την ευρεία υποστήριξη της κοινωνίας μας, θα θεσπίζατε την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού και, βεβαίως, θα προχωρούσατε στην κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, όπως η Β' Αθηνών. Όμως, η έννοια σας είναι άλλη. Αξιοποιήσατε το μπόνους των πενήντα εδρών δύο φορές και τώρα που η τρίτη είναι αδύνατη, τώρα έρχεστε να το καταγγείτε ως δήθεν άδικο.

Ξέρετε, όμως, τι είναι όχι απλώς άδικο, αλλά και εξαιρετικά αρνητικό για την προοπτική της χώρας από εδώ και πέρα; Το να σύρετε τη χώρα σε ακυβερνησία, το να συζητάτε το όριο του 3%, το οποίο υπάρχει για λόγους που όλοι σε αυτή την Αίθουσα γνωρίζουμε καλά ποιοι και πόσο σοβαροί είναι, απλώς και μόνο για να εξυπηρετήσετε τις μικροκομματικές σκοπιμότητες του ήσσονος κυβερνητικού εταίρου, που ενώ το θεωρούσε κόκκινη γραμμή μέχρι πριν λίγες ημέρες, τώρα είναι έτοιμος για εκπτώσεις.

Εμείς αυτόν τον εκλογικό νόμο όχι μόνο θα τον καταψηφίσουμε, αλλά υπάρχει ρητή δέσμευση του Προέδρου της Νέας

Δημοκρατίας, του Κυριάκου Μητσοτάκη, ότι θα τον αλλάξουμε ως κυβέρνηση αμέσως μετά τις επόμενες εκλογές για να διασφαλίσουμε την κυβερνησιμότητα της χώρας, την αποτύπωση της πραγματικής βούλησης των Ελλήνων, την πορεία προς την έξοδο από την κρίση, την ουσιαστική ενίσχυση της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού μετά από έναν ευρύ και ουσιαστικό διάλογο.

«Ναι», λοιπόν, στη μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσώπευση. Όμως, «ναι» και στη διασφάλιση κυβερνησιμότητας της χώρας. Για μια ακόμη φορά στην ιστορία της η Νέα Δημοκρατία απαντά στον καιροσκοπισμό με εθνική ευθύνη. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να μετακινήσετε τον δημόσιο διάλογο μακριά από τις βαριές συνέπειες της διακυβέρνησής σας. Δεν μπορούμε να σας επιτρέψουμε να σύρετε τη χώρα σε νέες περιπέτειες απλώς και μόνο για να δικαιωθείτε πολιτικά με τερτίπια και τεχνάσματα.

Η χώρα χρειάζεται ισχυρή κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, που θα ανταποκρίνεται στο ξεκάθαρο αίτημα της κοινωνικής πλειοψηφίας για έξοδο από την κρίση, για οριστικό τέλος στη φορολαίλαπα και τον στραγγαλισμό των δημιουργικών δυνάμεων των Ελλήνων, για δημιουργία νέων παραγωγικών, καλά αμειβομένων θέσεων εργασίας, για ανάπτυξη που θα διαχέεται σε ολόκληρη την κοινωνία, για ένα κράτος επιτελικό, υπηρέτη του πολίτη και όχι δυνάστη του.

Να είστε σίγουροι πως ό,τι κι αν επιχειρήσετε, αυτή την πορεία, την πορεία της Ελλάδας προς τη δημιουργία και την προκοπή, δεν μπορείτε πια να την ανακόψετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, που είναι ο κ. Γιόγιακας από τη Νέα Δημοκρατία -επιτρέψτε μου, κύριε Γιόγιακα, για δύο λεπτά σας παρακαλώ- θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα, σχετικά με την πορεία συζήτησης του νομοσχεδίου.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η σημερινή συνεδρίαση θα διαρκέσει ως τις 0.00' - 0.30' η ώρα. Έως τώρα έχουν μιλήσει περίπου πενήντα τρεις Βουλευτές. Στο υπόλοιπο, λοιπόν, της συνεδρίασης πρόκειται να μιλήσουν έξι Υπουργοί, εκ των οποίων ο ένας είναι ο κ. Κουρουμπλής. Αμέσως μετά τον κ. Κουρουμπλή έχουν δηλώσει επιθυμία να μιλήσουν οι υπόλοιποι επτά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι ώρα θα μιλήσει ο κ. Κουρουμπλής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αφήστε να ολοκληρώσει το Προεδρείο και μετά οι ερωτήσεις σας θα είναι δεκτές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αμέσως μετά τον κ. Κουρουμπλή και πριν πάρουν τον λόγο οι υπόλοιποι πέντε Υπουργοί, οι οποίοι έχουν δηλώσει περίπου και τον χρόνο που θα τοποθετηθούν, θα παρεμβληθούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, επτά τον αριθμό.

Άρα, έχουμε έξι Υπουργούς ως το τέλος της συνεδρίασης, δηλαδή στις 0.00' - 0.30', επτά κοινοβουλευτικούς και ήδη έχουν καταθέσει πρόθεση να μιλήσουν και δύο πρώην Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Έγινε ένας υπολογισμός χρόνου και με βάση αυτόν -με μια ελάχιστη ανοχή- μιλάμε για περίπου ένα τρίωρο για τους έξι Υπουργούς, τους επτά κοινοβουλευτικούς και τους δύο πρώην Προέδρων Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Συνεπώς μας μένουν περίπου επτά ώρες, αν οριοθετήσουμε ότι θα ξεκινήσουμε αυτό, που πρόκειται να σας προτείνω, να γίνει από τις 17.00' - 17.15', το πολύ σε μια ώρα. Μας μένουν, λοιπόν, τέσσερις από τις επτά, περίπου, ώρες.

Προτείνουμε, λοιπόν, προκειμένου να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές -σας μεταφέρω την πρόταση που έκανε ο Πρόεδρος και αποδέχτηκε ομόφωνα η Διάσκεψη των Προέδρων το πρωί- να μειωθεί ο χρόνος των Βουλευτών από επτά λεπτά σε πέντε, έτσι ώστε να μιλήσουν περισσότεροι Βουλευτές.

Το Σώμα είναι κυρίαρχο. Εάν το αποδέχεται, καλώς. Εάν δεν το αποδέχεται, θα πορευτούμε με το επτάλεπτο και αντί να μιλήσουν, όπως υπολογίζουμε περίπου σαράντα με σαράντα πέντε, ενδεχομένως και σαράντα οκτώ Βουλευτές έως τις 0.30' η ώρα, θα μιλήσουν ούτε τριάντα ενδεχομένως.

Η πρόταση είναι περίπου σε μία ώρα από τώρα να ξεκινήσει η εφαρμογή του πεντάλεπτου, ούτως ώστε μετά από περίπου δέκα Βουλευτές -τόσους μέτρησα, αν δεν κάνω λάθος- που θα κάνουν χρήση του επτάλεπτου, οι υπόλοιποι να προετοιμάσουν τις ομιλίες τους για το πεντάλεπτο.

Με αυτό το σκεπτικό κατατίθεται η πρόταση. Συμφωνούμε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να το δούμε αργότερα;

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Δεν μπορούμε αύριο να ξεκινήσουμε νωρίτερα από τις 17.00' η ώρα το απόγευμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν την αυριανή συνεδρίαση, κατά την οποία θα συνεχιστεί η συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου, έχουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Άμυνας.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Αυτό είναι το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι, το πρωί, αλλά έχουν υπολογιστεί οι χρόνοι και με βάση το νομοσχέδιο αυτό, που θα είναι σε εξέλιξη, δηλαδή που θα ξεκινήσει το πρωί και θα κρατήσει έως το απόγευμα.

Σχετικά με την αυριανή, απογευματινή συνεδρίαση, να θυμίσω -σας μεταφέρω αυτό που συζητήθηκε, αν και νομίζω ότι το ξέρουν όλες οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες- ότι οριοθετήσαμε για αύριο μεταξύ 23.00' και 0.00' η ώρα, το πολύ, να γίνει η ψηφοφορία του νομοσχεδίου.

Η αυριανή συνεδρίαση ξεκινάει στις 17.30' η ώρα. Θα μιλήσει ενδεχομένως ένας μικρός αριθμός Βουλευτών -επιτρέψτε μου, αυτή είναι προσωπική εκτίμηση- διότι φανταστείτε πόσον χρόνο θα χρειαστούν οκτώ Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Ενδεχομένως να υπάρξουν και δευτερολογίες εισηγητών, δευτερολογίες και παρεμβάσεις κοινοβουλευτικών.

Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό ότι την Πέμπτη -αύριο δηλαδή- ο αριθμός των Βουλευτών που θα μιλήσουν, θα είναι πιθανόν πολύ περιορισμένος. Γι' αυτό προτείνουμε το πεντάλεπτο σήμερα, για να κερδίσουμε σε αριθμό Βουλευτών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τότε θα μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γιόγιακα, έχετε δικίο, αλλά πρέπει να ειπωθούν όλα αυτά, για να είμαστε ξεκάθαροι για το τι θα ακολουθήσουμε. Λοιπόν, συμφωνούμε με το πεντάλεπτο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Όπως είπατε, μετά τα δέκα άτομα, να γίνουν πέντε τα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μετά την πρώτη δεκάδα ομιλητών θα εφαρμόσουμε το πεντάλεπτο.

ΝΙΝΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: Εάν προχωρήσουμε με πεντάλεπτα, θα ολοκληρωθεί ο κατάλογος; Εάν εκτιμάει το Προεδρείο ότι δεν θα εξαντληθεί ο κατάλογος παρά το πεντάλεπτο, θα παρακαλούσαμε να σκεφτείτε να ξεκινήσει η αυριανή συνεδρίαση νωρίτερα, εφόσον έχει τελειώσει, φυσικά, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα, επαναλαμβάνουμε τα ίδια πράγματα. Το αν θα ξεκινήσει νωρίτερα -η πρότασή σας, τέλος πάντων- είναι σε συνάρτηση με το προηγούμενο νομοσχέδιο που θα συζητείται από το πρωί, εάν αυτό τελειώσει στις 16.00' ή στις 15.30' ή στις 17.00', για παράδειγμα.

Ούτως ή άλλως, ο κατάλογος και με το πεντάλεπτο -και νομίζω ότι το βλέπετε κι εσείς, που έχετε στα χέρια σας τον κατάλογο- δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί δυστυχώς. Έχουν γραφτεί εκατόν πενήντα έξι Βουλευτές. Μέχρι τώρα έχουν μιλήσει πενήντα τρεις Βουλευτές. Άρα υπολείπονται άλλοι εκατόν τρεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μας απασχολεί, τότε θα μιλήσει ο κ. Κουρουμπλής. Σας έχει προσδιορίσει την ώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μας έχει δοθεί πρόγραμμα. Στις 18.30' θα μιλήσει ο κ. Κουρουμπλής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεύτερον, ποιοι πρώην Πρόεδροι θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Να σας πω τα ονόματα ευθύς αμέσως. Είναι ο κ. Βενιζέλος, που έχει καταθέσει αίτημα και η κ. Παπαρήγα. Τώρα, με ποια σειρά θα μιλήσουν, αυτό

είναι άλλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εντάξει για το πεντάλεπτο. Μήπως, όμως, είναι δικαιότερο να το πάμε από αύριο; Υπάρχουν συνάδελφοι που έχουν κάνει τον προγραμματισμό τους.

Τέλος, θέλω να σας ενημερώσω ότι το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης έχει μέσα πάρα πολύ σοβαρά θέματα, τα οποία δεν βρίσκουν όλη τη Βουλή σύμφωνη. Ενδεχομένως να λάβετε υπ' όψιν σας ότι και τις 17.00' που λέτε και τις 17.30' είναι ένα ζήτημα ανοιχτό. Να το έχετε υπ' όψιν σας αυτό. Είναι ευρύτατος ο διάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τα χρονοδιαγράμματα για την αυριανή συνεδρίαση, που σας είπα, δεν είναι δικά μου. Έτσι έχουν αποφασιστεί και από τη Διάσκεψη των Προέδρων και είναι νομίζω σε γνώση όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Εάν χρειαστεί να παραταθεί -λέω, εάν χρειαστεί- ο χρόνος του πρώτου νομοσχεδίου, του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αύριο, αυτό θα το δούμε στην εξέλιξη της πορείας. Όσον αφορά το αίτημα που μπήκε από την κυρία συνάδελφο, να ξεκινήσει, δηλαδή, νωρίτερα η απογευματινή συνεδρίαση, ενδεχομένως -έτσι λέω εγώ- δεν μπορεί να ικανοποιηθεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ συμφωνώ με τη συνάδελφο. Προσπαθώ να σας πω, μήπως είναι δυνατόν να πάει ένα κομμάτι της αυριανής συνεδρίασης την Παρασκευή. Κάντε μια άλλη ρύθμιση. Έγινε μπέρδεμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ποιο νομοσχέδιο λέτε να πάει την Παρασκευή;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα, την Παρασκευή, κύριε Λοβέρδο, γνωρίζετε καλά ότι κατατέθηκε κατεπείγον νομοσχέδιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, αλλά δεν μπορούμε να τα έχουμε όλα σε αυτή τη ζωή. Κάποια ρύθμιση πρέπει να την κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα, να μην κάνουμε την κουβέντα που έγινε στη Διάσκεψη των Προέδρων. Εγώ σας μεταφέρω το τι αποφασίστηκε στο πλαίσιο του προγραμματισμού των επόμενων ημερών.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άλλος ήταν ο προγραμματισμός, αν θυμάστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κατατέθηκε κατεπείγον νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση, όπως γνωρίζετε πολύ καλά αύριο θα είναι στην επιτροπή και την Παρασκευή θα έρθει στην Ολομέλεια ως νομοσχέδιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άλλος ήταν ο προγραμματισμός αν θυμάστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ας αφήσουμε να κυλήσει η μέρα, ας αποφασίσουμε για το σήμερα και θα δούμε τι θα γίνει αύριο. Ενδεχομένως και σήμερα στην εξέλιξη της συζήτησης, να αναθεωρήσουμε -λέω εγώ- κατόπιν συνεννόησης οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες, οι Πρόεδροι, οι Αντιπρόεδροι και να δούμε μια αλλαγή του αυριανού προγράμματος. Ενδεχομένως το τονίζω. Μην το πάρετε ως θέσφατο.

Συμφωνούμε στο πεντάλεπτο, λοιπόν;

NINA KAZIMATH: Ναι.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία, είμαστε σύμφωνοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση πολύ ουσιαστική και σύντομη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας απασχολεί το ενδεχόμενο να αναμορφώσετε τον κατάλογο των ομιλητών με βάση τις οχτάδες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι εννοείτε, με βάση τις οχτάδες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Φτιάχναμε οχτάδες, οι οποίες λειτουργούσαν με αναλογική εκπροσώπηση ομιλητών από τα διάφορα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, θα πάμε με τον κατάλογο των ομιλητών, έτσι όπως έχει καταρτιστεί. Με αυτή τη σειρά θα πάμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Γιόγιακας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σταθώ σε ορισμένα από τα πολλά που ακούστηκαν και γράφτηκαν τις τελευταίες μέρες για τις συζητούμενες αλλαγές στον εκλογικό νόμο.

Το συγκυβερνών κόμμα επικαλείται και λόγους συνέπειας. Είναι, λέει, πάγιο και διαχρονικό αίτημα της Αριστεράς. Ναι ήταν πράγματι ένα αίτημα, από αυτά που ανέξοδα διατύπωναν κόμματα χωρίς προοπτική εξουσίας και ένα αίτημα που συνέφερε τα αριστερά κόμματα, γιατί θα δυνάμωνε την κοινοβουλευτική τους παρουσία.

Εάν, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να είναι συνεπής σε αυτό το διαχρονικό αίτημα της Αριστεράς, γιατί δεν έσπευσε να αλλάξει τον εκλογικό νόμο μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2015; Μήπως γιατί πέρυσι δεν τον χαλούσε το μπόνους των εδρών, που στην πραγματικότητα δεν ήταν πενήντα αλλά τριάντα μία; Μήπως γιατί έβλεπε ότι έχει ακόμα μια πλειοψηφική ανοχή στην κοινωνία;

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για συνέπεια, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά για συμφέρον και κομματική ιδιοτέλεια.

Δεν θα πω πολλά για τις πραγματικές πολιτικές και κατά συνέπεια οικονομικές επιπτώσεις της εφαρμογής του απλού αναλογικού συστήματος, για το ότι με βεβαιότητα -όπως έχει συμβεί στο παρελθόν- οδηγεί σε κυβερνητικά σχήματα που δεν παράγουν έργο αλλά αμοιβαίους συμβιβασμούς χωρίς αντίκρισμα, που εκβιάζονται από μεγαλύτερους ή μικρότερους κυβερνητικούς εταίρους και αποχωρήσεις ή ανεξαρτητοποιήσεις Βουλευτών τους, σε μια περίοδο που η χώρα χρειάζεται στιβαρή κυβέρνηση, που πρέπει να κάνει πάρα πολλά σε πολύ λίγο χρόνο, που δεν έχει άλλο περιθώριο για πειράματα.

Όμως θέλω να τονίσω ότι η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει ένα ακόμα κρίσιμο θέμα με πασαλείματα. Δεν συζητά μια συνολική και ριζική αλλαγή του εκλογικού συστήματος. Αρκείται μόνο σε αλλαγές που εξυπηρετούν τον σκοπό της, αυτόν της μεγάλης αναταραχής, τις οποίες αιτιολογούν με μια έκθεση ιδεών.

Μιλάνε για την ενίσχυση του πολιτικού κινήματος ως πρόβλημα, που πράγματι είναι. Από την άλλη, όμως, φέρνουν προς ψήφιση έναν νόμο, που είναι η αποθέωση του πολιτικού κινήματος. «Εμείς οι δικοί μας να διασωθούμε και η χώρα ας πάει να βουλιάξει!».

Υπάρχουν και αντιφάσεις. Μας λένε ότι η κυβερνητική σταθερότητα δεν στηρίζεται σε νομικές ρυθμίσεις αλλά χρειάζεται και πολιτικές πρωτοβουλίες, με λίγα λόγια πολιτική βούληση και πολιτικό κριτήριο.

Όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, η πολιτική σταθερότητα πρέπει να διασφαλίζεται και νομικά, γιατί διαφορετικά η χώρα θα είναι έρμαιο πολιτικής ανευθυνότητας και πολιτικού καιροσκοπισμού, όπως αυτόν που δείξατε εσείς, όταν διαλύσατε την τότε Βουλή τον Δεκέμβριο του 2014.

Στην ίδια έκθεση ιδεών αναφέρεται ότι η κρίση αντιπροσώπευσης και η απαξίωση της πολιτικής, θα αντιμετωπιστεί με τη διεύρυνση του εκλογικού δικαιώματος. Δεν υπάρχει καμμία άλλη πρόταση, καμμία πρωτοβουλία για την εκκαθάριση των εκλογικών καταλόγων και καμμία συζήτηση για τις αλλαγές που θα φέρουν πίσω το ενάμισι εκατομμύριο πολιτών, που έπαψαν να ψηφίζουν από το 2009 έως το 2015.

Η κρίση αντιπροσώπευσης θα λυθεί με μερικές δεκάδες χιλιάδες νέων εγγεγραμμένων. Δεν κάνετε, όμως, κάτι για να ψηφίσουν και οι τριακόσιες πενήντα με τετρακόσιες χιλιάδες Ελλήνων, που ξενιτεύτηκαν τα τελευταία χρόνια, για να εργαστούν και να ζήσουν τις οικογένειές τους, αλλά και για όλον τον απόδημο Ελληνισμό.

Το ψήφισμα της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο επικαλείστε, λέει να διευρυνθούν οι δυνατότητες που υπάρχουν για τη χορήγηση του δικαιώματος ψήφου σε μικρότερες ηλικίες. Θα μας πείτε με ποιο τρόπο το διερευνήσατε, σε ποια επιστημονικά δεδομένα βασίζεται η επιλογή σας; Θα σας απαντήσω. Σε κανένα! Αλλιώς θα τα είχατε επικαλεστεί.

Το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η Κυ-

βέρνηση δεν θέλει να δουλέψει. Θέλει μόνο να μείνει στα πράγματα. Εάν ήθελε να δουλέψει, δεν θα άφηνε στην άκρη τα ανοιχτά θέματα της αξιολόγησης ή της εφαρμογής των μέτρων που έχουν ψηφιστεί, για να ασχοληθεί τώρα με τον εκλογικό νόμο. Δεν θα καθυστερούσε ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, από την επέκταση του πλαστικού χρήματος μέχρι τη μείωση του ενεργειακού κόστους για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Επίσης δεν θα έμενε θεατής στις μεγάλες ελλείψεις της υγείας, του πρωτογενούς τομέα και της εκπαίδευσης.

Συμπέρασμα δεύτερο. Η άδολη και ανόθευτη απλή αναλογική είναι πράγματι και δόλια και νοθευμένη. Είναι δόλια, γιατί στον βωμό της εκλογικής επιβίωσης, η Κυβέρνηση κατέφυγε σε ένα φθινό παζάρι αλλά και σε ανίερους συμμαχίες. Είναι νοθευμένη, γιατί επιδιώκει να κρατηθεί στο παιχνίδι της εξουσίας, όταν θα έχει καταδικαστεί στην κάλη από τους ψηφοφόρους για όσα έκανε ή παρέλειψε και για το ότι υποτίμησε -όπως κάνει και με τον νόμο αυτό- τη νοημοσύνη των πολιτών, μεγαλύτερων και νεότερων.

Είναι, επομένως, ευτύχημα ότι το δόλιο και κάλπικο σχέδιο της Κυβέρνησης δεν φαίνεται να της βγαίνει. Έτσι η Νέα Δημοκρατία θα έχει τη δυνατότητα να αποτρέψει τις ολέθριες συνέπειες της απλής αναλογικής, φέρνοντας ως κυβέρνηση μια συνολική πρόταση για τη μεταρρύθμιση του εκλογικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε τι πραγματικά βιώνει η ελληνική κοινωνία. Η φτωχοποίηση έρχεται για όλους μας. Η ανεργία αυξάνεται. Ο τουρισμός πάει άσχημα. Και όλοι εσείς ζείτε σε έναν άλλο κόσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Η επόμενη ομιλία είναι η κ. Κεφαλίδου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και το τελευταίο διάστημα γίνεται πολλή συζήτηση για νούμερα και ποσοστά, ας μιλήσουμε με αριθμούς.

Το ποσοστό των φτωχών νοικοκυριών που δεν μπορούν να έχουν στο τραπέζι τους κάθε δεύτερη μέρα θρεπτικό φαγητό, αγγίζει το 52,5%. Η αντιμετώπιση έκτακτων δαπανών -παραδείγματος χάριν ιατρικές δαπάνες που φθάνουν τα 400 ευρώ- είναι αδύνατη για το 87,2%. Η αδυναμία ικανοποιητικής θέρμανσης τους χειμερινούς μήνες ανέρχεται στο 50,8%. Το 41% δηλώνει δυσκολία στην πληρωμή του ενοικίου.

Ο κατάλογος με τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής για το 2015 είναι μακρύς, είναι συγκλονιστικός, «σπάει κόκαλα», για αυτούς που έχουν. Τα ασπόνδυλα δεν ενοχλούνται. Τα παραπάνω στοιχεία που σας ανέφερα, δεν αφορούν μόνο τα φτωχά νοικοκυριά. Αφορούν το σύνολο της μεσαίας τάξης στη χώρα, που βρίσκεται στο κατώφλι της φτώχειας. Σίγουρα αφορούν και όλο το πολιτικό σύστημα.

Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε Κυβέρνηση το Γενάρη του 2015, ανέλαβε την εξουσία με σημαία την «εδώ και τώρα ανακούφιση του λαού», την ανατροπή των αριθμών υπέρ της κοινωνίας που μαστίζεται από την ύφεση. Συνέχισε με τρόπο συγκρουσιακό, λαϊκιστικό και απολύτως ανεύθυνο, απειλώντας την Ευρώπη με την εξαέρωση της ελληνικής φούσκας και εισέπραξε ένα «οκ, από εδώ η έξοδος, να σας βοηθήσουμε να φύγετε».

Αυτή η Κυβέρνηση μάς έφθασε μια ανάσα από την πλήρη κατάρρευση της χώρας, μιας Ελλάδας που παραμιλούσε στις ουρές των ΑΤΜ. Φυσικά, τη συνέχισαν την ξέρετε, τη ζούμε όλοι μας.

Περήφανα μας φέσωσε με 100 δισεκατομμύρια ευρώ ως αποτέλεσμα ασυμβίβαστης διαπραγματεύσεως. Επέβαλε ένα τρίτο μνημόνιο που θα το πληρώνουν και τα τρισεγγονά μας. Έκανε το αγέρωχο δημοψήφισμα, όπου το «όχι» έγινε «να» και στο μεταξύ, αποτελειώσε την αγορά, την επιχειρηματικότητα, τους αυτοαπασχολούμενους, πρόσφατα τους συνταξιούχους, λίαν προσεχώς δε και τους ακόμη εργαζόμενους.

Αυτή την Κυβέρνηση τα παραπάνω ποσοστά την αφορούν; Ασφαλώς την αφορούν. Τι σόι Αριστερά θα ήταν αλλιώς; Τι κάνει για να αλλάξει αυτή την κατάσταση; Μετά από πολλή προσπάθεια, απώλεια του μισού κόμματός του, συμβιβασμούς με τις

αρχές και τις καταβολές του, σε κατάσταση όψιμου ρεαλισμού, ο Πρωθυπουργός αποδεικνύεται καθημερινά ανεδαφικός. Οι επενδύσεις, στις οποίες άρουν-άρουν τώρα προσβλέπει για να ανασυνταχθεί η οικονομία και να δημιουργηθούν δουλειές, σκοντάφτουν μονίμως σε τοίχο ιδεοληψίας και ανεπάρκειας των στελεχών του.

Και τώρα; Τώρα ο παλιός, καλός ΣΥΡΙΖΑ επιστρέφει σε αυτό που ξέρει να κάνει πολύ καλά. Παίζει συγκυριακά παιχνίδια με τους θεσμούς, όπως με τον εκλογικό νόμο και τις τηλεοπτικές άδειες, υπονομεύοντας μια εύθραυστη σταθερότητα στην κόψη του ξυραφιού, που όμως έχει ανάγκη και η χώρα και η οικονομία. Χρησιμοποιεί καιροσκοπική και δημαγωγική τακτική που υποκρίνεται ότι επιδιώκει συναίνεση και συνεννόηση, ενώ και τα δύο τα έχει ναρκοθετήσει εκ των προτέρων. Υποκρίνεται ότι προωθεί την απλή αναλογική, επειδή είναι θέμα αρχής, ενώ δεν συμφέρει -λέει- τον ΣΥΡΙΖΑ και κλείνει το μάτι με σημασία στα μικρότερα κόμματα.

Για το «φινάλε» η Κυβέρνηση εμφανίζεται και γενναιοδωρή! Μας προσφέρει, λέει, την ευκαιρία να πάρουμε μέρος σε ένα ευρύτερο προοδευτικό μέτωπο. Το αγκίστρι γυαλίζει κάτω από το δόλωμα αλλά η Κυβέρνηση είναι βέβαιη ότι θα το χάψουμε σαν χάνοι.

Με απλά λόγια, λέει το εξής απίθανο. Πείτε τι ακριβώς θέλετε να φέρουμε για εκλογικό νόμο προς ψήφιση, ώστε στις επόμενες εκλογές, που γνωρίζουμε ότι δεν θα βγούμε πρώτο κόμμα, να μην μπορεί να σχηματιστεί κυβέρνηση χωρίς εμάς και όταν γίνει αυτό, θα σας κρατήσουμε και εσάς κανένα σκαμνί στο κυβερνητικό τραπέζι! Φυσικά αν γίνει αυτό, η χώρα θα έχει πάει κατά διαβόλου, αλλά την Κυβέρνηση δεν δείχνει να την πειράζει, γιατί το έχει ξανακάνει άλλωστε.

Αυτό λέτε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Ετοιμάζεστε να σερβίρετε ένα κοκτέιλ δυναμίτη με αβάσταχτους φόρους, εργασιακά και ασφαλιστικά στον κόσμο που έχετε αφαιμάξει και ταράξει στο δούλεμα επί ενάμιση χρόνο και τρέμετε το τι έχει να γίνει από το φθινόπωρο. Γι' αυτό, έγκαιρα και πονηρά, θυμηθήκατε τις αρχές σας και αποπροσανατολίζετε τον κόσμο με άσχετα θέματα. Φλομώνετε τον λαό με δήθεν περισσότερη, βαθύτερη, φαρδύτερη, δικαιότερη δημοκρατία, μπας και τουμπάρετε άλλη μια φορά τους πολίτες που σας πίστεψαν.

Σας ρωτώ. Τι αριστερό έχει η μη κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών; Τι αριστερό έχει το παιχνίδι με το 3%; Τι αριστερό έχει ο αποκλεισμός της ομογένειας; Τέλος, τι αριστερό έχει το ανερυθρίαστο, μέχρι χθές, φλερτ σας με τη Χρυσή Αυγή;

Το μόνο αποτύπωμα που θα καταφέρετε να αφήσετε με τον νόμο σας είναι η ακυβερνησία της χώρας σε μια περίοδο που τα σταθερά κυβερνητικά σχήματα είναι σανίδα σωτηρίας όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη.

Εγκληματείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, σε βάρος της χώρας και του μέλλοντός της και το γνωρίζετε. Ψάχνετε ξεδιάντροπα συνενόχους για να διεκδικήσετε άλλη μια φορά το ακαταλόγιστο του αυταπατηθέντος.

Ε, λοιπόν, όχι! Τις πέντε αράδες στο ποδάρι που βαφτίσατε εκλογικό νόμο, αυτό το έκτρωμα που σκαρώσατε στα γρήγορα, πριν έρθουν εκκαθαριστικά, ΕΝΦΙΑ, πλειστηριασμοί και κατασχέσεις, πριν ξυπνήσει ο κόσμος, να τον ψηφίσετε μόνοι σας. Εσείς και όσοι τσίμπησαν το δόλωμα με τα αποφάγια της εξουσίας σας. Δεν έχουμε καμμία εμπιστοσύνη στις προθέσεις σας. Δεν πιστεύουμε ότι σας έπιασε ξαφνικά ο πόνος για τους πολίτες που καθημερινά σφαγιάζετε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα ψέματά σας που κάθε φορά γράφουν νέα ρεκόρ. Σας γνωρίσαμε και δεν σας εμπιστευόμαστε ούτε εμείς ούτε οι πολίτες.

Για τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, οι θεσμοί δεν θα γίνουν εργαλείο για να σιγουρεύετε εσείς τις καρέκλες σας. Για εμάς οι θεσμοί του πολιτεύματος δεν είναι άλλο ένα παιχνίδι στα χέρια σας. Δεν είναι πεντόβολα, κύριοι της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Μιχαήλ από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΧΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με την ανάδειξη του ζητήματος του εκλογικού νόμου και συγκεκριμένα της κυβερνητικής πρότασης για την απλή αναλογική, μεταξύ άλλων αναδείχθηκαν και προβλήματα παθογένειας του πολιτικού μας συστήματος, παθογένεια που χρονολογείται από το μακρινό παρελθόν.

Στις αιτιάσεις της Μείζονος Αντιπολίτευσης -και όχι μόνο- κατά της απλής αναλογικής, προτάσσεται κυρίως το επιχείρημα της αναγκαιότητας ισχυρών κυβερνήσεων, κατ' ακρίβεια μονοκομματικών. Λες και δεν ήταν μονοκομματικές οι κυβερνήσεις της χώρας από το 1974 και δώθε και γιατί όχι από το '50 και δώθε, που έστησαν ένα ανορθολογικό οικονομικό μοντέλο στη χώρα και έναν διεφθαρμένο κρατικό μηχανισμό λάφυρο των μονοκομματικών κυβερνήσεων, στοιχεία που οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση.

Είναι βάσιμη, λοιπόν, αυτή η αιτιολόγηση; Ή μήπως εκφράζει έμμεσα -και θα πω άμεσα από έναν ομιλητή που άκουσα- μια πάγια ιδεολογική αντίληψη της δεξιάς παράταξης για τον τρόπο διακυβέρνησης και τις εκλογές;

Απαριθμώ γεγονότα που χαρακτηρίζουν αυτή την αντίληψη.

Πρώτες μεταπολεμικές εκλογές 1950-1951. Το ΚΚΕ παράνομο, η Αριστερά εκπροσωπείται από την ΕΔΑ με ποσοστό 10% στη Βουλή, εκλογικό σύστημα απλή αναλογική.

Εκλογές 1952. Δίδαγμα, εφαρμογή υπερενισχυμένης αναλογικής. Η Αριστερά με ίδια ποσοστά εκτός Βουλής.

Εκλογές 1956, υπερενισχυμένη. Η Αριστερά κατεβαίνει στις εκλογές από κοινού με το Κέντρο και τότε επινοείται το απίστευτης έμπνευσης τριφασικό σύστημα, με αποτέλεσμα η κεντροαριστερά με 48% κερδίζει εκατόν τριάντα δύο έδρες, η Δεξιά ΕΡΕ με τον νέο Πρόεδρο μετά τον Παπάγο, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, με 47% εξήντα πέντε έδρες. Εύγε! Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πρώτος Πρωθυπουργός.

Εκλογές 1958. Πάλι υπερενισχυμένη, αλλά η έκπληξη είναι ότι η ΕΔΑ είναι αξιωματική αντιπολίτευση με 25%. Η απάντηση υπάρχει, 1961 σχέδιο «ΠΕΡΙΚΛΗΣ», απάντηση στην έκπληξη της ΕΔΑ, εκλογές βίας και νοθείας.

Εκλογές 1963-1964. Ένωση Κέντρου στην κυβέρνηση, ΕΔΑ στο Κοινοβούλιο, νέα τακτική, αποστασία και τελικά πραξικόπημα και επιβολή δικτατορίας τον Απρίλη του 1967. Μην ξεχνάτε ότι τον Μάιο του 1967 προγραμματιζόνταν εκλογές.

Μεταπολίτευση. Η Αριστερά σε πλήρη νομιμότητα. Εκλογές πάντα με υπερενισχυμένη. Η παράδοση -ιδεολογία θα έλεγα εγώ- συνεχίζεται. Έτσι πορευόμαστε ως πριν από λίγα χρόνια, με ισχυρές μονοκομματικές κυβερνήσεις, οι οποίες ουδέποτε από το 1950 έως σήμερα ολοκλήρωσαν την τετραετή θητεία τους. Το τονίζω, οι ισχυρές κυβερνήσεις δεν ολοκλήρωσαν την τετραετή θητεία τους. Γιατί;

Ήρθαμε στο σήμερα. Οι συνθήκες της μεταπολεμικής και μεταδικτατορικής Ελλάδας άλλαξαν ραγδαία. Η Νέα Δημοκρατία χωρίς βάσιμη και συγκεκριμένη αιτιολόγηση, παρά μόνο δέσμια των ιδεοληψιών και της ιστορίας της, όπως περιέγραψα, παραμένει πιστή σε αυταρχικά εκλογικά συστήματα και στις ισχυρές, χωρίς λαϊκό έρεισμα, μονοκομματικές κυβερνήσεις.

Το πρόβλημα όμως που αναδεικνύεται σήμερα, είναι η στάση του ΠΑΣΟΚ ως εκφραστή της σοσιαλδημοκρατίας και του Ποταμιού ως εκφραστή, άραγε ποιου; Με δημοσκοπικά ποσοστά στο όριο εισόδου τους στη Βουλή επιμένουν να χαρίζουν στο πρώτο κόμμα το δώρο των πενήντα εδρών, χάνοντας οι ίδιοι. Μήπως ευελπιστούν να είναι πρώτη η Νέα Δημοκρατία και οι ίδιοι να συνεχίσουν να είναι ουρά της, όπως πριν, στο πρόσφατο παρελθόν; Δεν αποτίμησαν τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής;

Εμείς θεωρούμε ότι η περίοδος των μονοκομματικών κυβερνήσεων ολοκληρώθηκε. Η αντιμετώπιση των σημερινών προβλημάτων της χώρας απαιτεί ευρύτερες προγραμματικές συνααινέσεις, που θα οδηγήσουν σε κυβερνήσεις με ευρεία λαϊκή βάση, γι' αυτό και προτείνουμε την κατάργηση του δώρου των πενήντα εδρών, την ψήφο στα δεκαεπτά ως πρώτο βήμα προσέγγισης ενός ορθολογικού και αντιπροσωπευτικού εκλογικού συστήματος. Έπεται η συνέχεια για την κατάτμηση εδρών κ.λπ., με τη συζήτηση στη συστηματική Αναθεώρηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κυριαζίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που τιτλοφορείται «Αναζήτηση σωστίου σωτηρίας του ΣΥΡΙΖΑ».

Η Κυβέρνηση προκειμένου να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τις συνέπειες της καταστροφικής της πολιτικής, που κυριολεκτικά έχει διαλύσει τη χώρα και την οικονομία εδώ και δεκαοκτώ μήνες, συστηματικά επιλέγει να ανοίγει ζητήματα παντελώς ανεπίκαιρα και άκαιρα. Το κάνει αυτό συνειδητά για έναν απλό λόγο, προκειμένου να κρυφτεί και να αποστεί από την πραγματικότητα που δεν μπορεί να αντιληφθεί, μια πραγματικότητα σκληρή και ζοφερή την οποία βιώνει ο ελληνικός λαός καθημερινά στο πετσί του.

Είναι η πραγματικότητα του μνημονίου της Αριστεράς, της περήφανης διαπραγμάτευσης, της εξευτελιστικής υπαναχώρησης, της φορολογιστικής επιδρομής, της ασφαλιστικής απορρύθμισης, του οικονομικού μαρασμού, της ανεργίας και εντέλει της αποδεδειγμένης ανικανότητας της Κυβέρνησης να διαχειριστεί τις τύχες του τόπου.

Αυτή η τέχνη του πολιτικού αποπροσανατολισμού απαιτεί μαεστρία και επιδεξιότητα, που ομολογουμένως τη διαθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι η τέχνη της προπαγάνδας και της στοχευμένης αλλοίωσης της πραγματικότητας, την οποία και θέλετε να ελέγξετε απόλυτα, κλείνοντας τα ιδιωτικά κανάλια. Μέσα στο πολιτικό αυτό πλαίσιο που περίτεχνα δομείτε, μας φέρντε τώρα και έναν δήθεν εκλογικό νόμο.

Επί του ζητήματος αυτού, ως ανέφερα και στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, η αποδυναμωμένη ηθικά και πολιτικά Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, εν μέσω θέρους κι εκτός πολιτικής επικαιρότητας, επιλέγει να ανοίξει τελειώς πρόχειρα και αποσπασματικά το θέμα του «εκλογικού νόμου», μετατοπίζοντας εντέχνως την ατζέντα του πολιτικού διαλόγου από τα πραγματικά προβλήματα της χώρας και των πολιτών, τα οποία και αδυνατεί να διαχειριστεί.

Όταν η οικονομία πεθαίνει και η κοινωνία στενάζει, όταν οι επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη και η ανεργία καλπάζει - ο ΟΑΕΔ καταμετρά την ανεργία για τον μήνα που πέρασε σε δέκα χιλιάδες πεντακόσιους - εμείς στη Βουλή ασχολούμαστε με έναν δήθεν εκλογικό νόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εκλογικός νόμος και τα συνακόλουθα του εκλογικού συστήματος αποτελούν ένα όχημα διά του οποίου λειτουργεί αντιπροσωπευτικά το πολίτευμά μας. Αποτελεί το εργαλείο εκείνο επί του οποίου δομείται το κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Ως εκ τούτου ο εκλογικός νόμος πρέπει να στηρίζεται σε κάποιες αρχές και παραδοχές και τι εννοώ;

Πρέπει να είναι ένας νόμος ανάλογος των αναγκών, του πολιτεύματος, της χώρας και της κοινωνίας, ένας δίκαιος, σταθερός και αποτελεσματικός νόμος. Πρέπει να είναι ένας νόμος, που δεν θα χρωματίζεται πολιτικά και θα μένει μακριά από ευκαιριακές σκοπιμότητες.

Υπό αυτές τις παραδοχές τις οποίες θα κρίνει η ιστορία, ερχόμαστε σήμερα κι έρχεται και η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να κάνει τι; Τι προσπαθεί να κάνει τελευταία με τη δήθεν απλή αναλογική; Εν όψει της δημοσκοπικής κατρακύλας κι επειδή το «μαγαζί» μεγάλωσε και πρέπει να διατηρηθεί, έδοξε τη Βουλή των συνιστωσών και τω Δήμω της Κουμουνδούρου να περισώσει ό,τι δεν σώζεται.

Ποιος τρόπος υπάρχει για να επιτευχθεί αυτό; Μα βέβαια η αλλαγή του εκλογικού νόμου. Ποια αλλαγή, όμως; Εννοείται η αλλαγή που βολεύει και είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία στερείται της ανάλογης δημοκρατικής νομιμοποίησης, εκκινούμενη από μια ψευδεπίγραφη δημοκρατική ευαισθησία, αλλά και το πάγιο αίτημα της πάλαι ποτέ Αριστεράς του Συνασπισμού του 3% για αναλογικότερο σύστημα, ως βόλεψε τότε, έκρινε ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν. Διέβλεψε την ήττα και θέλοντας ρόλο και λόγο την επόμενη ημέρα, προσπαθεί να επιβάλλει τους κανόνες του παιχνιδιού. Ποιοι είναι αυτοί; Μα, βέβαια αυτοί που βολεύουν τον ΣΥΡΙΖΑ.

Εκεί, όμως, εξαντλείται η θεσμική σας παρέμβαση και η αλλαγή; Αυτές είναι οι ιδέες σας; Αυτή είναι η πολιτική σας θέση;

Εκεί οριοθετείτε το όραμά σας για την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν διαφωνεί ότι το αίτημα για περισσότερη δημοκρατία, δομικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα και περισσότερες συνεργασίες μεταξύ των κομμάτων πρέπει να μας απασχολήσει.

Πρέπει, όμως, να μας απασχολήσει και να καταλήξουμε σε ένα σχέδιο εκλογικού νόμου μέσα από έναν ειλικρινή και μακρύ διάλογο, μέσα από μια πολιτική υπεραξία και έλλειψη δολιότητας, στοιχεία τα οποία δεν σας διακρίνουν στην παρούσα φάση.

Στερείστε αυτά τα χαρακτηριστικά, γιατί ο διάλογος που υποτίθεται ότι θα κάνατε ήταν εντελώς προσχηματικός, καθώς όπως αποδείχθηκε στην πορεία, αυτός ήταν κενός περιεχομένου. Γιατί ήταν κενός περιεχομένου; Πολύ απλά γιατί η παρούσα πρόταση που καταθέσατε, είναι αυτή που τα κομματικά σας όργανα πρόταξαν, αγνοώντας τις θέσεις και τις προτάσεις των λοιπών κομμάτων.

Στερείστε του ηθικού πλεονεκτήματος, για τον πρόσθετο λόγο ότι αυτό το σύστημα που θέλετε να αλλάξετε τώρα, το χρησιμοποιήσατε δυο φορές για το δικό σας συμφέρον. Λέμε ότι για τις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, δεν ήταν δυνατόν να το αλλάξετε. Αλλά τι έγινε με τον Σεπτέμβριο του 2015; Δεν ακούσαμε το 2013 και το 2014, όταν δημοσκοπικά προηγούσασταν, να έχετε μια πρόταση για σχετική αλλαγή. Δεν την φέρατε. Μπορεί να είχατε, όπως πολλά άλλα πράγματα είχατε στην όποια σας προγραμματική αναφορά.

Εκεί δεν μπορούσατε να φέρετε νωρίτερα την πρότασή σας για τον εκλογικό νόμο; Δεν μπορούσατε να δείξετε αυτή την πολιτική σας ευαισθησία; Τότε δεν ετίθετο ζήτημα δημοκρατικής νομιμοποίησης και τώρα που χάνετε τη γη κάτω από τα πόδια σας, φέρνεται προς ψήφιση ό,τι σας βολεύει;

Αλήθεια εσείς που κόπτεστε για την ανόθευτη έκφραση της λαϊκής βούλησης, τη σεβαστήκατε τον Ιανουάριο και τον Σεπτέμβριο του 2015; Τιμήσατε την εντολή που λάβατε ή για να εκλεγείτε ψάχνετε να βρείτε διέξοδο; Αλήθεια σεβαστήκατε τη γνώμη του λαού στο δημοψήφισμα που εσείς προκαλέσατε, καλώντας τον μάλιστα να ψηφίσει «όχι», ή μήπως και εκεί η κωλοτούμπα που κάνατε ήταν της Αριστεράς και δεν πειράζει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει ανάγκη από θεσμικές αλλαγές, αλλαγές στέρεες, βασιζόμενες στις ανάγκες των καρών. Στο πλαίσιο αυτό η πατρίδα μας δεν θέλει και δεν πρέπει να μπει σε νέες περιπέτειες. Έχει ανάγκη από σταθερές κυβερνήσεις, που θα δώσουν όραμα και προοπτική. Έχει την ανάγκη να βγει επιτέλους από το τέλμα.

Δυστυχώς, όμως, οι προτάσεις σας, οι θέσεις σας και τα πεπραγμένα σας, με αποκορύφωμα τον δήθεν εκλογικό νόμο, αποδεικνύουν ότι δεν αντιλαμβάνεστε την πραγματικότητα. Γι' αυτόν τον λόγο, η ιστορία δεν θα περιοριστεί στην ανάγνωση μόνο της περίτεχνης αριστοτεχνικά γραμμένης εισηγητικής έκθεσης του παρόντος νομοσχεδίου αλλά θα σας καταλογίσει δόλο και σκοπιμότητα που φέρατε, τα οποία θα είναι η απαρχή νέων δεινών για τη χώρα μας. Εγκαινιάζετε μια περίοδο πολιτικής αστάθειας, την οποία, αν και απεύχομαι, πολύ φοβούμαι ότι θα έρθει και βεβαίως θα το χρεωθείτε ιστορικά και πολιτικά.

Απευθύνομαι στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης: Δεν είδαμε ακόμη τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ηλιόπουλος από την Χρυσή Αυγή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Ήρθαμε σήμερα και χθες, θα έρθουμε και αύριο για να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο, που δεν αφορά κανέναν πλην από τους κυβερνώντες του ΣΥΡΙΖΑ, οι περισσότεροι από τους οποίους έχουν θητεύσει στο ΚΚΕ, γνωρίζουν πάρα πολύ καλά τα μέσα της προπαγάνδας και προσπαθούν τώρα που άρπαξαν και γαντζώθηκαν στην εξουσία, να τα χρησιμοποιήσουν με όποιον τρόπο μπορούν, για να παραμείνουν λίγο ακόμα.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο εξυπηρετεί -θα εξυπηρετούσε, μάλλον, γιατί δεν πρόκειται να περάσει- δύο σκοπούς. Πρώτον ο ΣΥΡΙΖΑ, όποτε γίνουν εκλογές να είναι ρυθμιστής, αν και δεύτερο κόμμα, των πραγμάτων και στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή να πάρει την ατζέντα από τα φλέγοντα πολιτικά και διεθνή ζητήματα

και να «πετάξει την μπάλα», όπως λέμε κοινώς, σε ένα θέμα το οποίο, όπως είπα και στην αρχή, δεν αφορά κανέναν.

Εμείς έχουμε καταθέσει κάποιες τροπολογίες, τις οποίες βέβαια δεν δεχθήκατε, να ψηφίζουν οι ομογενείς, οι Βουλευτές από τριακόσιοι να γίνουν διακόσιοι και κάποια άλλα πράγματα, τα οποία όντως θα μπορούσαν λίγο να ακουστούν κάπως καλά στα αυτιά του Έλληνα πολίτη, που αυτή τη στιγμή μαστίζεται από τα μέτρα που έχετε φέρει όλα αυτά τα χρόνια και τον έχουν ισοπεδώσει.

Βέβαια για τους ομογενείς δεν μπορείτε να δώσετε ψήφο, γιατί εσείς τους έχετε στείλει στο εξωτερικό με τις πολιτικές που εφαρμόζετε τα τελευταία χρόνια, οπότε αυτοί θα σας γυρνούσαν σύσσωμοι την πλάτη.

Τους Βουλευτές από τριακόσιους δεν τολμάτε να τους κάνετε διακόσιους, γιατί θα χάσετε τις καρέκλες σας και βλέπουμε πόσο ωραίες είναι οι καρέκλες για εσάς και πόσο γαντζωμένοι είστε, που κάνετε τα πάντα για να παραμείνετε σε αυτές.

Είναι ένας εκλογικός νόμος, που επειδή δεν θα περάσει, είναι και άσκοπο να φάμε τρεις μέρες εδώ και να μιλήσουμε διακόσιοι Βουλευτές, για έναν νόμο που πραγματικά δεν θα έχει καμμία αξία.

Σήμερα, λοιπόν, είναι μια θλιβερή επέτειος για την πατρίδα μας. Έγινε μια εισβολή. Ένα κομμάτι ελληνικής γης είναι υπό τουρκική κατοχή και εμείς το μόνο που είχαμε να κάνουμε σήμερα, ήταν ενός λεπτού σιγή και πάλι πολύ ήταν! Πώς δεν το ξεχάσατε κιόλας και αυτό, γιατί δεν σας αφορά. Εκείνες τις ημέρες σάς αφορούσε κάτι άλλο. Σας αφορούσε η επιστροφή στην -εντός πολλών εισαγωγικών- «δημοκρατία», σε αυτή τη δημοκρατία που βιώνουμε αυτά τα σαράντα-σαράντα πέντε χρόνια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ναι αυτό θέλαμε, να πέσει η χούντα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Να φύγει ο Ιωαννίδης και ο Παπαδόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μια εθνική καταστροφή, μια τραγωδία που συνεχίζεται ακόμα, ένα κομμάτι της πατρίδας μας να βρίσκεται υπό κατοχή και εσείς το μόνο που κάνετε, είναι αυτό που σας είπαμε, ενός λεπτού σιγή.

Στις 24 του μήνα, επειδή οι περισσότεροι από εδώ δεν το γνωρίζετε -κάποιοι ίσως του ΣΥΡΙΖΑ να το γνωρίζουν, γιατί συμμετέχουν και δικά τους στελέχη- γίνεται μια εκδήλωση -έχουμε εδώ την πρόσκληση- του κόμματος DEB.

Εδώ, λοιπόν, η πρόσκληση αναφέρει για τουρκική μειονότητα. Εμείς έχουμε καταθέσει μηνυτήρια αναφορά και ζητούμε να μη γίνει αυτή η εκδήλωση.

Δεν υπάρχει τουρκική μειονότητα στην πατρίδα μας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που κόπτεστε και έχετε τόσο δημοκρατικά φρονήματα εσείς, αλλά κανένα πατριωτικό και εθνικό αισθητήριο. Δεν υπάρχει τουρκική μειονότητα. Να πείτε στους Βουλευτές σας και στα στελέχη σας, στον Ζεϊμπέκ, στον ψευδομουφτή που καλύπτετε, στον Πρόεδρο του DEB που συνεργάζεται με τον Βουλευτή σας, ότι εδώ είναι Ελλάδα και υπάρχει μειονότητα μουσουλμανική και όχι τουρκική.

Αυτή η εκδήλωση κανονικά, εάν υπήρχε σοβαρό κράτος, δεν θα υπήρχε καμμία περίπτωση να γίνει. Όμως εσείς στενοχωρηθήκατε βλέπετε, γιατί ο Ερντογάν έστησε ένα πραξικόπημα, το οποίο βέβαια ήταν και αποτυχημένο -αφού το έστησε ο ίδιος, δεν θα μπορούσε να έχει καμμία τύχη και βιαστήκατε να στείλετε όλοι μαζί, σύσσωμοι, τις ευχές σας που δεν έπεσε ο Ερντογάν. Αν ο Ερντογάν ήταν στην Ελλάδα, θα τον λέγατε «φασίστα», «ναζιστή» και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Όμως, από τη στιγμή που είναι εχθρός της πατρίδας μας, είναι ένας Τούρκος εθνικιστής. Είναι για εσάς ό,τι καλύτερο.

Για τη Νέα Δημοκρατία που έχει πει ότι «η Κύπρος είναι μακριά», με τον δήθεν εθνάρχη σας, τον Καραμανλή, τι να πούμε; Αυτή τη στιγμή είστε κι εσείς συνοδοιπόροι, ουρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Καλούμε, λοιπόν, επειδή είναι σήμερα η επέτειος, όσους από εσάς θέλετε, δηλαδή και εσείς οι νεοδημοκράτες που το παίζετε πατριώτες -της κακιάς ώρας, βέβαια- και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ που ομολογείτε ότι είστε εθνομηδενιστές, να κάνετε κάτι πολύ απλό, να ανοίξετε τον φάκελο της Κύπρου, προκειμένου να μάθει ο ελληνικός λαός μετά από τόσα χρόνια την αλήθεια. Όλοι οι φάκελοι για όλα τα ιστορικά γεγονότα κάποια στιγμή ανοίγουν. Ένας φά-

κελος μόνο δεν έχει ανοίξει και είναι αυτός της Κύπρου. Πρέπει να δούμε ποιον συμφέρει ο φάκελος της Κύπρου να είναι κλειστός και ποιον καλύπτουν τα μυστικά αυτού του φακέλου.

Είστε διαφορετική πλευρά του ίδιου νομίσματος, της παρακμής, της σήψης και της προδοσίας. Εσείς του ΣΥΡΙΖΑ μπορείτε να είστε νεομνημονιακοί και εθνομηδενιστές και οι άλλοι βετεράνοι στη βρωμιά και στη διαφθορά. Θα εναλλάσσεστε στην εξουσία, μέχρι ο ελληνικός λαός να ξυπνήσει. Θα προδίδετε την πατρίδα. Θα καταστρέφετε τον ελληνικό λαό και θα συνεχίζετε εδώ μέσα να είστε αγαπημένοι, φίλοι και θα ανταλλάσσετε κάποιες δήθεν εκφράσεις δυσφορίας ο ένας προς τον άλλο, όπως συνηθίζουμε να ακούμε εδώ πέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κατά τα άλλα είστε ακριβώς το ίδιο. Υπάρχει το κόμμα των πολιτικών κομμάτων και απέναντι υπάρχει η Χρυσή Αυγή. Όσο θα υπάρχει η Χρυσή Αυγή, εδώ μέσα θα ακούγονται εθνικές αλήθειες, όσο και αν σας πονάνε, όσο και αν σας πειράζει. Όσο υπάρχει και ένας χρυσαυγίτης, εδώ θα μιλάμε για Ελλάδα. Εκτός από ναός της δημοκρατίας, είναι και ναός της Ελλάδας και εδώ μέσα πρέπει να ακούγονται εθνικές αλήθειες μόνο προς το συμφέρον της πατρίδας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καλούμε, λοιπόν, όλο το Κοινοβούλιο άμεσα –το έχουμε ζητήσει κι άλλες φορές– να ανοίξει ο φάκελος της Κύπρου, για να δούμε ποιον καλύπτετε σαράντα πέντε χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Γεωργιούλου-Σαλτάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από εχθές ακούμε σ' αυτή την Αίθουσα από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, που δεν σκοπεύουν να υπερψηφίσουν τον παρόντα εκλογικό νόμο, να μας παραθέτουν τα υποτιθέμενα επιχειρήματά τους, τα οποία εν πολλοίς μόνο ως οξύμωρα σχήματα θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν.

Ακούσαμε ότι το κάνουν για το καλό της δημοκρατίας, του κοινοβουλευτισμού, της σταθερότητας, παρ' όλο που για κάποια κόμματα, όπως είπαν, δεν είναι προς το συμφέρον τους. Αυτό, βέβαια, μας οδηγεί στο να συμπεράνουμε ότι ειρωνεία υπάρχει και στρουθοκαμηλισμός παράλληλα, γιατί η τεράστια πλειονότητα των πολιτών αλλά και τα μέλη των πολιτικών σχηματισμών που σήμερα αντιτίθενται στο νομοσχέδιο, αναγνώριζαν παλαιότερα ότι η ενισχυμένη αναλογική –και μάλιστα με την πρωτοδότηση των σαράντα και μετά πενήντα εδρών– αδυνατούσε υπέρμετρα την καθαρή έκβαση της λαϊκής ετυμηγορίας και στο επίπεδο της αντιπροσώπευσης και της άσκησης διακυβέρνησης.

Ξαφνικά όλα αυτά σβήστηκαν από τον πολιτικό τους χάρτη; Το ότι η προτεινόμενη θέσπιση της απλής αναλογικής, ήδη παράγει πολιτικά αποτελέσματα σε όλο το πολιτικό φάσμα και ότι αναβαθμίζει τους δημοκρατικούς θεσμούς στη συνείδηση των πολιτών, δεν σας λέει τίποτα; Τότε προς τι η επίκληση σαθρών επιχειρημάτων σήμερα ενάντια στην απλή αναλογική; Ποια κριτική μπορεί να σταθεί απέναντι στη δικαιότερη αντιπροσώπευση;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι το ότι το ζητάει διαχρονικά η Αριστερά και όλος ο προοδευτικός κόσμος αλλά το σημαντικότερο είναι ότι το υφιστάμενο εκλογικό σύστημα αντιβαίνει το αίτημα ισότητας ανάμεσα στους πολίτες.

Θα γίνω, όμως, πιο συγκεκριμένη. Ακούμε κριτική, για το εάν διασφαλίζονται σταθερές κυβερνήσεις με την απλή αναλογική. Η διασφάλιση, η ύπαρξη σταθερών κυβερνήσεων –και πόσω μάλλον κυβερνήσεων συνεργασίας δύο ή και περισσότερων πολιτικών σχηματισμών– σε κάθε δημοκρατικό σύστημα πρέπει πρώτα και κύρια να διασφαλίζει την ανόθευτη έκφραση και αντιπροσώπευση της λαϊκής βούλησης αλλά και ένα πραγματικό πλαίσιο προγραμματικής συμφωνίας, αλλιώς θα είναι κυβερνήσεις μονίμως ειδικού σκοπού, καταδικασμένες στη συνείδηση του λαού.

Επίσης ακούσαμε κριτική από την Αξιωματική Αντιπολίτευση

για το ότι μπορεί να σχηματίζεται κυβέρνηση χωρίς το πρώτο κόμμα, παραδείγματος χάριν από το δεύτερο και το τέταρτο.

Εάν συμβεί κάτι τέτοιο, συνεπάγεται ότι το πρώτο κόμμα θα έχει ένα ποσοστό πολύ μικρό, που επί της ουσίας δεν θα απηχεί εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, ότι η διασπορά της ψήφου θα είναι πολύ μεγάλη στα κόμματα που θα πιάνουν το πλαφόν εισόδου, αλλά και το ότι αυτό το κόμμα με το πρόγραμμά του θα αδυνατεί να βρει συμμάχους στη Βουλή και στην κοινωνία. Είναι βέβαιο ότι αυτό δεν έχει τις σοβαρότερες πιθανότητες να συμβεί και σίγουρα δεν μπορεί να αποτελέσει τροχοπέδη για την αποτύπωση της λαϊκής ετυμηγορίας ή να αντικαθίσταται από πλασματική ενίσχυση του πρώτου κόμματος.

Επομένως σταθερές κυβερνήσεις είναι αυτές που προκύπτουν από την όσο το δυνατόν πιο καθαρή αντιπροσώπευση της λαϊκής βούλησης αλλά και αυτές που εμπλέκουν συνεχώς πιο ενεργά τους πολίτες στις διαδικασίες της πολιτικής. Άλλωστε αν αναρωτηθούμε, γιατί με τον υφιστάμενο εκλογικό νόμο και τις παραλλαγές αυτού δύσκολα έως ελάχιστα είδαμε να ολοκληρώνουν την τετραετία οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Ειδικά αυτή την περίοδο που στη γειτονιά μας, αλλά και διεθνώς βλέπουμε το πόσο καθοριστική είναι η ενεργή στήριξη του λαού στην υπεράσπιση της δημοκρατίας αλλά και των συνταγματικών προβλέψεων, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση ρυθμίσεων, που αναβαθμίζουν και διευρύνουν τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά και στη λήψη αποφάσεων.

Τα κόμματα που καταψήφισαν στη συζήτηση στην επιτροπή και κατηγόρησαν για παιχνίδια με τον εκλογικό νόμο, να μην ξεχνούν ότι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ διαχρονικά έκοβαν και έραβαν την εκλογική διαδικασία σύμφωνα με το τι τους εξυπηρετούσε. Άλλωστε η ενισχυμένη αναλογική, πέραν όλων των άλλων, τους διασφάλιζε και μια κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση, που τους έδινε διαβατήριο στον τραπεζικό δανεισμό και σήμερα, επιτέλους, η Βουλή εξετάζει ενδελεχώς αυτό το θέμα.

Το τρίγωνο της διαπλοκής προσπαθεί με μανία και με όποιο μέσο έχει, να παρουσιάσει ότι ηττήθηκε το σχέδιο της Κυβέρνησης για την αλλαγή του εκλογικού νόμου. Πρόκειται για μια ενορχηστρωμένη προπαγάνδα για να αποδομηθεί η δυναμική που αναπτύσσει η ψήφιση της απλής αναλογικής, η οποία αποτελεί σημαντικό τμήμα των δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων που εμείς υλοποιούμε. Γι' αυτό ακούσαμε και πριν από λίγο την Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, να μιλάει για έκτρωμα. Βέβαια τις πρακτικές αυτές δεν τις υιοθετεί ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και αν φωνάζουν μερικοί.

Επίσης κατέρρευσε και το σενάριο περί δήθεν συνυπολογισμού των ψήφων της Χρυσής Αυγής από μεριάς της Κυβέρνησης. Με την ανακοίνωση περί αποχώρησης από την ψηφοφορία, απλώς επιβεβαιώνει ότι απαξιώνει για άλλη μια φορά τους δημοκρατικούς θεσμούς και δεν έχει καμμία θέση για τα κορυφαία πολιτικά ζητήματα, όπως είναι και ο εκλογικός νόμος. Πέραν αυτού επιβεβαιώνει και ότι ταυτίζεται με τα τερτίπια του παλαιού πολιτικού συστήματος, παρά τις κορώνες και τις κραυγές περί του αντιθέτου.

Όσον αφορά το δικαίωμα ψήφου στα δεκαεπτά, έρχεται σε πλήρη ευθυγράμμιση με σχετικό ψήφισμα της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Επικράτειας ήδη από το 2011, στον τίτλο του οποίου διαβάζουμε ευρ' ακριβώς «για επέκταση της δημοκρατίας μειώνοντας το ηλικιακό όριο ψήφου στα δεκαέξι». Δεν μπορεί οι νέοι δεκαέξι και δεκαεπτά ετών να έχουν καθορισμένα δικαιώματα όσον αφορά την εργασία και άλλα κοινωνικά ζητήματα και αυτό να μην αντιστοιχείται με το δικαίωμα της ψήφου.

Στη χώρα μας με την τεράστια ανεργία, με την ανασφάλεια παράλληλα και με τη μετανάστευση στο εξωτερικό, πρέπει συνεχώς γι' αυτή την νεολαία να θεσμοθετήσουμε και να προχωράμε σε μεταρρυθμίσεις, που να θέτουν στον πυρήνα της πολιτικής της τη νέα γενιά, χωρίς αποκλεισμούς. Επομένως είναι ιστορικής σημασίας η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου απέναντι στο μέλλον αυτού του τόπου, που είναι η νέα γενιά και απέναντι στην ίδια τη δημοκρατία.

Να σημειώσω εδώ ένα άρθρο που έγραψε πρόσφατα ο Πάνος Τριγιάζης, που ανέφερε ότι οι νέοι άνθρωποι αυτής της ηλικίας -

που λέμε εμείς τώρα- ήταν αυτοί που πρωτοστάτησαν και ακολούθησαν τα κινήματα από την Εθνική Αντίσταση έως το Πολυτεχνείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που εκλεγήκαμε με τον υφιστάμενο εκλογικό νόμο, θέλουμε μαζί με όλους τους δημοκρατικούς Βουλευτές που αντιλαμβάνονται την ανάγκη να αλλάξει αυτό το πλαίσιο άμεσα, να είμαστε οι τελευταίοι που εκλεγόμαστε με αυτόν τον τρόπο. Αναλαμβάνοντας την ιστορική ευθύνη που μας αντιστοιχεί και αναγνωρίζοντας την ανάγκη απέναντι στον νεοφιλελεύθερο ολοκληρωτισμό, να αντιτάξουμε περισσότερο δημοκρατία, υπερψηφίζουμε και στηρίζουμε με όλες τις δυνάμεις μας το σχέδιο νόμου ως μία αναγκαία, προοδευτική θεσμική τομή. Θέλουμε να υπάρξει αντιστροφή της πορείας με την κοινωνία όρθια και με περισσότερη δημοκρατία, χωρίς καμία καθυστέρηση. Η απλή αναλογική ως μία γνήσια λαϊκή απαίτηση, θα γίνει νόμος του κράτους και θα εφαρμοστεί, γιατί είναι ώριμη και αναγκαία για τη θωράκιση της αξιοπιστίας της πολιτικής ζωής.

Εσείς που δεν υπερψηφίζετε, απλώς φέρετε την κύρια ευθύνη στη συνειδηση των πολιτών και να μην εφαρμοστεί στις επόμενες εκλογές η απλή αναλογική και η ψήφος στα δεκαεπτά, ο λαός μας θα υπερασπιστεί τον νόμο και θα προχωρήσει στην εφαρμογή του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κοντογεώργος από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο κ. Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Κοντογεώργο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη στιγμή κατά την οποία το σύνολο των πολιτών αυτής της χώρας «καίγεται» στο καμίνι των ατελείωτων φόρων, των εισφορών και της ανεργίας, αυτή τη στιγμή επέλεξε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ της περήφανης διαπραγμάτευσης, να φέρει στην Εθνική Αντιπροσωπεία την αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Ευλόγως, λοιπόν, αναρωτιέται κανείς. Μήπως η κυβερνητική πλειοψηφία βρίσκεται σε άλλον πλανήτη ή για ακόμη άλλη μία φορά εσκεμμένα προσπαθεί να εξαπατήσει τους πολίτες, αποσπώντας την προσοχή τους από τα προβλήματα της καθημερινότητας; Ποιοι είναι οι πραγματικοί λόγοι που οδηγούν την Κυβέρνηση σε αυτή την κίνηση; Γιατί αυτή η πρεμούρα αλλαγής του εκλογικού νόμου, τη στιγμή που η χώρα έχει ανάγκη την πολιτική σταθερότητα όσο ποτέ άλλοτε; Γιατί δεν προχώρησε άμεσα στην αλλαγή του εκλογικού νόμου πέρυσι, όταν μέσα από ένα ντελρίο λαϊκισμού και υποσχυσολογίας κατέλαβε την εξουσία αλλά χρησιμοποίησε το ισχύον εκλογικό σύστημα, προκειμένου να ξανακερδίσει τις εκλογές; Γιατί αυτή η βιασύνη και οι θωπείες στα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, προκειμένου να εξασφαλίσει την υποστήριξή τους για να περάσει τον εκλογικό νόμο; Γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός, ακόμη και χθες, προσπαθεί να αναστήσει τα πολιτικά «ζόμπι», παζαρεύοντας το όριο του 3% εισόδου στη Βουλή και γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια το εθνικό συμφέρον;

Μήπως, αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλη αυτή την προσπάθεια είναι ορατός ο στόχος της Κυβέρνησης, αλλά είναι πολύ καλά κρυμμένη η παγίδα; Μήπως οι θεαματικές μεταμορφώσεις της, την οδηγούν σε κινήσεις πανικού;

Ένα είναι βέβαιο. Έχει αντιληφθεί τη δυσарέσκεια του λαού, νιώθει την οργή του και αναζητεί εναγωνίως τρόπους για να κρατηθεί στην εξουσία. Ξέρει ότι οι πολιτικές της σφίγγουν όλο και περισσότερο τη θηλιά της απόγνωσης στον λαϊκό των πολιτών και προβλέπει την καταδίκη τους.

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, σπείρατε ανέμους λαϊκισμού και έφτασε η ώρα να θερίσετε θύελλες. Οι προσπάθειες σας να γαντζωθείτε στην εξουσία και να κρατηθείτε σε αυτή παίζοντας με τον εκλογικό νόμο, υποκρίπτεται τις ενοχές σας και επιβεβαιώνει την πλήρη ανικανότητά σας. Δεν έχετε διδαχθεί τίποτα από την ιστορία, η οποία έχει δείξει μέχρι σήμερα ότι το πλει-

οψηφικό σύστημα, διευκολύνει τη δημιουργία ομοιογενών κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών και κατά συνέπεια την ανάδειξη σταθερών κυβερνήσεων.

Επιπλέον παρέχει τη δυνατότητα σαφούς επιλογής στους πολίτες.

Το αναλογικό σύστημα διευκολύνει τον κατακερματισμό των πολιτικών δυνάμεων και εμποδίζει τη δημιουργία ομοιογενών πλειοψηφιών. Καθιστά δε αδύνατο τον σχηματισμό σταθερών κυβερνήσεων και επιπλέον δημιουργεί αβεβαιότητα για το ποιος θα κυβερνήσει και με ποιες συμμαχίες. Οι δε επιλογές ανήκουν περισσότερο στα κόμματα παρά στον λαό.

Στα δημοκρατικά πολιτεύματα κυβερνάει η πλειοψηφία, με τη μειοψηφία να παίζει τον σημαντικότερο ρόλο του ελέγχου. Ο εκλογικός νόμος θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι στην πράξη είναι πολύ σημαντικότερος από τις γενικές διατάξεις του Συντάγματος για την ανάδειξη των κυβερνήσεων. Ο εκλογικός νόμος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να μεταβάλει τις λαϊκές μειοψηφίες σε κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, γιατί τότε απλούστατα καταλύεται το πολίτευμα.

Σε πολλές χώρες της Ευρώπης που έχουν υιοθετήσει την απλή αναλογική, έχει παρατηρηθεί πολύ μεγάλη πολιτική αστάθεια με συνεχείς και επαναλαμβανόμενες εκλογικές αναμετρήσεις, με αδυναμία σχηματισμού κυβερνήσεων και με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους λαούς.

Σε ό,τι αφορά τη χώρα μας, δεδομένων και των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει, κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία σταθερών κυβερνήσεων, προκειμένου να καταφέρει να βγει από τον ασφυκτικό κλοιό των μνημονίων και της κρίσης. Είναι εντελώς παράδοξο, ένα εκλογικό σύστημα να αποκλείει τη συμμετοχή στη δημιουργία κυβέρνησης του πρώτου σε ψήφους πολιτικού κόμματος. Η δημιουργία συμμαχιών σαφέστατα μπορεί να βοηθήσει την αντιμετώπιση των πολύ μεγάλων προβλημάτων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, κατά κύριο λόγο, μέσα από ένα πλειοψηφικό εκλογικό σύστημα, που θα προκρίνει σταθερές κυβερνήσεις και με τη συμμετοχή μικρότερων πολιτικών σχημάτων. Είναι υποχρέωση όλων των πολιτικών δυνάμεων, να εξασφαλίσουν μέσω ενός εκλογικού νόμου την αδιαμφισβήτητη σταθερότητα κυβερνήσεων, προκειμένου να καταφέρει η χώρα μας, να αντιμετωπίσει τις διαρκώς αυξανόμενες προκλήσεις και τα συσσωρευμένα αδιέξοδα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι κατάλληλη εποχή για πολιτικά παιχνίδια και μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Αυτός ο νόμος θα οδηγήσει τη χώρα μας σε μια ατέρμονη διαδικασία πολιτικής αστάθειας και σε μια βιομηχανία εκλογικών αναμετρήσεων, κουρελιάζοντας το Σύνταγμα, торπιλίζοντας την αναγκαία σταθερότητα και βυθίζοντάς την σε ένα ατελείωτο μαρτύριο δίχως τέλος.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αν, πράγματι, οι προθέσεις σας ήταν ειλικρινείς, θα έπρεπε να έχει προηγηθεί συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, να έχει προηγηθεί συνεννόηση με όλες τις πολιτικές δυνάμεις και με την κοινωνία για μια εκ βάθρων αναθεώρηση του εκλογικού συστήματος, η οποία θα συμπεριελάμβανε το σπάσιμο των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, την ψήφο των ομογενών και τη θωράκιση γενικότερα του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Δυστυχώς οι προθέσεις σας είναι υποκριτικές, τυχοδιωκτικές και στοχεύουν μόνο στο κομματικό σας συμφέρον, παραμερίζοντας το συμφέρον της χώρας και των πολιτών.

Είναι πλέον καιρός να δείξουμε όλοι μας υπευθυνότητα, σύνεση και αποτελεσματικότητα, παραμερίζοντας πρακτικές που θα είναι επιζήμιες για τη χώρα και τους πολίτες της. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογεώργο και για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο θα έχει ο κ. Βενιζέλος. Θα ακολουθήσει η κ. Παπαρήγα και τρεις ομιλητές. Θα δώσουμε τον λόγο μετά στον κ. Καρρά, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ένωσης Κεντρώων, ο οποίος ζήτησε να μιλήσει πριν από τον Υπουργό, τον κ. Κουρουμπλή.

Ελάτε, κύριε Βενιζέλο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει ένας απαράβατος πολιτικός κανόνας. Αλλαγή εκλογικού συστήματος, που δυσκολεύει το πρώτο κόμμα και του στερεί το μπόνους, που να ψηφίζεται δέκα μόλις μήνες μετά τις εκλογές και τρία ολόκληρα χρόνια πριν τη φυσιολογική λήξη της περιόδου, σημαίνει παραδοχή και αποδοχή της ήττας από την Κυβέρνηση και μάλιστα, μιας ήττας αμετάκλητης.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για θεσμική ευαισθησία και συνέπεια της Κυβέρνησης, απλώς η Κυβέρνηση θέλει να πέσει στα μαλακά. Για τον σκοπό αυτόν ευτελίζει τους θεσμούς και ευτελίζεται συναλλασσόμενη με όποιον βρει μπροστά της, από τη Χρυσή Αυγή μέχρι εξωκοινοβουλευτικούς πρόθυμους συνομιλητές. Αν υπήρχε ίχνος ευαισθησίας και συνέπειας, η αλλαγή του εκλογικού συστήματος έπρεπε να γίνει σε ανύποπτο χρόνο, αμέσως μετά την πρώτη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ τον Ιανουάριο του 2015 ή έστω πριν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου.

Πέρυσι τον Ιούλιο η χώρα είχε επιτακτική ανάγκη από κυβέρνηση εθνικής ενότητας, γιατί πήγαινε με ταχύ ρυθμό στα βράχια. Είχε ανάγκη από μία κυβέρνηση που θα μπορούσε να εγγυηθεί τη σωτηρία της χώρας. Μία αλλαγή του εκλογικού συστήματος όπως την είχαμε προτείνει τότε, θα διευκόλυνε τον σχηματισμό της κυβέρνησης αυτής.

Πέρυσι, όμως, η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ προτίμησε το εξυφαρπαγής δημοψήφισμα, τις πρόωρες εκλογές με το μπόνους σε ισχύ και κυβερνητική συνεργασία ξανά μόνο με τους ΑΝΕΛ.

Συνεπώς αυτό που κάνει τώρα η Κυβέρνηση, είναι μια απελπισμένη προσπάθεια να εκτρέψει τη συζήτηση από την κρίση νομιμοποίησης και αντιπροσώπευσης από την οποία πάσχει και η οποία είναι αθεράπευτη, σε μια δήθεν πολιτική μαγκιά, στην εντύπωση ότι καθοδηγεί και ελέγχει τις εξελίξεις με αλλαγή –και μάλιστα άμεση αλλαγή– του εκλογικού συστήματος.

Ευτυχώς με την αναθεώρηση του 2001 προστέθηκε η ρήτρα της αυξημένης πλειοψηφίας των 2/3 για άμεση εφαρμογή οποιασδήποτε αλλαγής του εκλογικού συστήματος.

Η Κυβέρνηση μάς λέει επιπλέον με τον δικό της τρόπο ότι ακόμα και αν δεν πετύχει την άμεση αλλαγή του εκλογικού συστήματος, μπορεί πολιτικά να εκβιάσει τη διαδικασία σχηματισμού κυβέρνησης μετά τις επόμενες εκλογές, ώστε να οδηγηθεί η χώρα σε διπλές εκλογές, με τις δεύτερες να διεξάγονται με το νέο εκλογικό σύστημα. Δεν μας λέει ότι είναι έτοιμη να συνεργαστεί σε ευρύτερο σχήμα με τη συμμετοχή του πρώτου και του δεύτερου κόμματος και όλων των δημοκρατικών δυνάμεων ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Κάθε άλλο.

Επιδίωξη της Κυβέρνησης είναι να πει ότι ναι, ηττήθηκε, αλλά μπορεί να ελέγξει τις εξελίξεις μέσα από μια πατέντα που ξέρει πολύ καλά, την πατέντα των ετερόκλητων και ιδεολογικά ανενδοίων συνεργασιών, που έχουν ως μόνο κοινό παρονομαστή τα παιχνίδια εξουσίας. Βλέπουμε Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τρίτο αφανή εταίρο την προνομιούχα αντιμνημονιακή Δεξιά, που συνεισφέρει ιδίως με την τεχνολογία των παρεμβάσεων στη δικαιοσύνη και το βαθύ κράτος και ψήφισα του εκλογικού νόμου –αυτή ήταν η επιδίωξη της– με τη βοήθεια οποιουδήποτε προσφέρεται, την Χρυσή Αυγή που είχε δώσει αρχικά την εντύπωση αυτή, την Ένωση Κεντρώων, φυσικά το ΚΚΕ για τους λόγους αρχής που έχει εξηγήσει και οποιονδήποτε θα προέκυπτε καθ' οδόν, αλλά φευ, δεν προέκυψε.

Η Χρυσή Αυγή, αφού άφησε την Κυβέρνηση να της επιδαψιλεύει χάρες και τιμές, δηλαδή να τη «γλείφει» λέγοντας ότι είναι ευπρόσδεκτη η ψήφος και δεν έχει χρώμα, τώρα εμφανίζεται ξανά αντιπονητική και ασκεί δριμύεια κριτική στους θεσμούς.

Αυτό που λέει πολιτικά, λοιπόν, η Κυβέρνηση, είναι ότι με απλή αναλογική δεν αποκλείεται θεωρητικά μια κυβέρνηση συνεργασίας με το δεύτερο κόμμα και διάφορους ετερόκλητους εταίρους, υποτίθεται μια κυβέρνηση με κεντροαριστερό πρόσημο, όμως αυτό μαθηματικά δεν προκύπτει και κυρίως δεν προκύπτει προγραμματικό πλαίσιο αξιόπιστο και εφαρμόσιμο.

Προσέξτε, όμως, τι άλλο κάνει η Κυβέρνηση ταυτοχρόνως. Ανοίγει με την Αναθεώρηση του Συντάγματος θέμα άμεσης εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας και ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων του κι έτσι «κλείνει το μάτι» σε συνεργάσιμες συντηρητικές δυνάμεις. Το πρόσημο από κεντροαριστερό, με καταπληκτική ευ-

κολία γίνεται κεντροδεξιό ή ό,τι να' ναι, αρκεί να μένουν κάποιοι στο παιχνίδι εξουσίας.

Παράλληλα τα παιχνίδια της Κυβέρνησης με τους θεσμούς εξελίσσονται στη δικαιοσύνη, τις ανεξάρτητες αρχές, το επικοινωνιακό τοπίο, τους οικονομικούς εκβιασμούς και τις συναλλαγές, ενώ ρητορικά εντείνονται οι καταγγελίες κατά της διαπλοκής ως πρόλογος, για να γίνονται επαφές και ρυθμίσεις.

Η Κυβέρνηση ανοίγει δύο μεγάλα θέματα, τον εκλογικό νόμο και την Αναθεώρηση του Συντάγματος, που προϋποθέτουν θεσμικές συναινέσεις, ενώ προκαλεί σκοπίμως συνεχείς εντάσεις γύρω από τους θεσμούς.

Όσα άλλωστε αποκαλύφθηκαν για το περσινό plan x των κυρίων Τσίπρα, Βαρουφάκη και λοιπών, δείχνουν ότι δεν υπάρχει κανένας φραγμός για όσους δεν δίστασαν πέρυσι να συζητήσουν την εμπλοκή του στρατού και την αναστολή συνταγματικών δικαιωμάτων.

Η δημοκρατική παράταξη, εμείς, προσπαθήσαμε να ανακόψουμε πέρυσι τον τυχοδιωκτισμό της Κυβέρνησης με την πρόταση νόμου για εκλογικό σύστημα μέσα στην τότε τραγική συγκυρία, προκειμένου να υπάρξει κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Είχαμε πρόταση και για εκλογικό σύστημα και για κυβερνητικό σχήμα υπό τις τότε έκτακτες συνθήκες. Αποτρέπουμε, τώρα με τη στάση μας τον ίδιο πάντα θεσμικό τυχοδιωκτισμό, που εμφανίστηκε να παίζει πέρυσι με το plan x, με το δημοψήφισμα και τώρα με τον εκλογικό νόμο.

Η χώρα δεν έχει ανάγκη από παιχνίδια εξουσίας σε βάρος των θεσμών της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, έχει επείγουσα ανάγκη από στοιχειώδη συναίνεση, από εθνική ενότητα, χρειάζεται συστράτευση όλων των δημιουργικών κοινωνικών δυνάμεων, την προγραμματική συνεργασία όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων που πιστεύουν στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό και στην ανάγκη να βρει η χώρα τη θέση της μέσα στους νέους δύσκολους συσχετισμούς, ιδίως με τα όσα συμβαίνουν γύρω μας, στην Ευρώπη, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Τουρκία, την ευρύτερη περιοχή.

Αυτή είναι σταθερά, από το 2012 έως σήμερα, η πρότασή μας για την κυβέρνηση που έχει ανάγκη ο τόπος. Η χώρα δεν προχωρά ούτε με ανευθυνότητες και τακτικισμούς ούτε με ψευδαισθήσεις της αυτοδυναμίας. Η χώρα χρειάζεται εναλλακτική λύση και προοδευτικό μεσαίο χώρο που εγγυάται τη σταθερή πορεία και την ανάπτυξη. Γι' αυτό καταψήφισαμε το νομοσχέδιο αυτό όχι ως νομοσχέδιο άδολης αναλογικής αλλά ως όχημα δόλιου πολιτικού καιοσκοπισμού χωρίς ορίζοντα για τη χώρα.

Για τον ίδιο λόγο θα αντιπαθούμε, μετά τις επόμενες εκλογές, σε κάθε ανεύθυνη και μικροκομματική συμπεριφορά που οδηγεί σε πολιτικό αδιέξοδο, σε διπλές εκλογές και οικονομική οπισθοχώρηση την πατρίδα. Ξέρουμε ότι θεμελιώδες και επείγον καθήκον μας είναι να συσπειρώσουμε την κοινωνία και να ενώσουμε το έθνος γύρω από ένα σχέδιο ανασυγκρότησης που υπερβαίνει το μνημόνιο, ένα σχέδιο βασισμένο στην αλήθεια, που τη λέμε χρόνια τώρα επί μεγάλα διαστήματα μόνοι μας, με μεγάλο κόστος και τώρα αποδεικνύεται ότι ήταν και είναι μονόδρομος.

Η χώρα χρειάζεται ένα σχέδιο ανασυγκρότησης που μπορεί να φέρει σε πέρας μόνο η έντιμη και αξιόπιστη συνεργασία των πραγματικά δημοκρατικών δυνάμεων, που πιστεύουν, πραγματικά, στην ισότιμη ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, τις μεταρρυθμίσεις, τις επενδύσεις, την απασχόληση, την κοινωνική συνοχή. Βασικό προγραμματικό στοιχείο της συνεργασίας αυτής προφανώς και θα είναι ένας σύγχρονος, δίκαιος και αντιπροσωπευτικός εκλογικός νόμος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Τον λόγο έχει η κ. Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτά που θα πω, θα τα έλεγα και αν η Κυβέρνηση έφερνε έναν νόμο γνήσιο, της πραγματικής απλής αναλογικής και όχι έναν νόμο με κατώφλι που αναπόφευκτα περιορίζει την ισοτιμία της ψήφου. Τα ίδια θα έλεγα και αν ακόμη και οι τριακόσιοι Βουλευτές, όχι μόνο οι διακόσιοι, ψηφίζαμε αυτόν τον εκλογικό νόμο μετά χαράς

και με χειροκροτήματα. Ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας για το εκλογικό σύστημα και τη σύνδεση που κάνετε του εκλογικού συστήματος με τη δημοκρατία, με τη λαϊκή κυριαρχία, με τη σταθερότητα της κυβέρνησης, με το Κοινοβούλιο κ.λπ...

Εμείς συμμετέχουμε ενεργότατα, δυναμικά, ανάλογα βεβαίως και με τον αριθμό των Βουλευτών που έχουμε, γιατί άλλο να έχεις δεκαπέντε Βουλευτές, άλλο είκοσι, άλλο είκοσι πέντε κ.λπ. Συμμετέχουμε ενεργά σε όλες εκείνες τις διαδικασίες που έχουν σχέση με τη λαϊκή ψήφο είτε αφορούν το εθνικό Κοινοβούλιο είτε αφορούν τις τοπικές εκλογές είτε αφορούν τις υποτοπικές εκλογές. Δεν μετέχουμε σε διορισμένα εξωκοινοβουλευτικά όργανα.

Συμμετέχουμε, λοιπόν, ενεργά και με βασικό στόχο μέσα από την παρέμβασή μας στο Κοινοβούλιο, να καταφέρουμε -αυτό δεν εξαρτάται, βεβαίως, μόνο από εμάς- να ψηφιστούν κάποια άρθρα, ακόμα και νόμοι -το έχουμε αποδείξει και με την ψήφο μας και προχθές και χθες και τώρα- που δίνουν την δυνατότητα στο λαό από καλύτερες θέσεις, να οργανώνει την πάλη του για να αποκρούσει χειρότερα μέτρα, για να βελτιώσει το βιοτικό του επίπεδο, για δημοκρατικές συνδικαλιστικές ελευθερίες γνωρίζοντας ότι και ο καλύτερος δημοκρατικός νόμος, που μπορεί να τον ψηφίσουμε και με δύο κόμματα, αυτός ο νόμος σταματάει έξω από τον τόπο δουλειάς. Εκεί αρχίζει η αλλοίωση του όποιου δημοκρατισμού έχει ένας νόμος, σταματάει έξω από τους μηχανισμούς του αστικού κράτους κ.λπ.. Ωστόσο θέλουμε με την παρέμβασή μας να φέρουμε αποτελέσματα για τον λαό.

Ξεκαθαρίζουμε, όμως, το εξής πράγμα. Το κέντρο βάρους για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σε αντίθεση με όλα τα άλλα κόμματα της Βουλής, ανεξαρτήτως των διαφορών που έχετε, είναι ο εξωκοινοβουλευτικός αγώνας. Το κέντρο βάρους είναι εκεί που είναι ο λαός, εκεί που πρέπει ο λαός με την πάλη του να βγει στο προσκήνιο, εκεί είναι το κέντρο βάρους.

Αν θέλετε από αυτή τη βάση ξεκινώντας, έχουμε δηλώσει σε ανύποπτο χρόνο αλλά και σε χρόνο που ασκήθηκε πολύ μεγάλη πίεση σε εμάς, ότι δεν συμμετέχουμε σε καμμία κυβέρνηση είτε αστική καθαρά είτε διαχείρισης της τύχης του αστικού συστήματος και δεν κοιτάμε το πρόσχημο ή τα πρόσχημα των άλλων κομμάτων, όταν φέρνουν ένα σχέδιο νόμου που περιέχει ένα καλό άρθρο ή οτιδήποτε.

Να σας πω γιατί; Ακόμα και το πρόσχημο Κομμουνιστικό Κόμμα δεν λέει τίποτα. Το έχει αποδείξει άλλωστε και ο εικοστός αιώνας και ο εικοστός πρώτος ακόμα περισσότερα. Μπορεί να έχεις και αυτό το πρόσχημο αλλά να μην αντιστοιχεί ούτε το πρόγραμμα σου ούτε η στρατηγική σου ούτε η τακτική σου ούτε η πρακτική σου στον όρο Κομμουνιστικό Κόμμα.

Το λέω, γιατί μιλάμε με όρους προσήμων τώρα. Βάζει ο καθένας ένα πρόσχημο -δικαίωμα του- αλλά εμείς κρίνουμε το περιεχόμενο του προγράμματος, της στρατηγικής, της τακτικής, της πρακτικής, παίρνουμε σαν βάση το εξής πράγμα, ότι ζούμε σε μια ταξική κοινωνία και από την μια υπάρχει το κεφάλαιο και από την άλλη η εργασία. Τι να κάνουμε αυτό παίρνουμε υπ' όψιν για να ξεκαθαρίζουμε τις θέσεις μας.

Τα όρια του Κοινοβουλίου είναι πολύ περιορισμένα για την λαϊκή αποτελεσματικότητα. Με συγχωρείτε, δηλαδή, όλα τα κόμματα διαφωνώντας πάνω στον εκλογικό νόμο ή συμφωνώντας, συναντηθήκατε σε μια θέση: κυβερνητική σταθερότητα, πολιτική σταθερότητα. Όλα τα κόμματα.

Με την ευκαιρία να εκθέσουμε και εμείς την θέση μας, που δεν την εκθέτουμε βέβαια για πρώτη φορά. Ο λαός πρέπει να ξέρει, δηλαδή η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης, του χωριού κ.λπ., ότι όσο πιο ισχυρή και πιο σταθερή είναι η κυβέρνηση, τόσο πιο δύσκολη γίνεται η αποτελεσματικότητα της πάλης του. Αντίθετα ο λαός δεν πρέπει να φοβάται τα ρήγματα που μπορεί να υπάρξουν στο αστικό πολιτικό σύστημα με όρους λαϊκής πάλης, όχι με συνωμοσίες και λόγω εσωτερικών αντιθέσεων και διάφορων άλλων παρεμβάσεων από τα πάνω. Δεν πρέπει να τα φοβάται καθόλου, διότι ελπίζει έχει κάτι να πετύχει, κάτι να κατακτήσει και κυρίως να συνεχίσει τον αγώνα του για την ριζική ανατροπή που χρειάζεται ο λαός, την έχει ανάγκη ο λαός και του ανήκει, κυρίως αν αυτά τα ρήγματα τα πολλαπλασιάζει. Δεν πρέπει να φοβάται.

Εδώ όλοι λένε σταθερότητα πολιτική. Δηλαδή, πολιτική στα-

θερότητα και κυβερνητική τι σημαίνει; Σημαίνει ότι υπάρχει μια κυβέρνηση μονοκομματική, συνεργασίας τριών, πέντε, δέκα κομμάτων, τα οποία θα διασφαλίσουν τι; Θα διασφαλίσουν τη διατήρηση και την ανάπτυξη της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Γιατί κοιτάτε να δείτε και σε συνθήκες κρίσης έχουμε τμήματα του κεφαλαίου που έχουν κερδοφορία, εξαγορές, συγχωνεύσεις. Μπορεί να κλείνει ο «Μαρινόπουλος», αλλά μπορεί να δυναμώσει η χ, ψ αλυσίδα του σούπερ μάρκετ και έτσι έχει γίνει. Θα διευρυνθεί, θα αναπτυχθεί, θα γίνει πιο ισχυρή η καπιταλιστική ανάπτυξη, η καπιταλιστική κερδοφορία και θα γίνει ακόμα πιο βαθιά και πιο προσαρμοσμένη η ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ΝΑΤΟ και γενικότερα στις ανάγκες του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, γι' αυτό την θέλετε τη σταθερότητα.

Με την ευκαιρία, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, εκτός των άλλων, αποκτήσατε και καινούργια κουσούρια ως Κυβέρνηση και εξηγείται. Ακούγοντας, όμως, ομιλίες στελεχών, όχι μόνο μέσα στη Βουλή αλλά και στα πάνελ, μου επιτρέπεται να πω -δεν ξέρω αν είναι υπερβολή- ότι αποκτήσατε πάρα πολύ έντονα τη νοοτροπία του νεόπλουτου. Έτσι φέρεστε. Δηλαδή τι σημαίνει; Σημαίνει ότι πραγματικά έχετε κατακτήσει, έχετε εξελιχθεί στο νέο πολιτικό τζάκι του συστήματος.

Τσακώνετε μεταξύ σας με τη Νέα Δημοκρατία για τον εκλογικό νόμο. Κοιτάτε να δείτε. Η Νέα Δημοκρατία, τουλάχιστον εμάς, δεν μας εκπλήττει ως κόμμα, όχι μόνο στο πρόσφατο αλλά και στο πιο προηγούμενο παρελθόν. Το κατεξοχήν, δηλαδή αν θέλετε, το «πρωτοπαίδι» του αστικού πολιτικού συστήματος δεν έχει την κατάλληλη ευλυγισία, να δεχθεί ακόμα και μεταρρυθμίσεις που είναι ανώδυνες και ενδεχομένως και υποστηρικτικές του συστήματος. Υποστηρίζει την ενισχυμένη αναλογική, το μπόνους κ.λπ., ελπίζοντας ότι μπορεί να επανέλθουμε στον δικοματισμό ή έχει και τον ρεαλισμό ότι δεν μπορεί να έχει και πολλούς κουμπάρους, για να κάνει κυβέρνηση συνεργασίας.

Αντίθετα, παλιότερα το ΠΑΣΟΚ και τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τη δυνατότητα να είναι πιο ευέλικτος σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που βοηθούν τη στήριξη του συστήματος. Είναι πιο ανοικτομάτες. Ο στόχος, όμως, είναι ο ίδιος. Επιπλέον ο ΣΥΡΙΖΑ έχει και τον ρεαλισμό. Σου λέει «αν δεν καταφέρω και πρώτο κόμμα να είμαι, αν δεν καταφέρω να κάνω κυβέρνηση, εγώ έχω περισσότερους κουμπάρους» και καταλαβαίνουμε και τα άλλα κόμματα που αισθάνονται ότι στριμώχνονται και θα στριμωχτούν προκαταβολικά στις εκλογές να πουν με ποιο κόμμα θα συνεργαστούν.

Από αυτή την άποψη, και η ενισχυμένη αναλογική και το πλειοψηφικό ήταν απολύτως εκβιαστικό σύστημα και εξίσου εκβιαστικά θα λειτουργήσει και η απλή αναλογική.

Εμείς αυτόν τον εκβιασμό δεν τον φοβόμαστε. Ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας, ποιο είναι το κέντρο βάρους για εμάς. Είναι ο εξωκοινοβουλευτικός αγώνας. Ταυτόχρονα, βεβαίως, θέλουμε ενισχυμένη κοινοβουλευτική παρουσία του ΚΚΕ. Καλό θα είναι για το λαϊκό κίνημα.

Γιατί κάποιος Βουλευτής σας είπε εδώ -και, ξέρετε, τους νεότερους βοηθήστε τους να μη λένε τέτοια πράγματα- ότι «το ΚΚΕ θέλει το 3% για να μη στριμωχτεί με ποιον θα συνεργαστεί» ή ότι «δεν θέλει το 3%, θέλει να μπουν πολλά κόμματα». Σοβαρά; Εδώ δεν στριμωχτήκαμε το 2012.

Με την ευκαιρία, το αστικό πολιτικό σύστημα κι όταν έχει τραντάγματα, υπάρχουν δυνάμεις μέσα στο Κοινοβούλιο που το βοηθάνε να αναστηλωθεί. Δηλαδή η αστική τάξη της χώρας μας, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, έχασαν από το γεγονός ότι δύο κόμματα έχασαν εκατομμύρια ψήφους και δεν μπορούσαν να σχηματίσουν κυβέρνηση ή φάνηκε ότι μπαίνουν πιο σε δυσκολίες από το 2012 και μετά; Όχι. Βρήκαν παρτενέρ, βρήκαν άλλο κόμμα, υιοθέτησαν άλλα. Δεν χρειάζεται πάντα, όμως, και η κυβερνητική συνεργασία. Όταν έχασε την πλειοψηφία ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα στη Βουλή, βρήκε πλειοψηφία και ψηφίστηκε το τρίτο μνημόνιο.

Ή μήπως δεν είναι μορφή συνεργασίας, χωρίς να έχετε κάνει συνδιαλλαγή μεταξύ σας -εννώ συνομιλίες και παρασκήνια-, όταν υπάρχει σιγή ιχθύος, σιγή ασυρμάτου, για τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ στη Βαρσοβία. Αυτά δεν είναι θέματα; Όταν λέτε για το σταθερό πολιτικό σύστημα, όταν λέτε για τη δημοκρατία, όταν

λέτε για μια σειρά πράγματα, οι αποφάσεις του NATO τις οποίες τις υπογράψατε, δεν έχουν καμμία σχέση και με αυτό που εσείς λέτε σταθερότητα μέσα στην Ελλάδα; Σοβαρά, η Ελλάδα είναι άγκυρα ειρήνης, σταθερότητας και δημοκρατίας στην Ευρώπη; Τα γεγονότα της Τουρκίας διδάσκουν.

Εμείς αυτό που παλεύουμε –και δεν εξαρτάται μόνο από εμάς να γίνει- είναι ο ελληνικός λαός να χειραφετηθεί από την κυρίαρχη ιδεολογία και πολιτική ή σε ένα μέρος -στο σύνολο δεν είναι εύκολο-, σε μία κρίσιμη μάζα του και να μην βρίσκεται όπως βρέθηκε ο τούρκικος λαός να χειροκροτάει γιατί νίκησε ο Ερντογάν –όσο νίκησε, γιατί δεν ξέρουμε και τι παρασκηνιακοί συμβιβασμοί έχουν γίνει- ή να ήταν έτοιμος να χειροκροτήσει εάν νικούσαν αυτοί που έκαναν τη στάση, εξέγερση, πραξικόπημα – να δούμε τι ήταν.

Δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να μπει ανάμεσα στις ενδοαστικές και αντιιμπεριαλιστικές αντιθέσεις. Πρέπει να χαράξει τη δική του αυτοτελή πορεία. Και με τη συμμετοχή μας στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και στο ελληνικό Κοινοβούλιο υπηρετούμε –προσπαθούμε, δεν λέω ότι τα κάνουμε όλα τέλεια- έναν στόχο.

Την κατάκτηση από το λαϊκό κίνημα της αυτοτέλειάς του, του δικού του αυτοτελούς στόχου απέναντι στην Κυβέρνηση, απέναντι στο αστικό κράτος, απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και το NATO να έχει την ικανότητα -με εκφοβισμό, δεν γίνεται διαφορετικά- να αποσπά κάποιες παραχωρήσεις και να οργανώσει την πάλη για τη ριζική ανατροπή.

Επομένως ακόμα και αν θέλετε τη γνήσια απλή αναλογική, εγώ δεν το αποκλείω να τη φέρετε, γιατί δεν αποκλείω αύριο και η Νέα Δημοκρατία σε κάποια στιγμή να τη στηρίξει. Θα την ψηφίζαμε και επί της αρχής, δεν υπάρχει θέμα. Δεν κοιτάμε το πρόσημο, κοιτάμε το αντικειμενικό αποτέλεσμα που μπορεί να έχει.

Κοιτάξτε, όμως, δεν είναι ότι από πολιτική αρχών και σεβόμενοι τις αρχές φέρατε αυτόν τον νόμο. Κι έτσι αν πιστέψει κάποιος κόσμος ότι το κάνατε, στο ισοζύγιο της αντιλαϊκής και αντεργατικής πολιτικής που έχετε, της φιλονατοϊκής, της επιθετικής φιλονατοϊκής κ.λπ. πολιτικής, δεν πρόκειται να γείρει η πλάστιγγα υπέρ του νόμου της απλής αναλογικής και να φέρει τούμπα όλα αυτά. Αλίμονο!.

Επομένως εμείς είμαστε καθαροί. Ούτε εκβιάζουμε, ούτε εκβιαζόμαστε, ούτε ασκούμε εκβιασμό, ούτε τακτικισμούς και η θέση μας είναι πάρα πολύ καθαρή και από αυτήν την άποψη ξαναλέμε ότι το λαϊκό κίνημα δεν πρέπει να φοβάται τα ρήγματα του πολιτικού συστήματος, τις δυσκολίες, τις αδυναμίες του και τη μη σταθερή κυβέρνηση. Όσο πιο σταθερές είναι οι αντιλαϊκές κυβερνήσεις τόσο πιο δύσκολα ο λαός μπορεί να έχει αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο σε τρεις ομιλητές και μετά θα πάρει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων ο κ. Καρράς.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Στέφο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, συμπληρώνονται σήμερα σαράντα δύο χρόνια από την εισβολή στην Κύπρο, μια εισβολή που διευκολύνθηκε από το χουντικό καθεστώς των συνταγματαρχών και του Ιωαννίδη και αποτελεί τουλάχιστον προσβολή για το Κοινοβούλιο να εγκαλούνται τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ όσο και οι δημοκρατικές δυνάμεις σε αυτόν τον χώρο για ό,τι τότε έγινε, από αυτούς που πολιτικά και στρατιωτικά στηρίξαν αυτό το καθεστώς. Ζούμε μία ιστορική στιγμή σήμερα, με την κατάθεση του νόμου για την απλή αναλογική στο Κοινοβούλιο και εγώ, Βουλευτής της Αριστεράς, νιώθω περήφανος που θα την ψηφίσω.

Η Αριστερά, αγαπητοί συνάδελφοι, αντέδρασε πάντα στους εκλογικούς νόμους που χάλκευσαν τη συνείδηση και την ψήφο του ελληνικού λαού και σήμερα, καταθέτοντας τον νόμο για την απλή αναλογική υλοποιεί ένα πάγιο πολιτικό αίτημά της και ένα σύγχρονο αίτημα της μεγάλης πλειονότητας του ελληνικού λαού.

Οι καιροί έχουν αλλάξει. Τα χρόνια της κρίσης έχουν ωριμάσει πολιτικά όλους μας ή τουλάχιστον τους περισσότερους και οι όποιες αναφορές και συγκρίσεις με τα παλαιότερα συστήματα απλής αναλογικής και μάλιστα με εκείνο του 1950 που πολλοί ξέθαψαν, είναι τουλάχιστον αναχρονιστικές.

Μας είπαν ότι αυτή η συζήτηση αποπροσανατολίζει την κοινή

γνώμη. Ότι λειτουργεί σαν προκάλυμμα για τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας και τέλος-τέλος ότι απειλεί την ίδια τη δημοκρατία. Όμως, οι φωνές που κραυγάζουν ξεχνούν ότι η ανόθευτη εκπροσώπηση της λαϊκής θέλησης είναι θεμέλιο της δημοκρατίας που πρέπει να θωρακίζεται πάντα και κυρίως σε περιόδους κρίσης σαν αυτή εδώ.

Η απλή αναλογική βέβαια θα βάλει τέλος στη χάλκευση της ψήφου των πολιτών, θα δρομολογήσει κυβερνήσεις συνεργασίας σε προγραμματική βάση και θα αφήσει πίσω της μόνο κομματικές κυβερνήσεις που γνωρίσαμε από τη Μεταπολίτευση και εδώ, που με τη στήριξη του εγχώριου οικονομικού κατεστημένου πολλές φορές νοιάστηκαν για τη δική τους επιβίωση και όχι για τα συμφέροντα του λαού.

Όσον αφορά τις αντιδράσεις της Αξωματικής Αντιπολίτευσης που μίλησε για εκλογικό νόμο «οπερέτα» και αμφισβήτησε ακόμα και τη συνταγματικότητά του, δεν ξαφνιάζομαι καθόλου. Δεν ήταν και δεν θα είναι ποτέ στην πολιτική κουλτούρα της Δεξιάς η αναλογική εκπροσώπηση της λαϊκής θέλησης.

Ο κ. Μητσοτάκης απευθυνόμενος στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματός του, δήλωσε πως η απλή αναλογική αντιβαίνει την απλή λογική και μας έκανε όλους να αναρωτηθούμε για ποια απλή λογική μιλάει.

Εκείνη τη λογική, που λέει ότι ο λαός δεν μπορεί να ορίζει ποιοι θα τον εκπροσωπήσουν; Μόνο τα ντόπια συμφέροντα μπορούν να καθορίζουν τις κυβερνήσεις;

Μίλησε ο κ. Μητσοτάκης για κίνδυνο ακυβερνησίας, αλλά ξεχνά πως η κοινωνική αναταραχή, η δυσαρέσκεια του κόσμου είναι εκείνη, που προκαλεί κυβερνητική αστάθεια και αυτό είναι ανεξάρτητο από το αν κυβερνά ένα ή περισσότερα κόμματα, όπως έδειξαν οι πολιτικές εξελίξεις τα τελευταία χρόνια της κρίσης.

Όμως, εκείνες οι αντιδράσεις που ξαφνιάζουν περισσότερο είναι αυτές από το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Είναι να απορεί κάποιος γιατί τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ -ή τουλάχιστον στελέχη τους- έβγαιναν και μιλούσαν για σενάρια ακυβερνησίας, όταν αυτά τα κόμματα μετά από κάθε εκλογική αναμέτρηση ζητούσαν συνεργασία πολιτικών δυνάμεων. Και μάλιστα, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ σχημάτισαν κυβέρνηση συνεργασίας, κάνοντας τους παραδοσιακούς ψηφοφόρους της δεκαετίας του 1980 να μην πιστεύουν στα μάτια τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

Το ακόμη πιο περίεργο είναι τούτο, που συμβαίνει στο ΠΑΣΟΚ: Πριν από ένα χρόνο, στις 3 Ιουνίου 2015, το ΠΑΣΟΚ κατέβαλε πρόταση για αλλαγή του εκλογικού συστήματος σε απλή αναλογική. Σήμερα με την άρνησή του να ψηφίσει την απλή αναλογική εγκαταλείπει επισήμως τις κεντροαριστερές του αρχές και έχει απέναντι την όποια κοινωνική του βάση, που αναρωτιέται γιατί συμμαχεί με τη Νέα Δημοκρατία ακόμα και στον εκλογικό νόμο. Είναι μια επιλογή που εκτελεί εν ψυχρώ την αξιοπιστία και τον αυτοσεβασμό.

Από την άλλη, το Ποτάμι θέλει κυβερνήσεις συνεργασίας -το δήλωσε πολλές φορές- που όμως θα προκύπτουν από κομματικό αλισβερσί και δεν θέλει εκείνες, που θα αποτυπώνουν τη θέληση του λαού. Μοιάζει να πνίγεται στις αντιφάσεις του και να ακολουθεί στις μεγάλες αποφάσεις πιστά τη Νέα Δημοκρατία.

Όχι, κύριε Θεοδωράκη -που δεν είναι εδώ- δεν θα διαλυθεί η χώρα από την απλή αναλογική. Η χώρα κινδύνεψε να διαλυθεί από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που τόσο υπερασπιζόσαστε. Και ναι, αν ο κ. Τσίπρας καταγραφεί στην ιστορία ως αυτός που κράτησε την υπόσχεση για απλή αναλογική «των αριστερών πατεράδων», όπως δηλώσατε, αυτό είναι τιμή και για τον κ. Τσίπρα και για όλους εμάς τους αριστερούς.

Και από πότε είναι εκβιασμένος και τρομοκρατημένος κάποιος Βουλευτής σας που μένοντας πιστός στις αρχές του ψηφίζει την απλή αναλογική παρά τη δική σας απόφαση, όπως δηλώσατε σε τηλεοπτικό κανάλι;

Συνηθίσαμε να θεωρούμε τον εκλογικό νόμο μέρος των πολιτικών σκοπιμοτήτων και όχι άδικο. Όμως, σήμερα πρέπει να ξεπεράσουμε το παρελθόν και να αφήσουμε τον ελληνικό λαό να αποφασίζει αυτός για τις κυβερνήσεις που θέλει. Ο ΣΥΡΙΖΑ είτε

αρέσει είτε δεν αρέσει έχει εδραιωθεί στη συνείδηση του λαού. Σχημάτισε Κυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ για να παλέψει τις δύσκολες συγκυρίες και για να δώσει λύσεις στα πραγματικά και υπαρκτά προβλήματα του λαού.

Οι εκλογές θα γίνουν το 2019 και θα είμαστε και τότε πρώτο κόμμα. Όμως, στο όνομα των αξιών μας καταργούμε το σημερινό μπόγους των πενήντα εδρών. Ελπίζουμε και πιστεύουμε και είμαστε βέβαιοι ότι μέχρι τότε, αφ' ενός η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας μας θα έχει ομαλοποιηθεί και αφ' ετέρου θα έχει καλλιεργηθεί η κουλτούρα συνεργασίας, που μας λείπει, ώστε επιτέλους να οδηγηθούμε στην πρώτη –σε εισαγωγικά– «κανονική κυβέρνηση της Αριστεράς».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Σε αυτή την πορεία δίνουμε το δικαίωμα ψήφου στους δεκαεπτάρηδες. Όσοι διατάζουν, γιατί θεωρούν τους δεκαεπτάρηδες ανώριμους, ας σκεφτούν όσα λέγονταν και για τους δεκαοκτάρηδες το 1982. Ποτέ άλλοτε μια γενιά ανθρώπων δεν ήταν τόσο αδικημένη όσο η σημερινή. Ας τους δώσουμε, λοιπόν, τον λόγο ακόμα και αν η ψήφος τους είναι ο καλύτερος τρόπος να εκφράσουν μόνο την οργή τους. Η δημοκρατία μας δεν μπορεί να φοβάται τα ίδια της τα παιδιά. Οφείλει να καλλιεργεί την εμπιστοσύνη των νέων στη δημοκρατία και να εμπιστεύεται αυτούς για τους οποίους και με τους οποίους χτίζει το μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ σας ευχαριστώ.

Η κ. Ασημακοπούλου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο ουσιαστικά έχουμε μια δημόσια παραδοχή από τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν μπορεί να κυβερνήσει μόνος του αυτόν τον τόπο.

Βέβαια, εμείς αυτό το βλέπουμε τόσο καιρό, αλλά σήμερα το παραδέχεται και δημόσια. Όταν λέω ότι δεν μπορεί να κυβερνήσει αυτόν τον τόπο, εννοώ ότι δεν έχει την ικανότητα, αλλά δεν μπορεί, επίσης, γιατί πλέον ο κόσμος έχει καταλάβει περί τίνος πρόκειται.

Εκτός όμως από τη δημόσια παραδοχή –δεν μας φτάνει δηλαδή που το παραδέχεστε αυτό– θέλετε να το νομοθετήσετε κιόλας. Διότι τι θέλετε να εξασφαλίσετε, αφού δεν μπορείτε εσείς να κυβερνήσετε αυτόν τον τόπο; Θέλετε μεθαύριο να υπάρχουν τρεις εκδοχές.

Η πρώτη εκδοχή είναι να υπάρχει ακυβερνησία στον τόπο, η δεύτερη είναι να μην μπορεί κανείς να κυβερνήσει χωρίς εσάς, γιατί έτσι θα ξεχάσουμε –νομίζετε– και τις ευθύνες που έχετε για αυτό το διάστημα διακυβέρνησης μέχρι στιγμής ή, εν πάση περιπτώσει, να υπάρχει μια κυβέρνηση, από την οποία αποκλείεται να υπάρχει αυτοδυναμία της Νέας Δημοκρατίας.

Ο εκλογικός νόμος, λοιπόν, είναι αυτή η δημόσια παραδοχή από εσάς και είναι επίσης και μια πολιτική απάντηση σε ένα νέο δεδομένο. Και το νέο δεδομένο είναι ότι έχουν πλέον τελειώσει όλες οι αυταπάτες.

Εγώ προσωπικά, κύριε Πρόεδρε, δεν ήμουν απολύτως πεπεισμένη ότι υπήρξαν αυταπάτες. Εν πάση περιπτώσει, ας είμαι καλοπροαίρετη. Μπορεί να υπήρξαν αυταπάτες ή μπορεί να υπήρξαν απλά ωμά ψέματα για να έρθει κάποιος στην εξουσία, για να διατηρήσει την εξουσία.

Όμως, εν πάση περιπτώσει, οι αυταπάτες έχουν τελειώσει. Κι όταν λέω ότι έχουν τελειώσει αυτή την εποχή, έχουν τελειώσει και όσον αφορά στο παρελθόν της διακυβέρνησης, αυτή της πρώτης και δεύτερης φοράς Αριστεράς την περασμένη χρονιά, και ως προς το παρόν και ως προς το μέλλον.

Ως προς το παρελθόν, την Τρίτη θα κάνουμε τη συζήτηση εδώ για την Εξεταστική για το περασμένο καλοκαίρι και εκεί θα δούμε και ποια είναι η στάση σας, όσον αφορά το αν μπορούμε να συζητάμε το παρελθόν σας.

Όμως, ανεξαρτήτως από αν υπήρχε ή δεν υπήρχε plan χ,

ποιος το ήξερε, αν το ήξερε ο Πρωθυπουργός, αν το είχε ζητήσει, τι θα γινόταν, νομίζω ότι έχουν τελειώσει οι αυταπάτες. Έγινε κατανοητό ότι το μνημόνιο δεν μπορούσε να σκιστεί, ότι δεν μπορούσε να πει κανείς «go back Merkel», ότι δεν μπορούσε κανείς να δώσει σεισάχθεια, ότι το καταστροφικό και διχαστικό αυτό δημοψήφισμα δεν οδήγησε πουθενά στη διαπραγμάτευση. Όλα αυτά έχουν τελειώσει.

Γιατί; Διότι ήρθε ένα τρίτο μνημόνιο, ήρθαν και έχουμε ακόμα ένα χρόνο μετά τα capital controls και μετά από όλα αυτά ο λογαριασμός για τη χώρα είναι γύρω στα 100 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτά για τις αυταπάτες του παρελθόντος.

Πάμε στο παρόν. Ωραία είναι εδώ μέσα που συζητάμε την απλή αναλογική και τον εκλογικό νόμο, διότι στις εκλογικές μας περιφέρειες δεν νομίζω ότι ο κόσμος συζητάει αυτά. Ο κόσμος συζητάει για τον λογαριασμό της διακυβέρνησής σας. Διότι έχει έρθει πλέον η εφορία, περιμένουμε τον ΕΝΦΙΑ, ζει ο κόσμος με το κομμένο ΕΚΑΣ, με τις κομμένες συντάξεις, που ήταν κόκκινη γραμμή. Όλα αυτά είναι πλέον ένας ατομικός, οικογενειακός, μετρήσιμος λογαριασμός μέσα στο σπίτι του καθενός. Αυτά συζητάνε.

Οι επιχειρήσεις και οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, αλλά και οι ελεύθεροι επαγγελματίες επιδίδονται σε έναν αγώνα επιβίωσης, επειδή τους έχετε επιβάλει εξοντωτική φορολογία. Τα λουκέτα αυξάνονται, η αγωνία των εργαζομένων αυξάνεται, όπου και αν δουλεύουν.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα και αυτό είναι το παρόν και δεν υπάρχουν αυταπάτες για αυτό. Αυτή είναι η Ελλάδα του σήμερα. Και την κατάσταση αυτή –διάβασα πριν από λίγο μια ανακοίνωση– ο κ. Τόσкас την περιγράφει ως «απολύτως ελεγχόμενη κατάσταση». Αναφέρεται βέβαια ο κ. Τόσкас σε αυτά τα οποία συμβαίνουν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, όπου έχουν κατασκηνώσει, όπου ζωγραφίζουν λεωφορεία, όπου δεν ξέρουμε τι άλλο γίνεται.

Αυτό, όπως και η κατάσταση στα Εξάρχεια, όπως και το ότι υπάρχουν πυροβολισμοί στο κέντρο της Αθήνας, όπως προχθές στην Ομόνοια είναι μια «απολύτως ελεγχόμενη κατάσταση». Φαντάσου να ήταν και ανεξέλεγκτη δηλαδή η κατάσταση.

Κανείς δεν μπορεί να μιλάει πλέον για αυταπάτες ούτε για το παρελθόν ούτε για το παρόν, αλλά ούτε και για το μέλλον. Γιατί; Διότι έρχεται ένα δύσκολο φθινόπωρο και αυτό το ξέρουμε όλοι. Παρά τους πανηγυρισμούς για το πρωτογενές πλεόνασμα στη χθεσινή ανακοίνωση της Κυβέρνησεως, ξέρουμε όλοι όσοι ξέρουμε να διαβάζουμε νούμερα, ότι το πρωτογενές πλεόνασμα οφείλεται, πρώτον, στο γεγονός ότι το κράτος έχει κηρύξει στάση πληρωμών –δεν πληρώνει κανέναν–, και δεύτερον, στο ότι κάποιες άπαξ αυξήσεις στα έσοδα που προέρχονταν είτε από την αποθεματοποίηση προϊόντων καπνού ή του πετρελαίου είτε προέρχονταν από τα μερίσματα που έδωσε η Τράπεζα της Ελλάδος –άπαξ, επίσης– για τα ANFAs φέτος είναι πράγματα δεν θα επαναληφθούν.

Άρα, οι στόχοι απομακρύνονται. Και όσο απομακρύνονται οι στόχοι ξεπροβάλλει ο λεγόμενος «κόφτης», τον οποίο εσείς νομοθετήσατε. Βεβαίως, έπεται και η δεύτερη αξιολόγηση, στην οποία θα πρέπει να διαπραγματευτείτε πλέον κατά πρόσωπο με την εκλογική σας πελατεία. Αυτά περί του μέλλοντος.

Ο εκλογικός νόμος όμως –για να κλείσω– έρχεται να απαντήσει πολιτικά και σε κάποιες άλλες αυταπάτες, οι οποίες έχουν αρχίσει να διαλύονται. Οι αυταπάτες αυτές έχουν να κάνουν με το τι θα γινόταν σε αυτή τη χώρα, εάν κάποια στιγμή κυβερνούσε η Αριστερά. Ε, το βλέπουμε αυτό τώρα. Θα πω τα μεγάλα: Το ένα είχε να κάνει με την κοινωνική δικαιοσύνη, το κοινωνικό κράτος που θα ενισχυόταν και όλα αυτά τα πράγματα. Όσον αφορά την προστασία των αδύναμων ανθρώπων, ιδίως μέσα στην κρίση, μετά από την κατάργηση του ΕΚΑΣ, μετά από τους έμμεσους φόρους 1,8 δισεκατομμυρίου που επειδή είναι οριζόντια μέτρα πλήττουν πιο πολύ τους αδύναμους και αν κάνει κάποιος μια βόλτα σε ένα δημόσιο νοσοκομείο θα καταλάβει, νομίζω, ότι έχουμε τελειώσει με αυτήν την αυταπάτη.

Μετά βεβαίως είχαμε το ότι θα καθαρίσει ο τόπος, διότι υπάρχει το λεγόμενο «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς». Αυτή η αυταπάτη έχει καταρριφθεί με τους διορισμούς των «ημετέρων»

αλλά και με την υπεράσπισή τους. Σύμφωνα με την αριστερή αυτή λογική, εάν είσαι αριστερός μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις. Μπορείς να ξεχάσεις να δηλώσεις ένα εκατομμύριο στο «πόθεν έσχες» σου. Μπορείς να το ξεχνάς αυτό. Μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις. Μπορείς να έχεις μια εταιρεία. Μπορείς να γίνεις καναλάρχης Υπουργός και να ξεχνάμε τις ανεξάρτητες αρχές. Ό,τι θες μπορείς να κάνεις εάν είσαι αριστερός και τελικά, μάλλον είσαι αθώος. Αν όμως είσαι δεξιός, τότε δεν δικαιούσαι ούτε το τεκμήριο της αθωότητας. Κατερρίφθη και αυτό!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, για μισό λεπτό.

Πάμε στο τελευταίο: Πρέπει να απαντήσετε σε αυτά. Μεθαύριο στην αντιπολίτευση κάτι πρέπει να λέτε, ότι κάνατε κάτι αριστερό. Ωραία, κάνατε το αριστερό να φέρετε την απλή αναλογική. Η απλή αναλογική είναι η απλή παραδοχή ότι δεν μπορείτε να κυβερνήσετε μόνοι σας. Είστε και ανίκανοι και δεν θέλετε. Αυτό είναι, μια απλή παραδοχή της ήττας σας. Και πιστέψτε με, θα έχετε απάντηση από το εκλογικό σώμα, όταν έρθει η ώρα, η οποία θα είναι αναλογική στα ψέματα που τους είπατε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κυρία Ασημακοπούλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα σήμερα εσπευσμένα και με μια προχειρότητα, που υποβαθμίζει τη λειτουργία της Βουλής, να αποφασίσουμε για το μείζον θέμα αλλαγής του εκλογικού νόμου.

Το θέμα του εκλογικού νόμου είναι μείζον, διότι έχει να κάνει με τη λειτουργία του πολιτεύματος και το κύρος των θεσμών. Γι' αυτό και ο συνταγματικός νομοθέτης όρισε στο άρθρο 54 ότι κάθε αλλαγή του εκλογικού συστήματος θα ισχύσει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Και το όρισε αυτό διότι η ηθική στην πολιτική και η αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος επιβάλλουν να γνωρίζουν οι εκλογείς, αλλά και ο πολιτικός κόσμος, ποιο είναι το εκλογικό σύστημα με το οποίο θα οδηγηθούμε στις εκλογές. Κατ' εξαίρεση όρισε ότι θα μπορεί να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές, εάν ψηφιστεί από τουλάχιστον διακόσιους Βουλευτές.

Βλέπουμε δηλαδή ότι ο συνταγματικός νομοθέτης παραπέμπει προς ρύθμιση στον κοινό νομοθέτη μια δέσμη συνταγματικών διατάξεων, οι οποίες ρυθμίζουν τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες του εκλογικού σώματος. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στην ανώτερη διάταξη, αλλά και σε αυτή που ορίζει τον αριθμό των Βουλευτών -κατώτερος διακόσιοι, ανώτερος τριακόσιοι- σε αυτή που ρυθμίζει την άσκηση και τους περιορισμούς του εκλογικού δικαιώματος, σε αυτήν που αναφέρεται στην ψήφο των ομογενών, σε αυτήν που αναφέρεται στις εγγυήσεις της ανόθευτης εκδήλωσης της λαϊκής κυριαρχίας και άλλες.

Γιατί τα λέω αυτά; Διότι ο εκλογικός νόμος δεν είναι αποκομμένος από τις συνταγματικές επιταγές και τη συνταγματική Αναθεώρηση, γιατί είναι ένας οργανικός νόμος, ο οποίος ρυθμίζει λεπτομερώς τα σχετικά με το εκλογικό σύστημα και την εκλογή των Βουλευτών και επομένως, τα σχετικά με τη συγκρότηση, τη λειτουργία, αλλά και τον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων του εκλογικού σώματος. Σε κάθε περίπτωση, ρυθμίζει την αρμοδιότητα του εκλογικού σώματος να αναδεικνύει τη Βουλή.

Γι' αυτό και για την αλλαγή του εκλογικού συστήματος από τις αμέσως επόμενες εκλογές απαιτείται η πλειοψηφία τουλάχιστον των 2/3 των Βουλευτών.

Με αυτή την πλειοψηφία ο συνταγματικός νομοθέτης θέλει να ενισχύσει τον πολιτικό πολιτισμό αλλά και να εισάγει ένα στοιχείο σταθερότητας της εκλογικής νομοθεσίας, έτσι ώστε να μην αλλάξει ο εκλογικός νόμος σε κάθε εκλογική αναμέτρηση ανάλογα με τα κομματικά συμφέροντα της εκάστοτε πλειοψηφίας.

Συνεπώς η εκτίμηση από τον κοινό νομοθέτη των συγκεκριμένων περιστατικών για την καθιέρωση ενός πρόσφορου εκλογικού συστήματος δεν αποτελεί μια εκτίμηση ελεύθερη, απαλλαγμένη από συνταγματικούς περιορισμούς. Δεν είναι μια ελεύθερη εκτί-

μηση της εκάστοτε πολιτικής συγκυρίας, αλλά μια εκτίμηση που οφείλει να διαμορφώνεται με βάση συνταγματικά επιβεβλημένα ή ανεκτά κριτήρια, το πιο σημαντικό από τα οποία είναι η διασφάλιση της κυβερνητικής σταθερότητας, η οποία διασφαλίζει την πολιτική σταθερότητα.

Δεν μιλά βέβαια για αυτοδυναμία, παρά μόνο για πολιτική σταθερότητα, η οποία θα ενθαρρύνει τους επενδυτές, ξένους και Έλληνες, σε μια περίοδο που η χώρα μας έχει τόσο ανάγκη τις επενδύσεις.

Διαβάζω από την αιτιολογική έκθεση: «Με δεδομένη την κρίση την οποία αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία, η οποία ως προς πολλές παραμέτρους της έχει προσλάβει πολιτικά χαρακτηριστικά, όπως ιδίως η απαξίωση της πολιτικής και των δημοκρατικών θεσμών και η ενίσχυση του πολιτικού κυνισμού και των αντικοινωνικών και αντιπολιτικών στάσεων και συμπεριφορών, με το παρόν σχέδιο νόμου πραγματοποιούνται σημαντικά βήματα στην κατεύθυνση ανάσχεσης της κρίσης αυτής και αποκατάστασης της σχέσης των Ελλήνων πολιτών με την πολιτική και τους δημοκρατικούς θεσμούς».

Ωραία τα λόγια, αλλά δεν εξηγείτε πώς θα αποκατασταθεί αυτή η σχέση των Ελλήνων πολιτών με την πολιτική και τους δημοκρατικούς θεσμούς. Μήπως απαξιωθούν οι θεσμοί περισσότερο από την ακυβερνησία; Βλέπετε τι έχει γίνει στην Ιταλία: σε εξήντα χρόνια σχηματίστηκαν περίπου εξήντα κυβερνήσεις.

Εάν η Κυβέρνηση ενδιαφερόταν τόσο πολύ για την απλή αναλογική, γιατί δεν τη νομοθέτησε μόλις εξελέγη τον Ιανουάριο του 2015, έτσι ώστε ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι και συνεπής σε παλαιότερες δεσμεύσεις του;

Ακόμα όμως και εάν δεν προλάβαινε τότε λόγω της περήφανης διαπραγματεύσεως και του εναλλακτικού «σχεδίου Χ» μπορούσατε να την καθιερώσετε πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, για να υπάρχει νομιμότητα, όπως διατυμπανίζετε, στην αποτύπωση της ψήφου του ελληνικού λαού. Όμως και πάλι μπορούσατε να την καθιερώσετε αμέσως μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015.

Και όμως, θυμηθήκατε τώρα την απλή αναλογική, την ώρα που οι δημοσκοπήσεις δίνουν σαφές προβάδισμα στη Νέα Δημοκρατία και γι' αυτό κόπτεται η παρούσα Κυβέρνηση να συγκεντρώσει τις ψήφους διακοσίων Βουλευτών, για να οδηγηθεί η χώρα σε ακυβερνησία. Διότι τελικά αυτό είναι το σχέδιο σας.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια όσον αφορά στην τροπολογία μας. Η τροπολογία μας περιέχει δύο ρυθμίσεις: Η πρώτη αφορά την ψήφο του απόδημου ελληνισμού και των εκλογέων που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα κάποιες ανακρίβειες. Δεν μιλάμε για δικαίωμα ψήφου του απόδημου Ελληνισμού. Το δικαίωμα ψήφου το έχουν όταν βρίσκονται στην Ελλάδα. Είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και ψηφίζουν. Μιλάμε για την ευχέρεια να ασκούν το δικαίωμα αυτό στη χώρα όπου ζουν και εργάζονται. Αυτό ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Δεν βλέπω τον λόγο γιατί να μην κάνουμε κάτι που οφείλουμε στους απόδημους μας.

Αναρωτήθηκε ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών γιατί δεν χορηγήσαμε εμείς αυτή την ευχέρεια στους απόδημους, όταν εμείς ήμασταν κυβέρνηση. Η απάντηση είναι απλή: ήμασταν τρικομματική κυβέρνηση και ως Νέα Δημοκρατία δεν είχαμε πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Και το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή; Εντάξει! Ζητήστε συγγνώμη τουλάχιστον από τους Έλληνες!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, μη με διακόπτετε. Σας έδωσα την απάντηση και την επιτροπή και τώρα. Δεν είχαμε την πλειοψηφία. Ήταν μια κυβέρνηση τριών κομμάτων και δεν μπορούσαμε να το περάσουμε.

Όμως, από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε την ηγεσία ο Κυριάκος Μητσοτάκης, το πρώτο θέμα που έθεσε ως πρώτη προτεραιότητα ήταν η ψήφος του απόδημου Ελληνισμού. Αυτό για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εσείς τι φοβάστε; Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν τη

θέλετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μη βιάζεστε! Έχουμε τρία χρόνι-
νια μπροστά μας!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Όχι, τώρα, είναι ευκαιρία να το κάνουμε τώρα. Δεν μπορώ να καταλάβω τι είναι αυτό που σας φοβίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Κουρουμπλή, μη διακόπτετε, γιατί θα σας απαντήσει και μετά θα γίνεται διάλογος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι, αλλά χάνω τον χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Όχι, δεν το λέω για εσάς, το λέω για να μη γίνεται διακοπή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κρατείται ο χρόνος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Το δικαίωμα του εκλέγεσθαι, όπως είπα, το έχει και ο απόδημος Ελληνισμός. Όποτε βρίσκεται εδώ, μπορεί να έρθει να ψηφίσει. Δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Και ούτε είναι ορθό αυτό το οποίο ακούγεται, ότι μπορεί να γίνουν εκλογικές περιφέρειες στην Ασία, στην Αφρική, στην Αυστραλία, στην Αμερική ή οπουδήποτε αλλού, γιατί δεν υπάρχουν καταγεγραμμένοι. Στην Ελλάδα δεν έχουμε ακόμα καταγράψει όλον τον απόδημο Ελληνισμό. Δεν έχουμε, δηλαδή, αυτό που λέμε, μητρώο του απόδημου Ελληνισμού. Γι' αυτό, δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να εκλέγονται και στις έδρες όπου βρίσκονται και υπηρετούν.

Η δεύτερη ρύθμιση αφορά τον διαχωρισμό της Β' Εκλογικής Περιφέρειας σε τρεις. Ειπώθηκε ότι έτσι θα πάψουν οι ψήφοι να έχουν την ίδια δύναμη, δηλαδή ότι κάμπτεται η ισοδυναμία των ψήφων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου, κύριε Πρόεδρε, το μισό λεπτό που με διέκοψε ο κ. Κουρουμπλής.

Ειπώθηκε, επαναλαμβάνω, ότι κάμπτεται η ισοδυναμία των ψήφων. Μα, ισοδυναμία των ψήφων –το είπα και στην επιτροπή– δεν υπάρχει. Μη γελιόμαστε! Και θα σας πω το παράδειγμα: Πάρτε μια διεδρική περιφέρεια, πάρτε τη Χίο, παραδείγματος χάριν. Έναν Βουλευτή βγάζει η Νέα Δημοκρατία, έναν Βουλευτή βγάζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Οι άλλες ψήφοι των κομμάτων τι γίνονται; Συνεπώς ισοδυναμία με αυτή την έννοια δεν έχουμε. Με την έννοια της προσμέτρησης των ψήφων στο σύνολο της εκλογικής περιφέρειας έχουν το ίδιο κύρος, γιατί προσμετράται και λαμβάνεται υπ' όψιν στο εκλογικό μέτρο και στους Βουλευτές τους οποίους θα βγάλει κάθε κόμμα.

Συνεπώς να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Ούτε είναι πρόβλημα αυτό που ειπώθηκε, ότι με τη διάσπαση της Β' Αθηνών ενδεχομένως ένα κόμμα θα εκλέξει λιγότερους Βουλευτές. Αυτό είναι τεράστιο λάθος. Αν ένα κόμμα βγάζει εννιά Βουλευτές πανελλαδικά, πάλι εννιά θα βγάλει. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Εάν αλλάξει το σύστημα και γίνει αναλογικότερο και βγάζει έντεκα, πάλι έντεκα Βουλευτές θα βγάλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω δυο λόγια γιατί θέλω να δώσω μια εξήγηση, γιατί πολλοί ενδεχομένως δεν έχουν διαβάσει το Ψήφισμα του Συμβουλίου της Ευρώπης για την ψήφο στα δεκαεπτά έτη. Ακούστε: Αυτό το Ψήφισμα δεν είναι οδηγία ούτε κανονισμός που πρέπει υποχρεωτικά να εφαρμόστεί και στη χώρα μας. Δίνει μια κατεύθυνση το Ψήφισμα στα κράτη-μέλη, για να σκεφθούν αν μπορούν να εφαρμόσουν την ψήφο στα δεκαεπτά.

Αυτό, όμως, εξαρτάται από πολλούς αντικειμενικούς παράγοντες. Εξαρτάται, δηλαδή, από τις δομές της παιδείας, από τη μόρφωση, από την αγωγή, από τον επαγγελματικό προσανατολισμό και άλλα αντικειμενικά κριτήρια που κάθε χώρα προσφέρει στους νέους της για τη διαμόρφωση της ψυχικής τους δύναμης, της ωριμότητας και της αντιληπτικής ικανότητάς τους.

Γι' αυτό, ακριβώς, λέμε ότι θα έπρεπε το θέμα αυτό της μείωσης του ορίου ηλικίας να συζητηθεί. Εν πάση περιπτώσει, θα

μπορούσε να ήταν συμπληρωμένο το δέκατο έβδομο έτος, γιατί στην ουσία και οι δεκαεξάρηδες θα ψηφίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, θα ήθελα να πω ότι η στιγμή για τη χώρα μας είναι κρίσιμη, όσον αφορά το θέμα του εκλογικού συστήματος και δεν πρέπει να παί-
ζουμε με το αύριο της χώρας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Ηγουμενίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Ηγουμενίδη, να είστε συνεπής στον χρόνο σας, διότι είναι εκατόν πενήντα οκτώ οι Βουλευτές που πρέπει να μιλήσουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, να το λέτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Το είπα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν το ακούσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τι να κάνω; Αυτό το λέω σε όλους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Μα, δεν το λέτε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αριστερά στην πατρίδα μας και στον κόσμο έρχεται από πολύ μακριά και τραβάει ακόμα μακρύτερα. Ο κύκλος της δεν μπορεί να αρχίσει και να τελειώσει από το άλφα στο βήτα εκλογικό ποσοστό, από την άλφα στη βήτα εκλογική μάχη, όπως είπαν κά-
ποιοι από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Αν το θέλετε με αυτήν την έννοια, πραγματικά συμφωνώ με την άποψη, η οποία λέει ότι σήμερα, για να βγούμε από αυτή τη δίνη στην οποία έχει περιέλθει η πατρίδα μας, χρειάζεται η συνεχής προσπάθεια της Κυβέρνησής μας, της Κυβέρνησης που βασικός της κορμός είναι η Αριστερά, χρειάζεται ο διαρκής αγώνας της κοινωνίας, χρειάζεται η οικοδόμηση σε αυτή την προσπάθεια της αγωνιστικής ενότητας της Κυβέρνησής μας με τις μαχόμενες κοι-
νωνικές δυνάμεις.

Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν αναιρεί τη σημασία του εκλο-
γικού νόμου, σε καμιά περίπτωση δεν αναιρεί τη βαρύτητα που αυτός έχει. Και σε σχέση με αυτό, η θέση μας είναι καθαρή: Η εκπροσώπηση του κάθε κόμματος στη Βουλή πρέπει να είναι αναλογική της δύναμης που έχει κάθε κόμμα στον ελληνικό λαό.

Αυτή είναι η θέση της Αριστεράς. Είναι μια θέση χαραγμένη στην ιστορική της διαδρομή. Δεν είναι μια θέση που ήρθε εσπευ-
σμένα και με προχειρότητα, όπως είπε ο προηγούμενος ομιλη-
τής, ο κ. Αθανασίου. Δεν είναι μία θέση που έχει σχέση με τις τωρινές, τις χθεσινές ή τις ενδεχόμενες αυριανές δημοσκοπή-
σεις. Δεν είναι μία θέση που έχει σχέση –το ακούσαμε και αυτό, το είπε ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Θεοχάρης– με τις τηλεοπτι-
κές άδειες. Δεν έχει σχέση με οικοδόμηση νέων πολιτικών τζα-
κίων.

Η θέση μας, λοιπόν, είναι –γι' αυτήν κρινόμαστε, αυτήν θα κλη-
θούμε να ψηφίσουμε– ότι οποιοσδήποτε παραμορφωτικός κα-
θερέφτης αλλάζει την αναλογία της εκπροσώπησης των κομμάτων σε σχέση με το ποσοστό που παίρνουν στον ελληνικό λαό είναι νόθευση της λαϊκής εντολής. Αυτό λέγαμε, αυτό λέμε, αυτό θα συνεχίσουμε να λέμε.

Σε σχέση με αυτό τι λέει η Νέα Δημοκρατία; Καλή η λαϊκή εν-
τολή, αλλά δεν θα έχουμε σταθερές κυβερνήσεις. Προσέξτε, κύ-
ριοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ολισθαίνετε σε επικίνδυνα μονοπάτια. Δηλαδή λαϊκή εντολή και πολιτική σταθερότητα είναι πράγματα αντιφατικά; Απαντήστε. Ενδεχόμενη καταφατική σας απάντηση, για να στηρίξετε τη θέση σας κατά της απλής αναλο-
γικής, ανοίγει δρόμο προς άλλες κατευθύνσεις.

Εμείς πολύ απλά λέμε –και θα αγωνιζόμαστε πάντοτε γι' αυτό, πέρα από το τι θα ψηφίσουμε– ότι δεν πρέπει να νοθεύεται η λαϊκή εντολή. Από εκεί και πέρα είναι στην κρίση του λαού μας, αν θα έλεγε συνεργασίες ή αυτοδύναμες κυβερνήσεις ανάλογα με τη δύναμη που θα δώσει στο κάθε κόμμα. Εν πάση περιπτώ-
σει, αυτό δεν προήλθε ως θέση για πρώτη φορά από την Αρι-
στερά. Το έχει πει άνθρωπος από τον δικό σας τον χώρο: «Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα».

Όσον αφορά το ελάχιστο ποσοστό για την είσοδο στη Βουλή επιτρέψτε μου –γιατί βλέπω ότι και ο χρόνος πιέζει–ας μην κά-

νουμε αναφορά, γιατί εθνικό θέμα μάς επιβάλλει αυτή τη ρύθμιση και καταλαβαίνουμε όλοι τι εννοούμε. Αναφέρθηκε και ο κ. Μανιάτης. Απλά να προσθέσω την άποψή μου ότι τα εθνικά ζητήματα –και είναι όντως, δεν διαφωνώ με το θέμα που έθιξε- δεν αντιμετωπίζονται πρώτα και κύρια με εκλογικούς νόμους ή με κάποια άρθρα ή με κάποιες παραγράφους ενός εκλογικού νόμου. Τα εθνικά ζητήματα αντιμετωπίζονται με τη χάραξη εθνικής πολιτικής με τη μέγιστη ευρύτερη κοινωνική αποδοχή και τη μέγιστη ευρύτερη πολιτική αποδοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ για την ανοχή σας. Δεν είχα αντιληφθεί ότι μας δίνεται χρόνος ενός πενταλέπτου. Θα προσπαθήσω να μαζέψω τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είσατε άτυχος διότι από εσάς και μετά οι ομιλίες γίνονται πεντάλεπτες. Δεν είναι μόνο για εσάς. Για όλους είναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Εντάξει. Θα προσπαθήσω να είμαι στον χρόνο μου.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού κ.λπ.. Εγώ θα ήθελα απλά να πω ότι ο διάλογος δεν άρχισε –το είπε κάποιος Βουλευτής προηγουμένως- με τη συνάντηση του Πρωθυπουργού μας με τους πολιτικούς Αρχηγούς. Πολλά ζητήματα έχουν συζητηθεί στο παρελθόν και συνεχίζουν να συζητούνται.

Δεν κατάλαβα τι εννοχεί όμως σε σχέση με την πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ. Ενοχλεί το ότι δεν ρωτήθηκε η τρόικα; Ενοχλεί ότι φαίνεται να πέρασαν τα χρόνια της προμηδοποίησης των πρώτων κομμάτων; Ή ενοχλεί το ότι –και απευθύνομαι κυρίως στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας- φαίνεται να περνάει ο καιρός που θησαυρίζατε σε βάρος της κοινωνίας μέσα από τα κομματικά θαλασσοδάνεια, αντίστοιχα και αναλογικά του ύψους μιας πλασματικής επιρροής.

Και πέρα από αυτό ειλικρινά δεν αντιλαμβάνομαι τη στάση που κρατούν το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Επειδή δεν συμπεριλαμβάνεται η ψήφος για τους Έλληνες του εξωτερικού ή επειδή δεν συζητούνται διάφορα άλλα ζητήματα ολοκληρωμένα, κατά τη γνώμη σας, γι' αυτό καταψηφίζετε την απλή αναλογική;

Επιτρέψτε μου, απευθυνόμενος προς εσάς, να χρησιμοποιήσω τα λόγια που χρησιμοποίησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού ο κ. Δανέλλης, μιλώντας προς την Κυβέρνηση: Είχατε και έχετε την ιστορική ευκαιρία να σταματήσετε, από τις πρώτες κιόλας εκλογές που θα γίνουν από σήμερα, τη νόθευση της λαϊκής εντολής.

Όσες ολοκληρωμένες προτάσεις, όσες ολοκληρωμένες τροπολογίες, όσο ολοκληρωμένο προβληματισμό και αν καταθέσετε, κακά τα ψέματα, με τη στάση σας αυτές οι ολοκληρωμένες προτάσεις και οι τροπολογίες δεν φθάνουν για να καλύψετε το γεγονός ότι στη συγκεκριμένη ψηφοφορία συντάσσεσθε, συγχρονίζετε τον βηματισμό σας και στοιχίζετε πίσω από τη θέση της Νέας Δημοκρατίας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ότι αυτήν τη στιγμή καταθέτουμε στο Κοινοβούλιο την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στις επόμενες εκλογές –ευτυχώς για εμάς- η στάση όλων μας θα κατατεθεί στον ελληνικό λαό και θα μας κρίνει. Νομίζω ότι ο λαός μας έχει τον πρώτο λόγο και αυτός θα πάρει θέση για όλους. Η θέση όλων είναι στην κρίση του.

Νομίζω ότι χωρίς διχαστικές μεθόδους, χωρίς τακτικισμούς, χωρίς προσβολή των νέων ανθρώπων, σήμερα είναι η ευκαιρία να ψηφίσουμε για την κατοχύρωση της ελεύθερης και ανόθευτης εκδήλωσης της λαϊκής ετυμηγορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνου Πουλος, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, για πέντε λεπτά.

Κύριε Κωνσταντίνου Πουλε, παρακαλώ να μιλήσετε πέντε λεπτά

όπως όλοι οι Βουλευτές, γιατί είναι πολλοί οι υποψήφιοι ομιλητές.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να μην υπερβώ τον χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τις δύο τελευταίες ημέρες προσωπικά με έχετε συγκινήσει με την αγάπη σας, με τις προτροπές σας στην παράταξή μας να ψηφίσουμε τον νόμο για να μην εξαφανιστούμε από τον πολιτικό χάρτη.

Ειδικά, ρίγη συγκίνησης με διακατέχουν όταν μιλάνε πρώην στελέχη του ΠΑΣΟΚ που σήμερα είναι κυβερνητικοί Υπουργοί. Εσείς που λέτε ότι η παράταξή μου κατέστρεψε τη χώρα, να μας προτρέπετε να ψηφίσουμε τον εκλογικό νόμο για να διασωθούμε! Σας ευχαριστούμε.

Προσωπικά, με αυτή τη θεατρικότητα των τελευταίων ημερών και τώρα πια που δεν φτάνετε τους διακόσιους Βουλευτές, θα μπορούσα να σκεφτώ ακόμα και να ψηφίσω τον νόμο!

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Όχι, μην το κάνεις.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η θεατρικότητά σας έχει ξεπεράσει κάθε σημείο, να θέλετε να διασώσετε εμάς, τους καταστροφείς! Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ!

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Υποχρέωσή μας.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όμως, ας δούμε λίγο, τώρα που δεν υπάρχουν οι διακόσιες ψήφοι, ποιος ήταν ο ρόλος της Χρυσής Αυγής και γιατί επί δεκαπέντε μέρες μία εθνικιστική παράταξη που μιλάει για καθαρούς όρους, που μιλάει καθαρά στον ελληνικό λαό, δεν έλεγε την άποψή της, ενώ εσείς αποδεχόσασταν τις ψήφους της; Ποιο παιχνίδι έπαιζε μέχρι τώρα και ποιους ευνοούσε; Να υπάρξει εκβιασμός της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Δεν το πετύχατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σήμερα, σαράντα δύο χρόνια μετά το πραξικόπημα και τον ρόλο της απριλιανής χούντας, έπρεπε πρώτοι να έχετε πει, όπως έκανε ο Σταύρος Δήμας, ότι δεν αποδέχεστε τις ψήφους και τους θιασώτες της απριλιανής χούντας, που είναι η Χρυσή Αυγή. Όμως δεν το κάνατε, γιατί θέλετε και πιστεύετε σε ένα πράγμα, πάνω από όλους και πάνω από όλα, στην εξουσία.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Κοίτα ποιος μιλάει!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς που θέλετε μετά την απλή αναλογική να υπάρξει ομαλότητα στη χώρα και να υπάρξουν σκέψεις για συνεργασίες, γιατί το 2012 όταν μπορούσε να σχηματιστεί Κυβέρνηση –και μάλιστα τότε, χωρίς τον Πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά- δεν το αποδεχτήκατε και πήγατε σε εκλογές για να δημιουργήσετε το δίπολο Νέα Δημοκρατία-ΣΥΡΙΖΑ;

Τότε δεν μπορούσαμε να αποφύγουμε τη Νέα Δημοκρατία; Γιατί δεν το κάνατε; Τι δεν σας άφησε; Οι γνωστοί στόχοι σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Δεν θα πάρεις απάντηση σε αυτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –επειδή ο χρόνος περνάει, όμως- τι θέλουμε; Θέλουμε ένα αντιπροσωπευτικό και πιο αναλογικό σύστημα και κυβερνησιμότητα στη χώρα. Κι εδώ εμείς είμαστε πάρα πολύ καθαροί και απέναντι στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Αν θέλετε αύριο το πρωί με την απλή αναλογική να υπάρξει μεγάλος σχηματισμός –τύπου Γερμανίας ή οτιδήποτε άλλο- εμείς σας δίνουμε τη δυνατότητα να κάνετε τον σχηματισμό με τη Νέα Δημοκρατία και να έχετε περισσότερους Βουλευτές, να μην χρειάζεστε κανέναν άλλο. Αλλωστε, Βουλευτής σας έχει πει: «Να μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο. Μπορεί να χρειαστεί κι αυτό».

Και η Νέα Δημοκρατία πρέπει να ξέρει ότι εμείς δεν θα συναινέσουμε στο μπόνο των πενήντα εδρών. Γιατί το αντιπροσωπευτικό σύστημα, με τη μείωση, παραδείγματος χάριν, του μπόνο και την κατάτμηση των περιφερειών, σας το εξήγησε ο κ. Σκανδαλίδης ότι είναι –με μείωση είκοσι Βουλευτές- στο 90% αναλογικό το σύστημα. Αλλά, γιατί να μην κυβερνήσετε με τη Νέα Δημοκρατία; Έχετε πάρα πολλά κοινά.

Εμείς καταλαβαίνουμε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να φέρει εξεταστική για την περίοδο 2004-2009. Εσείς γιατί δεν θέλετε να φέρετε εξεταστική για τον κ. Καραμανλή; Και μάλιστα, εμείς λέμε για όλους, από την αρχή μέχρι το τέλος.

Δείτε, όταν ένα πρωτοκλασάτο στέλεχος της Νέας Δημο-

κρατίας ζητάει να μην υπάρχει ΑΣΕΠ, εσείς έρχεστε να το ψηφίσετε. Συναινείτε μαζί με τη Νέα Δημοκρατία για μετατάξεις της «COSCO» στο ελληνικό δημόσιο! Εσείς δεν συναινέσατε; Δεν ψηφίσατε για μερίδα ανθρώπων να έρθουν στο δημόσιο μαζί;

Τέλος, ακολουθείτε κατά γράμμα τους κουμπάρους. Τώρα μάλιστα οι κουμπάροι δεν παίρνουν μόνο άδειες. Παίρνουν, με βάση τον νόμο του κουμπάρου, τα έργα. Τρία στα τρία, λέει, πήρε στον αυτοκινητόδρομο ο κουμπάρος του κουμπάρου Υπουργού. Τρεις στις τρεις δημοπρασίες που έγιναν! Και πάμε στα πέντε στα πέντε!

Δηλαδή, φέρατε έναν νόμο, τον ψηφίσατε και ο κουμπάρος Υπουργός έδωσε τα έργα στον κουμπάρο του. Μπράβο! Άρα, γιατί να μην συγκυβερνήσετε με τη Νέα Δημοκρατία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –κι εδώ απευθύνομαι σε εμάς και το Ποτάμι– στα χέρια μας είναι την επόμενη ημέρα να υπάρξει προοδευτική πρόταση στη χώρα. Γι' αυτό, εμείς πρέπει την επόμενη ημέρα να δώσουμε στους πολίτες τη δύναμη να ψηφίσουν το δικό μας προοδευτικό σχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Κωνσταντινίτσου.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων κ. Καρράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρούμε ότι η συζήτηση νόμου για απλή αναλογική είναι συζήτηση για τη δημοκρατία, είναι συζήτηση για την ουσιαστική δημοκρατία, για τον λόγο ότι θα πρέπει να είναι πλήρης χωρίς φалκιδεύσεις και χωρίς προβληματισμούς.

Η Ένωση Κεντρώων, από συστάσέως της, ανεξάρτητα αν έχουμε μια σύντομη ακόμη παρουσία στη Βουλή, ως αξιακή αρχή στο πρόγραμμά της, αναφέρει την απλή αναλογική, γιατί θεωρεί ότι πρέπει η κάθε ψήφος να είναι ίση με τη μονάδα και να μην είναι μικρότερη ή περισσότερη. Και γιατί το λέω αυτό;

Διότι ο εκλογικός νόμος που συζητούμε σήμερα, δεν είναι νόμος που θα βγάλει κυβέρνηση. Το πώς σχηματίζονται οι κυβερνήσεις το καθορίζει το Σύνταγμα. Αντίθετα, το Σύνταγμα λέει ότι ο εκλογικός νόμος καθορίζεται από τη Βουλή.

Συνεπώς σήμερα που συζητάμε για εκλογικό νόμο πρέπει να συζητήσουμε την ουσία του. Ποια είναι, λοιπόν, κατά την άποψή μας, η ουσία; Το λεγόμενο κατώφλι του 3%, το οποίο αποτελεί το όριο εισόδου κομμάτων μέσα στη Βουλή.

Έχουμε ακούσει πολλές απόψεις. Έχουμε ακούσει απόψεις για εθνικούς λόγους. Έχουμε ακούσει απόψεις ότι δεν πρέπει να υπάρχει κανένα όριο και να είναι πλήρης, 100%, η αναλογικότητα και έχουμε ακούσει και την άποψη ότι ενδεχόμενα στις ευρωπαϊκές χώρες το όριο του 3% είναι μεγαλύτερο.

Η δική μας άποψη, αν θέλετε, είναι απλή. Τι λέμε; Αν πάμε, λοιπόν, χωρίς όριο εισόδου κομμάτων 3%, τότε τι έχουμε; Έχουμε το 0,3 της μονάδας, το 0,3% να δίνει μία έδρα στη Βουλή. Εκεί πλέον δεν έχουμε κόμματα. Έχουμε μεμονωμένους υποψηφίους. Έχουμε τυχαίες επιλογές. Έχουμε τη μπίλια. Θα ρίξουμε την μπίλια και όπου πάει στη ρουλέτα.

Αντίθετα, υποστηρίζουμε το όριο εισόδου και το υποστηρίζουμε με επίγνωση και εάν θέλετε, με ιδιαίτερη σοβαρότητα, γιατί δεν στεκόμαστε σε θέματα ούτε φυλετικά, ούτε καταγωγής, ούτε γλώσσας, ούτε οτιδήποτε. Στεκόμαστε σε ένα γεγονός. Εφόσον το Σύνταγμα αναγνωρίζει στο άρθρο 29 τα κόμματα και εφόσον για να μπορεί να σχηματιστεί μια Κοινοβουλευτική Ομάδα, να μπορεί να αντιπροσωπεύεται μια μερίδα του πληθυσμού στη Βουλή –η οποία για να αντικρύζει αυτό το 3%, θέλει δέκα Βουλευτές– εμείς λέμε «ναι» στο 3%, ούτως ώστε η Βουλή να απαρτίζεται από κόμματα και όχι τυχαίους υποψηφίους που θα εκλεγούν είτε γιατί έχουν ιδιαίτερες γνωριμίες στην πατρίδα τους είτε γιατί επιδιώκονται άλλοι σκοποί, που ενδεχόμενα βρίσκονται και εκτός εθνικής πολιτικής.

Καταλήγουμε, λοιπόν, ότι τη διάταξη εκείνη που βάζει κατώφλι με πλήρη γνώση, με πλήρη συνέπεια και σοβαρότητα την υποστηρίζουμε.

Όμως, θέλω να πω και κάτι άλλο. Υποστηρίζουμε και κάτι άλλο το οποίο σήμερα θεωρούμε άξιο λόγου, την κατάργηση της ενίσχυσης εδρών, την κατάργηση του λεγόμενου «μόνους». Δεν θα σταθώ στα ιστορικά, αν ήταν 20%, 30% ή 50%, όπως ήταν στον τελευταίο νόμο, ούτε θα σταθώ στους υπολογισμούς αν είναι αναλογικό το σύστημα, με τις είκοσι έδρες είναι ενίσχυση 90% ή τις εικοσιπέντε έδρες είναι 95%. Θα σταθώ σε κάτι εντελώς διαφορετικό, στη βαρύτητα της ψήφου, στην ισοδυναμία της ψήφου, στην ιστιμία της ψήφου. Η ψήφος, εφόσον το Σύνταγμα απονέμει στους Έλληνες πολίτες το δικαίωμα του εκλέγειν, κάθε ψήφος είναι για μας μια μονάδα. Ο κάθε άνθρωπος έχει τη δική του προσωπικότητα, που είναι στον βαθμό της μονάδας.

Αν πούμε, λοιπόν, ότι υποχωρούμε, έστω και σε μικρό ποσοστό ενίσχυσης του πρώτου κόμματος, τότε πλέον –τουλάχιστον εμείς, τα μικρά κόμματα– προδίδουμε τους ψηφοφόρους μας. Διότι, εφόσον μας ψηφίζει για να τον αντιπροσωπεύσουμε στη Βουλή και η βαρύτητα της ψήφου του θέλει να είναι της μονάδας, δεν μπορούμε να μετασχηματίσουμε τη βαρύτητα της ψήφου αυτής σε 0,75% ή 0,85%, γιατί το πρώτο κόμμα θα πάρει την ενίσχυση εδρών, οπότε η ψήφος του πρώτου κόμματος που θα λάβει τις πενήντα έδρες ενίσχυση, είναι 1,5%. Η δημοκρατία δεν το θέλει αυτό. Είναι πλήρης νόθευση της λαϊκής βούλησης και επομένως, με την έννοια αυτή, είμεθα έτοιμοι να ψηφίσουμε και την κατάργηση του μόνους.

Είναι πολλοί άλλοι λόγοι που θα έπρεπε να μας οδηγήσουν στην υπερψήφιση. Ο χρόνος, όμως, τρέχει και δεν θέλω να αναφερθώ σε περισσότερα.

Έγινε συζήτηση μεγάλη, ενδιαφέρουσα για την ψήφο των αποδήμων. Έχουμε δηλώσει από αρχής ότι η Ελλάδα είναι χώρα μεταναστών. Μεγάλο ποσοστό συμπατριωτών μας βρίσκεται εκτός των συνόρων, είτε για προσωρινούς λόγους είτε για οριστικούς λόγους. Θέλουμε να έχουν το δικαίωμα ψήφου και αν υπάρχει η δυνατότητα, αμέσως. Όποιο σχέδιο νόμου, όποια πρόταση νόμου, όποια τροπολογία νόμου έρθει στη Βουλή –ανεξάρτητα αν είναι κυβερνητική, ανεξάρτητα αν είναι κόμματος– και επιτρέψει, βρίσκει τη διαδικασία, τη μέθοδο με την οποία θα εξασφαλιστεί η άμεση ψήφος των αποδήμων, τότε «ναι».

Για τους ομογενείς θέλω να διακρίνω κάτι. Μιλάμε για τους αποδήμους εκείνους οι οποίοι διατηρούν την ελληνική υπηκοότητα και είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Γι' αυτούς νομίζω ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με την ηλεκτρονική, όπως έχει προαχθεί. Να αναζητήσουμε, όμως, με διάλογο και έναν τρόπο της ψήφου των ομογενών. Υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι, συμπατριώτες μας, οι οποίοι για λόγους βιοποριστικούς, για λόγους μακροχρόνιας παραμονής σε ξένες χώρες, δεν έχουν σήμερα την ελληνική υπηκοότητα και στερούνται το δικαίωμα της ψήφου.

Ας αναζητήσουμε μία λύση και γι' αυτούς, με την έννοια να είναι αναλογικά ένας Βουλευτής ανά ήπειρο. Δεν θα κάνω προτάσεις αυτήν τη στιγμή. Σκόρπιες σκέψεις δίνω, αλλά και αυτό το θεωρούμε αναγκαίο.

Όσον αφορά το σπάσιμο περιφερειών, έχουμε κατηγορηθεί ιδιαίτερα εμείς της Ένωσης Κεντρώων και έχουμε γίνει βαρόνοι, διαπλεκόμενοι, άνθρωποι του πλούτου και συμπαράστατες συμφερόντων, γιατί είπαμε ότι δεν πρέπει να σπάσουν οι περιφέρειες. Γιατί το είπαμε αυτό; Εγώ παίρνω παράδειγμα την εκλογική περιφέρεια της Β' Αθηνών, όπου εξελέγη. Στη Β' Αθηνών είναι ενάμισι εκατομμύριο ψηφοφόροι. Αν φθάσουμε, λοιπόν, στη διαίρεση, δηλαδή τέσσερις ή πέντε εκλογικές μερικότερες περιφέρειες, πάλι η μπίλια θα τρέξει αν τα μικρά κόμματα εκλέξουν σ' αυτές τις περιφέρειες Βουλευτή ή λόγω του εκλογικού νόμου εκλεγεί Βουλευτής με ελάχιστο αριθμό ψήφων στην ακρότατη επαρχία –δεν θέλω να πω– σε ακρότατο νομό της Ελλάδας. Τιμητικό θα είναι και αυτό, αλλά δεν θα εκπροσωπούνται περιφέρειες με ενάμισι εκατομμύριο ψηφοφόρους, όπως είναι η Β' Αθηνών και δεκάδες χιλιάδες ψηφοφόροι της Ένωσης Κεντρώων. Δεν θα εκπροσωπούνται, όπως δεν θα εκπροσωπούνται και άλλων μικροτέρων κομμάτων.

Γι' αυτό, λοιπόν, έχουμε την κάθετη αντίθεση στη διαίρεση των περιφερειών και όχι για λόγους αριθμού, δηλαδή πόσους θα εκλέξουμε. Το είπε και ο κ. Αθανασίου. Εννιά; Εννιά. Δέκα; Δέκα. Όμως, θέλουμε να εκπροσωπούμε και τις μεγάλες περιφέρειες.

Υπάρχει και ένα τρίτο ζήτημα για το οποίο μας κατηγορήσαν και θέλω να πω μερικές σκέψεις. Μας είπαν ότι δεν θέλουμε την κυβερνησιμότητα της χώρας, αφού ψηφίζουμε τον εκλογικό νόμο, γιατί δεν θα υπάρχουν ισχυρές κυβερνήσεις, ενώ η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίση και, επομένως, χρειαζόμαστε ισχυρές κυβερνήσεις.

Είπα και στην επιτροπή ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίση από την ημέρα που δημιουργήθηκε το ελληνικό κράτος από το 1821. Δόθηκε το 1822-1823 το πρώτο λεγόμενο «δάνειο της ανεξαρτησίας» και μπήκαν όροι και επιτηρήσεις. Αυτό συνεχίστηκε σε όλη τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα. Συνεχίζεται και σήμερα στον 21^ο αιώνα.

Βρισκόμαστε σε μνημόνιο. Το μνημόνιο, λοιπόν, για να βγούμε απ' αυτήν την κρίση –έχουμε οκτώ χρόνια κρίσης, κύριοι συνάδελφοι, είναι πρωτοφανές παγκόσμια, πήραμε το παγκόσμιο πρωτάθλημα χώρας που βρίσκεται υπό επιτήρηση υπό μνημόνιο –θέλει συναινέσεις, συνεργασίες, δυνάμωμα της φωνής της χώρας προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να αντιδρά και να διαπραγματεύεται με σοβαρότητα.

Αν μείνουμε, λοιπόν, στη σκέψη ότι απαιτούνται ισχυρά κόμματα και τα μικρότερα να βοηθάνε, ξέρετε τι σκέψη μου δημιουργείται; Τι θέλουμε; Τι έδειξε η εμπειρία των τόσων ετών, ακόμα και με τις κυβερνήσεις της τελευταίας πενταετίας με ΠΑΣΟΚ, μετά με Νέα Δημοκρατία, με ΔΗΜΑΡ, πάλι με Νέα Δημοκρατία ή με ΠΑΣΟΚ; Τι έδειξε; Έδειξε ότι ένα κόμμα έχει την ηγετική δύναμη και οι άλλοι αποτελούν παρακολούθημα, για να μη χρησιμοποιήσω την άκομψη λέξη «ουρά». Τι λέει η εμπειρία; Λέει ότι το μεγάλο κόμμα χαράζει την πολιτική και οι μικρότεροι κατ' ανάγκη ακολουθούν.

Με την απλή αναλογική η οποία εισάγεται, λοιπόν, δεν σημαίνει ότι δίνουμε συγχωροχάρτι στον ΣΥΡΙΖΑ. Έχουμε πει τόσα πολλά και πρόκειται να πούμε άλλα τόσα και το επόμενο διάστημα ή να κατακρίνουμε. Όλα αυτά θα είναι τις επόμενες ημέρες. Όμως, με την έννοια αυτή θα δοθεί η δυνατότητα στη χώρα να αποκτήσει ισχυρές συμμαχικές κυβερνήσεις.

Μας κατηγορήσαν ακόμα οι αγαπητοί συνάδελφοι του ΚΚΕ ότι είμαστε φωνές της πλουτοκρατίας, διότι στο πρόγραμμά μας λέμε ότι στο διάστημα της κρίσης πρέπει να περιοριστούν οι πολυσυνταξιούχοι και να περιοριστούν οι υψηλές συντάξεις των πλουσίων. Έβγαλαν, λοιπόν, εξ αυτού του γεγονότος το συμπέρασμα ότι εμείς υποστηρίζουμε την πλουτοκρατία. Μα, είναι ηλίου φαεινότερον ότι εμείς λέμε πως όπου μπορεί, πρέπει να υπάρξει περιορισμός στον παρόντα χρόνο της κρίσης, για να ενισχυθούν τα κατώτερα εισοδήματα, οι πραγματικά λαϊκές τάξεις.

Δεν πρέπει, όμως, να κατηγορούμεθα επειδή λέμε ότι υπάρχουν τριπλοσυνταξιούχοι, τετραπλοσυνταξιούχοι. Κανείς δεν μπορεί να δουλέψει σε τρεις δουλειές, κανείς δεν μπορεί να δουλέψει σε τέσσερις δουλειές ταυτόχρονα. Αυτό σημαίνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό αυτών είναι χαριστικό.

Τουλάχιστον να συμετάσχουν και με τη μορφή αυτή, να βοηθήσουν τη χώρα, να βοηθήσουν τους συν-Ελληνες, ούτως ώστε να μπορέσουμε να μη φτάσουμε στις περικοπές που γίνουν το προηγούμενο διάστημα με αυτόν τον ασφαλιστικό νόμο, τον οποίον ονόμασα ότι είναι ο «πιστότερος σύντροφος» του ανθρώπου, πλέον οι ασφαλιστικές εισφορές. Ξεπέρασε ακόμα και τον φόρο που τον ακολουθούσε από της γεννήσεως.

Και επειδή ο κ. Γκιόλας το αντελήφθη, θυμίζω κάτι: Όταν υπήρχε το χαρτόσημο, κύριε Γκιόλα, για να συνταχθεί η ληξιαρχική πράξη γέννησης, κολλάγαμε το δεκάδραχμο χαρτόσημο. Ακόμα και για να συνταχθεί η ληξιαρχική πράξη θανάτου, δεκάδραχμο χαρτόσημο ήθελε. Φόρο και ο θάνατος!

Με την έννοια αυτή, λοιπόν, εμείς υποστηρίξαμε τις θέσεις μας για τις πολλαπλές συντάξεις, για τα υψηλά εισοδήματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι υποστηρίξαμε την πλουτοκρατία. Και άλλωστε, είναι αστέιο να υποστηρίζεται αυτό.

Θέλω να κάνω και ένα πολιτικό σχόλιο, το οποίο συνίσταται στο εξής: Η εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ να σταθεί στο ότι η απλή αναλογική θα είναι αμέσου εφαρμογής, κατέστησε, δυστυχώς, το τρίτο κόμμα, τη Χρυσή Αυγή, ρυθμιστή των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα. Διότι με τη δήλωση ότι θα απέχει της ψηφοφορίας πέτυχε κάτι. Ξέρετε τι πέτυχε; Αποφόρτισε το άγχος του ΣΥΡΙΖΑ, κύριε

Φάμελλε, για τις διακόσιες έδρες και δημιούργησε ένα πρόσθετο άγχος στη Νέα Δημοκρατία για τον λόγο ότι οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με την ενίσχυση. Και μεταφέρεται πλέον το ζήτημα της πολιτικής της απλής αναλογικής στις επόμενες εκλογές. Εκεί πια θα κριθεί. Και γιατί το λέω αυτό; Οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με την ενίσχυση των εδρών.

Επομένως, μείζον ζήτημα της πολιτικής της προεκλογικής συζήτησης -και εμείς το δηλώνουμε από αυτή τη στιγμή και από την έδρα την οποία έχω την τιμή να μιλώ απέναντί σας- και θα είναι κύριο ζήτημα της προεκλογικής μας εκστρατείας: Θα ζητήσουμε να επιβεβαιώσει ο ελληνικός λαός την προσηλωσή του στην απλή αναλογική. Εκεί θα κριθεί ποιο πράγμα; Εάν προηγηθεί η Νέα Δημοκρατία με υψηλό ποσοστό –οπότε κατ' ανάγκη θα πάρει την ενίσχυση των εδρών-, σημαίνει ότι ο ελληνικός λαός θα διατηρήσει επιφυλάξεις για την απλή αναλογική. Αν προηγηθεί με μικρό ποσοστό ή δεν προηγηθεί καθόλου, τότε πλέον μπορούμε να ερμηνεύσουμε ότι ο ελληνικός λαός ασπάζεται συνολικά την απλή αναλογική και στο μέλλον δεν θα μπορούν να υπάρξουν αμφισβητήσεις της και θα πρέπει να συνεχίσει η χώρα με αυτό το εκλογικό σύστημα, με δημοκρατικό πλέον αντιπροσωπείωση όλων των Ελλήνων, ούτως ώστε να παραμείνει η μονάδα της ψήφου που θα δοθεί σε εμάς -σε εμένα, στο μικρό κόμμα-, να ισούται με το ένα, και η μονάδα να μην μεταβάλλεται σε 1,5% ή σε 0,80% ή 0,75% στον δικό μου ψηφοφόρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Αν έχετε την καλοσύνη, δώστε μου ένα λεπτό ακόμη.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω τούτο. Θα υποστηρίξουμε τον νόμο. Είχα κρατήσει προσωπικά επιφυλάξεις για την ψήφο στα δεκαεπτά. Το σκέφτηκα. Δεν πείστηκα από τα επιχειρήματα, αλλά πείστηκα από ένα άλλο γεγονός, ότι είναι μικρός ο αριθμός, που δεν μεταβάλλει την πραγματική κατάσταση, εκείνων που είναι δεκάξι και δύο ημερών, αν έχουν γεννηθεί στις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Αυτό δεν θα ασκήσει επιρροή, όχι μόνο στο εκλογικό σώμα, αλλά δεν θα ασκήσει και επιρροή ιδιαίτερα στις ηλικίες αυτές που είναι ακόμα στο σχολείο. Συνεπώς νομίζω ότι μπορώ στο σημείο αυτό να άρω σήμερα τις επιφυλάξεις μου.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με κάτι τελευταίο. Και ευχαριστώ για την ιδιαίτερη δυνατότητα που μου δώσατε.

Σήμερα συμπληρώνονται σαράντα δύο χρόνια από την κυπριακή τραγωδία. Εγώ τουλάχιστον το έζησα σχεδόν εκ του σύγγευς, διότι είχα την τύχη -τύχη!- να επιστρατευθώ εκείνες τις ημέρες άρτι απολυθείς. Έζησα, λοιπόν, κάποιες καταστάσεις. Θέλω να μην υπάρξουν κάποιες καταστάσεις ανάλογες. Θέλω η Κύπρος να ενωθεί, να δοθεί δημοκρατική λύση από τις μεγάλες δυνάμεις και να συνεχίσουμε όλοι μαζί, και οι Έλληνες και οι Κύπριοι, έναν ειρηνικό δρόμο ανάπτυξης και πορείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Κουρουμπλής έχει τον λόγο για δεκαοκτώ λεπτά λόγω του ότι είναι αρμόδιος Υπουργός. Οι υπόλοιποι Υπουργοί θα έχουν τον λόγο για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι οφείλουμε να αποτίσουμε φόρο τιμής στα θύματα εκείνης της μεγάλης τραγωδίας, μια τραγωδία που είχε ως αιτία της και δικές μας ευθύνες και ως εκ τούτου σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία όλοι μαζί, θα πρέπει να προσεγγίσουμε την ιστορικότητα της στιγμής για να μπορέσουμε πραγματικά να συγκροτήσουμε ένα μεγάλο δημοκρατικό, πατριωτικό μέτωπο αναχαίτισης όλων αυτών των δεινών που έζησε και ζει σήμερα, ο ελληνικός λαός.

Κύριε Πρόεδρε, δίπλα στην αρχαία φιλοσοφία, η οποία πραγματικά έχει κυριαρχήσει σε ολόκληρο τον κόσμο γεννήθηκε και η σοφιστεία, η οποία με λογικοφανή και αληθοφανή επιχειρήματα –άλλωστε είναι τόσο πλούσια η ελληνική γλώσσα- μπορεί να δώσει τη δυνατότητα σε έναν ομιλητή να διαμορφώσει την

σκέψη του και τις προτάσεις του υποστηρίζοντας και μετατρέποντας ακόμα και το μαύρο σε άσπρο ή το άσπρο σε μαύρο.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, που πραγματικά δίνει πολύ μεγάλες δυνατότητες, όπως και να το προσεγγίσει κανείς. Οφείλουμε, όμως, να αποσαφηνίσουμε την πραγματικότητα, να την αποφλοιώσουμε και να αγγίξουμε τον πυρήνα της. Είναι ανάγκη να συζητήσουμε ένα τέτοιο σχέδιο νόμου; Πρέπει; Είναι χρήσιμο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αμφισβητεί κανείς ότι στη χώρα όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε δημοκρατικό έλλειμμα; Διαφωνεί κανείς ότι στη χώρα υπήρξε κρίση αντιπροσωπευτικότητας; Διαφωνεί κανείς ότι οι μετρήσεις που γίνονται κάθε φορά δείχνουν πελώριο έλλειμμα εμπιστοσύνης στο πολιτικό σύστημα και στους πολιτικούς; Μπορεί κανείς να υποστηρίξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δικαίως ή αδικίως οι άνθρωποι, το 40% πολιτικοποιημένων στην πλειοψηφία τους ανθρώπων, απέχουν από τα δημόσια πράγματα;

Όταν αυτά τα βάλει κάποιος κάτω, όταν δει ότι πολιτικοί με ρητορεύματα και με κυνισμό ενοχοποιούν τη συμμετοχή του λαού, όταν βλέπει κάποιος τους θεσμούς να μην ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας, όλα αυτά οφείλουν να μας προβληματίσουν και να τα συζητήσουμε. Εάν η συζήτηση αυτή γίνει κάτω από το πρίσμα προσωπικών αντεγκλήσεων, διαφωνιών, χαρακτηρισμών που έγιναν κατά καιρούς, αυτό δείχνει ότι δεν διαθέτουμε το ψυχικό σθένος σε αυτήν την ιστορική στιγμή να κάνουμε μια μεγάλη αυθυπέμβαση. Εκεί φαίνεται η γενναιότητα ενός πολιτικού προσώπου που μπορεί να υπερβεί ακόμα και τον εαυτό του και να δει τι συμφέρει αυτήν τη στιγμή την πατρίδα.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, από την ιστορία, από την εποχή του Αλέξανδρου Παπαναστασίου, που ήταν ένας από τους γεννιότερες της δημοκρατικής παράταξης, που υποστήριξαν την ανάγκη αυτών των επιλογών. Γιατί; Τυχαία; Όχι, πιστεύω.

Πάντα η δημοκρατική παράταξη συνηγορούσε και συνέβαλε σε προσπάθειες αυτού του τύπου, με την ευρύτερη έννοια, η Αριστερά και ο δημοκρατικός χώρος, όπως συνηθίζεται να λέγεται, χωρίς να αμφισβητώ ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι δημοκρατικό κόμμα -μακριά από μένα τέτοια σκέψη- όπως τέλος πάντων χαρακτηριζόταν ο χώρος αυτός, όπως προσδιοριζόταν. Πάντα είχε μια τάση προς αυτήν την κατεύθυνση, ακόμα και αν δεν την είχε φτάσει.

Ξέρετε -σας το είπα προχθές στην επιτροπή: Το '64 η Κυβέρνηση του Γέρου της Δημοκρατίας πήρε 53% και εκατόν εβδομήντα δύο μόνο έδρες. Η Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή το '74, με το λάθος που έκανε ο αείμνηστος Γεώργιος Μαύρος και συνηγόρησε, με μια υπερενισχυμένη αναλογική πήρε διακόσες δώδεκα έδρες, με το ίδιο ποσοστό! Για να δείτε τη διαφορά αντιλήψεων και προσεγγίσεων.

Και ήρθε το ΠΑΣΟΚ το '89. Θα ήθελα εδώ να κάνω μία παρένθεση -ας μου επιτρέψει η Νέα Δημοκρατία-, γιατί κάποιος έδωσε και λάθος πληροφόρηση στον Αρχηγό. Να έρχεστε πιο διαβασμένοι. Ο νόμος δεν ήταν του Κουτσόγιωργα. Δεν είχε καμιά σχέση ο Κουτσόγιωργας με αυτόν τον νόμο. Άρα, μην το λέτε, γιατί όποιος ξέρει, σας συλλαμβάνει και αδιάβαστους. Ήρθε, λοιπόν, τότε το ΠΑΣΟΚ και έφερε την απλή αναλογική και η Αριστερά δεν το ψήφισε, κάτω από τις συγκεκριμένες συγκυρίες και τις σκοπιμότητες. Κέρδισε; Τότε είχε η Αριστερά πολλά επιχειρήματα να πει, ότι το ΠΑΣΟΚ έκανε αυτό, έκανε το άλλο, δεν έκανε αυτό, δεν έκανε το άλλο. Δεν έκανε την αυθυπέμβαση της και δεν κέρδισε. Και επειδή τα πράγματα κρίνονται στην πολιτική εκ του αποτελέσματος, μην βιάζεστε, όλους μας κρίνει ο ελληνικός λαός.

Έρχομαι, λοιπόν, στη Νέα Δημοκρατία. Επιχείρημα πρώτο, συγκλονιστικό: «Γιατί το φέρατε τώρα και δεν το φέρατε την επόμενη μέρα που αναλάβατε τη διακυβέρνηση της χώρας;». Είναι σοβαρό επιχείρημα να το λέτε; Έχουμε μπροστά μας δυόμισι χρόνια και έρχεστε και λέτε ότι είναι επίδικος ο χρόνος αυτός. Ποιον πείθετε; Άρρητα ρήματα.

Επιχείρημα δεύτερο της Νέας Δημοκρατίας: «Η πολιτική σταθερότητα». Μάλιστα, εσείς, μόλις ανέλαβε ο κ. Μητσοτάκης, που αγωνιάτε για την πολιτική σταθερότητα, ζητήσατε από μια Κυβέρνηση, που εξελέγη πριν από πέντε μήνες, να ανατραπεί. Και

περιμένατε -θα σας το χρεώσει η ιστορία αυτό, αυτός είναι ο καιροσκοπισμός και ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός- να μην ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, για να πέσει η Κυβέρνηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με πολύ σεβασμό -γιατί εγώ πιστεύω στη δημοκρατία και δεν πιστεύω ότι ο λαός είναι σοφός μόνο όταν μας ψηφίζει, σοφός είναι ο λαός πάντα είτε σε προσωπικό επίπεδο όταν μας ψηφίζει ή δεν μας ψηφίζει είτε σε κομματικό-σας ερωτώ: Είστε έτοιμοι; Είστε τόσο έτοιμοι σε αυτόν τον χρόνο ή έχετε τόσο μεγάλη αδημονία να επανέλθετε στις καρέκλες, υποστηρίζοντας και κάτι, το οποίο εγώ θα σας πω ότι δεν είναι δημοκρατικό -δεν θέλω να το χαρακτηρίσω- ότι «εμείς είμαστε οι μόνοι που κατέχουμε τη μοναδική αλήθεια, που ξέρουμε, που είμαστε ικανοί, που μπορούμε, που, που, που...». Άρα, εσείς πρέπει να κυβερνάτε μονίμως και κανείς άλλος. Όλοι οι άλλοι είναι κάτι διαφορετικό και αρνητικό για τον τόπο.

Μόνο εσείς αγαπάτε αυτόν τον τόπο, μόνο εσείς ξέρετε το συμφέρον του, αλλά παρά ταύτα θέλατε την ανατροπή της Κυβέρνησης. Άρα, πολιτική αστάθεια, όταν ξέρατε εσείς, οι πολύ «πατριώτες», οι «υπερ-πατριώτες», ότι η χώρα, για να πάει στην ανάπτυξη, θέλει πολιτική σταθερότητα. Κάντε, λοιπόν, υπομονή.

Επειδή σας ακούω να μιλάτε για τα γκάλοπ, δείχνετε ότι είστε και ανεπιδέκτοι μαθήσεως. Δεν μάθατε από τα παθήματα των γκάλοπ. Αφού, όμως, πιστεύετε αυτούς τους πολύ αξιόπιστους δημοσκόπους της χώρας, οι οποίοι ξέρουμε πώς έχουν λειτουργήσει όλα αυτά τα χρόνια, θα σας πω κάτι άλλο: Να δεχθούμε, λοιπόν, ότι οι δημοσκόποι σας δίνουν αυτή τη στιγμή, σ' αυτή τη συγκυρία, στην πιο δύσκολη συγκυρία για την Κυβέρνηση, κάποιο προβάδισμα. Μάλιστα. Το προβάδισμα που δίνουν οι δημοσκόποι, οι δημοσκοπήσεις και οι έρευνες στην απλή αναλογική πού πάει; Αυτό το διαβάσατε ή μήπως δεν το διαβάσατε; Αν το διαβάσατε, δείχνετε να το αγνοείτε, να το ξεπερνάτε, γιατί ενδεχομένως έτσι σας βολεύει. Στο σύνολο 58% και το 40% στους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας, γιατί και τη Νέα Δημοκρατία μπορεί να την εκπροσωπείτε ως Βουλευτές, αλλά έχει κόσμο σκεπτόμενο.

Ξέρετε τι λέει ο κόσμος ο σκεπτόμενος, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Διότι εγώ μιλάω -και το ξέρετε πολύ καλά- με κόσμο απ' όλες τις πλευρές. Τι λέει ο κόσμος της Νέας Δημοκρατίας; «Ρε παιδιά, αυτές οι πολιτικές σταθερότητες που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια, γιατί δεν απέτρεψαν την κρίση τη φοβερή και την καταστροφική»; Διότι χρησιμοποιείτε λέξεις εύκολα, λες κι εσείς δεν έχετε καμμία ευθύνη. Άμωμοι. Δεν έχετε καμμία ευθύνη για το τι έχει συμβεί στην πατρίδα. Δεν έχετε ευθύνη για την καταστροφή, για το ότι πήγατε το χρέος στα 350 δισεκατομμύρια. Δεν έχετε καμμία ευθύνη για το ότι η φαρμακευτική δαπάνη έφτασε τα 15 δισεκατομμύρια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αφήστε να μιλήσω. Άκουσα με πολλή προσοχή. Θα με ακούσετε και μετά θα μιλήσετε. Αφήστε τώρα. Όταν σας έλεγα, «στείλτε την υπόθεση στον εισαγγελέα ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άσε τα φάρμακα. Εσύ ειδικά για τα φάρμακα να μη μιλάς. Πήγαινε κάπου αλλού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όταν σας έλεγα «στείλτε την υπόθεση στον εισαγγελέα», κύριε Λοβέρδε, κάνατε πως δεν ακούγατε, γιατί θέλατε να βολέψετε κάποια πράγματα. Αφήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι πολλοί οι μάρτυρες στο ΚΤΕ Υγείας τι σας έλεγα και τι κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, μην απευθύνεστε προσωπικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι πολλοί οι μάρτυρες. Αφήστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άσε τα φάρμακα. Πήγαινε κάπου αλλού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και

Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα τα πούμε όταν θα έρθει η ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μην απευθύνεστε προσωπικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να τα πεις αλλού αυτά. Όχι εδώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σε σένα προσωπικά το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μην απευθύνεστε προσωπικά, διότι προκαλείτε συζήτηση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, δεν είπα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ζητάνε τον λόγο επί προσωπικού και ξεφεύγουμε. Παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σε ποιον απευθύνεστε, κύριε Κρεμαστινέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είπα να μην απευθύνεστε προσωπικά ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σε ποιον απευθύνετε; Εγώ διέκοψα κανέναν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν είπα να σας διακόψουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αφήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ποιος τον διέκοψε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Να μην απευθύνεστε προσωπικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ποιος παρενέβη, κύριε Κρεμαστινέ; Αναφέρθηκα σε πρόσωπα εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Προσωπικά, σε ονόματα, να μην απευθύνεστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ πολύ. Δεν αναφέρθηκε σε ονόματα ο Υπουργός. Ο κ. Λοβέρδος με αναίδεια τον διέκοψε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Επειδή κάνατε αυτή την παρέμβαση, όταν καθύβριζαν τον Ανδρέα Παπανδρέου, εσείς οι καλοί σοσιαλιστές ποτέ δεν τον υπερασπιστήκατε. Αφήνατε τον Άδωνι να βρίζει τον Ανδρέα Παπανδρέου και δεν σας άκουσα ποτέ μέσα στη Βουλή να τον υπερασπιστείτε.

Αυτή είναι η αλήθεια, αγαπητοί μου σύντροφοι. Και ούτε εκείνη την περίοδο τολμούσατε να πείτε για τα γεγονότα του '08 και του '09. Υπήρχαν μερικοί άνθρωποι, μεταξύ αυτών και ο ομιλών, που μιλούσαν πάντα γι' αυτή την περίοδο. Συγκρατηθείτε λιγάκι.

Λέει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία: «Σταθερές κυβερνήσεις». Να σας ρωτήσω: Η πολυνομία είναι μία από τις αιτίες που φαλκιδεύουν την πρόοδο της χώρας; Το αμφισβητεί κανένας; Δεν είναι προϊόν των σταθερών κυβερνήσεων;

Να σας πω και κάτι άλλο, το οποίο με έκανε εμένα ειλικρινά να ντραπώ ως Έλληνας και ως πολιτικό στέλεχος. Βρέθηκα, λοιπόν, σε μία σύσκεψη, όπου ήταν ένα υψηλό κυβερνητικό στέλεχος μιας ευρωπαϊκής χώρας, την οποία αν την πω, θα καταλάβατε ότι θεωρείται πολύ χαμηλότερη από την Ελλάδα. Έβγαλε, λοιπόν, το τάμπλετ, υπέγραψε ηλεκτρονικά ένα έγγραφο, το έστειλε εκεί που ήθελε να το στείλει, σε ένα στέλεχος της διοίκησης της χώρας του, και σε δέκα λεπτά πήρε ενημέρωση για το τι ενέργειες έγιναν. Μπορεί να γίνει αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα;

Θέλετε, λοιπόν, να ξαναπάρτε την κυβέρνηση. Δικαίωμά σας δημοκρατικό, αν το πει ο ελληνικός λαός. Όμως, θα απαντήσετε στον ελληνικό λαό γιατί ξοδέψατε 7 δισεκατομμύρια ευρώ για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Και αν θα πάτε, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, στον κ. Κορτζιδή στον Πειραιά, που είναι τώρα Πρόεδρος στο Επιμελητήριο, στον οποίο πήγα προχθές και τον ρώτησα «επικοινωνεί το ένα επιμελητήριο με το άλλο;» -για να μην σας πω το τι γίνεται στη δημόσια διοίκηση, τα ξέρετε καλύτερα, εσείς κυβερνήσατε επί είκοσι χρόνια- διότι ήταν κλει-

στό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είστε στο δέκατο πέμπτο λεπτό, κύριε Κουρουμπλή, όπως μου είπατε να σας ενημερώσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Θα μου δώσετε και δύο λεπτά, διότι έγινε και διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ σας το αναφέρω, διότι μου είπατε να σας ενημερώσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όταν, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή έχουμε αυτή την πραγματικότητα, φοβόμαστε να πάμε σε ένα σύστημα, όταν ξέρουμε ότι όλη η Ευρώπη ουσιαστικά λειτουργεί με απλή αναλογική. Και θεωρούμε ότι η σταθερότητα είναι μόνο αυτή που μπορεί να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο. Ήταν η σταθερότητα, που δεν μπόρεσε να προστατεύσει τη χώρα από αυτά τα αδιέξοδα.

Μπορεί, λοιπόν, μέσα από έναν διάλογο δημιουργικό να βρεθούμε σε κοινούς στόχους. Άλλωστε, από τα ρωμαϊκά χρόνια, η Τριβωνιανή λειτουργία έπεισε μέχρι σήμερα ότι τα πολιτικά συστήματα προσαρμόζονται με τις ανάγκες της εποχής. Και μπορούμε πραγματικά, αγαπητοί φίλοι, να βρούμε τρόπους. Άλλωστε, κάποτε -και αυτό αφορά όλους μας- θα έρθει, επιτέλους, η ωριμότητα να λειτουργήσουμε και να συλλειτουργήσουμε, γιατί μέσα από τις συνεργασίες, κυρίως τις ομοιογενείς, μπορούμε να εξασφαλίσουμε και διαφάνεια -που δεν την είχαμε με τις σταθερές κυβερνήσεις- και πιο ισχυρούς ελέγχους ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και η Βουλή να αποκτήσει μεγαλύτερη δύναμη.

Όλοι ξέρουμε και όλοι είμαστε μάρτυρες -και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, εγώ υπήρξα χρόνια Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ- ποιοι κυβερνούσαν κάθε φορά. Ήταν η πιο μαρτυρική στιγμή του Βουλευτή, που εκλεγόταν και ήταν κυβερνητικός Βουλευτής. Ξέρω ότι μέσα σας οι περισσότεροι λέτε ότι έχω δίκιο. Αυτή είναι η αλήθεια, διότι κανένας δεν ρωτάει τον Βουλευτή. Κανένας δεν ρωτούσε τον Βουλευτή. Και ο Βουλευτής εκκαλείτο να απολογείται για πράξεις για τις οποίες δεν είχε καμμία ευθύνη.

Όλα αυτά, λοιπόν, δεν τα προστάτεψε η σταθερότητα. Ας μην μπουέμε στη λογική του φόβου. Άλλωστε, ένα εκλογικό σύστημα τέτοιο δεν είναι για να γίνει την επόμενη μέρα μόνο. Είναι για να προχωρήσουμε.

Βλέπετε, αγαπητοί συνάδελφοι, από τον ευρύτερο προοδευτικό χώρο, την εμμονή της Νέας Δημοκρατίας, η οποία εμμονή έφτασε ακόμα και στο να μην κάνει μια μικρή διόρθωση και να πει, «επιτρέπω και τη συνεργασία των κομμάτων να παίρνουν αυτό το μπόνους». Όχι, να το παίρνει το ένα κόμμα. Ακόμα και αυτό δεν τολμούν να κάνουν.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Άκουσα πολλά για το θέμα των περιφερειών. Και άκουσα και μερικούς ρήτορες από αυτό το Βήμα -και κυρίες- να αναφέρονται στο μαύρο χρήμα. Μάλιστα. Έτσι μου ήρθε εκείνη τη στιγμή να κάνω τον σταυρό μου. Θου Κύριε φυλακή μου στόματί μου.

Κυρίες και κύριοι, σε ό,τι αφορά την ψήφο για τους Έλληνες του εξωτερικού, τους Έλληνες που έφυγαν κάποτε, στη δεκαετία του '50 και του '60, που ήταν τα γερά μπράτσα της Ελλάδας και που τώρα έφυγαν και τα γερά μυαλά, μήπως φταίει και για αυτά η σημερινή Κυβέρνηση; Ποιος τους έστειλε; Και τώρα τους λέτε ότι τους νοιάζεστε, να ψηφίσουν. Μάλιστα, να ψηφίσουν. Κάντε λίγη υπομονή. Αυτά δεν τα κάνατε εσείς όλα αυτά τα χρόνια. Μου είπε ο κ. Αθανασίου ότι ήταν τριμερής κυβέρνηση και εμποδιζόταν να γίνει αυτό. Κάτι τέτοιο άφησε να εννοηθεί. Δεν το πιστεύω. Εγώ δεν πιστεύω ότι ούτε η Δημοκρατική Αριστερά ούτε το ΠΑΣΟΚ θα εμποδίζουν κάτι τέτοιο, αλλά δεν το κάνατε. Και δεν βλέπω να ζητάτε μια συγγνώμη.

Εγώ ειλικρινά, σας λέω ότι όλοι οφείλουμε -ο καθένας με τον ρόλο που είχε- να είμαστε υπόλογοι σε αυτά τα νέα παιδιά. Και δεν το κάνατε. Κανένας δεν το έκανε, να πείτε «ναί», παρά μόνο τώρα κλαυθυμρίζετε για το θέμα της ψήφου.

Ε, λοιπόν, αφήστε. Σήμερα Κυβέρνηση είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ και οι Οικολόγοι Πράσινοι. Όταν θα έρθει το τέλος αυτής της τετραετίας και αυτή η Κυβέρνηση δεν θα πράξει αυτό το εθνικό χρέος, θα είναι υπόλογη, όπως είστε και εσείς τώρα, γιατί

είχατε την δυνατότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2000 να το κάνετε και δεν είπατε ένα σοβαρό επιχείρημα γιατί δεν το κάνατε. Αυτή είναι η αλήθεια. Και τότε θα βρεθούμε, ίσως, στον κοινό τόπο, γιατί είναι ένα θέμα που έχει και τεχνικές λεπτομέρειες, δεν είναι απλό θέμα. Άλλωστε, ξέρετε πολύ καλά πως όταν καταθέσατε το νομοσχέδιο, οι Έλληνες της Αμερικής αντέδρασαν αρνητικά. Ως εκ τούτου, κάντε λίγη υπομονή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κάντε υπομονή, λοιπόν, να δούμε και το ζήτημα των περιφερειών και να το συζητήσουμε. Και θα δούμε τότε ποιος έχει προτάσεις.

Θα πω κάτι ακόμα, κύριε Πρόεδρε, και θα κλείσω. Επί τρεις μήνες, ο ομιλών κατέθεσε μια σειρά σκέψεων. Μέχρι εκείνη τη στιγμή που αποφάσισε η Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ και κατετέθη αυτό το νομοσχέδιο, με διαφορές από αυτά που έλεγα και εγώ -εγώ δεν είμαι από τους ανθρώπους που θα κρύψω αυτά που είπα, αλλά είμαι από τους ανθρώπους που έμαθα να υπερασπίζομαι και την απόφαση της Πλειοψηφίας και να έχω ανοικτό το μυαλό μου, δεν κατέχω την μοναδική αλήθεια- πού ήταν η Νέα Δημοκρατία για να σπάσει τις περιφέρειες; Δεν θέλω να μιλήσω για Βουλευτές που έρχονταν στο γραφείο μου και μου έλεγαν αυτά που μου έλεγαν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λέτε, λοιπόν, για το σπάσιμο των περιφερειών. Πότε μιλήσατε για σπάσιμο των περιφερειών;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πότε μιλήσατε για σπάσιμο των περιφερειών; Όλα αυτά τα επιχειρήματα εφευρέθηκαν από τη στιγμή που κατετέθη το νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η λογική, λοιπόν, πού οδηγεί τα πράγματα; Στο ότι είχατε μια συνεδριή επιλογή, η μεν Νέα Δημοκρατία να πουλήσει αυτό που ήθελε να πουλήσει -νομίζει ότι ο ελληνικός λαός έχει μνήμη χρυσόφαρου- και οι υπόλοιπες προοδευτικές δυνάμεις βρήκαν τον λόγο να μην συμφωνήσουν.

Έχουν το δημοκρατικό δικαίωμα. Αυτό έκριναν. Όλους μας θα μας κρίνει η ιστορία και τότε θα δούμε, στο τέλος της τετραετίας, πως πάλι η κοινωνία και οι δυνάμεις οι δημοκρατικές και οι δυνάμεις που προέρχονται από τον ευρύτερο δημοκρατικό χώρο θα αναχαιτίσουν κάθε προσπάθεια να επανέλθει αυτή η οπισθοδρομική δεξιά. Να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κύριε Κουρουμπλή.

Προτού δώσω τον λόγο στον κ. Δένδια, θέλω να διευκρινίσω ότι επανειλημμένως και σε άλλους Υπουργούς έχω συστήσει να λένε ό,τι θέλουν φυσικά, αλλά να μην απευθύνονται σε ονοματεπώνυμα, διότι ζητούν οι Βουλευτές τον λόγο αμέσως μετά και αρχίζει μια συζήτηση επί προσωπικού, που δεν τελειώνει εύκολα και ξεφεύγουμε από το θέμα της συζήτησης. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να παρεμβαίνω εγώ για να υποδείξω στον κύριο Υπουργό τι θα πει. Προς Θεού! Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό το θέμα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας, έχει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι υπεραρκετικά, κύριε Πρόεδρε, για τον απλό λόγο ότι είθισται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να απαντά στον προλαλήσαντα αρμόδιο και εισηγούμενο Υπουργό.

Σε αυτή την περίπτωση, όμως, ο Υπουργός ο οποίος εισηγείται το νομοθέτημα, στα είκοσι λεπτά, περίπου, που μίλησε -δεκαεννιά και κάτι τα μέτρησα εγώ- δεν παρατήρησα να διέθεσε ούτε ένα λεπτό για το ίδιο το νομοθέτημα. Εξετράπη σε γενικές αναφορές. Το μεγαλύτερο κομμάτι αφορούσε τη Νέα Δημοκρατία. Τον ευχαριστούμε για την έμμεση διαφήμιση.

Επί της ουσίας, όμως, των διατάξεων του συγκεκριμένου νόμου και της αναγκαιότητάς τους, πέρα από τα συνήθη επίθετα

της δημοκρατικότητας κ.λπ., -και θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι μάλλον έχει κουράσει λίγο την κοινωνία αυτή η διαρκής επίκληση μιας, δήθεν, δημοκρατικότητας από την πλευρά σας- δεν μας είπε τίποτα.

Καταλαβαίνω, βέβαια, πάρα πολύ καλά -και δεν το λέω μειωτικά για τον Υπουργό- ότι δεν τον πιστεύει αυτόν τον νόμο. Το είπε και ο ίδιος, με όση ευθύτητα του επέτρεπε ο ρόλος του. Είπε: «Εγώ έρχομαι εδώ, διότι μου το επιβάλλει μία άλλη πλειοψηφία». Και οφείλω να πω, ενός κόμματος στο οποίο πρόσφατα ενετάχθη. Κάνει ένα καθήκον. Κουβαλάει κάτι το οποίο δεν πιστεύει. Σε αυτόν τον ρόλο έχει την απόλυτη και αμέριστη συμπάθειά μας, διότι ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι οι απόψεις του για το εκλογικό σύστημα είναι πολύ κοντά στις δικές μας απόψεις.

Ποια είναι τα κίνητρα, όμως, της Κυβέρνησης; Γιατί φέρνει τώρα τον εκλογικό νόμο; Λέτε ότι είναι πολιτικά ουδέτερος χρόνος. Δεν είναι αλήθεια αυτό τώρα. Το ξέρουμε καλά. Και για να είμαστε ειλικρινείς, δεν υπάρχει ένα λεπτό στον βίο αυτής της Κυβέρνησης που να είναι πολιτικά ουδέτερος χρόνος. Αυτή η Κυβέρνηση είτε μηχανεύεται δημοψηφίσματα, είτε μηχανεύεται κρίσεις είτε μηχανεύεται προβλήματα είτε μηχανεύεται εκλογές.

Αυτό το οποίο επικαλείται η Κυβέρνηση ως μέγα τίτλο υπέρ της, τρεις εκφράσεις της λαϊκής βούλησης μέσα σε περίπου δώδεκα μήνες, δείχνει ακριβώς ότι εδώ δεν υφίσταται πολιτικά ουδέτερος χρόνος. Η πραγματικότητα είναι ότι μετά την ψήφιση των οικονομικών μέτρων, η Κυβέρνηση είναι με την πλάτη στον τοίχο. Και η Κυβέρνηση εναγωνίως έπρεπε να αναζητήσει διέξοδο, μη αποκλείοντας μεσοχρόνια την προσφυγή στις κάλπες. Και γι' αυτό μας φέρνει το υπό κρίση νομοθέτημα.

Και βέβαια, πίστευε -κι εδώ είναι η αφέλεια της- ότι θα μπορούσε να έχει διακόσιες ψήφους, θα μπορούσε, δηλαδή, να ψηφίσει έναν νόμο ο οποίος θα ισχύσει στις αμέσως προσεχείς εκλογές. Εάν οι συνάδελφοι ψηφίσουν κατά τον τρόπο που έχουν εκδηλωθεί οι βουλήσεις των κομμάτων μέχρι τώρα, η Κυβέρνηση αύριο το βράδυ θα υποστεί μία σημαντική πολιτική ήττα. Διότι ο νόμος αυτός -μην κοροϊδευόμαστε- εάν δεν ισχύσει σε αυτές τις εκλογές, είναι πιθανότατο ότι δεν θα ισχύσει ποτέ, διότι μια νέα πλειοψηφία, αυτόν τον νόμο θα τον καταργήσει. Θα έρθω στο τέλος στο πώς και γιατί.

Αυτό, όμως, είναι το θέμα που αφορά την Κυβέρνηση, αν θέλετε, και εμάς την Αντιπολίτευση, στη συζήτηση μαζί της στο γιατί φέρνει αυτόν τον νόμο.

Υπάρχει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα πολύ πιο ουσιαστικό θέμα που αφορά τον τόπο και την κοινωνία και το εθνικό συμφέρον και στο οποίο νομίζω ότι όλοι τα μπορούσαμε να έχουμε έναν ειλικρινή διάλογο. Τελικά, τον τόπο τον συμφέρει η απλή αναλογική, ανεξάρτητα αν αυτό είναι η διακηρυγμένη αντίληψη της Αριστεράς μέσα στα όσα και τα ιερά της ή έρχεται αντίθετα με την επίσης διακηρυγμένη εκ μέρους μας αντίληψη -σταθερή από το 1974- εναντίον της απλής αναλογικής; Και μάλλον, σας θυμίζω, εναντίον της απλής αναλογικής, σε περιόδους όπου ήταν προφανές -όπως το 2008- ότι θα χάναμε τις επόμενες εκλογές. Παρά ταύτα, για το συμφέρον του τόπου μείναμε σταθεροί στην αντίληψή μας, στην ενισχυμένη αναλογική, που τότε δεν μας βόλεψε.

Επίσης, ξέρουμε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η θέση μας αυτή -μας το είπε ο Υπουργός- δεν είναι δημοφιλής. Ξέρουμε ότι 58% του εκλογικού σώματος σε πρώτη ερώτηση, χωρίς να υπάρξει συζήτηση, είναι εναντίον της θέσης μας για την ενισχυμένη αναλογική. Το ξέρουμε. Παρά ταύτα, επιμένουμε σε αυτό που θεωρούμε σωστό.

Κατ'αρχήν, το Σύνταγμα δεν προβλέπει εκλογικό σύστημα στην Ελλάδα. Αυτό δεν είναι τυχαίο, διότι δεν συμβαίνει σε όλες τις χώρες. Υπάρχουν συγκεκριμένες χώρες της Ευρώπης, που είναι στο Σύνταγμα ο εκλογικός νόμος. Γιατί συμβαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Συμβαίνει, ακριβώς γιατί με δεδομένες τις ελληνικές συνθήκες, διαχρονικά ο συνταγματικός νομοθέτης -πάνω από σαράντα χρόνια- επεφύλαξε στον κοινό νομοθέτη το εκλογικό σύστημα, ώστε να προφυλάσσεται η ανάγκη να δημιουργηθεί κυβέρνηση στον τόπο.

Διότι, ο εκλογικός νόμος, δύο στοιχεία οφείλει να υπηρετεί:

Κατ'αρχήν, την αναλογικότητα και, κατά δεύτερον, την κυβερνησιμότητα. Η αναλογικότητα δεν σημαίνει αυτό που αντιλαμβάνεται ο μέσος άνθρωπος στον δρόμο. Η αναλογικότητα σημαίνει ίδιες ψήφους υπό ίδιο καθεστώς, σε ίδιες περιφέρειες, να επιφέρουν ίδιο αποτέλεσμα.

Η ενισχυμένη αναλογική είναι επίσης αναλογική, όπως και η απλή αναλογική. Δεν είναι ένα σύστημα το οποίο φαλκιδεύει τη λαϊκή βούληση. Δεν είναι ωραίο να χαρακτηρίζουμε εκλογικά συστήματα με αυτόν τον τρόπο. Κανόνες παιχνιδιού που είναι καθορισμένοι από πριν. Γιατί μπορώ να σας αντιλέξω το εξής: Ας υποθέσουμε σε μια απολύτως απλή αναλογική, όταν ένα κόμμα έχει 49,9% και για να σχηματίσει Κυβέρνηση χρειάζεται ένα άλλο με 0,4% -αν υποθέσουμε ότι δεν υπάρχει κανένα όριο εισόδου στη Βουλή- η ισχύς του 0,4% δεν είναι ευθέως δυσανάλογη με την ισχύ του 49,9%; Αυτό συνιστά αναλογική εκπροσώπηση στο επίπεδο της διαμόρφωσης βούλησης; Δεν ισχύει.

Το δεύτερο, πέρα από την αναλογικότητα, είναι η κυβερνησιμότητα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα πρέπει να έχει σταθερές κυβερνήσεις. Άκουσα πολλά εναντίον των κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης. Βεβαίως οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης έκαναν πολλά στραβά. Έκαναν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πάρα πολλά καλά. Το ακαθάριστο εθνικό προϊόν της χώρας δεκαπλασιάστηκε τα τελευταία χρόνια. Είναι ακόμα τώρα μέσα στην κρίση πάρα πολλές φορές παραπάνω απ' ό,τι ήταν το 1974. Μπορούμε να κάνουμε μια πολύ μεγάλη συζήτηση για τα καλά και τα κακά της Μεταπολίτευσης. Άλλωστε, η Κεντροαριστερά, ως ΠΑΣΟΚ, κυβέρνησε περισσότερα χρόνια από εμάς.

Εγώ, όμως, για ένα πράγμα θέλω να σας παρακαλέσω. Τι δεν μου αρέσει; Δεν μου αρέσει, στελέχη τα οποία μετείχαν στο πολιτικό γίγνεσθαι, μέσα σε έναν άλλο σχηματισμό, να έρχονται τώρα και να καταδικάζουν αυτά τα δήθεν κακά σαράντα χρόνια. Δεν είναι ωραίο. Δεν είναι σωστό. Δεν τιμά κανέναν. Να κάνουμε μια καλή κουβέντα, αν θέλετε, κάποτε γι' αυτά τα σαράντα χρόνια της Μεταπολίτευσης και αν οι πολλές Αριστερές είναι έντιμες, να μιλήσουμε και για τη δική τους συμμετοχή. Πόσες φορές οι Αριστερές ζήτησαν από τις τότε κυβερνήσεις να περικόψουν δαπάνες, να περικόψουν μισθούς, να περικόψουν συντάξεις, να σταματήσουν οι προσλήψεις; Πόσες φορές το ζήτησαν; Πόσες φορές ζήτησαν να νοικοκυρευτούν τα πανεπιστήμια; Πόσες φορές ζήτησαν να νοικοκυρευτούν οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης;

Υπάρχει ένα αίτημα, από το 1974 μέχρι σήμερα -ένα αίτημα, οποιοδήποτε αίτημα- για αύξηση, για πρόσληψη, για οτιδήποτε, που η Αριστερά δεν το προσυπέγραψε; Για να ξέρουμε δηλαδή. Τώρα όμως αιφνιδώς όλα έγιναν κακά. Και άντε, έγιναν κακά από αυτούς που ήταν πάντα εκεί, έγιναν κακά και από άλλους που αποσκήρτησαν από εκεί; Και αυτοί βάλλουν τον λίθο πρώτοι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα, επίσης, έχουμε εμπειρία απλής αναλογικής. Δεν τη βλέπουμε πρώτη φορά μπροστά μας. Η απλή αναλογική έχει εφαρμοστεί στην Ελλάδα και έχει δημιουργήσει ως προϊόν είκοσι έξι κυβερνήσεις. Είκοσι έξι κυβερνήσεις στην πορεία του νεότερου ελληνικού κράτους έχουν προέλθει από σύστημα απλής αναλογικής. Ξέρετε ποιος είναι ο μέσος όρος επιβίωσης αυτών των κυβερνήσεων; Πέντε μήνες και κάτι για κάθε μία από αυτές. Αυτό είναι το προϊόν της απλής αναλογικής στην ελληνική ιστορία. Αυτό θέλουμε, λοιπόν; Θέλετε να πάμε στην Ευρώπη, την οποία όταν θέλουμε την εναγκαλιζόμαστε, όταν δεν θέλουμε την απωθούμε;

Πάμε δίπλα μας, στους φίλους μας, τους Ιταλούς. Πού κατέληξε η απλή αναλογική στην Ιταλία; Στο «Mani pulite». Στον κ. Κράξι φυγά στην Τυνησία, στον Αντόνιο Ντι Πέτρο να ασκεί ποινική δίωξη κατά παντός, σχεδόν συμμετέχοντος στο πολιτικό σύστημα. Αυτό έκανε η απλή αναλογική στην Ιταλία. Δεν υπήρχε τίποτα, που να μην το είχε αγγίξει η διαφθορά για χρόνια.

Γερμανία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η Γερμανία δεν έχει απλή αναλογική τώρα. Είναι ένα πολύ πιο πολύπλοκο σύστημα. Θέλετε να το κουβεντιάσουμε; Να το κουβεντιάσουμε, αλλά δεν έχει απλή αναλογική. Η Γερμανία όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε απλή αναλογική. Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμα της γερμανικής απλής αναλογικής; Εκλογές στις 6-11-1932. Εθνι-

κοσοσιαλιστικό κόμμα 33,1%, μαζί με το κόμμα του φον Πάπεν, από τον τότε Πρόεδρο Χίντενμπουργκ, όπως καλά γνωρίζετε, υπεδείχθη ως Καγκελάριος ο κ. Αδόλφος Χίτλερ. Αυτό θεωρούμε ως επιτυχές γερμανικό παράδειγμα για την απλή αναλογική;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίθει πρωτοτυπιών αυτό το νομοθέτημα. Ηλικία: Πάμε στα δεκαέξι, διότι δεν είναι δεκαεπτά. Παρεμπιπτόντως, κυρίες Υπουργέ, πρέπει να σας ευχαριστήσω, διότι από την 1-1-2017 θα με ψηφίζει και ο δεκαέξι χρονών γιός μου. Γεννήθηκε στις 27-12-2000.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Χάριν της Αριστεράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μη σας χαρακτηρίσω αριστερό. Δεν είστε.

Είναι λογικό να ψηφίζουν οι νέοι δεκαέξι ετών; Λέχθηκε από πάρα πολλούς ομιλητές. Και γιατί τότε όχι δεκαπέντε; Και γιατί όχι δεκατέσσερα; Γιατί όχι δεκατρία; Γιατί όχι έντεκα; Γιατί όχι δέκα; Για να αυξήσουμε, λέει, τη συμμετοχή στο πολιτικό γίγνεσθαι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Και γιατί δεκαοκτώ; Τα ίδια λέγατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μιλάμε σοβαρά τώρα; Αυτός είναι ο τρόπος να αυξηθεί η συμμετοχή στο πολιτικό γίγνεσθαι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δεχόμουν να έχετε ως Κυβέρνηση μια συνεπή θέση σε ένα ηλικιακό όριο συμμετοχής στα κοινά. Ξέρετε αυτό τι θα σήμαινε; Ότι σε κάθε νομοθέτημα που καταθέτετε και στο υπάρχον δίκαιο της χώρας θα είχατε προβεί σε αλλαγές. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι και στον Ποινικό και στον Αστικό Κώδικα η ανηλικότητα είναι στα δεκαοκτώ. Εκεί είναι το όριο. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ο κάτω των δεκαοκτώ είναι περιορισμένης ευθύνης.

Έχετε φέρει νομοθετήματα, κυρίες Υπουργέ της Δικαιοσύνης, και δεν είδα καμμία αλλαγή προς αυτή την κατεύθυνση. Να σας πω και το γελοιωδέστερο; Τον Απρίλη του 2016, εσείς που έχετε μια συγροημένη άποψη για τους νέους ανθρώπους και θέλετε να τους βάλετε στην κοινωνία και στο γίγνεσθαι, καταθέσατε το αθλητικό νομοθέτημα: «Αναγκαίως ρυθμίσεις για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τον Κώδικα Αντιντόπινγκ». Στο μεγάλο αυτό και σοβαρό θέμα ξέρετε πού βάλατε το όριο ηλικίας δυόμισι μήνες πριν; Στα δεκαοκτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το καταθέτω στα Πρακτικά. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θέλετε να μας πείτε τώρα ότι δεν είναι η μικροκομματική σας σκοπιμότητα, η ελπίδα να προσεταιριστείτε κάποιες από αυτές τις ογδόντα χιλιάδες ψήφους, που σας οδηγεί να πάτε στα δεκαέξι; Πιστεύετε πραγματικά ότι οι νέοι άνθρωποι θα δεχθούν αυτά τα φαυλοπίφαιλα;

Όμως, υποτίθεται ότι ενδιαφέρεστε να διευρύνετε το εκλογικό σώμα. Μάλιστα. Δεν άκουσα μια σοβαρή απάντηση για το θέμα του απόδημου ελληνισμού. Ούτε μια. Μάλιστα, είπε ο Υπουργός, σε μια προσπάθεια να μας φέρει εμάς της Νέας Δημοκρατίας σε δύσκολη θέση, το εξής: Ποιος τους έδωσε αυτούς τους πεντακόσιους χιλιάδες νέους ανθρώπους; Ποιος τους έδωσε και τους ανάγκασε να πάνε στο εξωτερικό; Εσείς, οι κυβερνήσεις των μνημονίων. Κάτι τέτοιο μας είπε.

Πάρα πολύ ωραία, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Θέλετε εμείς να τους διώξαμε; Επομένως, προφανώς σε εμάς χρεώνουν το ότι είναι στο εξωτερικό. Άρα, αν θελήσουν να ψηφίσουν, εμάς θέλουν να τιμωρήσουν. Άρα, γιατί δεν τους δίνετε δικαίωμα ψήφου, αφού είστε τόσο σίγουροι για το ποιος τους φταίει για το ότι είναι στο εξωτερικό;

Όμως, να σας πω κάτι άλλο; Ξέρετε τι φοβόσαστε; Φοβόσαστε ένα πράγμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Μη βιάζεστε να εκτεθείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι, δεν βιάζομαι καθόλου. Εάν θέλετε να συμφωνήσουμε τώρα να δώσετε ψήφο στους απόδημους Έλληνες, θα το δεχτώ με χαρά. Το ότι σας πιέζω, δεν με εκθέτει.

Αποτελεί για μένα τίτλο τιμής. Το ότι εσείς κωλυσιεργείτε και αργεύετε να δεχθείτε το αυτονόητο, αυτό σας εκθέτει, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σας προστατεύω, να μην πείτε κάτι που σας εκθέτει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όμως, ξέρετε τι φοβάστε σε αυτούς τους ανθρώπους; Θα σας πω εγώ τι φοβάστε. Φοβάστε ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι πεντακόσιες χιλιάδες λαμπροί Έλληνες, που αναγκάστηκαν να φύγουν μέσα στην κρίση, οι πεντακόσιες χιλιάδες νέοι Έλληνες, θα ψηφίσουν με βάση ένα κριτήριο: Ποιος θα τους επιτρέψει να βρουν δουλειά και να γυρίσουν στην πατρίδα τους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεκαπέντε χρόνια πρέπει να πείτε γιατί δεν το κάνατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι αυτός δεν είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Θα ψηφίσουν, λοιπόν, εμάς, τη Νέα Δημοκρατία και αυτός είναι ο λόγος που δεν τολμάτε να το φέρετε.

Καταλήγω τελικά στο θέμα της εφαρμογής του νόμου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παριστάμενος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, έχει καταστήσει ένα πράγμα σαφές, με απόλυτη ειλικρίνεια και ευθύτητα, ότι εμείς αυτόν τον νόμο θα τον καταργήσουμε. Θα τον καταργήσουμε αμέσως μετά τις επόμενες εκλογές, εφόσον βεβαίως, η ελληνική κοινωνία μας δώσει το δικαίωμα να είμαστε, όπως πιστεύουμε, η πλειοψηφική δύναμη και η επόμενη κυβέρνηση.

Θα μου πείτε, πού θα βρείτε τις διακόσιες ψήφους για να μην εφαρμοστεί ποτέ. Θα σας το πω. Ήδη, εν δυνάμει υπάρχουν σε αυτή την Αίθουσα οι διακόσιες αυτές ψήφοι μέσα από τη νέα διαμόρφωση, η οποία θα υπάρξει. Βεβαίως, είναι πιθανόν και θα χρειαστεί ίσως να συζητήσουμε το μπόνους, αλλά πέραν αυτού, το διαρκές σύστημα που πρέπει να αποκτήσει η χώρα, είναι ένα σύστημα έλλογης ενισχυμένης αναλογικής, όχι ένα σύστημα παρόμοιο απλής αναλογικής. Η χώρα τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται απλή αναλογική, χρειάζεται απλή λογική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ κύριε Δένδια.

Τον λόγο έχει ο κ. Παππάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, για δεκαπέντε λεπτά.

Κύριε Παππά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, παρακολούθησα κατά τη χθεσινή συνεδρίαση τις τοποθετήσεις των εισηγητών και τις ομιλίες των Βουλευτών και της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης.

Για πολλές ημέρες πριν από τη χθεσινή συνεδρίαση διασκέδαζα με το όργιο παραπληροφόρησης σχετικά με τη στάση της Χρυσής Αυγής. Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι παρατρεχάμενοι δημοσιογράφοι θεωρούσαν δεδομένο τον αριθμό των θετικών ψήφων στις εκατόν ενενήντα επτά. Διασκέδαζα πραγματικά με την ανώριμη πολιτική τους σκέψη, η οποία δείχνει πως δεν γνωρίζουν τι σημαίνει πολιτική συνέπεια και πολύ περισσότερο δεν γνωρίζουν τι σημαίνει πίστη στην πατρίδα, τον λαό και τον εθνικισμό. Πώς θα μπορούσε, άλλωστε, να γίνει αυτό με ανθρώπους που πίστεψαν ευκαιριακά στη δικτατορία του προλεταριάτου και τώρα είναι οι καλύτεροι εκφραστές της δικτατορικής καπιταλιστικής Ευρώπης και των τοκογλύφων κεφαλαιοκρατών;

Από την άλλη, με διασκέδαζε η «Μουρούτικη» προπαγανδιστική εκστρατεία της Νέας Δημοκρατίας, που προσπαθούσε ενανθώνως να λασπολογήσει κατά της Χρυσής Αυγής. Θα ήθελα πολύ να έβλεπα το πρόσωπο των άθλιων λασπολόγων, που εμπνεύστηκαν το «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΣΥΡΙΖΑ ΑΥΓΗ». [HYPERLINK \h](#)

Ορθώς, ο συναγωνιστής Ηλίας Κασιδιάρης, που εορτάζει σήμερα, ανέφερε -και μεταφέρω επακριβώς τα λόγια του- ότι «Η συζήτηση γίνεται άνευ ουσίας για λόγους αποπροσανατολισμού. Η Χρυσή Αυγή δεν θα στηρίξει αυτό το νομοθέτημα για συγκεκριμένους λόγους, που αφορούν κατ'αρχήν στο περιεχόμενό

του. Είναι αποσπασματικό και δεν περιλαμβάνει πάγιες θέσεις μας, όπως η μείωση του αριθμού των Βουλευτών και η ψήφος των ομογενών. Η συζήτηση εξυπηρετεί μόνο τους μικροπολιτικούς σχεδιασμούς της Κυβέρνησης και ως προπέτασμα καπνού επιχειρεί να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από το ξεπούλημα προσφάτως και των λιμένων και του λιμένος Πειραιώς στην «COSCO», αλλά και των σιδηροδρόμων έναντι ευτελούς τιμήματος».

Συνέχισε δε ο συναγωνιστής Κασιδιάρης, λέγοντας ότι «Οφείλω μια απάντηση και σε κάποια πολιτικά...» -θα το πω εγώ πιο εύσημα- ράκη «...που εμφανίζονταν στα κανάλια και έλεγαν ότι τα έχουμε βρει με τον ΣΥΡΙΖΑ και ότι έχουμε κάνει υπόγειες συμφωνίες. Αν είναι άντρες, να βγουν δημόσια και να παραδεχτούν ότι είναι ψεύτες και συκοφάντες».

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας αυτό το κεφάλαιο της πολιτικής αλητείας, θέλω να σημειώσω ότι υπάρχουν πολιτικές ανεμοδούρες, που γλύφουν εκεί που έφτυναν, οι οποίοι δυστυχώς έχουν το θράσος να βάζουν στο στόμα τους την ξεκάθαρη και απεγνώστη Χρυσή Αυγή. Ενώ τον δεξιό, λαϊκό δεξιό, φιλελεύθερο δεξιό, ακροδεξιό -πώς να τον ονομάσω;- τον «πολιτικό Κομανέτσι» Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος σε ομιλία του χθες είπε -διαβάζω τα λόγια του κ. Γεωργιάδη- ότι «Δεν βγαίνουν οι διακόσιες ψήφοι και φεύγουν οι άλλοι έξω, για να μην πάρете πάνω σας και το άγος ότι πάτε να κάνετε κολεγιά με τη Χρυσή Αυγή. Φυσικά, αν βρίσκατε διακόσιες ψήφους και ψήφιζε η Χρυσή Αυγή, θα είχατε τις διακόσιες ψήφους και τότε, όπως είπε ο κ. Βούτσης, ε, τι να κάνετε; Σαν καλοί αριστεροί δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε τις ψήφους σε ευπρόσδεκτες και μη».

Κύριε Γεωργιάδη, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας κρίνετε εξ ιδιών τα αλλότρια, αλλά τη Χρυσή Αυγή δεν μπορείτε να την πιάσετε στο στόμα σας.

Κυρίες και κύριοι, για άλλη μια φορά, με την πολιτική μας στάση, δηλαδή να σας σφυροκοπήσουμε επί τριήμερο με τις πολιτικές μας τοποθετήσεις και να αποχωρήσουμε από την ψηφοφορία αύριο, αποδεικνύουμε αυτό που γνωρίζει ήδη ο ελληνικός λαός εδώ και τέσσερα χρόνια, ότι η Χρυσή Αυγή δεν είναι ουρά κανενός, ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Δεν προσφέρεται η Χρυσή Αυγή ως πολιτικό δεκανίκι σε κανένα από τα ξενοκρατικά μνημονιακά σας κόμματα.

Δεκανίκι και ουρά του ΣΥΡΙΖΑ είναι η Νέα Δημοκρατία. Είναι το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης του Κυριάκου Μητσοτάκη. Ψήφισε το τρίτο μνημόνιο πριν από έναν χρόνο, μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ και έριξε περαιτέρω τον ελληνικό λαό στην ανέχεια και στην ανεργία. Ψήφισε το σύμφωνο συμβίωσης. Μαζί ψήφισαν τους αντιρατσιστικούς νόμους. Συναίνεσε η Νέα Δημοκρατία με τον ΣΥΡΙΖΑ, η πατριδοκάπηλη Νέα Δημοκρατία του δήθεν: «Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια».

Κυρίες και κύριοι Νεοδημοκράτες, αν σας έχει απομείνει ίχνος αιδούς, να μην χρησιμοποιήσετε και να μην βάλετε ποτέ ξανά στο στόμα σας αυτό το ιερό τρίπτυχο του ελληνισμού. Μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ εσείς ψηφίσατε για τη δημιουργία ισλαμικού τεμένους. Από κοινού κάνατε δηλώσεις για την υποδοχή εκατοντάδων χιλιάδων λαθρομεταναστών, με χαρακτηριστική την τελευταία δήλωση του εκπροσώπου Τύπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κουμουτσάκου, που είπε: «Αν δεν διατηρήσουμε την ανοχή στη διαφορετικότητα, θα έχουμε ηττηθεί».

Μετά από όλα αυτά, αφελείς και ευκολόπιστοι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας, πάντα προδομένοι, ρωτώ: Ποιος είναι το δεκανίκι του ΣΥΡΙΖΑ; Είναι ο Μιχαλιόλακος, που εντός του Κοινοβουλίου είπε πως θέλουμε κράτος εθνικό, ευλογημένο από τον Θεό ή ο Κυριάκος Μητσοτάκης, που με το σύμφωνο συμβίωσης διαλύει την οικογένεια, που με το παζάρεμα για τον διαχωρισμό εκκλησίας-κράτους διαλύει τη θρησκεία και τις παραδόσεις, που με την ξενόδουλη νεοφιλελεύθερη πολιτική του διαλύει την πατρίδα και τη χώρα; Αυτά, λοιπόν, για να τελειώνουν τα ψέματα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Η Χρυσή Αυγή βάζει υπεράνω όλων, ακόμα και του βραχυπρόθεσμου πολιτικού της συμφέροντος, το καλό του ελληνικού έθνους, την ασφάλεια, την ευημερία και προοπτική του ελληνικού λαού. Αυτό κάνουμε με συνέπεια, ακόμα και πολιτικά διωκόμενοι. Ποσώς μας ενδιαφέρει, εάν με τον εκλογικό νόμο που φέρνετε

προς ψήφιση θα παίρναμε κάποιες βουλευτικές έδρες παραπάνω. Για εμάς προέχει το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Έλληνες, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία βλάπτουν σοβαρά την πατρίδα.

Ας έρθουμε τώρα στον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, στον κ. Γκιόλα, ο οποίος ανέφερε ότι η απλή αναλογική υπήρξε πάγιο και διαχρονικό αίτημα της Αριστεράς. Κύριε Γκιόλα, τα άλλα πάγια αιτήματα που πήγαν; Η κοινωνική δικαιοσύνη τι έγινε; Κοινωνική δικαιοσύνη με ΕΝΦΙΑ; Κοινωνική δικαιοσύνη με συντάξεις των 100 ευρώ; Κοινωνική δικαιοσύνη με κατάργηση του ΕΚΑΣ; Κοινωνική δικαιοσύνη που έχει στο απυρόβλητο όλα τα λαμόγια; Και για να μην πουν κάποιοι πως ισοπεδώνουμε, δυστυχώς στην άρχουσα οικονομική ολιγαρχία, στην άρχουσα οικονομική τάξη της Μεταπολίτευσης υπάρχουν πάρα πολλά λαμόγια. Κοινωνική δικαιοσύνη της Αριστεράς, λοιπόν. Κοινωνική δικαιοσύνη ή προστασία των κεφαλαιοκρατών; Πιο Αριστερά πεθαίνεις.

Το μέλλον σας, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, είναι προδιαγεγραμμένο και θα είναι το ίδιο με των συντρόφων σας του ΚΚΕ, που δεν σήκωσε κεφάλι μετά την άθλια συγκυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία το 1989. Θα έχετε το ίδιο πολιτικό μέλλον. Ακόμα και οι οπαδοί σας καταλαβαίνουν ότι ο Αρχηγός της Αριστεράς σήμερα, ευρισκόμενος σε διατεταγμένη υπηρεσία, ποσώς ενδιαφέρεται για το μέλλον του ελληνικού λαού, αλλά ούτε και για το μέλλον της Αριστεράς και της παράταξής του.

Ο ίδιος ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ανέφερε ότι το εκλογικό σύστημα της Μεταπολίτευσης επεδίωκε να διασφαλίσει την πάση θυσία παραμονή των εκάστοτε Κυβερνήσεων στην εξουσία και ότι αυτό το σύστημα είχε ως συνέπεια, η μειοψηφία του εκλογικού σώματος να αναδεικνύεται σε κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Μειοψηφία είστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και το γνωρίζετε. Εσείς επιδιώκετε την πάση θυσία παραμονή σας στην εξουσία, έναντι οποιουδήποτε κόστους για την πατρίδα και τον ελληνικό λαό. Εν πάση περιπτώσει, αν θέλατε να είστε συνεπείς, θα έπρεπε αυτό το σχέδιο νόμου να το φέρετε προς ψήφιση τον Φεβρουάριο του 2015. Έχετε ήδη εκλεγεί με μπόνους και πλειοψηφία στις τελευταίες εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου. Γιατί μιλάτε;

Να έρθω τώρα και στο έτερο μέλος της πραγματικής συγκυβέρνησης, τη Νέα Δημοκρατία. Είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, πως ο νέος εκλογικός νόμος δεν έθιξε το ζήτημα της εσωκομματικής λειτουργίας των κομμάτων και το ζήτημα της χρηματοδότησης των κομμάτων. Γνωρίζει ο κ. Βορίδης για τι ομιλεί; Πόσα κλεμμένα, ουσιαστικά, χρωστάει και έχει δανειστεί από τον ελληνικό λαό το κόμμα του; Δανεικά και αγύριστα. Όποια πέτρα οικονομικού σκανδάλου και αν σηκώσεις, κάποιον νεοδημοκράτη θα βρεις. Ομοίως έχει βαθιά αντίληψη ο πρόεδρος «εθνικιστής» κ. Βορίδης. Όποιο παραδικαστικό σκάνδαλο και αν σκαλίσεις, κάποιον Νεοδημοκράτη, κάποιον Ντογιάκο θα βρεις από κάτω. Κρείττον σιγάν, κύριε Μαυρουδή Βορίδη, υπερασπιστή της «ENERGA».

Και μην προτάξετε, κύριε Βορίδη, την επαγγελματική σας ιδιότητα του συνηγόρου για να δικαιολογηθείτε, διότι πρωτίστως είστε πολιτικό πρόσωπο. Και για να παραφράσω την φράση, λέγω ότι «η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να φαίνεται τίμια, αλλά πρέπει να είναι και τίμια». Επίσης, η απληστία οδηγεί τον άνθρωπο στην καταστροφή.

Η Χρυσή Αυγή καταθέτει δύο τροπολογίες, που και πάλι θα τις καταθέσουμε στα Πρακτικά για να υπάρχουν για τον ιστορικό του μέλλοντος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροπολογίες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι τροπολογίες αυτές είναι και πολιτικές θέσεις της Χρυσής Αυγής. Ζητάμε, πρώτον, τη θέσπιση της επιστολικής ψήφου. Ερωτώ: Γιατί άραγε η επιστολική ψήφος να είναι δεκτή για τους Βουλευτές; Αύριο το βράδυ θα γίνουν δεκτές επιστολικές ψήφοι Βουλευτών. Γιατί να υπάρχουν οι επιστολικές ψήφοι για τους Βουλευτές και να μην υπάρχουν για τους Έλληνες πολίτες; Γιατί να μην γίνονται δεκτές για τους υπέροχους Έλληνες του εξωτερικού οι επιστολικές ψήφοι;

Επίσης, η Χρυσή Αυγή καταθέτει τροπολογία, την οποία έχω δώσει στα Πρακτικά, για τη θέσπιση του αριθμού των Βουλευτών στον αριθμό των διακοσίων. Αυτό είναι λογικότατο, αναλογικά με τον πληθυσμό του ελληνικού κράτους.

Εάν δεχθείτε αυτή την τροπολογία –που δεν θα τη δεχθείτε– θα δείχνατε σίγουρα φροντίδα για τον ελληνικό λαό σε αυτές τις δύσκολες στιγμές και θα εξοικονομούσατε ένα σεβαστό ποσό από τον προϋπολογισμό, το ποσό του κόστους εκατό Βουλευτών.

Με την τροπολογία αυτή, δίνεται ένα επιπλέον πλήγμα στο κοιμματικό κράτος, ανεξαρτήτως χρώματος, μπλε, κόκκινου ή ροζ. Δίνεται ένα πλήγμα στη ρουσφετολογία, στους κομματάρχες, στους «Γκρούζες» αστικών κέντρων και επαρχίας, που ταλανίζουν για δεκαετίες τον ελληνικό λαό. Και εν πάση περιπτώσει, με αυτό το μέτρο της μείωσης των Βουλευτών σε διακόσιους περιορίζεται το κακό.

Χθες το βράδυ, κατά την τοποθέτηση του συναγωνιστή Λαγού, υπήρξε μια ένταση από πλευράς Προεδρείου –ήταν Προεδρεύων ο κ. Κακλαμάνης– που ζήτησε να διαγραφούν κάποιες τοποθετήσεις του. Μεταφέρω ακριβώς τα λόγια του κ. Λαγού: «Εάν αυτός ο εκλογικός νόμος περάσει με ψήφους απατεώνων και κλεφτών, δεν σας πειράζει».

Προς τι το άγχος του Προεδρείου; Να μην πούμε ότι η πολιτική ζωή του τόπου –τώρα αλλά και παλαιότερα, σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο– βρίσκεται απατεώνων και κλεφτών; Αυτό σας πείραξε; Σας ρωτάω: Ο Τσοχατζόπουλος δεν ήταν Βουλευτής; Ο Παπαντωνίου δεν ήταν Βουλευτής; Αυτοί προέρχονται από άλλον πλανήτη;

Οι εξεταστικές επιτροπές που δημιουργείτε στο Κοινοβούλιο για τη διαλεύκανση σκανδάλων και την απόδοση ευθυνών, τι καταδεικνύουν; Καταδεικνύουν για εσάς τουλάχιστον αποχρώσεις ενδείξεις. Για τον ελληνικό λαό όμως δεν έχουν καμμία σημασία, γιατί γνωρίζει ότι σαράντα δύο χρόνια τώρα «μαζί τα φάγατε»!

Κυρίες και κύριοι και Ελληνίδες και Έλληνες που μας βλέπετε, εμείς οι Έλληνες εθνικιστές κρατηθήκαμε και κρατιόμαστε περήφανοι και δυνατοί, πιστοί στην αποστολή μας, μαζί με τους συνέλληνες και μέσα από το ζοφερό πολιτικό περιβάλλον των τελευταίων ετών θεμελιώνουμε μέρα με την μέρα τον αγώνα μας για νέα Ελλάδα. Μέσα από δολοφονίες, από διώξεις, από ατελείωτη λάσπη, κρατήσαμε ψηλά τη σημαία και κρατήσαμε και την τιμή μας και την αξιοπρέπεια μας απέναντι στις ιδέες μας και στην πατρίδα.

Με την αποχή μας από την αυριανή ψηφοφορία λέμε «όχι» στο θλιβερό προτεκτοράτο των ασπόνδυλων πολιτικών αρχηγών, λέμε «όχι» στην ξενοκρατία και την υποταγή, λέμε «όχι» στο εθνικό μνημόνιο και το ξεπούλημα της πατρίδας, λέμε «όχι» στην παγκοσμιοποίηση και την οικονομική ολιγαρχία.

Συγχρόνως, λέμε ένα μεγάλο «ναι» στην κοινωνική δικαιοσύνη και την κοινωνική αλληλεγγύη, λέμε «ναι» στην Ορθοδοξία και την ελληνική παράδοση, λέμε «ναι» στη νέα Ελλάδα του εθνικισμού. Θέλουμε την πατρίδα μας πίσω και θα την πάρουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε, κυρίες Παππά.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι, μέρα μνήμης σήμερα για το Πραξικόπημα στην Κύπρο, μέρα μνήμης για όσα επαικολούθησαν με την τουρκική εισβολή και την κατοχή.

Εμείς, τα μέλη και τα στελέχη της Δημοκρατικής Συμπράταξης, δηλώνουμε στη Βουλή των Ελλήνων πως δεν θα ξεχάσουμε τα όσα έγιναν, δεν θα παραλείψουμε, θεωρώντας το Κυπριακό ως πρόβλημα εισβολής και παράνομης κατοχής, να είμαστε στο πλευρό του κυπριακού λαού μέχρι την τελική λύση, μέχρι την τελική δίκαιη και βιώσιμη λύση.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν μπω στο θέμα μας, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά πολύ σύντομη –γιατί αύριο έχουμε το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αμύνης και εκεί θα συζητηθεί το θέμα οπωσδήποτε– στις ατυχείς δηλώσεις του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Αμύνης κ. Βίτσα, σχετικά με την έκδοση των οκτώ Τούρκων στρατιωτικών, που ήρθαν παράνομα στη χώρα.

Η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στη δικαιοσύνη σε πρώτο και μεγαλύτερο στάδιο και όχι στην εκτελεστική εξουσία και τα προβλήματα που μπορεί να δημιουργηθούν από την άλφα ή βήτα επιλογή αναρμοδίων οργάνων της ελληνικής πολιτείας, είναι πάρα πολλά. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, σοβαρότητα, γιατί το πρόβλημα έχει αυτή τη διάσταση, αλλά μπορεί να έχει και άλλες. Όποιος διαβάσει τώρα την ειδησεογραφία, θα δει ότι ενδεχομένως το πρόβλημα είναι ευρύτερο. Συνεπώς, επιπολαιότητες και άστοχες δηλώσεις δεν κάνουν καλό.

Και τώρα μπαίνω στο θέμα μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αύριο το βράδυ θα ολοκληρωθεί μια ακόμη πολιτική ήττα της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και του Πρωθυπουργού προσωπικώς. Μετά τις κυβιστήσεις -Βαρουφάκης, δημοψηφίσματα, τρίτο άχρηστο, αχρείαστο μνημόνιο, ασφαλιστικό, 24% ΦΠΑ, όργιο φόρων, ψευδοπαράλληλα προγράμματα, κόκκινα δάνεια και λοιπά- ήρθε η ώρα, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, να ηττηθείτε για ένα πολιτικό θέμα, που εσείς ανοίξατε με τρόπο βίαιο και άταλο.

Σε ό,τι αφορά εμάς, παραπέμπω στις πολιτικές πρωτοβουλίες των πέντε σημείων της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, όπως τις εξέφρασε η επικεφαλής της κ. Γεννηματά, προ ημερών, αλλά και στις πολύ αναλυτικές τοποθετήσεις του κ. Κώστα Σκανδαλίδη, εισηγητή μας στη Βουλή των Ελλήνων, τόσο στην επιτροπή, όσο και χθες στην Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι, αυτές είναι οι θέσεις μας και με βάση αυτές -ας το θυμόμαστε- σας καλέσαμε προ εβδομάδων να συγκροτηθεί, με δική σας πρωτοβουλία, φυσικά, μία διακομματική επιτροπή, η οποία θα άκουγε τις απόψεις όλων, θα τις ζύγιζε, θα τις στάθμιζε και θα ερχόταν η τελική πρόταση -κοινή κατά το δυνατόν ή των περισσοτέρων- στη Βουλή τον Σεπτέμβριο, εγκαίρως δηλαδή. Δεν θα γινόταν μια διακομματική συζήτηση, με σκοπό η μπάλα να πάει στην κερκίδα. Θα ήταν μια συζήτηση που θα κατέληγε εγκαίρως -εμείς χρονοδιαγράψαμε και για Σεπτέμβριο- και όλοι μαζί ή οι περισσότεροι έστω -επαναλαμβάνω- θα καταθέταμε κοινές προτάσεις για αλλαγή κανόνων του πολιτικού παιχνιδιού, που αφορά την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, όχι ένα οποιοδήποτε θέμα, τη γνησιότερη δυνατή έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας.

Αυτά τα κάναμε εμείς και αυτές τις πρωτοβουλίες πήραμε εμείς και έχουν εκτιμηθεί και από κάποιους τουλάχιστον συναδελφους της Πλειοψηφίας. Και λέμε ότι αυτές είναι οι δικές μας θέσεις σε όσους αναρωτιούνται για το τι λέμε εμείς και το τι λέγαμε σε άλλες εποχές.

Τα απορρίψατε όλα αυτά ως Πλειοψηφία και προχωρήσατε με βία και με βιασύνη και πρεμούρα στην εφαρμογή ενός δικού σας κομματικού προγραμματισμού, εκλογικός νόμος με δόσεις -όπως ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Μπαλάφας, χθες παραδέχθηκε και άλλοι συνάδελφοι, που έλεγαν σήμερα για επόμενες φάσεις, στις οποίες κάτι άλλο θα έρθει εδώ σχετικό με τα εκλογικά- και κατά βάση, εκλογική τακτική δευτέρου κόμματος, που δεν είναι πια πρώτο. Εκτιμά ότι είναι δεύτερο και θέλει να έχει ανοιχτό το πολιτικό πεδίο μετά τον Σεπτέμβριο για οποιεσδήποτε πολιτικές εξελίξεις θα θελήσει -ή ήδη σκέφτεται- να δρομολογήσει. Αυτά είστε.

Αυτή είναι η τακτική σας και είναι τόσο φανερή, που απορώ πώς δεν το καταλαβαίνετε ότι είναι φανερή και ότι έγινε φανερή από την πρώτη στιγμή: Εάν συνεχιστεί η εξάτμισή σας πολιτικά, να μπορείτε ανά πάσα στιγμή με κάτι που ψηφίζεται στις 21 Ιουλίου, να είστε έτοιμοι να δρομολογήσετε πολιτικές εξελίξεις. Και δυστυχώς, ηττάσθε και δεν τα καταφέρατε. Δυστυχώς για εσάς. Ευτυχώς για τους Έλληνες πολίτες.

Αγνοήσατε όλες τις δικές μας προτάσεις. Εξήγησα πώς και για ποιον λόγο. Και αρχίσατε τη λάσπη σε πολιτικό επίπεδο και σε προσωπικό επίπεδο για δήθεν σχέσεις με τη Νέα Δημοκρατία δικές μας και για δήθεν τοποθετήσεις της δικής μας Προέδρου, που συμφέρουν τον κ. Μητσοτάκη. Και όχι μόνο τέτοιου είδους λάσπη. Και άλλη λάσπη σε προσωπικό επίπεδο για πολλούς από εμάς.

Και μια και αναφέρομαι στη Νέα Δημοκρατία, που είναι η βάση της λαοπολογίας σας, θέλω να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και στον Πρόεδρό της. Τόσες εβδομάδες

συζήτηση για τα εκλογικά και ούτε μία αναφορά για το μπόνους των πενήντα εδρών; Είναι καλό το μπόνους των πενήντα εδρών; Σας εκφράζει; Θυμίζω ότι εμείς το είχαμε στις σαράντα με τον νόμο Σκανδαλίδη. Το πήγε ο κ. Παυλόπουλος, ο νυν Πρόεδρος της Δημοκρατίας, στις πενήντα. Υπερβολή; Εξήγησε ο κ. Σκανδαλίδης ότι ένας νόμος με τριάντα έδρες μπόνους κατά βάση κατά ποσοστό σχεδόν 95% είναι αναλογικός. Γιατί πενήντα; Γιατί ούτε μία λέξη από τη Νέα Δημοκρατία σε όλη αυτήν τη συζήτηση γι' αυτό; Ναι, οι εκλογικές περιφέρειες. Μόνο αυτό είναι το θέμα; Μια πρωτοβουλία; Μια πρωτοβουλία, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, κύριε Δένδια. Μία πρωτοβουλία χρονοδιαγεγραμμένη.

Εκτιμώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι αυτή η βίαιη και άταλη τελικά τακτική του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο την Αξιωματική Αντιπολίτευση ευνοεί, διότι μια άλλη τακτική, όπως αυτή που προτείναμε, με μία διακομματική επιτροπή, θα είχε αποτέλεσμα. Δεν το θέλατε όμως αυτό. Δεν το θέλατε αυτό. Και μέμφομαι, μεμφομέθα και ως Δημοκρατική Συμπαράταξη, και την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που δεν έχει πάρει καθαρές, φανερές σχετικές πρωτοβουλίες.

Λάσπη, λοιπόν! Σε αυτήν τη λάσπη είχα την τιμητική μου, αλλά την αγνώω όπως σας αγνοούμε και συλλογικώς, διότι ο Πρωθυπουργός σας, που ο ίδιος έχει χαρακτηρίσει τον εαυτό του σε σχέση με όσα έλεγε στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, έπαιξε παιχνίδια και εδώ. Δεν σοβαρολόγησε. Και τον απεκάλυψε ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος. Άλλα έλεγε στον έναν Αρχηγό. Με το ένα μέτρο να ψηφίσει το τάδε κόμμα. Με το άλλο μέτρο, να ψηφίσει το άλλο κόμμα. Πώς θα γίνει να ψηφίσουμε όλοι μαζί; Πώς θα γίνει να βρεθούν διακόσιες ψήφοι για να παίζει το παιχνίδι της πολιτικής σας τακτικής;

Και αφού έκανα λόγο για τα τρικ αυτά και τα παιχνίδια, δεν μπορώ να παραλείψω, δεν μου δικαιολογείται να παραλείψω, το άλλο τρικ -δυστυχώς- με την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Αναθεώρηση του Συντάγματος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ναι. Στα τόσα χρόνια, που το Σύνταγμα αυτό ισχύει, έχουμε εντοπίσει τις αδυναμίες του εκεί που ο λαός πονάει, στα προβλήματα που δημιουργεί στην ανάπτυξη, στα εμπόδια που ορθώνει στην ανάπτυξη η γραφειοκρατία τόσο στη διοίκηση όσο και στη Δικαιοσύνη. Αυτό είναι το μεγάλο θέμα.

Και αντί να σκύψουμε σε αυτό, μας προτείνετε άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας ως κορωνίδα της πρότασης που θα κάνετε για την αναθεώρηση του Συντάγματος, για την οποία στη δική μας, επικεφαλής ο Πρωθυπουργός είπε ότι πάει από τον Γενάρη του 2017 και τώρα που ηττάσθε στις διακόσιες ψήφους του εκλογικού νόμου, για λόγους επικοινωνιακούς, το φέρνετε. Εσείς που δεν μπορείτε επί πέντε μήνες να ανοίξετε μια γραμμή τρένου να πάνε τα προϊόντα μας στην υπόλοιπη Ευρώπη, θα μας πείτε τώρα πως θα γίνει και στο Σύνταγμα; Θα μας πείτε τώρα τι θα κάνετε και με την αναθεώρηση του Συντάγματος; Προδίδεται η ανεπάρκειά σας με τη συγκεκριμένη πρόταση περί άμεσης εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι, αντί των ουσιαστικών, κατατίθεται ως κορωνίδα μιας προσπάθειας που θα γίνει, μία ρύθμιση που ξαναφέρει την Ελλάδα στην περίοδο του Μεσοπολέμου, όταν ο δούλος της εκτελεστικής εξουσίας, η δικέφαλη εκτελεστική εξουσία -πολλές αρμοδιότητες ο Πρωθυπουργός, πολλές ο επικεφαλής του κράτους ή ο βασιλιάς ή ο πρόεδρος ανάλογα με το ποιος ήταν- έφερε το κοινοβουλευτικό πολίτευμα -το κοινοβουλευτικό πολίτευμα, να ξέρουμε και τι λέμε-με κυβερνήσεις μιας εβδομάδας, δέκα ημερών, είκοσι ημερών, ενός μηνός.

Δείτε το ρεκόρ της κυβερνητικής ασάφειας στην ελληνική δημοκρατία, στη δεύτερη ελληνική δημοκρατία κατά τον Μεσοπολέμο και κάντε μια συγκριτική αναφορά για να καταλάβετε τι εισηγείστε. Διότι, ανεξαρτήτως των αρμοδιοτήτων του Προέδρου της Δημοκρατίας, μια άμεση εκλογή του καθιστά ένα μονοπρόσωπο όργανο στον ισχυρότερο πολιτικό πόλο, έχει δεν έχει πολιτικές αρμοδιότητες για μια δημοκρατία.

Αυτό το παιδαριώδες προτείνετε και με την παιδαριώδη αιτιολογία που έδωσε ο Πρωθυπουργός σε συνέντευξή του σε κανάλι «εδώ εκλέγουμε και πρόεδρο κοινότητας, δεν θα εκλέξουμε Πρόεδρο Δημοκρατίας;». Ανεπίγνωτη για τα πολιτικά πολιτική παρέμβαση, που καλό θα είναι να την ξανασκεφθεί.

Να επιστρέψω, όμως, στον εκλογικό νόμο. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, πόσοι από εσάς εδώ είστε εκλεγμένοι με μπόνους; Δεν κυβερνάτε νικώντας σε δύο εκλογές με βάση το μπόνους; Προτείνετε έγκαιρα την αλλαγή του; Δεν το κάνατε. Και με μια παρωδία διαλόγου, διότι ο εκλογικός νόμος... (Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Με συγχωρείτε, κύριοι συνάδελφοι, διατείνεστε ότι θα μείνετε μέχρι το 2019, με έναν εκλογικό νόμο, που έχετε καταγγείλει και τον καταδικάζουν εδώ οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ο ένας μετά τον άλλο. Μα, αν ήταν έτσι, αν ήταν να μην σας άρεσε, έπρεπε, όπως είπαν και άλλα κόμματα που θα σας στηρίξουν, να έχετε κινηθεί νωρίτερα και δεν το κάνατε.

Επαναλαμβάνω, μια διαδικασία διαλόγου παρωδίας, που δεν ταιριάζει σε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς ειρμό, χωρίς κεντρική άποψη, με ένα πάρε-δώσε με σκοπό τις διακόσιες ψήφους και έτσι απολύτως δικαιολογημένα -και πριν την τοποθέτηση της Χρυσής Αυγής- είχε έρθει η πολύ σοβαρή πολιτική σας ήττα, η ήττα του λαϊκισμού, του ψεύδους και της ψευδοαπόπειρας, της αποτυχημένης απόπειρας να αλλάξει βίαια η ατζέντα του ελληνικού λαού και της πατρίδας μας.

Κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης, κυρίως στην αρχή της, ο Υπουργός των Εσωτερικών πήρε πολιτικές πρωτοβουλίες. Καλά κάνει. Έτσι πρέπει να κάνει ένας Υπουργός Εσωτερικών. Πήρε, όμως, πολιτική πρωτοβουλία να πείσει και άλλους για έναν εκλογικό νόμο που στις 16 Μαΐου δήλωνε -αν ήταν κατάργηση του μπόνους και απλή αναλογική- πως θα οδηγήσει στην ακυβερνησία.

Έλεγε και άλλα, ότι οδηγεί σε αναγκαστική συνεργασία της Νέας Δημοκρατίας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Έλεγε και άλλα. Ήταν πολύ εχθρικός και σήμερα λέει εδώ «μα, πρέπει να σεβαστώ την πλειοψηφία». Ναι, αν σεβασαι την πλειοψηφία και η άποψή σου είναι αυτή για την πορεία της χώρας, παρατείνεις από Υπουργός των Εσωτερικών, μένεις Βουλευτής της Συμπολίτευσης και ψηφίζεις. Δεν είσαι για κάθε θέμα, για κάθε άποψη, για τόσο βασικό, όπως αυτό που ο ίδιος είπε, διαθέσιμος να εισηγηθείς ότι άλλοι και όχι εσύ θέλουν.

Και δεν έφτανε αυτό. Απευθύνθηκε με πολύ ειδικό τρόπο -σήμερα το απέφυγε, αλλά εμείς, της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, δεν θα το ξεχάσουμε- πολλές φορές σε εμάς. Θέλω να του πω -θυμίζοντας του πως ήμουν από εκείνους που τον στηρίξαν σε δύο-θυμίζοντας εποχές, όταν ήμασταν στο ίδιο κόμμα, εγώ δεν έχω τίποτα μαζί του- πως όταν μιλάει και μας απευθύνεται προκαλεί αντισυμπεριώση.

Διευρύνει τη δική μας συσπείρωση, εξηγούνται τα μέλη και τα στελέχη μας, η βάση μας και αν εμείς εδώ για λόγους συναισθηματικούς, έχουμε έναν τρόπο του ομιλείν μεταξύ μας, ο κόσμος μας, οι ψηφοφόροι μας λένε «μην τυχόν και τον στηρίξετε αυτόν, να μας απευθυνθεί άλλος που έχει μια άλλη ιστορία, μια άλλη διαδρομή».

Δεν δικαιούται να καταγγέλλει σαράντα χρόνια Μεταπολίτευσης που άλλαξαν την Ελλάδα. Γιατί και ο ίδιος οδηγεί στους δρόμους που έγιναν αυτά τα σαράντα χρόνια και τα παιδιά μας σπουδάζουν στα καινούρια σχολεία. Έχουμε μνήμες οι παλιότεροι για το πώς ήταν η κατάσταση στα σχολεία, για το πώς ήταν τα τζάμια, τα κτήρια των σχολείων και με ποια ρούχα έρχονταν τα παιδιά. Τα θυμάστε όλοι πώς άλλαξαν αυτά. Τα παιδιά μας καταγγέλλουν ενδεχομένως τα πανεπιστήμια που εμείς κάναμε.

Η χώρα άλλαξε, η μεσαία τάξη έγινε μεγάλη, διευρύνθηκε. Περνάει δυσκολίες, αλλά η ακμή της συντελέστηκε στα χρόνια που καταγγέλλει, ενώ τα υπηρέτησε. Και γι' αυτό ερεθίζει τους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ.

Καλό θα είναι, λοιπόν, να απευθύνεται σε άλλα κόμματα. Σε μας «δεν τον παίρνει». Δεν είναι αγαπητός. Δεν τον ακούν τα στελέχη και τα μέλη μας.

Και αντί να ασχολούνται οι δικοί μας άνθρωποι με τα όσα λέει ο Υπουργός των Εσωτερικών, ασχολούμαστε, κυρίες και κύριοι, με το να συγκροτήσουμε το χώρο μας, την ενιαία Κεντροαριστερά. Οι συζητήσεις με το Ποτάμι είναι σε καλό δρόμο, μια αξιόπιστη λύση που θα βοηθήσει τη χώρα, που θα βοηθήσει τους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, έχω δύο ακόμη σημεία. Σε ένα λεπτό θα τελειώσω.

Πρώτη φορά Αριστερά από τους αριστερούς, πρώτη φορά Αριστερά στην Κυβέρνηση, πρώτη φορά απλή αναλογική. Μία φράση, δύο ψέματα. Πρώτον, γιατί έχω χαρακτηρίσει επανειλημμένα την Αριστερά «Μαδούρο» αυτήν εδώ. Και δεύτερον -που μας ενδιαφέρει για το θέμα μας- κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έγιναν εκλογές μετά την πτώση της δικτατορίας του Πάγκαλου με απλή αναλογική;

Εγώ, στον πολύ καλό επιστήμονα Άλκη Ρήγο, που ανήκει στις τάξεις σας, στο βιβλίο του για τη Δεύτερη Ελληνική Δημοκρατία, βρίσκω σε υποσημείωση, αν θυμάμαι καλά, ότι αυτή η κυβέρνηση των πέντε κομμάτων που προέκυψε από την απλή αναλογική τότε -τέσσερα κόμματα από τη διάσπαση των Φιλελευθέρων και το Λαϊκό Κόμμα- έκαναν τρεις ημέρες συνεδρίαση για να αναδείξουν αρχηγό χωροφυλακής. Κρίση μεγάλη τον Φεβρουάριο του 1927.

Δεν έγιναν με απλή αναλογική -άλλο σύστημα, όχι το ίδιο εκλογές και το 1932 και το 1936 και το 1950 και το 1951; Δεν θυμάστε τη συζήτηση Παπάγου-Πλαστήρα, που είπε ο ένας στον άλλο: «Στρατηγέ, είμαστε ευθείς άνθρωποι εμείς οι στρατιωτικοί. Να αλλάξουμε το σύστημά μας, για να κυβερνήσει, επιτέλους, κάποιος τον τόπο»;

Εγώ δεν μεταχειρίζομαι το επιχείρημα της ακυβερνησίας, όπως άλλοι. Εμείς το συνδυάσαμε με ένα λογικό μπόνους από ένα ποσοστό και πάνω. Απευθύνομαι σε εσάς, όμως, και σας λέω: Σε ποιον λέτε ψέματα ότι πρώτη φορά στο πολιτικό σύστημα εισάγεται η απλή αναλογική;

Σας θυμίζω τα γεγονότα του 1926. Σας θυμίζω την κρίση του 1927. Και διαβάστε τον σύντροφό σας και φίλο σας και συνάδελφό μας να δείτε τι λέει -δεν τα μέμφεται, αλλά τα καταγράφει- για τα θέματα αυτά εκείνη την εποχή.

Και για να τελειώνουμε -ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή- από αύριο το βράδυ, κύριοι της Πλειοψηφίας, τέλος τα ψέματα. Από μεθαύριο θα μας λέτε για την επιστροφή στην ύφεση, που πάλι να αγγίξει το 2%, κατά αρνητικές προβλέψεις, αντί για 3,7% ανάπτυξης που προέβλεπε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για το 2016.

Θα μας λέτε για την επιστροφή στην ύφεση, λοιπόν. Θα μας λέτε για τους φόρους. Θα μας λέτε για τη μείωση των συντάξεων. Θα μας λέτε για τη μείωση εισοδημάτων. Θα μας λέτε για τις κυβιστήσεις σας με την «COSCO» και την ντροπή να πειράζετε τη σύμβαση, αφού την υπογράψατε, για τον ευτελισμό σας με το Ελληνικό.

Σήμερα έχουμε και τις εξελίξεις με το καζίνο. Εσείς θυμάστε τι λέγατε προ ολίγων μηνών; Θα μας πείτε για τη δέκατη τρίτη σύνταξη, για τη σεισάχθεια που λέγατε, κλείνοντας το μάτι στους Έλληνες που χρωστούν. Θα μας λέτε για την αύξηση του ΕΝΦΙΑ. Θα μας λέτε για την κατάργηση του ΕΚΑΣ.

Αυτή είναι η ημερήσια διάταξη των πολιτών. Αυτή είναι η ημερήσια διάταξη της χώρας, τη συζήτηση της οποίας επιδιώξατε να διακόψετε βίαια, με αυτή την προσπάθεια εκλογικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, όλα εδώ πληρώνονται και θα το διαπιστώσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Λοβέρδο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σωκράτης Φάμελλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -επιτρέψτε μου- πριν από σαράντα δύο χρόνια ακριβώς ξεκίνησε η τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Η Τουρκία αξιοποίησε διπλωματικά και στρατιωτικά το πραξικόπημα κατά του Μακάριου.

Το πραξικόπημα εκείνο, κατευθυνόμενο και οργανωμένο από την ελληνική χούντα, είχε στόχο τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και αποτέλεσε το καλύτερο άλλοθι για την τουρκική

εισβολή και κατοχή, τις συνέπειες της οποίας βιώνουμε μέχρι σήμερα. Μια Κύπρος, πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξακολουθεί μέχρι σήμερα να παραμένει διαιρεμένη και το βόρειο τμήμα να κατέχεται. Η διαίρεση της Κύπρου ήταν το ακριβό τίμημα που πληρώσαμε, για να αποκατασταθεί η δημοκρατία στην Ελλάδα.

Εμείς, βέβαια, συνεχίζουμε τον αγώνα για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, κυρίαρχη, με μια κρατική υπόσταση, αλλά δεν δίνουμε και το δικαίωμα στους νεοναζί, οπαδούς της χούντας και του φασισμού, να υποκρίνονται σήμερα τους τιμητές της δημοκρατίας και των εθνικών συμφερόντων, όταν έχουμε πληρώσει ακριβώς ως Ελληνική Δημοκρατία και με κόστος ανθρώπινες ζωές, τις επιπτώσεις της πολιτικής και των απόψεων από τις δικές τους πολιτικές επιλογές.

Όμως η σημερινή μέρα δεν έχει μόνο μια μαύρη επέτειο. Αποτελεί μια ιστορική στιγμή για την Ελληνική Βουλή, μιας και η συζήτηση για την απλή αναλογική έρχεται σε απόλυτη συνέπεια με τις δικές μας προεκλογικές δεσμεύσεις, αλλά και με τις αρχές μας. Έρχεται σε συνέχεια και σε συνέπεια των αγώνων των Ελλήνων για δημοκρατία και ισότητα. Η ελληνική Βουλή έρχεται ενενήντα χρόνια μετά την τοποθέτηση του Αλέξανδρου Παπαναστασίου, να συζητήσει ξανά για την καθιέρωση της απλής αναλογικής.

Όμως, ας δούμε λίγο ορισμένα στοιχεία εκείνης της τοποθέτησης. «Η απλή αναλογική», έλεγε ο Παπαναστασίου, «οδηγεί στη δικαιότερη εκπροσώπηση των πολιτικών μερίδων, στην ανόθευτη εκδήλωση του πολιτικού φρονήματος. Εξυψώνει τις εργασίες της Βουλής, στον εκλογικό αγώνα συμβάλλει στην ανγότερη διεξαγωγή του, τόνώνει το πολιτικό ενδιαφέρον για τις εκλογές και είναι σπουδαίο μέσο για να περιορισθεί η πρωθυπουργική παντοδυναμία. Σταθεροποιεί τον συσχετισμό δυνάμεων, διευκολύνει την είσοδο στη Βουλή σε νεότερα κόμματα και συμβάλλει σε αυτό που λέμε ήπιο πολιτικό κλίμα».

Η απλή αναλογική αποτελεί και σήμερα τομή για το πολιτικό σύστημα, γιατί έρχεται να επουλώσει προβλήματα αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος. Διότι πρέπει να το ομολογήσουμε: Δεν βγαίνουμε αλώβητοι από την κοινωνική, πολιτική και οικονομική κρίση. Πρέπει αυτό να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν για να αποφύγουμε τις αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνία της χώρας μας, γιατί η αποκατάσταση της σχέσης των Ελλήνων πολιτών με την πολιτική και με τη δημοκρατία, διέρχεται μέσα από το αίτημα περισσότερης και πραγματικής δημοκρατίας.

Η απλή αναλογική έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει μια δημοκρατική ριζοσπαστική τομή σε όλη την κοινωνία και να συμβάλει σε καθοριστικές αλλαγές. Πρώτα απ' όλα, δεν είναι ένας νόμος-κομποραπτική, δεν είναι ένας νόμος που γίνεται για να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες κομματικής και κυβερνητικής επιβίωσης, όπως γινόταν τόσα χρόνια από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ, αλλά καλούμαστε να ψηφίσουμε έναν δημοκρατικό νόμο, όπως τον θέλει η κοινωνία μας, που τόσα χρόνια κάποιοι την κορόιδευαν.

Διότι αποτελεί κοροϊδία να τοποθετείσαι σταθερά, τάχατες, σαράντα χρόνια υπέρ της απλής αναλογικής, να καταθέτεις πέρσι τέτοιες ημέρες ίδια πρόταση νόμου και τώρα που φέρνει το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, να μην το ψηφίζεις, απογοητεύοντας, αλλά και προδίδοντας τον δημοκρατικό κόσμο της Ελλάδας και να συντάσσεσαι με τη Δεξιά και για να δικαιολογήσεις αυτή τη μεγαλοπρεπή κωλοτούμπα, να επινοείς την αθλιότητα μιας πιθανότητας, μιας σκέψης εμπλοκής, τάχατες, των δυνάμεων του στρατού σε σχέδια πριν από έναν χρόνο, αλλά υποκρύπτοντας το βασικό πολιτικό σχέδιο που κατέθεσε εδώ ο προηγούμενος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ πριν από λίγο, που είναι η συμπαράταξη και η συνεργασία με τη νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία, σε αντίθεση με την πανευρωπαϊκή στροφή και των σοσιαλιστών, σε αντίθεση με την κοινότητα που ανοίγει η νέα κίνηση προοδευτικής συνεργασίας στο Ευρωκοινοβούλιο.

Εμείς ερχόμαστε σε αυτή την επιλογή ανεξάρτητα από τις εκλογές, πρώτα απ' όλα, για να ανατρέψουμε τον καθεστωτισμό που είχαν επιβάλει, ποδηγετώντας, αν θέλετε να ταπεινώνοντας την ελληνική κοινωνία τα προηγούμενα κόμματα που κυβέρνησαν την Ελλάδα. Ανοίγουμε τον δρόμο για μία Πολιτική -το «πι» με κε-

φαλαία γράμματα- μια επιλογή η οποία έχει και παιδαγωγικό χαρακτήρα για την κοινωνία. Δεν γίνεται σε χρόνο εκλογών. Είναι ξεκάθαρο. Γίνεται τρειςήμισι χρόνια πριν από τις εκλογές για να μην εξαρτηθεί από αυτές και για να συζητήσουμε ήρεμα και για τη συνταγματική αναθεώρηση.

Βέβαια, βάζουμε το θέμα της απλής αναλογικής αμέσως μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης, πολύ απλά γιατί έχουμε αποφύγει τα βράχια και τους υφάλους που έβαλαν κακές κυβερνήσεις, ασκώντας πολιτική εις βάρος της κοινωνίας τα τελευταία χρόνια και τον εκβιασμό που προσέλασαν να στήσουν στη συνέχεια, όταν έχασαν την εξουσία σε συνδυασμό με τους δανειστές και σε συνεργασία με αυτούς.

Εμείς κάναμε το πρώτο καθήκον, μέσα στην Ευρωζώνη λύση, μέσα από τον πιο δυναμικό, αλλά και οριακό συμβιβασμό που μπορούσε να επιτευχθεί. Ταυτόχρονα, τώρα υλοποιούμε μαζί με τη δημοκρατική συζήτηση της απλής αναλογικής και του Συντάγματος πολλές μεγάλες αλλαγές και στο επίπεδο της ανάπτυξης και στο επίπεδο της εργασίας, αλλά και πρώτα απ' όλα, στο επίπεδο της όρθιας, ενωμένης, ενιαίας κοινωνίας. Συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας και το καθήκον μας απέναντι στη δημοκρατία. Αυτό αποδεικνύει τη συνέπειά μας.

Επειδή ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας άφησε υπονοούμενα ότι μόνο η απλή αναλογική αποδεικνύει τη συνέπειά μας, δεν θα αφήσουμε χώρο στα «παπαγαλάκια» της διαπλοκής και στα μέσα ενημέρωσης, που τροφοδοτεί μόνο η αντιπολίτευση, να δημιουργήσουν ψευδή εικόνα. Θα σας υπενθυμίσουμε τα εξής: καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, διαγωνισμός για τα κανάλια, εξεταστική για τα δάνεια, διερεύνηση των παράνομων καταθέσεων στο εξωτερικό, ανόρθωση της υγείας, των δημόσιων νοσοκομείων, κατάργηση του 5ευρου, προσλήψεις γιατρών, ενισχυμένα λειτουργικά σχολεία από την αρχή της χρονιάς, εισόδημα αλληλεγγύης, ανθρωπιστική κρίση, αλλαγή αναπτυξιακού μοντέλου, πρώτοι στο ΕΣΠΑ στην Ευρώπη, κοινωνική οικονομία, ενίσχυση της εργασίας.

Σας στενοχωρούν όλα αυτά και θέλετε να τα ξεχάσετε και νομίζετε ότι μόνο η απλή αναλογική είναι στοιχείο του προγράμματός μας. Εμάς όλα αυτά μας δίνουν δύναμη να συνεχίσουμε. Να συνεχίσουμε και για τη δεύτερη αξιολόγηση, για την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων και τη δημιουργία εργασιακού πλαισίου.

Αφού χαιρετίσουμε τη χθεσινή τοποθέτηση των φορέων της εργασίας, αλλά και της παραγωγής, πάνω στην πρόταση για τα εργασιακά, θα περιμένουμε και τη δική σας τοποθέτηση. Ελπίζουμε η τοποθέτησή σας να είναι σε αντίθεση με τη δημόσια τοποθέτηση του κ. Μητσotάκη στη «Washington Post» υπέρ των προτάσεων του ΔΝΤ, εις βάρος των συμφερόντων της χώρας μας.

Όμως το σχέδιο νόμου δεν είναι συνεπές μόνο ως προς τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις. Πρώτα απ' όλα είναι συνεπές ως προς τη δημοκρατική ιστορία της χώρας μας. Είναι συνεπές απέναντι στον αγώνα της Αντίστασης, στους αγώνες για τη δημοκρατία μετά τον Εμφύλιο, στον αντιδικτατορικό αγώνα, στους αγώνες όλων των κινημάτων μετά τη Μεταπολίτευση.

Πρώτα απ' όλα, η δική μας πρόταση ικανοποιεί το Σύνταγμα, το άρθρο 4 περί ισότητας και, βέβαια, την ανάγκη της λαϊκής κυριαρχίας, γιατί ο συνταγματικός νομοθέτης ξεκαθαρίζει ότι δεν μπορεί να παραβιάζει ο εκλογικός νόμος τη λαϊκή κυριαρχία, παράμετρος της οποίας είναι η ισότητα της ψήφου, η ισοδυναμία της ψήφου. Κάθε ψήφος πρέπει να έχει την ίδια νομική δύναμη, κι ως προσπάθησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, παρ' ότι νομικός, να παραφράσει και να υποτιμήσει την εντολή του Συντάγματος για ισοτιμία.

Το μόνον, όπως και η ενισχυμένη αναλογική, προφανώς και διαστρεβλώνει πλήρως την αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου και αναιρεί κάθε εικόνα, κάθε ιδέα εκλογικής δικαιοσύνης. Με την πρότασή μας κατοχυρώνεται η ισοτιμία της ψήφου των Ελλήνων. Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι, όλες οι ψήφοι έχουν την ίδια δύναμη. Έτσι θα αποδειχθεί στους πολίτες και η ανάγκη αποκατάστασης της ισοτιμίας. Όλοι έχουμε το ίδιο δικαίωμα, χωρίς εκβιασμούς. Δεν υπάρχει χαμένη ψήφος και από συνθέσεις μπορεί να γίνεται καλύτερος έλεγχος του πολιτικού συστήματος και των μεγάλων κομμάτων.

Η πρόταση νόμου είναι μία βαθιά δημοκρατική επιλογή και για έναν ακόμα λόγο. Τον επικαλέστηκε νωρίτερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Πράγματι και οι Βουλευτές που εκλέχθηκαν με μπόνους, είναι αυτοί οι οποίοι θα ψηφίσουν αύριο το βράδυ την κατάργηση του μπόνους. Αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη δημοκρατική υπέρβαση, που μόνο η Αριστερά μπορεί να κάνει, γιατί δεν μπορέσατε ποτέ να ψηφίσετε έναν νόμο εις βάρος της καρέκλας, την οποία κατείχατε τόσα χρόνια.

Το κόμμα που -όχι με δική του επιλογή- επωφελήθηκε από το μπόνους, εισηγείται την κατάργηση του μπόνους που παραβιάζει την ισοτιμία της ψήφου. Απ' αυτό φαίνεται ότι οι Βουλευτές που υποστηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση δεν έχουν κανέναν υποκειμενισμό στην πολιτική. Δεν ψάχνουν για καρέκλες. Δεν κάνουν καριέρα στο Κοινοβούλιο, αλλά θέτουν πρώτο απ' όλα το δημοκρατικό καθήκον που τους ανέθεσε η λαϊκή βούληση.

Αυτή η επιλογή είναι μία πραγματική πράξη της δημοκρατίας, γιατί είναι ταυτόχρονα ριζοσπαστική, τίμια και ηθική, γιατί μέχρι τώρα το εκλογικό σύστημα στη Μεταπολίτευση ήταν το διαβατήριο για την αποκλειστικότητα στη νομή της εξουσίας. Η επιλογή της απλής αναλογικής, δίνει τη δυνατότητα και στον πολίτη να εκφράζεται ελεύθερα, γιατί μέχρι τώρα προφανώς γνωρίζετε ότι το κλασικό σύνθημα στα αρχηγικά κόμματα του αστικού πολιτεύματος ήταν: «Όποιος είναι έξω από το μαντρί, τον τρώει ο λύκος».

Η απλή αναλογική αποδομεί τη λογική της χαμένης ψήφου και, ταυτόχρονα, έχουμε τη δυνατότητα να πούμε ότι καθαιρεί στην ουσία τον δικομματισμό. Έπρεπε, βέβαια, να φθάσουμε στην καταστροφή της χώρας για να αποδειχθεί ότι τελικά ο δικομματισμός ήταν δύο καλοί συνέταιροι που ασκούσαν ίδιες πολιτικές και άλλαζαν καρέκλες. Τώρα, όμως, μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα ότι η προσβλητική και εκβιαστική λογική της χαμένης ψήφου που υιοθέτησαν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, ήταν αυτή η οποία στήριξε προεκλογικές καμπάνιες, ολόκληρες καριέρες πολιτικών. Θεμελιώθηκε στα εκλογικά συστήματα που έφτιαχναν οι ίδιοι, για να περιμοδοτήσουν μία αυτοδύναμη αλαζονεία, μία ανεξέλεγκτη άσκηση εξουσίας, εξαιτίας της οποίας βέβαια πολλές φορές η Βουλή γέμιζε χειροκροτητές.

Προσέξτε, όμως. Χαμένη ψήφος σημαίνει πολλές φορές και άχρηστη ψήφος, περιττή ψήφος. Σημαίνει ότι ο πολίτης που την επιλέγει είναι και αυτός άχρηστος, μέτριος, περιττός. Αυτό ήταν το μήνυμα που έδινε το παλαιό πολιτικό σύστημα στους πολίτες που είχαν μία διαφορετική άποψη, δηλαδή ότι οι ιδέες ενός τμήματος της κοινωνίας δεν είναι χρήσιμες για την κοινωνία. Αυτός ήταν ο ρατσισμός και η πολιτική της αριστοκρατίας, την οποία ασκούσαν μέχρι τώρα.

Ταυτόχρονα με το ιδεολόγημα ότι ο τόπος έχει ανάγκη από σταθερές κυβερνήσεις και ότι δεν υπάρχει κουλτούρα συνεργασίας, παρουσιάζουν τη δική τους επιδίωξη, τη δική τους πολιτική επιλογή, ως αίτιο της δικής τους επιλογής. Όμως δεν καταλαβαίνουν ότι με την κατανομή ψήφων σε ισχυρές και ανίσχυρες, παραβιάζουν το ίδιο το Σύνταγμα και αναιρούν την ουσία της δημοκρατίας;

Αυτή είναι η επιδίωξή τους και σήμερα, δηλαδή να νοθεύεται η εκλογική βούληση των πολιτών και να διευρύνεται η διάβρωση, την οποία βέβαια έρχεται και συμπληρώνει το ρουσφετολόι και το πελατειακό κράτος. Αυτό είναι το πακέτο: ενισχυμένη αναλογική, παραβίαση της βούλησης των πολιτών, ρουσφέτια, διαπλοκή, το δικό μας κράτος, το δικό μας σύστημα. Και προφανώς δεν φτάναμε σε αυτό. Πολλές φορές ζήσαμε, μετά τη Μεταπολίτευση, την άσκηση ψυχολογικής και πολιτικής βίας για το δόγμα της χαμένης ψήφου.

Αντίθετα, η απλή αναλογική απελευθερώνει πολιτικές δυνάμεις, δίνει δύναμη στην κοινωνία. Μοιάζει με το νερό των βουνών της χώρας μας, με το γαλάζιο του Αιγαίου, δυναμώνει τη σχέση πολιτείας-κοινωνίας, γιατί δείχνει στον πολίτη ότι υπάρχει δικαιοσύνη και στο πολιτικό σύστημα ότι η πολιτεία εμπιστεύεται τη θέση του πολίτη και δεν τον χρειάζεται μόνο για να ανανεώσει μια κλειστή κάστα εξουσίας. Και βέβαια, μας δίνει και τη δυνατότητα να έχουμε συνθέσεις πριν τις εκλογές, αλλά και καλύτερο έλεγχο μετά τις εκλογές, γιατί είναι προφανές ότι τα αυτοδύναμα

κόμματα δεν ελέγχονταν εύκολα από καμμία άλλη πολιτική δύναμη.

Μιλάτε, βέβαια, για ακυβερνησία. Τι έφεραν, όμως, μέχρι τώρα στη χώρα μας οι ισχυρές κυβερνήσεις, που, με βάση τον δικομματισμό, εναλλάσσονταν στην εξουσία; Ποιος κατέληξε στη χρεοκοπία τη χώρα; Ποιος γέμισε τη χώρα με διαφθορά, αλλά με ανίσχυρη κοινωνία και οικονομία;

Η χώρα μας έφτασε στο χειρότερο σημείο της σύγχρονης ιστορίας της από αυτοδύναμες, κυρίαρχες κυβερνήσεις. Γιατί; Ποιος εγκατάστησε ένα τριτοκοσμικό περιβάλλον διαπλοκής; Δηλαδή ποιος έπαιρνε αυτοδυναμία για να διορίζει διοικήσεις σε τράπεζες κρατικές, να παίρνει δάνεια από αυτές τις τράπεζες - δανεικά και αγύριστα! - για να πληρώνει τις προεκλογικές του δαπάνες; Δεν ήταν ο δικομματισμός; Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ; Ποιος δηλαδή μέχρι τώρα ήταν οι κυβερνήσεις που, με τα λεφτά που δανείζονταν, έκαναν πολιτική του τύπου «Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει»;

Είναι να απορείς γιατί χρεοκοπήσαμε, όταν με την πλάτη του δικομματισμού, του μπόνους και της ενισχυμένης αναλογικής, αρχηγοί κομμάτων, τώες και νυν, παράλληλα με την οικογενειοκρατία, συντηρούν και τη λογική της ιδιοκτησίας του κράτους και καλύπτουν προσωπικές τους υποχρεώσεις με δάνεια, τα οποία δεν πληρώνουν ποτέ! Αυτό δηλαδή τι είναι, η κάστα υπεράνω του νόμου; Διότι αυτό ζούμε στην Ελλάδα, αυτό ζούσαμε τα προηγούμενα χρόνια.

Ακόμα περιμένει η ελληνική κοινωνία απαντήσεις για το δάνειο της οικογένειας Μητσοτάκη για τον «ΚΗΡΥΚΑ» Χανίων. Δανεικά και αγύριστα; Και θέλετε να αναλάβετε και την ευθύνη της χώρας; Ούτε το δάνειο της εφημερίδας της οικογενειακής δεν μπορούσατε να πληρώσετε. Γι' αυτό φέρατε τη χώρα στη χρεοκοπία.

Είναι ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η κοινωνία στις τέσσερις τελευταίες εκλογές, ανέτρεψε στην πράξη τα πλειοψηφικά και αντιδημοκρατικά χαρακτηριστικά του ισχύοντος συστήματος, γιατί επέλεξε να μην υπάρχει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Ποιος έχει το δικαίωμα υποτίμησης και αμφισβήτησης αυτής της ξεκάθαρης λαϊκής εντολής; Θα μου πείτε: ο δικομματισμός! Αυτό δεν λέγατε τόσα χρόνια;

Η Νέα Δημοκρατία, με τις θέσεις της για το εκλογικό σύστημα, προσπαθεί πολύ απλά να διατηρήσει την εξουσία και τις καρέκλες. Προσπάθησε να πουλήσει ένα παραμύθι, ότι τάχατες την Κυβέρνηση αυτήν την ενδιαφέρει η καρέκλα. Δεν μπόρεσε να κρατηθεί πολύ, προδόθηκε. Κάνουν τα πάντα για την ενισχυμένη αναλογική και το μπόνους, γιατί η μόνη τους έγνοια είναι η καρέκλα.

Μας κατηγορούν, όμως, ποιοι; Αυτοί, οι οποίοι πέρα από το ότι κληρονομούν τις έδρες -από πατέρα σε γιο, από πατέρα σε κόρη ή από μητέρα σε γιο και από μητέρα σε κόρη-, ταυτόχρονα δεν τους φτάνουν τα είκοσι και τριάντα χρόνια της Βουλής, αλλά θέλουν να παραβιάζουν και τη βούληση των πολιτών. Θέλουν, πρακτικά, να δημιουργήσουν την ανισότητα των ψήφων μεταξύ ειδημόνων και αμόρφωτων, πατρικών και πληβίων, για να συντηρήσουν την πολιτική των λίγων και των εκλεκτών, να συντηρήσουν βέβαια τα αρχηγικά, αστικά κόμματα, να εκβιάσουν την κοινωνία με τη λογική της χαμένης ψήφου και βέβαια να συντηρήσουν την οικογενειακή επιχείρηση, έτσι όπως κληρονομείται από τη νέα γενιά επαϊόντων στην επόμενη, σε όλες τις εκδοχές του νεποτισμού.

Όμως δυστυχώς, και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι επενδύουν ακόμα στην Αριστερή παρένθεση, γι' αυτό και λένε ένα στείρο «όχι» στην αλλαγή της απλής αναλογικής, γιατί νομίζουν ότι θα πέσει η Κυβέρνηση και θα τους δώσει τη δυνατότητα η κοινωνία να ξανακουρσέψουν και να κοροϊδέψουν τον δημοκρατικό κόσμο. Τοποθετούνται αρνητικά, σκοπεύοντας σε μια πολιτική ρεβάνς. Είναι τόσο στείροι! Υποτιμούν και προσβάλλουν τη δημοκρατική ιστορία της Ελλάδας. Χρεώνουν στον ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή και στην κοινωνία τη συρρίκνωσή τους και όχι στην πολιτική που άσκησαν μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και Λειτουργούν, λοιπόν, ως τα συνεπή εξαπτέρυγα του κ. Μητσοτάκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Κορυφαίο παράδειγμα είναι η πρόταση, την οποία έφεραν εδώ πριν από ένα χρόνο, η πρόταση Βενιζέλου, η οποία έλεγε ότι η διευκόλυνση του σχηματισμού κυβερνήσεων συνασπισμού εξυπηρετείται καλύτερα από το σύστημα της απλής αναλογικής και ότι το προηγούμενο ισχύον σύστημα -το οποίο σήμερα υπερασπίζονται- έχει αντισυνταγματικά χαρακτηριστικά. Αυτό είναι υπογεγραμμένο από τον κ. Βενιζέλο και από όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Τι κρίμα! Μετά από τόσα χρόνια να επενδύει στη λήθη ο κ. Βενιζέλος. Αφότου εκλέχθηκε είχα ακούσει μια συνέντευξή του, στην οποία έλεγε ότι η πολιτική είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη.

Εμείς τα ακούσαμε με προσοχή τα επιχειρήματα και για τους ομογενείς και για τις εκλογικές περιφέρειες. Μου δημιουργούν βέβαια το ερώτημα: Γιατί δεν τα έθεσαν τόσα χρόνια; Γιατί δεν τα προετοίμασαν έστω τεχνικά. Όμως η συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση και για αυτά τα θέματα θα ανοίξει. Όμως η απλή αναλογική είναι το καθαρτήριο βήμα σε μια ειλικρινή συζήτηση για την εμβάθυνση της δημοκρατίας. Περιμένουμε την απόδειξη.

Εμείς μιλάμε με τον δημοκρατικό κόσμο. Ξεκαθαρίζουμε ότι δεν θέλουμε κλεμμένες έδρες στις επόμενες εκλογές που θα είμαστε το πρώτο κόμμα. Θέλουμε να δοθεί περισσότερος και ουσιαστικός ρόλος και λόγος στη νεολαία.

Καλούμε σε συμμετοχή τους νέους της πατρίδας μας, αυτοί που είναι το πιο ζωντανό κομμάτι, και τους λέμε «μην μένετε στο περιθώριο», γιατί ξέρουμε ότι η επιλογή και άρνηση της Νέας Δημοκρατίας να δεχθεί την ψήφο και τη συμμετοχή στη νεολαία, αποδεικνύει όχι μόνο ότι δεν θέλει την πρόοδο η Νέα Δημοκρατία, αλλά ότι δεν θέλει την ίδια τη νεολαία. Και αυτό φαίνεται πολύ απλά και από τη διαγραφή των τελευταίων γραμματέων της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και την ακύρωση του συνεδρίου της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας, γιατί; Γιατί αμφισβητούν την καρέκλα των ήδη εκλεγμένων Βουλευτών, αμφισβητούν πιθανά την οικογενειοκρατία και η νεολαία θέλει κάτι διαφορετικό.

Εμείς δημιουργούμε στο κοινωνικό επίπεδο μία νέα συμμαχία των ισών ευκαιριών και στηρίζουμε έτσι ταυτόχρονα και τους άλλους πολιτικούς στόχους, τη δίκαιη ανάπτυξη και την ισχυρή κοινωνία, γιατί η απλή αναλογική αντανάκλα και στην αγορά και στην επιχειρηματικότητα, τις ίσες ευκαιρίες, τα ίσα δικαιώματα, ελευθερία ιδεών, ανοικτή κοινωνία, ενεργοί πολίτες. Γιατί η δημοκρατία δίνει οξυγόνο στην κοινωνία, στην οικονομία και στην αλληλεγγύη κι εμείς είμαστε αποφασισμένοι να ξεκινήσουμε αυτές τις μεγάλες αλλαγές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Θα μου πείτε: Όλα αυτά για δύο νούμερα; Κατάργηση του μπόνους πενήντα εδρών και ψήφο στα δεκαεπτά; Δεν είναι δύο νούμερα, γιατί το άκουσα από την Αντιπολίτευση. Δεν είναι δύο νούμερα, είναι μία λέξη «δημοκρατία», μία λέξη πάνω από λόγια, μία λέξη με πολλές θυσίες, με πολλούς αγώνες, μία λέξη λαϊκή, για όλους τους Έλληνες, για όλο το Κοινοβούλιο, για όλους εμάς που εκπροσωπούμε τους Έλληνες, μία πολύ μεγάλη λέξη.

Η λέξη «δημοκρατία» είναι αυτή που βρίσκεται στον πυρήνα αυτού του νομοσχεδίου. Και αυτόν τον ύψιστο σκοπό θα τον υπερασπιστούμε και ζητάμε ακόμα και τώρα την υπεράσπιση και την υποστήριξη της Δημοκρατίας από όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Μέχρι αύριο το βράδυ, η δημοκρατία θέτει το δίλημμα, θέτει το ερώτημα. Ίση ψήφος, ίση δύναμη για όλους τους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Σας ευχαριστούμε, κύριε Φάμελλε.

Πρέπει να ξαναπώ ότι υπάρχουν ενενήντα περίπου συνάδελφοι που περιμένουν να μιλήσουν, ότι ο χρόνος είναι περιορισμένος και ουσιαστικά είναι απόψε και αύριο το απόγευμα -γιατί το πρωί υπάρχει ένα άλλο νομοσχέδιο που θα συζητηθεί- και παρακαλώ να τηρήσουμε τους χρόνους.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συμπληρώνονται σαράντα δύο χρόνια από την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο, που οδήγησε στην κατοχή του 37% του εδάφους της Κύπρου, μία εισβολή που έγινε με τις ευλογίες και τη στήριξη του ΝΑΤΟ και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής -που ουδείς αναφέρθηκε μέχρι τώρα και αναφέρεται- με τη στήριξη του ΝΑΤΟ, το οποίο η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με τις ευλογίες και των άλλων κομμάτων, έχει προσκαλέσει να εγκατασταθεί στο Αιγαίο, στο όνομα του προσφυγικού προβλήματος, αλλά στην πραγματικότητα για να πάρει διάταξη πολεμική για τις νέες επιθετικές ενέργειες και στη Λιβύη, αλλά συνολικότερα για την κατάσταση, που ο καθένας αντιλαμβάνεται ότι δημιουργείται στην ευρύτερη περιοχή.

Το δρόμο άνοιξε για το διαιρισμό της Κύπρου το πραξικόπημα της χούντας. Και μάλιστα, πολλοί υποστηρίζουν -και είναι σωστό- ότι ένας από τους βασικούς λόγους -εάν όχι ο βασικότερος λόγος- που έγινε το πραξικόπημα της χούντας ήταν ο διαιρισμός της Κύπρου. Και τα φασιστοειδή της Χρυσής Αυγής δεν δικαιούνται καν να μιλάνε για το πρόβλημα της Κύπρου.

Εμείς πιστεύουμε ότι καμμία δίκαιη λύση δεν μπορεί να υπάρξει για τον κυπριακό λαό στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Ήδη προετοιμάζεται νέο σχέδιο Ανάν μακριά από αυτό που ζητάει ο κυπριακός λαός και που ζητούσε τόσα χρόνια, καθώς επίσης θέλουμε να επιστημονούμε -και θα μιλήσουμε και αύριο γι' αυτά- ότι οι εξελίξεις και στην Τουρκία, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή, πρέπει να βρουν τον ελληνικό λαό και τους λαούς της περιοχής σε ετοιμότητα, σε εγρήγορση, γιατί εξυφίνονται σχέδια γενικευμένου πολέμου, εξαιτίας των μεγάλων ανταγωνισμών στην περιοχή, για τον έλεγχο των πηγών ενέργειας, της μεταφοράς και τον γεωστρατηγικό έλεγχο.

Εμείς παραμένουμε στη θέση για δίκαιη λύση του Κυπριακού, για Κύπρο ανεξάρτητη, μία και μόνη κυριαρχία και διεθνή προσωπικότητα, χωρίς ξένες βάσεις, χωρίς ξένους εγγυητές και προστάτες, με τον λαό νοικοκύρη στον τόπο του. Οποιαδήποτε άλλη λύση, δεν θα είναι προς το συμφέρον του κυπριακού λαού.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, σε ό,τι αφορά τον εκλογικό νόμο όπως και γενικότερα, τοποθετείται με βάση τις αρχές που έχει υποστηρίξει πάντα. Ποια είναι η θέση μας και ποια ήταν πάντα; Απλή, άδολη, ανόθευτη αναλογική, συνταγματικά κατοχυρωμένη, χωρίς δηλαδή μπόνους -δώρο- εδρών πενήντα, τριάντα, σαράντα ή οποιοδήποτε, χωρίς όριο εισόδου στη Βουλή και με κατάργηση του σταυρού προτίμησης. Αυτή ήταν η θέση μας. Χωρίς, λοιπόν, όλες αυτές τις προποθέσεις, δεν είναι απλή αναλογική. Είναι κάτι άλλο. Μπορεί να είναι αναλογικότερο, αλλά δεν είναι απλή αναλογική.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε, επίσης, ότι δεν έχουμε καμμία αυταπάτη πως τα αδιέξοδα που υπάρχουν για τον ελληνικό λαό, για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, θα λυθούν με τα εκλογικά συστήματα, όποια και να είναι αυτά, ακόμα και η γνήσια, ανόθευτη, απλή αναλογική, ούτε πιστεύουμε ότι θα ανατραπεί το πολιτικό σύστημα -είπε ένας Υπουργός- με την απλή αναλογική. Το πολιτικό σύστημα υπηρετεί ένα κοινωνικό σύστημα που λέγεται καπιταλισμός και επομένως δεν ανατρέπεται με κανέναν εκλογικό νόμο ούτε ανατράπηκαν ποτέ κοινωνικά συστήματα στην ιστορία -για να μιλήσουμε και πιο ανοιχτά- με εκλογικές διαδικασίες. Ποτέ δεν έχει γίνει και όπου επιχειρήθηκε -παράδειγμα Χιλή-, γύρισε ανάποδα. Αλλά ανατράπηκαν με τον ξεσηκωμό, με την κοινωνική εξέγερση, με κοινωνικές επαναστάσεις των λαών.

Δεν μας ενδιαφέρει η απλή αναλογική; Φυσικά και μας ενδιαφέρει. Λέμε, λοιπόν, ότι με την απλή αναλογική καταγράφεται πιστά η ψήφος του ελληνικού λαού και αντιστοιχείται με τους ανάλογους Βουλευτές. Σε τελευταία ανάλυση, κατοχυρώνει την ισοτιμία ψήφου.

Και αλήθεια, κύριε Φάμελλε, με 3% όριο εισόδου έχουν όλοι το ίδιο δικαίωμα; Αν πέντε κόμματα πάρουν από 2,8%, το 12% του ελληνικού λαού θα αντιπροσωπευτεί στη Βουλή; Άρα μην υπερβάλλετε. Ισοτιμία ψήφου γιατί; Ας ψηφίσει ένα κόμμα. Θυμάστε τότε -οι παλαιότεροι θα θυμούνται- τον Συνασπισμό με το 2,91% που έμεινε απ' έξω; Εάν πέντε, έξι κόμματα πάρουν τόσο, αυτοί θα έχουν την ίδια δύναμη που έχει και η ψήφος των άλλων

που εκλέγονται; Μην μας λέτε, λοιπόν, υπερβολές. Χωρίς να καταρτηθεί το 3% δεν υπάρχει ισότητα, ισοτιμία θα έλεγα, της ψήφου.

Και κάτι ακόμα για τις εκλογές. Φαντάζομαι, ανεξάρτητα αν διαφωνούν κάποιοι συνολικά μαζί μας, ότι αντιλαμβάνονται -και ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται- πώς πάει στις κάλπες και κάτω από ποια διλήμματα και εκβιασμούς ρίχνει την ψήφο του, ενώ πιστεύει διαφορετικά. Μπορώ να πω πάρα πολλά παραδείγματα. Ούτε ποτέ εκφράζεται γνήσια η θέληση του ελληνικού λαού με την ψήφο. Ποτέ! Κυριολεκτικά ποτέ και το λέμε με την αίσθηση που έχουμε.

Λέμε, λοιπόν -και ειπώθηκε και εδώ- ότι η απλή αναλογική, έστω αυτή, κατοχυρώνει τη λαϊκή κυριαρχία. Εμείς έχουμε διαφορετική άποψη, ριζικά αντίθετη και θεωρούμε ότι είναι κοροϊδία απέναντι στον ελληνικό λαό να του λες ότι κατοχυρώνει την ελληνική κυριαρχία, όταν ψηφίζει στις εκλογές.

Για εμάς λαϊκή κυριαρχία είναι όταν ο λαός έχει στα χέρια του τα μέσα παραγωγής, τον πλούτο που παράγει, όταν αποφασίζει για την οικονομία του, με βάση τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι με βάση το καπιταλιστικό κέρδος, που αποφασίζεται σήμερα από τα μονοπώλια και το κεφάλαιο που ελέγχει και έχει στα χέρια του την οικονομία, όταν σχεδιάζει την οικονομία του, αξιοποιεί τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και δυνατότητες της χώρας με γνώμονα τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι με γνώμονα το πού θα κερδίσουν οι καπιταλιστές, όταν ακολουθεί ανεξάρτητη πολιτική, χωρίς τα θανάσιμα δεσμά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, που υπερασπίζονται και πολιτικά αλλά και με τα όπλα τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Αυτό είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση: δικτατορία των ευρωπαϊκών μονοπωλίων και το ΝΑΤΟ είναι το οπλισμένο χέρι του ιμπεριαλισμού και του καπιταλισμού παγκόσμια, εκτός αν έχει γίνει περσιότερη σήμερα και το προσκαλείτε και στο Αιγαίο για να πετάξει και να φέρει και την ειρήνη. Ειρωνικά το λέω.

Για εμάς, λοιπόν, λαϊκή κυριαρχία είναι η ιδιοκτησία του πλούτου, ποιος έχει την οικονομία στα χέρια του. Ποιος παράγει τον πλούτο; Τον παράγει ο λαός ή όχι; Ποιος του τον κλέβει τον πλούτο; Μια χούφτα μονοπώλια. Εξήντα πέντε άνθρωποι στον κόσμο έχουν το μισό ΑΕΠ της γης. Το 10% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει το 90% του ΑΕΠ της γης. Αυτό είναι κυνική, ωμή δικτατορία της αστικής τάξης και το λέμε έτσι με αυτήν τη γλώσσα που δεν είναι σκληρή, αλλά μάλλον μαλακή είναι.

Όταν, λοιπόν, ο λαός ακολουθεί μια διαφορετική, φιλειρηνική πολιτική και δεν συμμετέχει σε σφαγή άλλων λαών και του δικού μας μαζί, τότε είναι λαϊκή κυριαρχία.

Αυτή είναι η δική μας, αυτή είναι η πρόταση του ΚΚΕ, γιατί -ξαναλέω- όταν μια χούφτα μονοπώλια ελέγχουν την οικονομία και βάζουν τον λαό να ψηφίζει κάθε τέσσερα χρόνια, αυτό δεν είναι λαϊκή κυριαρχία, είναι κυριαρχία της αστικής τάξης, είναι δικτατορία της αστικής τάξης που άλλοτε είναι με αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία και άλλοτε, όταν σκληραίνουν τα πράγματα, γίνεται ανοικτή, κυνική δικτατορία. Τα εκλογικά συστήματα μπορεί να μεταβάλλονται, όπως και να βρίσκονται πολλοί και διάφοροι πρόθυμοι, ή να δημιουργεί το ίδιο το σύστημα διάφορα κόμματα που υπηρετούν ουσιαστικά αυτή την εξουσία του κεφαλαίου, είτε με μονοκομματικές είτε με πολυκομματικές κυβερνήσεις.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτά που λέγονται εδώ, πέρα και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ανήκουστα. Δηλαδή, η οικονομία έφτασε σ' αυτή την κατάσταση και στην Ελλάδα και παγκόσμια λόγω μονοκομματικών κυβερνήσεων; Μην τρελαθούμε. Δεν είναι γνήσια καπιταλιστική κρίση παντού, η οποία μαστίζει όλο τον καπιταλιστικό κόσμο και μας λέτε ότι ήταν αιτία οι μονοκομματικές κυβερνήσεις; Και οι συμμαχικές; Γιατί, στην Ιταλία δεν έχει συμμαχικές; Δεν ξέσπασε η κρίση εκεί; Σε άλλες χώρες δεν έχει συμμαχικές; Τι κυβερνήσεις ήταν αυτές; Κυβερνήσεις που υπηρετούσαν το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Μη μας πείτε και στο τέλος ότι αυτό το σύστημα της απλής αναλογικής θα αλλάξει και την κοινωνία και θα την μετατρέψει σε σοσιαλιστική μέσα από τις εκλογές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Ακυβερνησία: Βασικό επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχει ακυβερνησία; Σε ποια χώρα του κόσμου υπάρχει ακυβερνησία; Σε καμία, ποτέ, ανεξάρτητα από το τι συστήματα είχαν. Πρώτα είχαμε παραδείγματα του εξωτερικού. Τώρα έχουμε και από δω. Γιατί, εσείς δεν κάνατε κυβέρνηση, οι προαιώνιοι αντίπαλοι; Το τι έλεγε η Νέα Δημοκρατία στο ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία, χωριούν μπροστά σ' αυτά που λέγονται σήμερα. Κι όμως, κυβερνήσατε μαζί.

Για το ΠΑΣΟΚ να πω, κύριε Λοβέρδο; Και με το ΛΑΟΣ δεν πήγατε; Γιατί είναι διαφορετικό από τους ΑΝΕΛ; Δεν κάνατε τρικομματική κυβέρνηση μαζί; Γιατί έγιναν αυτές οι κυβερνήσεις; Για να σώσουν την Ελλάδα; Όχι. Για να σώσουν το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, να ανακάμψουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τα κέρδη του κεφαλαίου, τσακίζοντας, συντρίβοντας κυριολεκτικά τον ελληνικό λαό. Κυβερνήσεις, λοιπόν, που φάνινονταν απίθανες, όπως και σήμερα μπορεί να φάνινονται απίθανες, θα δημιουργηθούν, γιατί υπάρχει κοινή βάση, πέρα από το ότι είναι διαφορετικά τα κόμματα.

Υπάρχει κοινή στρατηγική που έχει δύο στοιχεία. Το ένα είναι ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, που όλοι συμφωνείτε πλην ΚΚΕ, και το δεύτερο είναι η θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από τη στιγμή, λοιπόν, που συμφωνείτε σε αυτά που είναι τα στρατηγικά, ο καυγάς είναι ποιος και με ποιον τρόπο θα διαχειριστεί ακριβώς αυτή την εξουσία. Άρα δεν υπάρχει περίπτωση ακυβερνησίας.

«Θέλουμε» -λέει- «ισχυρές κυβερνήσεις». Το ερώτημα είναι: Ισχυρές κυβερνήσεις για ποιον; Εμείς δεν θέλουμε ισχυρές κυβερνήσεις, ούτε ο λαός πρέπει να θέλει ισχυρές κυβερνήσεις. Ισχυρές κυβερνήσεις για ποιον λόγο; Για να εφαρμοστούν όλα τα μνημόνια και οι νόμοι, για να εφαρμοστεί η αντιλαϊκή πολιτική, για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, να εξασφαλιστεί η κερδοφορία του και να συντρίβεται ο λαός. Τέτοια ισχυρή κυβέρνηση θέλετε.

Ε, λοιπόν, το λαϊκό κίνημα και ο λαός δεν πρέπει να θέλουν τέτοιες ισχυρές κυβερνήσεις, αλλά όσο το δυνατόν πιο αδύναμες, γιατί όσο πιο αδύναμες είναι, τόσο δυναμώνει -και είναι προϋπόθεση αυτό- η πάλη του λαού. Μπορεί να αποσπά ορισμένα πράγματα και μπορεί να δημιουργήσει και μεγάλα ρήγματα για μεγάλες ανατροπές. Αυτή είναι η δική μας θέση.

Άρα το καθοριστικό για μας, χωρίς να υποτιμάμε τις εκλογικές διαδικασίες -θα πω παρακάτω- είναι για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα η οργάνωση της πάλης τους. Ότι κέρδισαν στην ιστορία, δεν τους το χάρισε καμμία κυβέρνηση. Το κέρδισαν με αγώνα και με αίμα. Έστω και μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, να συγκροτηθεί μία λαϊκή συμμαχία η οποία θα αποτρέψει αντιλαϊκά μέτρα, θα περάσει στην αντιέπιθεση και στη διεκδίκηση και κυρίως θα έχει μια σαφή κατεύθυνση ανατροπής του ίδιου του συστήματος. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Αποφασιστικός παράγοντας γι' αυτό, είναι η ισχυροποίηση του ΚΚΕ παντού -και στο Κοινοβούλιο- για να μπορέσει να δράσει σαν καταλύτης στην οργάνωση αυτής της λαϊκής συμμαχίας και της λαϊκής πάλης. Τα άλλα -και απευθύνομαι στον κόσμο- τα έχετε δοκιμάσει όλα. Όλα τα δοκιμάσατε. Ήλθε και η ονομαζόμενη Αριστερά στον ίδιο ακριβώς δρόμο που ακολούθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, στο δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Όσο για το νόμο, τι πολιτική στόχευση έχει αυτός ο νόμος, πέρα από τον αποπροσανατολισμό που αντικειμενικά υπάρχει από τα καυτά και άμεσα προβλήματα που απασχολούν τον κόσμο; Δεν θα σταθώ, όμως, σ' αυτό.

Επίσης -και είναι πολύ σοβαρό αυτό και έχετε όλοι τεράστιες ευθύνες- δεν βγάξετε λέξη για την κατάσταση που δημιουργείται στην περιοχή, για την απόφαση της Συνόδου της Βαρσοβίας του ΝΑΤΟ, που είναι πολεμική απόφαση -κήρυξη πολέμου είναι στην πραγματικότητα- που υπέγραψε και η ελληνική Κυβέρνηση και που δεν βγάζουν τσιμουδιά και τα υπόλοιπα κόμματα, γιατί συμφωνούν. Αυτά είναι τα καυτά προβλήματα.

Όμως η κύρια στόχευση, κατά τη γνώμη μας, είναι να διευκολυνθεί η αναδιάρθρωση του αστικού πολιτικού συστήματος, να δημιουργηθούν ισχυρές συμμαχικές κυβερνήσεις, να εξασφαλίσουν μια σταθερότητα, για να διασφαλίσουν την πορεία της οποίας και

αν έρθει καπιταλιστικής ανάπτυξης. Έχει στόχο τη δημιουργία ενός νέου διπολισμού: κεντροαριστερός - κεντροδεξιός πόλος. Εδώ υπάρχουν διαφορετικές συγκρούσεις ανάμεσα στα κόμματα, όχι στις στρατηγικές, αλλά επιμέρους. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει την πρωτοκαθεδρία και μάλιστα κινείται με ταχύτητα φωτός σε αυτόν τον τομέα. Έχει μετατοπιστεί στη σοσιαλδημοκρατία σε χρόνο μηδέν. Ήδη συγκρότησε πόλο με τους σοσιαλδημοκράτες, τη GUE και τους Πράσινους και τον Παπαδημούλη στη διοίκηση. Δηλαδή, αυτό που λέγαμε τόσα χρόνια και για το οποίο διαμαρτυρόσασταν σκληρά και φωνάζατε, ήδη το προχωράτε: Συγκρότηση δύο πόλων: Σοσιαλδημοκράτες και Χριστιανοδημοκράτες, οι οποίοι τι κάνουν, σε τελευταία ανάλυση; Όταν αποτυγχάνει ο ένας, έρχεται ο άλλος. Για να μην πω αμερικάνικο σύστημα, Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείστε και θέλετε να βάλετε ψεύτικα διλήμματα στον ελληνικό λαό.

Βέβαια, εδώ, υπάρχουν και ιδιομορφίες. Υπάρχει στρίμωγμα και συνωτισμός και απ' ό,τι φαίνεται, η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία επιλέγει ΣΥΡΙΖΑ για συνεταίρο και το ΠΑΣΟΚ το πάει στην άκρη σιγά σιγά για λόγους ιστορικούς, που δεν μπόρεσε δηλαδή και έχει κατέβει σήμερα σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Και δεν είναι τυχαία η επιλογή της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας ούτε είναι τυχαία -και απευθύνομαι στη Νέα Δημοκρατία- η επιλογή του δικού σας Λαϊκού Κόμματος, η στήριξη δηλαδή της Κυβέρνησης. Μέρκελ; Ντάισελμπλουμ; Στήριζουν την ελληνική Κυβέρνηση οι πάντες, οι δικοί σας, γιατί βλέπουν ότι μπορούν να περάσουν μέτρα τα οποία εσείς δεν θα καταφέρατε να τα περάσετε τα ίδια. Και οι σοσιαλδημοκράτες, ο Ολάντ, παραδείγματος χάριν, λέει «ζήτω η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ». Στήριξη παντού. Γιατί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου κι εμένα δύο λεπτά.

Επομένως, ποια είναι η ουσία τώρα και για τη Νέα Δημοκρατία; Σας παίρνει τη δουλειά και την πολιτική. Είστε σε αδιέξοδο και δίνετε τη μάχη περιφερειακά και όχι κεντρικά.

Έρχομαι στα συγκεκριμένα θέματα. Ψήφος στα δεκαεπτά. Εμείς συμφωνούμε, αλλά εδώ ακούμε πολλά, όπως το αν είναι ώριμοι ή ανώριμοι. Και λέει η Νέα Δημοκρατία «είναι ανώριμοι στα δεκαεπτά». Ρωτάω λοιπόν: Εσείς δεν φέρατε και υλοποιείτε την ευρωπαϊκή οδηγία για παιδική εργασία στα δεκαπέντε; Ναι ή όχι; Η κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ το έκανε. Για να δουλεύουν δεκαπέντε χρονών παιδιά και να τσακίζονται σε σκληρές δουλειές, με φθινό μεροκάματο, τζάμπα σχεδόν. Για να κερδίζουν τα αφεντικά είναι ώριμοι οι νεολαίοι, ε; Για να ψηφίζουν όμως δεν είναι! Κι εσείς που τους κανακεύετε τώρα, γιατί δεν καταργείτε αυτόν τον νόμο; Γιατί δεν καταργείτε τον νόμο για την παιδική εργασία, που είναι απάνθρωπη, που μας γυρίζει στον Μεσαίωνα, σε καταστάσεις Αφρικής και άλλων χωρών; Άρα, μεγάλη η υποκρισία για τη νεολαία!

Και κάτι ακόμα ειπώθηκε από κάποιον Εκπρόσωπο -νομίζω από το Ποτάμι- ότι τα σχολεία θα γίνουν θέατρο πολιτικής αντιπαράθεσης. Αλήθεια, τα βιβλία τι διδάσκουν; Τι γράφουν τα βιβλία; Μεγαλύτερη πλύση εγκεφάλου στα παιδιά από το δημοτικό υπάρχει; Σε επτά και οκτώ χρονών παιδιά μιλάνε για την επιχειρηματικότητα. Τι τους διδάσκουν για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τι για την ιστορία της Ελλάδας; Διαβάστε όλα τα βιβλία αυτά. Αυτή δεν είναι πλύση εγκεφάλου ιδεολογική που κάνει το ίδιο το σύστημα; Και θα δούμε τι θα καταργήσετε. Δεν θα καταργήσετε, μάλλον, ούτε θα τα αλλάξετε αυτά τα βιβλία, ούτε μαρξισμός θα μπει ούτε πουθενά αλλού. Αυτό δεν σας πειράζει, γιατί είναι η κυριαρχία του ίδιου του συστήματος να αναπαράγει την ιδεολογία και να μπορεί, αν είναι δυνατόν, να τα κάνει γενίτσαρους, να αρνηθούν δηλαδή και την ίδια τους την τάξη, διότι τα περισσότερα -η συντριπτική πλειοψηφία- φτωχοπαιδα είναι, παιδιά των λαϊκών στρωμάτων.

Δεύτερον, κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Εσείς, λοιπόν, της αστικής δημοκρατίας -γιατί εμείς δεν πιστεύουμε σε αυτήν, τη θεωρούμε υποκρισία- που λέτε ότι όλοι είναι ίσοι κ.λπ., δεν κατάλαβα, γιατί θα πάρετε 5% μπόνους; Γιατί θα πάρετε πενήντα έδρες; Τι είσατε εσείς, πιο έξυπνοι; Ο οποιοσδήποτε, το πρώτο κόμμα. Δηλαδή θα ψηφίζω εγώ το τάδε κόμμα και θα βγαίνει άλλος Βουλευτής;

Τι δημοκρατία είναι αυτή; Ούτε αυτή δεν σέβεστε, τη δική σας. Και μάλιστα επιχειρηματολογείτε εδώ: ισχυρές κυβερνήσεις, κυβερνησιμότητα. Άμα δεν σας θέλει ο λαός, γιατί να κυβερνήσετε; Δεν το κατάλαβα. Με τα δικά σας κριτήρια, όχι με τα δικά μας. Παίρνεις 51%, φτιάξε αυτοδύναμη κυβέρνηση. Δεν παίρνεις 51%, κάνε υποχρεωτικά συνεργασίες ή κάνε εκλογές μέχρι να βρεις όχι το 51%, αλλά να βρεις συμμάχους για να κάνεις συνεργασίες.

Τι λογική είναι αυτή; Πείτε μας εσείς, οι μεγάλοι δημοκράτες, που υπερασπίζεστε το αστικό σύστημα. Γιατί εμείς λέμε άλλο πράγμα. Δημοκρατία σημαίνει να εκλέγεται ο Βουλευτής από τον τόπο δουλειάς, από τον τόπο που ζει, από τους συνταξιούχους, από τον αγροτικό συνεταιρισμό, να μπορεί να ανακληθεί. Τέτοια εξουσία θέλουμε εμείς, τέτοιους Βουλευτές, τέτοιους λαϊκούς αντιπροσώπους, γιατί η έννοια έχει ξεφτίλιστεί.

Επίσης, το ΠΑΣΟΚ κάνει ελιγμό τώρα. Τον Απρίλιο μλούσε για κατάργηση του μπόνους, τώρα λέει «από το 42% και πάνω». Γιατί από το 42% και πάνω; Επειδή έχει δυναμική; Ένα κόμμα μπορεί να έχει 20% και στις επόμενες εκλογές να πάει 40%. Γιατί θα πρέπει να πάρει μπόνους δηλαδή; Επειδή λέτε για μπόνους, το μπόνους δεν είναι κλοπή ψήφων του ελληνικού λαού διότι της βίας, που τις δίνει στο πρώτο κόμμα; Δεν κλέβετε, δηλαδή, τη θέληση του ελληνικού λαού, έστω αυτή που εκφράζεται στις εκλογές;

Και κάτι ακόμα που τέθηκε -και σε αυτό θέλω να σταθώ και να τελειώσω. Ο κ. Βορίδης τα είπε και ξέρει πολύ καλά τι λέει. Πρέπει, λέει, να τεθεί και στον εκλογικό νόμο η εσωκομματική λειτουργία των κομμάτων. Τι ακριβώς σημαίνει; Θα καταργήσετε αυτό που λέει ότι τα κόμματα είναι ελεύθερες ενώσεις πολιτών που φτιάχνουν ένα κόμμα, έχουν ένα καταστατικό και ένα πρόγραμμα; Τι θα φτιάξετε; Κρατικά κόμματα; Σε ποιους απευθύνετε; Θα ελέγχει, δηλαδή, το κράτος το πώς λειτουργούν τα κόμματα και το πώς αποφασίζουν;

Σε ποιον τα λέτε αυτά και σε ποιον απευθύνετε; Στο ΚΚΕ; Εμείς δεν μασάμε -η ιστορία μας το έχει δείξει- όλο αυτό -ούτε πρόκειται να κάνουμε πίσω. Γιατί πολλοί «αλληθωρίζουν» και κανένας δεν είπε κουβέντα. Γιατί αυτές είναι απευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλουν να τσακίσουν με όλους τους τρόπους κόμματα τα οποία παλεύουν να ανατρέψουν το ίδιο το κοινωνικό σύστημα.

Εμείς ξεκαθαρίζουμε ότι τέτοια πράγματα δεν περνάνε και αν τα περάσετε, σας το λέω και να το αντιληφθείτε, θα γυρίσουν μπούμερανγκ σε ό,τι αφορά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Τελειώνοντας,....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παφίλης, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ένα λεπτό, σας παρακαλώ. Θα τα πω επιγραμματικά.

Το άρθρο που αφορά την ψήφο στα δεκαεπτά, το ψηφίζουμε. Ψηφίζουμε την κατάργηση του μπόνους.

Καταθέτουμε τροπολογία για την κατάργηση του 3%. Όσοι επικαλούνται εθνικούς λόγους κάνουν ζημιά και στη χώρα, γι' αυτό και η Κυβέρνηση επίσημα δεν λέει τίποτα και καλά κάνει. Όσοι, όμως, το λένε ουσιαστικά πάνε να ανατρέψουν διεθνείς συνθήκες που μιλάνε για μπουσουλμανική μειονότητα και αναφέρουν το θέμα τουρκικής μειονότητας -το λέω ανοικτά εδώ πέρα- και γι' αυτό καλά θα κάνουν να μη μιλάνε. Ας πουν ό,τι άλλα επιχειρήματα θέλουν.

Εμείς, λοιπόν, καταθέτουμε τροπολογία για κατάργηση του 3%. Ψηφίζουμε την εφαρμογή του νόμου από τις επόμενες εκλογές και καλούμε τον λαό να οργανώσει την πάλη του. Εκεί θα δοθεί η διέξοδος και όχι μέσα από διάφορα εκλογικά συστήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ πολύ να είστε όλοι ακριβείς στον χρόνο.

Κύριε Κατρούγκαλε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στάση απέναντι στο εκλογικό σύστημα αποτελεί λυδία λίθο για τον πολιτικό χαρακτήρα και την ταυτότητα όλων των πολιτικών δυνάμεων. Για την Αριστερά αποτελεί ταυτοτικό ζήτημα, ακριβώς γιατί ταυτίζεται με μια καταστατική αρχή της Αριστεράς η επιλογή της απλής αναλογικής: την επιλογή της πο-

λιτικής ισότητας.

Επίσης, είναι επιλογή της Αριστεράς, γιατί το σύστημα το αναλογικό είναι αυτό που εκφράζει καλύτερα την ανάγκη δημοκρατικής συσχέτισης της ψήφου όλων των πολιτών, χωρίς τη διαμεσολάβηση στρεβλωτικών μηχανισμών.

Γι' αυτό τον λόγο ο Φαίδων Βεγλερής δεν ονόμαζε «ενισχυμένη αναλογική» το εκλογικό σύστημα που επικράτησε μετά την Μεταπολίτευση, αλλά αντιθέτως «αποδυναμωμένη ή αμβλυμένη αναλογική» με την έννοια ότι η επικράτησή της αποδυναμώνει την αρχή της πολιτικής ισότητας και αμβλύνει την εφαρμογή της δημοκρατίας.

Όσον αφορά τη στάση και των άλλων πολιτικών χώρων της συντηρητικής παράταξης, της Δεξιάς και του Κέντρου, η ιστορία δείχνει ότι επίσης αναδεικνύει πολιτικές πρακτικές ταυτοτικές.

Η συντηρητική παράταξη ιστορικά ήταν υπέρ των πλειοψηφικών συστημάτων ή συστημάτων ενισχυμένης αναλογικής, χωρίς να σημαίνει ότι για λόγους καιροσκοπισμού δεν οφείλουμε και στην παράταξη αυτή το πιο εκλογομαγειρικό εκλογικό σύστημα, το λεγόμενο «τριφασικό σύστημα» της ΕΡΕ το 1956, όπου η επιλογή ήταν υπέρ του πλειοψηφικού συστήματος στις αγροτικές περιοχές, όπου η Δεξιά είχε μεγάλη δύναμη, υπέρ του αναλογικού συστήματος στις πόλεις όπου η Αριστερά είχε μεγάλη δύναμη και υπέρ μεικτού συστήματος στις ημιαστικές περιοχές. Όπως γνωρίζετε, αυτό το εκλογικό σύστημα οδήγησε την ΕΡΕ να συγκεντρώσει απόλυτη και μεγάλη πλειοψηφία 165 εδρών, ενώ είχε 47% των ψήφων έναντι του 48% της Δημοκρατικής Ένωσης, του συνόλου δηλαδή της Αντιπολίτευσης.

Αυτό που ονομάζουμε Κέντρο στην Ελλάδα, τις περισσότερες φορές υποστήριζε την απλή αναλογική, ειδικά από εκπροσώπους του που ήταν ανοιχτοί σε προοδευτικά ρεύματα, όπως σωστά ανέφερε ο Υπουργός Εσωτερικών, τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου. Μάλιστα, ογδόντα χρόνια πριν από σήμερα, μας θύμισε ο Φιλίστωρ της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», πρότεινε την εισαγωγή του συστήματος της απλής αναλογικής ως συνταγματικά κατοχυρωμένου συστήματος.

Στον χώρο αυτό, όμως, εντοπίζουμε και φαινόμενα έντονου καιροσκοπισμού, που κάθε φορά που επιχειρήθηκαν, οδήγησαν στην πραγματικότητα στον εκλογικό καταποντισμό του χώρου αυτού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό που ανέφερε και ο Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης, η συμφωνία Παπάγου-Πλαστήρα για να εισαχθεί πλειοψηφικό σύστημα το 1952, που οδήγησε στην πλήρη επικράτηση του Παπάγου.

Ακόμα χειρότερα, η συμφωνία του Κέντρου και της δεξιάς παράταξης, για να αποκλειστεί η ανερχόμενη Αριστερά, που την υπολόγιζαν ως τρίτο κόμμα από τον ανισόμετρο καταμερισμό των εδρών το 1958, η οποία οδήγησε, βέβαια, στο να πέσουν στον εκλογικό λάκκο που έσκαβαν αυτοί που προόριζαν την Αριστερά στον ρόλο του θύματος.

Η τρίτη, νομίζω και φαρμακερή, καιροσκοπική συμπεριφορά είναι αυτή που δείχνει αυτή τη στιγμή η αυτοαποκαλούμενη Κεντροαριστερά στην κοινοβουλευτική της έκφραση, που αποφασίζει και αυτή τη φορά τη de facto συστράτευση με τη συντηρητική παράταξη και την απομάκρυνση όχι μόνο από την επί της αρχής θέση για την απλή αναλογική, αλλά και τη σαφώς υποκριτική διαφοροποίηση από ένα σχέδιο νόμου που η ίδια είχε καταθέσει λίγους μήνες νωρίτερα.

Η υποκρισία, όμως, δεν είναι μόνο ίδιον της λεγόμενης Κεντροαριστεράς. Στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μας ειρωνεύθηκε κατά κάποιο τρόπο για την εισαγωγή της ψήφου στα δεκαεπτά, πρέπει να θυμίσω ότι οι Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας υπερψήφισαν το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου της 11^{ης} Νοεμβρίου 2015, το οποίο προβλέπει ψήφο από τα δεκαέξι, όχι από τα δεκαεπτά. Και αυτό το συγκεκριμένο ψήφισμα κατατέθηκε στο Ευρωκοινοβούλιο με εισηγητές το Λαϊκό Κόμμα και το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα.

Η σύγχρονη τάση αυτή τη στιγμή στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες, είναι υπέρ της μείωσης του ορίου της εκλογικής ηλικίας. Δεν είναι μόνο στη Σκωτία και στην Αυστρία, σε παραδοσιακές δημοκρατίες, που καθιερώθηκε το δέκατο έκτο -επαναλαμβανών, όχι το δέκατο έβδομο- έτος. Στην Εσθονία, στην υπό εξέλιξη αναθεώρηση όλες οι πολιτικές δυνάμεις έχουν δεχθεί αυτό το όριο.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιλογή του εκλογικού συστήματος δεν είναι μόνο ταυτοτικό θέμα για τις παρατάξεις, που δοκιμάζει την ειλικρίνεια, την υποκρισία, είναι και επιλογή για το τι είδους πολιτικό σύστημα θέλουμε. Και ακριβώς σε μία περίοδο που έχει καταρρεύσει το παλαιοκομματικό σύστημα και υπάρχει μια ανάγκη υπέρβασης των ορίων της Μεταπολίτευσης, υπάρχει ανάγκη να δημιουργήσουμε την τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία και μέσω ενός νέου Συντάγματος, όπως έχει εξαγγείλει ο Πρωθυπουργός, είναι κομβικό ζήτημα το με ποιο πολιτικό σύστημα θα πάμε.

Γιατί δηλώνει ένα πράγμα: Έχουμε εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό; Θέλουμε να κυβερνούν οι πολίτες και όχι η ελίτ; Στην πραγματικότητα, επομένως, δεν είναι η λυδία λίθος μόνο για την ταυτότητα κάθε πολιτικής παράταξης, αλλά και για το όνειρο που έχουμε για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς.

Γέρο τον λόγο έχει ο κ. Βαγιωνάς και μετά ο κ. Αμυράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατ' αρχάς μία παρατήρηση προς το Προεδρείο. Σεβασμός στον χρόνο. Εγώ θα κρατήσω το πεντάλεπτο. Τα επτά λεπτά έπιασαν κατά 40%. Αλλιώς είχα προετοιμαστεί, αλλιώς θα μιλήσω. Δεν υπήρξε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που να σεβάστηκε τον χρόνο. Όλοι μιλήσατε είκοσι λεπτά. Αυτό δεν είναι δημοκρατία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δεκαεπτάμισι λεπτά εγώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Δεκαεννιά και τρία, είναι καταγεγραμμένο.

Ήθελα άλλα να πω, αλλά οι πολλοί συνάδελφοι που παρακολούθησα και από το γραφείο μου, μου θυμίζουν ένα διχαστικό κλίμα. Πολλοί αναφέρθηκαν στις εκλογές του '51, στις εκλογές του '53, όπως και ο κύριος Υπουργός. Ξεχνούν ποια ήταν η κατάσταση την εποχή εκείνη, μετά από έναν εμφύλιο σπαραγμό, έναν ανόητο πόλεμο που έληξε τον Σεπτέμβριο του 1949. Μιλάμε για το ήθος και την κατάσταση της εποχής εκείνης και θέλαμε και πολλή πολλή δημοκρατία και πολλή πολλή απλή αναλογική;

Μου έκανε, όμως, πολύ μεγάλη εντύπωση ο παριστάμενος Υπουργός -τον οποίο εκτιμώ ιδιαίτερα και το ξέρει- διότι τα επιχειρήματα τα οποία είπε, είναι εντελώς έωλα. Αναφέρθηκε στο '63 με την απλή αναλογική με τον Γεώργιο Παπανδρέου, τον Γέρο της Δημοκρατίας. Είχαν προηγηθεί, κύριε Υπουργέ, τον Νοέμβριο του 1963 εκλογές, σε μία εποχή που βαλλόταν ο Καραμανλής από όλη την Αριστερά ότι ήταν ο δολοφόνος του Λαμπράκη και ήρθε κάποιο σημαντικό στέλεχος της Αριστεράς, μετά από σαράντα χρόνια, για να ομολογήσει, βάσει των αρχείων του State Department, ότι ο Καραμανλής δεν είχε καμία ευθύνη ή υπευθυνότητα για τη δολοφονία εκείνη. Αυτά για να μην ξεχνούμε.

Ήρθε, λοιπόν, ο Γέρος της Δημοκρατίας τον Φεβρουάριο του 1964 κι αφού «δεν βρήκε λεφτά καθόλου», έδωσε 100% αύξηση στους δικαστικούς, 50% αύξηση στους στρατιωτικούς και το 41,5% έγινε 53%. Αυτό είναι το επίτευγμα της απλής αναλογικής;

Όμως ας φθάσω και στο '74. Όταν ήρθε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πήρε περίπου 70% μετά από μία επτάχρονη δικτατορία. Θέλουμε τέτοιες καταστάσεις για να έχουμε τέτοιες πλειοψηφίες; Άμα τις θέλουμε να τις συζητήσουμε.

Είπατε, όμως, και κάτι άλλο για την αποχή. Η αποχή ήταν πριν από τα μνημόνια, πριν από το 2010, γύρω στο 25% με 30%. Μετά τα μνημόνια, την τελευταία εξαετία έγινε 40% με 45%. Η απλή αναλογική φταίει ή τα μνημόνια; Τα μνημόνια έφεραν την κρίση. Διότι στα έξι χρόνια μνημονίων έχετε ενάμιση χρόνο στη διακυβέρνηση της χώρας. Τι γίνεται; Δεν παίρνετε το 1/4 των ευθυνών; Νομίζω ότι οφείλετε να το κάνετε.

Ας προχωρήσουμε, όμως, στις ευθύνες τις οποίες έχει η Νέα Δημοκρατία. Σας τα είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, σας τα είπε και ο εισηγητής μας ο κ. Βορίδης, δεν φθάνει ο χρόνος να αναφερθώ. Ένα πράγμα ξέρω, ότι το 2009 έφυγε ο Κώστας Καραμανλής, αφού ενημέρωσε πρώτα όλους τους αρχηγούς των κομμάτων. Σας είπε ότι η οικονομία δεν είναι καλή,

η χώρα είναι βαθιά χρεωμένη, μηδέν αυξήσεις, μηδέν προσλήψεις. Τον βρίσκατε, τον λιοδωρήσατε και έφυγε μετά από τις εκλογές που πήρε 33%.

Όμως το τότε, κύριε Υπουργέ, ήταν 110% και ήταν αυξημένο το δημόσιο έλλειμμα. Ξεχνάτε πόσο στοίχισαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες; Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στοίχισαν κατά άλλους 30 δισεκατομμύρια. Το 80% εξοφλήθηκε τα χρόνια του 2005, του 2006, του 2007 και του 2008. Από εκεί αυξήθηκε και είχαμε το έλλειμμα στο 14%, ενώ είχε δηλωθεί 9%, για άλλους λόγους τότε της εποχής εκείνης. Νιώθω, λοιπόν, θλίψη για τους συναδέλφους που θέλουν να κάνουν ένα διχασμό, παρά τη θέλησή τους θέλω να πιστεύω. Όμως οι πραγματικές αλήθειες είναι αυτές.

Κλείνω με τον εκλογικό νόμο σε συνάρτηση με την αναθεώρηση του Συντάγματος. Είναι κύκλοι εφραπτόμενοι. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης έκανε μια πρόταση: Εσείς ξέρετε τι θέλουμε να τροποποιήσουμε στο Σύνταγμα και εμείς θα ψηφίσουμε ό,τι φέρετε εσείς. Γιατί δεν το κάνετε; Ή θέλετε τώρα στις προσεχείς εκλογές να γίνουν όσα έγιναν πριν από είκοσι πέντε χρόνια επί Κωνσταντίνου Μητσοτάκη που πήρε 47% και είχε εκατόν πενήντα έδρες; Αυτόν τον εκλογικό νόμο θέλετε να φέρετε; Αυτόν; Να τον χαίρεστε, κύριε Υπουργέ! Εμείς δεν θα πάρουμε!

Στα πέντε λεπτά που είχα στη διάθεσή μου τα είπα αυτά για την ιστορία του πράγματος και για την αλήθεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας ευχαριστούμε, κύριε Βαγιωνά.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Αμυράς και μετά ακολουθεί ο κ. Κικιλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του Ποταμιού για την αλλαγή του εκλογικού συστήματος είναι η εξής: Μείωση των βουλευτικών εδρών από τις τριακόσιες στις διακόσιες πενήντα πέντε, εκ των οποίων οι πέντε θα αφορούν εκλογή ομογενών, των Ελλήνων της διασποράς.

Πρόταση του Ποταμιού είναι: Σπάσιμο όλων των μεγάλων περιφερειών.

Πρόταση του Ποταμιού είναι: Δραστική μείωση του μπόνους εδρών, που πήγαινε στο πρώτο κόμμα, ως εξής: Για κάθε 2% του πρώτου κόμματος, αντιστοιχία μπόνους μιας έδρας. Δηλαδή, το πρώτο κόμμα πήρε 40%; Το βόηθημα θα είναι 20%.

Πρόταση του Ποταμιού είναι: Η διπλή ψήφος. Δηλαδή, ψηφίζω Ποτάμι για να με κυβερνήσει, αλλά στην περιφέρειά μου ψηφίζω έναν Βουλευτή ενός άλλου κόμματος, γιατί θεωρώ ότι θα τα καταφέρει καλύτερα.

Κύριε Βορίδη, φεύγετε από την Αίθουσα και χάνετε το καλύτερο τώρα!

Όμως το σημαντικό είναι, για να έχουμε μια αληθινή πολιτική μεταρρύθμιση, η δυνατότητα επιστολικής ψήφου στις τετρακόσιες είκοσι επτά χιλιάδες νέων που έφυγαν στο εξωτερικό είτε για να σπουδάσουν είτε για να βρουν δουλειά και σύμφωνα με τα στοιχεία και της Τράπεζας της Ελλάδος αλλά και της «EN-DEAVOR GREECE», αυτά τα άτομα που έφυγαν, αυτά τα νέα ελληνόπουλα είναι ο ανθός της κοινωνικής και παραγωγικής διαδικασίας αυτής της χώρας, που τώρα πια προσφέρει αλλού.

Εγώ θέλω να ασχοληθώ ιδιαίτερα με τους Έλληνες του εξωτερικού, για τους οποίους αυτή η Κυβέρνηση δεν κόπτεται να δώσει τα δικαιώματα της ψήφου. Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι αυτά τα ελληνόπουλα, σχεδόν το μισό εκατομμύριο των Ελληνίδων και των Ελλήνων νέων ανθρώπων έχουν παράξει από το 2008 έως σήμερα πλούτο ίσο με 50 δισεκατομμύρια ευρώ στις χώρες όπου φιλοξενούνται. Αυτά είναι επίσημα στοιχεία της «EN-DEAVOR GREECE», όπως σας είπα, και της Τράπεζας της Ελλάδος.

Προσέξτε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, οι νέοι του εξωτερικού κάθε χρόνο στις χώρες υποδοχής τους συνεισφέρουν –άκουσον-άκουσον!- με φόρους 10.300.000.000 ευρώ.

Αυτή είναι η πρόκληση. Δεν είναι μόνο η απλή αναλογική. Η πρόκληση είναι να στήσουμε μια γέφυρα επιστροφής των νέων ανθρώπων. Δεν αρκεί μόνο η επιστολική ψήφος. Έχω όμως την αίσθηση ότι δεν θέλετε να ψηφίσουν οι άνθρωποι, τα νέα παιδιά

που βρίσκονται στο εξωτερικό. Κι αυτό γιατί; Γιατί έχουν ανοίξει τους ορίζοντές τους και βλέπουν στο εξωτερικό πώς λειτουργεί εκεί το κράτος. Βλέπουν, συγκρίνουν και απαιτούν. Απαιτούν ίσες ευκαιρίες και ίδιους κανόνες για όλους.

Τώρα ας έρθω λίγο στο θέμα της απλής αναλογικής. Σας το λέω απροκάλυπτα, η απλή αναλογική είναι ένα υπερεκτιμημένο σύστημα. Χαζοί είναι οι Ιταλοί! Επί μισό αιώνα είχαν απλή αναλογική, από το 1943 έως το 1995 και μετά την εγκατέλειψαν.

Την εγκατέλειψαν, διότι ο μέσος χρόνος μιας ιταλικής κυβέρνησης σε αυτόν τον προηγούμενο μισό αιώνα που σας ανέφερα ήταν όλος κι όλος εννέα μήνες. Φανταστείτε, λοιπόν, την κυβέρνηση στην Ελλάδα. Είδαμε το 1989 ότι με απλή αναλογική είχαμε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις σε δέκα μήνες. Κάθε τρεις μήνες είχαμε εκλογές.

Βεβαίως, ήταν ένα αίτημα της Αριστεράς η απλή αναλογική. Μόνο που θέλω να σας πω ότι ήταν ένα αίτημα της Αριστεράς, όταν υπήρχε εκτεταμένη νοθεία μέσω εκλογικών συστημάτων της λαϊκής ετυμολογίας.

Η πρόταση του Ποταμιού φέρνει μια ισορροπία και στην αναλογικότητα και στην κυβερνησιμότητα. Εμείς θεωρούμε ότι η κυβερνησιμότητα πρέπει να είναι το βασικό κριτήριο της απώτατης μας. Εμείς θεωρούμε ότι μάλλον ο κ. Τσίπρας βλέπει ότι οι επόμενες εκλογές δεν θα του βγουν και νομοθετεί ή ελπίζει να νομοθετήσει με τέτοιο τρόπο, ούτως ώστε ο δεύτερος να έχει ύπαρξη και λόγο, όταν γίνουν οι εκλογές. Θα έλεγα, δηλαδή, ότι χαλάει την παρτίδα, επειδή βλέπει ότι χάνει το παιχνίδι.

Όμως καταλήγοντας, θα σας πω ότι κατά τη δική μας άποψη ο εκλογικός νόμος, έτσι όπως έχει έρθει, κομμένος και ραμμένος αποκλειστικά και μόνο σε μικροκομματικές εκλογικές επιδιώξεις του ΣΥΡΙΖΑ, θα επιβαρύνει την οικονομία, διότι, όπως σας είπα, δεν υπάρχει επενδυτής που θα έρθει στη χώρα να επενδύσει, όταν δεν θα ξέρει αν υπάρχει κυβέρνηση. Εδώ υπάρχει Κυβέρνηση και δεν μπορεί να συνεννοηθεί κανείς, πόσο μάλλον όταν δεν θα υπάρχει.

Ξέρουμε ότι στην κυβέρνηση τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου φεύγουν στον ουρανό. Άρα εμείς επιμένουμε σε ένα σύστημα αναλογικότερο, αλλά με μια ισορροπία. Προέχει η χώρα να κυβερνηθεί και να ξεκολλήσουμε από τα ξεπερασμένα αιτήματα άλλων δεκαετιών, διότι αυτά τα αιτήματα έχουν ξεπεραστεί από τις ανάγκες όχι μόνο τις τωρινές, αλλά του μέλλοντος.

Αν θέλετε, πραγματικά, να δείξετε δημοκρατική ευαισθησία, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, δώστε τη δυνατότητα επιστολικής ψήφου στις τετρακόσιες είκοσι επτά χιλιάδες νέων ανθρώπων, των νέων ελληνόπουλων που έχουν φύγει στο εξωτερικό και χτίζουν εκεί άλλα ΑΕΠ και άλλες πατρίδες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Αμυρά και για τον χρόνο.

Κύριε Κικιλία, ελάτε. Έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά και μετά ακολουθεί ο κ. Παπαχριστόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ, εσάς προσωπικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ακούστηκαν πολλά ήδη στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου χθες και σήμερα και θα ακουστούν και αρκετά άλλα, αν και ενδιαφέροντα, πιστεύω μέχρι αύριο να συνεισφέρω στα πέντε αυτά λεπτά με αυτό το οποίο νομίζω ότι μου αναλογεί, προσπαθώντας να μην επαναλάβω αυτά τα σημαντικά τα οποία ακούστηκαν από τη Συμπολίτευση, από τους συναδέλφους και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα υπόλοιπα κόμματα.

Κοιτάξτε, ειλικρινώς, αν νοητά φύγουμε από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου και καθένας σκεφτεί λίγο τη μέση οικογένεια στην εκλογική του περιφέρεια και θέλει, πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι ειλικρινής, καταλαβαίνει ότι στα μέσα του καλοκαιριού και εν μέσω πολλών προβλημάτων το τελευταίο πράγμα που απασχολεί αυτή τη στιγμή τους Έλληνες είναι ο εκλογικός νόμος.

Ειλικρινώς, κύριοι Υπουργοί, δυσκολεύομαι να καταλάβω πώς θεωρείτε ότι μπορεί να δώσει λύση αυτή την εποχή η ενδεχόμενη απλή αναλογική στην περικοπή των μισθών, των συντάξεων, του

ΕΚΑΣ, στις δυσκολίες που έχει ένας μέσος, μικρός επιχειρηματίας να πληρώσει το δάνειό του, το στεγαστικό, στην αίσθηση που έχουν τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου ότι είναι εγκαταλελειμμένα στην τύχη τους και στην πίεση του προσφυγικού στις μεγάλες πόλεις, που τα προβλήματα και η ανεργία στις νέες ηλικίες τις μαστιάζουν, στα παιδιά που είναι στο εξωτερικό.

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, καμμία μα καμμία σχέση με την ελληνική πραγματικότητα δεν έχει αυτή τη στιγμή ο εκλογικός νόμος. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και εν τω μεταξύ περιπτώσεις, εγώ θα θεωρούσα θεμιτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σύντροφοί σας στα κυβερνητικά έδρανα, όπως και εσείς, να θέλετε να διατηρήσετε τις θέσεις σας, τις καρέκλες. Είναι θεμιτό. Είναι στην ανθρώπινη φιλοδοξία η προσπάθεια, έτσι ώστε να επιτύχει το έργο του καθενός και αυτό να επιβραβευθεί.

Θα φανταζόμουν, όμως, ότι αυτό θα ερχόταν με μια προσπάθεια σε αυτούς τους καίριους τομείς, να δημιουργήσετε περισσότερες θέσεις εργασίας, να μειώσετε τη γραφειοκρατία στο ελληνικό δημόσιο, να δώσετε την ευκαιρία να προσελκύσουμε περισσότερες επενδύσεις, να οργανώσετε ένα κράτος δικαίου - εκεί που λείπει - να οδηγήσετε και να ωθήσετε σε καλύτερη δημόσια υγεία, παιδεία, να περιφρουρήσετε τα πανεπιστήμιά μας, να δώσετε ευκαιρίες για ίση πρόσβαση στα υγειονομικά μας ιδρύματα.

Αντί γι' αυτό, έρχεστε μες στη μέση του καλοκαιριού και μέχρι και ο τελευταίος Έλληνας καταλαβαίνει ότι ως τελευταία λύση, ως τελευταία ευκαιρία, φέρνετε έναν εκλογικό νόμο, για να παρατείνετε με αυτόν τον τρόπο -πιστεύετε- τη θέση σας στα κυβερνητικά Έδρανα ή εντός του Κοινοβουλίου.

Είναι πολύ δύσκολο -θεωρώ- μια τέτοια τακτική μικροπολιτική να επιτύχει, γιατί δεν έχει μεγαλείο ψυχής. Είναι μια μικροπολιτική τακτική τέτοια, που θα έλεγα, ότι δεν θα ταίριαζε σε μια διακυβέρνηση ενάμιση χρόνου, σε ένα μικρό κόμμα που έγινε μεγάλο, που συνεργάστηκε με ένα άλλο και που έρχεται εδώ να αλλάξει τα κακώς κείμενα της Μεταπολίτευσης.

Και αν δεχθούμε προς χάρη της συζήτησης και της κουβέντας ότι έγιναν πολλά πράγματα λάθος στα σαράντα χρόνια της Μεταπολίτευσης, τότε πρέπει να ξανασκεφτείτε ότι ο κόσμος σας επέλεξε και σας ψήφισε για να αλλάξετε, για να τα βελτιώσετε, για να δείξετε κάτι διαφορετικό, όχι για να γίνετε εσείς οι χειρότεροι μιμητές όλων των κακώς κειμένων του παλαιοκομματισμού, όλων των κακών τακτικών, όλων των προβληματικών μικροπολιτικών που οδήγησαν εδώ.

Δεν μου χρειάζονται ούτε πέντε λεπτά για να πω το προφανές. Ακόμη και αυτή τη στιγμή εν μέσω της συζήτησης προλαβαίνετε να διασώσετε την τιμή, αν θέλετε, της κυβερνητικής παράταξης και να κάνετε το προφανές. Και αυτό είναι να το αποσύρετε. Να πείτε ειλικρινά ότι αυτή η προσπάθεια απέτυχε, ξεκίνησε από την προσπάθεια αλίευσης διακοσίων ψήφων και οδήγησε στο να εξισώσετε τις ψήφους όλων, για να θεωρήσετε ότι δεν είναι μεμπτό να συνεργάζεστε ενδεχομένως με κόμματα πέραν του δημοκρατικού τόξου. Οδηγεί σε μια πολιτική ήττα. Ήταν ένα λάθος. Υπάρχει ένας άλλος δρόμος, μια άλλη προσπάθεια που μπορεί πραγματικά να εδράζεται σε μια συνεννόηση. Ακόμη και για το ίδιο το θέμα του μπόνους. Δεν συζητήσατε ειλικρινά. Ακόμη και γι' αυτά, τα οποία πρότεινε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ως ένα ή δύο επιμέρους θέματα για τον εκλογικό νόμο. Δεν μπηκάτε καν στη διαδικασία.

Νομίζω ότι θα ταίριαζε στο νέο ήθος, το οποίο θέλετε να ευαγγελιζέστε -το οποίο όμως εγώ δεν βλέπω-, ένας άλλος χειρισμός, μια άλλη αντίληψη στα πολιτικά πράγματα αυτή τη στιγμή. Διότι, ξέρετε, ο χρόνος που περνάμε όλοι εδώ, όσο μεγάλος είναι, τόσο είναι και μικρός. Πολλές φορές, όταν κοιτάζει κανείς προς τα πίσω, δεν μπορεί να διορθώσει πράγματα.

Τώρα, λοιπόν, που είστε στις καρέκλες, που έχετε την εξουσία και την πλειοψηφία, τώρα που έχετε τη δυνατότητα, θα έλεγα ότι οφείλετε και σε εσάς που λέγατε ότι πρεσβεύετε το διαφορετικό, αλλά και στον ελληνικό λαό που μας ακούει, να λειτουργήσετε διαφορετικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Κικίλια.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο. Μετά θα λάβει τον λόγο ο κ. Βερναρδάκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω λίγο ανορθόδοξα. Θέλω να ξαναθυμίσω ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, αισθάνθηκα από το πρωί ότι κάποια μεγάλη ήττα έρχεται, κάτι το φοβερό θα γίνει αύριο στην ψηφοφορία και όλα αυτά.

Θέλω, λοιπόν, να ξαναθυμίσω τα εξής: Μιλάω για τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση. Αργά, αλλά σταθερά το ΑΕΠ βελτιώνεται. Πρόκειται για μικρά νούμερα, υπαρκτά όμως. Αργά, αλλά σταθερά η ανεργία, που τη βρήκαμε στο 26%, βελτιώνεται. Το 25,8% έγινε 24,3% και 23,3%. Αργά, αλλά σταθερά, 4 δισεκατομμύρια μπηγαν πέρσι πάλι στις τράπεζες.

Θέλω, επίσης, να θυμίσω ότι κατά κοινή ομολογία ο κόφτης δεν πρόκειται να ενεργοποιηθεί το Μάρτιο του 2017, ούτε μία στο εκατομμύριο. Το πλεόνασμα θα είναι διπλάσιο από αυτό που είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε. Τα ταξίδια του Πρωθυπουργού το τελευταίο διάστημα ήταν η μεγαλύτερη εγγύηση για το κύρος της χώρας.

Τούτων λεχθέντων, θέλω να θυμίσω πώς ακριβώς κυβερνιόταν η χώρα με τις παντοδύναμες μονοκομματικές ή δικομματικές κυβερνήσεις. Είμαι στη δυσάρεστη θέση να θυμίσω γεγονότα. Για παράδειγμα, πώς έχουμε δεδομένο ότι έχουμε πέντε υπόδικους τραπεζίτες; Δεν θέλω να πω τα ονόματά τους, τους εύχομαι καλώς να αθωωθούν.

Πώς νύχτα πέρασε μια τροπολογία με την υπόδειξη τριών Βουλευτών τότε της Νέας Δημοκρατίας, στις 4-1-2013, που εξασφάλιζε την ασυλία των τραπεζιτών, οι οποίοι έδιναν δάνεια χωρίς εγγυήσεις στα κόμματα, κυρίως όμως σε επιχειρηματίες που σήμερα ζουν πλουσιοπάροχα στο εξωτερικό και έφυγαν δισεκατομμύρια;

Ήταν μια περίεργη νύχτα και θέλω να τη θυμίσω. Μάλιστα η ΔΗΜΑΡ, με την οποία συνεργαζόταν τότε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, δεν ψήφισε. Ακόμα και ο Απόστολος Κακλαμάνης - γιατί θέλω να είμαι δίκαιος- είχε διαχωρίσει τη θέση του. Ο Παπαδημούλης έκανε τεράστια φασαρία εκείνο το βράδυ, αλλά ο τότε Πρόεδρος, ο κ. Τραγάκης, αποφάσισε ότι αυτή η τροπολογία πέρασε.

Ακόμη, θέλω να θυμίσω ότι λίγο νωρίτερα, γύρω στον Αύγουστο του 2011, ο τότε Υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος, περνούσε μια περίεργη τροπολογία για την αυτοαμνηστευσή του, όταν ένα μήνα νωρίτερα έδινε 100 εκατομμύρια στην Proton Bank, παρ' όλο που τότε βούιζε ότι κάτι γινόταν με την Proton Bank και τον Λαυρεντιάδη.

Δύο ανώτατοι υπάλληλοι του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους με στεντόρια φωνή έλεγαν ότι η τράπεζα αυτή δεν έπρεπε να δοθεί στον κ. Λαυρεντιάδη. Ο κ. Προβόπουλος με την πίεση δεν ξέρω ποιων -δεν ήμουν παρών- την έδωσε την τράπεζα. Ο κ. Λαυρεντιάδης είναι υπόδικος και εύχομαι και σε αυτόν να αθωωθεί.

Μάλιστα, πρόσφατα, ένας ανεξάρτητος Βουλευτής συνδύασε τη χαλαρότητα του κ. Προβόπουλου με το γεγονός ότι η IRF είχε το 26% της Proton Bank της κ. Αγγελικής Φράγκου και ο γιος του τότε τραπεζίτη -δεν είναι δική μου πληροφορία, αλλά του ανεξάρτητου Βουλευτή- είχε σχέση με τις επιχειρήσεις της.

Τα λέω αυτά και θα μπορούσα να πω πάρα πολλά. Να θυμίσω τι γινόταν στα εξοπλιστικά με τις παντοδύναμες μονοκομματικές και δικομματικές κυβερνήσεις, τότε που ένας γνωστός εκδότης με τον κ. Λιακουδάκη, που είναι επίσης υπόδικος, έκαναν αγώνα για τα F-16, ενώ ένας άλλος τότε Βουλευτής άλλου κόμματος έκανε αγώνα για την GEST REV. Ήταν παιχνίδι ανάμεσα στα F-16 και στα RAF.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας εκείνη την εποχή, ήταν συνηφασμένο με τη διαπλοκή και τη μιζα. Να θυμίσω τι γινόταν με την Επιτροπή Ανταγωνισμού, πως έξι εργολάβοι σε σταθερή βάση έπαιρναν όλα τα έργα και τι λέμε σήμερα γι' αυτούς, για πόσα δισεκατομμύρια;

Να θυμίσω πώς ήταν οι τράπεζες ενώ ήταν χρεοκοπημένη η χώρα σε αυτές παντοδύναμες μονοκομματικές και δικομματικές κυβερνήσεις;

Θα μπορούσα να μιλάω μέχρι το πρωί. Είμαι στη δυσάρεστη θέση να ξέρω όλα τα στοιχεία ή σχεδόν όλα. Δεν είναι τυχαίο αλλά φυσικό συμπέρασμα, λοιπόν, ότι χρεοκόπησε η χώρα και ότι μειώθηκε σε ποσοστό 25% το εισόδημα των Ελλήνων και βέβαια το 120% έγινε 180%.

Αυτά τα βρήκε αυτή η Κυβέρνηση. Συμφωνώ ότι έκανε λάθη και υπερβολές. Συμφωνώ ότι υπήρξαν λάθος επιλογές και άγνοια κινδύνου. Όμως τέτοια πράγματα είναι απαγορευτικά σήμερα.

Ερχόμαστε στο θέμα μας. Ακούω από πάρα πολλούς ότι αύριο θα είναι μια μεγάλη ήττα. Γιατί; Να θυμίσω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι δημοτικές εκλογές και σχεδόν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν καμμία σχέση με την ενισχυμένη αναλογική.

Πενήντα έδρες μπόνους είναι πρόκληση και είναι ήπιος ο χαρακτηρισμός. Η αναλογικότητα πάει περίπατο. Αυτά περί σταθερών κυβερνήσεων σας είπα πού οδήγησαν και θα μπορούσα να σας πω και άλλα μέχρι το πρωί. Δεν θέλω να θυμίσω τη δήλωσε στο γερμανικό δικαστήριο ο Σίκατσεκ και ποιος ασχολήθηκε να βρει αυτά τα ονόματα Ελλήνων πολιτικών, που εμπλέκονται στις μίζες του 2% στις παντοδύναμες κυβερνήσεις.

Θέλω να πάω, όμως, στο τι έγινε προχθές και αντιπροχθές και στον ενάμιση χρόνο.

Όσον αφορά την τροπολογία που πέρασε πριν από μερικούς μήνες για τα 223 που χρέωσε το Μέγαρο Μουσικής τον Έλληνα πολίτη με τις επιλογές του, εμείς προσωπικά ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, ως συνεταιρικοί αυτής της Κυβέρνησης είπαμε με τη μικρή μας δύναμη «ναι, να πάει το Μέγαρο στους Έλληνες πολίτες, στο δημόσιο, αλλά να γίνει πρώτα διαχειριστικός έλεγχος». Και πιστεύω ότι αν ήμασταν και λίγο περισσότεροι, θα το είχαμε αποφύγει. Δεν έγινε διαχειριστικός έλεγχος και ψηφίστηκε αυτή η τροπολογία και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία και από το Ποτάμι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Και ο ΣΥΡΙΖΑ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο ΣΥΡΙΖΑ την έφερε. Το λέω εγώ.

Κύριε Κεγκερόγλου, κοιτάξτε, υπάρχει μια επιχειρηματολογία και εγώ θα είμαι ειλικρινής. Δεν έχω κομματικό μπιλιέτο στην τσέπη μου. Μη με μπερδεύετε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι το Μέγαρο Μουσικής πηγαίνει με αυτόν τον τρόπο στο κράτος. Δικαίωμά του! Τι θέλω να πω; Θα μπορούσα να σας πω και άλλα.

Όσον αφορά το θέμα των offshore, Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ – και όχι εσείς και εμείς – και εγώ προσωπικά είπαμε ότι ο Βουλευτής όχι μόνο δεν πρέπει να έχει offshore, ούτε καν δουλειά δεν πρέπει να έχει. Έγινε μια φοβερή γκάφα τότε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, έγινε ό,τι έγινε και πιστεύω ότι έγινε το σωστό στο τέλος. Τι αποδεικνύει αυτό; Όσο περισσότερο ελέγχεται μια κυβέρνηση τόσο λιγότερα λάθη γίνονται.

Είμαι της άποψης ότι η απλή αναλογική είναι ζήτημα δημοκρατίας καθαρά και ξάστερα. Μόνο ηττημένος δεν θα νιώσω, αν πιστούν τριακόσιοι ψήφοι, εκατόν πενήντα τρεις, εκατόν εξήντα. Είναι η τέλεια πρόταση; Όχι! Είμαι και εγώ υπέρμαχος και άλλων προτάσεων. Ο κ. Μπαργιώτας είναι πάρα πολύ προσεκτικός και τον παρακολουθώ με πολύ σεβασμό, όπως παρακολουθήσα με πολύ σεβασμό και τον κ. Σκανδαλίδη, ο οποίος δεν κραυγάζει. Μπορεί να διαφωνώ μαζί του, αλλά έχει επιχειρήματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παπαχριστόπουλε, συντομεύετε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσα λεπτά έχω, κυρία Πρόεδρε; Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Νομίζω ότι δικαιούμαι γύρω στα δώδεκα λεπτά. Έχετε κάνει κάποιο λάθος, δηλαδή με αδικείτε και δεν έχουμε μιλήσει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συγγνώμη, έχω κάνει λάθος. Συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Μπαργιώτας είπε – τον άκουσα με σεβασμό – ότι ο Ηλίας Νικολακόπουλος έψεξε αυτή την πρόταση. Κάνει λάθος, να διαβάσει καλύτερα τις δηλώσεις. Ο Ηλίας Νικολακόπουλος είπε ότι είναι η αρχή και είναι μια

δυνατή αρχή που καλύπτει το 80%. Και εγώ είμαι υπέρ του να κατατμηθεί η Β' Αθήνας. Την έχω υποστεί στο πετσί μου. Είναι σαράντα οκτώ δήμοι. Όχι πια τόση επανάσταση! Κατάτμηση σημαίνει κατάτμηση και νομίζω ότι στο μέλλον θα γίνει. Δέκα κατατμήσεις θα γίνουν, να είναι τέσσερις, πέντε Βουλευτές. Ψηφίζει ενάμισι εκατομμύριο κόσμος. Δεν λέει τίποτα η κατάτμηση στα τρία, η φοβερή επαναστατική πρόταση που κάνει η Νέα Δημοκρατία και είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Όσον αφορά την ψήφο σε αυτούς που είναι στο εξωτερικό, που έφυγαν, και εγώ είμαι υπέρ.

Να σας πω ακόμα και μια δική μου –τελειώς προσωπική– άποψη; Για τους δώδεκα Βουλευτές θέλει συνταγματική ρύθμιση, να το ξανασκεφθούμε. Κάποιοι φτύνουν αίμα για να μπουν εδώ μέσα Βουλευτές. Κάποιοι μπαίνουν ως προσωπικότητες; Ως τι; Πρέπει να το δούμε και αυτό αργότερα. Τι θέλω, όμως, να πω; Είναι βήμα δημοκρατίας.

Και θέλω, τελειώνοντας –δεν θα μιλήσω όλο τον χρόνο, κυρία Πρόεδρε– να πω το εξής: Σχετικά με τον Ερντογάν, σωστά ο Ανδρέας Λοβέρδος έκανε μια παρατήρηση και πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί με το τι λέμε τώρα, σε σχέση με την Τουρκία. Και εγώ είμαι από αυτούς που βλέπουν το συμφέρον της χώρας πιο πάνω από συναισθηματισμούς. Θέλω, όμως, να θυμίσω το εξής: Αυτός ο άνθρωπος ξεκίνησε και είχε την αποδοχή των πάντων. Σιγά σιγά ξεκινούσε, το πάλευε, έδιωχνε αντιπάλους, έδιωξε τον Γκιουλ, τον Νταβούτογλου, ανέβαινε, ήθελε να κάνει και συνταγματική μεταρρύθμιση, να έχει όλες τις εξουσίες. Σήμερα ο Ερντογάν –νομίζω ότι έχουμε δικαίωμα να το δούμε– δεν εξολοθρεύει μόνο τον στρατό, αλλά όλη τη δημόσια διοίκηση. Δεν σταμάτησε μόνο στους δικαστές. Έπιασε τους δημοσίους υπαλλήλους, τους δασκάλους, κάτι περίεργα πράγματα. Απαγορεύει –λέει– να ταφούν από κάποιον μπάμη οι πραξικοπηματίες που πέθαναν και όλα αυτά. Θηριώδης παντοδυναμία! Δεν είναι ό,τι καλύτερο και δεν πιστεύω ότι έχει σχέση με τη δημοκρατία.

Οι θηριώδεις παντοδυναμίες οδηγούν εκεί που οδηγήθηκε και ο Χίτλερ, ο οποίος ανέβηκε και αυτός με δημοκρατικές διαδικασίες και κάποια στιγμή κατέλυσε το Σύνταγμα.

Αισθάνομαι μεγάλη τιμή που γίνεται ένα πρώτο βήμα στην απλή αναλογική. Είναι βήμα δημοκρατίας. Είναι βήμα που θα μας αναγκάσει να μιλάμε μεταξύ μας. Από την επόμενη ημέρα θα κοιτάμε με άλλα μάτια ο ένας τον άλλο.

Εάν πράγματι πιστεύει η Αξιωματική Αντιπολίτευση –της εύχομαι να πραγματοποιήσει το όνειρό της– ότι όταν θα έρθει στην εξουσία θα το καταλύσει και θα επανέλθει στην ενισχυμένη αναλογική, δικαίωμά της είναι να το κάνει. Πιστεύω όμως ότι δεν θα βρει συμμάχους, γιατί πραγματικά είναι κατάρκτηση δεκαετιών σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις δημοτικές εκλογές, κανείς δεν αμφισβήτησε την αναλογικότητα εκεί. Βλέπουμε ότι οι διοικήσεις είναι σωστές. Γίνεται πιο σωστή δουλειά σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Έχω τη δυνατότητα να ξέρω πολύ καλά τη Δανία και την Ολλανδία για πολύ ειδικούς λόγους. Ούτε καν ζήτημα δεν υπάρχει εκεί για ενισχυμένη αναλογική και τέτοια πράγματα. Αυτά θεωρούνται ξεπερασμένα. Νομίζω ότι είναι ένα βήμα δημοκρατίας. Χάνει τριάντα πέντε έδρες αυτή η Κυβέρνηση. Και καλά κάνει και τις θυσιάζει. Έχουν επιχειρήματα ότι λειτουργεί σαν δεύτερο κόμμα. Κακώς, κάκιστα. Τα θέματα δημοκρατίας δεν είναι ποιος είναι πρώτος και ποιος είναι δεύτερος. Είναι αν θα καθιερωθεί πραγματική δημοκρατία, για να μην ξαναδούμε αυτά που σας είπα στο πρώτο κομμάτι της ομιλίας μου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαχριστόπουλε. Ζητώ συγγνώμη για το λάθος που έκανα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πειράζει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Βερναρδάκης, Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, για πέντε λεπτά. Ακολουθεί ο κ. Κέλλας.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός

Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πέντε λεπτά, αλλά έχω την ανεκτικότητα της Προέδρου. Το προείπατε.

Υπάρχουν δύο δέσμες επιχειρημάτων. Ας τα αποκωδικοποιήσουμε.

Η μία δέσμη προέρχεται από τη Νέα Δημοκρατία. Τι έχει πει η Νέα Δημοκρατία αυτό το διήμερο; Ξεκινώ από τα «χαλαρά» επιχειρήματα.

Επιχείρημα πρώτο: Είσαστε δεύτερο κόμμα όπως λένε οι δημοσκοπήσεις και άρα έχετε το άγχος μίας νομοθέτησης εξ αυτού του λόγου. Απάντηση: Έχετε πέντε στα πέντε ατυχείς προβλέψεις με τις δημοσκοπήσεις τα τελευταία χρόνια, οπότε να είστε περισσότερο προσεκτικοί, γιατί η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Επιχείρημα δεύτερο, πρωτοφανές, που ακούστηκε εχθές στο Κοινοβούλιο: Τι μήνυμα θα δώσει η απλή αναλογική στις αγορές. Να μην το σχολιάσω! Να μην σχολιάσω, δηλαδή, τον εποπτικό ρόλο της «GOLDMAN SACHS» και της «MORGAN STANLEY» στις επιλογές που κάνει το ελληνικό κοινοβούλιο.

Επιχείρημα τρίτο, επίσης πρωτοφανές γιατί δείχνει και μία σοβαρή ιστορική ημιμάθεια: Η απλή αναλογική οδήγησε στη δικτατορία του Μεταξά. Αυτό το επιχείρημα δε σήμερα διευρύνθηκε: Η απλή αναλογική οδήγησε στην άνοδο του Χίτλερ.

Εδώ ακολουθείται η πολιτική του ψύλλου. Πετάγομαι από το ένα θέμα στο άλλο. Διανύω ιστορικές περιόδους. Ξεχνάω γεγονότα. Ξεχνάω το σημαντικότερο γεγονός, ότι η δέσμη συμφερόντων βιομηχάνων, τραπεζιτών και Πρώσων γαιοκτημόνων δίνει την εμπιστοσύνη στον Χίτλερ και τον επιβάλλει ως Πρωθυπουργό και υπονομεύει τη Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Αυτό όμως εμφανίζεται τώρα ως επιχείρημα ενάντια στην απλή αναλογική!

Το βασικότερο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας έχει ως εξής: Ο εκλογικός νόμος, λέει, κάνει δύο πράγματα: Το ένα είναι προσπαθεί να φτιάξει ένα είδος αναλογικότητας. Το δεύτερο ότι εξασφαλίζει κυβερνησιμότητα. Πού το βρήκατε αυτό; Ποιος το λέει αυτό; Η κυβερνησιμότητα είναι θέμα του κοιμματικού συστήματος, όχι του εκλογικού νόμου. Ο εκλογικός νόμος σε τελευταία ανάλυση κάνει κάτι πολύ απλό: Διανέμει τις εκλογικές έδρες, βάσει των εκλογικών αποτελεσμάτων. Το εάν θα υπάρξει κυβερνησιμότητα, εξαρτάται από τη δομή του κοιμματικού συστήματος.

Μορίς Ντιβερζέ: «Πολιτικά κόμματα». Κλασικό έργο. Τα κοιμματικά συστήματα οδηγούν σε πλειοψηφικά εκλογικά συστήματα. Πολυκομματικά συστήματα οδηγούν μάλλον σε συστήματα απλής αναλογικής.

Η κυβερνησιμότητα είναι ελληνική πατέντα. Είναι το άλλοθι των δυσαναλογικών συστημάτων ιστορικά. Το πρωτοφανές, αυτό που είπε ο κ. Δένδιας, μια μετρημένη ενισχυμένη αναλογική, τι σημαίνει; Το 17% κατανομής που υπήρχε για την τρίτη κατανομή των εδρών -αυτό το πρωτοφανές- ή το εκλογικό όριο του 5%, του 10% κ.ο.κ.. Αυτού του τύπου, δηλαδή, τα εκλογικά συστήματα.

Το πρόβλημα είναι ότι πρέπει να απαντήσετε στο εξής πολύ απλό ερώτημα: Τι σημαίνει κυβερνησιμότητα σε συνθήκες πραγματικού πλουραλισμού των κοινωνικών και πολιτικών αντιπροσωπεύσεων; Διότι πράγματι, όταν είχαμε ισχυρά κόμματα, του 45%, το επιχείρημα της κυβερνησιμότητας έφτιαχνε έναν εκλογικό νόμο, δηλαδή να δώσουμε τριάντα έδρες μπόνους, σαράντα έδρες μπόνους, πενήντα έδρες μπόνους. Και θα επανέλθω σε αυτό. Εκεί, όμως, είχαμε τουλάχιστον το τεκμήριο ότι είχαμε πολύ ισχυρά πολιτικά κόμματα, δηλαδή πολύ ισχυρές δομές αντιπροσώπευσης.

Όταν, όμως, οι δομές αυτές διαλύονται και εξατμίζονται, το πραγματικό ερώτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσετε είναι τι σημαίνει κυβερνησιμότητα σε συνθήκες πολυδιάσπασης της πολιτικής αντιπροσώπευσης.

Από το 2012 και μετά δεν έχουμε κυβερνήσεις αυτοδύναμες, παρ' ότι έχουμε το μπόνους του πρώτου κόμματος. Κατά τη γνώμη σας, υπό τις δεδομένες συνθήκες, πόσο θα έπρεπε να είναι το μπόνους; Πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, εκατό; Πόσο θα έπρεπε να φτάσει για να μπορέσει να προκύψει μια κυβέρνηση;

Το άλλο επιχείρημα λέει: Και τι θα γινόταν, παραδείγματος χάριν, αν είχαμε απλή αναλογική; Θα προέκυπτε κυβέρνηση; Ας κάνουμε, λοιπόν, μια υπόθεση εργασίας. Μάιος του 2012: Τα κόμματα που μένουν εκτός του 3%, δηλαδή δεν αντιπροσω-

πεύονται, φτάνουν αθροιστικά το 20%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Υπουργού)

Θα μπορούσε να υπάρξει κυβέρνηση αν είχαμε απλή αναλογική; Εννοείται. Θα μπορούσε να υπάρξει κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, διότι έμεινε έξω το κόμμα της κ. Μπακογιάννη, το κόμμα του κ. Τζήμερου, το ΛΑΟΣ, το κόμμα του κ. Μάνου και μπορεί μερικά ακόμα του συγγενούς φιλελεύθερου ή κεντροδεξιού χώρου, με τα οποία θα μπορούσε κάλλιστα, αν υπάρχει απλή αναλογική, να έκανε κυβέρνηση. Επομένως, το επιχείρημα το οποίο λέει ότι η απλή αναλογική σημαίνει ακυβερνησία, πολύ απλά δεν υφίσταται.

Αντιθέτως, τι έγινε; Εκβιάστηκε η τεχνητή ενσωμάτωση στη Νέα Δημοκρατία των όμορων αυτών ιδεολογικών και πολιτικών χώρων. Γι' αυτό κάποιοι ομιλητές πολύ σωστά είπε ότι στην πραγματικότητα αντί να έχουμε διαφανή και αντικειμενική εκπροσώπηση των κοινωνικών δυνάμεων, έχουμε τεχνητές δομές μεγάλων πολιτικών κοιμμάτων, οι οποίες, όμως, λειτουργούν ατύπως ως εσωτερικά κόμματα μέσα στα κόμματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και σε αυτό έπαιζε ρόλο η μη ύπαρξη απλής αναλογικής.

Η απλή αναλογική είναι το καλύτερο και πιο λειτουργικό σύστημα στις συνθήκες που υπάρχουν σήμερα. Γιατί; Διότι δεν είναι ο εκλογικός νόμος αυτός που φτιάχνει τους πολιτικούς συσχετισμούς. Αντιθέτως, ο εκλογικός νόμος -αυτό είναι το μεγάλο δί-δαγμα απ' όλη τη βιβλιογραφία για τα κοιμματικά και τα εκλογικά συστήματα- είναι ότι πρέπει να προσαρμόζεται στην πραγματικότητα των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών.

Έρχομαι στην εισήγηση του κ. Σκανδαλίδη. Θα ήθελα δυο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, γιατί είναι πολύ σημαντική.

Ο Κώστας Σκανδαλίδης έκανε μια αναδρομή και μια αυτοκριτική για τον τρόπο με τον οποίο το ΠΑΣΟΚ μεταπολιτευτικά πήδηξε από τα πιο πλειοψηφικά συστήματα στα πιο αναλογικά -πράγματι, χειρίστηκε τα πάντα και μάλιστα με την ευχέρεια του να μπορούν να ισχύουν από τις επόμενες εκλογές- μέχρι τη Συνταγματική Αναθεώρηση του 2001. Είναι αλήθεια. Σταμάτησε το 2003 με το δικό του νόμο; Όχι. Το 2014, στις ευρωεκλογές, με εισήγηση του ΠΑΣΟΚ καθιερώνεται ο σταυρός. Το επιχείρημα που έρχονται τώρα και λένε ότι δεν σπάει η Β' Αθήνας είναι προσχηματικό.

Εσείς το 2014 εισηγήσατε όχι μια Β' Αθήνας, αλλά επτά φορές τη Β' Αθήνας. Όλη η Ελλάδα μια Β' Αθήνας. Γιατί το κάνετε αυτό; Διότι νομίζετε ότι θα επιβιώσετε εκλογικά αν ενεργοποιήσετε προσωπικά, πολιτικά δίκτυα, τα οποία εκείνη τη στιγμή βρίσκονται σε κρίση. Αποτυχημένη, βεβαίως, προσπάθεια, διότι ως γνωστό ο εκλογικός νόμος δεν φτιάχνει τους πολιτικούς συσχετισμούς και τα ποσοστά.

Συνεχίζεται, όμως, αυτή η προσχηματική χρήση εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ. Το 2015 ζητάει απλή αναλογική. Ζητάει, δηλαδή, αυτό που σήμερα καταγγέλλει, που δεν θα ψηφίσει.

Το ενδιαφέρον, όμως, δεν είναι σε αυτόν τον τυχοδιωκτισμό, γιατί εδώ πρόκειται περί ιστορικού τυχοδιωκτισμού, περί μόνιμου τυχοδιωκτισμού. Το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ -και το πολύ ενδιαφέρον- είναι άλλο σήμερα. Είναι ότι για πρώτη φορά ένα μικρό κόμμα, του 4%, του 5%, του 6%, συναινεί στη διατήρηση ενός μπόνους για το οποίο πρώτο κόμμα έρθει μετά από τρία ή δύο ή δυόμισι χρόνια, όποτε γίνουν οι εκλογές. Δηλαδή τι κάνει; Φτιάχνει μια προεκλογική ατζέντα εις βάρος του. Είναι σαν να λέει, δηλαδή, «μην με ψηφίζετε, διότι δεν υπάρχει το τεκμήριο της κυβερνησιμότητας». Και αυτό, βεβαίως, θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα.

Προσέξτε, δε, το εξής: Συναινεί σήμερα στο να μην ψηφίσει την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών, αυτό, δηλαδή, που έχει καταγγείλει ως αντισυνταγματικό. Αυτό κι αν είναι πια! Τι είδους φρένο στον πολιτικό τυχοδιωκτισμό είναι αυτό το οποίο κάνετε; Καταγγέλλετε -και σωστά- ότι παραβιάζει το μπόνους των πενήντα εδρών την αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου και την αρχή της πολιτικής ισότητας και σήμερα αρνείστε να το ψηφίσετε.

Η απλή αναλογική δεν είναι μια ηθική ούτε μια δημοκρατική απλώς αναγκαιότητα. Είναι ένα μεγάλο χτύπημα στις πολιτικές

και οικονομικές δομές της διαπλοκής.

Και μπορεί, πράγματι, το ΚΚΕ να έχει δίκιο. Η κρίση από το 2010 δεν ήταν κρίση του εκλογικού συστήματος ή μόνο του πολιτικού συστήματος. Ήταν μια ευρύτερη κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Όμως, η διαχείριση αυτής της κρίσης είχε πλευρές που ακουμπούσαν στο εκλογικό σύστημα. Ένα εξ αυτών το βλέπουμε αυτές τις ημέρες στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής.

Το ΠΑΣΟΚ χρωστά 200.000.000 ευρώ στις τράπεζες και η Νέα Δημοκρατία άλλα 200.000.000 ευρώ. Αυτό είναι το πολιτικό αποτέλεσμα των εκλογικών νόμων, των ιστορικά δυσαναλογικών και καλπονοθευτικών.

Υπό αυτή την έννοια, η απλή αναλογική είναι το μεγάλο χτύπημα αυτή στιγμή στις ουρές της πολιτικής και οικονομικής διαπλοκής της χώρας. Και με αυτή την έννοια, θα πρέπει να ψηφιστεί από όλα τα σοβαρά πολιτικά κόμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Κέλλας και μετά η κ. Τζούφη.

Ορίστε, κύριε Κέλλας, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα αναφερθώ σε ένα μόνο σημείο που είπατε προ ολίγου, στις ευρωεκλογές, ότι με το σύστημα του σταυρού θεωρήθηκε όλη η Ελλάδα μία επικράτεια. Θα μπορούσε να είναι διαφορετική, κύριε Υπουργέ; Θα μπορούσε η Ελλάδα να έχει πολλές περιφέρειες στην Ευρώπη; Δεν στέκει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας τακτοποιήσει κατακαλόκαιρο η Κυβέρνηση όλα τα ανοικτά θέματα που καταδυναστεύουν καθημερινά την πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας, καλεί το Σώμα να ψηφίσει έναν νέο εκλογικό νόμο.

Την ώρα, λοιπόν, που οι μικροσυνταξιούχοι βλέπουν το ΕΚΑΣ να κόβεται και τις συντάξεις να εξανεμίζονται, που οι εργαζόμενοι χάνουν και νέα αγοραστική δύναμη, που οι επαγγελματίες δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους με αποτέλεσμα τα λουκέτα στην αγορά να αυξάνονται, που οι αγρότες δέχονται «τσουνάμι» δυσβάστακτων φόρων, που οι μαθητές δεν γνωρίζουν με ποιο σύστημα θα προχωρήσουν στην υποχρεωτική τους εκπαίδευση, την ώρα που στη γειτονιά μας η αστάθεια χτυπά επικίνδυνα την πόρτα της ασφάλειας και της ηρεμίας, ενώ στην Ευρώπη εξαπλώνονται επικίνδυνα οι ακραίες δυνάμεις του λαϊκισμού και του φασισμού και η τρομοκρατία εισέρχεται σε νέα φάση, απειλώντας ευθέως δικαιώματα και κατακτήσεις του δυτικού πολιτισμού, την ίδια ακριβώς ώρα η Κυβέρνηση αποφασίζει να ρίξει τη χώρα στη δίνη της ακυβερνησίας.

Αυτό ουσιαστικά μας καλεί να νομοθετήσουμε, αδιαφορώντας για το αυτοαπόδεικτο, για το γεγονός, δηλαδή, πως είναι σχεδόν αδύνατο να προκύψει σταθερή κυβερνητική πρόταση μακράς διάρκειας, με συνεργασία τεσσάρων ή πέντε κομμάτων. Το λέει, εξάλλου, ο ίδιος ο ισηγητής, ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Κουρουμπλής. Και αδιαφορώντας πλήρως για την ιδεολογική και προγραμματική ταυτότητα που θα δομηθεί μέσω μιας τέτοιας συνεργασίας, φέρνει πρόταση αλλαγής του εκλογικού νόμου με έναν και μόνο στόχο: να φρενάρει την άνοδο της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία.

Αυτό είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ας μην γελιόμαστε. Και για να το επιτύχετε, δεν διστάζετε να νομοθετήσετε το δικαίωμα ψήφου ακόμα και στα δεκαέξι. Ενώ οι δεκαεξάρηδες δεν έχουν κανένα άλλο δικαιοπρακτικό δικαίωμα, εντούτοις θα μπορούν να ψηφίζουν. Αν νομίζετε ότι αυτό είναι σωστό, τότε πρέπει να αλλάξετε και τις σχετικές διατάξεις του Αστικού και του Ποινικού Κώδικα για να υπάρχει ισονομία.

Τις επιπτώσεις, όμως, από αυτή την απόφαση τις σκεφτήκατε; Εισάγετε, δηλαδή, τον προεκλογικό αγώνα των κομμάτων στα λύκεια της χώρας; Και τι περιμένετε να κερδίσετε από αυτό;

Όπως είπε και ο ισηγητής μας, ο κ. Βορίδης, είναι εκατό χιλιάδες περίπου οι δεκαεξάρηδες που θα ψηφίσουν. Πενήντα με εξήντα χιλιάδες από αυτούς θα ψηφίσουν. Άντε να πάρετε τους είκοσι. Και πολλούς λέω, δηλαδή, διότι ξέρετε ότι η ΔΑΠ στα πανεπιστήμια σκίζει. Επομένως; Η ζήμια, όμως, για τα παιδιά τόσο από ηθικής όσο και από εκπαιδευτικής άποψης θα είναι ανεπαρόρθητη.

Ο τρόμος της Κυβέρνησης απέναντι σε όλες τις δημοσκοπήσεις, οι οποίες αποδεικνύουν με τον πιο emphaticό τρόπο πως η ρήξη με την κοινωνία δημιουργεί συνθήκες μη αναστρέψιμες για αυτούς, την οδηγεί στο πιο επικίνδυνο μέχρι σήμερα παιχνίδι απέναντι στην ίδια τη δημοκρατία και τη σταθερότητα της χώρας.

Ο τρόμος της Κυβέρνησης απέναντι σε όλα αυτά που έρχονται από το φθινόπωρο, με την κοινωνία να βράζει εξαιτίας της πολιτικής εξαπάτησης που υπέστη από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, την οδηγεί στην πλήρη ναρκοθέτηση του πολιτικού μας συστήματος.

Ο τρόμος της Κυβέρνησης απέναντι στην επέλαση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, την οδηγεί στο απονενομημένο του εκλογικού νόμου, επιστρατεύοντας, μάλιστα, για ακόμη μια φορά το αριστερό ιδεώδες, που θέτει παγίως την απλή αναλογική ως μόνιμο και σταθερό εκλογικό σύστημα.

Αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι αριστερό η χρήση των ψήφων της Χρυσής Αυγής, όταν εξυπηρετεί τους σκοπούς σας; Είναι αριστερό να σχεδιάζετε μελλοντικές κυβερνήσεις που θα στηρίζονται στη συνεργασία ετερόκλητων προγραμματικά και ιδεολογικά πολιτικών κομμάτων, χωρίς ταυτοσημες ιδεολογικές αφητηρίες; Είναι αριστερό να επιφέρετε την αστάθεια και την ακυβερνησία στη χώρα σε μια στιγμή που η γειτονιά μας καίγεται; Και γιατί δεν είναι αριστερό να συμφωνήσετε στο δικαίωμα ψήφου των ομογενών μας, όπως εμείς προτείνουμε; Προφανώς, θεωρείτε ότι δεν αποτελούν δική σας εκλογική πελατεία και χρησιμοποιείτε διάφορα αστεία επιχειρήματα.

Κόπτεστε, όμως, στεναχωριέστε και κλαίτε δήθεν γιατί τα νέα παιδιά φεύγουν στο εξωτερικό κατά χιλιάδες λόγω της κρίσης τα τελευταία χρόνια; Τετρακόσιες χιλιάδες ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης από το 2008 έως και σήμερα, σύμφωνα με δημοσίευμα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ». Και, όμως, αυτούς τους Έλληνες, που ζουν και παράγουν στο εξωτερικό, που σύμφωνα με τα στοιχεία έχουν παράξει μέχρι σήμερα πλούτο 50 δισεκατομμυρίων ευρώ στις χώρες που ενεργούν, δεν θέλουμε ούτε να τους τιμήσουμε ούτε να τους εμπιστευτούμε με την ψήφο τους. Χρειαζόμαστε, όμως, τα χρήματά τους για να βγούμε από το οικονομικό αδιέξοδο. Πόσο υποκριτές, αλήθεια, είστε;

Όμως, ούτε και στο σπάσιμο των μεγάλων περιφερειών -που πάλι εμείς προτείνουμε- συμφωνείτε -και είναι μια καλή ευκαιρία να ξεκινήσουμε από τη Β' Αθήνας- γιατί με το παρόν νομοσχέδιο προσπαθείτε να εξυπηρετήσετε τα μικροκομματικά σας συμφέροντα.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, τίποτα δεν σας ενδιαφέρει. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτή είναι η πραγματικότητα. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι η εξουσία, είναι οι καρέκλες και γι' αυτό ξεπουλάτε και όλη τη δημόσια περιουσία σε εξευτελιστικές τιμές, αρκεί να μείνετε γαντζωμένοι σε αυτή.

Δεν σας έφτανε το ΤΑΙΠΕΔ, αλλά δημιουργήσατε και νέο υπερταμείο που περιλαμβάνει όλη τη δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια. Και μεθαύριο θα έρθετε και θα ψηφίσετε και την πώληση της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» για 45 εκατομμύρια ευρώ. Ο κ. Σταθάκης, ο δικός σας Υπουργός, είχε πει ότι 300 εκατομμύρια ευρώ ήταν η αξία της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» πέρυσι.

Δυστυχώς για εσάς και για αυτή τη χώρα, ο κόσμος σας έχει καταλάβει. Σας πλήρωσε και σας πληρώνει πολύ ακριβά. Και είναι αυτός που θα ανατρέψει τελικά όλες τις νοοτροπίες και πρακτικές που σχεδιάζετε να επιβάλετε στην κοινωνία μας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μην έχετε καμμία αμφιβολία. Ό,τι και αν σκαρφιστείτε για να παραμείνετε στην εξουσία, όποια κανάλια και αν κλείσετε, όσο κι αν θελήσετε να ελέγξετε την ενημέρωση, θα είναι οι πολίτες αυτοί που τελικά θα σας δείξουν την πόρτα της εξόδου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Μερóπη Τζούφη. Ακολουθεί ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Παρασκευόπουλος.

Ορίστε, κυρία Τζούφη, έχετε τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί

γοί, αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε αποτελεί τομή για την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας μας, αφού καθιερώνει την απλή αναλογική για πρώτη φορά στην μεταπολεμική ιστορία του ελληνικού κράτους, ενισχύοντας τα δημοκρατικά και αντιπροσωπευτικά χαρακτηριστικά του πολιτικού μας συστήματος, με πρωτοποριακή φωτεινή εξαίρεση -που ήδη αναφέρθηκε- το νομοθέτημα του Αλέξανδρου Παπαναστασίου το 1926.

Είναι, βέβαια, γνωστό πως στην πλειονότητα των χωρών του κόσμου το εκλογικό σύστημα προβλέπεται από το ίδιο Σύνταγμά τους, εξασφαλίζοντας ενιαίες διαδικασίες και κανόνες για όλες τις πολιτικές αναμετρήσεις.

Αντίθετα, στη χώρα μας το Σύνταγμά μας δεν περιέχει συγκεκριμένες ρυθμίσεις και έτσι, ο καθορισμός του εκλογικού συστήματος επαφίεται κάθε φορά στην εκάστοτε κυβέρνηση που θα κηρύξει τις εκλογές εκδίδοντας και το σχετικό νομοθέτημα.

Έτσι, λοιπόν, για πολλά, πολλά χρόνια, από το 1844, το εκλογικό σύστημα έχει αλλάξει πολλές φορές. Έχουν θεσπιστεί διάφορες εκδοχές του και, βεβαίως, οι μορφές της ενισχυμένης αναλογικής τα τελευταία χρόνια κατά την περίοδο της Μεταπολίτευσης, με στόχο πάντοτε το μανιπουλάρισμα της ψήφου, βοηθώντας τα τελευταία χρόνια και των δημοσκοπήσεων, που όμως εσχάτως απέβησαν, αμφισβητούντως του λαϊκού παράγοντα, πλήρως αναξιόπιστες.

Η απλή αναλογική, όπως είναι παγκοίμως γνωστό, αποτελεί πάγια θέση και διαχρονική διεκδίκηση της Αριστεράς, ώστε η ψήφος των πολιτών να αντιπροσωπεύεται και να εκφράζει τη λαϊκή βούληση, εγκαθιδρύοντας ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα, το οποίο τόσο διαχρονικά, όσο και ιδιαίτερα κατά την περίοδο που διανύουμε, το έχει ανάγκη η χώρα μας.

Στο ερώτημα αν η απλή αναλογική είναι μία ιδεοληψία, μία εμμονή, τέλος πάντων, αυτής της Αριστεράς και της σημερινής Κυβέρνησης, τα ευρήματα που προκύπτουν από μετρήσεις δείχνουν ότι αυτός είναι ένας πολιτικός πονηρός ισχυρισμός, αφού η πλατιά κοινωνική πλειοψηφία τάσσεται υπέρ της απλής αναλογικής όχι μόνο ανάμεσα στους ψηφοφόρους των αριστερών κομμάτων, αλλά και μέσα στα κόμματα που προσπάθησαν συστηματικά τα τελευταία χρόνια να αναχαιτίσουν και να υπονομεύσουν την αναλογική εκπροσώπηση, επιστρατεύοντας διάφορα επιχειρήματα με κύριο αυτό της ακυβερνησίας.

Όμως, η υποκείμενη στόχευση των διαδοχικών εκλογικών συστημάτων της ενισχυμένης αναλογικής, δηλαδή των μπόνους ή, τέλος πάντων, η απάντηση στο ερώτημα, «Ποιον ωφελούν τα μπόνους;», δεν ήταν η κυβερνησιμότητα, αλλά η εξασφάλιση και εν τέλει η θωράκιση της αποκλειστικής πρόσβασης των κομμάτων του παλαιού δικομματισμού στην εξουσία για πολλούς λόγους, δηλαδή τη νομή των αγαθών, το πελατειακό κράτος, τις σχέσεις διαπλοκής, κ.λπ..

Εμείς από την πλευρά μας, έχοντας συνειδητοποιήσει πως η χώρα χρειάζεται μία συνεταγμένη θεσμική δομή, συνυπολογίζοντας και την οικονομική, κοινωνική και πολιτική κατάσταση της χώρας, προτείνουμε έναν εκλογικό νόμο ικανό να τονώσει την αντιπροσωπευτικότητα, να εμβαθύνει τις δημοκρατικές διαδικασίες, ακόμα -εν τέλει- και να διευκολύνει τη σύμπραξη σταθερών κυβερνήσεων συνεργασίας, βάσει όμως επεξεργασμένων προγραμματικών συγκλίσεων.

Υπάρχει και η κριτική από τα Αριστερά για το κατώφλι του 3%. Η απάντηση έχει δοθεί από πολλούς και με βρίσκει σύμφωνη. Είμαι προς την πλευρά που θα έβλεπε θετικά και μία μείωση. Όμως, μέινουμε σ' αυτό για να επιτευχθεί η συμφωνία με τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα. Εξάλλου και η πλήρης κατάργηση αυτού του ορίου δεν θα οδηγούσε στην πλήρη αναλογική εκπροσώπηση, εκτός και αν όλη η Ελλάδα γινόταν μία ενιαία περιφέρεια.

Όσον αφορά την πρόβλεψη της ψήφου στα δεκαεπτά, είναι απολύτως προφανές ότι προκύπτει από τις νέες κοινωνικές συνθήκες που επιτάσσουν την όλο και πιο ενεργή προσπάθεια για τη συμμετοχή της νέας γενιάς.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αποτελεί δείγμα κομματικοποίησης, αλλά πολιτικοποίησης και συμμετοχής και αφορά εκατό χιλιάδες νέους ανθρώπους. Μάλιστα, στη συ-

ζήτηση που έχει ανοίξει για την ενηλικίωση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι πιθανά αυτή έρχεται στα δεκαέξι, τη στιγμή, δηλαδή, που με βάση και τα ευρωπαϊκά δεδομένα παύει η παιδιατρική ιατρική φροντίδα. Ίσως γι' αυτό και αποτελεί ευρωπαϊκή οδηγία.

Επανερχόμενη στο επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας, ότι η χώρα χρειάζεται σταθερές κυβερνήσεις, ουσιαστικά αναφέρεται δια στόματος του Αρχηγού της σε μονοκομματικές κυβερνήσεις και κατά προτίμηση αυτοδύναμες της Νέας Δημοκρατίας ή σε συνεργασία με δορυφόρους της ίδιας πολιτικής, όπως τις κυβερνήσεις που είχαμε τόσα χρόνια με τις γνωστές σε όλους συνέπειες.

Στο ίδιο κλίμα, ο κ. Κουμουτσάκος χαρακτήρισε την ψήφιση της απλής αναλογικής συνειδητό πολιτικό έγκλημα που πρέπει να αποτρέψουν οι ευρωπαϊκές μεταρρυθμιστικές δυνάμεις. Τι να σχολιάσει κανείς επ' αυτού, εκτός του να υποστηρίξει ότι η στάση αυτή είναι συνεπής με το παρελθόν της Νέας Δημοκρατίας;

Το ΠΑΣΟΚ, όμως; Σε μία επίδειξη τυχοδιωκτισμού, παρέμεινε στη θέση του κ. Βενιζέλου ότι τώρα δεν χρειάζεται απλή αναλογική, παρά την ομόφωνη απόφαση του κόμματός του το 2015 και την πρόταση για αλλαγή του εκλογικού νόμου και την κατάργηση του μπόνους, αν και βεβαίως στο παρελθόν κυβερνητικά επέλεγε πάντοτε την ενισχυμένη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ουσιαστικά, με αυτήν την τοποθέτησή του το ΠΑΣΟΚ επιμένει στον ρόλο του δορυφόρου της Νέας Δημοκρατίας, ρόλο που πιθανώς αφομοίωσε ύστερα από τις πρόσφατες συγκυβερνήσεις στα χρόνια της κρίσης.

Όσο για το τελευταίο επιχείρημα της απόρριψης του νόμου λόγω αποσπασματικότητας, προφανώς πρόκειται για «φύλλο συκής», αφού το αποτέλεσμα είναι ακριβώς το ίδιο, δηλαδή να μην ψηφιστεί ο νόμος και πιθανώς γι' αυτό και η έντονη επιθετικότητα, «Θα μας πείτε τώρα εσείς τι θα κάνουμε;».

Για τη στάση της Χρυσής Αυγής δεν έχω να προσθέσω πολλά, αφού είναι γνωστό ότι δυναμιτίζει συνειδητά τη δημοκρατία και επιθυμεί ακόμα και να την καταλύσει. Όμως, να θυμίσω ότι στην παρούσα φάση, με τη στάση της εν τέλει, λειτουργεί ως χρυσή εφεδρεία της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, όπως και στο παρελθόν, όπως και ιστορικά.

Ας σκεφτούν εδώ τον ρόλο τους οι ευρέως λοιδωρήσαντες την Κυβέρνηση, και σήμερα δυστυχώς, για την τάχατες στήριξη του νομοσχεδίου με τις ψήφους της Χρυσής Αυγής.

Η νομοθετική μας αυτή πρωτοβουλία λαμβάνει χώρα σε μια χρονική στιγμή σταθερότητας του πολιτικού σκηνικού. Δεν προτείνουμε την αλλαγή του εκλογικού συστήματος ούτε εν μέσω απειλών Grexit, ούτε εν όψει οποιασδήποτε εκλογικής αναμέτρησης, γεγονός που πιστεύω ότι αντανάκλα την πραγματική μας διάθεση για ουσιαστική αλλαγή του συστήματος.

Γι' αυτό καλούμε όλες τις δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις να στηρίξουν αυτές τις δημοκρατικές αλλαγές και να καταθέσουν προτάσεις για το νέο Σύνταγμα, που θα μπορέσουν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά και στην κατεύθυνση της συγκρότησης σταθερών κυβερνήσεων συνεργασίας, αλλά και διεύρυνσης της αντιπροσωπευτικότητας της ψήφου, και όχι μόνο.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω πως η επέτειος της Αποκατάστασης της Δημοκρατίας στις 24 του Ιούλη, μετά την επταετία της «μαύρης» χούντας των Συνταγματαρχών, ύστερα και από τις πρόσφατες βίαιες εξελίξεις στην Τουρκία με την απόπειρα πραξικοπήματος, αλλά και την εξάρση του άγριου κυβερνητικού αυταρχισμού, ας βρουν τη χώρα μας με ένα πιο δίκαιο, δημοκρατικό και αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα, αυτό της απλής αναλογικής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Παρασκευόπουλος, Υπουργός Δικαιοσύνης. Μετά τον λόγο θα λάβει η κ. Τριανταφύλλου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης,

Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επειδή πολλά μέχρι τώρα έχουν διευκρινιστεί -και το θέμα της εξυπηρέτησης της ισότητας της ψήφου, μέσω της απλής αναλογικής, και τα θέματα της ηλικίας νομίζω- θα προσπαθήσω να μιλήσω, με την ταχύτητα που μου επιβάλλεται, για δύο θέματα τα οποία νομίζω ότι δεν έχουν επαρκώς αναλυθεί.

Το ένα θέμα είναι η ιστορική βάση και η ιστορική σκοπιμότητα αυτή τη στιγμή της απλής αναλογικής. Ας μην επιδοθούμε σε αμφισβητήσεις τύπου, τότε υπήρχε απλή αναλογική, ενισχυμένη κ.λπ.. Σε γενικές γραμμές από το 1844 που είχαμε ψηφοφορία, μέχρι τη δεκαετία του 1920, το 1923, 1926 έχουμε πλειοψηφικό σύστημα. Έκτοτε εναλλάσσεται το πλειοψηφικό με αναλογικό. Και στην Μεταπολίτευση έχουμε -μέχρι τώρα- ενισχυμένη αναλογική. Αυτή είναι η γενική εικόνα. Και, βέβαια, η γενική εικόνα συμπληρώνεται από το γεγονός ότι έχουμε διαρκείς εναλλαγές συστημάτων.

Τι κάνουμε τώρα εν όψει των συνεχών αλλαγών; Λέμε ότι πρέπει να παγιωθεί πλέον το σύστημα, άρα, διακόπτουμε τις προσπάθειες μέσα από τη Βουλή να παραγάγουμε νέα συστήματα; Όχι, διότι τότε αυτό θα σήμαινε ότι θα κρατήσουμε το παλαιό, δηλαδή την ενισχυμένη αναλογική, που δεν έχουμε συμφωνήσει ότι είναι η καλύτερη.

Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να δούμε οι σημερινές ιστορικές και κοινωνικές περιστάσεις ποιο εκλογικό σύστημα υπαγορεύουν. Άλλωστε και το γεγονός ότι το Σύνταγμα είναι ανοιχτό ως προς την επιλογή του συστήματος, μας καλεί να προσέξουμε ακριβώς την ιστορική και κοινωνική συγκυρία και την εθνική πορεία -αν θέλετε- ως προς το εκλογικό σύστημα.

Τι πιστεύω; Πιστεύω ότι από τη στιγμή που μπήκαμε σε συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, από το 2010 περίπου, όπως μπήκαμε προηγουμένως και άλλες χώρες, οι πολλοί πολίτες είναι οι μη έχοντες, οι πολλοί πολίτες είναι που χειμάζονται και που δυσκολεύονται στη διαβίωσή τους και γι' αυτόν τον λόγο έχουν λόγους να θέλουν αλλαγές στο οικονομικό και κοινωνικό σύστημα.

Με δυο λόγια, η περίοδος της κρίσης είναι η περίοδος στην οποία υπάρχουν ριζοσπαστικά, κοινωνικά αιτήματα. Με άλλα λόγια, είναι η περίοδος ακριβώς όπου η δημοκρατία συναντά τον ριζοσπαστισμό. Διότι η δημοκρατία ως σύστημα που επιτρέπει στους πολλούς να εκφραστούν και να αποκτήσουν εξουσία, πλέον επιτρέπει στους πολλούς μη έχοντες να μπορούν να διαχειριστούν τα πολιτικά πράγματα της χώρας μας και τις δικές τους τύχες.

Σε αυτήν ακριβώς τη συγκυρία της κρίσης οι θεσμοί της δημοκρατίας χάνουν επίθετα του τύπου «νεοφιλελεύθερη δημοκρατία», «αστική δημοκρατία», «τυπική δημοκρατία» ή ότι άλλο θέλετε, και πλέον η δημοκρατία γίνεται ουσιαστική, επιτρέποντας πια στους πολίτες να είναι άρχοντες και αρχόμενοι και να αλλάζουν του όρους ζωής τους.

Γι' αυτό και πιστεύω ότι σήμερα χρειάζεται η απλή αναλογική, όχι ως στρατηγική απόκτησης της εξουσίας από πολλά κόμματα, αλλά ως μέθοδος, ώστε οι πολλοί πολίτες, οι οποίοι κοινωνικά πιέζονται, να μπορέσουν να αλλάξουν τους κοινωνικούς τους όρους, τους όρους ζωής τους, αποκτώντας πρόσβαση στην πολιτική εξουσία. Με δυο λόγια, είμαστε στην εποχή των συγκλίσεων των κομμάτων, διότι τα κόμματα και ο κόσμος ο οποίος ψηφίζει δεν έχει προλάβει ακόμα να σχηματίσει κομματικό φρόνιμα με βάση τις νέες αυτές συνθήκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Θα χρειαστώ λίγο χρόνο και με τη μεγαλύτερη δυνατή συντομία, ίσως περάσω για λίγο, για ένα λεπτό, το όριο των πέντε λεπτών.

Θα αναφερθώ στο θέμα των αποδήμων. Υπάρχει μια διάσταση, η οποία δεν έχει συζητηθεί. Ακούω για την ομογένεια. Βεβαίως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δημοκρατία είναι το πολίτευμα του κοινού τόπου, έτσι γεννήθηκε, έτσι συνεχίζει να υπάρχει και ως πολίτευμα το οποίο ήταν αντίπαλο προς το σύστημα του κοινού αίματος και της καταγωγής για τη διαχείριση των πολιτικών κοινών. Δεν θέλω με αυτό να πω ότι απορρίπτουμε πλήρως την ιδέα της συμμετοχής των αποδήμων στην ψηφοφορία, αλλά είναι

άλλο ένας Έλληνας πολίτης ο οποίος βρίσκεται στο εξωτερικό για ένα χρονικό διάστημα λόγω των σπουδών του ή λόγω μιας πρόσκαιρης επαγγελματικής δραστηριότητας -αλλά εδώ πάντως έχει γαλουχηθεί, γνωρίζει αυτές τις πολιτικές συνθήκες, σε αυτές θέλει να επενεργήσει και σε αυτές θα επενεργήσει οπωσδήποτε με την ψήφο του- και είναι άλλο ένας ο οποίος λείπει από τη χώρα για πολλά χρόνια, είναι μακριά -είναι πιθανόν δεύτερης γενιάς, παρά την ελληνική υπηκοότητα- και ο ίδιος εν όψει του χώρου στον οποίο διαβίει δεν θα επηρεαστεί καθόλου από τις συνέπειες της ψήφου του.

Γι' αυτόν τον λόγο πιστεύω ότι δεν είναι απλό το θέμα της χορήγησης ψήφου στους αποδήμους, χρειάζεται καταγραφές, χρειάζεται μελέτη και σωστά -κατά τη γνώμη μου- προς το παρόν αφήνεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Τριανταφύλλου.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαρράντα δύο χρόνια μετά την εισβολή στην Κύπρο, μετά το πραξικόπημα ενάντια στον Μακάριο, αμερικανόπνευστο και χουντικό, το Κυπριακό απαιτεί πραγματική λύση και δεν είναι τεχνικό πρόβλημα και ζήτημα μεταξύ των δύο κοινοτήτων, είναι πάνω απ' όλα ζήτημα εισβολής και κατοχής. Για σαρράντα δύο χρόνια έχουμε παράνομη κατοχή σχεδόν του 40% του νησιού, μαζικό εποικισμό και τρομοκρατία των Τουρκοκυπρίων.

Δεν υπάρχει λύση χωρίς άμεση αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων. Απαιτούμε λύση συμβατή με όσα ορίζονται από τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και τις αποφάσεις του ΟΗΕ, λύση δίκαιη και βιώσιμη, χωρίς ξένες επεμβάσεις, με δημοκρατική διακυβέρνηση, με αρμονική συμβίωση και συνύπαρξη Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Και εδώ θέλω να κάνω δύο σημειώσεις:

Δεν δεχόμαστε καμμία υπόδειξη από κανέναν Τούρκο αξιωματούχο που παραβιάζει τα δημοκρατικά δικαιώματα και κατακρεουργεί τον λαό του. Έχουμε πλήρη σεβασμό -και το έχουμε αποδείξει- όλων των Διεθνών Συνθηκών, του Διεθνούς Δικαίου και φυσικά και στις περιπτώσεις των 8, θα ακολουθηθεί η δικαστική διαδικασία.

Δεύτερη σημείωση. Δεν δεχόμαστε καμμία υπόδειξη από τη Χρυσή Αυγή. Μίλησε για άνοιγμα του φακέλου της Κύπρου. Σίγουρα; Οι χουντικοί τι ήξεραν για την τουρκική απόβαση και τι ρόλο έπαιξε η χούντα; Είναι θιασώτες τους.

Ένας συνηθισμένος τρόπος πειθούς στον πολιτικό λόγο είναι η επίθεση στο ήθος του αντιπάλου. Όλοι μετερχόμαστε αυτόν τον τρόπο. Για να είναι όμως πραγματικά αποτελεσματικός πρέπει να συνδυάζεται με την επίκληση στη λογική. Και αυτές τις μέρες ακούσαμε σοφιστείες και άλματα στο κενό -όπως αρκετές φορές- με κυρίαρχα επιχειρήματα την ακυβερνησία, τη διαφωνία του Υπουργού -χθες ακούστηκε περισσότερο, σήμερα λιγότερο- την προχειρότητα στη νομοθέτηση και φυσικά τον καιροσκοπισμό του ΣΥΡΙΖΑ.

Ας τα πάρουμε από την αρχή. Ακυβερνησία, το αντίθετο της κυβερνησιμότητας. Τόσα χρόνια υπήρξαν ισχυρές κυβερνήσεις ελέω καλπονοθευτικών νόμων με μπόνους, άλλοτε μεγαλύτερων και άλλοτε μικρότερων. Και τι έγινε; Απαξίωσαν την πολιτική ζωή. Οδήγησαν στην παντοδυναμία του δικομματισμού, στην υπαρπαγή της ψήφου, στη μετατροπή των ψηφοφόρων σε εκλογική πελατεία. Και διάβρωσαν τις αντιλήψεις, καθιερώνοντας τη σχέση με τα κόμματα και την πολιτική ως μια σχέση άμεσου και ευτελούς συμφέροντος. Μέσα σε αυτό το αχανές πλαίσιο ανδρώθηκε η διαπλοκή, ξέσπασαν τα σκάνδαλα, γιγαντώθηκαν η «SIEMENS», τα χρηματιστήρια και όλο το πλαίσιο της παρασιτικής οικονομίας που θέριψε στην Ελλάδα.

Ταυτόχρονα, ο λαϊκισμός σαν στοιχείο του πολιτικού λόγου και η έλλειψη λογοδοσίας και ευθύνης απαξίωσαν ακόμα περισσότερο την πολιτική και καλλιέργησαν την ανωριμότητα στο σώμα της κοινωνίας ως κυρίαρχο στοιχείο. Σε αυτήν τη φάση κακοποιήθηκε η έννοια του λαού: είτε αυτός θα είχε πάντα δίκιο είτε δεν

θα καταλάβαινε τίποτα, κατά πώς συνέφερε την κομματική ρητορική. Φυσικά, η σκέψη της ενεργητικής συμμετοχής του λαού και άρα η ωρίμανση και η κατανόηση εκ μέρους του τι σημαίνει απόφαση και ευθύνη ουδέποτε απασχόλησε τα ιερατεία της Μεταπολίτευσης.

Και μιας και μιλάμε για ιερατεία της Μεταπολίτευσης, τι είτε ο εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, που πάντοτε εντοπίζει τον στόχο της αδυναμίας του συστήματος, με τη μοναδική επάρκεια που διακρίνει τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, που όμως φεύγοντας δεν πρόλαβε να τα διορθώσει όλα, αλλά που άλλαξε το μεταπολιτευτικό σκηνικό της φτώχειας και της μιζέ-ριας σε ευμάρεια; Κάτι ξέχασε να μας πει. Εμείς μπορούμε να κάνουμε καταγγελία, ενώ ο Υπουργός δεν μπορεί, μιας και υπηρέτησε το συγκεκριμένο κόμμα.

Ποιοι έκαναν πολιτική «ημετέρων»; Ποιοι γιγάντωσαν το πελατειακό κράτος; Η διαφθορά έφτασε ως τους κλητήρες. Ποιοι εξαρτούσαν όλες τις δομές, τις δομές παραγωγής και άλλες, από τα πολιτικά τους γραφεία; Ποιοι διόριζαν; Ποιοι διαχειρίστηκαν πελατειακά τη διαχείριση των ευρωπαϊκών χρημάτων; Ποιοι δημιούργησαν τον κρατικοδίαιτο συνδικαλισμό, συνυφασμένα όλα με την πολιτική τους ύπαρξη; Η Κεντροαριστερά, που στρουγγυλεύει τα αιτήματα, τις διεκδικήσεις, που κάποτε τις χλευάζει, τις ξορκίζει και κάποτε τις διατυπώνει προοδευτικότερα. Αυτός είναι ο ρόλος της Κεντροαριστεράς, κόντρα πάντα στην Αριστερά. Η αριστερή παρένθεση εμπεριέχει την αφομοίωσή μας σε αυτήν.

Και η Νέα Δημοκρατία είναι πολιτικά ανήμπορη. Κάνει πολιτική με βάση τις δημοσκοπήσεις, ενώ για τον νέο εκλογικό νόμο αγωνιά για τη σταθερότητα και την ακυβερνησία και κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι επειδή καταρρέει, αγωνιά για τον ρόλο του την επόμενη μέρα και γι' αυτό προτείνει απλή αναλογική. Πολλαπλές αντιφάσεις. Αφού είναι σίγουρη για την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ και τη δική της άνοδο, προς τι η ακυβερνησία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η ανάγκη σταθερών κυβερνήσεων γιατί να εξασφαλίζεται από το καλπονοθευτικό μπόνους και όχι από τη συμφωνία πάνω σε προγραμματικές θέσεις, που θα έχουν την απαραίτητη λαϊκή έγκριση, αλλά και την πολιτική συστράτευση; Ποιος είναι αυτός που γνωρίζει πως είτε δεν έχει θέσεις είτε οι θέσεις του είναι τόσο ακραία αντεθνικές, νεοφιλελεύθερες –μπορούμε να το λέμε–, ώστε δύσκολα θα αποσπάσει ευρείες συναινέσεις, πολιτικές και κοινωνικές για τη δημιουργία σταθερής κυβέρνησης; Στην πραγματικότητα αυτός που επικαλείται την ακυβερνησία είναι εκείνος που εν δυνάμει θα την προκαλέσει ή θα την επιδιώξει.

Το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης τρέμει τον εκλογικό νόμο και η Νέα Δημοκρατία χωρίς στρατηγική, θέσεις που να υπερασπίζονται τα εθνικά συμφέροντα και ηγεσία ικανή να προσδώσει κύρος, βρίσκεται σε οριακό σταυροδρόμι. Μοιάζει το ίδιο το κόμμα και οι άνθρωποι που στηρίζουν τη συντηρητική παράταξη να παραμένουν μαζί, τηρώντας συμβόλαιο, που όμως έρχεται από τα παλιά και που δεν μπορεί να συνεχίσει για πολύ ακόμα στις νέες συνθήκες.

Ήδη ξεπέρασα τον χρόνο. Θα κλείσω λέγοντας το εξής: Το ΚΚΕ αναφέρθηκε στις εκλογές. Οι εκλογές δεν αλλάζουν το πολιτικό σύστημα και έλεγε κάποιος ότι εάν το άλλαζαν, θα ήταν παράνομες, πιθανώς. Οι ανατροπές δεν επιτυγχάνονται από ειδικούς ή κυβερνητικά σχήματα και η αποτροπή των συμβιβασμών εξασφαλίζεται μόνο με πρωτοβουλίες, δράσεις, σύμπλευση με την κοινωνία, κινήματα με το λαϊκό στοιχείο, μόνο έτσι κι όχι με διακηρύξεις και καθαρές εκφράσεις, ούτε καν με ενδυνάμωση ενός αριστερού συσχετισμού. Το ερώτημα είναι: Θέλει, επιθυμεί η Αριστερά στο σύνολό της να πάρει την ευθύνη να δημιουργήσει πρωτοβουλίες; Μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν αρκετοί που θέλουν να μην είναι μόνο ακτιβιστές ή σχολιαστές.

Και επίσης, ακούστηκε το ότι υπάρχει η ηθική Αριστερά που είναι έξω από το Κοινοβούλιο –σωστά- κι όσο πιο μικρή, τόσο πιο ηθική, όσο λιγότερο διεκδικητική, τόσο πιο ηθική.

Εμείς, όμως, δεν θα κάνουμε αυτών το χατίρι.

Η πολιτική ζωή, αλλά και η κοινωνία, χρειάζονται μια μεγάλη μεταμόρφωση. Ο εκλογικός νόμος, αλλά κυρίως η συζήτηση για

τη συνταγματική αναθεώρηση, οφείλουν να γίνουν αντικείμενα ευρείας δημόσιας διαβούλευσης. Ο μεταμνημονιακός εκδημοκρατισμός αποτελεί ταυτόχρονα στόχο, αλλά και μέσο για την έξοδο από την κρίση και το όραμα μιας άλλης Ελλάδας.

Σε μια εποχή που τριγύρω μας και σ' όλη την Ευρώπη παρατηρούνται έλλειμμα δημοκρατίας και αυταρχικές συμπεριφορές από πλευράς κυβερνώντων, σε μια εποχή που η ακροδεξιά και ο απομονωτισμός κερδίζουν έδαφος, αποτελεί, το λιγότερο, για μας τιμή το ότι υπάρχει μια Κυβέρνηση που επιλέγει να απαντήσει στα προβλήματα των σύγχρονων κοινωνιών με μεγαλύτερη δημοκρατία. Αυτός είναι ο δρόμος των λαών και των υπεύθυνων κυβερνήσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον χρόνο να τον κάνουμε πάλι επτά λεπτά; Όλοι επτά-οκτώ λεπτά μιλάνε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Προσπαθώ. Είπα ότι είμαι ανεκτική και βλέπετε ότι το εκμεταλλεύονται όλοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Αυτοσυγκράτηση δεν υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτό είναι εις βάρος των επόμενων ομιλητών, που ενδεχομένως δεν θα μιλήσουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν είναι δημοκρατικό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σωστά. Κάνω και πάλι έκκληση.

Τον λόγο έχει ο κ. Καρασμάνης και μετά ο κ. Δαβάκης.

Ορίστε, κύριε Καρασμάνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μάς έχει φέρει ξαφνικά, άρον-άρον, θα έλεγα, προς συζήτηση και ψήφιση ένα νομοσχέδιο για την απλή αναλογική, διατυπωμένο σ' ένα κείμενο πρόχειρο και ευκαιριακό.

Γιατί αυτή η όψιμη βιασύνη; Η Κυβέρνηση είχε την ευκαιρία να πάει στις εκλογές του Σεπτεμβρίου με την απλή αναλογική. Γιατί δεν το έπραξε; Αλλά και αμέσως μετά τη δεύτερη εκλογή της δόθηκε η ευκαιρία να γράψει ιστορία, εγκαινιάζοντας μια νέα εποχή, μια εποχή συναίνεσης και συνεννόησης, όπως επέβαλλαν τα συμφέροντα της χώρας. Αντί, όμως, να προχωρήσει σε συνεργασία με περισσότερα κόμματα, επέλεξε μόνο τους ΑΝΕΛ. Γιατί; Για να είναι ο σημερινός Πρωθυπουργός αδιαφιλονίκητος μοναδικός άρχων στη διακυβέρνηση της χώρας.

Σήμερα μας φέρνει ένα νομοσχέδιο εν μέσω μιας μακράς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, ωσάν η τόσο εσπευσμένη αλλαγή του εκλογικού νόμου να είναι η λύση στα τεράστια προβλήματα που έχουν γονατίσει τον λαό. Σωσίβιο ψάχνουν. Ξέρουν πολύ καλά ότι ο κόσμος δεν μπορεί και δεν πρόκειται να αντέξει τα επώδυνα μέτρα. Οι περικοπές μισθών, συντάξεων, ΕΚΑΣ, οι φόροι επί φόρων που ήδη καλούνται να πληρώσουν οι εξουθενωμένοι πολίτες, αλλά και οι επαχθέστερες ρυθμίσεις που έρχονται το φθινόπωρο στα εργασιακά είναι πλέον βάρη ασήκωτα για όλους.

Τι επιδιώκουν, λοιπόν; Απλούστατα, «μ' έναν σμπάρο δυο τρυγόνια», από τη μια να δυσχεράνουν όσο μπορούν την άνοδο της Νέας Δημοκρατίας στην εξουσία και από την άλλη να καταμερίσουν και σ' άλλα κόμματα τις ευθύνες για τις δικές τους αναποτελεσματικές πολιτικές επιλογές. Ή μήπως ο κ. Τσίπρας, γνώστης ασφαλώς της τεράστιας φθοράς του κόμματός του, προετοιμάζει μεθοδικά την αποχώρησή του από την εξουσία και προσβλέπει στη συμμετοχή του σε μετεκλογικές εξελίξεις; Γιατί θέλουν να εφαρμόσουν πρακτικές Τσοχατζόπουλου σαν εκείνη του '89, όταν η Νέα Δημοκρατία με 47% δεν μπόρεσε να κάνει αυτοδύναμη κυβέρνηση; Είναι δυνατό να αγνοούν ότι ειδικότερα σε κρίσιμες συγκυρίες, όπως η σημερινή, η χώρα έχει ανάγκη από βιώσιμες, ισχυρές κυβερνήσεις και από πολιτική σταθερότητα που είναι το άλφα και το ωμέγα για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας;

Αντέχει μια «ιταλοποίηση» της πολιτικής ζωής η σημερινή Ελλάδα; Έχει η χώρα τους διοικητικούς μηχανισμούς για να ξεπεράσει αυτό που ζήσαμε το 2015, έναν χρόνο πλήρους απραξίας, με κατεβασμένα ακόμα και τα μολύβια, με βαλτωμένα τα κοινοτικά προγράμματα, μια κατάσταση που στοίχισε στην οικονομία

πάνω από εκατό δισεκατομμύρια;

Θέλετε μια Βουλή-θλιβερό μωσαϊκό; Γι' αυτό μεθοδεύετε την κατάργηση του μπόνους εδρών στο πρώτο κόμμα, που την έχουν υιοθετήσει από ετών σύγχρονες και κοινοβουλευτικά άψογα λειτουργούσες ευρωπαϊκές χώρες; Είναι δυνατό να εκπροσωπηθούν στο Κοινοβούλιο κομματίδια που εκπροσωπούν μέχρι και το 0,16% του εκλογικού σώματος, όταν σε προηγμένες πολιτικά και κοινοβουλευτικά χώρες υπάρχει όριο μέχρι και 5%, ακριβώς για να αποκλείονται αυτά τα ευκαιριακά σχήματα; Γι' αυτό παίξατε με τα όρια εισόδου στη Βουλή, για να έχετε στα έδρανα κάποια ψηφαλάκια με ανταποδοτικό τέλος να σας «καρφώνουν» στην καρέκλα της εξουσίας σας όταν χρειάζεστε «δεκανίκια» και να συνεχίζετε τις καταστροφικές επιλογές σας;

Αφιερώνετε ένα νομοσχέδιο μιας σελίδας στο πώς θα κατανέμονται οι έδρες. Ούτε λόγος για τον αριθμό και το μέγεθος των εκλογικών περιφερειών. Ούτε λέξη για τον τρόπο της ανάδειξης των Βουλευτών.

Και, μάλιστα, γίνεται λόγος εν όψει της επικείμενης Αναθεώρησης του Συντάγματος για μείωση του αριθμού των Βουλευτών από τριακόσιους σε διακόσιους. Άλλοι λένε σε εκατόν πενήντα, άλλοι σε εκατό. Μήπως πρέπει να τους περιορίσουμε αριθμητικά, κατά την ποδοσφαιρική ορολογία, σε μερικές ενδεκάδες, σε ομάδες δηλαδή, για να μπορεί κάθε μεγαλόσχημος οικονομικός παράγοντας να τους ελέγχει ευκολότερα και αποτελεσματικότερα; Για να έχουμε ένα Κοινοβούλιο χειραγωγημένο, πιστό υπηρέτη συμφερόντων και όχι του λαού, αλλά προσώπων;

Πάγια άποψή μου, και πριν μπω στη Βουλή, ήταν και παραμένει ότι ο Βουλευτής πρέπει να είναι απόλυτα ανεξάρτητος, αδέσμευτος και μάλιστα η πολιτεία θα πρέπει να τον στηρίζει με όλα τα μέσα.

Γίνεται, επίσης, από κάποιους κύκλους πολλές λόγος για το κόστος λειτουργίας της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας. Τους πληροφορώ, λοιπόν, ότι αυτό το κόστος δεν υπερβαίνει το 3 τοις χιλίοις και όχι 3 τοις εκατό του συνολικού κρατικού προϋπολογισμού. Και αυτό αποτελεί μια αποστομωτική απάντηση σε όλους εκείνους που μιλούν για μείωση του αριθμού των Ελλήνων Βουλευτών.

Ακούσαμε από την Αντιπολίτευση ότι μας φοβίζει η ψήφος στα δεκαεπτά, ουσιαστικά δηλαδή στα δεκαεξάχρονα παιδιά-μαθητές του Λυκείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Αυτά είναι αστειότητες. Είναι δυνατόν να φοβάται τη νεολαία η Νέα Δημοκρατία, που είναι μόνιμα πρώτη στις φοιτητικές εκλογές; Δεν φοβόμαστε. Ανησυχούμε για τις μεθοδεύσεις σας. Πάτε να κάνετε τα σχολεία κομματικά κέντρα. Πάτε να αποσπάσετε τα παιδιά από τη μελέτη τους, στην κρίσιμότερη φάση των σπουδών τους και να τα παραδώσετε σε κομματικούς στρατολόγους.

Μην ελπίζετε λοιπόν, συνάδελφοι της Κυβέρνησης, στις διακόσιες ψήφους. Όνειρο βερνής νύχτας ήταν και πέρασε. Κομματική φούσκα και έσκασε. Το νομοσχέδιό σας, όπως θα το θέλατε, δεν θα περάσει, γιατί είναι μια απροκάλυπτη συνταγή ακυβερνησίας. Και σε επίρρωση αυτού θυμίζω τη δήλωση του Υπουργού Εσωτερικών: «αν καθιερωθεί η απλή αναλογική, η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ». Εκτιμώ τον κ. Κουρουμπλή, όμως, από τη δήλωσή του αυτή, τι μεσολάβησε; Από πού και ποιες πιέσεις δέχτηκε, ώστε σήμερα να αναθεωρεί αυτήν την άποψή του; Και μάλιστα σε μια περίοδο κατά την οποία η χώρα έχει όμοιο ποτέ ανάγκη μιας ισχυρής σταθερής κυβέρνησης, που να εμπνέει αίσθημα εμπιστοσύνης και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Αδυνατώ να δεχτώ ότι το πράττει για λόγους κομματικής πειθαρχίας, προς το ηπιότερο, για λόγους κομματικής συμπίεσης. Και επειδή απάντηση δεν έχω, θα παρακαλούσα τον ίδιο, κύριο, που είμαι σίγουρος ότι παρακολουθεί τη συζήτηση από το κανάλι της Βουλής, να μας λύσει αυτή την απορία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δαβάκη, ελάτε, έχετε τον λόγο και μετά θα μιλήσει ο κ. Τζαμακλής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση της Κυβέρνησεως για απλή αναλογική βρίσκεται, όπως πλείστα όσα έχει μέχρι σήμερα πράξει, εκτός τόπου και χρόνου.

Τη στιγμή που η χώρα χρειάζεται αλλαγή οικονομικού παραδείγματος, αποφασιστικότητα και μεταρρυθμιστικό έργο, η ηγετική ομάδα της Συγκυβέρνησης μεριμνά μόνο για να εξασφαλίσει την πολιτική της επιβίωση την επόμενη μέρα της μεγάλης πολιτικής ήττας που έρχεται. Η πολιτική τύχη των κ.κ. Τσίπρα και Καμμένου και μεγάλο μέρος των Βουλευτών αυτής της συγκυβέρνησης, που τόσο πολύ έχει ταλαιπωρήσει τη χώρα και τους πολίτες, κρίνεται από μία κλωστή. Οι πολιτικές τους επιλογές, τα ψέματα, οι ερασιτεχνισμοί και η κακοδιαχείριση μας έχουν οδηγήσει σε ένα αδιέξοδο. Όσο περνά ο χρόνος, οι επιπτώσεις της οικονομικής καταστροφής που η Κυβέρνηση αυτή έχει επιφέρει θα διαχέονται στην ελληνική κοινωνία.

Με την κατάθεση του νόμου περί απλής αναλογικής, οι κ.κ. Τσίπρας και Καμμένος φαίνεται πως έχουν αποδεχθεί πως η πορεία προς την ήττα είναι μη αναστρέψιμη και προσπαθούν απλώς να την κάνουν διαχειρίσιμη. Η απλή αναλογική εξυπηρετεί αυτό και μόνο τον σκοπό, να πέσουν στα μαλακά.

Είναι εμφανές, λοιπόν, ότι η απλή αναλογική προτείνεται εκ του πονηρού. Όπως κάθε τέτοια πράξη, χρειάζεται ένα πρόσημα κι ένα φύλλο συκής. Η Κυβέρνηση διατείνεται, λοιπόν, ότι ο εκλογικός νόμος αυξάνει την αντιπροσωπευτικότητα της σύνθεσης της Βουλής και σε αυτήν την επιχειρηματολογία δεν μας εξηγεί πολλά.

Αρχικά δεν μας εξηγεί γιατί έρχεται το νομοσχέδιο αυτό τώρα. Αν βασικός στόχος της Κυβέρνησης είναι να αυξηθεί η αντιπροσωπευτικότητα της Βουλής, γιατί δεν ήταν η απλή αναλογική ένα από τα πρώτα νομοσχέδια που ήρθαν στη Βουλή μετά τον Ιανουάριο του '15;

Εδώ και ώρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οικοδομείται, όπως είστε ρέκτες θα έλεγα σε αυτό, μια ρητορική υπέρ της απλής αναλογικής. Η ίδια ρητορική θα οικοδομείτο εάν ήσασταν πρώτοι στις δημοσκοπήσεις, εάν όλα πήγαιναν καλά, εάν είχατε τηρήσει τα υπεσχημένα πέραν βέβαια της διατήρησης της μη υπάρξεως λαϊμοδέτου από τον κύριο Πρωθυπουργό; Εάν όλα, λοιπόν, σας πήγαιναν καλά, θα είχατε φέρι την απλή αναλογική;

Λοιπόν, αυτά τα οποία λέμε και λέτε τόσο ώρα εδώ σε αυτήν την Αίθουσα πόρρω απέχουν από την πραγματικότητα; Είναι οι γνωστές ρήσεις της Αριστεράς που επί πολλά χρόνια δημιουργούσαν αυτήν την προοπτική της κυβερνητικής της θητείας μέσω της απλής αναλογικής και τώρα έρχεστε, όταν είστε πλέον εξειδικευμένοι στις συγκυβερνήσεις τύπου Καμμένου -που κάποτε είχε πει ο κ. Τσίπρας ότι αποτελεί και θέμα αισθητικής να συνομιλούμε με τον κ. Καμμένο- τώρα εκόντες άκοντες έρχεστε να ζητάτε αυτού του είδους την πολιτική προοπτική.

Η απλή αναλογική, λοιπόν, εμποδίζει τη δυνατότητα διακυβέρνησης. Η απλή αναλογική τότε θα σήμαινε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα έπρεπε να συγκυβερνήσει με σχεδόν τα μισά από τα υπόλοιπα κόμματα του Κοινοβουλίου. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι ο ίδιος ο Υπουργός, που σήμερα εισηγείται την απλή αναλογική, μερικούς μήνες πριν ανέφερε ότι το σύστημα αυτό οδηγεί σε ακυβερνησία. Αυτά κάνουν τα κανάλια, βέβαια, όταν κάθε πρωί αντί να πηγαίνουμε στο Υπουργείο, πηγαίνουμε στο κανάλι που μας καλεί.

Δεύτερον, δεν μας εξηγεί γιατί η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για διευκόλυνση των Ελλήνων πολιτών που κατοικούν στο εξωτερικό δεν γίνεται δεκτή. Τα τελευταία χρόνια, όπως όλες και όλοι γνωρίζουμε, εκατοντάδες συμπολίτες μας έχουν ξενιτευτεί, αλλά αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν αποκοπεί από την πατρίδα, έχουν τους ανθρώπους τους εδώ, την περιουσία τους, την έγνοια τους για τον τόπο μας. Δεν αποτελεί βελτίωση της αντιπροσωπευτικότητας η διευκόλυνση της έκφρασης αυτών των πολιτών; Πώς να αποτελέι, όμως, για εσάς, όταν εσείς εικάζετε -και βασίμως θα έλεγα- ότι αυτή η πραγματικότητα και αυτές οι χιλιάδες των Ελλήνων που έφυγαν δεν θα είναι φίλα προσκείμενοι προς την δική σας πολιτική έκφραση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δική μας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ναι δική σας, κύριε Υπουργέ.

Απλώς θα σας καταψηφίσουν, γιατί το κρίσιμο διάστημα κατά το οποίο σας εψήφισαν πολλοί εξ αυτών πίστεψαν τα ψέματα τα οποία τους είχατε πει και τώρα βέβαια βρίσκονται στη ξενιτιά, κατάργηση μνημονίων, ρήτρες ανάπτυξης και τα τοιαύτα.

Τρίτον, δεν μας εξηγεί γιατί η άλλη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, αυτή της κατάτμησης της Β' Αθηνών, δεν γίνεται δεκτή. Τι είναι πιο αντιπροσωπευτικό, να εντάσσονται εκατομμύρια ψηφοφόρων σε ένα μεγάλο χωνευτήρι, όπως η Β' Αθηνών; Τι σχέση έχει η Αγία Βαρβάρα με την Εκάλη ή η Φιλοθέη με το Αιγάλεω; Πιστεύω ότι και σε αυτό βρίσκεστε ελλειμματικοί.

Η πολιτική, όμως, τύχη των κ.κ. Τσίπρα και Καμμένου, αυτού του σφικτού και δυνατού διδύμου, το οποίο σας εμπνέει και σας οδηγεί, εκ μέρους των Βουλευτών της συγκυβέρνησης, δεν αποτελεί θέμα που απασχολεί την πλειοψηφία των Ελλήνων και των Ελληνίδων. Οι πολίτες ενδιαφέρονται για τα προβλήματά τους, για να βρουν δουλειές στα παιδιά τους, ευκαιρίες για εξέλιξη, να έχουν μια αξιοπρεπή ζωή οι γονείς τους οι συνταξιούχοι και όλα αυτά, ενδιαφέρονται και να είναι η πατρίδα μας ισχυρή και ανεξάρτητη.

Η ενισχυμένη αναλογική μπορεί να μην είναι ένα τέλειο σύστημα -σφώς δεν είναι ένα τέλειο σύστημα- αλλά είναι ένα σύστημα που εγγυάται ότι η εκπνερασμένη πλειοψηφική βούληση των Ελλήνων πολιτών μπορεί να μεταφραστεί σε δράση. Είναι ένα σύστημα που εγγυάται ότι η χώρα δεν θα πάψει να κινείται, ειδικά σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο.

Η λογική η δική σας, η λογική του ΣΥΡΙΖΑ είναι εξαιρετικά απλή. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να κυβερνήσει την χώρα, δεν πρέπει να μπορεί και κανένας άλλος. Η απάντησή μας σε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, είναι επίσης εξαιρετικά απλή. Με το μέλλον της χώρας η Νέα Δημοκρατία δεν παίζει και η Νέα Δημοκρατία ευθύς ως με την ψήφο του ελληνικού λαού αναλάβει τις τύχες αυτού του τόπου θα είναι από τα πρώτα νομοθετήματα που θα καταργήσει, όπως θα καταργήσει και το αυριανό νομοθέτημα που έρχεται για συνδικαλισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Τζαμακλής και αμέσως μετά ο κ. Κουτσούκος, πέντε λεπτά αμφότεροι.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρότασή μας για την απλή αναλογική έρχεται σε ανύποπτο εκλογικό χρόνο, παρά τα αντιθέτως λεγόμενα από την Αντιπολίτευση, που μάλλον εκφράζει ευσεβείς πόθους.

(Στο σημείο αυτή την Προεδρική Έδρα αναλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Στο ερώτημα που έθεσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης γιατί δεν επιχειρήθηκε αλλαγή του εκλογικού συστήματος τον Φεβρουάριο ή τον Μάρτιο του 2015, ευλόγως μπορεί να απαντήσει κάποιος ότι τότε, μεσοσύνης της θύελλας της διαπραγμάτευσης, οι αντιρρήσεις θα ήταν εντονότερες, όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας, αλλά και στο εξωτερικό, δεδομένου ότι εύκολα θα χαρακτηριζόταν το πολιτικό σύστημα ότι «περί άλλα ετύρβαζε».

Περαιτέρω, η επιλογή του χρόνου συναρτάται με την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης που, σφώς, δίνει στην Κυβέρνηση δυνατότητες για νομοθέτηση θεσμικών μέτρων, όντας απαλλαγμένη από το μέγα βάρος των διαπραγματεύσεων.

Η φετινή επέτειος για την αποκατάσταση της δημοκρατίας θα βρει τη χώρα για πρώτη φορά με απλή αναλογική. Και αυτό θα είναι η αρχή, μια από τις πρωτοβουλίες για τη δεύτερη μεταπολίτευση. Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ τηρούν τη δέσμευσή τους και εκπληρώνουν το πάγιο αίτημα γενεών και γενεών για την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Είναι ένα αίτημα που διαχρονικώς δεν έχει προσεγγιστεί μόνο από το αξιακό φορτίο της Αριστεράς, αλλά από το σύνολο της μη συντηρητικής παράταξης.

Ασφαλώς, δεν μπορεί να μείνει ασχολίαστη η παρούσα θέση του ΠΑΣΟΚ, που μόλις τον Ιούνιο του 2015 είχε καταθέσει πρόταση νόμου για την καθιέρωση της απλής αναλογικής με αφαι-

ρηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Μάλιστα, τότε, ο κ. Βενιζέλος, ως Αρχηγός, το χαρακτήριζε αντισυνταγματικό. Αλήθεια, τι άλλαξε μέσα σε έναν χρόνο και λίγο καιρό μετά τις γνωστές και αναιρούμενες ήδη θέσεις της Δημοκρατικής Συμπαράταξης; Τίποτε, πέρα από τη μεγαλύτερη πρόσδεση του ΠΑΣΟΚ στο άρμα των προσδοκιών και των αναγκών του παλαιού πολιτικού συστήματος.

Η δεύτερη Μεταπολίτευση πρέπει να έχει ως θεμέλιο την απλή αναλογική, όχι μόνο για να καλλιεργηθεί υποχρεωτικά η λογική των συναίνεσεων και των συνεργασιών, αλλά και για να καταστεί η Βουλή περισσότερο αντιπροσωπευτική και περισσότερο ελεγκτική. Στα σαράντα δύο χρόνια της Μεταπολίτευσης, καμμία από τις λεγόμενες ισχυρές κυβερνήσεις των νοθευτικών εκλογικών συστημάτων δεν κατάφερε να επιβάλει τομές και μεταρρυθμίσεις, διότι επικαλούμενες δήθεν την ακυβερνησία εξυπηρετούσαν όταν εκλέγονταν μόνο κομματικά και προσωπικά συμφέροντα.

Όμως, μόνο η γνήσια καταγραφή της λαϊκής θέλησης διαμορφώνει δυνατότητες για στέρεες προγραμματικές συγκλήσεις. Μόνον η αναλογική εκπροσώπηση μπορεί να εγγυηθεί σήμερα σταθερές κυβερνήσεις. Η πραγματικότητα τους έχει ξεπεράσει. Ο ελληνικός λαός τους έχει ξεπεράσει. Αυτός ο λαός από το 2012 και μετά, σε τέσσερις εξαιρετικά κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις, έχει ήδη αποφασίσει την απλή αναλογική.

Εγκαλείται η Κυβέρνηση ότι προτείνει την ψήφο στα δεκαεπτά επειδή ψάχνει να ανακαλύψει νέες δεξαμενές ψηφοφόρων, διότι, δήθεν, έχει απωλέσει την κοινωνική συναίνεση.

Το πρώτο επιχείρημα, το νομικό, ότι πρέπει να συνδέεται το δικαίωμα της ψήφου με την δικαιοπρακτική ικανότητα του Αστικού Κώδικα δεν έχει λογικό έρεισμα, διότι είναι άλλα τα στοιχεία που λαμβάνονται υπ' όψιν για τη δικαιοπρακτική ικανότητα, παραδείγματος χάριν περιουσιακής φύσεως, κι άλλα τα στοιχεία που λαμβάνονται υπ' όψιν για το δικαίωμα της ψήφου, παραδείγματος χάριν η άμεση προτροπή για ενασχόληση με τα κοινά. Και γιατί να μην συνδεθεί -ρωτώ εγώ- με τον πλήρη ποινικό καταλογισμό στα δεκαεπτά έτη;

Το δεύτερο επιχείρημα περί ανωριμότητας των νέων ηλικίας δεκαεπτά ετών καταρρίπτεται από το γεγονός ότι σήμερα οι νέοι αυτοί, επειδή έχουν άμεσες δυνατότητες πρόσβασης στην επικοινωνία μέσω του διαδικτύου, παρακολουθούν τις εξελίξεις και από το γεγονός ότι βιώνουν την οικονομική κρίση άμεσα.

Η επίκληση από την αντιπολίτευση της ανωριμότητας των δεκαεπτάχρονων, που ασφαλώς τους απαξιώνει, έχει την εξήγησή της στη φοβία, κυρίως της συντηρητικής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι οι νέοι αυτοί είναι ριζοσπαστικοί και γυρίζουν την πλάτη στις συγκεκριμένες κοινωνικοοικονομικές επιλογές του νεοφιλελευθερισμού.

Βεβαίως, χαϊδεύει και τα αφτιά υπερσυντηρητικών και ακροδεξιών κύκλων που σε κάθε τομή έχουν δυσανεξία και απέχθεια. Τα ίδια συνέβησαν και πριν από σαράντα χρόνια, όταν οι νέοι τότε ζητούσαν ψήφο στα δεκαοκτώ, κάτι που νομοθετήθηκε το 1981 από την πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ως ώριμο αίτημα. Η παρέλευση τριάντα πέντε χρόνων από τότε, κατέδειξε ότι η ψήφος των νέων δεν είναι ούτε ανώριμη ούτε κατευθυνόμενη.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Βορίδης, στην επιτροπή είπε ότι όλο το νομοσχέδιο είναι δύο αριθμοί, το δεκαοκτώ που γίνεται δεκαεπτά και το διακόσια πενήντα που γίνεται τριακόσια. Λάθος, κύριε Βορίδη. Είναι δύο λέξεις: περισσότερη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαμακλή, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιάννης Κουτσούκος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, πολύς λόγος για την αριστερή πολιτική. Πλειάδα Υπουργών παρέλασαν από αυτό το Βήμα. Τους αναζητούμε στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, αλλά είναι απασχολημένοι. Για την Αριστερά, τη δημοκρατία και τον ριζοσπαστισμό είχαν χρόνο να μας μιλήσουν. Καλοδεχούμενοι. Και δεκάδες συνάδελφοι από την Πλειοψηφία, επίσης, να μας πουν για την απλή αναλογική και την Αριστερά. Τις προάλλες που είχαμε το νομοσχέδιο που εκχω-

ρούσε τη δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια στους δανειστές, δύο, τρεις τόλμησαν να μιλήσουν.

Αλλά για να δούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απλή αναλογική που θεσπίζεται είναι η απλή και άδολη αναλογική; Προφανώς όχι. Είναι ένα είδος αναλογικής. Ένα είδος αναλογικής είχαμε θεσπίσει και εμείς, πριν ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Καραμανλής πάνε το μπόνους στις πενήντα έδρες.

Θέλω να σας θυμίσω ότι για τα μικρά κόμματα αυτό το σύστημα της απλής αναλογικής είχε αντιπροσωπευτικότητα κοντά στο 90%. Δηλαδή ένα κόμμα που πήρε 5%, θα έπαιρνε δεκατέσσερις Βουλευτές αντί δεκαπέντε. Ήταν ένα σύστημα απλής αναλογικής. Μπορούσε να υπάρχει και καλύτερο, το συζητούμε. Εκείνο, όμως, που δεν δεχόμαστε είναι να βαφτίζετε τον τακτικισμό σε αριστερή πολιτική. Διότι αριστερή πολιτική είναι να έχεις ένα σύνολο ανατροπών και αλλαγών που θα αλλάξουν το πολιτικό σύστημα και τη λειτουργία του, τις παθογένειές του και θα αντιμετωπίσουν τα ζητήματα της αμφισβήτησης της αντιπροσωπευτικότητάς του. Και αυτό έχει να κάνει με μεγάλες αλλαγές και ανατροπές που αφορούν την ίδια τη λειτουργία των θεσμών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, τη λογοδοσία, το πολιτικό χρήμα και προφανώς συνδέονται και με τη συνταγματική αλλαγή.

Εσείς, όχι μόνο δεν ανοίξατε αυτά τα ζητήματα, αλλά παίρνετε αποσπασματικά ένα τμήμα μόνο των αλλαγών στο εκλογικό σύστημα, διότι δεν τολμάτε να μιλήσετε για το σπάσιμο των περιφερειών και το πολιτικό χρήμα. Σας κρατά ο κ. Λεβέντης, μη δεν βγει Βουλευτής και «χάσει η Βενετιά βελόνι»; Ο λαθρόβιος σαράντα χρόνια του πολιτικού συστήματος;

Δεν φέρνετε το ζήτημα της ψήφου των ομογενών. Τετρακόσιες χιλιάδες νέα παιδιά είναι στο εξωτερικό, οι μελέτες λένε ότι 50 δισεκατομμύρια προσφέρουν στο ΑΕΠ αυτών των χωρών. Δεν θέλουμε τη γνώμη τους; Δεν θέλουμε την άποψή τους για τις πολιτικές εξελίξεις;

Δεν φέρνετε και μια σειρά άλλα που αφορούν την εσωτερική δημοκρατία των κομμάτων, τον σταυρό προτίμησης. Τίποτα από αυτά!

Τι φέρνετε; Την κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών. Και επειδή έχετε υποστεί μια πολιτική ήττα, γιατί δεν κάνετε κανέναν ουσιαστικό διάλογο για να συγκεντρώσετε τους διακόσιους Βουλευτές, ώστε οι επόμενες εκλογές να γίνουν με το καινούριο σύστημα, είχατε εναποθέσει τις ελπίδες σας στη Χρυσή Αυγή. Τους χαϊδεύατε μέχρι χθες. Ο ένας έλεγε ότι δεν μυρίζουν οι ψήφοι, ο άλλος έλεγε ότι δεν θα βάλω κόφτη και ο κ. Κουρουμπλής έλεγε «έχουμε εκατόν ενενήντα επτά». Πού τους βρήκε;

Χθες, λοιπόν, διαψεύστηκε αυτό ο πολιτικός σχεδιασμός, αλλά εξακολουθείτε να έχετε την ίδια ρητορεία, ενώ έπρεπε σήμερα να δείτε ότι η τακτική σας οδηγεί να γίνουν οι εκλογές όπως τις θέλει ο κ. Μητσοτάκης, με το μπόνους των πενήντα εδρών. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της δικής σας τακτικής.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Δική σας τακτική είναι αυτή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Εμείς δεν μπορούμε να το αλλάξουμε αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, εάν ο κ. Τσίπρας δεν πάρει μια πρωτοβουλία να στριμώξει τον κ. Μητσοτάκη. Έχουμε απευθύνει αυτή την πρόσκληση από αυτό το Βήμα και η κ. Γεννηματά σήμερα με δήλωσή της. Θα πάρετε μια πρωτοβουλία για να αναγκαστεί ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλήσει για τις πενήντα έδρες μπόνους; Ακούτε τι λένε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που μιλούν στο Βήμα; Ότι το πρώτο νομοσχέδιό τους θα είναι να καταργήσουν αυτή τη διάταξη.

Είστε οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ο ένας ψηφίζει και ο άλλος ξεψηφίζει, αλλά δεν έχετε κανέναν την πρωτοβουλία μιας θεσμικής συζήτησης, μιας συμφωνίας στους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού. Ούτε εσείς μπορείτε να βρείτε τους διακόσιους για να ψηφίσετε ούτε οι άλλοι θα βρουν τους διακόσιους για να ξεψηφίσουν. Για να είμαστε συνεννοημένοι.

Κατά συνέπεια, σε αυτόν τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό θα παρσούρετε και την πολιτική ζωή της χώρας. Αυτό θα είναι το αποτέλεσμα όλης σας της τακτικής. Έχουμε χρόνο; Προφανώς. Είναι ζώσα η Βουλή, είναι εν λειτουργία η δημοκρατία μας και έχετε περιθώριο να πάρετε μία πρωτοβουλία για να αλλάξετε τα πράγματα, για να πάμε σε ένα σύστημα συμφωνημένο, χωρίς αυτό το υπερβολικό μπόνους των πενήντα εδρών που αλλοιώνει,

πράγματι, τη λαϊκή βούληση.

Θυμίζω ότι το έκανε ο κ. Παυλόπουλος με τον κ. Καραμανλή. Δεν ξέρω τι υπόγειες διαδρομές υπάρχουν, γιατί ουσιαστικά λειτουργείτε υπέρ αυτής της λογικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άρα, εάν θέλετε να μιλήσουμε –ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό– γι' αυτά που έλεγε νωρίτερα ο κ. Παρασκευόπουλος, για το πώς η δημοκρατία συναντά τον ριζοσπαστισμό, ελάτε να μιλήσουμε. Γιατί ριζοσπαστισμός δεν είναι να μετατρέψουμε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας σε ένα μονοπρόσωπο ανεξέλεγκτο όργανο. Ριζοσπαστισμός είναι να δώσουμε εξουσίες στους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς.

Εδώ είμαστε, λοιπόν, και σας περιμένουμε. Αλλιώς, ο λαός σας ταυτίζει με τους άλλους, με το παλιό και το ξεφλημένο, που υποτίθεται θέλετε να αλλάξετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Κουτσούκο, Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μορφίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΡΦΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να κατανοήσω την άρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Ήταν πάντα προγραμματική τους θέση τα ενισχυμένα ή καλύτερα τα υπερενισχυμένα εκλογικά συστήματα.

Όμως, θα πρέπει όλοι –και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας– να κατανοήσουν ότι η δική μας προγραμματική θέση είναι η εφαρμογή της απλής αναλογικής. Όλα μας τα προγραμματικά κείμενα –και της εποχής του 3% και σήμερα– ξεκινούν το κεφάλαιο της εξυγίανσης του πολιτικού συστήματος με την καθιέρωση της απλής αναλογικής. Και όλοι εμείς, που έχουμε συμμετάσχει πολλά χρόνια σε σχετικές κομματικές διαδικασίες, όλοι εμείς που έχουμε αγωνιστεί να γίνει συνείδηση στον λαό η αναγκαιότητα της καθιέρωσής της, δεν μπορούμε σήμερα να προτάξουμε το οποιοδήποτε μικροκομματικό συμφέρον και να αναθεωρήσουμε τη βαθιά μας πεποίθηση ότι η απλή αναλογική μπορεί να είναι η θεραπεία για το άρρωστο βαριά πολιτικό μας σύστημα. Ένα πολιτικό σύστημα που στηρίχτηκε στην πλειοδοσία υποσχέσεων, δίνοντας γη και ύδωρ στα κανάλια σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, με στόχο την κατάκτηση μιας πλασματικής πλειοψηφίας εδρών στο Κοινοβούλιο. Ένα πολιτικό σύστημα που προωθούσε μια ιδιοκτησιακή αντίληψη σχετικά με τη διακυβέρνηση του τόπου και με τη διαχείριση της εξουσίας, αντίληψη που έχει και η Νέα Δημοκρατία αλλά και το ΠΑΣΟΚ. Ένα πολιτικό σύστημα που καλλιεργούσε την αντιπαλότητα και τον διπολισμό, στη λογική «ο νικητής τα παίρνει όλα».

Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής ήταν η δημιουργία κυβερνήσεων, που στηριζόντουσαν σε κυβερνητικές πλειοψηφίες στη βάση καλπονοθευτικών συστημάτων, κυβερνήσεων που απομακρύνονται σταθερά από τη λαϊκή βούληση και τις λαϊκές ανάγκες. Έτσι, προέκυψε η απαξίωση του πολιτικού συστήματος γενικά και η παντελής έλλειψη κουλτούρας συνεργασιών, ακόμη και αυτήν την περίοδο, που είναι κρίσιμη, και η χώρα μας αντιμετωπίζει προβλήματα που απαιτούν ευρύτερες συναιενσεις. Συνεπώς, είναι επιβεβλημένη η ψήφιση της απλής αναλογικής, γιατί έτσι μόνο μπορεί να προωθηθεί η συναίνεση και η συνεργατική αντίληψη.

Γι' αυτό είναι δύσκολο να κατανοήσουμε την τακτική των κομμάτων, που ενώ ήταν θέση τους η καθιέρωση αναλογικού εκλογικού συστήματος, αρνούνται τώρα την ψήφιση του νόμου για απλή αναλογική και στηρίζουν με αυτόν τον τρόπο το νοσηρό σύστημα, στο οποίο αναφέρθηκα και τις ηγεμονικές αντιλήψεις για την εξουσία.

Το ΠΑΣΟΚ πριν από έναν χρόνο ζητούσε απλή αναλογική. Τώρα δηλώνει ότι δεν θα ψηφίσει τον εκλογικό νόμο που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ποιοι παίζουν παιχνίδια με τον εκλογικό νόμο; Την ίδια στιγμή, πολιτικοί χώροι, που κόπτονται για τη νεολαία, που δεν χάνουν ευκαιρία να τονίζουν πόσο σημαντικό είναι να συμμετέ-

χουν οι νέοι στην πολιτική ζωή, τώρα δεν τους αναγνωρίζουν το δικαίωμα να ψηφίζουν από τα δεκαεπτά. Ποιοι παίζουν παιχνίδια με τη νεολαία;

Εμείς με τούτον τον εκλογικό νόμο: Πρώτον, υλοποιούμε άλλη μία προγραμματική μας δέσμευση και έτσι σκοπεύουμε να συνεχίσουμε, βήμα-βήμα, και όσο μας επιτρέπουν οι συνθήκες να υλοποιήσουμε το πρόγραμμα, που μας έδωσε εντολή να υλοποιήσουμε ο ελληνικός λαός τον Σεπτέμβριο.

Δεύτερον, επιβεβαιώνουμε έμπρακτα τη θέση μας ότι οι νέοι άνθρωποι μπορούν και πρέπει να συμμετέχουν στην πολιτική ζωή.

Τρίτον, και πολύ σημαντικό για εμάς, με τούτον τον εκλογικό νόμο τιμάμε τους αγώνες που δώσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και τους αγώνες που έδωσαν πριν από εμάς και για εμάς οι παππούδες, οι πατεράδες, οι μεγαλύτεροι σύντροφοί μας.

Όλοι αυτοί μας ακούν σήμερα. Μας ακούν να επαναλαμβάνουμε όσα επανειλημμένα οι ίδιοι έθεταν στις συνελεύσεις τους στις συνεδριάσεις μας για χρόνια. Μας ακούει ο Γιάννης Γούναρης -επιτρέψτε μου την προσωπική αναφορά- που σε κάθε ευκαιρία τόνιζε ότι η απλή αναλογική πρέπει να περάσει για να εξυγιανθεί η πολιτική ζωή και να πάψει να υπάρχει η χαμένη ψήφος. Γιατί όταν ψηφίζουμε εκλογικό νόμο, δεν επιτρέπεται να σκέφτεται κανείς μικροκομματικά κέρδη και ζημιές. Από τον εκλογικό νόμο πρέπει να αποκομίζουν κέρδη μόνο οι πολίτες. Η απλή αναλογική πρέπει να δώσει στον λαό τη δυνατότητα να αναγνωρίζει την ψήφο του στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Υλοποιώντας τις θέσεις μας και τις αρχές μας, ψηφίζουμε με περηφάνια την απλή αναλογική. Είναι στο χέρι σας να ισχύσει από την επόμενη εκλογική αναμέτρηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μορφίδη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει τώρα για πέντε λεπτά ο κ. Ιωάννης Αντωνιάδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Με αφορμή τη μαύρη επέτειο, με καθαρές, ξεκάθαρες κουβέντες καταδικάζουμε την εισβολή και κατοχή της Κύπρου από τους Τούρκους. Καταδικάζουμε τις δολοφονίες και τους βιασμούς από τους Τούρκους. Καταδικάζουμε την ύπαρξη κατοχικών στρατευμάτων ακόμα και σήμερα από τους Τούρκους. Δεν ξεχνούμε. Δεσμευόμαστε σε έναν διαρκή αγώνα μέχρι της τελικής δικαίωσης, που δεν είναι άλλη από τη δίκαιη και βιώσιμη λύση του κυπριακού μέσα στα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Άκουσα με έκπληξη τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δεν βρήκε μια κουβέντα να πει για να καταδικάσει τους Τούρκους, λες και δεν σκότωσε κανείς, δεν βίασε κανείς, δεν βεβήλωσε κανείς. Τέτοια δουλοπρέπεια είναι πράγματι απίστευτη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι λέτε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Ακούστε λίγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι να ακούσω;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ: Πάω στους αναρχικούς. Καταδικάζουμε την ύπαρξη των αναρχικών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Απαξιώνουν έτι περεταίρω τα ήδη απαξιωμένα δημόσια ιδρύματα και, δυστυχώς, η Κυβέρνηση σφυρίζει αδιάφορα.

Για τον τουρισμό -έφυγε η κυρία Υπουργός- δυστυχώς με τις άφρονες και άστοχες ενέργειες τα νησιά μας «βουλιάζουν» από την έλλειψη τουριστών. Επί τόσους μήνες βομβαρδίζατε την Ευρώπη με την ανάδειξη του θέματος και με εξαθλιωμένους ανθρώπους. Σπείρατε ανασφάλεια και τώρα θερίζουμε την έλλειψη των τουριστών. Τρομοκρατήσαμε τους τουρίστες. Δεν υπάρχουν τουρίστες. «Κλαίνε» τα νησιά.

Οκτώ Τούρκοι ζητούν πολιτικό άσυλο. Είναι καθαρά θέμα της δικαιοσύνης. Με ποιο δικαίωμα βγαίνουν κυβερνητικά στελέχη και κάνουν παρέμβαση στη δικαιοσύνη; Με ποιο δικαίωμα ο Υπουργός Εξωτερικών, ο «αάρατος» κ. Κοτζιάς, διαβεβαιώνει τον ομόλογό του ότι θα λυθεί το θέμα;

Με ποιο δικαίωμα ο Πρωθυπουργός διαβεβαιώνει τον «σουλτάνο» ότι εντός δεκαπέντε ημερών θα έχει διευθετηθεί το ζή-

τημα; Αυτό το ανακοίνωσε ο κ. Ερντογάν στα ξένα ΜΜΕ, γιατί οι Τούρκοι όσους δείχνουν υποτέλεια, τους αδειάζουν και δεν τους σέβονται.

Με ποιο δικαίωμα ο Τούρκος Πρέσβης απειλεί την χώρα; Απειθύνεται στη Ζιμπάμπουε;

Και η Κυβέρνηση γιατί υποκρίνεται; Γιατί δεν απαντά; Τέτοια δουλοπρέπεια, τέτοια υποτέλεια είναι απίστευτη.

Πού είναι η ευαισθησία και ο ανθρωπισμός της Κυβέρνησης; Εξαντλείται στους αναρχικούς των Εξαρχείων και στους αναρχικούς του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Ποιες είναι οι προτεραιότητες της ελληνικής κοινωνίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Την ώρα που μαγαθήρια, όπως ο Μαρινόπουλος, ξενοδοχεία, επιχειρήσεις κλείνουν, και εκατοντάδες ή μάλλον χιλιάδες προστίθενται στους ανέργους, αντί η Κυβέρνηση να ασχολείται είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο με το θέμα της οικονομίας και της ανεργίας, τι κάνει;

Κάποιοι συνάδελφοι είπαν ότι προσπαθεί να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη. Αυτό είναι το δεύτερο. Όχι, κύριοι συνάδελφοι, πρωτίστως προσπαθεί να χειραγωγήσει την ψήφο των Ελλήνων πολιτών. Προσπαθεί να καθυποτάξει την ελεύθερη βούληση των Ελλήνων πολιτών.

Για δείτε την αλληλουχία των πραγμάτων. Ξεκίνησε με τη δικαιοσύνη: παρεμβάσεις, καρατομήσεις, τρομοκρατία των δικαστών. Συνεχίζει με τους ενστόλους: Καθαιρέσεις ηγεσίας, προσβολές, τρομοκρατία όλων αυτών.

Συνεχίζει με τις ανεξάρτητες αρχές και με την αδρανοποίηση τους. Έρχεται η σειρά των καναλιών. Εδώ, έχουμε τον νέο «σουλτάνο», τον κ. Τσίπρα ο οποίος τα έχει καθυποτάξει. Τα νέα «γιουσουφάκια» της Κυβέρνησης είναι τα σημερινά ιδιωτικά κανάλια. Για κάνετε μια σύγκριση όταν επί πρωθυπουργίας του Κώστα Καραμανλή βομβαρδίζονταν καθημερινά με το υποτιθέμενο σκάνδαλο Ζαχόπουλου και με το υποτιθέμενο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου. Ποια ήταν η αντίδραση τότε; Καμμία. Σεβάστηκε τον θεσμικό του ρόλο. Σεβάστηκε την ανεξαρτησία των καναλιών. Θα μπορούσε και τότε ο ίδιος να τα έχει κλείσει.

Στη συνέχεια -και ολοκληρώνω- έρχεται ο εκλογικός νόμος. Γιατί; Η Κυβέρνηση λέει: «Μετά από μένα το χάος. Αφού εγώ δεν μπορώ να κυβερνήσω, δεν μπορεί κανένας». Γιατί δεν συμφώνησε η Κυβέρνηση με τα υπόλοιπα κόμματα να βρουν μια κοινή ημερομηνία για να φέρει το νομοσχέδιο; Το φθινόπωρο του 2016, το χειμώνα του 2016, την άνοιξη του 2017, το καλοκαίρι του 2017. Όλα αυτά είναι ουδέτεροι χρόνοι. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, οι εκλογές θα γίνουν το 2019. Άρα, όλα αυτά ήταν ουδέτεροι χρόνοι.

Δεν μιλώ στο θέμα του δικαιώματος της ψήφου στα δεκαεπτά, στο μπόνους των πενήντα εδρών, στο 3%. Όλα αυτά είναι «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε». Αν ήθελε η Κυβέρνηση θα τα έβαζε όλα στο τραπέζι μαζί με την ψήφο στους ομογενείς, το σπάσιμο των περιφερειών -αυτό κι αν είναι σκάνδαλο, κύριοι συνάδελφοι- όπου έχουμε τους αιώνιους Βουλευτές-κυβερνήτες. Μια θητεία Βουλευτές, την επόμενη κυβερνήτες. Κανείς δεν λέει τίποτε. Υποκλίνονται οι πάντες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό. Θα παραλείψω ορισμένα.

Η κοινωνία ασφυκτιά, η κοινωνία αγωνιά. Το καράβι βυθίζεται. Η Κυβέρνηση άλλοτε «χτενίζεται» και άλλοτε μηχανεύεται τρόπους για να κρατηθεί στην εξουσία. Και είναι ό,τι πιο ανήθικο όταν οι πολίτες πεινούν και οι νέοι ξεντεύονται για να βρουν δουλειά.

Κλείνω -δεν προλαβαίνω να τα πω όλα- λέγοντας το εξής: Ας αφήσει η Κυβέρνηση τις απλές αναλογικές, ας αφήσει τα κανάλια και τους δικαστές στην ησυχία τους. Ας ασχοληθεί η Κυβέρνηση με τα πραγματικά προβλήματα. Αυτό θέλει το 100% των Ελλήνων. Αυτό θέλει η ελληνική κοινωνία. Όταν το κάνετε, θα είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Γεωργαντάς, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε νομοθετική πρωτοβουλία έρχεται για να ικανοποιήσει μία ανάγκη της κοινωνίας ή για να εκπληρώσει μια υπόσχεση των πολιτικών δυνάμεων, οι οποίες υπερψηφίστηκαν γι' αυτόν τον λόγο.

Νομίζω ότι ο εκλογικός νόμος όπως έρχεται σήμερα, καμμία επιτακτική ανάγκη της κοινωνίας δεν έρχεται να καλύψει. Σε σχέση με τον εκλογικό νόμο, δύο είναι οι αναγκαιότητες και οι προτεραιότητες οι οποίες συζητούνται στον κόσμο, συζητούνται στην κοινωνία, αλλά δεν συζητήθηκαν ουσιαστικά στην Αίθουσα αυτή.

Η μία ανάγκη είναι να σταματήσει η διακίνηση «μαύρου» πολιτικού χρήματος, που όλοι παραδέχονται ότι γίνεται στις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες. Τώρα, όμως, που ήρθε η ώρα να συζητήσουμε τη δυνατότητα να εκλείψει αυτό το φαινόμενο, αρνείται η Κυβέρνηση να το συζητήσει. Η άλλη επιτακτική ανάγκη που υπάρχει αυτή τη στιγμή είναι η δυνατότητα να εκφραστούν οι Έλληνες, που τα τελευταία χρόνια κατοικούν στο εξωτερικό. Η ανάγκη αυτή υπήρχε πάντα, όμως, έγινε επιτακτικότερη τώρα, γιατί ξέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια είναι πολλοί οι Έλληνες πραγματικά που αναγκάστηκαν να φύγουν στο εξωτερικό.

Αυτές τις δύο πολύ μεγάλες ανάγκες και προτεραιότητες της ελληνικής κοινωνίας η Κυβέρνηση αρνείται να τις συζητήσει. Αν δεχόταν να τις συζητήσει, τότε θα μπορούσα να συμμεριστώ κι εγώ την άποψη της ότι δεν είναι υποκριτική η στάση, δεν είναι καιροσκοπική, δεν είναι ανεύθυνη, αλλά ότι είναι μια ουσιαστική και ανεύθυνη στάση μιας κυβέρνησης που θέλει να δει όλα τα ζητήματα του εκλογικού νόμου. Δεν το πράττει όμως.

Σε σχέση με τους Έλληνες κατοίκους του εξωτερικού, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατότητα, που πρέπει να την εξετάσουμε, εάν πρέπει να τη δώσουμε ή όχι. Είναι υποχρέωσή μας. Είναι υποχρέωση από το Σύνταγμα. Το να επικαλούνται κάποιοι τεχνικές δυσκολίες, νομίζω είναι απολύτως υποκριτικό, καθώς εάν η Κυβέρνηση και ο Πρόεδρος της Βουλής έφερνε, ως όφειλε, την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας για την ψήφο των κατοίκων του εξωτερικού, θα έβλεπαν ότι πραγματικά μπορούν όλα τα τεχνικά ζητήματα να επιλυθούν και άμεσα να υπάρξει αυτή η δυνατότητα.

Και στο κάτω κάτω, κύριε Υπουργέ, λέτε ότι εμείς τους δώσαμε αυτούς στο εξωτερικό με τις πολιτικές μας. Γιατί φοβάστε, λοιπόν, την ψήφο αυτών των πεντακοσίων χιλιάδων που όπως λέτε εμείς δώσαμε στο εξωτερικό; Εμείς δεν φοβόμαστε την κρίση τους, δεν φοβόμαστε τη στάση τους.

Σε σχέση με τις μεγάλες περιφέρειες, ξέρουμε πολύ καλά, πώς πρέπει να σταθεί ένας υποψήφιος για να έχει τύχη στη Β' Αθηνών ή ακόμα και στην Α' Θεσσαλονίκης. Γίνεται μια σοβαρή πρόταση, στην οποία θεωρητικά συμφωνούν όλα τα κόμματα. Γιατί, ξέρετε, εάν δεν συμφωνούμε, πρέπει να πούμε ότι δεν υπάρχει καμμία εξάρτηση στους υποψηφίους της Β' Αθηνών, δεν υπάρχει καμμία διασύνδεσή τους με τους καναλάρχες, δεν υπάρχει καμμία διακίνηση μαύρου πολιτικού χρήματος, γιατί αρκούν λίγα χρήματα και ένας μικρός μηχανισμός για να βγει κάποιος Βουλευτής στη Β' Αθηνών. Εάν αυτό το λέτε, κύριοι της Κυβέρνησης, τότε να μην κάνουμε αυτή τη συζήτηση.

Αντί για όλα αυτά, φέρνετε έναν εκλογικό νόμο, που είναι μια ιστορική στιγμή ανευθυνότητας και το λέω αυτό για τον εξής λόγο: Τον φέρνετε σε μία στιγμή, που η χώρα έχει πολλά ζητήματα και σε αυτά τα ζητήματα προστίθεται ένα άλλο, που δημιουργεί προϋποθέσεις πολιτικής αστάθειας.

Εάν στεκόμασταν με ειλικρίνεια σε όλα τα άλλα ζητήματα, θα μπορούσαμε ίσως συνολικά κάποια στιγμή να δούμε, πράγματι, και το θέμα των μπόλινους, όπως αναφέρεται, στο πρώτο κόμμα. Και για να ξέρει ο κόσμος, ποτέ οι πενήντα έδρες δεν χρησιμοποιήθηκαν από το πρώτο κόμμα. Ήταν ή τριάντα μία ή τριάντα δύο αυτές οι οποίες δόθηκαν ως «δώρο», όπως καθιερώθηκε να λέγεται, στο πρώτο κόμμα.

Όμως, σε μια τέτοια κατάσταση, όπως αυτή που επικρατεί στην Ελλάδα, με το συγκεκριμένο πολιτικό προσωπικό και τις συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις, υπάρχει κανείς, που να πιστεύει ότι θα είναι εύκολο τέσσερα ή πέντε κόμματα από αυτά που γνωρίζουμε να σχηματίσουν μια ισχυρή κυβέρνηση την επό-

μενη μέρα, η οποία θα πρέπει και να κυβερνήσει τη χώρα σε αυτή τη δύσκολη στιγμή και να προχωρήσει μεταρρυθμίσεις; Μπορεί να καταλάβει κάποιος πόσο δύσκολο θα είναι αυτό;

Η δυνατότητα των συγκυβερνήσεων, των συνεργασιών υπάρχει ούτως ή άλλως και το πολιτικό προσωπικό άρχισε να ωριμάζει μετά από την κατεύθυνση που έδειξε ο ίδιος ο κόσμος και το εκλογικό σώμα και πράγματι το προηγούμενο διάστημα είδαμε κάποια βήματα προς αυτόν τον τομέα.

Όμως, άλλο αυτό να γίνεται πάνω σε μια προγραμματική βάση ή με μια ελεύθερη βούληση και συμφωνία και άλλο να είναι αυτή η υποχρεωτικότητα και η αναγκαστικότητα που θα προκύπτει από το αποτέλεσμα των εκλογών.

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα έχετε βάλει ένα ακόμα πετραδάκι σε όλη την πολιτική σας, η οποία έχει να κάνει γενικότερα με τον ανεύθυνο τρόπο, με τον οποίο διαχειρίζεστε τα πράγματα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως είναι αστείο να επικαλείστε ότι το κάνετε γιατί το υποσχθήκατε στον ελληνικό λαό. Είναι σίγουρο ότι το μόνο από όσα υποσχθήκατε στον ελληνικό λαό και αυτή τη στιγμή δεν τον αφορά, είναι αυτό. Ας ικανοποιούσατε όλα τα άλλα και μετά ας φέρνατε και αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργαντά.

Τον λόγο έχει ο κ. Καράογλου από τη Νέα Δημοκρατία για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια παλιά γνωστή παροιμία, η οποία λέει «όλα τα έχει η Μαριωρή, ο φερετζές της έλειπε»!

Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση, ενώ είχε μπροστά της μια σειρά σημαντικών ζητημάτων να ασχοληθεί, ασχολείται με τον εκλογικό νόμο. Αυτό το κάνει συνειδητά και το κάνει για τρεις λόγους:

Πρώτα πρώτα το κάνει γιατί ακριβώς θέλει να αποπροσανατολίσει τους Έλληνες πολίτες. Με ποδοσφαιρική ορολογία, μια και είμαστε πολύ κοντά στο ποδοσφαιρικό Euro, που πρόσφατα τελείωσε, «πετάει τη μπάλα στην εξέδρα».

Αντί να έχει τους συνταξιούχους να ασχολούνται με αυτό που πραγματικά τους ενοχλεί, δηλαδή, την περικοπή της σύνταξής τους και μεθαύριο των επικουρικών συντάξεών τους, τους δίνει τον εκλογικό νόμο. Και αύριο ετοιμάζει και άλλα πράγματα. Θα τους βάλει άλλο ζήτημα να συζητήσουν, το θέμα της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, εάν πρέπει να είναι απ' ευθείας από το λαό ή μέσω του Κοινοβουλίου. Υπάρχει λοιπόν αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης, που βεβαίως δεν πιάνει.

Δεύτερο ζήτημα είναι ότι προσπαθεί να ικανοποιήσει το αριστερόστροφο εκλογικό της ακροατήριο, μια που δεν έκανε τίποτα από αυτά που έλεγε ότι θα κάνει πραγματικότητα. Ούτε τα μνημόνια έσκισε, ούτε τις άλλες τομές που έλεγε ότι θα κάνει πράξη τις έκανε. Προσπαθεί να τους ικανοποιήσει τουλάχιστον μερικά με αυτό.

Βεβαίως, τρίτη σκοπιμότητα είναι ότι η Κυβέρνηση, βλέποντας ότι πλέον δεν είναι πρώτο κόμμα και σε όλες τις δημοσκοπήσεις αποτυπώνεται μια διαφορά υπέρ της Νέας Δημοκρατίας που ξεκινάει από πέντε, έξι μονάδες -το έλασσον- και φθάνει μέχρι και έντεκα, δώδεκα μονάδες, προσπαθεί να δημιουργήσει προβλήματα στην επόμενη κυβέρνηση, στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όποτε και αν γίνουν εκλογές, φέρνοντας την απλή αναλογική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η απλή αναλογική αποτελούσε, πράγματι, ένα ιερό και όσιο της Αριστεράς, τότε απλά αναρωτιέμαι για ποιο λόγο δεν την κάνανε πράξη το πρώτο εξάμηνο του 2015, έτσι ώστε να πάμε και στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 με τον νόμο της απλής αναλογικής.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εξυπηρετεί σκοπιμότητες η συγκεκριμένη συζήτηση, που γίνεται αυτή την περίοδο.

Ισχυρίζεστε ότι η απλή αναλογική είναι το πιο γνήσιο και το πιο αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα. Θεωρητικά θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι έτσι. Ό,τι ψηφίζουν οι πολίτες εκπροσωπείται στο Κοινοβούλιο.

Είναι, όμως, ή πρέπει να είναι μόνον αυτή η παράμετρος η καθοριστική για ένα εκλογικό σύστημα; Προφανώς και όχι. Υπάρχουν και άλλες παράμετροι που πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν.

Για παράδειγμα, θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν η εθνική παράμετρος. Θα πρέπει να υπάρχει ένα κατώφλι, ένα όριο εισόδου κάποιου κόμματος στο Κοινοβούλιο για λόγους, που όλοι μας καταλαβαίνουμε. Και θεωρώ ότι αυτό είναι κάτι το οποίο –προς Θεού!– δεν πρέπει να το πειράξετε. Δεν πρέπει να ανοίξουμε κερκόπορτες, δίνοντας τη δυνατότητα σε ακραίες, αντεθνικές φωνές να εκφραστούν μέσα από το ιερό Βήμα του Κοινοβουλίου.

Δεύτερη παράμετρος: η κυβερνησιμότητα. Θα πρέπει ο νομοθέτης, θα πρέπει το Κοινοβούλιο να φροντίζει, ώστε την επόμενη μέρα των εκλογών να υπάρχει δυνατότητα να σχηματίζεται κυβέρνηση.

Ισχυρίζομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος εξυπηρέτησε αυτές τις παραμέτρους. Και αυτό γιατί; Διότι, πρώτα πρώτα, υπάρχει μια πολύ καλή αναλογική εκπροσώπηση αυτού που γίνεται στην κοινωνία μέσα στο Κοινοβούλιο. Για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση οκτώ υπαρκτά πολιτικά κόμματα εκπροσωπούνται στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Δεύτερον, διότι εξυπηρετεί και την κυβερνησιμότητα, μια που μόνο με δυο κόμματα σχηματίστηκε μια κυβέρνηση.

Σκεφθείτε, λοιπόν, αν είχαμε την απλή και άδολη αναλογική, όπως λέτε, θα είχαμε τουλάχιστον δεκαπέντε, ίσως και είκοσι κόμματα στο Κοινοβούλιο και θα χρειαζόνταν πέντε, έξι κόμματα για να σχηματιστεί κυβέρνηση. Θα ήταν μια κυβέρνηση ιδιαίτερα αδύνατη, μια κυβέρνηση, που ανά πάσα στιγμή θα μπορούσε να πέσει, γιατί όταν ένα μικρό κόμμα, ένα λαϊκίστικο κόμμα –το οποίο μπήκε στη Βουλή και είναι ένα από τα συστατικά της οποιασδήποτε κυβερνητικής αύριο συμμαχίας– διαφωνούσε με ένα μέτρο, υπακούοντας σε μια πολιτική ορολογία, την αποκαλούμενη «γοητεία του λαϊκισμού» και διαφοροποιούσε τη θέση του από την κυβέρνηση, αυτόματα θα έπεφτε η κυβέρνηση και θα είχαμε άλλες ζυμώσεις και ενδεχόμενα θα είχαμε και εκλογές.

Και όλα αυτά σε μια δύσκολη συγκυρία, σε μια συγκυρία που αυτό που χρειάζεται είναι σταθερές κυβερνήσεις, οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν τον ελληνικό λαό να ξεπεράσει τα προβλήματα του, την πατρίδα να αλλάξει σελίδα και να πάει ο τόπος μπροστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε, βέβαια, είναι μια τομή αυτό το οποίο συζητούμε σήμερα, γιατί ασχολείται μόνο με δυο πράγματα, με το πώς θα καταργηθεί το μπόνους των πενήντα εδρών στο πρώτο κόμμα –που εξασφαλίζει την κυβερνησιμότητα– και με ένα δεύτερο ζήτημα, το όριο ηλικίας, μειώνοντας κατά ένα έτος το όριο ηλικίας για το δικαίωμα της ψήφου στις εκλογικές διαδικασίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει, όμως, μια σειρά άλλων ζητημάτων, που είναι εξίσου σημαντικά, ίσως και πολύ σημαντικότερα. Για παράδειγμα, δεν πρέπει να συζητήσουμε τον αριθμό των Βουλευτών που πρέπει να υπάρχουν στο Κοινοβούλιο; Δεν πρέπει να συζητήσουμε το όριο θητείας και για αυτούς που ασκούν εκτελεστική εξουσία, αλλά και για αυτούς που νομοθετούν και ελέγχουν την κυβέρνηση; Δεν πρέπει να συζητήσουμε για το πολιτικό χρήμα; Δεν πρέπει να συζητήσουμε για το σπάσιμο των εκλογικών περιφερειών, έτσι ώστε σταδιακά να πάμε σε μονοεδρικές εκλογικές περιφέρειες; Όλα αυτά είναι σοβαρά ζητήματα. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να συζητήσουμε και αυτά είναι ζητήματα τα οποία, βεβαίως, ο εκλογικός νόμος που συζητούμε σήμερα δεν αγγίζει.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη γνώμη –και απαντώντας σε αυτούς που μιλούν για την ανάγκη κουλτούρας συνεργασιών και κυβερνήσεων συνασπισμού– ότι οι συνεργασίες οικοδομούνται ανάμεσα σε κόμματα ευθύνης, όχι σε κόμματα που απλά και μόνο λαϊκίζουν, σε κόμματα που υπη-

ρετούν τον ακραίο λαϊκισμό.

Γι' αυτό εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό σε μία συμπίεση εθνικής ευθύνης, προκειμένου σύντομα, όσο πιο σύντομα γίνεται, να αποτελέσει παρελθόν η χειρότερη κυβέρνηση που γνώρισε η χώρα στα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Το κυβερνητικό πεπρωμένο ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ «φυγείν αδύνατον». Η προσμονή στην ελπίδα σας οδήγησε στην εξουσία και η παντελής απουσία της ελπίδας είναι που θα σας οδηγήσει και πάλι στα έδρανα της αντιπολίτευσης ανεξαρτήτως του ποιος θα είναι ο εκλογικός νόμος όταν και όποτε γίνουν εκλογές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραόγλου από τη Νέα Δημοκρατία.

Τον λόγο έχει η κ. Χαρούλα Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνολικά στην Ελλάδα έχουν εφαρμοστεί δεκατέσσερα διαφορετικά εκλογικά συστήματα. Από την περίοδο του Μεσοπολέμου και μετά είναι ελάχιστες οι φορές που σε δύο συνεχόμενες εκλογικές αναμετρήσεις εφαρμόστηκε το ίδιο εκλογικό σύστημα. Αυτό συμβαίνει γιατί η μορφή του εκάστοτε εκλογικού συστήματος αποτελεί πεδίο διαμάχης και αντιπαράθεσης μεταξύ πολιτικών κομμάτων, κυρίως κατά την περίοδο που προηγείται της εκλογικής αναμέτρησης. Όπως δε αναφέρει ο Σαρτόρι, το εκλογικό σύστημα αποτελεί τον πιο εξειδικευμένο χειραγωγικό μηχανισμό της πολιτικής. Γενικότερα το εκλογικό σύστημα είναι σαν χημικός καταλύτης, που κατά τις περιστάσεις μετατρέπει τις λαϊκές ψήφους σε αιρετούς αντιπροσώπους, την κοινωνική βούληση σε πολιτική βάση εξουσίας, το ρεύμα και την απήχηση των κομμάτων σε τετραετή συνήθως κοινοβουλευτική παρουσία και οντότητα και ανήκει στους ελάχιστους εύκαμπτους και ελεγχόμενους από το πολιτικό σύστημα παράγοντες αυτοδιαμόρφωσής του.

Σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο για την απλή αναλογική. Αυτές τις δύο ημέρες και τι δεν ακούσαμε σε αυτήν την Αίθουσα! Ακούσαμε, για παράδειγμα, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από Βουλευτίνα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφέρει: Η λεγόμενη «αξιολόγηση» που έκανε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ – Πρασίνων έφερε νέα μέτρα.

Ποια είναι όμως η αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Η αλήθεια είναι άλλη. Η Κυβέρνηση αυτή ακολουθεί πιστά τις προεκλογικές της δεσμεύσεις. Ποιες όμως; Τις προεκλογικές δεσμεύσεις της στις 20 Σεπτεμβρίου του 2015. Πρέπει να ξέρετε, όσο και αν θέλετε να το ξεχνάτε αυτό, ότι στις 20 Σεπτεμβρίου του 2015 έγιναν εκλογές και ο ελληνικός λαός μάς έδωσε την εντολή και αναλάβαμε αυτήν την ιστορική ευθύνη να υλοποιήσουμε μία δύσκολη συμφωνία που και εσείς ψηφίσατε, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, αλλά να την υλοποιήσουμε με την κοινωνία όρθια, εφαρμόζοντας ένα παράλληλο πρόγραμμα υπέρ της κοινωνίας.

Η χώρα μας οδεύει πλέον στην κανονικότητα, μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον –και γεωπολιτικά– που δεν χαρακτηρίζεται από τη σταθεροποίηση. Είναι ασταθές στην ευρύτερη περιοχή μας. Οι πόλεμοι, το προσφυγικό, που έρχεται ως συνέπεια αυτών των πολέμων και οι πρόσφατες εξελίξεις στην Τουρκία απαιτούν πλέον εθνική συνεννόηση και συναινέσεις περισσότερο από ποτέ.

Όλο βέβαια στα λόγια συναινούν για συναινέσεις. Ε, λοιπόν, ένας από τους λόγους εκείνους για τους οποίους πρέπει να έχουμε ένα πάγιο σύστημα απλής αναλογικής είναι η ανάγκη αυτών των συναινέσεων σε όλα τα επίπεδα, με συμφωνίες σε προγραμματικές βάσεις.

Δεν θα πω μόνο ότι η απλή αναλογική είναι θέμα δημοκρατίας και είναι ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα, αίτημα του δημοκρατικού κόσμου, όχι μόνον της Αριστεράς. Άλλωστε υλοποιούμε προεκλογική μας δέσμευση. Θα πω ότι στις σημερινές συνθήκες είναι ο καταλύτης δημοκρατικών εξελίξεων στον τόπο μας.

Θα πει κάποιος: Ο λαός θέλει διακυβέρνηση. Η απλή αναλο-

γική οδηγεί σε ακυβερνησία. Το ακούσαμε αυτό πολύ εδώ μέσα. Θα απαντήσω το εξής: Ο ίδιος ο ελληνικός λαός έχει τοποθετηθεί σχετικά και με την ψήφο του. Από το 2012 ο ελληνικός λαός δεν ψηφίζει αυτοδύναμες κυβερνήσεις, αλλά κυβερνήσεις συνεργασίας.

Πέρα, λοιπόν, από την ισονομία της ψήφου, η απλή αναλογική ανοίγει νέους δρόμους δημοκρατικών εξελίξεων για την πατρίδα μας. Σημαίνει ανάληψη ευθύνης πολιτικής απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, πέρα από τη στεία λαϊκίστικη και ασφαλής, θα έλεγα -προσέξτε- αντιπολίτευση. Αποτελεί τρόπο ανάληψης πολιτικών ευθυνών.

Ακούσαμε χθες και από Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και πριν από λίγο από συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας περί διαπλοκής, ειρωνικά σχόλια του τύπου «με την απλή αναλογική χτυπάτε τη διαπλοκή» κ.λπ..

Ποιοι μιλάνε για διαπλοκή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Αυτοί που πήραν δανεικά και αγύριστα από τις τράπεζες; Η εξεταστική για το τραπεζικό σύστημα, τα δάνεια των κομμάτων και των μέσων επικοινωνίας είναι πρόσφατη και δίνει συγκεκριμένα στοιχεία. Μην πάμε πιο παλιά, βγαίνουν πάρα πολλά στην επιφάνεια πια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα επανέλθω σ' ένα θέμα που ανέφερα και πριν. Τα σύννεφα αποσταθεροποίησης στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου μαζεύονται πυκνά. Οι καταστάσεις γίνονται πολύ σοβαρές και χρειάζεται πλέον εγρήγορση, ευρείες συναινέσεις, οι οποίες μπορούν και πρέπει να οικοδομηθούν από το πολιτικό σύστημα.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, ένα σύστημα απλής αναλογικής χωρίς μπόνους, με πλαφόν εισόδου γύρω στο 3% και -προσθέτω- κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα, πράγμα που πρέπει να δούμε και στη συνταγματική μεταρρύθμιση, θα μας εξασφαλίσει, θα έλεγα, ένα μέλλον σταθερότητας, δημοκρατίας, κοινωνικής ευημερίας σε μια εποχή που προοιωνίζεται ασταθής και γεμάτη προκλήσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κυρία Καφαντάρη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Στύλιος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε μια δύσκολη περίοδο στη χώρα μας χωρίς καμμία αμφιβολία. Ο περίγυρός μας ταλανίζεται από αστάθεια και ανασφάλεια. Στο εσωτερικό τοπίο, αδιέξοδα παντού, τέλμα και παραλυσία σε όλα τα επίπεδα.

Η Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αντί για την ελπίδα έφερε περικοπές στις συντάξεις, τριπλασιασμό στις ασφαλιστικές εισφορές του ΟΓΑ, κατάργηση του ΕΚΑΣ, φουσκωμένα εκκαθαριστικά, νέους φόρους, αυξημένο ΦΠΑ, φορολόγηση των αγροτικών επιδοτήσεων, ενισχυμένο ΕΝΦΙΑ για πολλά χρόνια και ερήμωση των χωριών και της υπαίθρου. Και όλα αυτά χωρίς κανένα σχέδιο ανάπτυξης.

Το τραπεζικό σύστημα είναι βρύση χωρίς νερό. Το 2015 και 2016, χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, διακόσιες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο. Η ανεργία μεγαλώνει. Οι εργαζόμενοι -είναι στοιχεία αυτού του μηνός- με ελαστικές μορφές απασχόλησης ξεπέρασαν για πρώτη φορά τους εργαζόμενους με πλήρη απασχόληση.

Από την άλλη, οι κοινοτικές πόροι που θα μπορούσαν να δώσουν μια αμυδρή ανάσα, χάνονται. Στο ΕΣΠΑ, στο πρόγραμμα «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ» δεν έχουμε καμμία προκήρυξη. Στο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της υπαίθρου, το ίδιο. Θα περιμένουμε το 2017 για να έρθουν οι πρώτες προκηρύξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει κυριεύσει μια διάχυτη κουλτούρα πεζοδρομιακού μπάχαλου. Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης έχει καταληφθεί από απροσάρμοστους και γραφικούς. Η Σύγκλητος καλεί την πολιτεία να παρέμβει και ο αρμόδιος Υπουργός δηλώνει ότι δεν είναι στη φιλοσοφία της Κυβέρνησης η τήρηση της έννομης τάξης.

Ποιος σκέφτεται τους μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές που θέλουν να παρουσιάσουν τις εργασίες τους και να παραδώσουν τις διατριβές τους; Ποιος αγωνιά για τους ερευνητές που περιμένουν να αξιολογηθούν για τα προγράμματά τους, έχουν οικογένειες και περιμένουν να χρηματοδοτηθούν;

Απέναντι σ' αυτές τις προκλήσεις, ποια είναι η απάντηση της Κυβέρνησης; Ποιες είναι οι προτεραιότητές της; Η προώθηση των επενδύσεων; Η δημιουργία κλίματος σταθερότητας; Φυσικά όχι. Είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου, η απλή αναλογική, η κατάργηση του μπόνους των πενήντα εδρών, η ψήφος στα δεκαπτά, δηλαδή στην ουσία στα δεκάξι.

Γιατί τώρα; Γιατί δεν αποτέλεσε ένα από τα πρώτα της νομοσχέδια; Μήπως επειδή τώρα ο κόσμος σάς γυρίζει την πλάτη, καθώς έρχεται σε κάθε σπίτι ο λογαριασμός της διακυβέρνησής σας; Μήπως τώρα οι πολίτες αντιλαμβάνονται τα ψέματα και τις αυταπάτες σας;

Όσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν μπροστά στις μετρήσεις, ήθελε το ισχύον εκλογικό σύστημα. Δύο φορές εκμεταλλεύτηκε το εκλογικό μπόνους των πενήντα εδρών. Τώρα που καταρρέει, θέλει να αφαιρέσει όλα τη δυνατότητα από τη Νέα Δημοκρατία.

Κι όλα αυτά γιατί; Για να συνεχίσει με κάθε τρόπο τη διακυβέρνηση της χώρας, που σημαίνει τι; Διορισμοί ημετέρων, μπόνους σε φίλους και γνωστούς, κομματικό κράτος, αναξιοκρατία, φανατισμός και απόλυτες αλήθειες. Με απλά λόγια, συντήρηση και αναπαραγωγή των παθογενειών και των αδυναμιών του χθες που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο χαρακτηρίζεται από καιροσκοπισμό και κομματική ιδιοτέλεια και θα σας αποδείξω το γιατί. Η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε δύο προτάσεις, τις οποίες υιοθετεί η πλειοψηφία των κομμάτων της Βουλής: την κατάτμηση της Β' Αθηνών -της εκλογικής περιφέρειας όπου ψηφίζουν ενάμισι εκατομμύριο συμπολίτες μας, το 14% του εκλογικού σώματος- και το δικαίωμα ψήφου στους Έλληνες που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Τα τελευταία χρόνια πάνω από τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό, το 10% του εκλογικού σώματος. Πρόκειται για Έλληνες που η κρίση έδιωξε στο εξωτερικό, μακριά από τις οικογένειές τους και την πατρίδα. Δημιουργούν, μεγαλουργούν, επιτυγχάνουν, όμως η Κυβέρνηση τους τιμωρεί, στερώντας τους τη δυνατότητα συμμετοχής στις εκλογές.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ο ελληνισμός, οπουδήποτε στον κόσμο, είναι σημείο αναφοράς το οποίο μπορεί να συμβάλλει στην αναγέννηση της Ελλάδας. Είμαστε σταθερά, ως Νέα Δημοκρατία, υπέρ της ενισχυμένης αναλογικής. Πιστεύουμε στη σύνθεση, τη συνεργασία, τη συνεννόηση, τη διακυβέρνηση και όχι στην απλή καταγραφή και αποτύπωση του εκλογικού αποτελέσματος. Πιστεύουμε στις σταθερές κυβερνήσεις που αποφασίζουν και αναλαμβάνουν ευθύνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πρόταση οδηγεί σε αβεβαιότητα και βάθεμα της κρίσης. Σε μια περίοδο που η χώρα και οι πολίτες απαιτούν γρήγορες και ουσιαστικές αποφάσεις, η Κυβέρνηση σπρώχνει τον τόπο στα βράχια της ακυβερνησίας και σε αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις. Με τα σημερινά κόμματα ένα είναι σίγουρο, ότι στις μεθεπόμενες εκλογές θα επαναληφθούν ξανά άμεσα και άλλες εκλογές. Ο χρόνος δεν είναι σύμμαχός μας.

Έχει γραφτεί ότι υιοθετείτε την έκφραση «μεγάλη αναταραχή, ωραία κατάσταση». Δεν θα σας αφήσουμε να το πράξετε. Η μεγάλη αναταραχή θα φέρει τη δική σας ανατροπή.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη των μεγάλων επιλογών, του χρέους και του καθήκοντος. Είναι η παράταξη που στέκεται απέναντι στην ιστορία και το μέλλον της πατρίδας μας. Είναι η παράταξη που στέκεται απέναντι στις μελλοντικές γενιές.

Από αυτή θα κριθούμε όλοι μακροπρόθεσμα. Οι επιλογές μας διαμορφώνουν το μέλλον του τόπου μας, με το βλέμμα και τον νου μας όχι στις επόμενες εκλογές, αλλά στις επόμενες γενιές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με τον

κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη μεταπολιτευτική Ελλάδα η Αριστερά εισήγαγε με επιτυχία αρκετούς μύθους στην ελληνική κοινωνία. Ανάμεσα σε αυτούς εξέχουσα θέση κατέχει η απλή αναλογική, την οποία η Αριστερά διαχρονικά περιέβαλλε με έναν μανδύα ηθικής ανωτερότητας σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο εκλογικό σύστημα. Το έκανε, μάλιστα, σε έναν τέτοιο βαθμό, ώστε λίγο ή πολύ ακούστηκε σε αυτή την Αίθουσα ότι όλοι οι υπόλοιποι εκλογικοί νόμοι με τους οποίους κυβερνήθηκε αυτή η χώρα ήταν στην ουσία καλπονοθευτικοί.

Βεβαίως, όταν υπάρχει ένας εκλογικός νόμος ο οποίος είναι καλπονοθευτικός, μου επιτρέπει να σκεφτώ ότι και η παρούσα Κυβέρνηση θα είναι νόθα.

Διατείνεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση ότι για πρώτη φορά υιοθετείται η απλή αναλογική. «Πρώτη φορά Αριστερά, πρώτη φορά απλή αναλογική», ακούστηκε.

Προσωπικά, δεν πιστεύω ότι η Κυβέρνηση είναι τόσο ανιστόρητη ούτε πιστεύω ότι η μνήμη των Βουλευτών της Συμπολίτευσης είναι τόσο κοντή, ώστε να πηγαίνει πίσω μόνο μέχρι τη δεκαετία του 1950. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να μη γνωρίζουν ότι από τα μέσα της δεκαετίας του 1920 έως τις αρχές της δεκαετίας του 1950 όλες οι εκλογικές αναμετρήσεις, πλην αυτών του 1928 και του 1933, διεξήχθησαν με σύστημα ολοσχερούς αναλογικής. Μιλάμε για δεκάδες εκλογικές αναμετρήσεις. Πολύ σωστά ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Δένδιας, ανέφερε ότι ο μέσος όρος του βίου αυτών των κυβερνήσεων ήταν μόλις πέντε μήνες. Ούτε πιστεύω ότι ξεχνούν ότι η απλή αναλογική όποτε εφαρμόστηκε στη χώρα μας συνδέθηκε με τις πιο μελανές σελίδες της ιστορίας της, με μια περίοδο, δηλαδή, πολιτικής αστάθειας, γεμάτη κινήματα, πραξικοπήματα, δικτατορίες και εμφυλίου.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πιο ανησυχητικό δεν είναι αυτό. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι δεν τους προβληματίζει ούτε η σημερινή πολιτική συγκυρία, εσωτερική και διεθνής, ειδικά τώρα που αναδεικνύεται σε όλη του την έκταση ο εύθραυστος χαρακτήρας του τουρκικού πολιτικού συστήματος, με αποτέλεσμα να αυξάνει η σημασία της χώρας μας για τον δυτικό κόσμο ως σταθερού πόλου αναφοράς.

Είναι ζήτημα αρχής, διατείνονται οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, χρησιμοποιώντας το ως το επόμενο επιχείρημα. Ισχυρίζονται ότι η απλή αναλογική, ανεξαρτήτως πολιτικών συνθηκών, είναι περισσότερο δημοκρατική, πιο αντιπροσωπευτική, πιο δίκαιη.

Εδώ τίθεται ένα ερώτημα: Πόσο δημοκρατικό είναι ένα εκλογικό σύστημα, που δεν δίνει την ευκαιρία στο εκάστοτε πρώτο κόμμα να εφαρμόσει την πολιτική του και ταυτόχρονα, του επιβάλλει αναγκαστικά να συνεργαστεί με ένα κόμμα του οποίου την πολιτική η πλειοψηφία των πολιτών απέρριψε; Είναι, άραγε, περισσότερο δημοκρατικό το δικαίωμα των υπόλοιπων κομμάτων, μετὰ αὐτῶν κι εκείνα τα οποία καταψηφίστηκαν από τον ελληνικό λαό, να έχουν λόγο στην πολιτική που θα εφαρμοστεί μετὰ τις εκλογές ή το δικαίωμα των πολιτών να εκφραστούν διά της πλειοψηφίας, όπως αυτή αποτυπώνεται στη δύναμη του πρώτου κόμματος; Πόσο δίκαιο είναι να τίθενται επιτακτικοί όροι και μάλιστα, διά της επίκλησης αρχών από ένα κόμμα του 3,5% σε ένα κόμμα του 40%, με αποτέλεσμα να φτιάχνονται ιδεολογικά αποστειρωμένες κυβερνήσεις του ελάχιστου κοινού παρονομαστή;

Τέλος, κυρίες Υπουργέ, πόσο δίκαιο και δημοκρατικό είναι να εξαρτάται η επιβίωση μιας κυβέρνησης από το 3% του εκλογικού σώματος;

Η απάντηση, βεβαίως, είναι ότι ούτε δίκαιο ούτε δημοκρατικό είναι, γιατί η κυρίαρχη πολιτική που εφαρμόζει μια κυβέρνηση - η εκάστοτε κυβέρνηση - δεν μπορεί να είναι η συνισταμένη των πολιτικών των υπόλοιπων κομμάτων. Πρέπει, αντίθετα, να συνιστά κυρίως την έκφραση της βούλησης της πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος στη βάση, όπως αυτή αποτυπώνεται κυρίως μέσα από τη δύναμη του πρώτου κόμματος.

Στις εκλογές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επιλέγουμε μόνο αυτόν που θέλουμε να μας κυβερνήσει, αλλά και αυτόν που

δεν θέλουμε να μας κυβερνήσει. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε. Αυτό σε μια αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι εξίσου, αν όχι πιο θεμελιώδες, μιας και μόνο αυτό διασφαλίζει τη λογοδοσία των κυβερνώντων.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τα περί δημοκρατικότητας και δικαιοσύνης. Το εκλογικό σύστημα δεν μπορεί να γίνεται η Κολυμβήθρα του Σιλβάμ για τους εκάστοτε κυβερνώντες ούτε, βεβαίως, και για εσάς.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι η απλή αναλογική εγγυάται την ισότητα της ψήφου. Όσοι καταλαβαίνουν στοιχειωδώς πώς λειτουργούν τα πολιτικά συστήματα γνωρίζουν καλά ότι ο τρόπος κατανομής των εδρών και ο τρόπος χάραξης των εκλογικών περιφερειών είναι αυτός ο οποίος καθρεφτίζει την πανελλαδική δύναμη των κομμάτων.

Γι' αυτό και η παράταξή μας, η Νέα Δημοκρατία, επέμενε και επιμένει στην άρση της δυσαρμονίας, που υπάρχει ανάμεσα στις μονοεδρικές και στις μεγάλες περιφέρειες.

Βέβαια, πόση ισότητα εμπεριέχει τελικά η απόφαση της Κυβέρνησης να μη δώσει τη δυνατότητα στους Έλληνες του εξωτερικού να ψηφίζουν στον τόπο διαμονής τους;

Ολοκληρώνω την τοποθέτησή μου με ένα σχόλιο στο άλλο επιχείρημα, που κατά κόρον ακούστηκε σχετικά με την απλή αναλογική, την ανάγκη, δηλαδή, να πέσουν οι τόνοι και να αναζητηθούν ευρύτερες συναινέσεις μέσα στο Κοινοβούλιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχει σημασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος το ζητά αυτό. Τις συναινέσεις τις ζητά το κόμμα που αυτή τη στιγμή κυβερνά, ένα κόμμα που μόλις πριν από εννέα μήνες είχε ως κεντρικό προεκλογικό του σύνθημα «Η αυτοί ή εμείς», που ο επικεφαλής του δήλωνε στις 20 του Σεπτεμβρίου «Η θα τους τελειώσουμε ή θα μας τελειώσουν», ένα κόμμα που καλεί σήμερα τους Βουλευτές να μη γίνουν «ουρά» του κ. Μητσοτάκη, ένα κόμμα, που έσπειρε το μίσος και τον διχασμό. Ένα κόμμα που δικαιολόγησε την πολιτική βία και που χρησιμοποίησε συστηματικά τον εμφυλιοπολεμικό λόγο εισηγείται σήμερα ένα εκλογικό σύστημα, που θέλει να βασίζεται σε συνεργασίες και σε ευρύτερες πολιτικές συνθέσεις, ένα κόμμα που, όταν συγκέντρωσε ευρεία πολιτική συναίνεση πέρυσι τον Ιούλιο, μας πήγε αμέσως σε εκλογές, προχωρώντας σε μια πολιτική εξαπάτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, ομοίως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να προβώ στη διαπίστωση ότι η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο από πλευράς κυβερνητικής πλειοψηφίας στηρίζεται πάνω σε έναν μύθο και σε μία απίστευτη υποκρισία. Πρώτα απ' όλα, ποιος είναι ο μύθος; Είναι ο μύθος των πενήντα εδρών. Πενήντα έδρες θεωρητικώς προβλέπονται στον ισχύοντα εκλογικό νόμο, ο οποίος είναι ο δέκατος έκτος μετὰ το 1926, οπότε και καταργήθηκε η ψήφος με τα σφαιρίδια.

Ωστόσο, όσες φορές έχει εφαρμοστεί ο ισχύων νόμος, δεν συνέτρεξαν οι πενήντα έδρες για το πρώτο κόμμα. Στις εκλογές του Μαΐου του 2012, το πρώτο κόμμα, εν σχέσει με το αν οι εκλογές γίνονταν με τον σημερινό νόμο που φέρντε προς ψήφιση, επωφελέθηκε κατά τριάντα οκτώ έδρες. Τον Μάιο του 2012, η Νέα Δημοκρατία με απλή αναλογική θα έπαιρνε εβδομήντα έδρες και πήρε εκατόν οκτώ. Αυτό δεν είναι μπόνους πενήντα εδρών, αλλά τριάντα οκτώ. Τον Ιούνιο του 2012, το πρώτο κόμμα, η Νέα Δημοκρατία, με απλή αναλογική θα έπαιρνε ενενήντα πέντε και πήρε εκατόν έκοσι εννέα έδρες. Αυτό δεν είναι πενήντα, αλλά τριάντα τέσσερα.

Τον Ιανουάριο του 2015, το πρώτο κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ με απλή αναλογική θα έπαιρνε εκατόν δεκαεννέα και πήρε εκατόν σαράντα εννέα έδρες. Αυτό δεν είναι συν πενήντα έδρες, αλλά συν τριάντα. Τον Σεπτέμβριο του 2015, το πρώτο κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ με απλή αναλογική θα έπαιρνε εκατόν δεκατέσσερα και πήρε

εκατόν σαράντα πέντε έδρες. Αυτό δεν είναι συν πενήντα, αλλά συν τριάντα ένα.

Στην πραγματικότητα, δηλαδή, μία περίπτωση που δεν έχει συντρέξει γιατί κάποιες παράμετροι –σπάνιες– δεν συνέπεσαν, συμβάλλει στο να έχει συκοφαντηθεί ένας νόμος με την επίκληση του «πενήντα», το οποίο, προφανώς, φαντάζει υπερβολικό, αλλά στην πραγματικότητα μέχρι στιγμής δεν έχει συμβεί.

Από την άλλη πλευρά του μύθου που ανέφερα, υπάρχει η υποκρισία, η εμμονή της Αριστεράς στη συνέπεια. Κινείσθε από την ανάγκη να είστε συνεπείς σ' αυτά που λέτε. Γιατί, λοιπόν, τότε δεν καταργήσατε το μνημόνιο; Γιατί δεν καταργήσατε τον ΕΝΦΙΑ; Γιατί δεν φέρατε τον δέκατο τρίτο μισθό; Γιατί δεν αυξήσατε τον κατώτερο μισθό; Εδώ δεν υπήρξε θέμα συνέπειας; Μήπως επιλέγετε την ανώδυνη, την αναίμακτη συνέπεια, αφού στην άλλη συνέπεια κάνατε πίσω, βάλατε την ουρά στα σκέλη, αφήσατε σαράντα συναδέλφους σας να έχουν συνέπεια με κόστος και εσείς επιλέξατε τον δρόμο της αποφυγής τηρήσεως των όσων με στεντόρειο τρόπο λέγατε, χωρίς μάλιστα να αισθάνεστε την ανάγκη να απολογηθείτε γι' αυτό;

Αυτό δεν είναι συνέπεια; Είναι επιλεκτική συνέπεια; Είναι συνέπεια στα εύκολα; Τώρα που στον εκλογικό νόμο πάθατε ήττα γιατί δεν πετύχατε το «200», είστε έτοιμοι να ρίξετε όλο το βάρος, όλη την υπερβολή και όλη τη μυθολογία στο Σύνταγμα. Εκεί θα δούμε το άνοιγμα των κρουστών του λαϊκισμού. Αφού δεν βγήκε ο εκλογικός νόμος, τον εγκαταλείπουμε.

Ακούστε, λοιπόν. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ο εκλογικός νόμος δεν είναι καταγραφή των τάσεων του εκλογικού σώματος. Υπάρχει κυρίως για να έχουμε κυβέρνηση. Η μεγαλύτερη πρόοδος στη χώρα υπέρ των λαϊκών στρωμάτων έγινε σε εποχές ισχυρών κυβερνήσεων, που προφανώς δεν βγήκαν από απλές αναλογίες. Την περίοδο 1955-1963, την περίοδο που νικήθηκε η Ψωροκώσταινα από την πρώτη κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή, η χώρα διπλασίασε την ιδιωτική κατανάλωση, το κατά κεφαλήν εισόδημα και το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Αυτό είναι φιλολαϊκή πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό έγινε με ισχυρή κυβέρνηση η οποία ήταν πρωτοφανές φαινόμενο σε μια Ελλάδα στην οποία ένας άνθρωπος, παρακαλώ, πενήντα ετών την εποχή που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έκανε την πρώτη του κυβέρνηση, είχε ζήσει τρεις ανατροπές του θρόνου, επτά κινήματα, τρεις δικτατορίες και είκοσι τέσσερις κυβερνήσεις μέσα σε δέκα χρόνια από το 1944 έως το 1955.

Αυτή η σταθερότητα και αυτή η απόδοση, λοιπόν, είναι η πιο φιλολαϊκή πολιτική.

Πότε ξεφύγαμε από την Ψωροκώσταινα; Τη δεύτερη επταετία Καραμανλή το κατά κεφαλήν εισόδημα έφτασε τα 4.300 δολάρια, όταν ήταν 300 δολάρια το '55. Πάλι είχαμε σταθερή κυβέρνηση, πάλι είχαμε ενισχυμένη αναλογική, πάλι δεν είχαμε απλή αναλογική. Αυτό είναι φιλολαϊκό. Φιλολαϊκό δεν είναι να επικαλούμαστε τη συνέπεια, όταν την έχουμε καταρρακώσει σε θέματα που απαιτούν σύγκρουση, που απαιτούν πειστικότητα, που απαιτούν νίκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επαίρεστε γιατί παλέψατε. Εγώ θέλω να επαίρεστε γιατί νικήσατε. Δεν μιλάτε για νίκες, μιλάτε για μάχες. Δεν τολμάτε να μιλήσετε για νίκες στην Αριστερά. Εναβρύνεσθε ότι είστε μαχητές. Εγώ θα σας ήθελα νικητές και στο θέμα του μνημονίου και στο θέμα των μισθών και στο θέμα των συντάξεων και στο θέμα του ΕΝΦΙΑ. Αυτή είναι η κατάσταση.

Ο κ. Γλέζος, στέλεχος σημαντικό της παρατάξεώς σας, είχε πει σε συνέντευξή του στις 27-10-2014 ότι ο ισχύων εκλογικός νόμος είναι αρπαγή εδρών. Είστε «κλεπταποδόχοι» εδρών, κύριοι συνάδελφοι, αυτή τη στιγμή. Από τον Ιανουάριο του 2015 είστε «κλεπταποδόχοι» εδρών. Και είπε, επίσης, ότι «εμείς δεν θα καταδεχθούμε να έχουμε αρπαγή εδρών, γιατί αμέσως μόλις νικήσουμε με αυτόν τον κάλπικο και κλεψύτιπο νόμο θα τον αλλάξουμε και θα πάμε στην απλή αναλογική».

Εσείς αλλάζετε αυτό τον νόμο, αφού νικήσατε δυο φορές και

αφού έχετε πειστεί μέσα σας βαθιά ότι δεν πρόκειται να είστε πάλι πρώτο κόμμα με τίποτε. Αποφασίζετε, λοιπόν, το «αποθάνετω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων». Να ξέρετε ότι ο ελληνικός λαός, ο οποίος ποτέ δεν είναι θύμα κανενός –γιατί ακούστηκαν και αυτά, ότι ο ελληνικός λαός ήταν θύμα του δικοματισμού, είναι μεγάλη προσβολή να θεωρείτε τον ελληνικό λαό θύμα-, και όταν σας έδινε επί είκοσι χρόνια 3% και όταν σας έδωσε τώρα 36%, ήξερε τι έκανε. Και όταν σας ξαναβάλει στην αντιπολίτευση, όταν γίνουν εκλογές, πάλι θα ξέρει τι κάνει, ασχέτως εκλογικού νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε την τοποθέτησή σας, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν θα σας σώσει ο εκλογικός νόμος και δεν θα μας δυσκολέψει ο εκλογικός νόμος. Ο εκλογικός νόμος είναι για να κυβερνάται η χώρα. Και επαναλαμβάνω ότι η χώρα ξεπέρασε τα προβλήματά της και έπαψε να είναι Ψωροκώσταινα με ενισχυμένη αναλογική και με σταθερές κυβερνήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνου Τασούλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, δεν τους έχει βγει το «Παραιτηθείτε» και σήμερα ζήτησαν να παραιτηθείτε εσείς. Πριν είχαν ζητήσει από άλλους Υπουργούς να παραιτηθούν. Θα τους πούμε ότι δεν πρόκειται να παραιτηθούμε. Εκλογές θα γίνουν το 2019 και θα γίνουν και με απλή αναλογική.

Σήμερα η συζήτηση για το νομοσχέδιο της απλής αναλογικής είναι ιστορική στιγμή. Η πρόταση της απλής αναλογικής για τη χώρα, για τη δημοκρατία, για τον λαό, για τις προοδευτικές δυνάμεις είναι ιστορική στιγμή.

Για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση, μετά από επτά εκλογικούς νόμους δίνεται η δυνατότητα να είναι ισότιμη η ψήφος όλων των Ελλήνων πολιτών. Γιατί ποια αρχή κοινωνικής δικαιοσύνης, ποια δημοκρατική αρχή δίνει το δικαίωμα στον νομοθέτη να θεωρεί ότι η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ στις προηγούμενες εκλογές, στη Νέα Δημοκρατία ή παλαιότερα στο ΠΑΣΟΚ είναι καλύτερη από την ψήφο στο ΚΚΕ;

Η απλή αναλογική δεν είναι αίτημα μόνο της Αριστεράς, αλλά του συνόλου του προοδευτικού κόσμου της χώρας. Είναι και συνταγματική επιταγή. Είναι συνταγματική επιταγή η ισότητα της ψήφου, η ισοτιμία της ψήφου.

Όμως, ακούμε πολλά επιχειρήματα από την Αντιπολίτευση. Πώς στέκεται αλήθεια η Αντιπολίτευση απέναντι σε αυτή τη συνταγματική επιταγή;

Το ΠΑΣΟΚ μάς κατηγορεί ότι δεν έχουμε φέρει ένα ακέραιο νομικό κείμενο, έναν ακέραιο νόμο, αλλά ότι πρόκειται για τροποποιήσεις στους προηγούμενους νόμους. Και μας είπε και τα πέντε σημεία: η κατάργηση του μπόνους να υπάρχει, αλλά από το 42% και πάνω να δώσουμε ένα μπόνους –το πώς γίνεται αυτό θα μας το εξηγήσουν– να διατηρηθεί το όριο του 3%, να γίνει κατάτμηση νέων εκλογικών περιφερειών, να δοθεί ψήφος στα 17 και να δοθεί ψήφος στην ομογένεια.

Το 2002 και 4, δηλαδή, το όριο του 3% και η ψήφος στα 17, είναι μέσα στην πρόταση νόμου.

Όσον αφορά τα άλλα τρία: Μας είπε ο κ. Κουτσούκος, πριν από λίγο ότι βαφτίζουμε τον τακτικισμό αριστερή πολιτική. Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν φέρατε πέρσι το νομοσχέδιο, πού ήταν η πρόβλεψη για το μπόνους μετά το 42%, πού ήταν η κατάτμηση των περιφερειών, πού ήταν η πρόβλεψη για επιστολική ψήφο; Ήταν ακέραιο το νομικό κείμενο που φέρατε τότε εσείς; Δική σας ήταν η πρόταση. Μας δουλεύετε, κυριολεκτικά! Τι άλλαξε από τότε; Ειλικρινά, τι άλλαξε; Εσείς το υπογράφατε. Έχετε φτάσει στο σημείο να βάζετε τα Μέσα της διαπλοκής, να βάζετε τους υπηρέτες της διαπλοκής να κάνουν bullying στους δικούς σας Βουλευτές, επειδή αποφάσισαν να ψηφίσουν αυτό τον νόμο. Αυτό και αν είναι κατάντια!

Αλήθεια, θυμηθήκατε τους ομογενείς. Και εγώ πιστεύω, πραγματικά, ότι πρέπει να βρούμε μια λύση για τους ομογενείς.

Όμως, στο προηγούμενο νομικό κείμενο που φέρατε τον Ιούνιο του 2015, στους προηγούμενους εκλογικούς νόμους που ψηφίσατε, πού ήταν η πρόβλεψή σας για τους ομογενείς; Πουθενά. Γιατί; Γιατί τότε είχατε την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ» να φέρνει τους ομογενείς και την χρεοκοπήσατε, είχατε την Αγροτική να σας δίνει δάνεια για να μεταφέρετε τους ομογενείς, και αυτοί τότε έφεραν τους ομογενείς, που θέλατε εσείς και δεν σας ενδιέφερε το σύνολο των ομογενών.

Είναι προφανές πια ότι τα πέντε σημεία που φέρατε είναι προφάσεις εν αμαρτίαις. Φοβηθήκατε ότι θα πραγματοποιήσει την απειλή του ο κ. Μητσotάκης και θα σας αποκλείσει από συνεργασίες. Ξεπουλάτε τις θέσεις σας, για να γίνετε «ουρά» της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι η αλήθεια.

Από την άλλη, βέβαια, έχουμε και τη Νέα Δημοκρατία, η οποία οφείλω να πω ότι έχει μια συνεπή στάση. Η συντηρητική παράταξη, η Δεξιά, ιστορικά σε αυτή τη χώρα ήταν υπέρ των καλπονοθευτικών νόμων, ήταν με το πλειοψηφικό σύστημα -δεν θα ξεχάσουμε ποτέ ότι κάποτε «ψήφισαν και τα δέντρα»- και έτσι και αλλιώς αυτό θέλουν, σε αυτό στηρίζονται, στο να κλέβουν την ψήφο των Ελλήνων πολιτών.

Από εκεί και πέρα όμως, μας μιλάνε για ακυβερνησία. Αλήθεια, αυτή η χώρα μετά τη Μεταπολίτευση σαράντα χρόνια που κυβερνήθηκε, σαράντα χρόνια σταθερές κυβερνήσεις τι φέρανε; Ένα κράτος ρουσφετιού, ένα κράτος-λάφυρο, ένα κράτος διαπλοκής. Αυτή τη σταθερότητα υπερασπίζεται η Νέα Δημοκρατία, σαράντα χρόνια σταθερών κυβερνήσεων, ανισότιτα, διαπλοκή, διαφθορά και στο τέλος μνημόνια, «κουμπάροι» και «κολλητοί»; Αυτό ήταν οι σταθερές κυβερνήσεις!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η απλή αναλογική μάς είπαν ότι είναι βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας. Από τότε η ισοτιμία ψήφου, η δικαιοσύνη, έγιναν βόμβα στα θεμέλια της δημοκρατίας; Είναι βόμβα στη διαπλοκή και στη διαφθορά που υπηρετούν, αυτό είναι.

Και μιας που μας λένε και για την ψήφο στα δεκαεπτά, φαίνεται ότι δεν είναι αρκετά Ευρωπαίοι ή μάλλον είναι Ευρωπαίοι a la carte, διότι υπάρχει και το Ψήφισμα του 2011, το 1826 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου καλούνται να κράτη-μέλη να διερευνήσουν τη χορήγηση δικαιώματος ψήφου στα δεκαέξι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα τιμήσουμε το ιστορικό μας χρέος απέναντι στην Αριστερά, το σύγχρονο χρέος που έχουμε απέναντι στους πολίτες που τα χρόνια της κρίσης ζήτησαν περισσότερη δημοκρατία και το χρέος που έχουμε απέναντι στις γενιές του μέλλοντος να τις κάνουμε κοινωνούς της πολιτικής ζωής του τόπου.

Υπάρχουν πολλά που μας χωρίζουν, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Κατά βάση όμως μας χωρίζει μία άβυσσος στο πώς αντιλαμβάνομαστε την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νεκτάριο Σαντορινιό, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ας βγούμε λίγο από τον μικρόκοσμό μας και να δούμε ότι αυτήν την ώρα στο Ευρωκοινοβούλιο αναλαμβάνονται πρωτοβουλίες για το ουσιαστικό υπαρκτό πρόβλημα της ίδιας της Ευρώπης, πρωτοβουλίες για μια πλατιά συμμαχία, έτσι για να εγκιβωτίσουμε και την πολιτική κίνηση που έχει να κάνει με την απλή αναλογική, που μπορεί να είναι το πρόκριμα συνθέσεων, συγκλίσεων, συναποφάσεων, συνευθύνες.

Αυτήν την στιγμή, λοιπόν, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τεκταινεί και δημιουργείται η πλατφόρμα πάνω στην οποία μπορεί να λειτουργήσει μια πλατιά συμμαχία Σοσιαλιστών, ριζοσπαστών Αριστερών και Οικολόγων Πρασίνων, όπως η πρωτοβουλία Progressive Caucus («Προοδευτική Ομάδα»). Την ώρα που ο Τζάνι Πιτέλα, το Die Linke και οι Πράσινοι αντιλαμβάνονται ότι το διακύβευμα είναι κατ' εξοχήν πανευρωπαϊκό, δυστυχώς, δυστυχέ-

στατα εδώ στην Ελλάδα συνεχίζουν να παίζουν τα μικροπαίγνια τους, λες και η πολιτική δεν αφορά τους ανθρώπους, τις κοινωνίες, τη μοίρα τους και την προοπτική τους. Αυτοί που πριν από έναν χρόνο έλεγαν να φτιάξουμε «Εθνική Ελλάδα», να πάμε όλοι μαζί, αυτοί που πρότειναν στις 2 Ιουνίου κατάργηση του μπόνους δεν αντιλαμβάνονται πως οι εξελίξεις μάς ξεπερνούν και ως πρόσωπα και ως κόμματα και ως χώρα, καθώς το κοινό ευρωπαϊκό σπίτι σήμερα ασφυκτιά, κινδυνεύει στη διαφαινόμενη γεωστρατηγική τανάλια ανάμεσα στον νεοφασισμό της Λεπέν στο εσωτερικό της και από την άλλη στον ισλαμοφασισμό του ISIS, δύο φασιστικές παράμετροι παγκόσμιες που αλληλοτροφοδοτούνται. Και να πω ότι αυτήν τη στιγμή όποιος μας παρακολουθεί και μπει στο διαδίκτυο στο parliament.gr στο σημείο «κατατεθέντα σχέδια νόμου, προτάσεις νόμου» θα βρει την πρόταση νόμου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης με όλες τις υπογραφές και του τότε Προέδρου της, του κ. Βενιζέλου, σε σχέση με την αναλογική εκπροσώπηση, ταυτόσημη με την αναλογική εκπροσώπηση που έχει και ως επικεφαλίδα του το παρόν συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Και προφανώς το ερώτημα έρχεται αβίαστα: Τι είναι αυτό που με την ψήφιση της απλής αναλογικής υλοποιεί αυτό, που οι ίδιοι είχαν προτείνει πριν από έναν χρόνο και τώρα το αρνούνται; Γιατί; Γίνεται πολιτική με εμπάθειες ή έχετε αποφασίσει η στρατηγική σας να είναι η «ουρά» του Κυριάκου; Και ποιον δημοκράτη προοδευτικό πολίτη θα πείσετε λέγοντάς του «δώ» μου την ψήφο σου, για να την πάμε στον Κυριάκο; Ποιον θα πείσετε ως ΠΑΣΟΚ, ως Δημοκρατική Συμπαράταξη -ευτυχώς ο κ. Θεοχαρόπουλος έχει διαχωρίσει τη θέση του- λέγοντας «ψηφίστε το ΠΑΣΟΚ, για να βγει ο Κυριάκος»; Αυτό πραγματικά έρχεται σαν μια ιστορική πρόκληση. Το μεγάλο ΠΑΣΟΚ, το λαοπρόβλητο και λαογέννητο κίνημα του Ανδρέα Παπανδρέου, που έβαλε εκατομμύρια πολίτες στην πολιτική στις αρχές της δεκαετίας του '80, να καταλήξει να είναι η «ουρά» ενός Μητσotάκη! Είναι ειρωνεία της Ιστορίας!

Μιλούμε για απλή αναλογική, μήτρα αυτών των εθνικά, ιστορικά, πατριωτικά, πανευρωπαϊκά αιτημάτων για συγκλίσεις, συναινέσεις, συνθέσεις και κυρίως συνευθύνες. Κοιτάξτε, κανείς δεν πρέπει να είναι έξω από την καθημερινή αγωνία αναζήτησης λύσεων για το καθημερινό πρόβλημα. Όχι καθόμαστε έξω και πετάμε εκ του ασφαλούς πέτρες από τη θαλπωρή της Αντιπολίτευσης, όπου λες ανέξοδα ό,τι υποκειμενικά εκτιμάς, χωρίς την αναγκαία αντικειμενική τεκμηρίωση της αδήριτης πραγματικότητας. Μέσα στην ευθύνη, ανάδοχοι από κοινού της ευθύνης! Για αυτό θέλουμε την απλή αναλογική των συγκλίσεων, των συναινέσεων και της συνευθύνες.

Γιατί από την ηθική της πεποίθησης περνάμε στην ηθική της συνευθύνες, από την ηθική της διαμαρτυρίας και της διεκδίκησης περνάμε στην ηθική της συναπόφασης, της συνδημιουργίας και του αλληλοελέγχου της χρηστής διοίκησης. Την ίδια ώρα που δεν εγκαταλείπουμε το ιδεολογικό και αξιακό μας πρόταγμα, την ίδια ώρα το υποτάσσουμε στην ευθύνη υπεύθυνων και τεκμηριωμένων προτάσεων με βάση τη δύναμη του πραγματικού συσχετισμού δυνάμεων και των επιπτώσεων μιας απόφασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό και κλείνω.

Δεν θα πω τίποτα για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ενώ τα είχα ετοιμάσει, γιατί θέλω να μείνω στον φαρισαϊσμό και την υποκρισία που θα έπρεπε να είναι απολογία κατηγορουμένου. Βέβαια, η επίθεση είναι η καλύτερη άμυνα.

Γιατί το λέω αυτό; Ζητήστε συγγνώμη από τους απόδημους. Ζητήστε συγγνώμη γιατί τους κοροϊδεύατε εδώ και δεκαπέντε χρόνια, από την αναθεώρηση του 2001. Πηγαίνατε στο Γιοχάνεσμπουργκ και λέγατε «εδώ χτυπάει η καρδιά της Ελλάδας», εσείς οι πατριωτάρες, οι Ελληναράδες. Πηγαίνατε στο Ντίσελντορφ και λέγατε «εδώ χτυπάει η καρδιά της Ελλάδας». Σας έπιασε τώρα ο πόνος. Διώξατε πεντακόσιες χιλιάδες ανθρώπους. Είχατε το νομικό πλαίσιο να δημιουργήσετε επί δεκαπέντε χρόνια, ουσιαστικά να υλοποιήσετε, να κάνετε πράξη, να κάνετε πραγματικότητα στις δεκαπέντε εκλογικές συγκυρίες, που μεσοκλήθηκαν

την επιστολική ψήφο, αλλά δεν το κάνατε.

Θέλω να απευθυνθώ απ' αυτό το Βήμα με την ιδιότητα που μου έδωσαν οι συνάδελφοί μου του Προέδρου της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής για τον Ελληνισμό της Διασποράς και να τους πω ότι αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θα κάνει πράξη την επιστολική ψήφο, θα κάνει πράξη το τεκμηριωμένο δικαίωμα στην υλοποίησή του, γιατί η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού αποτελεί ανεκπλήρωτο χρέος της πατρίδας στα ξενιτεμένα της αδελφία.

Γιατί ανεκπλήρωτο; Η συνταγματική πρόβλεψη, άρθρο 51 παράγραφος 4, έμεινε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας επί δεκαπέντε χρόνια και τελεί άνευ αντικρίσματος και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, τα πρώην κόμματα εξουσίας, έπρεπε να καταστούν Αντιπολίτευση για να θυμηθούν και να ανακαλύψουν με καθυστέρηση δεκαπέντε ετών το δικαίωμα της ψήφου των ομογενών που είχε θεσπιστεί με τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

Οφείλουμε, λοιπόν, να διασφαλίσουμε με την αρμόζουσα υπευθυνότητα και σοβαρότητα, με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, τον συντομότερο και ασφαλέστερο συνταγματικά, διοικητικά, τεχνικά δρόμο υλοποίησης του δικαιώματός τους, τόσο του εκλέγειν όσο και του εκλέγεσθαι. Για να έχουν ρόλο, πρέπει να έχουν λόγο.

Κλείνω. Ξεχνάτε, ή μάλλον δεν ενημερώνουν τον κ. Μητσοτάκη και τον αφήνουν να εκτίθεται. Η Νέα Δημοκρατία, όπως και όλα τα κόμματα –δίνω τον σχετικό οδικό χάρτη που στείλαμε σε τρεις χιλιάδες εξακόσιες ομογενειακές οργανώσεις στα ελληνικά και στα αγγλικά– στο σημείο 12 λέει κάτι που το θυμήθηκε, κύριε Πρόεδρε, και ο κ. Αθανασίου της Νέας Δημοκρατίας και τον ευχαριστώ πολύ. Τι λέμε στο σημείο 12 που το αποφάσισαν και τα οκτώ κόμματα ομόφωνα; Λέει στο σημείο 12.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κλείστε μ' αυτό, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: «Η ψήφος των ομογενών, θέμα που χρήζει ειδικής συνεδρίασης. Μετά από σχετική επεξεργασία ποιοι ψηφίζουν, πού ψηφίζουν, πώς ψηφίζουν, προαπαιτούμενη διαδικασία αποτελεί η επιστημονικά και τεχνικά άρτια διαδικασία της απογραφής των ομογενών». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Ήλθε απόψε ο κ. Αθανασίου από τη Νέα Δημοκρατία και λέει. Μεταφέρω από τα Πρακτικά: «Στην Ελλάδα δεν έχουμε ακόμη καταγράψει όλο τον απόδημο ελληνισμό, δεν έχουμε δηλαδή αυτό που λέμε μητρώο του απόδημου ελληνισμού».

Σας ευχαριστούμε πολύ για την επιβεβαίωση. Εμείς θα κάνουμε πράξη. Το απευθύνουμε από δω, από τη Βουλή των Ελλήνων, στους ομογενείς, στους Έλληνες του εξωτερικού ότι είναι κομμάτι από τη σάρκα της πατρίδας και ότι το δικαίωμά τους θα γίνει πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών και διαβάζοντας κάποια άρθρα για το νομοσχέδιο για τον εκλογικό νόμο, θα σχημάτιζε κάποιος την εντύπωση ότι η Κυβέρνηση, έστω και αργά, απέκτησε κουλτούρα συναίνεσης.

Δυστυχώς, όμως, δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Η Κυβέρνηση με τον τρόπο που παρουσίασε την πρότασή της, στοχεύει στη δημιουργία κυβερνητικού αδιεξόδου. Ο μοναδικός

σκοπός που έχει είναι η διατήρηση του ΣΥΡΙΖΑ στο προσκήνιο των εξελίξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Συμπαράταξη έχουν καταστήσει σαφές ότι η χώρα και η κοινωνία έχει ανάγκη από διάλογο, συνεργασίες και προγραμματικές συγκλίσεις. Οι πολίτες, ωστόσο, έχουν δώσει το δικό τους στίγμα. Οι εποχές των μονοκομματικών κυβερνήσεων έχουν παρέλθει. Σε αυτό το μήνυμα των πολιτών η Κυβέρνηση όφειλε να απαντήσει και αντ' αυτού ψάχνει τρόπους να παραμείνει στην εξουσία.

Η εξουσία, λοιπόν, είναι για την Κυβέρνηση η απάντηση. Το ζητούμενο για τη Νέα Δημοκρατία είναι η επιμονή του μπόνους των πενήντα εδρών που ουσιαστικά αλλοιώνει τη λαϊκή βούληση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, τζογάρετε με τον εκλογικό νόμο, ποντάρετε στην κυβερνητική αστάθεια, με αποτέλεσμα να διχάζετε την ελληνική κοινωνία, να οδηγείτε την οικονομία σε ύφεση, την κοινωνία και τους πολίτες σε μαρασμό και απελπισία. Ανακαλώ στη μνήμη μου τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού σε αποστροφή του λόγου του: «Η θα τους τελειώσουμε ή θα μας τελειώσουν».

Επίσης, έχουμε Κυβέρνηση, αλλά δεν έχουμε εξουσία. Τα παραπάνω δείχνουν τις κρυφές σκέψεις της Κυβέρνησης για τον εκλογικό νόμο, να είναι δεύτεροι και να κυβερνούν τη χώρα. Πρόσφατα διαβάσαμε πρωτοσέλιδη δήλωση Υπουργού Παιδείας, σε μία προβοκατόρικη στρατηγική που οικοδομείται τον τελευταίο καιρό, για τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που οδηγούν τη Δημοκρατική Συμπαράταξη και το κόμμα του ΠΑΣΟΚ στη Δεξιά.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, σας απαντάμε: Είμαστε απέναντι στη Δεξιά αντίληψη και στον Αριστερό λαϊκισμό. Στο Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, όταν έπεσε ο κλήρος να συμβάλουμε στη διάσωση της χώρας το κάναμε με ευθύνη και κόστος τόσο πολιτικό όσο και κοινοβουλευτικό. Λειτουργήσαμε με ευθύνη για την πατρίδα, αναλάβαμε ευθύνες που δεν μας αναλογούσαν. Προτάξαμε πρώτα απ' όλα το συμφέρον της χώρας. Μην ξεχνάτε ότι στον δρόμο της εθνικής στρατηγικής που χάραξε η Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, 2009-2011, με τομές και μεταρρυθμίσεις για να μείνει η χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήρθαν και περπάτησαν σε αυτό τον δρόμο της εθνικής στρατηγικής πρώτα η κυβέρνηση Παπαδήμου, στη συνέχεια η κυβέρνηση Σαμαρά –η οποία ξέχασε τα τρία Ζάππεια και τα ισοδύναμα– και τώρα η Κυβέρνηση-πρώτη φορά Αριστερά του Αλέξη Τσίπρα, που με έναν νόμο θα έσκιζε τα μνημόνια και με ένα άρθρο θα διέγραφε το χρέος.

Τώρα ήρθε η ώρα της ευθύνης, η ώρα του λογαριασμού και είτε με μετρητά, αγαπητοί της Κυβέρνησης, είτε με κάρτα, θα πληρώσετε εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, τον λογαριασμό. Αυτήν τη διαδρομή θα την πορευτείτε μόνοι σας με τεχνάσματα στον εκλογικό νόμο και τη συνταγματική αναθεώρηση, δεν αγοράζετε πλέον πολιτικό χρόνο. Τα προβλήματα που δημιουργήσατε σας έφεραν σε αδιέξοδο.

Εμείς πρώτοι θέσαμε το ζήτημα του εκλογικού νόμου για συζήτηση και ήμασταν ξεκάθαροι. Διά της προέδρου μας, κ. Φώφης Γεννηματά, καταθέσαμε την πρότασή μας των πέντε σημείων, σημείων αλλαγής στον εκλογικό νόμο που υπηρετεί και την αναλογικότητα, αλλά και την κυβερνησιμότητα. Κατάργηση του μπόνους μέχρι του ποσοστού 42%, ενεργοποίηση μικρότερου μπόνους των είκοσι πέντε έως τριάντα εδρών στην περίπτωση που ένα κόμμα ή ένας συνασπισμός κομμάτων υπερβεί το 42%, διατήρηση του ορίου εισόδου στη Βουλή στο 3%, ψήφος στα δεκαεπτά, ψήφος στην ομογένεια και στους Έλληνες του εξωτερικού, κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών. Αυτό ήταν το ζητούμενο για όλους. Όλοι, οι της Κυβέρνησης, είχαν τοποθετηθεί σχεδόν για την κατάτμηση των περιφερειών. Τώρα, ούτε κουβέντα. Ξεχάσατε ότι οι μεγάλες αυτές εκλογικές περιφέρειες δημιουργούν διαφθορά και διαπλοκή και αδιαφανείς διαδικασίες. Πριν τους καταγγέλλατε. Τώρα τίποτα. Τα συμπεράσματα, φυσικά, δικά σας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αναζητείτε σωσίβια σε θολά νερά. Στην αρμόδια επιτροπή ο κ. Σκανδαλίδης, ο εισηγητής μας, σας έκανε συγκεκριμένες προτάσεις με χρονοδιάγραμμα. Σας είπε «πάρτε τα όλα πίσω και πάμε σε μία διακομματική επιτροπή και μέσα από διαβούλευση και διάλογο να καταλήξουμε σε κοινή

πρόταση». Αν μη τι άλλο, αν θέλατε τη συναίνεση και τον διάλογο, είχατε την ευκαιρία. Τώρα, ωστόσο, την απωλέσατε και συζητάμε τώρα τον εκλογικό νόμο κατά το δοκούν και αλά καρτ, με απλή αναλογική αποσπασματικά σε δόσεις.

Δεν θα συναίνεσουμε, κύριοι, στις αλά καρτ αποφάσεις σας, γιατί εμείς είμαστε η παράταξη της ευθύνης, γιατί εμείς είμαστε η παράταξη και το κόμμα που σήκωσε την πατρίδα και κράτησε τη χώρα όρθια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντόπουλο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιάσωνας Φωτήλας από το Ποτάμι για πέντε λεπτά.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο ερώτημα, στο οποίο όλοι σήμερα καλούμαστε να απαντήσουμε, είναι αν υπάρχει ανάγκη για ριζικές αλλαγές στο εκλογικό σύστημα της χώρας μας στο πλαίσιο μιας γενικής μεταρρύθμισης του πολιτικού συστήματος;

Προφανώς, ναι. Το Ποτάμι το φωνάζει από την ίδρυσή του. Έχουμε, ήδη, καταθέσει συγκεκριμένη και ολοκληρωμένη πρόταση σε ανύποπτο χρόνο. Όμως, ανταποκρίνεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο σε αυτήν την ανάγκη; Προφανώς και όχι με αυτές τις ρυθμίσεις «μερεμέτια» που φέρνει.

Σε ποια ανάγκη, λοιπόν, απαντάει το παρόν νομοσχέδιο με τα τέσσερα μόνο άρθρα του; Σε μία ανάγκη, στην περαιτέρω παραμονή σας στην εξουσία και προκειμένου να το πετύχετε είστε διατεθειμένοι να χρησιμοποιήσετε κάθε μέσο, τώρα μάλιστα που βλέπετε πως επίκειται συντριβή σας το χειμώνα από τις τραγικές συνέπειες της πολιτικής σας στην κοινωνία.

Μπορείτε, βέβαια, να συνεργαστείτε με τον οποιονδήποτε προκειμένου να πετύχετε τον σκοπό σας πέραν των ΑΝΕΛ με τους οποίους ήδη συνεργάζεστε, παζαρέψατε θα έλεγα ακόμα και με την Χρυσή Αυγή, αν και τελικά δεν σας βγήκε.

Δεν το λέω τυχαία. Άκουσα τον κ. Κουρουμπλή πριν από λίγες μέρες να δηλώνει δημόσια στα κανάλια πως «μας λείπουν τρεις για να κάνουμε διακόσιους». Αναρωτήθηκα αν τους λείπουν τρεις για να γίνουν διακόσιοι, άρα θεωρούν δεδομένο ότι η Χρυσή Αυγή θα ψηφίσει «ναι», όμως...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εσάς θεωρούσε ότι θα βάζατε μυαλό.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Πριν από λίγες μέρες θεωρούσε εμάς; Τι να πω;

Τελικά, όμως, ναυάγησε αυτή η προσπάθεια, η απόπειρα, όμως, μάλλον έγινε. Τώρα γιατί ναυάγησε δεν ξέρουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Επειδή διερωτάστε, σας λέω, λοιπόν, ότι εσάς θεωρούσε.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Σας παρακαλώ, έχω λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, πολύ να μη διακόπτουμε, κύριε Υπουργέ.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Υπουργέ, η αλήθεια είναι ότι είστε αδίστακτοι και διπρόσωποι. Είστε ένα τσίρκο επικίνδυνο για την χώρα και αυτήν τη φορά κλόνουν είναι ο κ. Κουρουμπλής, ο οποίος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι η εκατοστή πέμπτη φορά που το ακούω από τη ρετσέτα που διαβάζετε.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, αφήστε με λίγο να μιλήσω.

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Στις εκφράσεις μας να είμαστε λίγο...

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Υπάρχει όρος ο «πολιτικός κλόουν». Λοιπόν, ο κ. Κουρουμπλής -και χαρακτηρίστε τον εσείς τελοσπάντων, αφού σας πω ποιες είναι οι ενέργειές του- πριν από λίγες εβδομάδες δήλωνε δημόσια στα κανάλια -θα παραθέσω αυτούσια τα λόγια του- πως αν καταργηθεί το μπόνους η χώρα δεν θα κυβερνηθεί ποτέ και σήμερα έρχεται να πει πως αν δεν καταρ-

γηθεί το μπόνους θα είναι καταστροφή για την χώρα.

Αναρωτιέμαι πόσο πιο κάτω, δηλαδή, μπορούμε να πάμε όταν ένας Υπουργός μέσα σε λίγες εβδομάδες μπορεί να κάνει το άσπρο μαύρο έτσι ανερυθρίαστα; Για ποια πολιτική αρχών μας μιλάτε; Ποιον προσπαθείτε, επιτέλους, να κοροϊδέψετε;

Και βέβαια ακυβερνησία. Το ξέρετε πολύ καλά ότι αν εφαρμοστεί ένα τέτοιο συγκεκριμένο εκλογικό σύστημα δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρχουν συγκλίσεις. Υπάρχουν τρανά παραδείγματα, τα βλέπουμε δίπλα μας στην Ισπανία ή στην Ιταλία όπου ο φίλος σας ο κ. Ρέντζι ετοιμάζει νέο εκλογικό νόμο όπου προβλέπει μπόνους. Καλπονοθεία ετοιμάζει και ο κ. Ρέντζι;

Αρνείστε, βέβαια, αλίμονο, την πρόταση του Ποταμιού, η οποία στο συγκεκριμένο θέμα συνδυάζει και πιο αναλογικό σύστημα διακυβέρνησης, αλλά και τη δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης στη χώρα.

Αλήθεια, όμως, θα ήθελα να ακούσω και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση -και δεν βλέπω τώρα να είναι εδώ- ποια είναι η επίσημη άποψή της για το μπόνους των πενήντα εδρών; Έχω ακούσει δημόσια τοποθετήσεις, όπως της...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συγγνώμη, αλλά η Αντιπολίτευση είναι εδώ.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ναι. Δεν βλέπω κόσμο πολύ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Υπολείπμαστε για τα κριτήριά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Θα ήθελα να ακούσω την επίσημη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχετικά με το θέμα του μπόνους των πενήντα εδρών, διότι έχω ακούσει δημόσιες τοποθετήσεις Βουλευτών, όπως της κ. Μπακογιάννη ή του κ. Κακλαμάνη, οι οποίοι δημόσια έχουν τοποθετηθεί και έχουν δηλώσει ότι πιστεύουν πως είναι δίκαια η πρόταση του Ποταμιού για ένα αναλογικότερο μπόνους.

Σας ζητώ συγγνώμη σε κάθε περίπτωση εάν σας πρόσβαλα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Όχι, δεν έχω πρόβλημα.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Τους έχω ακούσει, λοιπόν, και θα ήθελα να ακούσω την επίσημη θέση της Νέας Δημοκρατίας. Πιστεύουν ότι το μπόνους θα πρέπει να συνδυάζεται με την επίδοση του πρώτου κόμματος ή θα πρέπει να είναι πενήντα έδρες ως πούμε σε κάθε περίπτωση είτε το πρώτο κόμμα πάρει 20% είτε πάρει 40%;

Όμως για να επιστρέψουμε εσείς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί δεν δίνετε δικαίωμα ψήφου σε πολίτες που έφυγαν από την Ελλάδα λόγω της κρίσης; Γιατί δεν ψηφίζετε την σχετική τροπολογία του Ποταμιού; Τι φοβάστε; Χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τους νέους που φεύγουν, για τα μυαλά που χάνουμε, αλλά όχι και να τους αφήσουμε να ψηφίσουν, γιατί προφανώς θα σας «μαυρίσουν» για την πολιτική σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Κάθε άλλο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ακόμα, με ποιο δικαίωμα παίζετε παιχνίδια με την ψήφο των μαθητών; Θέλετε να σπείρετε τον λαϊκισμό στα σχολεία, μετατρέποντας την εκπαίδευση σε αρένα προεκλογικών εξαγγελιών; Ακόμα και η Βουλή των Εφήβων σας το τόνισε ότι είναι λαϊκισμός η ψήφος στα δεκαέξι. Ίσως να θέλετε να κάνετε τα σχολεία ίδια με τα πανεπιστήμια, εμείς, όμως, δεν μπορούμε να σας το επιτρέψουμε.

Τέλος, με ποιο δικαίωμα δεν κάνετε κατάτμηση των εκλογικών περιφερειών; Ήταν η προεκλογική σας υπόσχεση, το θυμάστε;

Η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζει να σέρνεται. Το νοιώθουν οι πολίτες συνεχώς, στα σπίτια τους, στις δουλειές τους, στις καθημερινές τους συναναστροφές, όσο κι αν εσείς προσπαθείτε να το αποκρύψετε με τέτοια μερεμέτια.

Ακούστε αυτό. Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ -ακούστε, κύριε Λοβέρδο- δήλωσε δημόσια σε ραδιοφωνική συνέντευξη ότι οι συνταξιούχοι τον πλησιάζουν στον δρόμο και του λένε «κόψε μας κι άλλα 50 ευρώ, αρκεί να φτιάξεις τον εκλογικό νόμο και τα κανάλια». Δηλαδή, το άκουσα και δεν το πίστευα. Πόσο χαμηλά μπορεί να φτάσει κάποιος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μην νομίζετε ότι με τη δόλια αναλογική που τάζετε θα παραμείνετε για πολύ καιρό στην εξουσία. Άλλωστε, το πολιτικό σας αφήγημα έχει προ πολλού ξοφλήσει. Το πραγματικό εθνικό συμφέρον στη συγκεκριμένη συγκυρία

είναι να μην μείνει η χώρα σε κυβερνητικό κενό, με ταυτόχρονα ένα πιο αναλογικό εκλογικό σύστημα. Αυτή τη λογική υπερασπίστηκα και θα υπερασπιστώ μέχρι τέλους, χωρίς μικροκομματικά παζάρια.

Το παρόν νομοθέτημα δεν πληροί αυτές τις αρχές γι' αυτό και το καταψηφίζω και στο σύνολό του και σε όλα τα άρθρα του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Φωτήλα.

Ο κ. Γεώργιος Τσόγκας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω κάποια στιγμή ο κ. Φωτήλας να ανακαλέσει τη φράση περί «τσίρκου» του ΣΥΡΙΖΑ, διαφορετικά θα έχει πέσει πολύ χαμηλά, τουλάχιστον σε πολιτικό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, κ. Αραμπατζή, μετά τον καταιγισμό και την ιδιαίτερη κριτική σας που δέχθηκε κατά την επεξεργασία του στις επιτροπές της Βουλής το παρόν νομοσχέδιο, καταδείχθηκε ανάγλυφα και χωρίς περιστροφές ότι το πολιτικό χάσμα ανάμεσα στην Κυβέρνηση και την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι, τουλάχιστον, τεράστιο κι έτσι έπρεπε να είναι.

Αποδείχθηκε επίσης ότι η άρνησή σας να στηρίξετε ένα, κατά γενική ομολογία, εμβληματικό νομοσχέδιο, που υπερβαίνει τις κομματικές αναζητήσεις και ταυτίζεται με τον πυρήνα της δημοκρατίας, είναι ανεκμάρτυρη και πολιτικά αδικαιώτη. Κι έτσι, γίνετε δέσμοι ενός απέραντου λαϊκισμού.

Διαφωνήσατε σφοδρά, υπαινικτικά όμως, για τον χρόνο που η Κυβέρνηση επέλεξε τη συζήτηση του νομοσχεδίου και ότι, δήθεν, υποκρύπτει πολιτικές και εκλογικές σκοπιμότητες. Πρόκειται για ψευδή αναφορά και ψευδή διαπίστωση, αφού η ψήφιση για την απλή αναλογική και την εκλογική ενηλικίωση στα δεκαεπτά έτη αποτελεί υπεσχρημένη προεκλογική δέσμευσή μας. Διότι ο χρόνος της επιλογής είναι ουδέτερος, πολιτικά άχρωμος, εκλογικά αδιάφορος, αφού μετά βεβαιότητας αυτές θα γίνουν το 2019.

Αρα ουδεμία σκοπιμότητα ή καιροσκοπισμός υπάρχει, πλην του ιδιού σας καιροσκοπισμού, του ιδιού σας αμοραλισμού και του ιδιού σας πολιτικού τυχοδιωκτισμού, που αβίαστα επιχειρείτε να σύρετε τη χώρα σε νέο κύκλο εκλογικών αναμετρήσεων, τη στιγμή κατά την οποία μετά μεγίστης βεβαιότητας φαίνεται η ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, αφού με υπαιτιότητα των κυβερνήσεων σας η χώρα απώλεσε το 25% του ΑΕΠ και οι εργαζόμενοι υπέστησαν έντεκα συνεχείς μειώσεις μισθών και συντάξεων.

Η Κυβέρνησή μας πρότεινε συναινετικές διαδικασίες και λογική αναίμακτη προσέγγιση, εσείς, όμως, αρνηθήκατε ασθμαίνοντας και αποσιωπήσατε ότι ήδη η ελληνική κοινωνία αποδέχεται τις συμβατικές κυβερνήσεις και απλώς τραγικοποιείτε την κατάσταση.

Η Νέα Δημοκρατία προέβαλε ως πρόταση όσα δεν εισήχθησαν με το παρόν νομοσχέδιο μέχρι τώρα, επαιρόμενη για τη δήθεν τροπολογία της, για την οποία της πήρε τριάντα χρόνια να τη δημοσιοποιήσει. Δεν φειστήκατε ανώριμων και άσχετων επιχειρημάτων, ούτε εναντίον της ρύθμισης της κατάργησης του μπόνους των πενήντα εδρών.

Αντιθέτως, υπερασπίζεσθε την ύπαρξή τους, την προσβλητική και επονειδιστική για την ελληνική κοινωνία επιλογή σας από το παρελθόν, η οποία αλλοιώνει και νοθεύει την εκλογική διαδικασία, αφού αλλάζει το εκλογικό αποτέλεσμα ερήμην των ψηφισάντων.

Αυτό κάνετε. Υπερασπίζεστε τη νοθεία του εκλογικού αποτελέσματος και χρησιμοποιείτε ως αντεπιχείρημα τον κίνδυνο της ακυβερνησίας της χώρας. Ένα «νόθο» επιχείρημα που αντιστρατεύεται την επιθυμία του εκλογικού σώματος, που ήδη καταγράφθηκε και σε πρόσφατες δημοσκοπήσεις ότι το 42% της Νέας Δημοκρατίας και το 58% του συνόλου του εκλογικού σώματος συμφωνούν με την εφαρμογή της απλής αναλογικής στη χώρα μας.

Είστε αναντίστοιχοι με την ελληνική κοινωνία και την εποχή μας. Παραβλέπετε, προφανώς σκοπίμως, ότι στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο υπάρχει δικλείδα ασφαλείας και προστατεύει από τους τυχόν κινδύνους ακυβερνησίας κατά τον καλύτερο τρόπο, αφού

αποτρέπει τυχόν αφερέγγυους κομματικούς σχηματισμούς που δεν υπερβαίνουν το όριο του 3% να εκπροσωπούνται στη Βουλή.

Φυσικά η Κυβέρνηση αναγνωρίζει την αναγκαιότητα τόσο της επίλυσης του γρίφου της ψήφου των Ελλήνων κατοίκων του εξωτερικού, όσο και της κατάτμησης των μεγάλων εκλογικών περιφερειών. Ωστόσο, οι αιτιάσεις μας για τα θέματα αυτά είναι προφανώς αστείες, διότι προέρχονται από εκείνους που κυριάρχησαν τα τελευταία σαράντα χρόνια στην πολιτική σκηνή και ουδέν έπραξαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση απέφυγε προς ώρας να ρυθμίσει τα θέματα των Ελλήνων του εξωτερικού και την κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, διότι θεωρεί ότι χρήζουν ειδικής μεταχείρισης και κυρίως την εύρεση κοινού τόπου από τις κοινοβουλευτικές δυνάμεις της χώρας.

Για την ψήφο στα δεκαεπτά. Το νομοσχέδιο περιέχει την εξόχως ενδιαφέρουσα διάταξη της διεύρυνσης του δικαιώματος του εκλέγειν από τα δεκαοκτώ στα δεκαεπτά έτη, που αποτελεί για εμάς ένα στοιχείο υπέρβασης και ευθύνης ταυτόχρονα, αλλά και συναντιληψής με τους δεκαεπτάρηδες στους οποίους δίνεται έτσι η δυνατότητα να μετέχουν στις αποφάσεις που αφορούν το μέλλον τους, ενώ εσείς το στερείτε.

Αρνείστε στο πιο καθαρό και άδολο βλέμμα της αυριανής κοινωνίας, την ανάληψη της ευθύνης για την υπέρβαση και την πρόοδο του πολιτικού συστήματος με απατηλά και ψευδή επιχειρήματα, διότι ισχυρίζεστε ότι εφόσον η δικαιοπρακτική ικανότητα έχει κατώφλι την ηλικία των δεκαοκτώ ετών, είναι αντιφαστικό οι νέοι να έχουν δικαίωμα ψήφου στα δεκαεπτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη, παρακαλώ. Όμως τα πράγματα έχουν αλλιώσει και στη νομοθεσία δεν υπάρχει η ανελαστικότητα που εσείς προβάλλετε, όταν ο δεκαεξάχρονος ανήλικος έχει ικανότητα παράστασης στο δικαστήριο και δικαιούται να καταθέσει αυτοπροσώπως αίτηση για άδεια γάμου και να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο.

Ωστόσο, ο έγγαμος ανήλικος είναι ικανός για κάθε δικαιοπραξία απαραίτητη για τη συντήρηση ή τη βελτίωση της περιουσίας του ή των οικογενειακών του αναγκών, μπορεί να εκμισθώνει ακίνητα, να εισπράττει εισοδήματα και να παρίσταται γι' αυτά στο δικαστήριο.

Επικαλείστε ότι τελικά πρόκειται για ψήφο στα δεκαέξι και όχι ψήφο στα δεκαεπτά. Εάν είναι έτσι, από το 1981 δεν είχαμε ψήφο στα δεκαοκτώ, αλλά στα δεκαεπτά, και επί δεκαετίες εξαπατούσατε τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει τη συμμαχία με δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας και του κέντρου και με έναν ιδιότυπο χαμαιλεοντισμό και θρασυτάτη υποκρισία δηλώνει ότι είναι συγγενής πολιτική δύναμη του κεντρώου χώρου και επιδιώκει την πολιτική τους εξαπάτηση, όπως συνηθίζει. Ποιοι τα λένε αυτά; Οι εραστές του νεοφιλελευθερισμού.

Σας θυμίζω την πρότασή της για το ασφαλιστικό. Δραστική μείωση των δημοσίων δαπανών, δηλαδή μισθών και συντάξεων και ιδιωτική ασφάλιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΓΚΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω αμέσως.

Τελειώνοντας, θα κλείσω με το εξής:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του γοητευτικού αυτού νομοσχεδίου που μπορεί να ομορφύνει το πολιτικό πεδίο από τις ασχήμιες του παρελθόντος, είναι μονόδρομος. Όσοι πίστεψαν στη δημοκρατία, μαγεύτηκαν από την αρτιότητα της, πολέμησαν για την επικράτησή της και πίστεψαν ότι η απλή αναλογική ως μία αναγκαία συνθήκη της κάποτε θα έβρισκε τον τρόπο να επιβληθεί και να εφαρμοστεί, είναι υποχρεωμένοι να ψηφίσουν το παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ιστορία έχει αρχίσει να γράφεται. Μην της γυρίζετε την πλάτη!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Τσόγκα, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προ-σωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Φω-τήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Το σκέφτηκα και ομολογώ ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο θα μπορούσα να ανακαλέσω -και ίσως το κάνω- είναι γιατί δεν θα ήθελα να μπλέξω σε νομικές περιπέτειες από τις οποίες μάλλον θα έβγαينا χαμένος με τις διάφορες ενώ-σεις των κλόουν ανά την Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ε, καλά αυτό δεν συνιστά διόρθωση. Συνιστά επικαιροποίηση της σκέψης σας προς το χειρότερο.

Ο κ. Παπαθεοδώρου, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαρά-ταξης έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, παρατηρώ απόψε -και χθες το παρατήρησα- ότι υπάρχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το εκλογικό μέλλον του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Αγωνία μεγάλη. Άκουσα για ουρά του Μητσοτάκη. Παράλληλα, όμως, άκουσα και για συνευθύνη.

Θα το δούμε αυτό για το εκλογικό μέλλον. Προς το παρόν την ουρά στα σκέλια, κύριοι συνάδελφοι, την έβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ από χθες και νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να το παραδεχθείτε. Θα σας εξηγήσω, όμως, το γιατί. Μην ανησυχείτε. Θεωρώ ότι και για τη συνευθύνη θα πρέπει να μιλήσουμε, αλλά και για τις ουρές θα πρέπει να μιλήσουμε.

Αυτό το οποίο νομίζω ότι θα πρέπει να μας θλίβει όλους είναι ότι τελικά η συζήτηση για την απλή αναλογική καταλήγει όπως ξεκίνησε. Άδοξα. Αυτό γιατί έγινε χωρίς ουσιαστική συμφωνία, χωρίς επιδίωξη διαμόρφωσης ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών πλειοψηφιών, χωρίς πραγματική μεταρρύθμιση του εκλογι-κού συστήματος και αντιμετώπιση των χρόνιων παθολογιών.

Δυστυχώς, η τελική ψηφοφορία θα επισφραγίσει το μικρού ορίζοντα σχέδιο της Κυβέρνησης, το οποίο δεν κατάφερε να εμ-πνεύσει συναινέσεις γύρω από ένα εθνικό σχέδιο μεταρρύθμισης του πολιτικού συστήματος. Γιατί το λέω αυτό; Η αντικατάσταση του οφειλόμενου πολιτικού διαλόγου από διαρροές, μικροδιευ-θετήσεις σε συνδυασμό με τη μέχρι χθες ανάδειξη της Χρυσής Αυγής ως ρυθμιστή της αναζήτησης των διακοσίων ψήφων, ήταν τελικά η παγίδα την οποία κατασκεύασε η Κυβέρνηση και τελικά έπεσε μόνη της μέσα. Μετά, μέσα στον πολιτικό πανικό της απο-μόνωσης, άρχισε να συζητά με κοινοβουλευτικές και εξωκοινο-βουλευτικές προσωπικότητες.

Αλήθεια, διερωτώμαι, γιατί ο Πρωθυπουργός δεν είδε τον κ. Λαφαζάνη, την κ. Κωνσταντοπούλου, τον ΑΝΤΑΡΣΥΑ, άλλους πολλούς; Από ό,τι κατάλαβα έχει πάρα πολύ χρόνο και νομίζω ότι ήταν μια μεγάλη παράλειψη.

Ταυτόχρονα, ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ, που δεν συμ-πράττει σε αυτή την αναγέννηση της δημοκρατίας, όπως άκουσα να λέγεται. Προειδοποιεί, όμως, ότι αυτό το σύστημα της απλής αναλογικής θα εφαρμοστεί τελικά όταν ο ΣΥΡΙΖΑ θα οδηγήσει τη χώρα σε διπλές εκλογές. Αυτό σημαίνει όχι συνευθύνη, αλλά μεγάλη ευθύνη από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Τελικά, όταν στερεώνει η δεξαμενή με τους κατά Λένιν «χρήσι-μους ηλίθιους», η Κυβέρνηση περνάει στην επικοινωνία χαμηλής πτήσης. Και Πραγματικά εδώ έχουμε επικοινωνία πολύ χαμηλής πτήσης. Γιατί; Διότι η Κυβέρνηση δεν αποδείχθηκε ούτε εις μι-κρόν γενναία, που έλεγε και ο αείμνηστος Μαρωνίτης. Δεν απε-δέχθη καμμία από τις προτάσεις που της έγιναν. Δεν μπήκε σε κανέναν διάλογο. Τελικά, τώρα με το συγκεκριμένο σχέδιο, της απλής αναλογικής, επιδιώκει απλώς να διακανονίσει τις συμ-μαχίες της επόμενης ημέρας. Γι' αυτό γίνεται όλος αυτός ο θόρυ-βος, γι' αυτό κατηγορείτε το ΠΑΣΟΚ ότι δεν συμπτύσσεται στο σχέδιό σας, γιατί θέλετε να ρυθμίσετε την επόμενη μέρα.

Η ιστορική διεκδίκηση της Αριστεράς για την απλή αναλογική και την αλλαγή του εκλογικού συστήματος περιορίστηκε, πράγ-ματι, σε δύο άρθρα πολύ ουσιαστικά: την κατάργηση του μπό-

νους και την ψήφο στα δεκαεπτά. Όμως, να δούμε αν αυτό είναι απλή αναλογική.

Τελικά, έτσι λειψά, απροετοίμαστα, αποσπασματικά, με τακτι-κισμούς έδωσε το αναμενόμενο για εμάς αποτέλεσμα. Λάθος στο λάθος, μας κάνει λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Όμως, αν τα πράγματα είχαν γίνει διαφορετικά, ποιος είναι ο κύριος στόχος της θέσπισης της απλής αναλογικής; Η μεγαλύ-τερη και η καλύτερη δυνατή αντιστοίχιση της λαϊκής βούλησης με το σύστημα αντιπροσώπευσης, η αντιμετώπιση των στρεβλώ-σεων στις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες και η κατοχύρωση της κυβερνησιμότητας της χώρας μέσα από την επίτευξη προγραμ-ματικών συνεργασιών μεταξύ των κομμάτων. Αυτά δεν δεχθή-κατε ούτε καν να τα συζητήσετε.

Γιατί το λέω; Γιατί το σύστημα, το οποίο συζητάτε σήμερα, δεν είναι η απλή αναλογική. Κανένα κόμμα δεν πρότεινε σύστημα απλής αναλογικής. Μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Όλα είχαν συγκεκριμένες διορθώσεις: τη διόρθωση του 3%, την πρό-τασή μας για τη διόρθωση των τριάντα εδρών μόνους από τη στιγμή που το πρώτο κόμμα θα πάρει 40% με 42%. Δεν είναι συ-στήματα απλής αναλογικής αυτά. Είναι σταθμισμένη αναλογική. Αυτό που προτείνετε εσείς και αυτό που προτείνουμε εμείς είναι σταθμισμένη αναλογική.

Επομένως, στην πρότασή σας εμείς καταθέσαμε μία πρόταση, η οποία έλεγε και για τις περιφέρειες, έλεγε και για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού, έλεγε πράγματα τα οποία αρνη-θήκατε να συζητήσετε ακόμη και όταν σας είπαμε, μπορείτε να το αποσύρετε, να παγώσετε το χρόνο, να δώσετε χρόνο σε μία συζήτηση και να φτάσουμε σε κοινούς τόπους, τη συνευθύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-λίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω για ένα λεπτό την ανοχή σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Βεβαίως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ.

Επομένως, ο εκλογικός νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που συζητάμε σήμερα, έχει τη βάση του σε αυτόν που ισχύει σή-μερα, με τη διόρθωση του μόνους.

Γι' αυτό σας προτείνουμε έναν άλλο δρόμο με τα πέντε σημεία, με άλλα σημεία τα οποία έχει καταθέσει το Ποτάμι, με άλλες προ-τάσεις, αλλά δεν δώσατε τον χρόνο ούτε καν της διαβούλευσης. Γιατί; Γιατί στον ανύποπτο δικό σας χρόνο, όπως είπατε, που ψη-φίζετε αυτό το σχέδιο νόμου, δεν είχατε τον χρόνο ούτε καν της διαβούλευσης και οποιασδήποτε συζήτησης άλλης πρότασης.

Η μείωση του μόνους, η κατάργηση του μόνους -εμείς θεω-ρούμε ότι είναι αντισυνταγματικό αυτό το μόνους-, έρχεται να αντικατασταθεί με μία άλλη πρόταση, βεβαίως, όταν το πρώτο κόμμα έχει ενισχυθεί από τη βούληση του κυρίαρχου λαού. Όταν έχει ενισχυθεί, δηλαδή, με ποσοστά 40%-42%, που του δίνουν πρόσβαση σε μία κυβερνησιμότητα, η οποία θα είναι δεδομένη.

Πέρα από αυτό, όμως, νομίζω ότι θα πρέπει να δούμε το εξής: Πώς επέλεξε ο ΣΥΡΙΖΑ να χειριστεί τη συγκεκριμένη -αν θέλετε- συζήτηση στη Βουλή. Για μένα προσωπικά, η συζήτηση αυτή συ-νιστά μια ιδεολογική και πολιτική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ. Όχι γιατί έφυγε η Χρυσή Αυγή. Όχι για αυτό. Κάνετε λάθος. Είναι για αυτό που επιλέξατε να κάνετε από την πρώτη στιγμή, κύριε Υπουργέ, επειδή το είπατε προηγουμένως. Δεν είναι καθόλου για τη Χρυσή Αυγή. Είναι διότι επιδιώξατε να έχετε εκατόν ενενήντα επτά, εκα-τόν ενενήντα οκτώ, διακόσιες ψήφους για να πιέσετε τα άλλα κόμματα, όταν δεν συζητήσατε καθόλου για το πολιτικό περιε-χόμενο και την πολιτική υπόσταση της απλής αναλογικής όλο αυτό το διάστημα.

Είχαμε μια συνάντηση Αρχηγών κομμάτων με τον Πρωθυ-πουργό και είχαμε επίσης και μία συζήτηση στην επιτροπή. Δεν έγινε κάτι άλλο. Αυτή είναι η πολιτική ήττα της Αριστεράς, αυτή είναι η πολιτική ήττα ενός κόμματος που θέλει πάνω σε αυτό το σχέδιο νόμου να δομήσει τη συνευθύνη την αυριανή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-λίας του κυρίου Βουλευτή)

Να σας πω κάτι; Και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Το πρόβλημα είναι πάρα πολύ απλό. Όταν ζητήσαμε όλα αυτά από τον κ. Κουρουμπλή, μας είπε: «Ψηφίστε τα τώρα, ελάτε να ψηφί-σετε και θα τα δούμε αύριο τα υπόλοιπα». Ένα κόμμα το οποίο

έχει πολιτευτεί μέχρι και σήμερα όπως η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, πιστεύετε ότι έχει πολιτική αξιοπιστία, για να μπορέσουμε να συζητήσουμε ή να πιστέψουμε στην υποσχετική του αύριο; Όχι, είναι μία υποσχετική εμπαιγμού, διότι αυτό το οποίο σας ενδιαφέρει είναι ο διακανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τελειώνω με μια φράση, κύριε Πρόεδρε.

Η μία φράση είναι η εξής: Τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει κάτι χειρότερο από μία χαμένη ευκαιρία. Υπάρχει το δεδομένο και το γεγονός να μην έχεις αντιληφθεί καν ότι υπήρξε ευκαιρία. Εκεί ήταν η αποτυχία της Κυβέρνησης, εκεί ήταν η πολιτική της ήττα, απέναντι στο χρέος που είχε σε αυτό το οποίο ο κ. Φάμελλος –και δεν είναι δύο λέξεις, είναι μία- έλεγε: η δημοκρατία. Στη δημοκρατία είσατε υπόλογοι, ούτε στο ΠΑΣΟΚ, ούτε στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εκεί αποτύχατε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαθεοδώρου.

Προχωρούμε με τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ.

Κύριε Χουσεΐν Ζεϊμπέκ, έχετε τον λόγο.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα αποτελεί την αποτύπωση της κορυφαίας δημοκρατικής αλλαγής στη χώρα, της αλλαγής στο εκλογικό μας σύστημα. Στη θεωρία των πολιτικών επιστημών ο εκλογικός νόμος χαρακτηρίζεται ως «ο νόμος των νόμων», γεγονός που καταδεικνύει τη σημασία του.

Η απλή αναλογική αποτέλεσε ανέκαθεν διακριτικό στοιχείο στην Αριστερά και πάγια θέση μας. Αποδεικνύει καθαρά τον σεβασμό στη βούληση του λαού μας και είναι για εμάς το Α και το Ω του εκδημοκρατισμού.

Με τον παρόντα εκλογικό νόμο, επίσης, επιδιώκουμε να δώσουμε νέα πνοή στο εκλογικό μας σύστημα, επιλέγοντας τη διεύρυνση του εκλογικού σώματος.

Το πρώτο σημείο του νόμου καθιερώνει την ψήφο στα δεκαεπτά έτη. Είναι, ίσως, το πιο σπουδαίο σημείο για τη διεύρυνση του εκλογικού σώματος. Η σημερινή νέα γενιά είναι μια γενιά που μέχρι στιγμής δεν ακουγόταν και οφείλουμε να της δώσουμε το δικαίωμα να εκφραστεί. Οι σημερινοί έφηβοι είναι ενεργοί και δραστήριοι ως προς την πολιτική, και είναι σε θέση να εκφραστούν δημοκρατικά μέσω της ψήφου. Άλλωστε, πια, τα επίπεδα του αναλφαριθμητισμού σε αυτή την ηλικία είναι ανύπαρκτα, ενώ ακόμα και το ίδιο το Συμβούλιο της Ευρώπης προέτρεψε για ψήφο σε μικρότερες ηλικίες. Πρόκειται για το ψήφισμα που υιοθέτησαν και χώρες όπως η Σκωτία, η Αυστρία και κάποια κρατίδια της Γερμανίας.

Με τον τρόπο αυτό, πέρα από τη δυνατότητα συμμετοχής περισσότερων πολιτών με τα κοινά, προωθούμε τη μεγαλύτερη δυνατή δημοκρατική έκφραση και καλύτερο βαθμό αντιπροσωπευτικότητας. Ο χώρος μας, με αυτόν τον τρόπο, αφουγκράζεται την κοινωνία και ευελπιστεί να αφήσει μια ισχυρή παρακαταθήκη προς τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας και του εκλογικού μας συστήματος.

Δεύτερο σημείο που θέλω να σταθώ είναι η καθιέρωση της απλής αναλογικής. Η καθιέρωση της απλής αναλογικής αποτελεί ιστορική στιγμή για το Ελληνικό Κοινοβούλιο και την Ελληνική Δημοκρατία.

Μετά την πτώση της δικτατορίας και το σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής, με τις πολλές παραλλαγές στον αριθμό των μπόνους εδρών, για πρώτη φορά βάζουμε τέλος στα συστήματα αλλοίωσης της πραγματικής βούλησης των πολιτών, βάζουμε τέλος στον εκλογικό νόμο που επιδίωκε την παραμονή της εκάστοτε κυβέρνησης στην εξουσία, κυβερνήσεις που μέσω αυτής της πρακτικής καθιέρωσαν για δεκαετίες ολόκληρες τον στρεβλό δικομματισμό, όπου κάθε έννοια διαφάνειας απουσίαζε. Πρόκειται για μία αλλαγή που θέτει στο προσκήνιο την λαϊκή βούληση και συνδέεται με την ισότητα της ψήφου όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4 του Συντάγματος. Ο λαός μας είναι αρκετά ώριμος, ώστε να εκλέξει τους εκπροσώπους του, χωρίς να υπάρχει από

κάτω ένας εκλογικός νόμος που να διορθώνει την ψήφο του.

Η απλή αναλογική εκτός από την αντιπροσωπευτικότητα που διασφαλίζει μέσω των συνεργασιών που θα προκύψουν, οδηγεί στην εμβάθυνση της δημοκρατίας και στη διαφάνεια της διαχείρισης της εξουσίας.

Μιας και μιλάμε για τη δημοκρατική έκφραση, καθώς και τη στήριξη του δημοκρατικού πολιτεύματος εν γένει, θα ήθελα να αναφερθώ στη δήλωση του εισηγητή της Χρυσής Αυγής στη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Τάξης και ενός Βουλευτή του κόμματος του σήμερα στην Ολομέλεια προς το πρόσωπό μου.

Βασιζόμενοι σε ένα ψευδές γεγονός που αφορούσε στο θάνατο ενός δεκαεννιάχρονου στρατιώτη στη Γλαύκη της Ξάνθης, τα γνωστά συστημικά μέσα της περιοχής σε ενορχήστρωση με το κόμμα της Χρυσής Αυγής προσπάθησαν να δημιουργήσουν θέμα εκ του μη όντως και δεν σεβάστηκαν ούτε τον πόνο της οικογένειάς του νεαρού. Με στόχο να πλήξουν την Κυβέρνηση και το πρόσωπό μου, προέβησαν σε δηλώσεις που είναι απολύτως ψευδείς και δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στην πραγματικότητα και ούτε στο δημοκρατικό πολιτισμό. Δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν στα λεγόμενά τους την ελληνική σημαία και προσπάθησαν να σπείρουν το μίσος στην τοπική κοινωνία. Όμως, δεν εμφάνισαν καμία απόδειξη για όσα ισχυρίστηκαν.

Για τον λόγο αυτό, δεν πρόκειται να υποκύψουμε στις προβοκάτσιες και στα βρώμικα παιχνίδια που προσπαθούν να παίξουν σε βάρος της τοπικής κοινωνίας και της μειονότητας. Πλέον τον λόγο έχει η δικαιοσύνη, γιατί σε αντίθεση με κάποιους, εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στους δημοκρατικούς θεσμούς του κράτους, που προστατεύουν κάθε πολίτη.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι θα θωρακίσουμε –και οφείλουμε να το κάνουμε– την δημοκρατία στη χώρα, ενάντια σε κάθε είδους φασιστικές αντιλήψεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μουσταφά Μουσταφά, Βουλευτής ομοίως του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αχός βαρύς ακούγεται, αχός βαρύς πλανάται πάνω από τη χώρα, ο αχός της συζήτησης της καθιέρωσης της απλής αναλογικής. Επισείονται κίνδυνοι ακυβερνησίας, κατηγορίες τακτικισμού, αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης, καιροσκοπισμού, αποδοχή από τώρα της ήττας του ΣΥΡΙΖΑ και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς.

Αύριο θα έχει ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, με όποια πλειοψηφία ψηφιστεί, θα αποτελέσει νόμο του κράτους, θα έχει τελειώσει ο «αποπροσανατολισμός» της κοινής γνώμης, του λαού μας, εμείς θα έχουμε επιτελέσει ένα καθήκον για το οποίο έχουμε δεσμευτεί απ' όλη τη δράση μας και η Αντιπολίτευση πάλι θα μιλάει για τα λουκέτα, για τη φοροεπιδρομή, για τα όσα έχει συνηθίσει αυτό το διάστημα.

Συναδέλφισσες και συναδελφοί, συμμετέχω στα πολιτικά δρώμενα της χώρας από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν. Από τότε που συμπλήρωσα το όριο της ηλικίας είμαι υποψήφιος στο νομό μου, σχεδόν σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων.

Το πόσες ώρες έχω μιλήσει, πόσες εργατοώρες έχουμε χάσει για το εκλογικό σύστημα, είναι ανυπολόγιστο, γιατί κάθε φορά άλλαζε το εκλογικό σύστημα. Πραγματικά σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις το πρώτο ερώτημα που τίθεται -τεχνηέντως- από τους εκπροσώπους του πάλι ποτέ δικομματισμού, ήταν ποιο είναι το εκλογικό σύστημα. Με την επεξήγηση του συστήματος, αμέσως έκλεινε η παραπέρα συζήτηση για το πρόγραμμα των κομμάτων, με την έκφραση «συμπάθειας»: «Καλοί είστε μωρέ, αλλά ένα μικρό κόμμα. Δεν έχει χαιρί από εσάς. Καμμία άλλη φορά θα σας ψηφίσουμε».

Έχω βιώσει πάρα πολλά και έχω πολλές αναμνήσεις. Ξελαργυγιαζόμασταν σε εκλογές με το «ΚΚΕ αλλαγή - δεύτερη κατανομή», επειδή για την δεύτερη κατανομή χρειαζόταν να πάρει ένα κόμμα 17%.

Το 1993 για λίγες δεκάδες χιλιάδες δεκάδες ψήφους δεν είχε

μπει στη Βουλή ο Συνασπισμός και πολλοί είχαν προβλέψει τότε την εξαφάνισή του χώρου αυτού. Πολλοί άνθρωποι, μερικοί καλοπροαίρετα και άλλοι με περισσή κακία, έλεγαν: «Άστο παλικάρι μου, μην ασχολείσαι. Αφού έχεις τη δουλειά σου, τι παιδεύεσαι;»

Ευτυχώς, εγώ, αλλά και η γενιά μου, τις εγκύκλιες σπουδές μας στην πολιτική τις είχαμε κάνει σε καλή σχολή, στο ΚΚΕ και στην Αριστερά και είχαμε αποκτήσει αντοχές, είχαμε διαπαιδαγωγηθεί με τις αρχές της προσφοράς, της γνήσιας αγάπης για τη χώρα και τον λαό, τις αρχές του ουμανισμού και του διεθνισμού, με ό,τι καλό και θετικό είχε προσφέρει η Αριστερά στη χώρα και στον λαό.

Στις εκλογές του 1996 υπήρχε η διαδικασία της εξομάλυνσης και εκλέχθηκα Βουλευτής Ροδόπης με το υψηλότερο ποσοστό του Συνασπισμού πανελλαδικά. Μέχρι αργά, μέχρι τα χαράματα η παιχνιδιάρη η μπίλια πήγαινε μια στον έναν νομό και μια στον άλλον.

Μόλις οριστικοποιήθηκε το αποτέλεσμα, αμέσως έγινε προσφυγή στο Εκλογοδικείο. Ειπώθηκε ότι είναι λάθος και δεν γίνεται να αλλάξει η έδρα. Βρε αδερφέ, ο εκλογικός νόμος είναι δικός σας, εσείς τον μελετήσατε, εσείς τον ψηφίσατε, εσείς τον εφαρμόζετε, γιατί να σέρνομαι στα Εκλογοδικεία; Παρ' όλα αυτά, πήγε στα Εκλογοδικεία.

Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 είχαμε τον εθνοσωτήριο νόμο του μπόνους των πενήντα εδρών. Τι λέξη και αυτή, «μπόνους»; Αδικείται η γλώσσα μας, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν μπορούσαμε να το πούμε «δωράκι», «φακελάκι» ή επί το λαϊκότερο «μπαξίσι» ή «πεσκέσι» στο πρώτο κόμμα;

Τον Ιανουάριο του 2015 ήταν καλός ο νόμος, ενώ τον Σεπτέμβριο κακός, γιατί η κάλη με αυτόν τον νόμο ανέδειξε τον Σεπτέμβριο δύο έδρες ΣΥΡΙΖΑ και μία έδρα στο Ποτάμι στη Ροδόπη και τρεις έδρες ΣΥΡΙΖΑ στην Ξάνθη και μία παρόμοια περίπτωση στην Κέρκυρα. Είχαμε ξανά προσφυγή στο Εκλογοδικείο. Θα μπορούσα να απαριθμήσω πολλά τέτοια παραδείγματα.

Δεν γίνεται έτσι δουλειά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δεν μπορεί το εκλογικό σύστημα να είναι λάστιχο, να το τεντώνουμε και να το χαλαρώνουμε ανάλογα με την περίπτωση.

Ήταν ελάχιστη υποχρέωσή μας να αναλάβουμε αυτήν την νομοθετική πρωτοβουλία, έστω και με τις κριτικές που γίνονται στη συγκεκριμένη συγκυρία, να εξημερώσουμε και να εξανθρωπίσουμε τον εκλογικό νόμο, την πολιτική προοπτική του τόπου μας, με όποια πλειοψηφία και εάν υπερψηφιστεί.

Πραγματικά, προκαλεί αλγεινή εντύπωση η στάση μερικών κομμάτων να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Είδαμε δάκρυα για την έλλειψη εκτενούς διαλόγου, για τους Έλληνες του εξωτερικού, για τα παιδιά μας που αναγκάστηκαν σε μετοικεσία, για τις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες. Σαράντα χρόνια τα έχουμε αυτά τα προβλήματα και μέχρι σήμερα διατηρήθηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτή)

Σχετικά με το όριο 3% για την είσοδο στη Βουλή, θέλω να πω ότι υπήρξε μία γενικότερη αποδοχή να διατηρηθεί αυτό το όριο. Διατυπώθηκαν σοβαρές απόψεις, που συνηγορούν υπέρ της διατήρησής του. Στη συγκεκριμένη συγκυρία θα παραμείνει, φαίνεται, αυτό το όριο.

Σχετικά με το σκεπτικό μερικών -ευτυχώς λίγων- που επισείουν εθνικούς κινδύνους, τον φόβο κομμάτων με εθνικό πρόσημο, ανεξάρτητων Βουλευτών, θέλω να υπενθυμίσω τα εξής: Στις αλληπάλληλες εκλογές του 1989 και του 1990 είχαμε εκλογή μεμονωμένων υποψηφίων σε Ροδόπη και Ξάνθη. Η εκλογή τους ήταν αποτέλεσμα των πολιτικών των διακρίσεων, των περιοριστικών μέτρων, των διάφορων διοικητικών κυρώσεων ενάντια στη μειονότητα από τα χρόνια της δικτατορίας μέχρι εκείνες τις ημέρες.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι σε εκείνες τις εκλογικές αναμετρήσεις ο μόνος ουσιαστικός πολιτικός και ιδεολογικός αντίπαλος αυτών των υποψηφίων ήταν η Αριστερά και απούσε οι άλλες κραταίες τότε πολιτικές δυνάμεις, που ήταν υπόλογες για τις πολιτικές που εφαρμόζονταν.

Ο ομιλών και στις τρεις εκλογικές αναμετρήσεις -το 1989 δύο φορές και το 1990- ήμουν υποψήφιος, όπως και οι σύντροφοί μου από την Ξάνθη του τότε ενιαίου Συνασπισμού. Είχαμε τότε το δύσκολο καθήκον από τη μία να διεκδικούμε την άρση των

διακρίσεων ενάντια στη μειονότητα, την εξασφάλιση της ισονομίας και ισοπολιτείας και από την άλλη να αντικρούουμε την πολιτική των μεμονωμένων υποψηφίων από θέσεις αρχής με πολιτικά επιχειρήματα, με το σκεπτικό ότι η απόγνωση, η απελπισία, η καταπίεση δεν πρέπει να οδηγούν τις κοινωνίες σε ακρότητες, σε διχαστικές αντιλήψεις, σε περιχαράκωσεις, αλλά σε κοινό αγώνα με τις δυνάμεις της δημοκρατίας, της προόδου, της συνύπαρξης με τους εχέφρονες ανθρώπους της κοινωνίας για το ξεπέρασμα αυτών των δυσκολιών.

Εκείνη η περίοδος έληξε με την υπογραφή του μνημονίου -καλού μνημονίου- των τριών Αρχηγών της Οικουμενικής Κυβέρνησης υπό τον Ξενοφώντα Ζολώτα, που έδινε τέλος σε μία δύσκολη περίοδο στην περιοχή μας και άνοιγε παράθυρο για την ισονομία και ισοπολιτεία στην περιοχή της Θράκης.

Εμείς αυτόν τον δύσκολο δρόμο επιλέξαμε, αυτόν τον δύσκολο δρόμο συνεχίζουμε και θα συνεχίσουμε. Θα λέμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη προς όλες τις πλευρές. Οι ευαισθησίες μας δεν είναι επιλεκτικές, αλλά γενικές για όλους και για όλα. Θα αγωνιστούμε για να ξεφύγουμε ως χώρα από την κρίση και για να παραμείνει η χώρα μας όαση σταθερότητας στην περιοχή μας.

Σας ευχαριστώ πολύ και εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσταφά Μουσταφά, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Παναγιώτα Δριτσέλη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

Να σας ενημερώσω πού βρισκόμαστε. Μετά την κ. Δριτσέλη θα πάρει τον λόγο η κ. Αραμπατζή και θα κλείσει η κ. Γενιά. Οι υπόλοιποι αύριο.

Ορίστε, κυρία Δριτσέλη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι δύσκολες οι συζητήσεις μας όταν φτάνουν τα μεσάνυχτα. Παρ' όλα αυτά, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ούτε τι ακούσαμε τις τελευταίες βδομάδες, ούτε τι ακούσαμε στις επιτροπές, ούτε τι ακούμε σήμερα στην Ολομέλεια για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ξεκινάω με δύο προβληματισμούς, τους οποίους, βέβαια, έχουμε αναφέρει πάρα πολλές φορές, αλλά φαίνεται ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν λέει να καταλάβει, αλλά ούτε και να υπερκεράσει.

Ένα στρατηγικό αδιέξοδο, το οποίο αντιμετωπίζει και το οποίο φαίνεται να την ταλανίζει σε κάθε νομοσχέδιο που αυτή η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση, είναι κάτι το οποίο την κρατάει πάρα πολύ πίσω. Το να μας καταγγέλλει για πράγματα που δεν εφαρμόσαμε, γιατί δεν μπορέσαμε και για τα οποία έχουμε δεσμευτεί, είναι κάτι που το καταλαβαίνουμε όλοι. Το να μας καταγγέλλει, όμως, για πράγματα τα οποία έχουμε δεσμευτεί ότι θα κάνουμε και τα κάνουμε, αποτελεί ένα παράδοξο.

Μάλιστα, ένας συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας έφθασε στο σημείο να πει ότι είμαστε έρμαιο των πολιτικών μας δεσμεύσεων, επειδή φέρνουμε για ψήφιση την απλή αναλογική. Εδώ είναι να γελάει κανείς. Πραγματικά, είναι να γελάει κανείς. Από την άλλη, όμως, επειδή το ξανασκέφθηκα, είπα: «Μήπως έτσι είχατε μάθει; Άλλα να λέτε πριν τις εκλογές και άλλα να κάνετε μετά τις εκλογές, οπότε για εσάς είναι απολύτως φυσιολογικό;».

Από την άλλη, έχουμε μία βεβαιότητα την οποία δεν καταλαβαίνω και την οποία ακούω συνεχώς. Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι στις επόμενες εκλογές θα είναι πρώτο κόμμα. Μάλιστα! Προφανώς συρρέουν οι πολίτες στα γραφεία σας και σας λένε ή σας επιβραβεύουν για την πολιτική που εφαρμόσατε ή για τη στρατηγική που ακολουθείτε, ή στους δρόμους που κυκλοφορείτε, ανυπόμονα σας ρωτούν πότε, επιτέλους, θα ξαναέρθετε στα πράγματα, ή -μη μου πείτε- κοιτάτε τις δημοσκοπήσεις. Προφανώς, κοιτάτε τις δημοσκοπήσεις, την αξιοπιστία των οποίων δεν χρειάζεται να σχολιάσω εγώ.

Έχω την αίσθηση ότι απλά πίσω από αυτές τις μεγαλοστομίες προσπαθείτε να αποφύγετε να απαντήσετε σε κρίσιμα και πολύ βασικά πολιτικά ερωτήματα. Ποια είναι αυτά; Τι πολιτικό σύστημα χρειάζομαστε και ποιο πολιτικό σύστημα, επιτέλους, θα μας συν-

δέσει με την κοινωνία; Ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο θα είναι μακριά από τις επιλογές των πολιτών; Ένα πολιτικό σύστημα, με το οποίο, ό,τι και να ψηφίζει ο πολίτης, οι ίδιοι και οι ίδιοι θα κυβερνούν για πάντα; Θέλουμε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο θα δημιουργεί τζάκια και δίκτυα εξουσίας που δεν θα αλλάζουν ποτέ;

Ένα τέτοιο εκλογικό σύστημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δοκιμάστηκε στη χώρα μας εδώ και τουλάχιστον τέσσερις δεκαετίες. Με ποια αποτελέσματα; Η σχέση του πολίτη με την πολιτική μεταβλήθηκε σε σχέση πάτρωνα και πελάτη, η σχέση του πολίτη με τα πολιτικά κόμματα μεταβλήθηκε σε σχέση πελατεικής εξάρτησης, η σχέση του πολίτη με τις ίδιες τις εκλογές μεταβλήθηκε σε μία σχέση αδιαφορίας. Σε αυτά τα προβλήματα, ακριβώς, ερχόμαστε να απαντήσουμε με το παρόν νομοσχέδιο.

Ο δικός μας στόχος αυτός είναι, να ενεργοποιήσουμε ξανά τη συλλογική φωνή της κοινωνίας. Θέλουμε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο θα εκφράζει πραγματικά αντιπροσωπευτικά τη λαϊκή βούληση και θα αναζητά συνθέσεις πάνω σε αυτήν τη βάση. Αυτή είναι η αρχή, αυτή είναι η αξιακή αφετηρία από την οποία εμείς εκκινούμε.

Σε αυτήν ακριβώς τη λογική εδραιώνουμε την ισότητα της ψήφου. Η κατάργηση του μπόνους αποτελεί τον πυλώνα για την απλή αναλογική και με αυτόν τον τρόπο η κοινοβουλευτική δύναμη των κομμάτων θα είναι αντίστοιχη των πραγματικών ποσοστών που λαμβάνουν σε κάθε εκλογική αναμέτρηση. Η αλλαγή αυτή στο εκλογικό σύστημα της χώρας θα έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της κοινοβουλευτικής πολυφωνίας και του πλουραλισμού.

Η Αξωματική Αντιπολίτευση βέβαια και τα κόμματα της Ήσωνος Αντιπολίτευσης κινδυνολογούν στο ζήτημα αυτό, επικαλούμενοι φυσικά τον κίνδυνο της ακυβερνησίας. Αυτό, όμως, το επιχείρημα είναι αρκετά ετεροχρονισμένο, αφού ήδη τα τελευταία χρόνια σε όλες τις εθνικές εκλογές, ακόμα και με αυτό το σύστημα κανένα κόμμα δεν κατάφερε να έχει κοινοβουλευτική αυτοδυναμία. Ούτως ή άλλως, και οι άλλοι συνάδελφοί μου το έχουν πει.

Επίσης, η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να συνδέσει αυτήν την ιστορική τομή της απλής αναλογικής με μικροπολιτικές ερμηνείες, θεωρώντας ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί ομολογία ήττας του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές οι πολιτικές προσεγγίσεις δείχνουν πραγματικά πώς λειτούργησε τόσα χρόνια το πολιτικό σύστημα, πόσο οι μικροπολιτικοί υπολογισμοί αποξένωσαν τα παλιά κόμματα από την κοινωνική βάση.

Η Νέα Δημοκρατία είναι προφανές ότι θέλει το μπόνους όχι για να έχει ο τόπος σταθερή κυβέρνηση, αλλά για να διεκδικήσει πενήντα καρέκλες επιπλέον για όλους εκείνους που ξεβόλεψε ο ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα ίσως να συνωστίζονται προσδοκώντας τη μοιρασιά μιας υποτιθέμενης αυριανής πύλας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη και τελειώνω.

Τέλος, θέλω να πω κάτι για την ψήφο στα δεκαεπτά.

Ακούσαμε από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης γενικά να βγάζουν από τη ντουλάπα τις γνωστές συντηρητικές απόψεις περί ανωριμότητας των μαθητών μέχρι και απίστευτα επιχειρήματα σχετικά με την ηλικία που μπορεί κανείς να κάνει αγοραπωλησίες ή να καταναλώσει οινοπνευματώδη ποτά. Όλο αυτό το νεοσυντηρητικό παραλήρημα καταδεικνύει πόσο μακριά βρίσκεται η Αξωματική Αντιπολίτευση κυρίως από τη νεολαία, πόσο βαθύ είναι το χάσμα ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τους νέους της χώρας, πόσο φοβάται τη νεολαία και τη φοβάται κυρίως για μικροπολιτικούς λόγους, γιατί ξέρει ότι οι νέοι της έχουν γυρίσει την πλάτη και ότι οι υπολογισμοί της επιτάσσουν να μην διευρυνθεί το δικαίωμα ψήφου. Αυτή δυστυχώς είναι η αλήθεια.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Η εποχή την οποία γνωρίζαμε όλοι έχει τελειώσει και αλλάζουμε σελίδα και αλλάζει και η πολιτική σε αυτήν τη χώρα. Το νέο εκλογικό σύστημα αποτυπώνει αυτήν την αλλαγή και ο ΣΥΡΙΖΑ που εισάγει αυτήν την τομή το πράττει πραγματικά μακριά από όποιους μικροκομματικούς υπολογισμούς. Αυτό η κοινωνία το αναγνωρίζει και το γνωρίζει καλά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Δριτσέλη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει η κ. Φωτεινή Αραμπατζή, Βουλευτίνα της Νέας Δημοκρατίας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μετά τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη που απολαμβάνουν ευτυχώς οι πολίτες, την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, την εκτόξευση του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, τη μείωση της ανεργίας, τις επιχειρήσεις που ανοίγουν η μία μετά την άλλη και βεβαίως την εγκαθίδρυση της δίκαιης ανάπτυξης, ήρθε η ώρα να αλλάξετε, ως η πιο συνεπής κυβέρνηση που πέρασε ποτέ, και τον εκλογικό νόμο, να φέρετε την απλή και άδολη αναλογική που κατά σατανική σύμπτωση βεβαίως είναι σανίδα σωτηρίας για να μείνετε στο πολιτικό παιχνίδι τη στιγμή που δημοσκοπικά –και όχι μόνο– καταρρέετε και που επίσης κατά σατανική σύμπτωση μπορεί να στερήσει από τη Νέα Δημοκρατία τη δυνατότητα διακυβέρνησης ή ακόμα και αυτοδυναμίας της. Τέτοιος πολιτικός ομορτισμός, τέτοιος φτιασιδωμένος πολιτικός καιροσκοπισμός, με αριστεριστική βεβαίως επικάλυψη, δεν έχει ιστορικό προηγούμενο.

Ο κ. Τσίπρας εξελίσσεται σε Νέρωνα της πολιτικής ζωής του τόπου, θυσιάζοντας στον βωμό της πολιτικής και προσωπικής επιβίωσής του τα πάντα. Θέλει, λέει, ο κ. Τσίπρας να ξαναχτίσει τη δημοκρατία και την πολιτική, βάζοντας όμως πρώτα φωτιά για να κάψει τα πάντα. Κρεσέντο πολιτικού αμοραλισμού από μία Κυβέρνηση που έναν χρόνο πριν συνειδητά οδηγούσε τη χώρα εκτός ευρώ και εκτός Ευρώπης και τώρα συνειδητά την οδηγεί στο χάος και την ακυβερνησία σε μία από τις πιο κρίσιμες και δύσκολες στιγμές της ιστορίας της. Είναι μία Κυβέρνηση νοσταλγός της ιταλοποίησης της πολιτικής ζωής, που βεβαίως και η ίδια η Ιταλία έχει εγκαταλείψει.

Για την καθιέρωση της απλής αναλογικής ο κ. Τσίπρας επικαλείται την πάγια θέση της Αριστεράς, αλλά προφανώς μόνο αφελείς μπορεί να πείσουν τα λόγια και τα επιχειρήματά του. Είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός που χωρίς καμμία ντροπή δηλώνει δημοσίως ότι οι πολίτες ήξεραν ότι αυτά που τους υποσχόταν δεν μπορούσε να τα υλοποιήσει, αλλά παρ' όλα αυτά τον ψήφισαν, ο Πρωθυπουργός που χωρίς να κοκκινίζει λέει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις, που τόσο μανιασμένα πολέμησατε, είναι τώρα αριστερή πολιτική και είναι ο ίδιος που θυμήθηκε να τιμήσει το αίτημα της Αριστεράς για απλή αναλογική.

Προκαλεί και προσκαλεί τους Βουλευτές των άλλων κομμάτων μέχρι την τελευταία στιγμή να αποστατήσουν από τα κόμματά τους, προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο ίδιος, αυτός που το 2014 απειλούσε όποιον Βουλευτή σκεπτόταν να ψηφίσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ότι θα τον διαπομπεύσει ως αργυρώνητο και αποστάτη.

Όμως, εκτός από τον κ. Τσίπρα, καμμία ντροπή δεν αισθάνεται δυστυχώς και ο κ. Κουρουμπλής που εισηγείται τον εκλογικό νόμο, γιατί είναι ο ίδιος άνθρωπος που πριν από λίγες εβδομάδες δήλωνε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι η απλή αναλογική χωρίς κάποιο μικρό μπόνους οδηγεί τη χώρα στην ακυβερνησία και είναι ο ίδιος που σήμερα κάθεται στα υπουργικά έδρανα και εισηγείται το κατασκεύασμα του κ. Τσίπρα.

Όμως, φυσικά, ο κύριος Υπουργός δεν έχει –φαντάζομαι– καμμία δυσκολία μία να τα λέει έτσι και μία να τα γυρίζει αλλιώς. Άλλωστε, ήταν ο ίδιος που ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ –για να θυμόμαστε– ψήφισε τον νόμο με τον οποίο εμποδίστηκε το 1989 η Νέα Δημοκρατία, με τότε Αρχηγό τον Κωνσταντίνو Μητσοτάκη, να γίνει κυβέρνηση σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις, παρά το γεγονός ότι το ποσοστό της ξεπερνούσε το 45%.

Φυσικά, τόσο ο κ. Τσίπρας όσο και ο κ. Κουρουμπλής ξεχνούν πως αν ο νόμος που τώρα φέρνουν στη Βουλή και εισηγούνται ίσχυε στις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, ούτε ο ένας προφανώς θα ήταν Πρωθυπουργός ούτε ο άλλος Υπουργός του, γιατί πολύ απλά δεν θα σας έφταναν μόνο οι Ανεξάρτητοι Έλληνες για να κάνετε αυτή την Κυβέρνηση.

Βεβαίως αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήταν σωτήριο για τη χώρα. Θα γλιτώναμε το τρίτο μνημόνιο, τα 86 δισεκατομ-

μύρια ευρώ «καπέλο» και βεβαίως τον κ. Βαρουφάκη. Η χώρα θα ήταν εκτός μνημονίου και σε τροχιά κανονικότητας, αλλά φυσικά τότε το μπόνοους, κύριοι συνάδελφοι, ήταν καλό και ο κ. Τσίπρας έσπευδε τότε να κάνει τον ΣΥΡΙΖΑ ενιαίο κόμμα για να το καρπωθεί.

Αφού το καρπώθηκε και έγινε δύο φορές Πρωθυπουργός, με δόλιο και καλπονοθευτικό νόμο, όπως σήμερα τον αποκαλείτε, έρχεται να παραπλανήσει στη Βουλή λέγοντας ότι αλλάζει τον εκλογικό νόμο για να αναβαθμίσει ποιοτικά τη δημοκρατία και το πολιτικό σύστημα.

Πράγματι, πουλάτε ωραία ιδεολογία, αλλά στην πραγματικότητα τα κίνητρά σας είναι άλλα, να αποτρέψετε με την ενδεχόμενη αδυναμία σχηματισμού Κυβέρνησης την επόμενη Βουλή από το να αποδώσει ευθύνες για όσα έχετε διαπράξει μέχρι σήμερα, για το πώς φθάσαμε στο τρίτο μνημόνιο και για τις πράξεις του κ. Βαρουφάκη και των συν αυτώ βεβαίως, που παραλίγο να μας οδηγήσουν εκτός Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ ενδιαφερόταν έστω και λίγο για την αναβάθμιση της δημοκρατίας και του πολιτικού συστήματος, θα αποδεχόταν προφανώς να δοθεί ψήφος στους ομογενείς και να σπάσουν οι μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, όπως η Β' Αθηνών, που εισηγείται η Νέα Δημοκρατία και υποστηρίζει η πλειονότητα των κομμάτων.

Όμως, ο Πρωθυπουργός σας κάνει πως δεν ακούει. Δεν θέλει την ψήφο των ομογενών γιατί τη φοβάται. Το σπάσιμο των εκλογικών περιφερειών δεν το θέλουν όσοι από τη συμμαχία των λεβέντικων προθύμων σας έχουν υποσχεθεί ότι θα στηρίξουν τον νόμο σας.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σε μία κοινωνία που βιώνει με τον πιο οδυνηρό τρόπο τις πολιτικές της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τις πολιτικές που οδήγησαν στη μείωση των μισθών και των συντάξεων, στο κόσμιο του ΕΚΑΣ, στο κλείσιμο εκατοντάδων μεγάλων, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ο κ. Τσίπρας προτιμά αντί για άρτο να μοιράσει μόνο θέαμα και ελπίζει ότι η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο θα βγάλει από την επικαιρότητα τη δεινή πραγματικότητα.

Αν βεβαίως δεν το έχετε καταλάβει, σύντομα θα σας υπενθυμίσουν οι πολίτες ότι με απλή αναλογική ούτε μπορείτε να πληρώσεις τους φόρους ούτε μπορείτε να αντικαταστήσεις τις πετσοκομμένες συντάξεις ούτε φυσικά και να πληρώσεις τα φάρμακά σου. Όμως, ευτυχώς για τη χώρα και δυστυχώς για τον κ. Τσίπρα και τους συνοδοιπόρους του, ο εκλογικός νόμος δεν θα περάσει με την αυξημένη πλειοψηφία των διακοσίων Βουλευτών.

Το σχέδιό σας να μπλοκάρετε τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα αποτύχει και ο νόμος Τσίπρα-Κουρουμπλή θα ακυρωθεί αμέσως από την επόμενη Βουλή, που η Νέα Δημοκρατία θα είναι κυβέρνηση με την ψήφο του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Φωτεινή Αραμπατζή, Βουλευτίνα της Νέας Δημοκρατίας.

Προχωρούμε στην τελευταία ομιλήτρια για σήμερα, την κ. Γεωργία Γεννιά από τον ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Με ανοχή ενός λεπτού κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με ανοχή κι εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΝΝΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ φέρνει προς ψήφιση στο ελληνικό Κοινοβούλιο τον νέο εκλογικό νόμο.

Με τον νέο νόμο επιλέγεται, πρώτον, η καθιέρωση του αναλογικού εκλογικού συστήματος, με ταυτόχρονη κατάργηση της ενίσχυσης του πρώτου κόμματος και, δεύτερον, ορίζεται ως όριο της εκλογικής ενηλικότητας το δέκατο έβδομο έτος.

Η Κυβέρνηση σήμερα εκτελεί το ιστορικό της καθήκον, από τον αείμνηστο Ηλία Ηλιού μέχρι σήμερα, καταγγέλλοντας συνεχώς τα κόμματα της εξουσίας για καλπονοθεία, καθώς δεν έφεραν προς ψήφιση το σύστημα της απλής αναλογικής. Αντιθέτως, εφαρμόζαν συστήματα πλειοψηφικά, για να κλέβουν τις ψήφους της Αριστεράς.

Με τον νόμο αυτό, όσο κι αν δυσαρεστούνται κάποιοι, μετουσιώνεται σε πράξη η δύναμη της λαϊκής ψήφου κι έρχεται στο προσκήνιο και την εξουσία ο ίδιος ο λαός, τόσο μέσω της δικαιότερης απλής αναλογικής όσο και μέσω της μείωσης του ορίου ηλικίας.

Για πρώτη φορά, μπαίνει φρένο στην καλπονοθεία και τα αλισβερίσια της εξουσίας, τα οποία επί χρόνια παραποιούσαν τη βούληση των πολλών, μετατρέποντάς την σε «μαγαζί» των λίγων και μάλιστα πριμοδοτούμενο.

Ταυτόχρονα, δίνεται βήμα και δύναμη στο πιο ενεργό κομμάτι της κοινωνίας, στο αύριο αυτού του τόπου, στη νέα γενιά την οποία όλοι μνημονεύουν σε δακρύβρεχτους λόγους, αλλά ξεχνούν σε ώρες ευθύνης. Στη νέα γενιά που κανείς δεν τόλμησε μέχρι σήμερα να της δώσει βήμα, λόγο και δύναμη, για να αλλάξει το αύριο. Επιδιώκεται με αυτό τον τρόπο να καταστήσει τους νέους υπεύθυνους πολίτες, συμμετόχους στο κοινωνικό γίγνεσθαι και στη διαμόρφωση του μέλλοντός τους.

Εξάλλου, οι ίδιοι οι δεκαεπτάχρονοι καλούνται να αποφασίσουν για τη ζωή τους, επιλέγοντας την επαγγελματική τους πορεία και τη μετέπειτα εξέλιξή τους. Γιατί λοιπόν κάποιοι φοβούνται τη βούληση των νέων ανθρώπων; Μήπως γιατί δεν έχουν προλάβει να χαλκεύσουν τα ιδανικά τους και να διαβάλουν τις ιδέες τους, φιλτράροντάς τους μέσα από κομματικούς σωλήνες και μηχανισμούς;

Οι νεότεροι πολίτες, λοιπόν, αποτελούν τη γενιά εκείνη που κινδυνεύει να υποστεί τις συνέπειες της κρίσης, αλλά την ίδια στιγμή είναι και το πιο ζωντανό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, στο οποίο στηρίζονται όλες οι ελπίδες για μία βιώσιμη και δίκαιη υπέρβαση της παρούσας δύσκολης συγκυρίας. Πρέπει να ενισχύσουμε την πολυκομματική Βουλή με τη φωνή και τη συμμετοχή των νέων. Πρέπει να τους επιτρέψουμε να συνδιαμορφώσουν τις εξελίξεις, που στο κάτω κάτω αφορούν στο δικό τους μέλλον κυρίως.

Τα πράγματα είναι απλά, κύριοι Βουλευτές. Είστε υπέρ ή κατά της απλής αναλογικής; Δεν μπορεί να είστε σήμερα κατά, πολύ περισσότερο όσοι από εσάς στο παρελθόν και μάλιστα στο πιο πρόσφατο είχατε ταχθεί υπέρ της απλής αναλογικής ή είχατε παλέψει γι' αυτή.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, γιατί οδηγείστε σε αυτές τις παλινωδίες; Να σας θυμίσω τις θέσεις του αείμνηστου Ανδρέου Παπανδρέου; Δυνάμει αυτών των θέσεων, λοιπόν, είχατε καταθέσει πρόταση νόμου κι όταν η πρότασή σας έρχεται σήμερα ως νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, τάσσεστε κατά. Αλήθεια, γιατί; Έχετε μετατρέψει το ΠΑΣΟΚ, κύριοι, από εν δυνάμει σύμμαχο της Αριστεράς σε ουρά της Νέας Δημοκρατίας.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, είστε υπέρ ή κατά της απλής αναλογικής; Οφείλετε να πάρετε σαφή θέση. Δεν μπορείτε να κρύβεστε πίσω από το αναγκαίο πλαφόν του 3% και να ξεπερνάτε την πολιτική σας υποχρέωση να στηρίξετε μία αριστερή επιλογή με ένα ξερό «παρών». Δεν είναι πολιτικά ορθό και δεν σας τιμά.

Ακόμη κι εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα έπρεπε να έχετε λόγο και ρόλο στη συζήτηση για τον εκλογικό νόμο και τη μεταρρύθμιση του πολιτικού συστήματος. Θα μπορούσατε, αν θέλετε. Αλλά, δυστυχώς, κύριοι, ούτε μπορείτε ούτε και θέλετε. Το άγχος σας για την εξουσία σας θολώνει το μυαλό. Βιάζεστε και σκοντάφτετε. Τις άναρθρες κραυγές σας για εκλογές κανείς δεν τις παίρνει πλέον στα σοβαρά.

Πάρτε το χαμπάρι, εκλογές θα γίνουν σε τρία χρόνια. Σταματήστε να τις ζητάτε συνεχώς. Εμείς, κύριοι, είμαστε τίμιοι, καθαροί και σοβαροί. Δεν παίζουμε με τον εκλογικό νόμο.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, ήσασταν αυτοί που φέρνατε τους εκλογικούς νόμους την τελευταία στιγμή για να ρυθμίσετε την εξέλιξη των πραγμάτων.

Όμως, η σημερινή Κυβέρνηση φέρνει τον εκλογικό νόμο τρία χρόνια πριν από τη λήξη της θητείας της. Δεν αποσκοπούμε σε μικροκομματικά οφέλη. Δεν νομοθετούμε ευκαιριακά.

Κύριοι, η χώρα χρειάζεται διάλογο, χρειάζεται ψυχραιμία, νηφαλιότητα και σοβαρότητα, κυρίως σοβαρότητα. Χρειάζεται σχέδιο για προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, για τον εκσυγχρονισμό και την αναδιοργάνωση του κρατικού μηχανισμού. Χρειάζεται πολιτικές υπέρ των αδυνάτων, υπέρ των μη προνομιούχων. Κυρίως χρειάζεται δουλειά, πολλή δουλειά για να ξεφύγει από τον φαύλο

κύκλο της κρίσης και να επιστρέψει στη δίκαιη ανάπτυξη, με την κοινωνία όρθια. Αυτό δεν είναι ευθύνη μόνο της Κυβέρνησης, αλλά αποτελεί ευθύνη και της Αντιπολίτευσης.

Γι' αυτούς τους λόγους, σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο. Εγώ υπερψηφίζω και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Γεννιά.

Δεν ξέρω αν το έχετε καταλάβει, συζητούμε και ψηφίζουμε την απλή αναλογική, αλλά είμαστε μονοκομματική Βουλή, από το επίπεδο του Προεδρείου και της Κυβέρνησης μέχρι και τους Βουλευτές.

(Γέλωτες στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.40' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, Πέμπτη 21 Ιουλίου 2016 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εθνικής Άμυνας», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ